

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

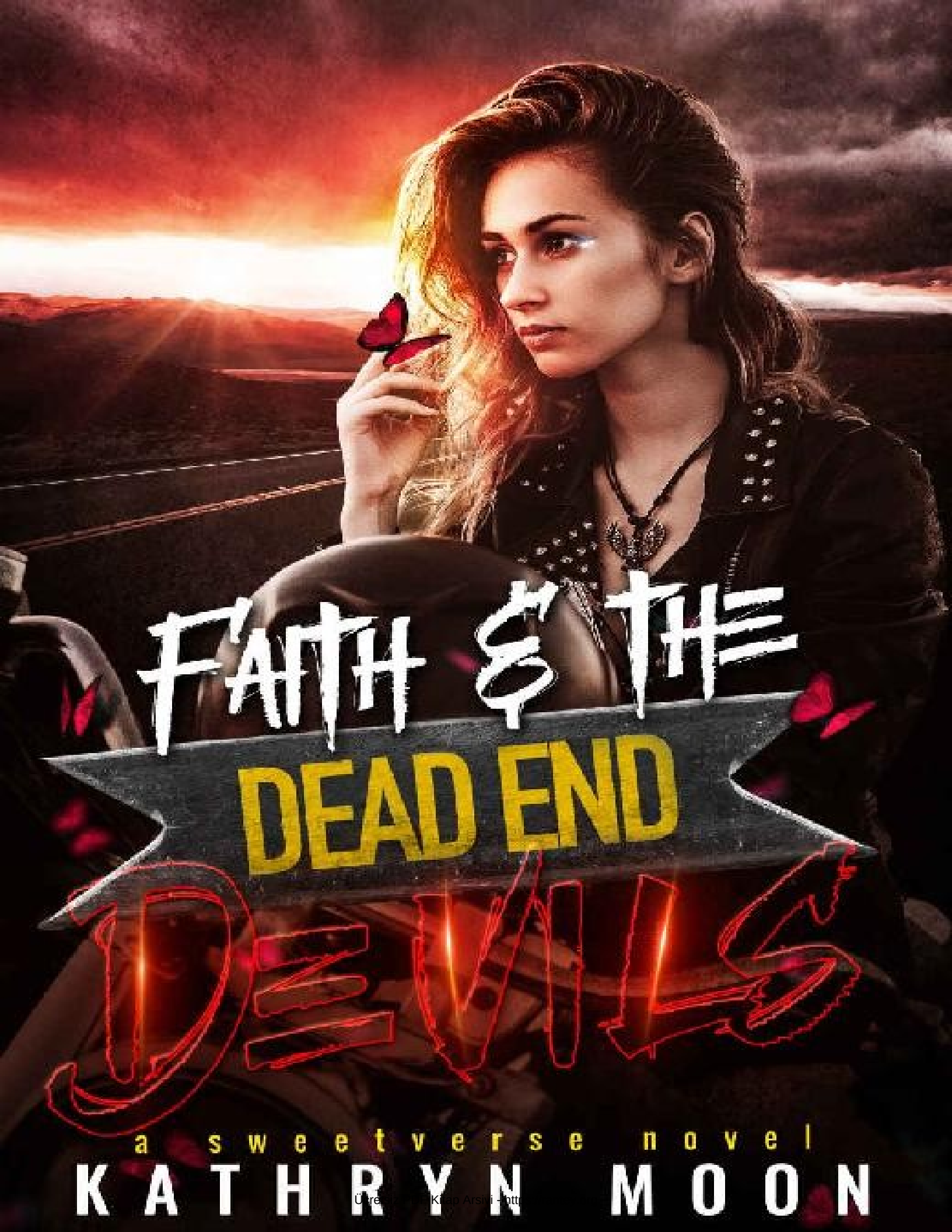
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FATH & THE DEAD END DEVILS

a sweet verse novel

KATHRYN MOON

Utre Kripa Arshi - http

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İNANÇ VE ÇIKMAZ SOKAK ŞEYTANLARI

bir sweetverse romanı

KATHRYN MOON

Telif Hakkı @ 2022 Kathryn Moon

Faith and the Dead End Devils, Bir Sweetverse

Romanı İlk yayın: 31 Ekim 2022

Kapak resmi: Moonstruck Kapak Tasarımı ve Fotoğraf

Düzenleme: Bookish Dreams Editing ve Jess Whetsel

Formatlama: Kathryn Moon

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanılması dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın bu çalışmanın tamamen veya kısmen, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Kathryn Moon tarafından

yayınlandı

ohkathrynmoon@gmail.com

Kathrynmoon.com

✿ Vellum ile oluşturuldu

Telif hakkıyla korunan bir çalışmanın izinsiz olarak çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve para ve federal hapis cezası ile cezalandırılır.

Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına veya teşvik etmeyin. Desteğiniz yazarın hakları takdir edilmektedir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Sweetverse'e aşık olan tüm harika okuyucular için!

İÇİNDEKİLER

Bu Omegaverse Hakkında Bir Not

1. [1. Ayı](#)
2. [2. İnanç](#)
3. [3. Şans](#)
4. [4. İnanç](#)
5. [5. Ayı](#)
6. [6. İnanç](#)
7. [7. Kral](#)
8. [8. İnanç](#)
9. [9. Hayalet](#)
10. [10. İnanç](#)
11. [11. Ayı](#)
12. [12. İnanç](#)
13. [13. İnanç](#)
14. [14. Ayı](#)
15. [15. İnanç](#)
16. [16. Şans](#)
17. [17. İnanç](#)
18. [18. Şans](#)
19. [19. İnanç](#)
20. [20. Kral](#)
21. [21. İnanç](#)
22. [22. Ayı](#)
23. [23. Hayalet](#)
24. [24. İnanç](#)
25. [25. Şans](#)
26. [26. İnanç](#)
27. [27. Ayı](#)
28. [28. İnanç](#)
29. [29. Hayalet](#)
30. [30. Kral](#)

31. [31. İnanç](#)
 32. [32. İnanç](#)
 33. [33. Şans](#)
 34. [34. İnanç](#)
 35. [35. Kral](#)
 36. [36. İnanç](#)
 37. [37. Ayı](#)
 38. [38. Hayalet](#)
 39. [39. İnanç](#)
 40. [40. Kral](#)
 41. [41. İnanç](#)
 42. [42. İnanç](#)
 43. [43. Şans](#)
 44. [44. İnanç](#)
 45. [45.](#)
- [İnanç](#)
[Sonsözü](#)

[Sonsöz](#)
[Sweetverse'de daha fazlasını](#)
[bulun! Ayrıca Kathryn Moon](#)
[Teşekkür](#)
[Yazar Hakkında](#)

BU OMEGAVERSE HAKKINDA BİR NOT

Bu kitapta hiç şekil değiştiren yok.

Alışılmadık insan biyolojisi bir yana, bu Omegaverse bir paranormal romantizm değildir. Bu alfalar, betalar ve omegalar şekil değiştiren *değiller*. Bu, bizimkine alternatif bir evren ve romantik bir önermeye uyarlanmış hayvansal özellikler içeren alternatif bir insan biyolojisine sahip. Süslü seksi parçalar, çiftleşme içgüdüleri, feromonlar, bağlanma işaretleri, hırıltılar, mırıltılar ve sızlanmaların yanı sıra hafif bir hiyerarşik sosyal yapı da var. En temelde, alfalar güçlü ve liderliğe eğilimli olarak kabul edilir ve aile sürüleri oluştururlar, omegalar bu sürüleri bir arada tutan değerli ve cinsel tutkaldır ve betalar ortalama ve normaldir.

İçerik bilgilerinin tam listesi için *lütfe*n kathrynmoon.com/books adresine göz atın, ancak burada bazı ilgili ayrıntılar var!

Cinayet ve şiddet, geçmiş insan kaçakçılığı, sürpriz ısırma, zorla ilaç tedavisi ve zorla uyarılma dahil olmak üzere geçmiş travmaların tartışılması ve bahsedilmesi, kapalı mm ilişkileri, hafif durumsal şüpheli rıza.

1. AYI

(Cansız sürücüyü ön koltuktan sürüklerken kulaklarım kararlı bir alarmla çınladı, hâlâ yumruğunda tuttuğu silaha bakıyordum.

Bir el omzuma vurdu ve çenemi sıktım, silahımın kabzası kavrayışımı ısırdı, parmağım güvenli bir şekilde tetikten çekildi. Hayalet beni yakaladığı gibi hızla bıraktı.

"Özür dilerim," dedi, ancak kelime kafamda çalan siren tarafından yutuldu ve ne anlamak için ağzını incelemem gerekti. "İyi misin?"

"Yüzümden vurulmadım, eğer sorduğunuz buysa," diye cevap verdim ve ayaklarımın dibindeki cesede baktım. Kurşun saçının birkaç telini kısa kesmiştiAdrenalin hâlâ içimde kamçılanıyordu.

"King biz önce senin arkada olmanı istiyor," Ghost. "O bir Western Wasted değil," dedim başımı sallayarak. Ölü adam.

Önünü kestiğimiz teslimat kamyonetinin sürücüsü muhafazakâr giyinmişti; kapı kapı dolaşıp ürün araştırması yapan, uysal ve yumuşak görünümlü bir betaydı. Ama minibüs lanet olası bir bubi tuzağıyla donatılmıştı, yola bıraktığı çiviler bisikletimin lastiklerini parçalamış ve ben kurtulurken neredeyse bacağımı koparacaktı. Beta neredeyse önce beni indirmeyi başaracaktı, elindeki silahla iyi eğitim almıştı. Ben de eğitimliydim, eski askerdim, ama o anda şanslıydım ve şansa güvenmeyi sevmezdim.

Hayalet, "Kardeşler gözlerini yoldan ayırmıyor ama Wasted'dan iz yok," dedi.

Beta'nın silahından çıkan çok yakın atıştan sonra işitme duyum sakinleşiyordu. Eğilip silahı hâlâ sıcak olan parmaklarından aldım, sonra ceplerini karıştırdım, anahtarlar ve para dolu bir cüzdan buldum ama kimlik yoktu. Ghost koltuktan açık bir cep telefonu çıkardı.

"Aramaya açık, ama yakın bir geçmiş yok," dedi Ghost, koyu renk güneş gözlüklerini kaldırıp esmer, yaralı parmaklarını koyu renk sakalında gezdirerek.

"Konumu kapatın ve sonra bunu ayırın. Muhtemelen daha fazla güvenlik gizlidir," diye ekledim boş yolcu koltuğuna bakarak.

Sadece bir şoför mü? Bir kamyonet dolusu teslimat için mi?

MC'deki rakiplerimiz Western Wasted'ın, Wasted'ın başkan yardımcısı kızının kanlar içinde ve yaralı bir şekilde kapımıza gelmesini beklediklerini öğrenmiştik. Kulübümüzün başkanı Kingi uyardım, bu bizim için bir tuzak olabileceği gibi Wasted'ların neyin peşinde dair bir ipucu da olabilirdi. Bizim bölgemizde hafif bir oksi ticareti dışında henüz ortaya çıkıp bir şeyler yapmaya başlamamışlardı, ancak tüm istihbarat ve işaretler büyümek ve çevredeki kulüpleri yutmak isteyen yeni bir MC'ye işaret ediyordu. King'e , sınırlarımızı aşan bir teslimatı kesmek ve sattıkları her ne boksa almak, yüzde birin yasalarını hızlı bir şekilde hatırlatacaktı.

Sizi ezebilecek kulüplerin yolundan uzak durun. "Bunun zayıf bir skor olduğunu mu düşünüyorsun?" Hayalet sordu.

Kaşlarımı çattım ve başımı salladım. "Ne düşündüğümü bilmiyorum." "Ayı."

Döndüm ve King'in beklediği minibüsün arkasına doğru yürüdüm, kilitli kapılara baktım, alfa feromonları damarlarımda aynı dikkatle kaynıyordu. Onun yanında, kulübümüz Çıkmaz Sokak Şeytanları'nın doğuştan beta üyesi olan Chance minibüse sırtını dönmüş, diğer kulüp üyelerinin olay yerini temizleme çalışmalarını izliyordu.

"Fazla vaktimiz yok," dedi Chance, solgun gözleri kısılmış ve dövme parmakları iki yanında bembeyaz kenetlenmişti.

King gözünü bile kırpmadı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, minibüsün pürüzsüz siyah boyasındaki kendi sert yansımasına bakıyordu.

"Sence patlayıcı olma ihtimali var mı?" diye sordu bana.

"Kargoda mı demek istiyorsun, yoksa kapıları açtığımızda patlayacak mı?" Ben de omuz silkerek karşılık verdim. "Arkaya sertçe vurdun, muhtemelen çoktan patlamıştır. Kargo daha çok silah ya da uyuşturucu olabilir."

King'in bakışları benimkilere kaydı, gibiydi, düşünüyordu.

Başkanımıza saygı duyuyordum ama adam bir alfanın kalesiydi. Cüsse ve görünüş olarak bir infazcıya benzediğimi biliyordum ama iş başa düştüğünde tüm Çıkmaz Sokak Şeytanları arasında King'in en soğuk ve en acımasız olacağından hiç şüphem yoktu.

"Anahtar bende. Kapıları açacak başka bir iz yok. Eğer bir tuzağa doğru gidiyorsak, bunun bir patlayıcı olduğunu sanmıyorum," dedim.

King memnun görünerek başını salladı. "Aç ."

Kendi kışını kurtarmaya gönüllü değildi elbette. Ama minibüsün kantağından çıkardığım anahtarları alıp kapıya yaklaştığımda ne o ne de Chance geri adım attı.

Chance, "Potansiyel müşterilerin ürünü hızlıca alıp kamyonete yüklemelerine ihtiyacımız olacak," dedi.

Anahtar içeri kaydı, ben çevirirken kilit direnç gösterdi. King'in patlayıcılarla ilgili sorusu yaralı kulak zarımın vızıltısıyla çınladı, kalbim göğsümde çarparken bile elim sabitti.

Ama ne bir bip sesi, ne sessiz bir tik, ne de kolu çektiğimde alçak, ince bir vınlamadan başka bir uyarı sesi vardı. Yanık badem kokusu çatlaktan dışarı doğru tırmandı. Beynim içgüdülerime ayak uydururken bile ağır kapının açılmasına ivme kazandırdı.

Kapa çeneni. Siktir! Siktir, siktir, siktir.

"Lanet olsun," diye nefes aldı Chance, sol tarafımda durarak. Kamyonun açık arka tarafına, ince metal kafeslere ve arkada yakalanan figüre baktı.

Kafeste kıvrılmış kıza.

King kımıldadı ve ben aptalca olduğum yerde donup kalırken Chance sormadan onun yolundan çekildi. Lekeli siyah bir tişört giymiş, koyu renk saçları ve uzun, solgun bacaklarıyla sinmiş yarattığı görünce nefesi kesildi. Karmakarışık saç tellerinin arasından neredeyse simsiyah olacak kadar büyümüş bir göz görünüyordu. Yaralandığım için onu duyamıyordum ama sesinden anladım ki

Titriyordu ve yumuşak, yaralı bir sesle bizi *uzak durmamız* için uyarıyordu.

"Kaç kişi?" King düz bir sesle sordu.

"Bir," dedim kapıyı daha fazla açmadan.

Yırtık pırtık, öfkeli, tehlikeli bir parfüm. Kafeste bir omega. Wasted'ın beklediği lanet teslimat bir *omega*'ydı.

"*Lanet olsun*," dedi Ghost, küçük kalabalığımıza doğru gelirken. Omuzlarım kulaklarıma kadar yükseldi ve hem King'i hem de Ghost'u yolumdan itmek istedim. Beta olsa bile, iyi bir önlem için Chance de. "Bu bir lanet-"

King, "Hayalet, herkesi gözden uzak tut," dedi. "Onları tünelin sonuna götür Bear... onu kamyonu bindir. Chance ve ben bisikletini arkaya yükleyeceğiz. Doğruca odana geri dön. Beni ."

"Onu geri götürmüyor-" Chance başladı, sesi öfkeyle çatlıyordu.

Peki ya ben? Rahatlamaktan hasta olmuştum. Evet, diğer kardeşleri buradan uzaklaştırın. Ghost ve King'i buradan götürün. Omega'yı kafesten çıkarmanın bir yolunu bulun, onu güvenli bir yere götürün ve-

"Wasted'lar ortaya çıkana kadar trafiğe takılmış bir omega'yı yol kenarında bırakmamızı mı öneriyorsun? Eğer planları onu satmaksa, sonunda bizi Çıkmaz Sokak'tan satın alabilecek kadar derin bir cebe sahip olacaklar," dedi King. Başımı çevirip ona baktım ama yüzü , Gözleri benimkilerle açık ve net bir şekilde buluşuyor. Kalpsiz.

"Ve eğer kişisel kullanım içinse, o zaman... bu yıl için iyi bir iş yapıyoruz," diye ekledi King, ağzı düz ve mizahsız.

Ghost, emirleri uygulamak üzere topuklarının üzerinde dönmeden önce bir an için kafese garip bir dehşetle baktı.

"Ben... bisikleti getireyim," dedi Chance, geri çekilerek.

King ve ben ayakta durmuş birbirimize bakıyorduk.

"Söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

Ağzım açıldı ama düşüncelerim önce yetişti. Omega'yı kafesten çıkarıp kulüpteki odama götürmem için diğerlerinin gitmesini emretmişti. Neden beni seçtiğini biliyordum. İçimizde omegalar konusunda deneyimli olan tek kişi bendim. Gözlerim minibüsün karanlığına kaydı, bir göz bana bakıyordu

kalın kahverengi saçları vardı. Bize tek kelime etmemiştir, yerden kalkmamıştır.

King onu Wasted'ların bulması için geride bırakmakla tehdit etmiyordu ve aniden bir omega kazanmasını da kutlamıyordu. Diğer kardeşlerin onu görmediğinden, kafeste bir omega olduğunu bilmediğinden ve pis bir motosiklet ekibine servis edilmek üzere olduğundan emin olmak istiyordu. Yeni ama bizimkinden çok da farklı olmayan biri.

Kendimize yasadışı yollardan elde edilmiş bir omega siparişi verdiğimizden değil.

"Hayır," dedim başımı sallayarak. Tekrar kıza baktım. "Onu dışarı çıkarmam bir dakika sürecek."

King ona bir daha bakmadı. "Olabildiğince çabuk ol," dedi. "Diğerlerinin meraklanmasını istemem."

Başımı salladım ama kapıyı daha fazla açmadan önce onun da Chance'e katılmasını bekledim. Omega aniden parlayan güneş ışığı karşısında yüzünü buruşturdu ve yere eğildi.

"Hey...hey oradaki..." Onu incelerken ne diyeceğimi bilemedim. Omurgası tişörtünün arkasında bir çizgi oluşturunuyordu ve kollarında aşağı yukarı çürükler ve şişmiş sağ ayak bileğinin etrafında tahriş olmuş bir halka vardı. Tekrar konuşabilmek için hırıltımı üç kez yutmak zorunda kaldım, gözlerim yaralanmamış sol ayak bileğindeki küçük bir dövmeyle takıldı.

"Hey Kelebek," dedim, solgun tenindeki siyah ve kırmızı zarif kanat tasarımına bakarak. Yavaşça yaklaştım, minibüsün açık arka tarafına tündedim. Ağırlığımin altında ezildi ve titredi. "Sorun yok," dedim, doğal sert sesimi yatıştırıcı hale getirmeye çalışarak. "Bir alfa olduğumu biliyorum Kelebek, ama sana zarar vermeyeceğim. Sadece seni o kafesten çıkarmak istiyorum."

Döndü ve yüzünü gördüğümde nefesimi tuttum. Güzeldi, narin ve kadınsıydı, iri ve koyu renk gözleri vardı. Bakışları benimkilerle buluşmuyordu ve sanki ışık gözlerini rahatsız ediyormuş gibi sürekli gözlerini kısıyordu. Bunun ne kadar zamandır kafeste olduğu anlamına geldiğini düşünmemeye çalıştım.

"Anahtarlar bende," dedim, parmaklarımın arasına alıp şingirdataarak. Bakışları kaydı ve irkildi. "Ve sonra ben

seni oradan çıkaracağım. Seni güvende olacağın bir yere götüreceğim."

Gözlerini kırptırdı ve sürünerek ilerledi, burnunu telin ince bir çizgisine çarptı, parmaklarını kafesin etrafına doladı. Derin bir nefes aldı, yumuşak bir nota mırıldandı ve sonra titreyerek derin bir nefes daha aldı.

Arka beyninin derinliklerinde, tamamen hayatta kalma içgüdüğü modundaydı. Vahşi bir omega.

Sikeyim.

Omega'larla payıma düşenden fazlasını yaşamıştım ama içgüdüleri bu kadar derin olanını hiç görmemiştim. Kızgınlık dönemindeki bir omega saldırgandı. Eşi tehlikede olan bir omega daha da tehlikeliydi. Hayatı için savaşıyor bir omega mı? Yavaş hareket etmeli ve bu küçük yaratığın kokumu sevmesini ummalıyım. Motosikletim yok olmasaydı ve o daha önemli bir hedef olmasaydı, onun adına hepsini ateşe vermeye hazır bir şekilde Wasted'a doğru gidiyor olurum.

Ama onu satanlar onlar değil.

Yutkundum ve bileğimi tellere dayayarak kafese doğru uzandım. Beni koklarken kirpikleri siyaha yakın bakışlarının üzerinde dalgalandı. Tekrar sızlandı ve ihtiyacın yumuşak ürperdim. Cinsel değil. Sadece bir alfanın korumasına ihtiyaç duyan bir omega'nın zorunluluğu.

"Şimdi kafesin kilidini açacağım, Kelebek," dedim, ayağa kalktım, sadece minibüsün kapılarını daha geniş açacak kadar uzaklaştım. Geri çekilmem üzerine inledi ve bu ses göğsümde hissedilir bir çekilme oldu. "Bana adını söylemek ister misin?"

Başka bir ses çıkarmadı, geriye doğru kayarken parmakları kafesten gevşedi. Giydiği tişört büyüktü ve ince kalçalarının üzerinde geriye doğru kayarak kalçalarının etrafındaki iç çamaşırını bir anlığına ortaya çıkardı. Çoktan tecavüze mi uğramıştı? Boğazımda yükselen safrayı yuttum ve havayı dikkatlice kokladım. Muhtemelen onu ellediğim için bazı ince betalar vardı ama bir alfadan eser yoktu. Ya iyice temizlenmişti ya da onu herhangi bir alfanın ulaşamayacağı bir yerde tutmuşlardı.

"Sorun yok Kelebek," diye devam ettim, kilit denediğim her anahtara itiraz ediyor, doğru anahtarı kadar metal şingirdiyordu. "Sadece seni oradan çıkarıp güvenli bir yere götüreceğim, gerisi sana kalmış."

Bundan emin olmak için Kral'a meydan okumam gerekse bile.

Zavallı küçük omega kafesin arkasında o kadar çok titriyordu ki, dar kapıyı açtığımda duvarları takırdatıyordu. Kapıyı yavaşça açtım, kızın dışarı atlayıp beni geçmeye çalışmasına hazırdım ama o sadece baktı. Baktı ve titredi.

"Hadi Kelebek," diye , arkama yaslanıp ona arkamdaki yolu net bir şekilde görmesini sağladım.

Dürüst olmak gerekirse pek de güzel bir manzara değildi. Bölgemiz çoraklığıyla güzel olabilirdi ama bugün gri bir gündü ve yağmur görmeyeli uzun zaman olmuştu. Dünya tozluysa ve güneşin sıcaklığından kavrulmuştu.

King'in, Ghost'un diğerlerini oyalamaya çalıştığını bana sabırsızca hatırlatmasından başka bir şey olamayacak kadar yüksek sesle boğazını temizlediğini duyana kadar bir dakika daha bekledim. Ve King haklıydı; bu omega'nın ihtiyacı olan son şey tüm ekibimizin onun kokusunu .

"Hadi tatlım. Seni o kafesten çıkaralım ve temizleyelim. Güvenli bir yere, söz veriyorum," diye tekrar denedim.

Elimi ona doğru uzatmıştım ve yavaşça kafesin içine doğru hareket ettirdim, sadece bir teklifti. Sertleşti, gözleri elimdeydi ve bedenim kaslarının donmasını bir an geç fark etti. Bir uyarı.

Bir hırıltıyla ileri atıldı ve elimin topuğuna batan dişlerinin acısı beynime ulaşmadan önce geri çekilmeyi zar zor başardım. Homurdandım, kaskatı kesildim ve o siyah bakışın benimkine sabitlendiğini gördüm.

Beni ısırmıştı. O kör dişleri hâlâ etime gömülüydü. "Ayı?" King seslendi.

Diş etleri kırmızıydı, güzel yay dudakları yüzünü buruşturarak geriye çekilmişti ve bakışlarında ne bir anlayış ne de bir özür vardı. Yine de göğsüm onun için sızlıyordu.

"Biz iyiyiz. Bana bir dakika daha ver," diye cevap verdim, onun iyiliği için sesimi olabildiğince alçak tutarak.

Çenesi gevşedi ve ilk kez genişlemiş göz bebeklerinin etrafında yumuşak kahverenginin küçük bir görüntüsünü gördüm. Tekrar ileri atıldı ve ben irkildim, başka bir saldırıya hazırlandım, her türlü şiddete göğüs germeye hazırdım. Kolları neredeyse boynuma dolanıyordu, ama tam olarak değil. Sürünerek göğsüme doğru ilerlerken kafes tıkırdıyordu, yüzü çenemin altına bastırılmıştı, sıcak nefesi boynumun üzerinden geçiyordu.

"İşte bu, Kelebek," dedim oval ısırik izine, elimin topuğunda boncuklanan kana bakarak. Kollarımı yavaşça beline doladım, narin titremelerini geniş göğsümün içine çektim ve son bir an bekledim.

Kokusu hâlâ sert, gevrek ve yanıktı, stres kalın kahverengi saçlarına yapışmıştı. Tırnakları deri kesiğime batıyor, sırtımdaki kaslara sertçe bastırmak için sıkıyordu. Yumuşak, küçük iç çekişler ve inlemeler boğazımda boğuluyordu. Sanki içime girmeye, bedenimi kendi bedeninin etrafında bir kalkan olarak kullanmaya çalışıyormuş gibi bana yapıştı.

Ona izin verirdim.

Ben dönüp ayağa kalkarken nefesini tuttu. Elimdeki ısırik zonklıyor, kan fışkırıyor ve onu göğsümde tuttuğum uyluğunun derisine doğru kayıyordu.

Chance getirdiğimiz kamyonun arkasındaydı ve her zamanki kuşkuyla ona baktı, alnında bir çatık oluştu ama tek kelime etmedi.

"İyi mi?" King kamyonun yolcu tarafında daireler çizerek sordu, buz mavisi bakışları kızın başının arkasına saplanmıştı.

"Onu yakaladım," dedim, çünkü hayır, iyi değildi. Aslında King'in bu omega'nın ne kadar sert olduğunu tam olarak bilmesini istemiyordum. Elimdeki ısırığı da bilmesini istemiyordum. Yansımalarını da anlayana kadar olmazdı.

Omega'yı tutarken sürücü kapısını açmayı başardım ve önce onu bank koltuğuna kaydırdım, kendimi taksiye taşımak için gereken kısa süre boyunca onu göğsümden çözdüm.

"Kulüpte görüşürüz," diye seslendim omzumun üzerinden.

King, "Ben bir karar verene kadar onu odanızda tutun," diye cevap verdi ve kızın koltuğa kayışını, başını koltuğa yaslayışını izledi.

Kalçamın yan tarafına. Onun varlığını kolayca görmezden geliyor gibiydi ama ben gergindim, King'in pencereden içeri uzanmasını bekliyordum. Onu da ısırarak mıydı?

Yolcu kapısının dışını okşadı. Kız irkildi ve inleyerek adamın dudaklarına bir kaş çattı. Kontak anahtarını çevirdim, sonra göğsümden bir ağırlık kalkarken yerine bir başkasının indiğini hissederek olay yerinden uzaklaştım.

Dönüş yolu boyunca kulaklarım çınladı, bu bir değişim alametiydi.

2. İNANÇ

Thick, yabancı parmaklar saçlarımı yakalıyor, düğümleri çözmeye çalışıyor. Sıradan bir çift değil. Bir motorun titreşimi, yeni bir bir, yoğun ve baş döndürücü.

Bir alfanın mırıltısı mı? Yumuşak bir koku, güvenli. Uykuya dalmadan önceki o anlarda yüzlerce kez inşa ettiğim hayali bir evin kokusu.

Burnuma çok fazla koku gelirken mücadele ediyor, tekmeliyor, güçlü kolları ısırmaya çalışıyorum. Alçak bir hırıltı, nazik, uyarıcı. Ayak parmağımı bir kapı çerçevesine saplamak ve acıyla sızlanmak. Tekrar ev kokusuyla çevrenmek.

Bir huff. Bir battaniye yığınının içine gömüldüğümde yumuşak, şakacı.

Tekrar dışarı sürüklenirken attığım çığlık.

Ilık, sütlü su, tenimde ipeksi. Saçlarımda büyük eller. Geniş, kare bir yüz ve bulanık siyah gözler.

"İki kez durula, hmm, Kelebek?"

Başımdan aşağı dökülen suyun içinde tükürürken bir nefes daha çektim.

Kendi tenimi koklamak, yanağımı omzuma sürtmek ve doğru kokuyu bulmak. Ben. Kendimin.

İnanç.

O da öyle. Alfa. Benim mi?

Parmaklarımı boğazımda gevşek duran yumuşak yakanın üzerinde gezdirdim ve burnuma doğru çektim. Pamuğun içinde kalan koku

biraz tatlı, biraz sıcaktı. Kanının tadı hâlâ dilimin üzerinde keskin bir şekilde duruyordu.

Boğazımı temizledim, ona seslenmek için ağzımı açtım, ellerim önümdeki kahverengi ve beyazın genişliğini araştırıyordu. *Neredeyim ben? Sen kimsin? Ama biraz önce bir şey söylemişti ve o zamandan beri ortalık sessizdi. Beni terk mi etmişti?*

Kafes olamayacak kadar geniş bir alan. Çok aydınlık. Sağımda karanlık bir gölge alanı vardı. Alfa'mın battaniyelerini ve yastıklarını topladım ve yavaşça yataktan gölgelerin içine doğru süründüm. Güzel, küçük bir yuva. Buraya sadece ben sığarım. Sessiz ol.

Bir evin kokması gerektiği gibi kokuyor.

Beyaz panjurlu mavi bir ev, pencerelerden parlak ışıklar yanıyor. Ön bahçede büyük bir ağaç. Verandada bir salıncak. Çiçek . Büyük bir yemek masası ve yumuşak bir yuva...

Hayır. Bodrumda. Güvenli, karanlık, serin.

Alfa geri dönerken zemini titretti, adımları ağır ama sessizdi. Dondu kaldı, nefesi sarıldığım o kocaman göğsünde duyulur bir şekilde sıkışmıştı ve beni bıraktığı yatağın üzerindeki yere baktığını biliyordum.

Kızarmıydı? Hırla.

Sonra nefes verdi ve dizlerinin gıcırdadığını duyunca gözlerimi kıptım. "İşte buradasın, Kelebek."

Gülümsedim. Alfa'm bulmuştu-

Benim alfam değil. Kaba halının üzerinde ilerliyordu, gölgesi dolap kapılarının açık parlak alanında beliriyordu. Yuva yaptığım dolapta. *Saklandığım.*

Kaşlarımı çattım, yüzümü ellerimin arasına sakladım ve gerçekliği geri kazanmaya çalıştım.

O zamandan beri olduğu gibi başım zonkluyor, ağrıyordu.

Beton zemin kafatasıma çarparak çatladı, omzum ani darbenin etkisiyle zonkladı.

"Davis! ne lan!" "O denedi-"

"O bir mal! Teslim tarihi . Onu hasarlı gönderirsek alıcıları ne der sanıyorsun? Patrondan bahsetmiyorum bile!"

"İyi, iyi."

Ama beni küçük odaya geri götürmek için parmaklarını saçlarıma geçirdi.

"Beni satın mı aldın?" Önümdeki devasa bulanık figüre fısıldadım.

Alfa iri yarı ve kaslıydı; koyu renk saçları, gözleri, göğsündeki ve kollarındaki dövmeler hasarlı görüşüme bulaşıyordu. Daha bir hafta önce net görebiliyordum. Yanlış bir şeyler vardı.

"Hayır," dedi alfa hemen. "Sizi bulmak istediğimizi de söyleyemem. Bölgemizde istemediğimiz bir çetenin uyuşturucu ya da silahlarını sanıyorduk."

Bu da muhtemelen onların da bir tür çete olduğu anlamına geliyordu. Adam'ın sesi kafamın içinde çınladı.

"Eğer bizim için bir şeyler ters giderse, etrafımızdaki en büyük, en kötü, en korkunç alfaları bulacağım ve onların bana bağlanmasını sağlayacağım." Sırtışı acımasız ve kararlıydı. "Bu şekilde onları takımımıza alıp bizim için savaşmalarını sağlayacağız."

"İkimiz de yapacağız," demiştim.

Bir an bana baktı ve sırtışı kayboldu, bakışları ciddileşti. "Hayır. Hayır, Faith, peri masalını yaşayacaksın. Güzel bir ev. İyi bir sürün olacak. Ben sadece bu arada seninle ilgileneceğim."

Görünüşe göre, sonunda ayrılabilceğimiz ağabeyimin aklına hiç gelmemişti. Kendi başımın çaresine bakmanın bir yolunu bulmam gerekecekti.

"Endişelenmene gerek yok Kelebek," dedi alfa ve kıpırdanarak bana bakan dolap kapısına yaslanıp bana alan açtı. "Seni Omega Merkezi'ne götüreceğiz."

"Hayır!"

Çok gürültülü. Şimdi vuracaklar. Küçül, küçük ol. Mızımızlan.

Alfa saldırmadı. İri bir el uzandı, baldırımı kavradı, sıcak ve sabitti; rahatlamış bir nefes aldım ve onun güvenli kokusunu ciğerlerime çektim. Kendimi ona doğru sürünürken bulduğumda hareketsiz kaldı, bu kokunun manyetik bir çekimi vardı. Güvenli. Yuva. Yumuşak.

Alfa'nın kucağına yerleşirken kalın kollar beni sardı. Döndü, dolaba doğru kayd ve ben de iç geçirdim.

Karanlık, alfanın sıcaklığı, cüssesi ve kokusu dışında her şeyi yuttu.

"Hayır mı?" diye sordu ve sorusu nazikti.

"Hayır," diye tekrarladım.

Bir an sessiz kaldık. Parfümüm artıyordu ve bu beni neredeyse şaşırtıyordu. Kendi stresimin kokusuna o kadar alışmışım ki ve ondan önce o kadar uzun süre baskılayıcı ilaç kullanmışım ki, parfümümün gerçekte ne kadar tatlı olduğunu unutmuşum. Birkaç yıl önce gelmişti, geç gelmişti ama beklenmedik değildi. Kardeşim Adam ve ben kaçıyorduk ve ikimiz için de baskılayıcı bulmak gerekli bir meydan okumaydı.

Alfa kokumu sevdi mi? Merak ettim. Yıllardır alfalardan kaçıyordum. Birini nasıl etkileyebileceğimi bilmek, onların dikkatini çekme riskini de beraberinde getiriyordu.

"Kulübün kokusunu beğenmediniz," dedi alfa. "Çok fazla koku mu var?"

Başımı salladım.

"Seni koyacak başka bir yerimiz yok Kelebek. Omega Merkezi-"

"Hayır!" Tekrar bağırdım, titriyordum, hâlâ tartıştığım için cezalandırılmayı bekliyordum. Ama vuruş gelmedi ve bu adamın kokusuyla bir kez daha rahatladım. "Beni orada bulacaklar," diye fısıldadım.

"Batı Harcandı mı?"

İsme göz kırptım. *Alicılarım*. Ama bana sahip değillerdi ve başımı salladım.

İri bir el sol uyluğumun üzerinde duruyordu ve derimde bir çizik vardı. Eli kaldırdım ve ısırığımdan kalan kurumuş kan kabuklarının izini sürdüm.

"Seni satan insanlar mı?"

Tırnaklarımı hiç düşünmeden derisine batırdım, irkildi ve homurdandı ama beni durdurmadı. Tıpkı onu ısırduğımda bana zarar vermediği gibi. Ya da onu yakaladığımda beni fırlatıp atmadığı gibi. Ya da içeri girerken onunla kavga ettiğimde beni cezalandırmadığı gibi.

Yıkanmama yardım etmişti ama beni koruyan betalar gibi bana dokunmamış ya da ellememişti.

Bu iyi bir alfaydı.

"Evet," diye fısıldadım, elini bırakıp göğsüne daha da sokulmadan önce ısırığının üzerini okşadım.

"Senin adın ne, Kelebek?"

Ona söylemek istedim ama başımı salladım. Adımı bilmiyorsa yanlış biriyle paylaşamazdı ve Omikron'un beni bulma ihtimali azalırdı.

"Hmm, sanırım biz de mürettebat arasında gerçek isimler kullanmıyoruz. Bana Ayı derler," dedi.

Dudaklarımın kıvrıldığını fark ettim. Ayı. Oyuncak ayı mı? Yoksa o da korkutucu muydu? Kesinlikle çok büyüktü.

"Ayı," dedim, onu içime çekerek. Kürk gibi yumuşak.

"Burası senin için iyi bir yer değil Kelebek. Diğer alfaların kokusunu mu aldın? Onlar da burada yaşıyor. Ve bazıları senin teslimatın için ödeme yapanlardan çok da farklı değil," diye uyardı Bear ama sırtımı okşayarak sözleri yatıştırdı.

Ve bu küçük yuvada yalnızdık. Ve oda sadece onun kokuyordu.

"Bu odadan çıkamazsınız. İçeriden kendin kilitleyebilirsin. Ve bana açmak isteyip istemediğine sen karar verebilirsin. Sana anahtarı vereceğim," dedi.

Kollarımı göğsüne doladım, gitmesi ya da geri dönmemesi fikrine karşı çıktım.

"King'le konuşmam gerekecek. Yetki onda. Burada kalabileceğini sanmıyorum. Bunu gerçekten istediğini de sanmıyorum. Ama seni Omega Merkezi' götürmeyeceğiz."

Dudaklarımı yaladım. Tadı hâlâ dilimdeydi ve şimdi ağzıma çok yakındı. Onu tekrar ısırarak istedim.

Gitmek istemiyorum. Burası güvenli.

Mızmozlandım ve Bear iç çekerek yer değiştirdi ve beni bir yastığa bastırdı. Kollarım ona sıkıca sarıldı ama o geri çekilmedi. Zemin altımızda sertti, kaba çarşaf bacaklarıma dolanmıştı.

"Ne olursa olsun, iyi olacaksın Kelebek."

Kelimeleri çiğnedim ve Bear dolabın diğer ucundan çaldığım yastıkları yere doğru sürükledi. Etrafım tamamen sarılana kadar onları etrafıma doldurdu ve

kendini benim kurtardı. Uykuluydum ve onun kalmasını istesem de kokusu hâlâ sarıyordu.

Omikron'dan kurtulmuştum. Beni koruyacak bir alfa bulmuştum.

Benim alfam. Bu düşünce kafamın içinde çınladı.

Adam'ın bir planı vardı. Etraftaki en büyük, en korkunç alfayı bulmak. Ayı korkutucu değildi ama çok büyüktü ve bir tür çeteye aitti. Bir sürüye mi?

Silah sesleri ve çığlıklar, etrafımdaki kafesin sarsılması, minibüs gıcırdayarak dururken omuzlarımın metale çarpması. Ve dakikalar sonra çınlayan sessizlikte o belirdi. Ayı.

Evet. Ayı tehlikeliydi. Başkaları için tehlikeli ama benim için güvenliydi.

Adam'ın benim için ne istediğini biliyordum. Benim de kendim için istediğimi.

Bir gün, o ve ben diğer omegaların Omikron'dan güvende olduğundan emin olduktan sonra, evlerimizi bulacaktık. Sürülerimizi. Güzel evler, güzel yuvalar, iyi alfalar.

Ama Adam'ın nerede olduğunu bilmiyordum ve güvenli bir fanteziye giden yolu sihirli bir şekilde bulacağıma inanırsam hayatta kalamazdım. Adam daha önce alfalara yardım isteyecek kadar güvenmemişti ve ben de burada evim gibi kokan ve kendimi güvende hissettiğim biri varken şansımı başkalarıyla denemeyecektim. Güzel bir ev, hoş bir yuva ve iyi, normal alfalar beni Omikron'dan korumak için ne yapabilirdi ki?

Bear'a ihtiyacım vardı. Bear'ın ısırığına ve bağına ihtiyacım vardı.

Beni ısırın ve bağlasın. Benim takımında olsun, benim için savaşsın.

Yastıklara gömüldüm, çarşafı ve battaniyeyi etrafıma sardım ve önümdeki havayı karıştırdım, yuvamı korumak için dolabın kapısını iterek kapattım. Karanlık güvenli ve sadeydi, sadece benim ve Ayı'nın kokuları vardı.

Güvenli. Ev. Alfa.

3. ŞANS

Ben kulüp toplantılarında arka planda kaldım.

King her kadar bu atamanın

Kulüpte, mürettebata katılmaya yemin etmiş sadece dört betamız ve bir düzineden fazla alfamız vardı. Masadaki teamülün farkındaydım ve bir alfanın beni kendi isteğimle atarak kendimi küçük düşürmesine gerek yoktu.

King tabii ki masanın başına oturdu. Sağında kiliseye geç kalan infazcımız Bear için boş bir koltuk vardı. King'in solunda ise Hayalet sandalyesine gömülmüş, yol kaptanımız ekibin geri kalanına göstermeyi sevdiği rahat, kendinden emin ve tembellik sınırındaki yüz ifadesini sergiliyordu.

King'in karşısında, masayı dengeleyen VP Rider vardı. Kardeşim.

Çıkamaz Sokak Şeytanları'na katılmadan önce, Rider'ın koltuğu şu anda Bear'ın olduğu yerdeydi. King, Rider'ın karşısında olmasından hoşlandığını ve kulüp üzerindeki hakimiyetlerini tamamladığını söyledi. Ama başkanımızın gözünü en yakın müttefiki ve en büyük rakibinin üzerinde tutmayı tercih ettiğinden şüpheleniyordum. Rider ve ben bu kulübün mirasçılarıydık, babamız kurucu üyelerden biriydi. Ve yaşlı Proof masada kendisine onurlu bir koltuk bulamamış olsa da, oğlu için büyük hedefleri vardı.

Onun alfa oğlu.

O kadar uçmuştu ki, Rider'ın kafasına onun başkan olması gerektiğini sokmuştu.

Her nasılsa, hem kardeşim hem de ben omuzlarımızda çiplerle sona erdik.

"Bize kargo falan olmadığını mı söylüyorsun?" Odanın kapısı açılıp Bear sanki yirmi dakika geciktiğini fark etmememiz gerekiyormuş gibi içeri girdiğinde Skid sordu.

Eğer Ayı, Kral'ın gerçek sağ kolu olduysa, Skid de Rider'ın sağ koluydu. Sıska, alaycı alfa kilise toplantımızda aptalca bir soru soruyorsa, ona bu soruyu yönelten Rider'dı.

King ellerini kaldırarak ve Ghost'un sık sık takındığı o sakın havayı takınarak, "Size söylüyorum, bu kullanabileceğimiz bir kargo değil," dedi. "Kâr yok. Kazanç yok. Ondan kurtulsak iyi olur. Size söz veriyorum."

Bear'ın sandalyesi muşamba zemine çarparak gıcırdadı ve King ona bir bakış fırlattı ama iri adam başını eğmeye devam etti. Bear'ın sadece bir değil, bir yığın adama nasıl zarar verebileceğini görmüştüm. Görmemiş olsaydım, King'in ona sadece gösteriş için infazcı pozisyonu verdiğini düşünürdüm. Ama Bear devasa gövdesinin her santimini fiziksel güçle destekleyebiliyordu.

"Bunun sahte bir minibüs olduğunu mu düşünüyoruz? Gerçek skor kaybettığımızı mı?" diye sordu bir başka alfa.

King ve Rider masanın karşısında göz göze geldiler. King, Rider'a neler olduğunu, neyi -daha doğrusu kimi- bulduğumuzu .

King, "Olabilir," dedi.

Ağabeyimin gözlerinin kısa süreliğine daraldığını gördüm. Diğer betalarla birlikte odanın arka tarafındaki konumum, üstü örtülü hakaretiyle bile bana avantaj sağlıyordu. Çünkü bu kulüpte kendine bir yer bulan sadece Rider değildi. Benimki gösteriş yapabileceğim bir pozisyon değildi. Casuslar yaptıkları işle nadiren şan kazanır.

King paranoyak bir orospu çocuğuydu ve kardeşim de huzursuzdu. Ve savaşta hangisini takip edeceğimi biliyordum. Kral'a yemin etmişim; Rider'ın parmağı altında olmak da talihsiz bir yan etkiydi.

Bazen kan sudan daha ince akardı. Ya da buralarda ucuz biradan.

"Temizlik sorunsuz geçti," dedi Rider, parmaklarını kalın kumral saçlarının arasından geçirip kuyruk yaptığı yere doğru uzatarak.

ensesini okşadı. "Ve Wasted'lar bizi boğazlarında solurken bulduklarında şaşırarak değiller. En kötüsü de bizim biraz gereksiz çaba göstermemiz."

King onaylarcasına başını eğdi. "Ve onları takip etmeyi bırakacak değiliz. Bölgemizden geçecek kadar cesurlar, onları yine yakalayacağız."

"Ve bir sefere, belki bundan bir çıkarımız olur," diye ekledi Ghost, alaycı ve neşeli bir sesle. Masanın geri kalanı homurdanırken, gülerken ya da kendi hayal kırıklıklarını mırıldanırken King usulca gözlerini devirdi.

Skid Rider'a baktı, o da karşılık vermeden omuz silkti. Toplantıda King'le daha fazla tartışmayacaklardı. Ama Rider kız hakkında bilgi sahibiydi; bu bilgi özelde ortalığı karıştırmak için kullanılsa daha iyi olurdu. Sadece doğru kulüp üyeleri için. Herkes King'in kararına kâr ya da zevk açısından karşı çıkmayacaktı. Rider ve Skid'in çenesi düşük ahbabları vardı ama genel olarak kulüp kaba ama terbiyeli adamlardan oluşuyordu.

Ama ben biliyordum, King de biliyordu ve Rider da biliyordu ki, kardeşlerimizden bazıları omega için bedava bir şansa hayır demezdi.

Onun iyiliği için Bear'ın geç kaldığını umuyordum çünkü onu çoktan buradan uzaklaştırmıştı.

King, "Kızlar sizin için akşam yemeğini hazırladı ve iyi fıçılar buza koydu," dedi ve hararetle sohbet kuru bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Gecenin tadını çıkarın kardeşlerim. Kilise dağıldı."

Alfalar aceleyle dışarı çıkarken sandalyeler şikâyetlerini haykırıyor, bir tabak yemek ya da soğuk bir bardak biraya ilk ulaşan olmak için kapıda güreşiyorlardı. Ya da daha büyük olasılıkla kulüp kızlarından birine. King hepsini bu gece için çağırmıştı, iştahlarını doyurmaya ve adamlarını soru soramayacak kadar meşgul ve rahat tutmaya hevesliydi.

Birlikte durduğum betalar daha sakin bir tempoda takip ettiler. Her lanet şey için en son sırada olacağımızı biliyorduk.

Skid gitti ve King, Rider ve Ghost'a el sallayarak dışarı çıkmalarını işaret etti ama Bear ayağa kalkmaya zahmet etmedi. Bear birkaç parmağını kaldırıp gözlerimle buluştuğunda odanın geri kalanını takip etmeye başladım. Rider çoktan yolu yarılamıştı.

Kapıdan ve kaybolduğumu fark etmesinin çok uzun süreceğini düşündüm. Hayalet bana baktı, durakladı ve sonra o da kayboldu.

Üçümüz - başkan, infazcı ve casus - oda boşalana kadar bekledik. Ayrılacak son betanın üzerine kapıyı kapattım ve herhangi bir sinsi yorum duymadığımdan emin olmak için orayı dinledim.

Bear sessizliği bozarak, "Şimdi konuşuyor," dedi.

Hırpalanmış bir omegayı merak etmeye hakkım yoktu ama masaya geri dönmenin yolunu buldum. Bulduğumuz kadınla ilgili haberleri duymak kadar Bear'ın beni neden orada istediğini de merak ediyordum.

"Ama sinirlendiğinde arka beynine girip çıktığını görebiliyorum," diye devam etti çatarak. "İsim yok. Ve Omega Merkezi'ne hayır diyor."

King alay etti. "Çok kötü. Seçeneklerinin ne olduğunu sanıyor?"

Bear'ın dudakları gerildi, elleri kalçalarında yumruk oldu ve ben giydiği parmaksız deri eldivenlere baktım. Kilisede binici eldivenleri mi? Garip.

"Onu satan kişilerin onu Merkez'de bulacağını söylüyor."

Kaşlarımı çattım. Omega Merkezi omegaları *korumak* için tasarlanmamış mıydı? Isıtmalarını yapmak ve kararlarını paketlemek için? Ama King bu habere o kadar da şaşırılmış görünmüyordu, ilk baştaki küçümsemesi yerini düşünceye bırakmıştı.

"Onu kayıt altına alırlar, DNA'sını veri tabanında araştırırlar. Sanırım yeterince büyük bir kaçakçılık örgütü onun izini sürebilir," dedi Bear ve omuzlarını garip bir hareketle silkti. Rahat görünmeye çalışıyordu ama omega hakkında çoktan bir karara vardığı ve bu konuda tartışmak istemediği benim kadar King için de aşikâr olmalıydı. Ama tartışacaktı.

"Ayı," dedi King. Tek ve kesin bir hatırlatma.

Bear yukarı baktı, koyu renk gözleri sertti ve başkanımızın gözlerini tutuyordu. İki eşit ama zıt gücün tanımı gibiydiler.

Bear, "Bana biraz zaman verin, daha fazla bilgi edinebilirim," dedi.

King soluk bir kaşını kaldırdı. "Ve bu arada, kulüpte bir omega mı var? Skid ve Numbnuts gibi pisliklerin etrafında?"

"Hayır. O benim odamda kalıyor," dedi Bear kararlı bir şekilde.

Boğazımı temizledim ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bir alfadan ya da diğerinden bahsediyorsun. King de ben de onun sana nasıl yapıştığını gördük," dedim.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi Bear ve kendinden bu kadar emin olması beni şaşırttı. King'e baktı. "Omegaları nasıl idare edeceğimi biliyorum ve kendimi nasıl idare edeceğimi de biliyorum. Bunu sen de biliyorsun."

King başını eğdi ve ben de konuşmadaki hayati bir bilgiden mahrum bırakıldığım için kaşlarımı çattım. "Bu durumu değiştirmez. Azgın alfalarla dolu bir kulüpte hâlâ bir omega, ki bunların yarısı dürtü kontrolü nedir bilmez. Şu anda harika kokmuyor olabilir."

Bear'ın ifadesi değişti ve bu onu ele verdi. Omega'nın parfümü çoktan temizlenmeye başlamıştı. "Ona baskılayıcı ilaç getireceğim," dedi Bear. "Sistemi nasıl çalıştıracağımı biliyorum."

Kaşlarım zıpladı. Bear bir noktada bağlanmış mıydı, yoksa...?

"Burada yapman gereken bir iş var," dedi King, sesinde sadece bir havlama tonu vardı.

"Biliyorum," diye cevap verdi Bear, gözleri bana kayarak. "Ve bunu yapmaya niyetliyim. Zaten ondan uzakta zamana ihtiyacım olacak."

"Bekle-" dedim, bunun nereye doğru gittiğini çoktan sezmiştim.

"Eğer ben meşgulken Chance ona göz kulak olursa-"

"Ne?" Güldüm.

King'in başı bir ileri bir geri dönerek aramızda gezindi. "Chance'e güveniyor musun?" diye sordu Bear.

Bear omuz silkti ve başım döndü. "Biliyorsun," dedi King'e, ses tonunda hafif bir meydan okuma vardı. "Öyleyse sen söyle. Omega Chance'e güvenebilir mi?"

King'in çenesi sıkıştı ve cevabımı beklediğini anlamadan önce kısa bir sessizlik boyunca birbirimize baktık.

"Evet," dedim yavaşça, kaşlarımı çatarak, tuzağın duvarlarının etrafımda yükseldiğini hissederek. "Ama-"

Ben betaydım. Sanki bu beni bir alfadan daha az yırtıcı, tehlikeli yapıyormuş gibi.

"Bu ona bağılı," diye devam etti Bear, beni görmezden gelerek. "Ama Chance'in sadakati sana ise, onu satmayacağını biliyorum. Ve onu ısıramaz."

Dişlerim protesto için gıcırdadı. Onu ısırabilirdim. anlamı olmazdı. Sikerim böyle işi.

"Belki de lanet olası bir omega'nın bebek bakıcısı olmamayı tercih ederim," dedim ama kelimeler kendi kulaklarıma zayıf ve huysuz geliyordu.

"Onu Merkez'e ne yapmamız gerekiyor?" King sordu.

Hayal kırıklığı damarlarımda dolaşıyordu. Benimle konuşulmuyor, görmezden geliniyordum. Donuk tırnaklarım avuç içlerimi ısıırıyordu ve Bear bana dikkatli bir bakış attı, sanki öfkemin taşmak üzere olduğunu biliyordu ve beta olsun ya da olmasın, bu dikkatli olmayı gerektiriyordu.

"Onu saklayabilecek bir sürü bul," dedi Bear. "Ona yeni bir kimlik bul. Çabucak. Neye bilmek istemiyoruz. Ama onu Wasted'in gözetimine girmeden önce yakaladık, bu da başka bir MC ile değil insan tacirleriyle karşı karşıya geldiğimiz anlamına geliyor. Ve eğer Omega Merkezi üzerinde etkisi olan bir ağırları varsa, o zaman..."

King derin bir nefes aldı ve kısık bir hırıltı çıkardı, başını boynunun üzerinde döndürdü ve yorgun çatlaklara bakarak yüzünü buruşturdu.

King, "Onu neden mecbur olduğumuzdan daha uzun süre tutmamız gerektiği konusunda bana ikna edici bir argüman sunmuyorsunuz," diye mırıldandı.

Bear ve ben birbirimize baktık. Belki de omega'yı izlemek için güvenli bir bahisti, çünkü başkanımızın genç bir kadını kafese koyup satan insan ellerine geri gönderip göndermeyeceğini merak ettiğim tek bir anda, bunun benim için ne kadar *yanlış olduğunu* biliyordum.

King yavaşça, "birkaç bağlantı var," dedi ve düşünürken uzun masanın üzerindeki ahşap damarların izini sürdü. "Eğer bu iş birkaç günden fazla süreceksa mürettebatı bir eğlence gezisine göndermeyi düşünmemiz gerekebilir. Korkmuş vahşi ya da değil, bir omega buralarda fark edilecektir. Ghost'la konuşacağım."

"Ve Rider," dedim çabucak. "Onu dışarı çıkarıp günaha girmekten uzak tutmak daha iyi."

Ayı, yol ismine uygun bir hırıltıyla gürlledi. "Ona geri dönüp yiyecek bir şeyler getirmeliyim. Chance, bir koşu yapacağım

Yarın isteyeceği şeyler için."

Başımı salladım. Tartışmak anlamsızdı ve doğruyu söylemek gerekirse, düşündükçe küçük omega'nın muhafızı olma fikrini mürettebattaki herhangi birinden daha çok tercih ediyordum. Diğer betaların güvenmediğim alfalara sadakatleri vardı ve King ve Bear dışında hiçbir alfanın bir omega'yı düğümleme dürtüsüne karşı koyduğunu hayal edemiyordum. En azından davet edildiklerinde.

King, "Sadece gitmesi koşuluyla kabul ediyorum Bear," dedi.

Bear başını salladı ama başkanın gözlerine bakmadı.

"Biz bir sürü değiliz. Bir omega almayacağız. Bu sadece mürettebatı mahveder," diye ekledi King.

Ayı başını salladı Tekrar, amane zaman o baktı yukarı Orada oldu Sert yüzünde utangaç bir özür yoktu.

"Ya o burada kalacak ya da ben onu nereye yerleştireceğime karar verene kadar biraz izin alacağım." King kaşlarını çatarak, "Sana burada ihtiyacımız var," dedi.

Ayı onu nazikçe köşeye .

İkisi de yerlerinden kalkarken kapıya doğru yöneldim.

O kalıyordu. Minibüsteki morarmış yaratık. Omega. Toplantı odasından çıkıp kulüp yatakhane ile bar arasında köprü kuran koridora adım attım. Kulüp binası, içinde büyüdüğüm eski kulüp binası yandığında King'in satın alıp ekibin kullanımı için kapattığı eski bir moteldi. Biraz köhne, oldukça pis bir yerdi ama yine de çocukluğumun ölüm tuzağından çok daha iyiydi.

Parti başkanımızı beklememişti. Amfilerden müzik sesleri yükselmeye başlamıştı bile, bilardoda iki aday arasında küçük bir tartışma yaşanıyordu ve kulüp kızlarından biri üstsüz shot servisi yapıyor, erkeklerin memelerinden tuz emmesine izin veriyordu.

Kendime yapmamamı söyledim ama gözlerim çoktan aramaya başlamıştı, varış noktası artık çok tanıdıktı.

Ghost, Rider ve Skid'le birlikte bir köşedeki kabindeydi. Lilah onun kucağında, yüzünü ona dönmüş, kasıklarına o kadar yakın duruyordu ki sevişip sevişmediklerini anlayamıyordum. Yakında oraya varacaklardı. Lilah Ghost'un gözdesiydi ama yeşil bakışlarının odada gezinmesinden zamanının olduğunu anlayabiliyordum.

Ve ona olan ilgisi nereye gideceğini biliyordum. Bir kadın ve diğeri arasındaki ara. Hayalet'in küçük kirli sırrı.

Umarım Bear ve King'in o omega'ya iyi bir sürü bulmaları uzun zaman almıştır. Umarım Ghost kulüple birlikte dışarı çıkar ve ben de onun kardeşimin iğrenç şakalarına gönülsüzce gülmesini ve amaçsız bakışlarının üzerine düştüğü her güzel kızı becermesini izlemeye ara veririm.

Umarım onlar gitmeden yatağıma geri dönmenin yolunu bulmazdı. Ama bulursa, ona ne yapacağımı çok iyi biliyordum.

Tembel bakışlar bana doğru kayınca, arkamı dönüp kendi odama doğru yöneldim. İkinci kattaydım, Bear'ın köşe odasının neredeyse karşısındaydım ve kendi kapımın önünden geçip onunkinin önünde durdum, dinlemek için durakladım.

Bear'ın yumuşak, neredeyse yavan kokusu kapının pervazında, omuzlarının değdiği yerdeydi ve omega'dan aldığım yakıcı parfümden eser yoktu. Bir adım sesi ya da bir uyarı mırıltısı bekledim ama içerisi sessizdi.

Kendi kapıma doğru yürüdüm. Bear ona göz kulak için yakında dönecekti ve bu arada koridordan gelenleri duyacaktım. Bebek bakıcılığı görevi yarın başlayabilirdi.

4. İNANÇ

Ben uyandım, derin nefes aldım, etrafımı saran ev gibi, güvenli kokuyla rahatlayarak iç . Bir hırlama sesi vardı - hayır, sadece Yuvamın dışından derin, ağır horultular geliyordu ve ben gözlerim kapalı uyuyan alfayı dinliyordum.

Ayı.

Gerginleşmeye başladığımda beynim bana *güvende* olduğumu hatırlattı. Kıpırdadım, doğruldum ve tenimin ne kadar yapış yapış olduğunu fark ettim. Terli. Battaniye ve çarşaflara sarılmıştım, etrafım yastıklarla çevriliydi. Alfa neredeyse çıplak bir şilte üzerinde mi uyuyordu? Oda ve bulanık görüşüm beni neredeyse kör bırakmıştı, harita olarak sadece birkaç gölge lekesi vardı.

Ama Omikron'un yerleşkesindeki karanlık yalnız olduğum, huzur içinde bırakıldığım anlamına geliyordu ve bu korkutucu olmaktan çıkıp rahatlatıcı bir hal almıştı. Şu anda yalnız değildim ama Bear uyuyordu ve adaşı gibi horluyordu. Şu anda kafam haftalardır, hatta daha uzun zamandır olmadığı kadar berraktı.

Yakınlarda sesler vardı, aşağıdaki kattan yükselen kadınsı bir zevk çılgılığı, uzaklardan gelen donuk ve uzak bir müzik sesi, birkaç bağırış ve kahkaha.

Ağlamak yok, sızlanmak yok, inlemek yok. Sıkıntıda olan başka omega yok.

Artık güvende idim. Ayı güvende idi. Ayı'ya ihtiyacım vardı.

Birkaç dakika boyunca kafamda mantrayı oynattım, onun horlamasını ve aşağıda ağlayan coşkulu kadını dinledim. Benim

Battaniyelerden sıyrıldığımda bile tenim sıcacıktı ve aşağıdan gelen tekrarlayan sesler vücudumda utanç verici bir etki yaratarak beni içten dışa doğru ısıttı.

Dizlerinin üzerine çökmüş bir kadın, bir alfanın arkadan haykırıyordu. Kameranın kırmızı ışığı küçük odamın sol üst köşesinden beni izliyor, ben bakışlarımı gizlemeye çalıştıkça ses daha da yükseliyordu.

Güvendeyim. Bear'la birlikteyim ve güvendeyim. Burada güvendeyim.

Şimdiki zamana geri döndüm ve içimde kaynayan sıcaklığın hoş karşılanmasına izin vermeye çalıştım. Bu Omikron'un beni tahrik etmeye, ateşimi üretmeye çalışması değildi. Bu sadece alt katta iyi vakit bir kadının sesi ve beni güvende tutan bir alfanın kokusuydu.

Uzanıp dolap kapısını buldum, gıcirtıdan irkildim ve yerdeki bir şeye çarpınca durakladım.

Tuzak mı?

Çatlağın arasından uzanıp, ince bir poşete dokunana kadar pürüzlü halıyı karıştırdığımda Bear hâlâ horluyordu. Ben plastiğe dokunduğumda alfanın boğazı düğümlendi.

Yemek!

"Hey, Kelebek. Sana biraz bıraktım-" Dolaptan kurtulup körlemesine yemeğin üzerine indiğimde Bear yumuşak bir kahkaha attı.

Kapalı bir cips poşeti. Ağır bir alüminyum kutu. Bir de sandviç vardı, paketlenmemişti ve onu strafor tabaktan aldım ama ağzıma götürmek için kendimi ikna edemedim.

Bazen bana verilen yemekler beni hasta ediyordu. Bazen ateşimi yükseltmeye çalışan ilaçlarla cildimi ateşlendiriyor ve içimi burkuyorlardı.

Kendime cipslerden yardım ettim ve Bear yatağı gıcırdattı. Yuvamın dışında, dışarıdan gelen ışık odanın sisli şekillerini biraz daha netleştirdi. Bear'ın kolu göğsünün üzerinde hareket etti. Şimdi sırt üstü yatıyordu. Kutuyu açtım ve yavaşça yudumladım, bira ya da soda yerine limonata olduğunu görünce şaşırdım.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

Başımı salladım, o da mırıldandı. Beni iyi görebiliyordu.

Alt katta kadının inlemeleri uzuyor, daha baygın ve tatmin edici bir hal alıyordu. Parfümüm çiçek açıyordu, tatlı ve yapışkan. İçimdeki şaşırtıcı bir ısı patlaması beklenmedik bir ıslaklığı serbest bıraktı. *Kaygan.*

Gözlerim irileşti ama Bear hiç ses çıkarmadı. Bana kocaman bir gömlek ve ince kalçalarımın zar zor oturan bir çift erkek külotu giydirmişti - başka bir kadının değil, kendi kıyafeti. İç çamaşırının benim uyarılmam gibi kokmasını ve gömleği kokularımızı birbirine karıştıracaktı.

"Yastığın yok," diye fısıldadım, limonatadan biraz daha ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim. Yarın ona bir diş fırçası alıp alamayacağımı soracaktım.

"Bunun için endişelenme. Yarın yuvan için daha fazlasını getireceğim. Giysiler, banyo malzemeleri. İhtiyacın olan her şeyi," dedi, sesi uykudan kalınlaşmıştı.

Güvenli. İyi bir alfa. Ona ihtiyacım vardı. Onun korumasına ve...

Ve bacaklarımın arasındaki zonklamayı dindirmek için bir yola ihtiyacım vardı. Boş cips poşetini kenara koydum ve kutuyu iterek yoldan çektim, yavaşça yatağa doğru süründüm ve karanlıkta ellerimle buldum.

"Neye ihtiyacın var, Kelebek?" Bear fısıldadı, ben yukarı tırmanırken kelimeler yavaş ve yumuşak bir şekilde geveliyordu. İzin versem tekrar uykuya dalacaktı.

Yuvama girebilir, kendime dokunabilirdim. Ama bu hücremde olduğu gibi seslerimi, küçük hareketlerimi kameralardan, izleyenlerden, kapana kısılmış, azgın ve gözlemlenmiş olmanın aşağılayıcı gerçekliğinden saklamaya çalışmak olurdu.

Ellerimi oraya koyduğumda göğsü çıplaktı, teni çok ama çok sıcaktı. Bir bacağımı kalçalarının üzerinden geçirdiğimde kaskatı kesildi.

"Kelebek-"

"Buna ihtiyacım var," diye fısıldadım, kucağına oturdum.

Soyunmalı mıydım? Eşofman altı giyiyordu ve ben doğrudan bel bandına indim, düğümlü kravat klitorisime karşı. Baskı bir parmak gibiydi ve iki kez düşünmeden onun üstünde sallanarak memnun bir inilti çıkardım.

Bear'ın elleri bileklerime dolandı, nazikçe ama yukarı kaldırarak beni hareket ettirmeye çalıştı. Ona karşı koyacak cesaretim olduğundan emin değildim ama bir parça sürtünmenin sağladığı küçük rahatlama noktasına kendimi çoktan kaptırmıştım. İçimi çektim ve hareket ettim, kalçalarının baskısıyla biraz daha aşağı indim, kendimi oraya sürttüm. Gözlerim kapandı ve ellerimin hala onun sıcak göğsünde olduğunu, parmaklarının bileklerime dolandığını fark ettiğimde, sabit ve yavaş bir ritmin ortasındaydım.

"Buna ihtiyacım var, alfa," dedim tekrar. "Lütfen."

Bear nefes almıyordu ama kalbi sağ elimin altında hızlı ve sert bir şekilde çarpıyordu ve kıcımda bir dürtme ve şişme vardı.

İri bir eli gömleğimin bol kollarını atlayarak kolumdan yukarı kaydı ve boynumun yan tarafını kavradı. Dokunuşuna doğru eğildim, eli boğazımda şaşırtıcı derecede serindi ve lezzetli baskıya ve hafif ateşe hayret ettim. Alt kattaki kadına uyararak özgürce inledim ve Bear'ın başparmağı nabzımı okşadı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Bear ve adımlarım bir an için tekledi. "Yanıyorsun, Kelebek."

"Mhm." Başımı salladım ve nefesim kesildi. Hâlâ tuttuğu elini çekiştirdim, kavrayışının içinde döndüm ve elini gömleğimin altından göğsüme doğru itmek için bir an mücadele ettim.

"Son ateşin ne zamandı?"

Sesi çok sakindi. Bunun arkamda kalınlaşan ve sertleşen aleti olduğundan emindim, ama başka türlü hareket etmedi, kendine bir şey , beni itmedi.

"I-I-Ohhh!" Kocaman elini göğsümün etrafına sarmayı başardım ve sonunda Bear , parmakları kısa bir süre esnedi.

Alt katta her kim varsa işini bitirmiş, sessizliğe gömülmüş olduğunu fark ettim ve bu beni kendi sesimden utandırdı. Dudaklarımı birbirine bastırdım ve utanmaz çırpınışlarım çılgınca artarken sızlanmalarımı yuttum.

"Sorun değil Kelebek," diye mırıldandı Bear. "İhtiyacın olanı al."

Elini göğsümde bıraktım ve çaresizce sallanırken beni sabitlemesi için kendi elimi göğsüne götürdüm. Başparmağı meme ucuma dokundu ve bu dokunuşun içimden geçerek merkezime doğru inişiyle ürperdim.

"Yine," diye nefes nefese kaldım.

Bu kez meme ucumu iki parmağının arasına aldı, hafifçe yuvarladı, çimdiklemedi ama oynadı. Ağzım açık kaldı ama haykırmayı reddettim. Bear'ın boğazımdaki eli çeneme doğru hareket etti ve ardından iki kalın parmağı dudaklarımın arasına kayd. Gözlerim büyüdü ama parmaklarını minnetle emdim.

Birden altımdaki göğüs titreşti, alçak ve baş döndürücü bir ses yükseldi. Gözlerim yaşardı ve Bear mırlamaya başladığında gözlerimi sıkarak kapattım.

Güvenli. Ev. Alfa.

Daha önce hiç duymadığım ama iliklerime kadar bildiğim bir sest. Kaslarımın gevşemesini sağlıyor, zevkin içeri akmasına, beni tepeden tırnağa yutmasına yer açıyordu. Kaçarken yaşadığım orgazmlar, duşta utanç verici anlarda ya da karanlıkta arkadaşlarla garip bir şekilde alınan aceleci, acil salıvermelerdi. Bu ise yavaş ve derinlemesine oldu, gözlerimden ve yanaklarımdan yaşlar süzülürken titredim ve ödünç aldığım iç çamaşırını ıslattım.

Bear parmaklarını ağızımdan çekti ve ben nefese kaldım, hâlâ boşalıyordum. Eli kalçamı kavradı, vücudumu sallamaya ve kaydırmaya devam ederek beni yukarı çekti, böylece çıplak karnının üzerindeydim. Ne yaptığını fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı, ince örgü iç çamaşırının içinden serbest bıraktığım iç çamaşırımı doğrudan tenine sürtüyordu ve bu beni bir başka ayak parmaklarımı kıvıran zevk dalgasıyla titretti. Öne doğru sarktım, elini göğsümde hapsettim, gözyaşlarımı omzuna sildim ve Bear beni hareket ettirmeye devam etti, sıcaklığın amımda kaynamasını sağladı.

"Yapabilirsin... beni düğümleyebilirsin," diye mırıldandım tenine doğru.

Kendi kaslarımın kontrolünü yeniden kazanmaya başlamıştım, kendimi onun karnında hareket ettiriyordum, orada yarattığım kaygan ve kolay yolun .

Bear iki elini de çekip gömleğimin altından sırtımdan yukarı kaydırıldı ve ben sallanırken beni okşadı.

Düğümle beni. Isır beni. Beni güvende tut.

Ama gömleğimi başımın üzerinden çekip çıkarmadı ya da artık sertleşmiş olan sikini içime sokmak için kumaşı yolumdan itmedi.

"Devam et, Kelebek," diye mırıldandı, teklifimi görmezden gelerek. "Ne kadar istersen. Sadece ihtiyacın olanı al."

İçimde titreşen, öncekinden daha sert ve daha talepkâr olan yeni arzu dalgası karşısında dişlerimi sıktım. Sızlandım ve Bear bizi yan yatırarak kalçalarımın onun karnı arasında bir boşluk yarattı.

"Hayır-" Sızlandım ama bu kısa sürdü çünkü bir elini sırtımdan çekti ve kumaşın içinden bastırdı.

"İçeride mi dışarıda mı?" diye sordu, bu soru neredeyse kişisel bir ilgi içermiyordu.

"İçeride," diye kekeledim.

Klitorisimi ovaladı ve neden tereddüt ettiğini anladım.

Aşağı uzandım, külotun yırtmacını ittim, Bear'ın elini ıslak kumaşı geçip doğrudan bana dokunması için ittim. Parmakları nasırlı ve sertti ama kaygandım ve beni incelerken bir çığlık attım.

Bunu istemiyor muydu, beni istemiyor muydu? Eğer istemiyorsa, eğer beni istemesini sağlayamazsam, ne yapardım?

"Alfa," diye fısıldadım, sikine uzandım ve eşofmanın kalın pamuğunun buldum.

Ben onun boyunu incelerken ve parmaklarını sürerken Bear'ın mırıltısı gürlledi. "Alfa, seni istiyorum."

Bear ürperdi, elime doğru eğildi, sırtüstü yatana kadar öne eğildi, iki parmağı girdi, başparmağı klitorisimin etrafında döndü.

"İstediğin her şeye sahip olabilirsin, Kelebek" diye homurdandı, serin alnı ateşli alnıma bastırarak. Saçları kıvırcıktı, yanaklarıma dökülürken fark ettim.

O kalın parmaklarıyla beni becerirken hıçkırdım, ayaklarımı yatağa dayadım ve dokunuşuyla sallandım.

"Ama bu gece benim düğümüm değil," diye ekledi. Mızmızlandım ve o da burnunu yanağıma dayadı. "Çok erken."

Bir planım vardı. Bear'a ihtiyacım vardı. Onun ısırtısına ve bağına ihtiyacım vardı. Beni koruması için ona ihtiyacım vardı. Beni güvende tutmasına.

Yine de nedense bu sözler onun mırıltısıyla aynı rahatlığı ve ferahlığı getirdi. İnledim ve amım parmaklarını emdi ve ben bir çift kalın dudak açık ağzımın üzerinde gezindi. Benim

Elleri Bear'ın sikinde sıkılaştı ve Bear mırıldanarak boğuk dokunuşa süründü, ama daha fazla değil.

"Bu doğru, omega," diye mırıldandı Bear. "Benim için çok güzel geliyorsun."

Kelimeleri duyunca soluğum kesildi ve salıverilmenin sıcaklığını yanaklarıma kadar hissettirdiler.

"Bir tane daha ister misin?" diye sordu, kelimelerle mırıldanarak, sırtımda bir ürperti ve başparmağının bir fırçasıyla beni sızlatmak için başka bir artçı şok çekti.

Başımı salladım ve Bear burnuma bir öpücük daha kondurdu. Güzel bir ağzı vardı. Yer değiştirdim, gerindim ve kendi ağzımla onu inceledim - burunlarımızı birbirine sokarken gerçek bir öpücük sayılmazdı. Bir alfanın omega'sına yapması gerektiği gibi beni kokluyordu. Benimle ilgileniyordu. Beni güvende tutuyordu. Beni tatmin ediyordu.

Bana zarar vermiyor, acele etmeyi reddediyor.

Dudaklarımı yaladım ve onun da tadına baktım. Çok güzel bir ağzı vardı.

Aletini bıraktım ve tek bir itiraz sesi bile çıkarmadı.

Daha önce bir alfayı keşfetmek için hiç zamanım olmamıştı, iznim olmadan beni ısırmayacağını ya da bıçaklamayacağını bildiğim bir alfanın yakınında hiç bulunmamıştım.

Güvende olduğumu kendime hatırlattım.

Bear yanağını yanağıma ve sonra boynuma sürttü. Boğazımı kaldırdım ve o sadece üzerinde bir öpücük gezdirdi, dişlerini göstermedi. Isırmasına ihtiyacım vardı. Ama belki önce biraz zaman alabilirdim?

Bu gece düğüm yok.

Belki yarın gece.

Ve belki bu gece.

"Beni yalamanı istiyorum," diye fısıldadım, kelimeler karşısında gözlerim irileşmişti.

Bear daha yüksek sesle mırıldandı, köprücük kemiğime sokuldu, bir kahkaha attı. Parmakları içimden çekildi ve ben sızlandım, ta ki o kaygan parmaklar külotun bel bandına takılıp, amcığımdaki ıslak yapışkanlığı bir kenara bırakarak onu kolayca kalçalarımın altına çekene kadar.

Oda karanlıktı ve benim parfümüm ve onun kokusuyla doluydu. Yataktan aşağı doğru kayarken Bear'ın başının ve omuzlarının devasa gölgesini seçebiliyordum. Elleri benimkileri buldu ve birini

Biri saında, diğeri ensesindeydi. Kalçalarım ona yer açmak için açıldı ve Bear o noktaya bir nefes üfleyene kadar hava ıslak amıma çok soğuk geldi.

"İhtiyacın olanı al," diye mırıldandı, ellerimi yerleştirdiğı yere vurdu, sonra kalçalarımı avuçladı ve biraz daha açtı.

Kalçalarımı öne doğru eğdim ve o ağız seksimin üzerinde buldum, dolgun dudakları beni açarken inledim, dili açıklığımda gezindi.

İhtiyacın olanı al. Onu al.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve tam olarak bunu yaptım.

5. AYI

Ben yatağın ayak ucunda durmuş, kaşlarımı çatarak dolaba bakıyordum. Hâlâ şeker, badem, hindistan cevizi ve bir şeylerin tadını alabiliyordum.

Dudaklarımda bir çiçek vardı ve "Kelebek" benimle birlikte olduktan sonra bir şekilde yataktan çıkıp derme çatma yuvasına geri dönmeyi başarmıştı.

Dudaklarım seğirdi.

Utangaç, tatlı, çekingen bir şekilde benimle oynuyor. Tatlı küçük omega.

Hâlâ onun kokusuyla kaplıyken yarattığı sorunların sayısını hatırlamak zordu, bu yüzden yavaşça bitişikteki banyoya doğru ilerledim ve duşu açtım. Bir şey kaçırmadığımdan emin olmak için kapıyı açık bırakacaktım ama yıkanmam ve kafamı boşaltmam gerekiyordu.

Ve ayrıca .

Onun ürkekçe düğüm atma teklifine direnmek beklediğimden daha zor oldu. Biraz daha rahat olsaydı, dikkatli bir şekilde 'yapabilirsin' demek yerine yalvarsaydı, muhtemelen beş saniye içinde onu sikime olurdu. Çoğu alfanın gönülsüz bir istekten daha fazla teşvike ihtiyacı olmazdı.

Ama Çıkma Sokak'a gelmeden önce beş yıl boyunca omegalar için hizmet alfası olarak çalışmışım ve bir omeganın ne zaman gerçekten düğümlenmeye hazır olduğunu biliyordum.

Kelebek kızışmaya başlamıştı. Ateşi vardı, parfüm saçıyordu, kaygan bir şekilde hevesle koşuyordu. Ve sadece bir kızgınlık

Omega'yı kafesten çıkarıp bir alfanın sikine oturttu. Hâlâ yarı vahşi olması muhtemelen yardımcı olmadı. İçgüdülerıyla hareket ediyordu ve içgüdülerini çiftleştirilmeyi talep ediyordu.

Su püskürmesine doğru adım atarken yüzümü buruşturdum. Vazektomimi asla tersine çevirmemiştim ama temiz ve onun için güvenli olduğumdan emin olmak için bugün test yaptıracaktım. Kullanması için oyuncaklara ihtiyacı vardı, böylece benim dışımda bir seçeneği olacaktı. Paketlenmiş yiyecekler çünkü ona bıraktığım sandviçe dokunmayacaktı - akıllıca ama uygunsuz bir savunma mekanizması. Ve bir omega'nın isteyebileceği diğer her şey.

Chance'in ona göz kulak olması ve hatta belki de tüm bu eşyaları odama gizlice sokmama yardım etmesi gerekecekti. Köpük banyosu ve pırıltılı ışıklar her zaman yaptığım şeyler değildi ve biri beni çantalar dolusu şekerleme taşıırken görürse sorular sorabilirdi.

Dudaklarımı yaladım, orada bulduğum lezzetle inledim ve kendi sikime uzandım. Hevesle elime atladı, düğüm hızlı ve sert bir şekilde şişti, önceki gece ikimizi de nasıl inkar ettiğimin farkındaydı.

Ama lanet olsun, sırf onun kendi zevkini, bencilce ve tatlı bir şekilde yaşamasını izlemek bile buna değermişti. Yeteri kadar beslenmemişti ama belinde güzel bir kıvrım ve yumuşak avuç dolusu göğüsleri vardı. Onu tekrar dövüş formuna sokacaktım. Bulabildiğim tüm vitaminleri ve protein barlarını alacaktım.

Ve istediği kadar sık boşalmasını sağlayacaktım. Rengin yanaklarına bulaşmasını, gözlerinin sanki ondan çıkardığım hislere bir açıklama arıyormuş gibi çılgınca kaymasını, nefes almak için savaşıırken dilinin dudaklarının üzerinde gezinmesini, güzel meme uçlarının izleyin.

Homurdandım ve iki elimi de kullandım, biri düğümüm için diğeri de kendimi okşamak için. Onun elleri benimkilerden daha küçüktü; beni okşamak için de ikisine birden ihtiyacı olacaktı. Düzinelerce omegayla çalışmış, onlara ısınmaları boyunca hizmet etmiştim. King'e sunduğum planla ilgili sorunlar yaratsa da, Butterfly'inki boyunca da kendimi hızlandırabilirdim. Ya omega'yı önümüzdeki birkaç gün , kızgınlık gerçekten başlamadan önce sevdiği bir sürüyle tanıştırmamız gerekiyordu ya da kızgınlık bitene kadar geri dönüş olmayacaktı.

Ve bu ihtimalden ne kadar hoşlandığım beni endişelendiriyordu.

Düğüm atmaya çok uzun zaman oldu, kendime bunu söylemeye çalıştım. Aslında biriyle sikişmeyi çok uzun zaman olmuştu.

Omega'nın tatlı ve kaygan parfümünden bir koku daha aldığımında inledim, güzel bir şekilde seksiydi ve sonra nedenini anladığımında gözlerim genişledi. Banyonun kapısında duruyordu, koyu renk gözleri sikimin üzerindeki ellerime sabitlenmişti.

Göğsüm otomatik olarak bir mırıltıyla gürlledi -yüzündeki aç bakış doğrudan sikimle iletişim kuruyor gibiydi, elimde zıplamasına neden oldu- ama o öne doğru adım atarken boğazımı temizledim.

"Hayır." Bu kelime çakıl gibiydi, vücudumun istediğinin tam tersiydi, ama onun duraklamasına ve kaşlarını çatmasına neden oldu. "Seni yıkamalıyım, Kelebek. Yoksa diğerleri öğrenecek."

"Bu yıkama değil," dedi ve ben de güldüm.

Kalmasını, izlemeye devam etmesini bekliyordum ama gözleri kısıldı ve kaşları çatıldı, sanki daha iyi bakmaya çalışıyor ve sonuçtan hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Belki de siklere bakmak ona göre değildi? Yeterince makul. O arkasını dönerken tişörtümün içinde onu görmenin tadını çıkardım. O altında çıplaktı.

Inledim, gözlerimi kapattım ve bir gece önce yatağımdaki karanlık gölgelerini hatırlamaya çalışarak fantezimi sonuna kadar körükledim.

CHANCE kapıyı dördüncü kez çaldıktan sonra açtı. Gözleri kıpkırmızıydı ve jöleli saçları uykudan yarı yarıya dağılmıştı, parçaları hâlâ ürünle bir arada tutuluyordu. Chance'in sivillerde otomatik bir güvensizlik, genç kadınlarda ise cinsel cazibe uyandıran bir pislik görüntüsü vardı. Kulaklarına kadar dövmeli, piercingli ve sürekli kaşları çatıktı. Yakışıklıydı da. İsteddiği zaman kulüpteki alfaların yarısından daha fazla ticaret yapabiliirdi, ancak nadiren zahmet ederdi.

Tıraş losyonunun ve ara sıra burnuma gelen sigara kokusunun altında onun kokusunu pek alamıyordum ama bir betanın olağan fısıltısıydı.

"Gömleklerinden birine ihtiyacım var," dedim.

Gözlerini kırıştırdı ve bir elini uzatıp boğazındaki karmaşık desene batmaya başlayan kirli sakalını ovuşturdu. "Sığmayacak."

Koridor boyunca göz gezdirdim ve sesimi alçalttım. "Kokunu onun üzerinde test etmek için."

Chance homurdandı ve kapıyı açık bırakarak arkasını döndü. Odası... aslında şaşırtıcı derecede temizdi. Görünüşü konusunda titizdi. Belki temizlik konusunda da öyleydi. Dolabını karıştırdı ve buruşuk siyah bir tişört çıkarıp bana fırlattı.

"Eğer nefret ederse ne yapacaksın?" diye sordu.

"Kapınızı açık bırakın ve gözünüzü dört açın," dedim omuz silkerek.

Kaşlarını çattı. "Sanki bu garip görünmeyecek mi?"

"Sinir krizi geçirmesinden daha az şüpheli," dedim ve onu orada bırakıp odama döndüm.

Mastürbasyon yapmak bir gün önceki baskıyı hafifletmemişti ve Chance'in sürekli kara bulutlar gibi dolaşan kişiliğini kaldıracak havada değildim. King'in ona açıkça güvendiği birkaç an görmüştüm ama çoğunlukla Chance'gözlemlediğim şey, alfa unvanını reddettiği için dünyaya karşı genel bir kızgınlık hissiydi. Nafile bir öfke.

Odama geri döndüm ve Kelebek'i yine yuvasında, kıvrılmış ve gölgelerden beni izlerken buldum. "Dışarı çıkıp sana malzeme almam gerekiyor. Sana göz kulak olmasını istediğim bir arkadaşım var. Eğer rahat edersen."

Tişörtü uzattım. Normal şartlar altında bir omega ile bir betayı tanıştırmak sorun olmazdı. Betalar zararsızdı - en azından biyolojik olarak - ve tanıştırma için bir tören gerekmiyordu. Ama Kelebek'in arka beyninden tamamen çıktığından ve kendini güvende hissettiğinden emin olana kadar dikkatli davranmalı ve içgüdü kurallarına göre hareket etmeliydim.

Koku en iyisini bilirdi.

Elini uzattı ve giysiyi aldı, önce ellerinin arasında gezdirdi, sonra yavaşça yüzüne doğru çekti. Burnu hemen kırıştı ve kalbim durdu ama tişörtü bana geri fırlatmadı.

"Beta," dedi kaşlarını çatarak, bakışları uzaklaşarak.

Çömelip yüzündeki ifadenin her dakika değişimini izledim. "Bir alfadan daha iyi," dedim.

Alay etti ve titredi. "Pek sayılmaz."

Seni ısıramaz ya da düğümleyemez, diye düşündüm ama söylemeye zahmet etmedim. Bir beta bir omega'yı incitebilirdi; o haklıydı. Ve belli ki ısırmaya varmayan pek çok sorun görmüştü.

Ağzımı açtım, bu fikri reddetmeye hazırdım, Chance'e dışarıdan bir bekçi köpeği olarak elinden gelenin en iyisini yapmasını söyledim, o sırada yüzünü kumaşa gömdü ve derin bir nefes aldı. Gözleri kapandı, kaşları çatıldı ve ben sessizce onu izledim. Gözlerini kırıştırarak yavaşça uzaklaştı.

"Güzel bir koku," diye mırıldandı. Gereksiz bir kıskançlıkla kıllandım ve o da ekledi, "Biraz baharatlı. Bana dokunmayacak mı?"

"Kesinlikle hayır. İstersen sana yemek getirir. İçecek. Kimsenin seni rahatsız etmediğinden emin ol." Gömleği bir kez daha derin derin kokladı ve ben de gömleği onun elinden alıp benimkiyle değiştirmek için duyduğum saçma dürtüyle boğuştu. "İstersen dolabın kapılarını bile kapatabilirsin. Onunla konuşmak zorunda değilsin. Biraz dinlen," diye önerdim.

Mırıldandı ve bana bakarken ellerimi sıktım, gömleğini etrafındaki çarşafların arasına soktu. Bu bilinçli bir seçim miydi, değil miydi? Onun kokusunu yuvasına katmak iyiye işaret gibi görünüyordu.

"Ne kadarlığına ?" diye sordu.

Kafamdaki görevleri saydım. Oyuncaklara ihtiyacı olacaktı. Ateşi çoktan başladığı için işe yarayıp yaramayacağından emin olmasam da baskılayıcı ilaçlar. İyi yemek ve şımartıcı ikramlar. Giysiler. Daha fazla yatak takımı. Ve güzel şeyler. Birlikte çalıştığım omegaların ateşleri sırasında kendileri için hazır bulundurdıkları tüm küçük biblolar ve çökmekte olan süslemeler.

"Günün çoğunda," diye gönülsüzce itiraf ettim.

Sızlanmaya başladı ama ben bir şey söylemeden önce sesini yuttu. "Tamam."

Kıpırdamadan durdum, kabullenişini içime çektim. Duş almak için mümkün olan son saniyeye kadar beklemeliydim. Kendimi yuvaya tikiştirmek, kokumu her sürmek, anlaşılmak için tekrar boşalmasını sağlamak istiyordum.

Ama buradan bir omega'nın parfümü üzerime sinmeden çıkmam gerekiyordu ve zaten sabahın geç saatleriydi.

"Aferin kızıma," dedim, ayağa kalkarken onun için mırıldandım, çiçek açan kokusu bacaklarıma sinmeden geri çekildim. "Giderken onu içeri alacağım," dedim.

Başını salladı, uzanırken kapının kenarını ıskaladı ve ikinci denemesinde yakaladı. Gördüğüm manzara karşısında durakladım ve gıcırtilı bir ray üzerinde kayarak kapanmasını izledim.

Alışveriş yap ve geri gel. Bu gece ona daha çok soru sor. Tekrar çırpınıp nefesini kaybedene kadar klitorisini em.

Ben kendi kapımı açarken Chance de onun kapısına geldi ve başımı salladım. Saçları yerine gelmişti, gözleri daha berraktı ve koridoru geçerken elinde bir kitap tuttuğunu görünce gözlerimi kırpıttım.

"Dokunmak yok diyor," diye fısıldadım, salon yine boştu ve kulüp kardeşlerimizin çoğu kızlardan biri öğle yemeği pişirmeye başlayana kadar kalkmayacaktı.

Chance omuz silkti. "Bunun olduğunu düşündüm."

Bunun rahatlatıcı bir söz olduğuna karar verdim. Yine de odama girip kapıyı arkasından kapatırken midemdeki rahatsız edici sıkışma hissiyle savaştım. Koridorda durdum, bekledim ve bir sızlanma ya da inilti duymak için kulak kabarttım. Hiçbir şey yoktu. Chance tek kelime bile etmedi.

Omuzlarımı yuvarladım ve merdivenlere yöneldim. Çabuk alışveriş yap. Çabuk dön. Bensiz bu kadar uzun süre idare edebilmişti. Eminim birkaç saatlik ayrılığa da dayanabilirdim.

6. İNANÇ

(Yuvamın dışındaki beta sessizdi. İçeri ilk girdiğinde yatağı gıcırdattı ve yatağın üzerinde ikiz gümbürtüler vardı.

ayakkabılar yere düşüyordu, ama sonra sessizlik oldu. Sadece kâğıt fısıltısı mı? Sayfalar dönüyordu.

Dolabın kapısındaki aralıktan dışarı baktım ama her şey bulanıkken bir şey seçmek zordu. Beyaz yatağın üzerinde siyah bir gölgeden ibaretti.

Parmaklarım kalçama soktuğum tişörtünün yumuşak pamuğunda oynuyordu. Uyumaya çalıştım ama dolap kapısının dışındaki varlığının çok farkındaydım. Bear gibi değildi. Kokusu eve ait değildi. Ama güvenliydi. Rotasyonda olan betalar gibi kimyasal, ekşi ya da acı değildi. Hatta hoştu.

Uzun bir süre sessizlik içinde birlikte var olduk. Benim dışarıdan gelen ince ışık şeridini izlediğim gibi o da dolabı mı izliyordu? Yoksa beni görmezden mi geliyordu?

Tam kendi açlığını hissetmeye başlamıştım ki ani bir dizi patlama sesi duyuldu. Kaskatı kesildim ve nefes nefese kaldım, bir sızlanmayı yutmaya çalıştım ama başaramadım.

Biri kapıyı çalıyordu.

"Ayı!" diye bağırdı alçak bir ses koridordan.

Yatak bu sefer gıcırdamadı ama beta hareket ederken bir gölge titreşimi yakaladım. Kapı tekrar vurulduğunda ve betanın figürü kapımın ışığını engellediğinde çarşafplarımın içine sinmiştim. Orada

Yumuşak bir hışırtı oldu ve sonra yuvamın kapısı dışarıdan gelen bir basınçla hafifçe içeri itildi.

"Şşşt," diye fısıldadı beta. "Her şey yolunda. Gidecekler."

"Ayı! Uyan lan!"

İniltimi bir yastığa gömdüm.

"Her şey yolunda," diye tekrarladı yuvamın dışındaki adam. Şimdi daha yakındaydı ve o temiz ve sabunlu baharat kokusu alanıma süzülüyordu. "Cevap veremem. Gidecekler."

Kapı daha çok çalıyor. Boğuk, uzaktan bir çağrı. Ve sonra yumuşak bir ses, "Kahretsin, bu saatte nereye gidiyor bu?"

"," diye fısıldadı beta.

Ve tabii ki yumuşak bir ayak sesi yeri salladı ve geri çekilirken yumuşadı.

Beta benimle birlikte iç çekti ve bir dakika önceki sessizlik geri geldi. Ama yatağa geri dönmedi.

"İyi misin?" diye sordu bir süre sonra.

Sesi de güzeldi. Kokusu gibi sade ve temizdi. Dolabın kapısını dürttüm ve basınç boşaldı, ışık içeri doldu ve beni irkiltti. Parıltı geçti ve beta yer değiştirerek tamamen yere oturdu. Saçları Bear'dan daha açık renkliydi ama vücudunda garip bir şeyler vardı... Ah, bunlar dövmeydi, cildini benekli bir griye dönüştürüyordu.

Başımı
salladım.

"Aç
mısın?"

Dudaklarımı yaladım ve tekrar başımı salladım.

"Bear bana mühürlü yemek isteyeceğini söyledi ama ne çeşit olduğunu söylemedi. Kulağa ne hoş geliyor?"

Dudaklarım büküldü. *İstediğim* şey aynı anda yaklaşık elli farklı şeydi. Tacolar. Kendime bir pasta. Waffle külahında dondurma. Pizza simitleri. Ama bunların herhangi birini bir tabakta hayal etmek.

"Bilmiyorum," dedim onun yerine.

Beta huzursuzca hareket ediyordu. Yatakta bu kadar sessiz ve hareketsiz kalmayı nasıl başardığını merak ettim, çünkü şimdi yakındaydı, ellerinin sürekli nasıl hareket ettiğini izleyebiliyordum, kolunun üzerinde sürtünüyor, çenesini, boynunun arkasını karıştırıyordu.

"Sanırım bulabildiğim her şeyi alacağım," dedi ve ayağa kalkmak için hareket etti.

Elim bileğine çarparak dışarı fırladı ve hareketsiz kaldı. Bear gitmişti, saatlerce dönmeyecekti. Ve bu beta, her kimse, benim korumamdı. Eğer odadan çıkarsa. Başka biri kapıyı çalarsa.

"O kadar aç değilim," diye yalan söyledim.

Homurdandı ama sakinleşti ve elimi üzerinden çekmek için hiçbir hareket yapmadı. Bileği kalındı ve sırf karşımdakinin kim olduğunu daha iyi anlamak için onu daha fazla keşfetmek istiyordum. Tekrar yer değiştirdi ve parlak bir dikdörtgen çıkardı.

Ah, bir telefon.

"King'e ulaşabilirim. Diğerlerinin burada olduğunu bilmesini istemiyor. Koridorda da kimsenin onu görmediğinden emin olur. Bize yemek getirebilir mi?"

"Bear ona güvenir miydi?" Ben sordum.

Başındaki titremenin başını sallamak olduğunu anlamak için gözlerimi kısmam gerekti.

"Tamam."

"Kendisi aynı zamanda kulübün başkanı, bu yüzden onu ayak işlerine göndermek benim açımdan biraz cesurca bir hareket, ama koşullar böyle..." Beta yumuşak bir kahkaha atarak sözlerini bitirdi.

"Adın ne senin?"

"Seninki ne?" diye hızla karşılık verdi.

Faith Robins. Kardeşimin adı Adam Robins. Onu bulmam gerek. Onun beni bulması gerek.

Hiçbir şey söylemedim. Bedenim Bear'a güveniyordu ama bu, yanlış zamanda, yanlış kişiye benim ya da kardeşimin adını kullanıp Omikron'u tekrar bana doğru gönderemeyeceği anlamına gelmiyordu.

"Chance," dedi beta. "Ayı bana Kelebek der."

Betanın boğazından keskin bir kahkaha koptu ve hemen bastırdı. "Tanrım. Ben... bunu yapmayacağım." Ben geri çekilemeden elinin bulanıklığı yüzüme . "Sana sadece 'omega' dememe ne dersin?" dedi hafif komik bir hırıltıyla.

Bu söz üzerine gerildim ve başımı salladım.

"Yeterince adil," diye mırıldandı, beni bırakmadan.

Bana dokunmaması gerekiyordu. Yine de elim hâlâ bileğini , sıcak ve kaslıydı. Ve Chance nazikti, çenemi baş ve işaret parmaklarının arasında tutuyordu, diğerleri boğazıma dayanıyordu, küçük ısı karıncalanmaları. Yanaklarım ısındı ve beni incelediğini fark ettim.

"Birdy," dedi. Gözlerim büyüdü ve devam etti, "Kafesindeki küçük kuş."

"Kelebek'ten daha iyi değil," dedim kaşlarımı çatarak.

Tekrar güldü ve bu daha sıcak bir sestti. Telefonu çaldı ve sonunda çekildi. Ben de elimi onu bırakması için zorladım, ancak sıcak tenini hemen özledim, görüşümün sisinde bir insan çapası.

Chance gönderilen mesajı okurken gülmeye devam etti. "King kulübü bu işe karıştırmadığı için pişman olacak. Öğle yemeğini kapmak ileriye dönük bir baktır."

"Prospect?"

"Prospect üyeler . bizim Mürettebat. Motosiklet mürettebat," Chance açıkladı.

Kargaşadan önce motorların gürültüsünü hatırladım. Motosikletler.

"Bear, Chance, King... Hepinizin komik isimleri var."

"Bunlar yol isimleri, Birdy. Bir motosiklet ekibine katılıyorsunuz, sivil hayatınızı bırakıyorsunuz ve yeni bir isim alıyorsunuz. Ayı'nın bir tür bariz -Adam yığılmış. Hepimizin bildiği kadarıyla King hayatı boyunca efendilik tasladı, ama bu aynı zamanda onun soyadı."

"Peki ya Chance?"

Tekrar yer değiştirdi, sırtını karyolaya yaslamak için yuvadan uzaklaştı. Uzun bacaklarını önüne uzattı ve ben de uzanıp parmaklarımla siyah kot kumaşı inceledim.

"Chance benim gerçek adım aslında. Babam bu çetenin üyesiydi. Bana ve kardeşime doğar doğmaz yol isimlerimizi verdi. Yakışıyor sanırım. Ne şanslıyım, ne de şanssız. Sadece bıçağın ucunda oturup hangi tarafa görmek için bekliyorum."

Yastıklarına gömüldüm, elimin altında onun tişörtünü buldum ve betaya tutunmak yerine parmaklarımı yumuşak kumaşa doladım. "Sanırım şanssız doğmuşum. I..." Dudaklarımı kısa bir süre birbirine bastırdım, ne kadar söyleyeceğimi tartıştım, sonra bazı kelimeler buldum

yine de dökölüyor. "Ailemi kaybettim. Ve... belli ki daha sonra da pek iyi olmadı."

Chance, "Sen bir omega'sın," diye işaret .

"Bu şans değil. Çoğu omega daha zihinsel gelişimini tamamlamadan paketlenir," dedim. Bu Adam'ın konuşmasıydı, benim değil. İyimser olan bendim. Tüm koşuşturmamız boyunca asla ulaşamadığımız *bir gün* için peri masalına inanmıştım. "Ve sisteme bir omega olarak girmek... alfaların satın almak için beklediği bir ürün olarak yaşamaktır."

Chance sessizdi ve ben de başımı eğdim. Birçok beta omegadan nefret ederdi. Belki o da öyleydi. Belki de ona kaidesi hakkında sızlanan ayrıcalıklı bir kız gibi görünüyordum - açık artırmaya çıkarılırken oturduğum bir kaide.

Ama tekrar kıpırdandı, ayaklarını sürüyerek yaklaştı. Ve sözde dokunmama kuralına rağmen yuvaya uzandı, elimi buldu ve avucunun içine aldı.

"İyi noktaya değindin," dedi basitçe ve ben de rahatladım. "Dünden sonra şansının kötü olduğunu söyleyemem."

"Dün bir gelişme oldu," diye mırıldandım.

Eli benimkini sıktı. "Bunun üzerinde çalışmaya devam edeceğiz, tamam mı kuşum?"

Eğer Chance'in adı onu iyi şans ve kötü şans arasında, işlerin doğru ya da yanlış gitme fırsatında asılı bıraktıysa, benimki tüm korkunç şeylerin bir gün aniden güzel bir şeyle yer değiştirebileceğine dair sürekli bir inançtı.

Küçük anlar güzeldi. Adam'la birlikte acı çektiğimiz kısa molalar. Nice sekiz saattir uyuyordu. Kanepe yerine kalabileceğimiz boş bir odamızın olması. Gerçek yemekler yemek için para ya da daha da iyisi, yiyecek bir şeyler ve onları pişirmek için bir mutfak.

Şu anda hoş olan, dokunuşuyla beni ateşleyen ve beni saklı ve güvende tutmaktan başka bir şey istemiyor gibi görünen bir alfaydı. Hoş, güzel kokan ve elimi tutup doğumda sözde atama piyangosunu kazanmış olmama rağmen, hayatta elime boktan bir el verildiğini kabul eden bir betaydı.

Adam'ı nasıl bulacağımı bilmiyordum. Onunla iletişim kurmak için kullandığımız sunucuya girmeyi bırakın, zar zor görebiliyordum. Az önce çalınmışım.

Bedenime sahip olmak için para ödeyen adamlardan.

Güzelliği elimde tutmak istiyordum. Güzel şu anda avucumun içindeydi ve onu hiç niyetim yoktu. Bir alfa gibi dişlerimi güzele geçirecek ve onu kendime mal edecektim.

"ANLAŞMA BÖYLE DEĞİLDİ."

"Biliyorum."

Başımı göğüsten gelen kelimeler kulağımda gümbürdedi. Chance gergindi ve kollarım ona daha sıkı sarıldı.

"Kalkma," dedi Bear. "Aslında rahatladım."

Chance gerçekten rahatlamadı ama hareket de etmedi.

Öfkeli bir alfa, tuhaf bir şekilde seçilmiş yiyeceklerden oluşan kocaman bir tepsiyi bıraktıktan sonra başım yeniden zonklamaya başlamıştı -daha fazla limonata kutusu, dil peyniri, bir kol kraker, açılmamış bir sucuk poşeti, bir kutu zeytin, bir kutu kurabiye ve bir kavanoz fıstık ezmesi- ve Chance yataktaki yerinden beni izlerken kendime tuhaf ama tatmin edici bir ziyafet çekmiştim.

Beni biraz ikna ederek kitabından yüksek sesle okumuş ve sonunda dönüp durmaktan kendimi alamadığımda onu yuvama çekmeme izin vermişti. Sonunda sırtımda halde uyuyakalmıştım.

Ve şimdi Bear geri dönmüş, yataktan bize bakıyordu.

"Hey, Kelebek."

"Hey," diye .

Yerde Bear'ın ayaklarının etrafında belli belirsiz bir yığın çanta vardı ve bazı lambaları açmıştı, parlak ışık küreleri çok fazla gölgeyle alanı kafa karıştırıcı hale getiriyordu.

"King'in yarın benim için işi var. Ekibi göndermeye devam edeceğiz. Onunla kalabilir misin?" Bear sordu.

Chance'in eli Bear'ın gömleğinin üzerinden sırtımı okşadı, sadece bir kez ve başını sallarken göğsü titredi.

"Teşekkürler," dedi Bear. Derin bir nefes aldı, sonra ağır bir iç çekti. Sıkışık yuvada kıpırdandım, doğruldum ve gözlerimi kısarak ona baktım.

"Kelebek, son ateşin ne zamandı?"

Soru karşısında yanaklarım kızardı. Bir gece önce de sormuştu ve ben cevap vermekten kaçınmışım. Şimdi ses tonunda, konuyu ikinci kez geçiştiremeyeceğimi söyleyen sert bir ton vardı.

"Ben... daha önce hiç yaşamadım."

"Kahretsin," dedi Chance, geri çekilip dolabın duvarına yaslanarak. "Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi iki," dedim, her iki adamdan gelen somut rahatlamaya gülümsemek istiyordum. "Ad-birlikte seyahat ettiğim omega ve dinlenmek için hiç zamanımız olmadığı için bana gelmediğini sanıyordum? Biz... koşuyorduk."

"Birlikte seyahat ettiğin omega," diye tekrarladı Bear.

"Lütfen sorma," diye fısıldadım ve Chance'in beni tekrar göğsüne çektiğini fark ettim.

"Bize hemen güvenmek zorunda değil. Her şeyi bilmemize gerek yok," dedi Chance.

Bear boğazını temizledi ve ben de bir kahkaha duyduğumu sandım. "Anlaştık. Tamam. Chance, ateşi var mı?"

"Um." Chance elini önce alımda sonra boğazımda gezdirdi. "Şu anda değil, ama uyurken biraz ısıtıcıydı."

Olamaz. Ben de öyle düşünmüştüm. Ve ayrıca, *bu yardımcı olacaktır.*

"Kelebek, sanırım... muhtemelen gecikme, çünkü travma ve ardından rahatlatma ve... dürüst olmak gerekirse, kokum-"

"İlk ateşime giriyorum," diye onun için bitirdim.

Bir duraklama oldu ve Chance eliyle ağzını kapattı. "Evet," dedi Bear.

Dün gece, bir alfanın üzerine tırmanmak için kendime yardım etmişim. Kaşınıyordum, sıcak basmıştı ve onu hissetmeye, ona dokunmaya *ihtiyacım* vardı.

Bir *kafesten* çıkarılmışım, satılmaktan kurtarılmışım ve *bir alfanın üzerine tırmanıp sırf kendimi boşaltmak için onunla sevişmişim.*

"Tamam. Bu mantıklı," dedim, sesim kısıktı. "Bugün senin için baskılayıcı aldım-"

"Hayır," dedim sertçe.

Ama Bear devam etti, "Ve bazı... ısınma sorununu halletmek için kullanabileceğin şeyler. Geçici olarak bu odadan çıkabilirim-"

"Hayır."

"Birkaç gün boyunca burada olduğunuzu kimsenin bilmemesini sağlamak için farklı bir yol bulabiliriz ve sonra sizi bilmemesi gereken herkes sizin için bolca zaman bırakarak gitmiş olur-"

"Hayır! Dur!" diye bağırdım.

Chance beni serbest bıraktı ve ben de titreyen bacaklarımla yuvadan dışarı fırladım, çantalara takılıp Bear'ın kucağına düştüm. Sıkı ellerle omuzlarına tutundum ve kendimi göğsüne doğru ittim.

"Kes şunu. Hap yok. Hap yok, lütfen." Boğazımdan çıkan zayıf sesler yüzünden yanaklarım utançtan kızarmıştı.

Haplar beni hasta etti. Beni sıcak ve kaşıntılı yaptılar. Kameralar izliyor.

"Şşş... Sorun yok Kelebek, yanıdayım. Ama seçeneklere ihtiyacın var, tamam mı?"

Arkamda kâğıtlar hışırdadı ve Chance ısıklık çaldı. "Bu düşündüğüm şey mi?"

"Bu bir düğüm."

"Hap yok," diye yalvardım, boğazım düğümlendi, karnım şişmeye başladı.

Bear mırıldandı, ses zorlamaydı ama yine de işe yaradı. "Ateşin için bir alfaya sahip olmak *zorunda* olmadığını bilmen önemli. Ya da herhangi birine. Hepsi bu kadar Kelebek. Bu konuşma biraz... hassaslaşacak, Chance'in gitmesini ister misin?"

"Sanki tek başına harika bir iş yapıyorsun da," diye mırıldandı Chance.

"Hayır," dedim.

Bear iç çekti ve başını salladı, çenesi omzuma çarptı, kolları beni sardı. Beni göğsünden çekti, bir an koydum, hıçkırığa hıçkırığa ağladım ama sonra vazgeçtim.

"Sıcaklığa geri döneceğiz. Sıradaki şey..." Elini kaldırdı ve eli gözlerime yaklaşıncaya kadar ırkıldım. "Burada neler oluyor?"

Kıpırdamadım. Başparmağı kaşımın hemen altından geçti. "Ne demek istiyorsun?"

Ayı sessizdi.

"Hiçbir şey," diye

yalan söyledim.

"Başın seni rahatsız etmiyor mu?"

Dudağımı çiğnedim.

"Kelebek, bana bunun ne yazdığını söyle." Etrafımda döndü, aşağı uzandı ve bir kutu çıkardı, ellerime verdi.

Yere baktım ama sorusunun cevabını zaten biliyordum. Kelimeleri okuyamıyordum. Kutu da tanımsızdı, beyazdı ve soluk harflerle yazılmıştı; özellikle de lambalar açıkken, gölgeler karışmışken ve gözlerim yaşlarla dolmuşken okumak daha da zordu.

"Beni incittiler. Başımı yere vurdum. Ertesi gün her şey bulanıktı," diye fısıldadım.

Chance nefesini içine çekti ve Bear iç çekti, sanki aralarındaki hava geçmiş gibiydi.

"Daha mı kötüleşti yoksa daha mı iyi oldu?" Bear sordu.

"Birkaç gün daha kötüydü. Sonra aynı kaldı."

"Peki ya baş ağrıları?"

Yavaşça başımı salladım. Bear küçük kutuyu elimden aldı. "Bu süslü bir CBD banyo bombası. Koku artırıcı, tam da omegalar için. Senin için bu tür şeylerden bir sürü var. Yuvan için de bir sürü battaniye ve yastık. Bir kiler dolusu atıştırmalık. Şekerlemeler. anlayabileceğin her şeyi buldum."

Bir hıçkırık daha koptu, bu seferki ciddiye. Öne, Bear'ın göğsüne düştüm ve o da beni kollarıyla sardı, sırtımı ovdu, mırıltısı göğsünden benimkine doğru titreşti.

"Her şey girecek, Kelebek. Bir yolunu bulacağız, tamam mı? Başın için biraz ibuprofen hakkında konuşmamız gerekecek. Kendini rahat hissetmen için elimden geleni yapacağım, tamam mı?"

Onun tesellisi beni daha çok ağılattı. Şu anda ne kadar savunmasız olduğumu, net göremediğimi çok iyi biliyordu. Yemekten, haplardan korktuğumu biliyordu. Yakında, uyarılmayla baş başa kalma fikrinin de beni korkuttuğunu, izlendiğimi, incelendiğimi hissettirdiğini bilecekti.

"Bütün bunları çamaşırhaneye götürebilirim," dedi Chance, ağlamamın altında sessiz kalarak. "Dükkân kokularını yıkarım, böylece temiz ve

nasıl isterse."

"Çıkarken banyoya başla," dedi Ayı. "Şu çantayı al, mor olanı."

Bear'ın gömleğine doğru inledim, ağlamaktan titriyordum, o kadar lanet ilgilenildiğim için o kadar *rahatlamıştım* ki fiziksel olarak acıyordu.

Sonunda sıcaklığıma kavuştuğum için rahatlamıştım, o korkunç tehdit biz tehlikedeyken kardeşimle yolda değil, *burada* gelmişti. Beni korkutmayan bir alfa ve beta ile. Güvenli ve iyidiler.

"Tanrım, her şeyi düşünmüşsün," diye mırıldandı Chance.

Hıçkıra hıçkıra ağladım çünkü gerçekten heyecanlanmıştım. Şımartılacağım için. Pahalı omega ürünleriyle güzel bir banyo yapmak için. Bear'ın bana başka ne bulduğunu bilmek. Ne yiyecekler ve kıyafetler. Kutudan çıkan yer mantarlarını bir oturuşta yemek, böylece onların güvende ve *benim* olduğunu bilmek.

Bear beni kucağına aldı, beşik gibi sarıldı ve ıslak yüzümü tekrar sıcak boğazına soktu. Beni salladı ve ben de bunun tatlılığıyla ağladım.

"Artık her şey yolunda. , Kelebek. Her şey yolunda."

7. KING

(Telefonumdaki numaraya kaşlarımı çatarak baktım. Preston Bowers'aramak daha sonra ödemem gereken bir iyilik mi yaratacaktı, yoksa bana borçlu mu kalacaktı? Öyle miydi?

Bir omega saklamak için doğru bağlantılara sahip mi? Yeterince güçlü ama kız için de güvenli mi?

Omega'nın kataloğumdaki en iyi seçeneğiydi, ancak kesin bir şey gibi hissetmiyordu ve zaten bir öğleden sonra daha iyi bir kısmı için riski tartışmışım.

Bekçi köpeğini bırakmayan arka beyinli bir omega için yemek tepsisi hazırladıktan sonra. Chance düğümlenmiş bir alfa gibi davranıyordu ve doğru unvana bile sahip değildi.

Gitmesi gerekiyordu.

Ofisimin kapısı hafifçe vurulduğunda telefonumu yüzüstü masama bıraktım.

"Ben Bear." Ekibim kendilerini duyurmayı ve zamanımı boşa harcamamayı biliyordu.

"İçeri gel," diye .

Bear kulübe dokuz yıl önce bir cruiser Harley'in arkasında gelmişti. Kocaman, sessiz biriydi ve adamlarımdan birinin ona güvenmesi bir saatten fazla sürmemişti - ya Bear'ın cüssesine ya da kulüp kızlarının ani ilgisine. Köşeden, yabancıların birbiri ardına kardeşleri ve potansiyel müşterileri sırtüstü yatırmasını izlemiştim. Şeytanlar onu dövmeye çalışmaktan vazgeçtiğinde, tabureye geri oturdu ve birasına devam etti.

Onu hemen ekibe almıştım, yaşlı Dilenci emekli olmaya hazır olduğunda onu infazcım olarak istediğimi biliyordum.

Bear hala iriydi, hala genellikle sessizdi, hala meydan okuyan herkesi yere yıkabiliyordu. Altı yıllık görev süresi boyunca bana sadık kaldı, dikkate alınmaya değmeyecek hiçbir soru sormadı. Ona şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı.

"Yalnız mı?" Kapıyı kapatırken sordum. Başını salladı.

"Banyoda, Chance onunla birlikte."

Bear odanın yarısına kadar gelmişti ki kokuyu aldım, daha önce Chance Bear'ın dairesinin kapısını açtığında üzerime sinen o baş döndürücü kokunun aynısıydı. Omega parfümü. Ağzımı sulandıracak kadar tatlı, kanımı sikime kadar muhtaç.

"Lanet olsun. Her yerinde o var," dedim, parfümün etkisinden kaçmak için kendimi geri itmek istesem de doğruldum.

"Dikkatliyim. Diğerlerinden kaçınıyorum. Onu tekrar yıkayacak vaktim olmadı," dedi Bear omuz silkerek. Masamın önündeki sandalyenin önünde durdu, koyu renk gözleri benimkilerle buluştu ve kulaklarımda bir uyarı zili çaldı. "Ateşi yükseliyor."

Duyuru karşısında çenem sıkıştı.

"Onu içinden görebiliyorum ama diğerleri etrafta olmasaydı daha iyi olurdu. Bu sırada onu saklamak için hiçbir şansımız olmayacak..." Ayı dalıp gitti.

Omega'nın ateşli sikiş festivali sırasında. Bear bir hafta boyunca onu düğümlerken parfümünü saklayamazdı. Muhtemelen sesleri de saklayamazdı.

bir şey? Arka beynim bağırmak istedi.

"Onu başka bir yere yerleştirmek daha iyi, değil mi?" Ben sordum.

Bear tepkisini gizlemeye çalıştı. Aslında iyi iş çıkardı. Elleri seğirdi ama istediğinden şüphelendiğim gibi yumruk yapmadı ve konuşmadan önce boğazındaki hırıltıyı temizleyerek gözlerini benimkilerden uzaklaştırdı.

"Belki. Bu aşamada her şey yolunda gitmeyebilir," dedi omuz silkerek.

"Peki ya baskılayıcılar? Yardımcı olacaklar mı?"

"Yeterli değil," diye cevap verdi hızla ve ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu.

Bir şey saklıyor.

Bear bana ordudan sonra ne iş yaptığını anlatmıştı. Omegaları becermek bir alfanın hayalindeki iş gibi görünüyordu. İnanılmaz bir ücret, düğümünün düzenli olarak sıkılması, yumuşak yataklar, pırıltılı ışıklar ve küçük prenseslerin geçimlerini sağlamak için ihtiyaç duydukları diğer şeyler. Ve o bu işi bırakmış, onca yer arasından Çıkmaz Sokak'a düşmüştü ve kalmaktan memnun görünüyordu.

Bunu iyi bir işaret olarak görmüştüm. Kardeşliğimizin ne demek olduğunu gibiydi, aramızdaki bağ, atama güçlerimizden bile daha güçlüydü. Adamlarımın kimi becerdiği, birbirleriyle am paylaşp paylaşmadıkları umurumda değildi ama biz bir ekiptik, sürü değil. Şeytanlar önce gelirdi.

Kesinlikle lanet bir omega'dan sonra değil. "Bağlanıyorsun," dedim.

Bear'ın bakışları bana döndü, gözleri kısıldı. Bir an için dilini tuttu. Genelde bu alfanın ağzını açmadan önce düşünme yeteneğine saygı duyardım. Şimdi ise aklından geçen düşünceleri dilinden söküp alabilmeyi diliyordum.

"Uyuşturucu umurumda değil. Silahlar da umurumda değil. Bana verdiğiniz işi yaparım," dedi Bear, bir elini cebinden çıkarıp önündeki sandalyenin arkalığına dayayarak. "Ama kim bilir ne tür koşullarda tutulan, açık artırmayla satılan, incitilen, korkutulan genç bir kadını umursamamamı istiyorsanız, o zaman saygı duyabileceğim bir lider için çalışmıyorum demektir."

İçimdeki alfa havlamak, masamın üzerine atılmak ve Bear'ın yüzüne hırlamak, ona cüssesine rağmen yetkinin bende olduğunu hatırlatmak istiyordu. Ama bu bir tanımlamaydı. .

"Onun burada olmasının bu kardeşliği şimdiye kadar zorlanmadığınız bir şekilde test edeceğinden endişeleniyorsunuz," diye devam etti Bear. "Muhtemelen haklısın. Ama söylediğin sözlere inanırsan, mürettebatımıza ve aramızdaki bağa da inanırsın."

Fucker haklıydı elbette. "O önce bir insan," dedi Bear.

Dudaklarımı düzleştirdim ve o vaazına devam etmeden önce elimi kaldırdım. "Haklısın. Seni duyuyorum. Omegalar ısırmaz."

Bear keskin ve ürkek bir kahkaha attı ve eli tekrar cebine daldı. "Doğru. Aynen öyle. Ve dişlerimi ağzımda nasıl tutacağımı biliyorum. O yüzden sakın ol, ihtiyar."

Homurdandım, kaşlarımı çattım ve Bear masamdan uzaklaştı. Onu çoktan düğümlemiş miydi? Diğerleriyle birlikte yola çıkma fikrini tartıştım, bir omega'nın ateşi sırasında kulüpte sıkışıp kalmak isteyip istemediğimden emin değildim.

Bear haklıydı. Kontrolü kaybetmemesi için ona güvenmiştim. Denenmemiş olan *bendim*.

"Beni gelişmelerden haberdar edin," dedim ve telefonuma uzandım.

Bear başını salladı. "Elbette. geldiğince koku engelleme yapacağım. Diğerleri yola çıktığında daha kolay olacak."

Bundan pek emin değildim ama başımı salladım ve ben telefonumun yüzünü yukarı çevirip kilit ekranını geçerken o da ofisimden çıktı.

En iyi çözüm kızı hayatımızdan çıkarmaktı, hem de hızlıca. Riskleri tarttım ve kararımı verdim.

8. İNANÇ

(Altımdaki zemin onun yaklaşmasıyla titrerken göz kapaklarım seğirdi. Geldiğinin kokusunu alabiliyordum. Sıcak, güvenli, rahatlatıcı.

"Gözlerimi nereden biliyorsun?" Bear banyonun kapısını arkasından kapatırken sordum.

Bir gün önce Bear beni temizlerken küvetin tam olarak farkında değildim ama etkileyici derecede derindi. Çökmüştü. Normal bir motel küveti değildi. Chance, Bear'ın birkaç yıl önce banyoyu yeniden düzenlediğini söyledi. Mantıklı. Büyük bir adamdı.

"Bazen bir şeylere uzanırken elin ayağın birbirine dolaşıyor ve bu beni hemen etkilemedi ama... ben duş alırken sikime bakma şeklin," dedi.

Dudaklarım kıpırdadı. "Denediği için bir kızı suçlayamazsın. Uygulamalı çalışma gerekecek."

Bear küvetin kenarına oturdu ve ben de yer değiştirerek başımı onun kalçasına yasladım ve parmakları enseme dokunduğunda iç çektim.

"Bu konuda bir şeyler yapmalıyız, Kelebek. Doktorlar-"

"Hayır."

Bear iç çekti ve eli boğazımı kavradı. "Peki ya görme ve baş ağrısından başka bir sorun varsa? Bu zaten yeterince büyük bir mesele."

Ürperdim ve şimdiki zamana tutunmaya çalıştım, ıslak ellerimi Bear'ın bileklerine uzatıp onu çapa olarak kullandım. Parmaklarım avucunun üzerinde geziniyordu ve avucundaki kaba sıyrıkları ve kabukları buldum.

Isırdığımda içimde yumuşak bir heyecan oluştu. Ayı mırıldandı ve nefesim kesildi, göğsümdeki hafif sıcaklık ve endişe içeri sızmaya çalışan bazı eski anıları kesti.

"İbuprofen almayı kabul ederek başlayabilir miyim?" diye sordum.

"Evet." Cevabında sıradan tonunu yalanlayan bir çabukluk vardı ama başka bir şey söylemedi.

Bear'a güvenmiştim. Bu alfaya güvenmiştim. Kendimi ona gümüş tepside sunmuştum bile. Bana dediğini yapacaktı. Küçük bir hapa güvenebilirdim.

Başımı rahatlatmak olurdu.

Bear sırtımı okşayıp elleri suyun içinde kayana kadar titrediğimi fark etmemiştim. "Sorun yok. Hazır olduğunda bana söylersin. Sorun yok."

"Benimle birlikte banyoya girecek misin?" diye sordum. Sıcak suyun içinde titriyordum, panik damarlarıma bir kar tabakası gibi yerleşmişti.

Bear kıpırdandı ve ben de onu pençeleyip yakalama dürtüsüyle savaştım. "Bana bir saniye ver. Chance'i gece için dışarı gönderiyorum."

Bunu da protesto etmek dilimdeydi. Bear'a güvenmiştim. Şans iyiydi. Çok az güvenliğim vardı, her yeni parçaya tutunmak istiyordum. Onlara tutunmak ve onları etrafımda inşa etmek, yuvamın parçaları yapmak. Dilimi tuttum, adamların mırıltılı konuşmalarını dinledim.

"Yarın döneceğim, kuşum," diye seslendi Chance ve sonra kapı tekrar kapandı ve kumaş hışırdadı.

"Titriyorsun," dedi Bear.

"Yapmamaya çalışıyorum," dedim.

"Karşı koymayın. Vücudunun onu izin ver. Derin bir nefes al."

Chance banyom için bir sürü mum yakmış ve sonra suya hangi ürünleri eklemek istediğimi seçmemi bana bırakmıştı. Su artık ipeksi bir kıvamdaydı, yüzeyi hâlâ baloncuklarla doluydu ve Bear'ın tavsiyesine uymaya, nefes almaya ve kaslarımın titremesini kabullenmeye çalıştım. Biraz yardımcı oldu.

Mumlar odayı benim için kafa karıştırıcı hale getirmişti ama büyük küvetin yanında hareket eden devasa yumuşak kahverengi gölgeyi anladım. Bear uzun siyah buklelerini geriye doğru bağlamıştı ve ben gözümü kısarak bacaklarının arasındaki koyu bulanıklığa, siyah saçlarına ve kızıl kahverengi sikine tekrar baktım.

Güldü ve titremenin bir kısmının azaldığını fark ettim. "Yüzündeki o ifade, bilmeseydi yetişkin bir adamı soldurur. Öne doğru kay."

Bear'ın benimle birlikte banyoya oturabilmesi için suyun bir kısmını boşaltmam gerekti. Sonunda bacakları etrafımda, göğsü ve aleti sırtımda, kolları göğsümün üzerinde olacak şekilde yerleştik. Sakinlik başımdan aşağıya, göğsüme ve ayak parmaklarıma kadar indi. Isırdığım eli kavradım, parmak ucumla izi takip ettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Hayır, değilsin," diye yanıtladı Bear.

Gözlerimi kırptım. İçimde bir mizah fısıltısı, başka bir endişe ipliği vardı ve aniden bu hislerin *bana* ait olup olmadığını merak ettim.

"Ne demek istiyorsun?"

Bear'ın eli döndü, parmaklarımızı birbirine doladı, benim küçük avucum onunkine kolayca yerleşti. "Üzgün değilsin ve üzgün olmana da gerek yok."

Yutkundum, elimin topuğunu onunkine bastırdım, tenimizi birbirine sürttüm ve ısırdığın keskin kenarlarını inceledim. Üzgün olmadığım konusunda haklıydı ama geri kalanı hakkında emin değildim.

GÖZLERİM GENİŞLEDİ, dudaklarımda bir fincan ve dilimde küçük, tatlı bir hap. Boğazım kasıldı ve Bear elimi sabit tutarak bana rehberlik etti.

"Nefes al, Kelebek."

Kimse bana hap vermedi. Tadı bile ibuprofen gibi. Sadece su iç.

"Hapı almak zorunda değilsin," dedi. Kaşlarımı , öğürerek yutkundum ve Bear boğazını temizledi. "Yani, almanı istiyorum ama-"

Derin bir nefes çektim, ağzımı sonuna kadar açtım ve suyu yuttum, sıçrayarak ve hapı da beraberinde götürmesi için dua ederek. Ben öksürüp yutkunurken Bear yanaklarımı sildi ve bardağı çekti.

"Aferin kızıma," dedi, enseme avuçladı ve alnımdan öpmek için beni kendine çekti.

Yuvama sarınmıştım, yine titriyordum ve Bear aldığı yeni battaniyeleri etrafıma topladı. Bir köpük ve bir yoga matı satın alarak bana dolaba sığabilecek küçük bir yatak yapmıştı ve ben de boşluğa göz gezdirdim. Çok yeni kokuyordu ama Bear'ın battaniyeleri, yastıkları ve Chance'in gömleği yardım etmek için yanımdaydı.

Bear'ın yatağına yeni battaniyeler ve yastıklar serilmişti, benim için aldığı gibi pelüş ya da yumuşak bir şey yoktu.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadım.

Bear kokladı ve ben de onun uyarılma kokusu aldığını fark ettim.

"Dikkatimin dağılmasına ihtiyacım var. İyi hissediyorsun." Kendimi hasta hissediyordum ama bu hapi almadan önce de böyleydi. Vücudum bana oyun oynuyordu.

Bear homurdandı ve derme çatma yatağımda iki büküm oldu. Beni yastıkların içine yatırdı, kolları etrafımı sarmıştı. Yuva şimdi yoğundu, bir bulutun içinde yatmak gibiydi, ama Bear etrafımda ağır ve kaslıydı. Bu tezat hoşuma gitmişti.

Birkaç dakika boyunca Bear başka hiçbir şey yapmadı, sadece üzerimde yavaşça gevşedi ve ağırlığını bana verdi. Dolap iki bacağını da kalçalarına dolayamayacağı kadar dardı ama bir hamle ve bir sıkıştırmayla bir bacağını sırtına dolamayı başardım. Eşofmanının kumaşı, kalçalarının sert açılı içime itti ve umduğum mükemmel dikkat dağınıklığı karşısında iç çektim.

Bear'ın mırıltısı başladı, göğüslerimde titreşti, kaslarımı onun kollarında kendi esnek şeklimi anlayacak kadar gevşetti. Sırtımın yukarı doğru kıvrılması, aşağı doğru kıvrılması, boynumun yüzümü onun boğazına bastırarak şekilde kıvrılması.

"Daha iyi," diye gözlemledi Bear ve ben de başımı salladım. Burnunu kulağıma soktu ve ürperdim. Parfümüm çiçek açtı ve daha önce buruklaştığını, şimdi ciddi bir şekilde tatlandığını fark ettim.

Kamburlaşp göğsünü benimkinden çekerken sızlandım ama dudakları tekrar alnıma, burnuma tüy kadar hafif dokunuşlar yaparken, nefesi tenimde gezinirken sesim yumuşadı. Çok nazikti. Başımdaki gerginlik azaldı ama bunun henüz ilaçlardan kaynaklanamayacağını biliyordum. Bu alfaydı.

Dudaklarıma ulaştığında, yüzümdeki diğer her noktaya dokunmuştu ve boğazımda küçük yalvarma notaları ile eğiliyordum. Ağzını dudaklarıma bastırması öpücükler ve fırçalar kadar yumuşaktı, sadece dudaklarımız birbirimize nasıl uyduğumuzu öğreniyordu. Bear'ın mırıltısı kalınlaştı ve elleri omuzlarımdan aşağı kayarak göğüslerimi göğsüne bastırdı, kalçaları benimkilere doğru ilerledi.

O bir alfanın tanıımıydı, gençliğimden beri hayal ettiğim bir erkeğin fantezisiydi.

İçimde aniden sahiplenici bir dürtü belirdi, parmaklarım sırtına gömüldü, ağzım onunkini almak, ısırmak ve yalamak, onu çekmek ayrıldı. Mırıltısı koyulaştı ve tıkırdadı, de sikiğin ağırlığını ve çıkıntısını seksimde hissedene kadar döndüm. Bana ipeksi, ince bir çift pijama giydirmişti ve sanki bizi ayıran kumaşın her bir ipliğini, onun kusursuz boğuk hatlarını hissedebiliyordum.

Bear öpücüğe karşılık verdi, dili benimkine karşı okşadı, benim kavisli kalçalarımınla aynı ritimde daldı. Elleri kıcıma doğru kaydı ve beni içine alırken nefes nefese kaldım ve teslim oldum, mırıltı boğazımdan aşağıya, amıma doğru akıyordu. Ağzını çekerken sızlandım, ıslak dudakları kulağımı dillemek için yanağıma sürtünüyordu. Beni aşağı doğru çekiyordu ve kalçalarımın arasına kalın bir et parçası, yani onun düğümü girince inledim. Beni düğümüne doğru itiyor, ikimizi de sikiğin şişmiş tabanında uyarıyordu.

"Becer beni," diye nefes nefese kaldım. "Düğümle beni."

Isır beni, diye düşündüm, planımı hatırladım, ancak Bear'ın ellerinden biri dolabın kapısını geri itmek ve yoldan çekmek için altımdan kayarken kelimeler dilimde dolaştı. Bacağım yataktan düştü ve o da orada, kalçalarımın arasında, vücuduma daha sıkı yapışmış bir şekilde duruyordu. Burnum boğazının dibine bastırdı, ellerim çıplak sırtını, eşofmanının bel bandına kadar pençeledi, kıcını avuçlamak için kenara itti.

Tutuşumdaki kaslar esnedi ve birlikte inledik. İttim, ve altında kıvrandım, kıyafetlerini çekiştirirken Bear tıslıyordu, kendi gömleğim ince şortumdan ıslak bir prekum öpücüğü ıslanana kadar yukarı çıkıyordu.

"Ayı, lütfen!" Kelimeleri boynuna doğru boğdum. "Sana ihtiyacım var. Düğümüne ihtiyacım var, Alfa. İhtiyacım var... İhtiyacım var-"

Bear'ın pantolonu inmişti, elleri şortumun içindeydi, kıcımlı sıkıyor, yanaklarımın arasından kayıyor, damlayan amımı bulana kadar daha da aşağı iniyordu.

"Senin ısırığına ihtiyacım var!"

Dondu kaldı ama sadece bir anlığına ve sonra hırlayarak beni tekrar göğsüne doğru sürükledi. Başım dolabın iç kısmına çarptı ve sıcak bir dil boğazımın uzunluğunu bir, iki, üçüncü kez okşarken nefesim kesildi.

Ürperdim, gözlerim , kalbim küt küt atmaya başladı. Orgazmın eşiğine gelmiştim ve Bear'ın ağzı boğazıma yapıştıkça daha da sıkılaşıyor gibiydi. Buna ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı. Beni güvende tutacaktı. O beni korurdu. O-

Bear'ın dudakları ve dişleri boğazımı sardı, dili baskı ovalinin etrafında dönerek beni hazırladı. Titredim, zafer ve-ve-

Terör.

Aynı anda hareketsiz kaldık. Vücudum gergindi, ısırmaya hazırlanıyordu. Ona ihtiyacım vardı.

Yaptım.

Bear'ın dili tekrar dönmeye başladı ve ben zevkle ürperdim. Sırtı titriyordu.

Ve sonra boğazımdaki baskı hafifledi. Şaşkınlık ve endişe etrafımda dolanıyordu ama beni daha da endişelendirmek yerine sakinleştiriyor gibiydiler. Bunlar benim duygularım değildi.

Onlar Bear'ındı. Kısa bir süre uzaklaştığında irkildim, boğazımı öptüğünde iç çektim.

Merak. Hala endişeliyim.

Isırdığım elim kıcımda benimkilerden birini buldu, çekti ve parmaklarımızı birbirine doladı, avuç içlerimiz birbirine sürtündü ve ısırık izimin kabukları beni tırmaladı. Sızlanıp kıvrandım, yüzümü tekrar göğsüne saklamak, zaten şüphelendiğim ve onun da artık kesinlikle bildiği gerçeklerden kaçmak istedim.

"Ne olursa olsun seni güvende tutacağım," diye fısıldadı Bear, kısa süreliğine doğrulup yanına döndü ve bizi sardı. Onun

Sikim hâlâ sert ve biraz kaygandı, kapalı baskı yapıyordu. "Bana ihtiyacın olduğu sürece, Kelebek."

Sertçe yutkundum ama Bear beni öptü, alt dudağımı hafifçe ısırıldı. Merakın yerini yoğun bir sakinlik alıyordu, kasıtlı bir ilaçtı ama buna minnettardım.

"Ben , burada bir-"

Bear avuçlarımızı tekrar birbirine sürttü, ellerimizi göğsümüzün arasına aldı, parmak boğumları davul gibi çarpan kalbimin üzerindeydi. "Aramızda bağ gibi bir şey var," dedi.

"Bunun bilmiyordum," diye girdim. "Ben de senin bildiğini düşünmemiştim."

Nefesim kesildi, vücudum gevşedi ve Bear bizi tekrar ayarladı, önce benim kıyafetlerimi, sonra da onunkileri ayırdı.

"Ama seni koruyacak bir alfaya sahip olmak için bir bağ ısırığı almaya çalışıyorsun," dedi Bear.

Sesi sakindi ama avucunu ısırarak yarattığım şey bana bir an için incinmişlik ve hayal kırıklığı hissi verdi.

"Sen. Yani *sen* varsın," diye fısıldadım.

"Senin için olmayacak Kelebek. Bundan emin olacağım, tamam mı?"

Aceleyle . Bear iyi bir , bu da ilk fırsatta ısırmayacağı anlamına geliyordu. Kaşlarımı onun göğsüne sakladım ve o da kollarını bana doladı. Beni omega olarak *istemese* gerekiyordu, sadece düğümünü sıkma fırsatına sahip olması değil. Her şeyi berbat etmişim.

"Her şey yoluna girecek," dedi, başımın üstünü öptü, ellerinin yavaş vuruşlarıyla sırtımı yatıştırdı.

Kaçırdığım orgazmın sınırı şimdi beni ham ve öfkeli hissettiriyordu. Bear'dan yuvayı terk etmesini istemek istedim. Onu tekrar ısırmak istedim, çünkü bu her neyse -gerçek bir bağ olamayacak kadar sessiz, ama birbirimizin farkında olmamızı sağlayacak kadar yeterli- bir şeydi, hiç yoktan iyiydi.

Bear'ı ısırmak istedim çünkü ona ihtiyacım vardı. Onu istiyordum. Artık neyin peşinde olduğumu bildiği için bana daha mı az güveniyordu?

Çenemi buldu ve kaldırdı, dudaklarını tekrar yüzümde yavaşça gezdirdi ve öfkem yumuşadı. Baş ağrım

arka planda *kayboldu* ve bu sefer, muhtemelen ibuprofen.

"Uyu, Kelebek," diye mırıldandı Bear.

9. HAYALET

(Kadınlar çıktığımda ekip sarhoştı, kızlar yarı çıplaktı ve yerler biradan kayganlaşmıştı. Lilah içerideydi,

Kendini temizliyor, tatmin oluyor ve benim için de aynısını yaptığından emin oluyordu. İnmiştım ama artık gerçek bir rahatlama yoktu - aslında son birkaç gündür de yoktu. Bir cevap bulmak için odayı taradım. İçki mi? Karnımı doyurmuştım ve ertesi sabah sürüş için bisikletleri hazırlarken akşamdan kalma olmak istemiyordum.

Lilah benimle birlikte gemi yolculuğuna çıkmayı bekliyordu. Bunu söylememişti ama bu ilan edildiğinde gözlerindeki o zafer ifadesini gördüm. Şimdi yol ismimin hakkını vermek için çok iyi bir zamandı. Aletimi kavrayışının küçük karmaşasından sıyrılmak, onun ilgisini başka birinin zevk alması için bırakmak.

Duyguları biraz incinecekti ama diğer kulüp kızları gibi onu da rahatlatabilirdi, ben buydum işte.

Barın arka kapısı açıldı ve sigara ve ot dumanından oluşan bir sis içeri süzüldü, havada cezbedici bir tat vardı. Ama geceyi köreltmek istemedim.

Odadaki yüzlere baktım, dudaklarımda alaycı bir gülümseme kıvrıldı.

Kimi kandırıyordum ki? Geceyi bitirmek için ne istediğimi biliyordum. Kimi istediğimi.

Döndüm ve motelin merdivenlerine yöneldim, tam banyo kapısı gıcırdarken koşarak gözden kayboldum.

Üst kattaki salon boş ve sessizdi. King hala ofisindeydi ve barda eksik gördüğüm diğer kulüp üyeleri

Bear ve Chance. Ayı, yanlışlıkla edindiğimiz küçük omega'yı koruyor olacaktı. Ve Chance.

Kapısına yaklaşırken yavaşladım. Koridorun bu ucunda, koku giderici ürünlerin donuk ve hafif kimyasal örtüsüyle birlikte bir tatlılık kokusu vardı. Kardeşlerin çoğu bunu fark etmek için zaman ayırmazdı ama yakında çıkmamızın iyi olacağını düşündüm.

Sağ tarafımdaki kapıyı çaldım ve içeriden duyduğum neredeyse anlık hareket şaşırdım. Genelde Chance beni bekletirdi.

"Ne , şey mi?"

Kapısı açıldığında gözümü kırptım, yüzündeki açık ve neredeyse heyecanlı ifadeyle durakladım, bana bakarken yüzündeki ifadenin düşüp yok oluşunu izledim. Bu değişim göğsümde benzer bir ağırlık yarattı, ona baktığımda her zaman hissettiğim ağır duygudan çok da farklı değildi.

Chance aynı anda hem korkunç hem de mükemmeldi. Güzel, küçümseyici ve tiksindiriciydi. hava küçümsemeyle kaynıyordu, barda tanık olduğum duman sisinden daha güçlü bir buluttu. Benim için de daha güçlü bir uyuşturucu.

"Kahretsin, yüzündeki o ifadeyi daha önce hiç görmemiştim," dedim, şaka yapmıyordum ama etkili olması için sırtımaya zorluyordum.

Her ne kadar saklamaya çalışsam da o benim zayıflığımdı, ama karşılıklı bir şey olduğunu biliyordum, küçük de olsa benim de sahip olduğum bir güç vardı. Ben bir çıkış noktasıydım ve aramızda var olan elektrik yüküne *ihtiyacım* vardı.

Gözleri omzumun üzerinden Bear'ın kapısına kaydı ve yolumdan çekilip kapısını bana açtığında ben de boş gözlerle ona baktım.

Daha önce yaptığı gibi ne istediğimi sormadı. Artık ikimiz de biliyorduk.

Ne oldu, o şey mi? Kapıda Bear'ı mı bekliyordu? Omega hakkında haber mi bekliyordu?

"Bugün neredeydin?" Odaya girerken sordum.

"Ne zamandan beri gündüzleri beni arıyorsun?" Chance sordu, mandal yumuşak bir gürültüyle kapandı.

En azından bir yıldan beri, diye düşündüm. Belki daha da uzun.

"Sen de nöbetçi değilsin, değil mi?" Gözlerimi kısarak sordum. Bear dışarıdaydı, onu çıkarken görmüştüm... ve King kesinlikle benden ya da Rider'dan kıza göz kulak olmamı istemiyordu, yani...

Chance gözlerini kırıştırtarak bana baktı, gözleri soğuktu. İlk saniyede orada olan o açıklığı hayal etmiş miydim?

Onu kışkırtmak için ağzımı açtım ama sözümü kesti. "Cidden buraya sikin hâlâ ıslak halde mi geldin?"

Dişlerim takırdayarak kapandı ve içimi bir heyecan kapladı. "Lilah-"

Chance bir adım öne çıktı ve gözlerim yere düştü. Ayakları çıplaktı; saçları ıslak ve gevşekti. Bana asla izin vermeyeceğini bildiğim halde parmaklarımı saç tellerine geçirmek istedim. "Lilah umurumda bile değil. Ve daha yeni yakalanmışken ve hala yeterince içmemişken bana bunun onunla bir ilgisi varmış gibi saçma sapan şeyler söyleme," diye tükürdü Chance.

Boğazımı temizledim, göğsümden sıcaklık yükseliyordu. betadan daha uzun boyluydum, kaslarım da biraz daha kalındı. Bu ses tonuyla dizlerimin bağı çözüldüğünde ve sikim ilgiyle seğirdiğinde bunun bir önemi kalmayacaktı.

Chance'in eli bir anda uzandı, başımın arkasındaki saçlarımı tuttu, çekiştirdi ve burnumun ucuyla ona bakmamı sağladı. Burnumdan soluyordum ama nasıl bir ifade takındığımı biliyordum. Kahretsin, Chase'in omzunun arkasındaki aynadan bana geri yansiyordu. İhtiyaç. Utanç. Açlık.

"Kızlar harika. Sen sadece pis bir sürtüksün," diye hırladı Chance. Nefesim ayrılmış dudaklarımdan dışarı fırladı. Rahatlama ve uyarılma.

Chance saçlarımı çekiştirdi ve ben de dizlerimin üzerine çöktüm, alışık ve istekliydim. Öne doğru daldım, onu ciğerlerime çektim, yüzüm ucuz spor şortunun yumuşak kasıklarındaydı. Keskin ve taze beta boğazımı gıdıkladı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Yüzümü kendisinden uzaklaştırdı ve ben de iç çektim. Şimdi tepemde yükseliyor, o buz gibi gözleriyle aşağıya bakıyor, göğsünün üzerinde dilimle izini sürebileceğim bir desen gibi dövmeleri vardı. Güzel ve kızgın. İlk kez değil, bunun gerçekten bir ilişki olup olmadığını sorguladım.

oyun. Benden gerçekten nefret mi ediyordu? Bu beni sertleştirdiği kadar midemi de bulandırdı.

Chance kaşlarını çatarak, "Lilah daha iyisini hak ediyor," diye mırıldandı.

"Gidip ," dedim, zorlukla yutkunarak ve kalçalarına tekrar sokularak kurtulup kurtulamayacağımı merak ederek. "Benden bu kadar-"

Chance alay etti. "Tabii ki öylesin. Tam da heyecanlı görünmeye başladığında. Tam bir pisliksin, Ghost."

. Haklıydı. Lilah daha iyisini hak ediyordu. Ben bir çöptüm. Kadınlara çöp. Chance'e de.

O da bunu biliyordu ama yine de kapıyı açtı.

Ama bu sefer senin için açmadı.

"Eee?" Chance kaşlarını kaldırarak sordu. "İkimiz de buraya neden geldiğini biliyoruz."

Başımı salladım ve elimi uzattım, ince kumaşın üzerinden onu yokladım, uzunluğunu hevesle çektim.

"Ağzınla," diye emretti Chance, saçıma avuçlayarak beni öne doğru çekti, şortunu indirip ağzımı yarı sert uzunluğunun etrafına sararken inlemem boğuldu.

Bu benimdi. şans benimdi, garip ve geri kalmış bir şekilde. Benim gerçek rahatlamam. Beni yeterince iyi tanıyan, herhangi birimizi yeterince iyi anlayabilen, ne kadar pislik biri olduğumu bilen ve bu yüzden benden nefret eden tek kişiydi. Buna rağmen beni isteyen.

İnledim, göğsümde bir mırıltı vardı ve onu derinlemesine emdim, o temiz tat şimdi dilime ciddi bir şekilde çarpıyordu.

Chance dilimin üzerinde sertleşirken iç çekti, saçlarımdaki eli yüzümün yan tarafını okşayarak yumuşadı. "Senin iyi olduğun tek şey."

Onaylarcasına emdim ve onu , göğsü sonunda arzuyla kabarmış, gözleri aşağı bakarken görmenin tadını çıkardım.

Boşalmayı henüz bitirmiştim, tişörtüm sikime sarılmıştı, yüzüm Chance'in yatağına gömülmüştü ki Chance kabaca sikimden çekildi

Göt. Uludum ve sikim tekrar fışkırdı, acı rahatsız edici ama istenmeyen bir sürpriz değildi.

Sarkarken yataktaki ağırlığını, sırtıma değen sıcak tenini bekledim. Hiç gelmedi. Yuvarlandım, tam zamanında banyoya girdiğini, bir an sonra duştan su aktığını gördüm.

Gömleğimi sıkılmış sikimden çekerken tısladım. Kıçım hala zonkluyordu, Chance'in ensemdeki tutuşunun morluğu hala ağrıyordu ve saatten kısa bir süre içinde ikinci kez boşalmaktan hala kafam iyiydi, onun sikişinin ağırlığıyla içimden çıkmaya zorlandım.

Ve beni yıkıyordu.

Ayağa kalktım, onun yanındayken pek takmadığım vakarı bulmaya çalıştım ve zayıf bacaklarımla banyonun açık kapısına doğru . Küvete ulaşana kadar şortunu çıkarmamıştı. Başı eğikti, su sırtından akıyordu, ellerini duvara dayamıştı.

"Şu ana kadar fark etmemiştim ama sanırım kıcımlı okşamayı, ardından formalite icabı sarılmanı tercih ederim," dedim ve suyun altında ona katılmaya yöneldim.

Suyun altından çıkarak başını kaldırdı ve ben de durdum. Odasına girdiğimde takındığı uyarıcı bakışın aynısını şimdi de takınmıştı.

Son zamanlarda işimiz bittiğinde aramızda bir tür rahatlık vardı. Rahat dokunuşlar. Ve Chance her zaman... mutlu değil ama... yorgun ve savunmasız görünüyordu.

Hafif bir övgü diye düşündüm.

Artık yorgun görünüyordu. Ve kızgın. Ve iğrenmiş. Ama belki bana değil.

"Sanırım bununla işim bitti," dedi, sözleri ucuz fayanslarda yankılanıyordu.

Sertleştim. "Ne?"

Profilden döndü, yüzünü suya soktu ve elleriyle ovaladı, tekrar dışarı çıkarken saçlarını geriye itti.

"Benden bu kadar. Ziyaretlerden ve ."

"Benimle," dedim.

Chance bana baktı ve muhtemelen ilk kez, ona doğru sürünerek gelme değil, lanet olası bir alfa olmaya çalışma hissettim. Ona destek olmak için. Çok bitkin görünüyordu. Ama ilişkimizin sınırlı çerçevesi içinde bile, benim bu rolü oynamamı asla istemeyeceğini biliyordum.

Chance yavaşça başını salladı. "Evet. Seninle birlikte. Bu."

Nedenini sormak için ağzımı açtım ve sonra tekrar kapattım. Neden olmasın ki?

Tam bir pisliksin.

Onun için olmadığını düşünmüştüm. Beni istediğini.

Kafamda milyonlarca tanıdık soru dönüp duruyordu. *Bunu bana şimdi mi söylüyorsun? Sonra mı? Neden ikimiz adına da karar veriyorsun? Beni öylece kesip atamazsın.*

Kendi ilacımın tadına baktım ve yuttuğumda asit gibi acı geldi.

"Sanırım bir dahaki sefere kapıyı çaldığımda açmamamı tercih ederdim," dedim gülmeye zorlayarak.

Chance bana bakarak, "O sensin, ben değil," dedi ve suyu kapattı. "Senden kapıyı çalmamamı istiyorum."

Gözlerimi kısıtım, vücudunu kurulamasını tanıdık bir açlıkla izledim. Arzuladığım, ezberlediğim ve henüz keşfetmeme izin verilmeyen bir vücut.

"Onun bu işe nasıl dahil olduğunu anlamaya çalışıyorum," dedim.

Bu söylenecek yanlış bir şeydi. Chance'in bakışları buza döndü ve olduğu gibi çıplak, olduğu gibi küçük ve beta, ileri doğru adım atarken içindeki her kas *tehdit* çılgılığı attı.

"O lanet olası değil. Bundan bıktım ve bitirdim. Şimdi *git*, Hayalet."

Ve gerçek şu ki, tehdit olsun olmasın, Chance beni korkutmadı. Ben istemediğim halde. İleri doğru adım attığında hareket edemeyecek kadar şoktaydım, irkilmediğimde yüzü öfkeyle kızarıyordu. Güçsüz ama eşit şartlarda da değildik. Havlayabilirdim ve kazanırdım. Dövüşebilirdik ve muhtemelen kazanırdım, ancak ikimiz de sonrasında iyi durumda olmazdık.

Ve Chance beni asla affetmeyecekti.

Gömleğimi yere düşürdüm, beni yatağa atmadan önce pantolonumu yırttığı yerden almak için onu banyoda öfkeyle bakarken bıraktım. Ondan istediğim ve engelleyebileceğim güçler. Belki de. Chance'e karşı güçsüz olmayı ben mi seçmiştim, yoksa uzun zaman önce tüm gücümü benden çalmış mıydı?

Kapıya yönelirken dudaklarımı yaladım, soğuk gözleri banyodan beni izliyordu, tadı hala dilimdeydi.

Senden kapıyı çalmamanı istiyorum.

Çünkü belki açabilirdi.

Çenemi sıktım ve Chance'in odasından çıkarken koridoru kontrol etme zahmetine girmedim, umursamaz hissediyordum, neredeyse uzun zamandır sakladığım sırla yakalanmak istiyordum.

Senden kapıyı çalmamanı istiyorum. Söz falan vermiyordum.

10. İNANÇ

B Ear'ün geceleyin söze dökülmeden yaptığı erteleme sadece birkaç saat sürdü ve ben ter içinde uyanıp kalçasına sürtünmeye başladım. Bana izin vermişti.

parmaklarını içime sokmadan, inlemelerim ve sızlanmalarım arasında beni öpmeden önce yorum yapmadan işimi bitirdim.

Gecenin geri kalanına dayanmıştım ama uyandığımda yanımda Chance vardı, Bear değil.

Chance okumasına ara verdi, derin bir nefes aldı ve ardından boğazını temizledi.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, yarattığım parfüm bulutunun farkındaydım.

"değil," dedi otomatik olarak.

Ürperdim ve yuvamda iki büklüm oldum. Bear'ın yatağında oturuyordu ve yatak yayları o yer değiştirdikçe gıcırıyordu.

"Sen... Bear'ın dün sana aldığı şeylerden herhangi birini denedin mi?" Chance kelimeleri dikkatli seçerek sordu. "Cevap vermek zorunda değilsin. Ben sadece... Eğer seni biraz yalnız bırakmamı istersen, koridora göz kulak olabilirim."

"Hayır!"

"Tamam."

Chance tekrar boğazını temizledi ve kitabını kaldırdı. Tam yüksek sesle okumaya başlamıştı ki, içime bir kramp girdi, beni bir top gibi kıvırdı ve karnımda donuk bir acı hissettirdi. Sızlandım ve Chance aceleyle yanıma gelirken ayakları yere çarptı.

"Birdy... Bear'ı aramamı ister misin?" Chance sordu.

Bear'ın bu sabah erken ayrılmasının bir tesadüf olduğunu düşünmüyordum, ya da gece ne kadar tatlıysa, aynı zamanda biraz kayıtsızdı, almaktan çok veriyordu. Artık onu tuzağa düşürmeye çalıştığımı biliyordu.

"Ben arıyorum-"

"Hayır," diye , Chance'in eline uzanıp yakaladım. "Hayır, onu... rahatsız etmek istemiyorum."

Chance alay etti. "Bunu bir zahmet olarak göreceğini sanmıyorum." "Benimle birlikte kıvrılabilir misin?"

Hafif bir duraklama oldu ve sonra Chance tırmanıp bana sarıldığında yuva yatağı alçaldı. Mırlayamıyordu ve Bear'ınki gibi ağır bir varlığı yoktu ama sırtımı ısıtıyor ve beni göğsüne sıkıca bastırıyordu. Kemiklerimdeki ağrı devam ediyordu ama panik azalmıştı.

Derin bir nefes aldım ve onun taze kokusuyla birlikte başka bir şey daha geldi. Ona tanıdık gelen baharat ama aynı şurup gibi bir şey.

"Bir alfa gibi kokuyorsun," dedim hiç düşünmeden.

Sırtıma doğru sertleşti. "Özür dilerim. Sanırım... Yıkanmamı ister misin?"

"Fazla bir şey değil. Şu ana kadar fark etmemiştim," dedim. Döndüm ve yüzümü onun boğazına gömdüm. "Önemli değil. Sen çoğunlukla kendisin."

Chance homurdandı. Neden baharatlı, şuruplu bir alfa gibi koktuğunu sormak istedim. Koku ağzımı sulandırdı, sanki onu içmem gibi. Ama hâlâ gergindi ve dün Bear'a karşı beceriksiz davranmışım. Daha iyisini yapmam gerekiyordu.

"Yarın diğerleriyle birlikte ayrılıyor, o yüzden..."

Bu itiraf karşısında gözlerimi kırıştırdım, Chance'in daha da gerilmesine neden oldu. "Benim yüzümden kalmak zorunda olduğun için üzgün müsün?"

"Rahatladım," dedi hemen. Daha fazlasını öğrenmek istedim.

"Bırakın insanlar konuşsun, genellikle bilmeniz gereken her şeyi size anlatacaklardır. Eğer , önce onlara savunmasız bir şey teklif et. İnsanlar değiş tokuşu sever," demişti Adam, bir eyaletten diğerine seyahat ederken bana küçük eksilerle koçluk yapıyordu.

Bekledim ve Chance devam etmeyince ne teklif edeceğimi düşündüm. Savunmasız. Bir sürü savunmasız yerim vardı. Birini başkasına sunarsam, bu beni daha fazla incinmeye açık mı bırakacaktı, yoksa yükümü hafifletecek miydi?

"Beni tuttukları... yerde," diye başladım ve Chance muhtemelen yüzüme bakmak için geri çekildi. "Benim kızışmamı istediler. Odaya sentetik feromon pompalıyordı ve bir projektörde... porno yayınlıyorlardı. Bana oyuncaklar da verdiler."

"Bu ," diye fısıldadı Chance, kollarını bana dolayarak.

Başımı salladım, burnumu boğazında gezdirdim ve nefesinin kesildiğini duydum. Sadece onu koklamam, kokusuna karışan alfa kokusunu yakalamam, steril anıları kovalamasına izin vermem gerekiyordu.

"olduğumda burada yalnız kalmak istemiyorum. Hâlâ beni izliyorlarmış gibi hissediyorum."

"Sadece biz varız, kuşum," dedi Chance sırtımı okşayarak. "Burada sadece sen ve ben varız."

Chance'e dokunmanın bir yolunu bulmayı düşündüm, çoğunlukla onun da bana dokunmasını sağlamak ve içimdeki ağrıyı biraz olsun dindirmek için. Kramplar şimdilik azalmıştı ve Bear'a yakalandığım için hâlâ utanıyordum.

Chance beni ısıramazdı. Beni sahiplenemez ve bağlayamazdı. Ama bu an rahatlatıcı ve sessizdi ve bunda bencilce güzel bir şey vardı. Beni tutması için onu manipüle etmek zorunda değildim; sadece bana sarılmasına izin vermeliydim.

"Öğleden beri böyle."

Alfa'mın kokusunun hâlâ yoğun ve baş döndürücü olduğu yastıklarımın altına daha da gömüldüm. Odadaydı, yuvanın dışında uzun ve karanlık duruyordu ama onu hissedebiliyordum, yumuşak hayal kırıklığını ve endişesini. Yatağın içine doğru sızlandım.

"Bir şey aldı mı? Yemek yedi mi?"

Betam alçak bir ses tonuyla cevap verdi. Başım zonklamaya başladığında bir hap daha yutmuştum ve odadaki güneş ışığı

gözlerimi sulandırdı. Bir kutu paketlenmiş çikolatayı yemiş ve küçük bir atıştırmalık paketini el yordamıyla karıştırmıştım.

İstifa duygusu kaynıyordu. Alfa'mı hayal kırıklığına uğratiyordum.

"Daha iyi bir yuvaya ihtiyacı var," dedi Chance.

Chance. Chance ve Bear. *Benim* değil.

"Planlarım var, sadece kulübün boşaltılması gerekiyor. Yarın." "Ve başka bir şey daha var..." Chance sözünü kesti.

Savunmasız. Ona bir sır vermiştim ve şimdi.

Chance Omikron'un tedavisi hakkında itiraf ettiklerimi anlatırken yuvamda sızlanarak dinledim.

Öfke. Hırlayarak doğruldum ve uzandım, Bear bana seslenirken dolap kapılarını tokatlayarak kapattım.

Bacaklar sıkışmış, bilekler kenetlenmiş. Isı sırtıma yayılıyor. Güvende, evde. *İhtiyacım* var.

Kıvrandım ve alfa mırıldandı, kıcıımı arkamdaki sert uzunluğa ses kekeledi.

"Böyle değil Kelebek," diye mırıldandı alfa.

Ayı.

Nefesim kesildi ve sakinleştim.

Bear başımın arkasına sokularak, "Bana geri dön tatlım," diye mırıldandı. "Burada güvendesin."

Sıcaktan ince pijamamın içinde terliyordum, kollarımızı göğsümün üzerinde kavuşturduğu yerde tenim yapışıyordu. Kısıtlanmıştım, ama nazikçe kısıtlanmıştım ve bizi bu şekilde yerleştirmeden önce onu penelediğimi ve ısırmaya çalıştığımı sisli bir anlayışa irkildim.

"Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Sorun yok," dedi ve bu sefer ne öfke, ne yılgınlık, ne de hayal kırıklığı vardı. Sadece sakindi. Sadece... şefkatli ve sahiplenici bir şey, Bear'ın tutuşunda rahatlayarak iç çektiğim bağlayıcı bir his. Beni serbest bırakmadı ve ben de bırakmasını istemedim.

"Düğüm mü?" Bunu bir emir gibi söylemek istemiştım ama bir soru gibi çıktı.

Bear birkaç dakika mırıldanarak beni sakinleştirdi. "Bu şekilde değil. Benimle olduğunu bilmem gerek Kelebek."

Adam şimdiye kadar ısırılmış ve bağlanmış olurdu, diye düşündüm ve kardeşimi hatırlamak, onu özlemek ve nerede olduğunu bilmemek, ulaşamayacağım bir yerde tek başıma bırakılmanın verdiği küçük öfke beni kendime getirdi. Nefesim kesildi ve Bear bileklerimi bıraktı, kolları kalın ve rahatlatıcı bantlar gibi göğsümü çevreledi. Bear kulağıma "Bu stres, sıcaklık değil," dedi.

Ani gözyaşları. "Her şey girecek. Bu da geçecek."

Ağlamama izin verdi ve ben onun kucağında kıvranmak ve dudaklarının baskısıyla dikkatimi dağıtmak, ağırlığını üzerime yerleştirmesini sağlamak isterken, mırıltısının işini yapmasına izin verdim, uykunun ya da ona benzer bir şeyin ağırlığına geri döndüm.

"KESİNLİKLE HAYIR."

"Şu anda burada ve iki saatlik yoldan geldi. Yeniden planlayamam."

Yuvada titreyerek uyandım, bir öfke ateşi tenimi yalıyordu ve bunun benim olmadığını fark etmeden önce hırıliyordum. Ama fark etmezdi. Alfa'mın öfkesi olacaktı.

"Beni *uyarmalıydın*," diye gürledi Bear, aramızda bir geri besleme döngüsü işliyordu.

Kapıdaki diğer ses tanıdıktı ama tanıdık değildi, sert ve keskindi. "Çok bağlısın. Yapılması gerekenden kendini vazgeçirmeye çalışmayacağın konusunda sana güvenmedim. O burada kalamaz."

"Bunu biliyorum. Ama lanet olsun, King, o..."

"Güvende olma şansı var. Bir *sürü ile*. buydu, değil mi?"

Bir çanta. Bir sürüye ihtiyacım vardı. Ayı'ya ihtiyacım vardı.

Gözlerimi kırıştırdım ve dolap yuvasından çıktım, sert halının üzerinde parmak uçlarımla ilerlerken vücudum itiraz ediyordu. İçimden çömelmek ya da

dizlerimin üzerine çökmek, omuzlarımı kulaklarımın etrafında kamburlaştırmak ve kollarımı önümde kaldırmak.

Bear yumuşak bir hırıltıya daha başlamıştı ama ben köşeyi dönerken aniden kesti. Omzunun üzerinde başka bir alfa duruyordu ve tenimde oluşan karıncalanmaya bakılırsa o da bana bakıyordu. Bear yüzünü bana dönerek Kral'ı daha fazla ortaya çıkardı. Başkan. Bear'dan kısaydı ama yine de benden uzundu. Sert ve erkeksi kokuyordu ve karnıma kramplar girmesine ve nefesimin kesilmesine neden oluyordu.

Bakışlarım karşısında sarsıldı. "En azından anlayışlı. Diğerleri gitti. Preston bekliyor."

Bear homurdandı ve sesi tekrar yakalayarak bana bir kolunu uzattı. "Önce üstünü değiştirsin."

"Beş dakika. Daha fazla değil."

Bear, bir eli kapının yüzeyinde kalarak uzaklaşmadan önce kapıyı diğerk alfanın üzerine kapattı.

" oluyor?" diye sordum.

Bear ağır bir iç çekti ve ben de başımı eğdim, çünkü ondan hissettiklerim yavaş yavaş kendini gömüyor, saklanıyor gibiydi.

"Buraya gel Kelebek," dedi diğerk elini bana doğru uzatarak.

Midem bulanarak ona doğru ilerledim.

11. AYI

Butterfly durumu açıkladığımdan beri sessizdi: burada onunla buluşacak, potansiyel olarak onu alacak başka bir alfa vardı Onu uzak tutmak, güvende tutmak, ona bir ev ve onu koruyacak bir sürü sunmak. Kendi duygularımı paylaşmamak için kendimi tutmaya çalıştım ama bu onunkileri anlayamadığım anlamına geliyordu.

Sessizce giyinmişti, yüzü bomboştu ve Chance'in kapısına vardığımızda onu dışarı çekerken benim yerime onun elini tutmuştu. Bunun beni ne kadar rahatsız ettiğini ve King'in fazla bağlı olduğum konusunda haklı olabileceği anlamına geldiğini düşünmemeye çalışıyordum.

Siktiğimin kralı.

Mürettebatın şafakta yola çıktığını duymuş ve rahat bir nefes almıştım. Butterfly'a karşı gardımı biraz düşürebilir, isterse onu odadan çıkarabilirdim.

Kimin duyacağı ve sorgulayacağı konusunda endişelenmeden onun yalvarışlarını, sızlanışlarını ve zevkle soluyuşunu dinlemek. Bırakın parfümü duvarlara sinene kadar odama dolsun.

Yumruklarımı sıktım. Çok mu bağlandın? Kime, bana mı?

Bir bağ var. Ya da buna benzer bir şey; bağlar hakkında bildiklerime göre biraz daha yumuşak, sessiz ve kenara itmesi daha kolay. Butterfly ve benim aramda kesin bir bağ var. Eğer... eğer... eğer Preston Bowers yanında Butterfly'la kulüpten çıkarsa ne olurdu?

Bara ulaştığımızda boğazımda bir hırıltı yükseldi ve sesi gömdüm. Sakin olmam gerekiyordu, yoksa Kelebek bunu fark edecekti.

Çünkü King'in bunu benim ve onun başına açtığı için tam bir piç olduğunu düşünsem de haklıydı. Onu koruyacak bir sürüye ihtiyacı vardı. Parası, bağlantıları, gerçek bir yuvası olan bir sürüye.

Ama onun için aldığım her şeyi o yuvaya götüreceğinden ve o alfaların günlerce beni koklamak zorunda kalacaklarından . Güzel.

Preston Bowers, anladığım kadarıyla, devleti döndüren çarkların arkasındaki yağdı. Bir politikacı ya da işadamı değildi, en azından düpedüz değildi; ama bu iki dünyada da eli vardı. Ve bizim çeteye bir şekilde bulaşmayacak kadar da temiz biri değildi. King muhtemelen bizi küçük suçlardan uzak tutmak için ona para ödüyordu. Onun Kelebek için seçilmesi konusunda ne hissettiğimden emin değildim ama King'in bir şekilde kirli *olmayan* çok fazla alfa tanıdığı da *söylenemezdi*.

Bowers odanın ortasında durmuş, barın hem sahibi hem de nefret edeni gibi görünüyordu. Tanrı'dan ilkinin doğru olmamasını umuyordum. Küçük bir servete mal olduğundan emin olduğum bir tür tiki rahat kostüm giymişti. Bize bakmadı, yavaşça bize doğru dönmeden önce tavandaki lekeleri inceledi. Yakışıklı, temiz giyimli ve iyi durumdaydı.

King onun arkasında durmuş, bakışlarında bir uyarı ile bana .
Karışmayın.

"Bu o mu?" Preston sanki elimizdeki *başka bir* omegayı gösterecekmişim gibi sordu.

Yumuşak bir çift tayt, ucuz köpük parmak arası terlik ve benim tişörtümün üzerine bol bir kapüşon giymişti. Kendi tişörtü vardı ama çenesini meydan okurcasına sallayarak benimkini yuvasından çıkardı ve ben de...

Onu durduracak kadar aklım yoktu. da içinde *olmasını istemiştım*.

Saçları taranmıştı ama çoktan başının etrafında dağılmaya başlamıştı ve genel olarak küçük, kırılğan ve temkinli görünüyordu. Ve o kadar güzeldi ki, Preston'a yer açmak için kendimi geri adım atmaya zorlamak için içimdeki her şeyi kullanmam gerekti.

King, Kelebek'in çok iyi göremediğini bilmiyordu; baş ağrısı çektiğini de bilmiyordu. Ona dün arka beynine geri döndüğünü, stres ve sıcakın onu biyolojik bir acil duruma soktuğunu söylemem için bana zaman vermemişti. Onu zorlamalıydım.

onu ve Preston'ı tanısaydık, belki bir şeyler değişirdi.

Belki de korktuğum şey buydu.

Preston bir adım öne çıkarak onu lanet bir araba ya da evi için düşündüğü bir mobilya parçası gibi inceledi.

"Zor durumdasın, değil mi küçük omega?" dedi mırıldanarak.

Chance elini bırakmaya çalıştı ama kız ona yapışmıştı ve kısa bir süre duraklayan Preston'a yumuşak bir hırıltıyla uyarıda bulundu. O bana bakarken gülümsememi kontrol altında tuttum, gururumu göğsüme gömmeye çalıştım.

"Stresli, bu anlaşılabilir bir şey. Belki de önce şu ana kadar onun durumu hakkında bildiklerim hakkında konuşmalıyız," diye başladım.

Ama adam alay etti ve tekrar adım öne çıktı. "Omega," dedi ve sesindeki emirle kollarımdaki tüyler diken diken oldu. "Uslu durmalısın-"

King'e ters ters baktım, tüm vücudum bu pisliğin sesindeki havlamayla sertleşti. King'in gözleri Preston'ın sırtına dikilmişti, kirli çenesi sıkılmıştı ve kızımın canına ettiği anı kaçırmıştım.

Göğsümde Kelebek'inkiyle koro hırıltımı çıkaran bir çatırtı oldu ve onun pençeli elini ona savurduğunu görmek için tam zamanında tekrar döndüm.

"Kahretsin," diye ısırıldım, Preston bileğini yakalayınca ileri atıldım.

Bu benim küçük kelebeğimi durdurmadı. Kıskanç bir an için onu da ısırıp ısırmayacağını merak ettim ama göğüs kafesine kafa atmasını paniklemiş bir gururla izledim. Pençeledi, tırmaladı ve onu itti, Chance kocaman gözlerle ona uzandı.

"Küçük orospu-" diye hırladı Preston, elleri beyaz parmak boğumlarına doğru sıkılaşıırken benimkiler de diğer alfaya saldırmaya hazır bir şekilde yanlarımda aynısını yaptı.

"Yeter!"

King'in havlaması açık ara daha güçlüydü, Preston'ın tıslamasını kesti ve Kelebek'i susturdu, hatta kendi adımlarımı bile durdurdu. Chance kollarını Kelebek'in beline dolayarak onu uzaklaştırdı ve Preston ben onu omzundan yakalamadan önce ileri atıldı.

"O vahſi," diye .

"Tabii ki öyle," diye tersledim. "O korkmuş. Travma geçirdi. Açıklamaya çalıştım," dedim King'e kısa bir süre ters ters bakarak. "Chance, onu yuvaya geri götür."

"Senin gibi kokuyor," dedi Preston gözlerini kısarak ve Kelebek ile benim aramda bakışarak.

Kızım titriyor, sızlanıyor ve yumuşak hırıltılarıyla hepimizi uyarıyordu ve tek yapmak istediğim bu herifi yolumdan çekip onu kucağıma . Chance'in onu salona geri götürmesine izin verdiğinden emin olmak için onu izledim ve sonra Preston ile onların görüntüsü arasına girdim.

"Ne kadar süre kilit altında tutulduğunu bilmiyoruz. Ona ne yaptıklarını bilmiyoruz. Daha adını bile bilmiyoruz," dedim, bir omega'ya havlayarak boyun eğdirmeye çalışan alfa piçine ters ters bakarak. "*Bakıma* ihtiyacı var."

Preston şişirdi ve adamda güç vardı, ama tadını beğenmedim. Puro, egzoz ve lüks gibi kokuyordu ve bunun ona yakıştığından emindim. *Ona yakışmıyordu.*

Preston, "Onu kontrol altına almam için bana zaman vermediniz," dedi.

Ellerim kenetlendi ve King kestiğinde lanet olası kontrolün ne anlama geldiğini açıklamak için ağzımı açtım.

"Bowers, adamım haklı. Bunu aceleye getirdik."

"Kızgınlığının sınırında," dedi Preston, gözlerinde bariz bir ilgi parıltısıyla King'e bakarak.

İzin versek yine de onu alırdı. Onun sıcaklığını istiyordu. O ve sürüsü, onları kabul etmesi için onu boğmaya çalışacaktı.

Bunun olmasına izin vermeden önce bu pisliği -ve gerekirse King'i- öldürürdüm.

King kollarını göğsünde kavuşturdu, bana sakinleştirici bir bakış attı ve tekrar kulübümüze davet ettiği, Kelebek'e davet ettiği adama baktı. "Biz hallederiz."

Sertçe yutkundum ve geri adım attım. King'in sözleri kesindi. Söyleyecek çok şeyim vardı ama King'e söyleyeceklerimi söylemeden önce Preston Bowers'ı o süslü şehir hayatına geri döndürene kadar bekleyecektim.

Preston alay etti ve King'e dönmeden önce koridorun aşağısına bakarken kaskatı kesildim. "Vaktimi boşa harcadın."

"Ben yaptım." King başını salladı ve "Sana borçluyum" diye eklemeyen önce çenesi düştü.

Preston ellerini giysilerinin üzerinde gezdirerek, "İçindeki delilikten biraz onu bize yollayabilirsin," dedi. Polo gömleğinin manşetinde bir yırtık vardı, Kelebek'in pençelerini yakaladığı bir yerde.

"Göreceğiz," dedi King, ben adama cehenneme kadar yolun var diyemeden.

Preston gözlerini devirdi ve ben bara doğru yürüdüm, kendime bir bira ve dış kapının açıldığını duyana kadar sırtımı ikiliye döndüm. Sonunda döndüm ve kapı kapanırken Preston'ın spor arabasına doğru yürüyüşünü izledim. King göz ucuyla bara yaklaştı.

"Her şeyi berbat ettin," dedim, sonunda çenemi tutamamıştım.

"Beni tutmadın-"

"Bana bunu ayarladığını söylemedin. Birini bulduğunu bile. Sana onun gerilediğini söyleyebilirdim. Ona, güvenmeye çalıştığı kişi olan benim, bir yabancıyı *onu çekip götürmesi* için üzerine salıyormuşum gibi hissettirmek yerine *onu* uyarabilirdim!"

King barda oturmuş, kayıtsızca bana bakıyordu. "Ona değil," diye homurdandım.

Gözlerini kırıştırdı ve omuzları hafifçe çöktü. "Hayır. Hayır, onu becermek için değil. Haklısın. Bu..."

"Ona havladı." King'e sertçe baktım.

Yüzünü başka tarafa çevirdi, yanaklarında biraz utanç rengi vardı. "Bana bunu yapmadığını söyle-"

"Elbette bir omega'ya havlamayı onaylamıyorum," diye tısladı King bana, bara doğru eğilmeden önce gözleri parladı. "Kıçımı bana bir bira getir."

Yapmayı planladığım tüm fikirlerimi söylememe izin verdiğini düşünerek, devam ettim ve adama bir bira aldım.

"Sadece onun buradan gitmesini istedim," diye mırıldandı King. "O... o küçük pençelerini sana geçirmiş, Ayı."

İnkâr etmek istedim ama King'in bundan benimle işbirliği yapmasına ihtiyacım vardı. Ve bunu elde etmek için dürüst olmam gerekecekti. "I

onu görmek istiyorum. Güvende olduğunu bilmek istiyorum.

Kişisel olarak."

"Onu güvende *tutmak* istiyorsun," dedi King, sözlerini birasından bir yudum alarak noktaladı.

Kendi yutkunmamla durakladım, gerçekle boğuşurken King'e ters ters baktım. "Evet. İstiyorum. Onu elimde tutmak istiyorum, nokta. Ama bu yapmam *gerektiğini* düşündüğüm ya da yapmaya karar verdiğim anlamına gelmiyor. Sadece şu anda onun ihtiyacı olan şey olabileceğimi biliyorum. Ve sırf ondan korktuğun için onu ilk uygun alfaya rehin vermene izin vermeyeceğim."

"Ben-"

"Ona karşı koyamayacak kadar güçsüz olduğun için dehşete düşüyorsun. Sızlansa bile göz açıp kapayıncaya kadar düğümünü ona atacaksın. Ama tahmin et ne oldu? Böyle düşünürsen, olacağı budur," diye hırladım. "King, o küçük ve çok korkuyor. Korunmak istiyor. Eğer kontrolünü kaybetmeden bunu yapamıyorsan, onu burada istemiyorum."

King kaşlarını çattı. "Onu düğümlemeyeceğim. Ben sadece..." Sustu ve gözlerini kırıştırdı; Kelebek'le yalnız kalmanın nasıl bir şey olduğu hakkında en ufak bir fikri olmadığını biliyordum.

"Hiç bir Omega'nın etrafında bulundun mu?"

diye sordum. King gözlerini kırıştırdı ve omuz silkti. "Pek sayılmaz."

"biraz zaman alıyor. Eğer kokularını seviyorsanız ağzınızdan nefes alın. Tadına yoğundur ama derin bir nefes gibi doğrudan beyne gitmez. Stresliyse mırlayın ama tahrik oluyorsa durun. En azından amacınız bu değilse. Elinizi bileklerine ya da enselerine kelepçelemek onları sakinleştirecektir. Sert olmak zorunda değil," dedim onu izlerken. "Onun durumunda öyle olmasa daha iyi."

Bilgileri özömsüyordu, gözleri Chance ve Butterfly'ın kaybolduğu yere giden koridorda geziniyordu.

"Bana *sorsaydın* Preston'la dışarıda buluşmamız gerektiğini söyledim. Burası alfa siki ve beta amı gibi kokuyor. Vücudu alarm durumuna geçerdi."

"Bowers pisliğin tekiydi. Ona 'küçük omega' dediği anda geri çekilmesini söylemeliydim," diye mırıldandı King, tekrar içerek.

Hafifçe rahatladım, diğer adamla ilgili içgüdümüzün aynı yere isabet sevindim.

King bana dönüp bakmadan yavaşça, "O etrafta ne kadar uzun süre kalırsa diğerleri de o kadar çok fark edecektir," dedi. "Skid ve Nutso gibi adamlar ilgilenir. Ve - hırlamayı kes, göt herif - ben de senin gibi onların onun etrafında olmasına katlanamam, tamam mı? Kalamaz çünkü kalırsa güvende olmaz. Ve bu sınırları koymaya çalışmak için ekibin geri kalanıyla savaşmak mı? Bu, kulübün şu anda üzerinde bulunduğu ince buzu kırar."

Gözlerim kısıldı. "Sence bir darbe mi geliyor?"

King gözlerini kırıştırarak, "Sanırım Rider bir tane başlatmak için bahaneye bayılırdı," dedi. "Sadece meselesiydi. Ona başkan yardımcılığı koltuğunu vererek oyaladım."

Bu durumda mürettebatı bir arada tutmaya değer mi? Merak ettim.

Ama bu ekip King'in hayatıydı.

Artık benim omuzlarıma da bir yük binmişti. King kendisine sadık olduğunu bildiği Kelebek yüzünden beni kaybederse, yol kaptanı olarak Ghost, başkan yardımcısı olarak Rider ve para olarak da Nutso'yla baş başa kalacaktı. Nutso ve Rider kulüpte birlikte büyümüşlerdi; Skid ile Rider'ın öz kardeşi Chance ile olduğundan daha yakındılar. Ghost da onların arasına kolayca karışmıştı ama ben olsam onu King'in kartından henüz silmezdim. Yine de eşit değildi ve bu durum başkanım için iyiye işaret değildi.

Ve evet, eğer Kelebek'i diğerlerinin burnunun dibinde sallandırırsam, olacak olan bu olabilirdi. Ona dokunmayı düşünmelerine bile fırsat vermek gibi bir niyetim yoktu.

Bira şişesinin nemli etiketi elimdeki ısığa sürtündü. İyileşiyordu, dış izleri cildimde küçük kırmızı bir desen oluşturmuştu. Başparmağımı izlerin üzerinde gezdirdiğimde göğsümde bir titreme oldu, Kelebek'in stresi. Ona geri dönmek istiyordum, hayır, *buna ihtiyacım vardı*.

King'e bakarken *çok geç kalmış* olabileceğimi düşündüm. Belki ısırik tam bir bağ değildi ama eksik de değildi. Belki de benim omega'm onun alfasını sahiplenmişti ve mesele ona tutunup tutunamayacağıma karar vermek değil, nasıl tutunacağımı bulmaktı. Tercihen King'i tamamen mahvetmeden.

Ama önce o gelir diye düşündüm. Omega'm kulüpten önce gelmeliydi. King'in bunu kabul edip etmeyeceğini bilmiyordum.

"Sıcaklık ne kadar sürecek?" King sordu, sesi acımasızdı.

Son zamanlardaki öfkesini ve uyarılmışlığını düşünerek, "Bir hafta kadar sonra, gerçekten vurduğunda," dedim. "Henüz o noktaya geldiğimizi sanmıyorum. Daha iyi bir yuvaya ihtiyacı var. Benim de küçük dolabımdan daha iyi bir yuvaya ihtiyacım var."

King'in yüz ifadesi ekşimişti. "Yani sen bir hafta boyunca sevişeceksin ve ben de hem kapıları hem de sikimi tutacağım öyle mi?"

"Senin için aletini tutmayacağım," dedim sırıtarak. "Ama bir şeye ihtiyacın olursa ara verdiğinde Chance'e dokunabilirim. *Önemli* bir şey," dedim.

King bunun üzerine gözlerini kırıştırdı. "Şans. Tamam."

Bir betanın bir omega kızgınlığına yardım etmesine izin vermeme şaşırdı mı?

Bu konuda hiçbir şey bilmiyordu.

Son birayı da içtim ve koluma sildim. "Bowers hakkında."

King hemen, "Onu geri davet etmiyorum," dedi.

"İyi," diye homurdandım ve sonra başımı sallayıp gözlerini yakaladım. "Sorun o değil. Artık onu biliyor. Bunu geri alamazsın."

King bir elini kısa sakalının arasından geçirdi, baş ve işaret parmaklarını bıyığının üzerinde gezdirdi. "Biliyorum."

"Bu bela anlamına gelebilir."

King başını salladı ve "Biliyorum," diye tekrarladı.

"Ona olan borcunu öde. Yakında," dedim bir kaşımı kaldırarak.

King bir sağa döndü. Biliyordu. Her şeyi berbat ettiğini biliyordu.

Ne kadar olduğunu zaman gösterecek. Bu arada.

Boğazımı temizledim ve elimdeki boş şişeyi çöpe attım. "Nasıl olduğunu görmem gerek."

"Doğru." King bir sessiz kaldı ve ben kızlardan bazıları için hazır bulundurduğu meyveli sert elma şarabı şişelerinden birini alırken beni izledi. "Ayı..."

Başımı çevirdim. Barda oturmuş, elindeki şişeye kötü kötü , kaşları çatılmıştı.

Bir süre sessizce bekledikten sonra "Yok bir şey," diye homurdandı. Başını salladı ve şişeyi üzerinde taşıyarak bardan uzaklaştı.

ofisine giderken.

Onu geri arayabilirdim ama daha önemli, daha iyi bir yerde olmam gerekiyordu.

12. İNANÇ

(Kapı açılıp kapandı, motel odasının ince duvarları titriyordu. Ben de onlarla birlikte titredim, yüzümü

Yuvamın derin duvarında. Chance'in eli benim elimdeydi ve yatağımın üzerine oturmuş, yüzünü odaya dönmüş, bacaklarını önüne uzatmıştı.

"King ne sikim düşünüyordu?" Chance fısıldadı.

Bear'ın çömelirken dizlerinin gıcırdadığını duydum, sıcak kokusu etrafımı sarıyor, titremelerimi gevşetiyor ve ağırlaştırıyordu.

"Konuştuk. O... Kahretsin, Kelebek, buraya gel," diye seslendi Bear, sesi hafifçe kırılarak.

Titredim ama hareket etmedim.

Bear'ın güvende olması gerekiyordu. *Beni* güvende tutması gerekiyordu. Bunun yerine başka bir alfanın bana bakmasına, dokunmasına izin verdi. Gitmeme izin verecekti.

"Bize bir dakika izin verir misin?" Bear sordu.

Parmaklarımı Chance'inkilere doladım, o da beni sıktı ve bir süre sessiz kaldı. "O tamam diyene kadar gitmiyorum."

Nefes nefese kaldım ve Chance'in elini çekiştirerek yan tarafını sırtıma doğru çektim. Bear homurdandı, boğazını temizledi. Onu görmezden geldim.

"Doğru. Tamam." İçini çekti ve yorgun bir özlem göğsümü çekiştirirken boğazımdaki sızıyı yuttum. "Aslında, tamam, evet. Sen burada kal. Ben geri geleceğim."

Ayı kımıldadı ve ben kaskatı kesildim, başımı çevirerek bacaklarının yuvadan uzaklaşmasını izledim. Chance boşta kalan elini

Kolunu bana dola.

Beta kulağıma "Onu geri arayabilirsin," diye fısıldadı.

Başımı salladım ama Bear tekrar odadan çıkarken mızımızlandım.

"King bizi şaşırttı, kuşum. Bear o adamın geleceğini bilmiyordu. Seni almasına izin vermezdi," dedi Chance ve sonra alçak, karanlık bir tonda ekledi, "*Ben vermezdim.*"

Buna göz kırptım. Chance bir betaydı ama bana karşı en az Bear kadar dikkatli . Nazikti. Nazikti. Ve alfayı uzaklaştırmama yardım etmiş, beni güvenli olan yuvaya geri götürmüştü.

Küçük boşlukta döndüm ve Chance çekilmeden önce omuzlarına tutundum. Yüz hatları bugün öncekinden biraz daha netti ve daha iyi olup olmadığımı merak ettim. Parmaklarım boğazındaki desenleri çenesine kadar takip etti ve yutkunurken kasları dokunuşumun altında esnedi.

"Bunu mu demek istiyorsun?" Fısıldadım.

Chance iç ve eğilip alnını benimkine yaslarken yüzü bulanıklaştı. "Tabii ki biliyorum. King'in yapacağını bile sanmıyorum-"

Çenemi yukarı kaldırdım, burnumu yanağına yaklaştırdım ve ağzım onunkine değdiğinde sözleri kesildi. Dudakları çoktan ayrılmıştı ve benimkilere kolayca oturdular. Üst dudağını dikkatli bir şekilde çekiştirirken Chance donup kalmıştı. Nefesi dış macunu kokan dudaklarımın üzerinden hızla geçti.

"Birdy," diye fısıldadı ben uzaklaşırken, ama onu tekrar susturdum, alt dudağını dilimle oynatarak bir tur attım.

Boğuk bir ses, neredeyse bir inilti duydum ve Chance'in elleri yavaşça belime dolandı, geçici bir kucaklaşma oldu. Ağzı geri çekildi, benimkine doğru kaydı, başı bizi birbirimize açık bırakan yeni bir açı yakalamak için eğildi. Tadı salatalık gibi keskin ve temizdi ve biz öpüşürken göğsü derin nefeslerle benimkine sürtünüyordu.

Parmak uçlarım elmacık kemiklerinin çizgisini, şakağının kıvrımını, saçlarının yumuşak ve gevşek tellerini inceleyerek yukarı doğru . Ona dokunduğumda Chance öpücüğün içinde inledi, elleri sırtımda sıkılaştı ve beni küçük adımlarla daha da yaklaştırdı. Gergindi.

Dillerimiz birbirini nazikçe yalarken ellerimi omuzlarına doğru indirdim ve birbirimizin dudaklarını ısırarak için tekrar ayrıldık.

Chance nefes nefese kaldı ve inledi, kolları belimi sardı ve bizi küçük yuvada döndürerek beni üstüne çekti. Kokusu beni Bear'inki gibi bir ihtiyaç çılgınlığına sürüklemedi ama öpüştüğümüz süre boyunca içimde yavaşça akan bir sıcaklık vardı, acil bir hedefe ihtiyaç duymayan rahatlatıcı bir uyarılma.

Ben nefesimi tutarken öpücükleri çeneme doğru ilerledi, tenime fısıltıyla bastırdı ve derin nefeslerle göğüslerimi göğsüne sürttü.

Beni ısıramaz, bağlayamaz, kendime hatırlatmaya çalıştım.

Chance çenemin köşesinde kulağımın yanında durdu, beni içine çekti, hafif ıslak bir öpücük sıcak bir şekilde o noktaya yaktı.

Geri çekildi ve ağızlarımız hasta mıknatıslar gibi birbirlerine geri döndü, yaladılar, alay ettiler, çalıştılar.

Hayır, bu beta beni bağlayamazdı, beni işaretleyemezdi. Ve belki de beni başka bir alfadan koruyamazdı. Ama o kadar tatlı öpebiliyordu ki, ayak parmaklarım kıvrılıyordu. Beni tekrar güvende ve sakin hissettirdi.

Elleri tişörtümün altından yukarı kayarak sırtımda hoş yanık izleri ve burnunu benimkine değdirerek geri çekildi.

"Nasılım?" diye sordu kısık bir sesle, sesi uykulu bir arzuyla boğuklaşıyordu.

"Hmm?"

Dudaklarını yaladı ve dili de tenimde gezindi. "Birini öpmeyeli uzun zaman oldu. Bu şekilde. Sadece iyi hissettirdiği için," diye mırıldandı.

Gözlerimi kıptım, onun yakınlığı şeftali, altın ve kahverenginin tüm lekelerini taşıyordu.

Bu doğru muydu? Bu yüzden mi kalbi avucumun altında hızla çarpıyordu?

"Durma," dedim, gözlerinin odaklanmamış bir anını yakalayabilecek kadar uzaklaşarak.

Boğazının arkasından yumuşak, alçak bir ses çıkardı ve sonra bizi yavaşça döndürerek dudaklarımı, yanaklarımı, burnumu, göz kapaklarımın üstünü öptü. Sırtım tekrar yatağa dayandığında ve onun

Ağırlık beni orada tuttu, bacaklarımız birbirine dolandı, ağzı benimkine döndü.

Bunlar çökmekte olan öpücüklerdi, şefkatli ve amaçsız. Onunla birlikte nefesimi tuttum ve dokunuşların kolay boğuculuğuna daldım.

Bear odaya döndüğünde uyandım ama Chance'le bitmek bilmeyen öpüşmelerden sonra çok yumuşak ve rahattım. Sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünen bir zamandan beri ilk kez . Omikron'un elindeyken sürekli alarm halindeydim ve ondan önce Adam'la bile kendimi nadiren *güvende* hissetmişim.

Yüzüm dolabın duvarına dönük, Chance sırtıma sarılmış, bedenim ellerinin yavaş darbeleri ve derin ve sabırlı öpücükleriyle gevşemiş halde dinleniyordum.

Kapının kapanma sesi, dolabın dışından gelen takırtılar ve gümbürtüler arasında dinlendim. Hatta kaşlarımı çatarak dolap kapaklarının açılmasını görmezden geldim, Bear'ın tanıdık kokusuyla rahatlardım ama sinirlendim.

Lanet matkabın sesiyle dinlenmedim. Chance de öyle, ikimiz birden ayağa fırladık. "Ne oluyor lan?"
Chance .

Odanın dışından, önümdeki Ayı'nın devasa gölgesinden gelen ani parlak ışığa dik dik baktım.

"Düzgün bir yuvaya ihtiyacın var Kelebek," diye duyurdu Ayı, sesi huysuz ve . "Benim bir yuva. *Biz* sığarız," diye düzeltti.

Biz mi? Ama Chance bir kolunu omzuma doladığında cevap hemen geldi. İkisi tarafından kuşatıldığımı hayal ettiğimde kızardım ve sonra kalçalarımın arasında aniden beliren sıcaklık ve seksimdeki nemli uyarılmanın bariz bir şekilde aniden ortaya çıkmasıyla daha da ısındım.

"Bu... Az önce bir ton kereste mi getirdin?" Chance sordu.

"Kral yardım etti. Sanırım onu bir süreliğine suçluluk duygusu için sağabiliriz," dedi Bear. Tekrar çömeldi ve bu sefer

Chance'ten hareket etmesini ya da bizi terk etmesini istemedi; sadece betanın üzerinden uzandı ve sıcak elini bileğime doladı. "Özür dilerim Kelebek. Bu sabah King'e siktir olup gitmesini söylemeliydim. Seninle konuşmak için ağzını açar açmaz o değersiz alfanın sikini koparmam gerekirdi."

Yabancı alfayı hatırlattığında irkildim ve hırladım ama Chance beni yanına çekti, yüzümün yan tarafına bir öpücük kondurdu ve onun bir beta olması önemli değildi. Bu beni sakinleştirdi.

Bear, "Ateşin için burada kalıyorsun," dedi.

Gerildim ve ona göz kırptım. "Ama değil... Sonra nereye gitmem gerekiyor?" Omega kontrol etmeye çalışarak sordum.

Bear'ın parmakları ayak bileğimi okşadı, taytın altından kayarak tenimi buldu. "Benimle güvende olacağına dair söz veremem Kelebek. Ve bundan sonra güvende ve mutlu olacağından emin olmadığım sürece seni , *hiçbir* alfanın seninle gitmesine izin vermeyeceğim, tamam mı? Sana bunu bulana kadar benimlesin. Ya da sen aksini söyleyene kadar."

Üzerimdeki gömleğin eteklerini çekiştirdim, etimi ısırana kadar parmaklarımın arasında döndürdüm, onu inceledim, kelimeleri düşündüm.

Chance boğazını temizledi. "Bunu bir araya getirmek için yardıma ihtiyacın var mı, yoksa onu dışarı çıkarabilir miyim? Sonunda biraz temiz hava alsın."

Bunun üzerine neşelendim. "Dışarıda mı?" Fısıldadım. "Biri görececek mi?"

"Artık burada sadece biz ve King varız. Evet, devam et," dedi Bear. "Biraz yiyecek al ve ona etrafı göster."

Chance yuvadan kalkarken tereddüt ederek dudaklarımı yaladım.

"Eğer istediğin buysa, seninle ilgileneceğim," dedi Bear bana yumuşak bir sesle, hâlâ bana tutunarak.

Sözlerini düşündüm, daha önce başka bir alfaya götürüldüğüm için hala içimi sızlatan öfkemi, kızgınlığımdan sonra bana geçileceğine karar vermesinin ince reddini düşündüm.

"Ya... ya istediğim şey baskılayıcılar mı? Ve bir..." Yutkundum. *Bir araba*. bir araba. Yaralarım, baş ağrılarım ve bulanık görüşümle olmazdı. "Başka bir alfadan farklı bir plan. O adamı istemiyorum."

"Buraya asla geri dönmeyecek, Kelebek. Sana bir daha asla dokunamayacak," dedi Ayı hırlayarak.

Biraz rahatladım.

"Ve bastırıcı alabilirsin. Sana biraz getirebilirim. Ve plan yapabiliriz," dedi.

Peki ya istediğim şey sensen? Sormak istedim. Ama Chance durmuş bizi izliyordu ve Bear bunu zaten reddetmişti, değil mi? *Benimle güvende olacağına söz veremem.* Hayır, tam olarak reddetme sayılmaz.

İçimi çektim ve yukarı uzandım, Chance'in eli hemen benimkini kavradı ve beni yuvanın içinde durmaya çekti.

Bear dışarı çıkmama izin vermek için arkasına yaslandı, yüzü yukarı dönük bir şekilde bana baktı. "Özür dilerim Kelebek."

"Biliyorum," dedim. Ama bu sabah kendimi güvende hissetmiyordum ve bunun için Bear'ı henüz affetmemiştim.

Chance beni kapıya kadar götürdü, eğilip parmak arası terliklerimi giymeme yardım etti. Ayı arkamızda hışırdadı, bir matkabın ani vızıltısı ve gürültüsü beni irkiltti.

Buraya geldiğimi pek iyi hatırlamıyordum ve bu sabah yeni bir alfanın yanına atılma fikri yüzünden çevremdekilerin farkına varamayacak kadar stresliydim ama Chance bana karşı sabırlıydı, koridorda onun peşinden giderken inşaatın sesi . Duraksadım, yuvamın kurcalanmasından rahatsız olmuştum ama Chance'in başparmağı elimin arkasını okşadı ve merakım galip geldi.

"Kulübümüz eski bir motel. Otoyol herkesi Çıkmaz Sokak'tan uzaklaştırınca yıllar önce kapandı," diye açıkladı Chance.

"Çıkmaz mı?"

Öfkelendi. "Evet. Bir kasaba için boktan bir isim ve çok da uygun. Buralarda pek bir şey kalmadı ama King muhtemelen ayakta kalanların çoğunun sahibidir."

"Ayı Kral'ı dinler," dedim, açık bir kapı aralığına baktım ama sadece gölgeler buldum.

"O kulübün başkanı."

"Bir sürünün başı gibi," dedim.

Chance adımlarını durdurdu ve bir kahkaha attı. "Evet, ama bunu söylediğini duymasına izin verme. King sürü fikrinden nefret eder."

Kaşlarımı çatarak Chance'in yanına eğildim, o da bir kolunu belime dolayarak beni merdivenlerden aşağı indirdi. "Ne demek istiyorsun? Sürü... O bir alfa."

Chance homurdandı. "Evet. Bir sürü için büyük olmasına rağmen kulüpteki çoğu erkek de öyle. Kulüp hayatını sevdiği için mi yoksa berbat bir sürü dinamiği içinde büyüdüğü için mi bilmiyorum ama kulübün dışında kalması konusunda kararlı."

Merdivenlerden inerken Chance'in sesi alçaldı. Önümüzde gri bir zemin boyunca ince bir ışık şeridinin uzandığı karanlığı işaret etti. "Burası kulüp, bar. King'in ofisi açık. Bu taraftan çıkacağız," dedi ve beni sola, bir çift cam kapıya doğru yönlendirdi.

King sürü dinamiklerini kabul etmeyi reddediyorsa, Bear'ın beni bağlama fikrine direnmesinin nedeni bu muydu? Yoksa bu sadece benim yüzümden miydi?

"Bu bütün alfaların vahşi olduğu anlamına mı geliyor?" Kapıya yaklaşırken adımlarımı yavaşlatarak fısıldadım.

Kapılardan içerisi altın sarısı ve pembeydi, akşam olmuştu bile, kapılardan birini iterek açtı ve içeriye aniden kuru bir sıcaklık ve hafif asfalt kokan bir hava doldu. Chance yürürken eşikte durakladım, dış dünyaya göz kırptım.

Bir çöldeydik, pişmiş toprağın arasından kıl gibi ince otlar uzanıyordu ve yolun karşısında terk edilmiş bir dükkâna benzeyen bir şey vardı. Yavaşça kapıdan içeri adım attım, çıkıntıda hafifçe tökezleyerek kırık kaldırımdan aşağıya, sarp indim. Motelin tentesinin altındaydık ve binanın yontulmuş turuncu boyasını incelemek için arkama döndüm ve sonra dünyanın çorak çizilmiş bulanıklığına baktım.

Adam ve ben de kaçırıldığımızda çöldeydik ve Omikron'un beni ne kadar uzağa götürdüğünden, hatta bu noktada ne kadar süredir kayıp olduğumdan bile emin değildim. Gözlerimde aniden yaşlar yükseldi ve Chance aceleyle etrafımda dolanıp kapıyı kapattı ve önüme geçerek elleriyle yüzümü kavradı.

"Hiç dışarıda olduğumu hatırlamıyorum..." Adam ve ben endüstriyel bir nakliye limanının arkasına gizlice girdiğimiz geceden beri

Omegaların ticaretinin yapıldığını düşündüğümüz yerde, arkamdan yakalandığım ve boynumdan vurularak hızla uyutulduğum için. "Hoşça kalın," diye fısıldadım.

"Kahretsin," diye fısıldadı Chance. "Hadi ama, çamaşırhanenin dışında bir bank var. Ve daha iyi bir manzarası var."

Onun peşinden motelden uzaklaştım, çukurlu ve çatlak bir otoparktan geçtim, kavrulmuş kuru otların ve çimenlerin üzerinden geçerek küçük ve terk edilmiş gibi görünen bir dükkânlar şeridine ulaştım.

Hayır, terk edilmemişti. Uzak uçta birkaç araba ve boğuk bir müzik sesi vardı.

Chance bizi yola ve önümüzde uzanan boş çöle bakacak şekilde oturttu; tüm renkler ve gölgeler batan güneşin canlı tonlarıyla yıkanıyor, ufukta uzaktaki dağlar maviydi.

"King bir sürünün nasıl işlediğini ya da onlardan nasıl kaçınılacağını gerçekten biliyor mu bilmiyorum. Ekipte kesinlikle vahşi olan bazı adamlar var, evet. Bazı yalnızlar ya da sadece pislikler, belki. Ve King kendini ayrı tutuyor. Ama Bear gibi bir adam? Zaten sadık ve düzenli biri değil mi? kadarıyla o da bir sürünün içinde olabilir."

Chance biraz gevezelik ediyor, beni bilgilendiriyor ve panik havasını dağıtıyordu. Boğazımı kurutsa da derin nefesler çekiyordum, parmaklarım oturduğum kıymıklı bankın etrafına dolanmıştı, kaldırım taşlarının parmak arası terliklerimin tabanlarına sürtünmesini dinliyordum.

"Birdy, iyi misin? İçeri girmen gerekiyor mu?"

Başımı hızla salladım, tekrar gözlerimi kırıştırdım ve ıslaklığı sildim. "Hayır, hayır, konuşmaya devam et."

Chance'in kolu arkamdan uzandı, omuzlarıma topraklayıcı bir dokunuş yaptı. "Tamam... Biz birbirimize kardeş diyoruz. King bir sürüden daha yakın, daha iyi olduğumuzu söylüyor. Ama dürüst olmak gerekirse, sanırım onun görmek istediği de bu. Her yerde olduğu gibi aynı besin zinciri. Alfalar en tepede. Ve etrafta kalmayı göze alabilen birkaç beta da en altta."

Sesi sert ve acıydı; ellerimden birini kalçasına kaydurdum, kası kavradım ve sözlerinin kısa süreliğine duraksamasına neden oldum.

"İlk başta kaldım çünkü bildiğim tek şey Ben bu ekipte büyüdüm. Çocukluğumdan beri bu adamların etrafında koşturuyorum.

Çocuk bezi. Ve sonra... King ben olmaya hazırken başkan koltuğuna oturdu. Son çok daha temiz, kulübün gelişmesini istiyor, sadece ölümümüze parti vermiyor. Bazılarımıza diğerlerinden daha iyi uyuyor. Herkesin umurunda olmasa bile ciddi. Atamanın kulübü etkilemediğini söylerken de ciddiydi. Etkiliyor ama aksini düşünerek kendini kandırmasını takdir ediyorum."

O konuşurken havanın tenimin üzerinde gezinmesine, zar zor esen rüzgârın değişimiyle dönmesine alıştım. Uzaktan gelen köpek havlamalarına, motor seslerine alıştım. Sıranın sonundaki tek ışıklı dükkânın kapısı zil sesiyle açılıp iki adam dışarı çıkınca Chance durakladı. Kaskatı kesildim ama parmakları omzumun üzerinde ileri geri hareket etti ve adamlar bizi fark ettilerse bile hiçbir şey yapmadılar, doğrudan arabalarına yöneldiler.

"Sadece bir bakkal. Çocuklar gezintiye çıktığında açık olan hemen hemen tek şey," dedi Chance bana. "Sigara, bira ve hamburger."

"Burger mi?" Ağzım sulanarak sordum.

"Bir tane ister misin?"

Tükürük küle dönüştü ve başımı sallarken kalbim sıkıştı. Bir tane istiyordum, umutsuzca, ama ısırtığı midemin kaldırmayacağını da biliyordum.

"İyi misin?" Chance omzumu tutarak sordu.

Başımı salladım, ufukta parlayan altın ışık topuna gözlerimi kırptıştırarak baktım. "Güneş batana kadar kalabilir miyiz?" diye sordum.

Chance bana yaklaştı ve ben de iç çekerek ona yerleştim. "Ne kadar istersen, Birdy."

13. İNANÇ

○ Chance ve ben motelin boş koridorunda ilerlerken adımlarımız yavaş ve sürükleyiciydi, omuzlar birbirine değiyor, eller birbirine kenetleniyordu.

Ben banktan kalkana kadar hava serinlemiş ve kararmıştı; Chance beni, akşam yemeğim için mutfağa götürmek üzere, ağır deri ve zeytinyağı kokan açık ofis kapısından geçirdi. Bir kenarda durmuş, kendime sandviç yapmamı izlemiş ve kendim için hazırladığım yemeği yerken yanaklarımdan süzülen birkaç damla yaşı silmişti.

Odam -Ayı'nın odası- yaklaştığımızda sessizdi ve midemdeki dönmenin yemekten kalan sinirden mi, yeni yuvam için heyecandan mı yoksa Ayı'yı tekrar göreceğim için endişeden mi kaynaklandığını anlayamadım.

"Bear'ın daha önce söyledikleri hakkında," dedi Chance, sessizliğimizi bölerek ve koridorun yarısında duraklayarak. "Yuvanız ve... ona uyum sağlamanız hakkında."

Boğazını temizledi, önümde gergin bir şekilde hareket etti ve dudaklarımdan kenarlarında hafif bir gülümseme hissettim.

"Daha önce hiç ateşim olmadı ve ben... daha önce hiç bir alfabayla birlikte olmadım," diye fısıldadım, bir kez olsun net göremediğim için rahatlamıştım, kızarabilir ve bakışlarından kaçabilirdim ve dünya onun ifadesini anlamam için yeterince odaklanmamıştı. "Ben..."

"Orada olmak zorunda değilim," dedi Chance, sesi düzdü, tökezleyen sözlerimi yanlış anlamıştı.

"Seni orada istiyorum," diye cevap verdim, yüzüm sıcaklıktan alev alev yanıyordu. "Seni yanımda istiyorum. Ama belki de... bir anda değil? Hemen. Umm..."

Chance eğildi ve elleri yanaklarımı kavrayana kadar donakaldım. Ağzı benimkine değdi, daha önce olduğu gibi yumuşak ve titizdi ve bu kesintiden dolayı rahatlamış bir şekilde göğsüne doğru sarktım.

"Ne zaman dersen, kuşum," diye homurdandı Chance, dudaklarını bir kez daha bastırarak onay mırıltımı ıslattı.

Koridorun sonunda bir kapı açıldı ama Chance sesi duymazdan geldi, ben ona sarılırken ağzımdan bir yudum aldı, ikimiz de beni izleyen gözlerin farkındaydık. Çenemin köşesini ısırarak geri çekildi ve beni Bear'ın beklediği kapıya doğru çevirdi.

"Sana bir sürprizim var," diye Bear.

Saatler sonra ilk kez göğsümdeki o küçük ipliğe uzandım ve onu buldum. Parlaktı, biraz , ama bu kırgınlık değil, heyecandı ve yaklaştıkça adımlarımı hafifletti.

"Bizi bir matkapla uyandırıp ne yaptığınızı söylemeniz sürpriz mi olacak?" Chance mırıldandı.

"Öyle, evet," dedi Bear, ama Chance'in bu soruyu onun duymasını istediğini sanmıyordum.

Ona ulaştığımızda geri çekildi, oda karanlıktı ama ileride kalın kollarının ve dar kalçalarının kıvrımlarını ortaya çıkaran yumuşak turuncumsu bir parıltı vardı. Onun heyecanı ve benim o günkü duygularımın birbirine karışmasıyla direnmekten vazgeçtim ve ona uzandım. Teni elimin altında sıcak ve tanıdıktı ve bana doğru eğildi, başımın üstünü öptü, bir elini saçlarımda gezdirdi. Oda kereste ve biraz da metalik kokuyordu ve burnumu kırıstırarak yavaşça ilerledim.

Dolaptan odanın ortasına doğru, kare kenarları ve sivri çatısıyla yeni, devasa bir yapı çıkıntı yapıyordu. Yatak yoktu ve Bear'ın minimal mobilyaları uzak duvara itilmişti. Chance elimi bıraktı ve ben de uzanıp solumdaki yeni, tuhaf duvara dokundum.

"Kahretsin," diye mırıldandı Chance. "Şaka yapmıyormuşsun."

Parmaklarımı yoğun köpüğün içine sokarken Bear, "Şimdilik sadece kontrplak ve ses geçirmez köpük," dedi.

Şimdilik, diye düşündüm.

Köpük bir havuz eriştesi olduğundan oldukça emin olduğum bir şeyle dikkatlice doldurulmuş kenarı buldum ve dudaklarım bir nefesle ayrılmış olarak öne doğru adım attım. Loş ışıltının kaynağı ortaya çıktı, ince kumaştan bir perdenin arasından parıldayan küçük opak altın ampuller. Yuvanın çatısı dolabın tepesine kadar çıkıyordu ama yine de Bear'ın içeri girmek için eğilmesi ya da çömelmesi gerekecekti. Ama ben eğilmezdim.

Kumaşı kenara ittim, zikzak çizerek tepelere ve yuvanın kenarlarına dizilmiş ışıkların göz kırptım. Küçük alana her yeri aydınlatan bu ışık, her şeyi daha kolay sağlıyordu. Bear karyola iskeletini dışarı taşımış, bazayı ve yatağı yuvanın içine itmiş, eklediği her iki duvara da mükemmel bir uyum sağlamıştı. Yatakla birlikte bile alan yastık ve battaniyelerle dolup taşıyordu.

"Açıklığın üzerine çekebileceğimiz daha kalın bir perde var," dedi Bear, ben ayağa kalkıp hâlâ içeriye bakarken.

Burası bir yuvaydı. Güvenli ve özel hissettiren küçük dolaptan daha büyüktü ama yine de benim için yeterince küçüktü. Özellikle de Bear ya da Chance bana katıldığında. Benim için yapılmış bir yuva.

Diz çöküp perdenin altından geçerek dizimi şiltenin üzerine kaydırduğımda göğsüm yanıyor ve ellerim nemleniyordu. Yuvanın içindeki duvarlar da dolguluydu ama bunlar altın sarısı bir kumaşla sarılmıştı. Yatak, Ayı'nınkinden hatırladığımdan daha yoğundu.

Yatağını parçalara ayırmış ve benim için yaptığı yuvaya taşımıştı, dolabını sökmüştü - gerçi içinde pek bir şey yoktu. Yine de.

Bütün bunları yaptı ve benden gitmemi mi istedi?

Belki de yapmamı istemedi. Belki King onu zorlayacaktı, belki de bunun benim için daha iyi olacağına inanıyordu.

Bundan daha iyi ne olabilir?

Yatağın başındaki yastıklara daldım, Chance ya da Bear görmeden önce yeni gözyaşlarımı yumuşak kumaşlara sildim.

battaniyeleri karıştırıyor, kendi kokumu, Bear'inkini ve hatta Chance'inkinin ipuçlarını buldukça sırtıyordum. Yatak dolabın içine itilmişti, iki yanındaki köşelere de küçük ahşap masalar yerleştirilmişti.

Battaniyenin içinde kıvrılıp yuvarlandım, rahatlamış bir iç çekişle kendimi doladım, yastıkları yeniden düzenledim. Chance usulca güldü ve beni telaşla yuva yaparken izlediklerini fark ettim.

"Beğendin mi?" Bear şaşırtıcı derecede umutlu ve kararsız bir şekilde sordu.

Başımı ışıklara göz kırparken duygularımı ona doğru ittim.

"Kararıyorlar," dedi Bear ve bir an sonra parlak ışıltıları yumuşadı ve ben tekrar iç çektim.

Yatakta gerindim ve boğazımdan küçük, mutlu bir inilti yükseldi. Bacaklarım birbirine sürtündü ve hala tamamen giyinik olduğumu fark ettim, bu birden kabul edilemez göründü. Yeni yuvamda kıvranıyor olmak istiyordum.

Gözlerimi kırıştırdım ve dirseklerimin üzerinde doğrulup yatağın ucundan beni izleyen adamlara baktım. Yanaklarım ısındı. Chance, Bear'dan daha zayıftı ama ikisinin de ağırlığını biliyordum ve şu anda...

Chance boğazını temizledi, uzanıp ayağımı kısa bir süre sıktı. "Bu gece için yerleşmene izin vereceğim," dedi. Mızımızlandım ve o da güldü. "Sabah geri geleceğim. Buraya alışman için sana zaman vereceğim."

Yutkundum ve göz kırptım. Etrafımdaki yuvanın rahatlığıyla onun ne demek istediğini anladım. Bir yanım Bear'a gitmesini, Chance'e de kalmasını söylemek istiyordu. Bunu yaparsam beni dinleyeceklerini biliyordum. Diğer bir yanım ise *alfayı* istiyordu ki bu da Chance'e büyük haksızlık gibi geliyordu.

Son ve en mantıklı kısım ise muhtemelen Bear ile konuşmam gerektiğine karar verdi. Yuva için ona teşekkür etmek ve belki de daha önce yaptıklarından dolayı onu affetmek için. Ya da en azından bir daha asla böyle bir şey yapmayacağına dair söz vermesini sağlamak için.

Tamamen doğruldum, yatağın ucuna doğru süründüm ve Chance, Bear sağındayken bile beni sert ve özür dilemeyen bir öpücükle karşıladı. Dili benimkine sürtündü ve iki adamın

Kokular etrafımda birbirine karışıp çarpışıyor, rahatlık ve uyarılma damarlarımda köpürüyordu.

O uzaklaşırken iç çektim, parmaklarım tişörtünün ince pamuğuna dolandı, ta ki tişört çekilene kadar ve onu bıraktım, yatağın yoğun yastığına geri sarktım. Chance, Bear'a birkaç veda sözü söyleyerek ayrıldı, ben bir yastık yığınının içine gömülürken sesleri boğuklaştı, burnum kalan steril kokuyla kırıştı. Yastığı oynattım ve elim geniş bir göğse değdi. Bear kıkırdadı ve elimi kendi eliyle kapattı. Yuvanın dışında, apartman kapısı tıkırdayarak kapandı.

"Chance'i hiç bu kadar rahat görmemiştim. Sanırım mutlu," dedi Bear.

Yastıkları büküp iterek Bear'ın gölgeli kafasına göz kırptım. Eski yatağının üzerine her ne koyduysa, etrafımda hareket ettiğini zar zor hissediyordum ve ellerim bileklerine tutunana kadar tenini aradı.

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

Bear başını salladı, koyu renk bukleleri omzunun üzerinden aşağı doğru sallanıyordu. "Genelde biri burnunun dibine köpek boku sokmuş gibi görünür. Senin yanında rahat görünüyor. Biri onu arkadaş canlısı sanabilir."

"Hoş biri," dedim kaşlarımı çatarak. Chance'i savunmak için Bear'ı tekmelemek ya da ona vurmak gibi mantıksız bir dürtüyle savaştım ve bu beni yanıma yerleşen adamın yavaş ilerleyişinden uzaklaştırdı.

"O bir pislik." Karnına vurduğumda Bear homurdandı, kasları elimin altında esnedi. "Hayır, yani sana karşı değil, ki *iyi* ki de öyle olmamalı. Ama geri kalanımızın çoğundan açıkça nefret ediyor. Ama sana bakışı hoşuma gidiyor, Kelebek."

Dudağımı çiğnedim, meraklı parmaklarım Bear'ın karnının düzlemlerini inceliyordu. Rahatlıyordu, o kaslar yumuşuyordu ve ben yuvaya girer gibi onun yastığına ve gücüne girmek istiyordum. Ben uzaklaşmaya başladığımda elini sıktı ve kolunu bana dolamak için yastıkları ve battaniyeleri bir kenara iterek yaklaştı.

"Özür dilerim," dedi usulca ve ben kaskatı kesildim. "Bu sabah her şeyi berbat ettim."

"O alfabla birlikte gitmemi mi istiyorsun?" diye sordum. Bear'dan uzaklaşmak, tekrar dolabın bir köşesine çekilmek ve beni yalnız bırakana kadar ona hırlamak istedim. Ya da bunu istemeyi istedim. Gerçekte, bu yuvanın yumuşak mükemmelliği beni kemiksiz ve rahat bıraktı ve Bear'ın yakınlığını arzuladım.

"Hayır! Ya da-" Bear boğazını temizledi ve sırt üstü yattı.

Döndüm ve yüzündeki ifadenin ince ayrıntılarını kendi başıma seçemediğim için bir elimi , çatık kaşlarının parmaklarımın altında dolaşmasından garip bir memnun oldum.

"Güvenli bir yer, iyi bir sürü bulmanı istiyorum," dedi Bear ve ben uzaklaşmadan devam etti. "Ama Bowers öyle olsaydı bile, sana karşı çok iyi, nazik ve tatlı olsaydı bile, buradan çıkıp gitmeni izlemek beni öldürürdü."

İçimi çektim, öne doğru eğildim ve çenemi Bear'ın göğsüne bıraktım, kolları beni çevreleyerek sırtımı okşadı. Dudaklarımı yaladım ve Bear'ın göğsü bir mırıltıyla titreşti.

"Başın nasıl?" diye sordu, sesi sertti.

"biraz ağrım vardı. Chance ile birlikteyken bir hap aldım," dedim.

Mırıldandı, öne doğru kıvrıldı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Aferin kızıma."

Bu sözler içimde ani bir sıkışma yarattı ve ani bir ihtiyaç patlamasıyla titredim, Bear'ın mırıltısı arttı.

"Ya benim alfam olmanı istersem?" Fısıldadım.

Net göremiyordum ve birden Bear'ın bana bir doktor bulmasına izin verme fikrini yeniden düşündüm, sadece yüzünü izleyebilmek ve soru içimden patladığında neye benzediğini *bilmek* için.

Mırıltısı durmadı ve sırtımdaki elleri kenetlendi. Beni göğsüne doğru sürükledi ve bacaklarım hevesle kalçalarının üzerine yayılarak bizi birbirimize uydurdu.

"İstediğin bu mu Kelebek?" Ayı hırladı. "Söyle bana."

Ellerimi göğsüne bastırdım, gözlerimi kısarak ona baktım ve onu odaklanmaya zorlamak için kendi morarmış görüşümle savaştım. İşe yaramadı ama altımda kahkahalarla gürlemesine neden oldu, ek titreşim kalçalarına bastırdığım göbeğimi heyecanlandırdı.

"Evet," dedim sertçe, kaşlarımı çatarak ve bu mükemmel adama ters ters bakarak. "Seni istiyorum. Chance'i istiyorum."

"Korktuğun için mi?" Bear sordu ama ellerinden biri yukarı kayarak enseme sahiplenici bir şekilde kavradı.

Ağzımı açtım ama kafamdaki cevap hoşuma gitmedi.

"Seni satın alan adamlardan çaldık," dedi Bear. "Bunun için bize sorun çıkaracaklar. Sanırım onlarla başa çıkabiliriz ama işler çirkinleşebilir. Ve Butterfly, bize başka neler söylemedin. King'in kulübü riske atacağını kesin olarak söyleyemem ve Chance ve benim tek başımıza belanın üstesinden gelebileceğimizi kesin olarak söyleyemem, ancak elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum."

Kalbim göğsüme gömüldü. O haklıydı. Hayatta için savaşıyor, Bear ve Chance'e tutunuyor, sanki rüzgârları dindirecekmiş gibi onları kasırgamın içine çekmeye çalışıyordum, oysa gerçekte bu onları da benim kadar bok içinde bırakabilirdi.

İnledim ve Bear bizi yuvarladı, beni yatağa yerleştirdi, uzun siyah saçlarımı yüzümden fırçaladı.

"Sana bakacak en iyi alfa ben olduğum sürece bunu yapacağıma söz veriyorum," diye fısıldadı Bear, kocaman eliyle çenemi kavradı ve dudaklarıma bir öpücük kondurmak için yukarı kaldırdı. "Ve ben kesinlikle senin ateşin için en iyi alfabım, Kelebek. Bunu biliyorum."

Nefesim kesildi ve başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi. *Bazen önce savunmasız olmanız gerekir.* Adam'ın sözleri kafamın içinde yankılandı.

Bear'a göz kırptım, mırıltısı hâlâ iliklerime kadar işliyordu, sırtımdaki eli beni göğsüne ve kalçalarına sıkıca tutuyordu.

"İnanç," diye fısıldadım. Üstümde sessizdi. "Benim adım Faith." Bu küçük bir gerçek kırıntısıydı, gerçekten de işe yaramazdı. Bear haklıydı.

Ona Omikron'dan bahsetmem gerekiyordu ve hiçbir şey söylemeyerek bencilce ve korkakça davrandığımı *biliyordum*. Bildiğim kadarıyla Omikron yolda olabilirdi ve bu düşünce tüylerimi ürpertti.

Ama Bear bana ağırlığını daha fazla verdiğinde, başını eğip yanağıma sokulduğunda, yatıştırıcı kokusuyla beni işaretlediğinde, sahte bir güvenlik duygusu üzerime çöktüğünde sakinleştim.

"Faith," diye fısıldadı, çenemi öperek. "Hmm...Courtney."

Gözlerimi kırptım ve o da bana bakarak geri çekildi. "Courtney?" Dudaklarım seğirerek sordum.

Güldü. "Evet. Neden, buralarda herkesin sadece Ayı'yla takıldığını mı sanıyorsun?"

Sırıttım ve Bear hırladı, eğildi ve çenemi tekrar ısırды, bir kıkırdama ve zevk titremesi çıkardı. "Hoşuma gitti," dedim.

"Mmm, Faith'i sevdim," diye mırıldandı Bear. Dili dışarı fırladı ve boğazımdaki yakıcı fiske karşısında nefesim kesildi. "Tadını seviyorum. Altımda nasıl hissettiğini."

Mızmızlandım, kendimi onun altına yaydım, devasa gövdesini kendime doğru çektim. Yan odadaki Adam'dan faaliyetlerimi gizlemeye çalışırken, her ikisi de betalarla olmak üzere, seksle ilgili birkaç acele deneyimim olmuştu. Çoğunlukla kısa sürmüştü ve betalardan biri beni boşaltmış olsa da, saklanma kaygısı, endişe, orgazmı biraz tatminsiz hale getirmişti. Bear'ın bana dokunduğu her an, onun üzerimdeki ağırlığı, parmakları ve ağzının seksimin üzerinde olması, bu bağlantıların her ikisinden de daha güçlüydü.

"Çıkardığı bu küçük sesler de hoşuma gidiyor," diye mırıldandı Bear kulağıma ve ben kızardım ama o üstümde sallanırken gelen bir sonraki yumuşak iniltiyi engelleyemedim.

"Ayı!" Hıçkırdım ve sonra tekrar denedim, "Courtney!" diye yalvardım.

Güldü ve durakladı, kollarıyla boynumu ve kalçalarımı kavradı. "Bunu duymak biraz komik aslında. Yine de kulağa hoş geliyor. Yine mi?"

Bir ileri bir geri hareket etti ve ben ona adını söyledim, boğazından bir inilti ve ince bir şekilde örtülmüş seksime karşı bir sertlik seğirmesi çekti. "Sesin beni sertleştiriyor, Kelebek," diye hırladı Bear. "Bana ne dediğin umurumda değil."

Dudaklarımı yaladım, tişörtümü başımın üzerinden çıkarmam için kendini yeterince yukarı kaldırana kadar altında kıvrandım. Bear'ın mırıltısı ben kendimi açtığımda uğuldadı ve göğüslerimi ona sunmak için sırtımı biraz eğerek yatağa uzandım.

"A-alfa," diye mırıldandım.

Bear inledi, kalçaları doğrudan benimkine değiyordu, siki kalın ve sertti, klitorisime mükemmel bir şekilde bastırıyordu. "Lanet olsun, Kelebek." Kendini tekrar kaldırdı ve ben sızlanarak baskıyı kovalamaya çalıştım. Eli karnıma bastırarak beni aşağı itti ve bu bile

güç o anda tahrik ediciydi. "Bu sabah için hâlâ üzgün müsün?"

Gözlerimi kırıştırdım ve titredim, amımın zonklamasını ve meme uçlarımla sıkı ağrısını düşünmeye çalıştım. Ama sabahtan bahsetmesi beni gerdi ve tepkimi düşünemedim neredeyse yuvarlanıp gidecektim.

"Birazcık. Seni affediyorum ama bu beni korkuttu," diye itiraf ettim, kafamı toparlamaya çalışarak.

Bear onaylarcasına mırıldandı. "Ateşin var mı? Sıcak mı?"

Birden ne sorduğunu anladım. Yaklaşan ateşim yüzünden mi azmıştım? Bu sabah için ona hâlâ kızgındım ama aynı zamanda rahatlamaya mı ihtiyacım vardı? Ne istediğim ve neden istediğim onun için önemliydi. Ateşim vardı ama hızla soğuyordu. Omikron'un ilaçlarıyla gelen rahatsız edici kaşıntı ve pençeleme hissi eksikti. İçimde bir sızı vardı ama bu sadece tanıdık bir cinsel istekti. Ateşim geliyor ama bedenim şu anda kendi doğal ihtiyaçlarını karşılamaktan memnundu.

Ayağa kalktım, yüzüm Bear'ın yüzündeki gölge kıllarının bir kısmını, gözlerindeki kalın kirpik çizgisini seçebilecek kadar ona yakındı.

"Bana tam da böyle hissettiriyorsun," dedim yanağımı Bear'ın kine sürterek. "Sana ihtiyacım var. İstiyorum... Sıcaklık vurmadan önce aramızda bunu istiyorum."

"Bu mu?" Bear hırıltılı bir ses çıkardı, ama o eğilerek beni tekrar sırtüstü yatırdı.

Dudaklarımı yaladım ve nabzıma bir öpücük kondururken mırıltısı boğazımda çınladı. Önceki deneyimlerim acil çarpışmalardı, sadece bir çıkışa ihtiyaç duyan çaresiz anlardı. Ne istediğimi hecelelememe gerek yoktu, çünkü gerçekten konuşma şansım olmamıştı.

Şimdi bunu heceleme düşüncesi ağzımı kuruttu.

"Ağzımı bu muhtaç göğüslerin üzerinde ister misin, Faith?" Bear hırladı, dilindeki ismim de teklif kadar erotikti.

İçimi çektim ve nefesim göğsümde gezinirken sırtımı dikleştirdim. Ama ben "Evet" diye fısıldayana kadar yaklaşmadı.

Bear meme ucumun etrafında bir daire yaladığında inledim ve sonra göğüslerimin arasına bir öpücük bastırmak için hareket ettim. Ama onları görmezden geldi.

Sırtını daha da kamburlaştırdı. Elleri kalçalarımı yukarı kaldırdı ve ben gözlerimi kocaman açmış, dudaklarım nefes nefese, arasındaki yüzünün sisli görüntüsüne baktım.

"Parmaklarımı bu açgözlü amcığın içinde mi istiyorsun?" diye sordu.

Tanrım, evet, çünkü parmakları kocaman ve mükemmeldi ve içimde harika bir şekilde kıvrılıyorlardı. Ama tek istediğim bu değildi.

"Sikin," diye nefes aldım.

Ayı hareketsiz kaldı. "mi?" diye gürledi. "Sikim nerede, Kelebek?"

Ben hırladım ve Bear bir kahkaha atarak kalçalarımı indirmeye başladı. Kelimeleri tükürdüm, göğsümde yaşayan o kaba hayvan dilimin üzerindeki taleplerini pençeliyordu. "Sikini açgözlü amımda istiyorum."

Bear bir an için sessiz ve hareketsiz kaldı ve ben de geldiğince ona bakarak sert bir nefes aldım.

"Düğümünü istiyorum, alfa," dedim, sesim şaşırtıcı derecede netti, sadece sonunda en ufak bir titreme vardı. Ve hala hareket , konuşmadığında, kendimi devam ederken buldum, "Ben boşalana kadar beni horozunla becermeni istiyorum ve sonra beni düğümünle doldurmanı istiyorum."

Bear'ın elleri kalçalarımın etrafında sıkılaştı ve aniden üstüme çıkıp beni yatağa doğru itmeden önce, ağzı benimkine acımasız ve aç bir öpücükle kaynaşmadan önce, "Lanet olası İsa" kelimeleriyle bağlanmış olabilecek bir nefes verdi.

Parmakları, o öpücükten kopmadan taytımın kalçalarına takıldı ve ellerimi geniş yüzünün etrafında kenetledim, dili benimkine okşarken ağzına doğru sızlandım. Taytla birlikte iç çamaşırimi da aşağı çekti ve çıplak kalmadan önce cinsel organıma yapışan uyarılma çubuğunu hissettim. Bacaklarımı göğsüme doğru çekerek Bear'ın beni kıyafetlerden kurtarmasına yardım ettim.

Öpüşürken hırladı ve mırıldandı, dudakları yırtıcı ve ben nefesimi tutmaya çalışırken dilini sokuyordu. Bacaklarım serbest kaldığında, onları kalçalarının etrafına sardım, utanmadan eşofmanının içinden sert sikine sürtündüm, nefes nefese kaldım ve pamuk örgünün hassas, kaygan etime sürtünmesiyle haykırmak için dudaklarımı çektim.

"Bu yuvayı parfümünle öyle zenginleştireceksin ki duvarlara sinecek Kelebek," diye tısladı Bear, dişlerini çenemin üzerinde gezdirerek,

Boğazımdaki morluğu emiyordu. Ondan arzuladığıma çok benzeyen anlamsız bir işaret olan baskının çekilmesiyle neredeyse boşalıyordum.

"Ayı, lütfen!" Sırtına uzandım, etini bulmak için gömleğini tırmaladım.

Eğildi ve ben neredeyse çığlık atıyordum, ta ki katmanı attığını, kumaşı yuvamın derinliklerine ittiğini ve sonra kendini üstüme bastırıldığını fark edene kadar, ten tene.

Nefesimi tuttum ve ona göz kırptım, dudaklarım öpücüğünden çoktan ağrıyordu, amım serbest bırakılma vaadiyle karıncalanıyordu.

"Çok güzelsin," dedi, kelimeler nazikti, bir an öncesinin tüm hayvani heyecanı kaybolmuştu. Başparmakları elmacık kemiklerimi okşadı. "Seni böyle görmek, ihtiyaçtan pembeleşmek... beni çok sertleştiriyor, omega."

Bu basit kelimenin, yani benim tanımımın, içimde bir his seline, dokunulmak, *tüketilmek* için ani bir aciliyete neden olmasını beklemiyordum. Bear'ın içine girmeye çalışarak mırıldandım ve o da kısa süreli hayal kırıklığım karşısında ağzını daha da uzaklaştırarak mırıldandı.

Ta ki parmakları meme uçlarımı nazikçe çekiştirene, dili ve dudakları göğsümde gezinene, ben onun altında kıvranıp dururken önce bir göğsümü sonra diğerini emene kadar.

Kalçalarının etrafındaki bacaklarım eşofmanının kumaşını iterek, sikinin yapışkan nemli başı aniden klitorisimi öpene kadar santim santim aşağıya doğru oynattı. Bear meme ucumu kabaca çekerken, bir eli göğsümü bırakıp kendini serbest bırakmak için yolun geri kalanını iterken inledim ve donakaldım.

Aleti kaygan seksime çarptı ve ikimiz de temas anında hızlı parlak çığlıklar attık, Bear'ın sesi göğsümde boğuklaştı. Hemen kıpırdandı, boyu aşırı hassas tenimi okşuyordu ve ben ona sarılırken titriyordum.

"Bunları atmam lazım," diye mırıldandı Bear, benden uzaklaştı, protesto için sırtını kaşırken tısladı. "Sana dokunmam gerek, Kelebek."

Aletine uzandım, yumruğumu etrafına doladım ve onu ne kadar kayganlaştırdığımı görerek zaferle sııttım. Ondan utanıyordum.

Bir keresinde kendi uyarılmamı yaşamıştım, ama şimdi onun boyunda ihtiyacımın parıltısını görürken o utancı hatırlayamıyordum.

"Siktir. Siktir, ben-" Bear hırladı, elimi itti ve pantolonunu hızla çekip yuvanın ucundan çıkardı.

Yuvanın ötesindeki odanın serin karanlığına göz kırptım ve sonra Bear perdeleri indirerek bizi içeri kapattı. Ayağımı kalçasına vurdum, bu küçük ayrıntının bile vücudumdaki ince gerginliği nasıl azalttığına şaşırdım, ta ki geriye kalan tek şey arzu olana kadar. Beni koruyan, zayıflıklarımı ve ihtiyaçlarımı gören, bana bir yuva inşa eden bu alfaya fiziksel olarak mümkün olduğunca yakın olma ihtiyacı.

"Ayı," diye mırıldandım.

Mükemmel ağırlığı ve geniş gövdesiyle bana döndü, bir eliyle ensemin tutarken diğer eliyle okşayıcı bir öpücük kondurdu. Diğer eli bacaklarımın arasına uzandı, parmakları içimde kayarak hemen kıvrıldı.

Kollarında ve göğsünde gezinen ellerim onu titrerken buldu. Sanki bir sıcaklığın ani fiziksel zorunluluğuna, sevişme ihtiyacına, sahiplenilmeye karşı mücadele ediyor gibiydi. Başparmağı klitorisimi okşarken nefesim kesildi ve ağzını benimkinden çekerek boğazımdan aşağı, köprücük kemiklerimin üzerinden, parmaklarıyla beni kabaca sikerken göğüslerime doğru yönlendirdi.

"Benim için hazır, sırlıslıkla, güzel ve gergin olmanı istiyorum," diye homurdandı Bear dudaklarını göğsüme yapıştırmadan önce.

"Hazırım, lütfen Bear!" Haykırdım, kalçalarımı daha da açarak parmaklarının üzerinde çalıştım.

Ama o sadece diğer meme ucuna işkence etmek için hareket etti, onu şakacı bir şekilde ısırды, dilini büzülmüş etin etrafında sıcak, ıslak bir daire içinde döndürdü. Boynumun arkasındaki parmakları okşadı ve masaj yaptı, parmaklarının kavrayan amımdaki aciliyetiyle tezat oluşturan kafa karıştırıcı yatıştırıcı bir hareketi.

Çok uzun sürmedi. Bear benim küçük tetikleyicilerimi öğrenmişti, klitorisimin etrafında geniş bir daire çizerek başlıyor ve sonra bacaklarımdaki titremeyi kontrol edemeyinceye kadar alt tarafa odaklanıyordu. İçimdeki en yumuşak yeri, daha sonra düğümünün oturacağı yeri nasıl bulacağını ve orada aynı girdap hareketini nasıl taklit edeceğini biliyordu.

Mırıltısı göğüslerimden içime doğru iniyor, parmaklarım uzun buklelerini kavrayıp birbirine dolanıyordu. Emici dudaklarının ve daldırıcı parmaklarının çıkardığı müstehcen sesler yüzümün heyecan verici bir utançla kızarmasına neden oldu, ta ki gürültü nabzımla birlikte hızla atana kadar.

Gerçek adını haykırarak boşaldım ve Bear'ın başı kalktı, vücudu benimkine karşı gerildi, amım parmaklarını kavrayıp salıverilmemle kaplarken hırıltısı sesimin yüksek notalarıyla yankılandı. Nefesimi tutuyordum, yumuşak sarsıntılarla titriyordum, o yer değiştirdiğinde, künt bir dürtme içimdeki nazik parmaklarına katıldı.

Gözlerimi kırıştırdım ve havada asılı duran yüzüne baktım, ellerimi kıllarla kaplı çenesine doğru indirdim. Kendini hazırlıyor, benim parlak salgımla kendini okşuyor, öpüştüğümüzden beri hiç kesilmeyen mırıltılı melodiyle karnını benimkine dayıyordu.

"Sana ihtiyacım var," dedim.

"Biliyorsun," diye homurdandı Bear.

Ve hiç tereddüt etmedi, sadece hafif bir baskı, girip çıkıyor, her saniye biraz daha derine batıyordu. İçimde nazik ama ısrarcı bir şekilde ilerlerken inledim. Kalındı ve iki parmağı hazırlık için iyi bir esneme gibi hissettirse de, en az üç parmağa gerçekten ihtiyaç duyulabilirdi.

"Siktir," diye soludum, göğsüm kabarmıştı. Yumuşak bir yanık vardı ama o yanığı okşuyor, acıyı nabza ve iliklerime kadar işleyen bir sıcaklığa dönüştürüyordu.

"Gözlerini kapatma Kelebek," diye tısladı Bear, ben daha kapandıklarını fark etmeden. "Yüzündeki bu ifadeyi görmem gerek. Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi izlemem gerek."

Sızlandım, topuklarımı çok yumuşak yatağa dayadım, kalçalarımı kaldırıp kendimi onun boyuna doğru itmeye çalıştım, neredeyse baş döndürücü zevkten uzaklaşmak için daha fazla acı çekmeyi diledim.

"Bunu hak edeceğim," diye fısıldadı.

Ağrıyan göğüslerime uzandım, Bear'ın kalçalarından gelen her itici hamleyle amcığimdaki yavaş gerilmeye, kabaran zevk nabzına bir karşıtlık bulmaya çalışıyordum, ama kendimi kavradığımda inledi ve içimde şiştiğini hissettiğime yemin edebilirdim.

Lanet olası gözlerim. Ben de onun yüzünü görmek istiyordum, ama beni boyuna doğru biraz daha çekerken ellerinin kalçalarımnda titremesi ödüllendiriciydi.

"Becer beni, alfa," diye nefes nefese dudaklarımı yaladım, parmaklarının kıcıımı kavradığını fark ettim. "Düğümle beni, Courtney."

İnledi ve bu sesle içime dolan gücü, yüzen hissi ezberledim.

"Önce benim için boşalmalısın, Kelebek," diye hırladı Bear ve eli klitorisimin üzerinde gezindi, ama bir sonraki hamlesi daha sertti. "Beni o kadar kaygan ve ıslak yapmalısın ki hemen içeri kaymalıyım bebeğim."

Sızlandım, geriye uzandım ve yastıklara pençe attım, onu içime sokmak için kaldıraç bulmaya çalıştım.

Eğildi, ağzımı kendi ağzıyla yakaladı, dillerimiz hemen birbirine ve o kadar derine girdi ki, düğümü açıklığıma baskı yaptı. Nefesim kesildi ve Bear alt dudağımı emdi, neredeyse ucuna kadar tekrar çekerken protesto ederek inledi.

"Gel, Faith," diye homurdandı ve bu sefer daha çok bir talepti, beni doldurmak için kendi umutsuz ihtiyacından doğmuştu.

Başparmağı klitorisimdeydi, beceriksiz ve çaresizdi ve itişleri sertti, bana dokunduğu ritmi kaçıırıyordu, ara sıra sanki düğümünü içime oturtmaya zor dayanıyormuş gibi sertçe bastırıyordu.

Hangisinin daha iyi olduğunu bilmiyordum: Bear'ın sikinin tam gerginliği ve vuruşu mu, yoksa onu vahşi ve muhtaç hale getirmenin heyecanı mı, içime her dalışında kontrolünün iplerinin çözüldüğünü hissetmek mi, kendini tekrar çekmeye zorlarken parmaklarının kıcımdaki pençesi mi?

Dakikalar önceki inceliğini kaybetmişti ve en güzel iniltileri çıkardı. Sıktım, uzunluğunu bastırdım, içimdeki darbesiyle haykırdım, orgazmımı yaklaştırdım.

"Gel. Sikime gel, omega. Alfa için gel."

Benim, göğsümdeki aç yaratık hırladı ve parlak bir çığlıkla boşaldım, Bear'ın omzunu sıktım, göğüslerimi ona bastırdım, boğazımı kamburlaştırdım. Boynuma doğru soludu, arzuladığım şey için yetersiz olan bir öpücük emdi ve sonra kolları bana sıkıca sarıldı, beni daha yakın, daha yakın çekti, seksime ateş gibi baskı yaptı, beni uluttu.

Bear çok büyüktü ve düğümünün içime doğru itilmesi bana kısa bir dehşet anı ya attı, sanki kendimi ikiye b l yormu um gibi, ama yine de serbest bırakma dalgalarıyla titriyordum ve acı bu süreçte karı mı tı.

Ve sonra içimde kilitlendiğinde sadece yoğun, çarpan bir zevk vardı. Nefesim g ğ  mden dışarı fırladı ve o içime girerken bacaklarım ve kollarım devasa alfanın etrafında sıkıca dolandı. Bear inledi ve sesi boğazımda yankılandı, kafamda, ayak parmaklarımda , ekirdeğime doğru davul çaldı. Sallandı ve yeni bir salıverme ritmi beni vururken sızlandım.

Bu çok fazlaydı ve sonsuza kadar devam etmesini istiyordum. D   nmeye yer yoktu ve bu ani bir rahatlamaydı. Yüzümü Bear'ın tenine bastırdım, kokusunun ciğerlerime dolmasına izin verdim ve kendimi içgüdü ve co kuya bıraktım.

14. AYI

(Lanet olası aklımı kaçıracaktım. Bir omega'ya hizmet etmeyeli, birini düğümlemeyeli yıllar olmuştu ama bu Arka beynimin vahşi tarafının kontrolü ele almasının açıklaması. Hepsi benim Kelebeğim, Faith.

Avuçlarımı şilteye bastırarak ve düğümüm amcığına saplanıp onu yeni bir his dalgasına gömerken vahşi yüzünün acı dolu bir rahatlamaıyla bükülmesini izledim.

Enfesti. Tatlı ve hırıltılı, şefkatli ve talepkâr. Düğümümü öyle bir sıkımişti ki, gözlerimi kaçırmamak için kendimi zor tuttum ve kaslarının etrafımdaki ilk kenetlenişinde boşaldım.

Kahretsin, onun içinde *ölüyordum*.

Dişlerim ağrıyordu ve onun nabzının *kokusunu* alabiliyordum, hava onun yoğun tatlı parfümüyle tıkanmıştı, badem ve hindistan cevizi ve kalbinin her atışıyla patlayan yoğun bir bahçe. Ciğerlerimin içindeydi, kan dolaşımdıydı, muhtemelen saç köklerime kadar işlemişti.

Bedenimi hareketsiz tuttum, kendi zayıf kısıtlamamı test ettim ve onun sakinleşmesini ve nefes almasını izledim.

"Daha fazla," diye inleyerek bana uzandı.

Yıldırım omurgamdan taşaklarıma doğru yalıyordu ve boşalmaya direnmek için hiçbir *neden* yoktu. Faith o mükemmel amcığıyla düğümümü sıkıdığı, sızlandığı ve emdiği sürece sert kalacak, ikimizi de zevkten çıldırtacaktım. Ama dişlerimi ona geçirmemek için kendime güvenmiyordum.

O beni istedi. *Beni* istiyordu, ısırığımı istiyordu, ruhlarımızın birleşmesini istiyordu.

Ve King haklıydı, çoktan bağlanmıştım. Daha önce *hiç* bu şekilde bir omega istememiştim. Hiçbir müşterimi sahiplenip korumak, onları ısırmak ve benim için boşalmaktan başka bir şey yapamaz hale gelene kadar sikimin üzerinde gevşek ve çaresiz bırakmak istememiştim.

"Daha fazla, alfa," diye hırladı Faith, beni daha yakına sürükleyerek.

Dudaklarını dudaklarımla kavradım, o güzel küçük ağzını ne kadar şiş bıraktığının farkındaydım, o dudak büküşü gibi tehlikeli bir şekilde doluydu. Düğümümü içinde çalıştırdım, dilimi onunkinin etrafında gezdirdim, hırıltılarımı ve mırıltılarımı boğazına gömdüm ve o sızlanıp düğümümü sağarken bir sonraki orgazmının siren sesiyle savaştım.

Ne kadar ?

Bir ağız koruyucusuna ihtiyacım vardı.

Şimdi onu arkadan yakalamalı, yüzüstü yastıklara ve iyi bir omega gibi sunmasını sağlamalıydım.

İnledim ve ağzını yırttım, içimdeki gerilim koptu ve serbest bırakma pençelerimle sikimden kurtulup aramıza doldu.

Faith'in nefesi kesildi ve gözlerimi zorla açtım, kalçalarımı hızla iterek onu kaplayıp doldururken yüzü gevşek ve hülyalıydı. Yine de arzusu azalmadı. Etrafımda gümbürdüyor ve sıkıyordu, düğümümü şişmiş ve sert tutuyordu.

Sızlandı, kıvrıldı ve eğildi, ben de eğildim ve bana sunduğu o güzel, dolgun göğüslerle ziyafet çektim.

Ona her şeyi verirdim. İkimizi de yok ederdim. Parçalanmış yastıklar ve terli, kemiksiz bedenler olana kadar etrafımızdaki yuvayı yıkardım.

"Daha fazla," diye fısıldadı güzel Kelebeğim, şimdi daha yumuşaktı, kendimi sevimli bir örümcek ağına kaptırmışım gibi beni uzun bacaklarına ve kollarına dolamıştı.

"Evet," diye hırladım, ağzını ısırdım, onu sert düğümümün üzerinde becerdim.

Bedenlerimiz bir saniye daha dayanamayana kadar daha da fazla.

Göğsümün üzerinde gezinen parmak uçlarının yumuşak dokunuşuyla uyandım. Bir nefes -havanın tadına bir dokunuş- ve göğsümden bir mırıltı yükseliyordu.

Yuva müstehcen bir şekilde kokuyordu; kokularımız ve seksin tınısıyla kaplanmıştı. Sikim *acıyordu* ve çılgınca bir nedenden dolayı bu beni sırtıttırıyordu.

Bir an sonra, bunun Faith'in de acı çektiği anlamına gelip gelmediğini merak ettim, ki bu daha az hoş bir ihtimaldi ve gözlerimi kapatan ağır yorgunluk yapışkanıyla savaştım.

"Kelebek, iyi misin?" Kalçama bağlı küçük kadını sarmak için gevşek bir kolumu aşağı uzatarak sordum.

Gece boyunca bana bir kraliçe gibi binmiş, soluk soluğa kalmış ve saçma sapan yalvaran kelimelerle sızlanmış, göğsümün üzerine gevşek bir bebek gibi yığılmadan önce defalarca düğümüne boşalmıştı. Eğlence ve utanç karışımı bir duyguyla, sırtında onu becermeye devam edemeyecek kadar zayıf ve bitkin olduğum için bana bindiğini hatırladım.

"Harikayım amına koyayım," diye mırıldandı, sesinde tatlı bir şarkı notası vardı. "Bu benim ateşim miydi?"

İçimden bir kahkaha patladı ve tısladım. Tanrım, karın kaslarım bile ağrıyordu. "Kahretsin, Kelebek. Bu sadece başlangıçtı." Aslında, dün gecenin sadece ikimiz olmadığından bile emin değildim. Alfa ve omega, temel dürtülerimiz bir arada.

Ama hayır, bu sadece bir tanımlama değildi. Pek çok omegayla birlikte olmuşum ve hiçbirinin kokusu Faith'inki gibi beynime dolanmamıştı. Hiçbiri düğümümün üzerinde bu kadar mükemmel, bu kadar tatlı, pembe ve davetkâr görünmüyordu. Omegaların fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarıyla ilgilenmek için eğitim almıştım ama bu benim için daha önce hiç bu kadar doğal ve *gerekli olmamıştı*.

Faith'in yanakları kızarmıştı ve boğazında sakalımdan kalan kırmızı lekeler, iddialı öpücüklerimden kalan morluklar vardı. Gülümsedi ve kıvrandı, gözleri genişledi ve nefesi kesildi.

"Ağrın var mı?" Ona doğru dönerek sordum, izleri daha nazik bir hedefle öptüm.

Yuva hala rahat ve karanlıktı, etrafımızdaki ampuller tarafından zor aydınlatılıyordu, ancak ayaklarımızın ötesindeki karanlık perdeleri kesen bir güneş ışığı şeridi vardı.

"Sadece... farkında," diye mırıldandı Faith.

Bana adını vermişti, ona yakışan ve göğsümün ağrmasına neden olan yumuşak bir söz. Bir çürüğünü yaladım ve kollarımı bir mengene gibi ona sarma dürtüsüne direndim. Birisi bu kadını incitmiş, ona dikkatsiz bir yük gibi davranmıştı. Onları bulup yok edene kadar dünyayı paramparça etmek istiyordum ama daha önemli olan onu burada tutmak, ulaşamayacakları bir yerde tutmaktı.

Parmaklarım Faith'in kalçalarına saplandı ve tekrar hıçkırıp sertleşmeden önce göğsüme doğru kıvrılarak mırıldandı.

"Çok yapışkanım," diye fısıldadı ve başımı kaldırdığımda yanaklarının pembeleştiğini ve dudaklarının seğirdiğini gördüm.

Sırıttım ve o da parmak uçlarıyla ağzımın çizgisini takip etti. Birini ısırdım ve sıçradı.

"Banyo mu, duş mu?"

"Mm, duş. Bugün biraz daha berraksın ama aynı zamanda..." Kaşlarını çattı ve gözlerini kısıtı, ben beklerken bir an için gözlerini kırıştırdı. "İki katı."

Neşem biraz azaldı. Lisedeyken bir futbol maçı sırasında beyin sarsıntısı geçirmiş ve birkaç gün çift görme sorunu yaşamıştım. Ama Faith'in ne kadar zamandır bununla uğraştığını ve iyileşmesi için ne gerektiğini bilmiyordum.

Onu yataktan kaldırıp yuvanın ucundaki perdeleri tekmeleyerek açtığımda ciyakladı. Onu dışarı taşıırken yüzünü boynuma sakladı, oda öğle ışığıyla aydınlandı. Kafamda bir liste yaptım. Faith'in duş alması, yemek yemesi gerekiyordu. Lanet olası bir doktora görünmesi gerekiyordu. Bu son savaşı kazanacağımdan emin değildim ama denemek zorundaydım.

Onu küvete koymuştum ve suyu açmıştım ki dairenin kapısı çalındı.

"Chance olabilir. İyi misin, Kelebek?"

Gözleri kapalıydı ve elini denge için çıkıntıya dayamıştı ama gülümsüyor ve iç çekiyordu, yüzü suyun altına gömülmüştü.

"Güzel," dedi o işaretli boğazını gererek ve ağzımı sulandırarak.

Kapı tekrar çalındı ve kaşlarımı çattım, artık ziyaretçimizin Chance olmadığından emindim. Arkamdan kapıyı kapatarak banyodan çıktım ve bir pantolon aramaya koyuldum.

"Bana bir dakika ver," diye seslendim kapıya.

Sadece yeni bir eşofman altı yetindim, niyetim her neyse onu bitirir bitirmez duşa girmektir. Ve eğer kapıyı biraz fazla agresif bir şekilde açıp Faith ve benim karışık kokumun King'in üzerine sinmesine izin verseysem, bu sadece kesinti için küçük bir geri ödemeydi.

King'in çenesi düştü, gözbebekleri büyüyerek karardı ve boğazından kısa, kekeleyici bir mırıltı yükseldi. Tökezleyerek geri çekildi, sesi sert bir yutkunmayla kesti ve gözlerini bana dikti.

"Siktir," diye tersledi.

"Ne istiyorsun?"

King'in yumrukları yanında sıkılıydı, gözleri sanki onu arıyormuş gibi odayı tarıyordu. "Şimdiden başladı mı?"

"Yakın. Tam olarak değil," dedim, gözleri bu açıklamayla genişlerken sırtımla savaştım.

Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Bu sadece aperatif.

"Ben... Chappy'den bir telefon aldım," diye geveledi King.

Ellerim kapının kolunda gerildi. Chappy, Western Wasted'in başkanıydı.

"Biliyorlar mı?" Banyo kapısına bakarak sordum. King'in gözleri benimkileri takip etti.

"Açıkça söylemediler ama burada buluşmak istediler. Onun kokusunu almak için olduğunu düşündüm. Reddettim, tarafsız bölge ya da kendi bölgelerini talep ettim, çünkü buluşmayı onlar istedi. Ama lanet olsun, *seni* alamam. Leş gibi kokuyorsun."

King'e kaşlarımı kaldırdım. *Reek* şu anda bu odanın kokusunun, benim kokumun ağzını sulandırmadığını ve aletini sertleştirmedığını ima etti. Yutkunma ve kamburlaşma şekline bakılırsa, öyle olduğundan emindim. King her yönden hükmedici bir varlıktı ve kendini bulduğu bu ani dengesiz oyun alanının tadını çıkarıyordum.

"Duş alabilirim," dedim gülmemeye çalışarak. Doğru olmasına rağmen, muhtemelen bu odada şu anda Faith gibi kokmayan tek bir iplik bile yoktu. "Sadece biz varken bununla uğraşmak ister misin? Birinin burada kalması gerek."

King'in kaşları çatıldı ve dudakları aralandı. Ona bir gün önce ağzından nefes alması konusunda verdiğim öğüdü hatırladım. Ve nefes alıyordu, Faith'in zevkini tadarken göğsü kabarıyordu.

"İki hafta boyunca oyalanamam. Gergin olduğumu düşünmelerini istemiyorum," diye mırıldandı King.

Banyo kapısı aniden açıldı, Faith görüldüğünde tatlı bir buhar bulutu aramıza girdi. Sırılsıklamdı ama havluya sarınmıştı, kapının pervazına yaslanmıştı ve kapı aralığında Chance'i değil de King'i görünce dudaklarındaki parlak gülümseme soldu. Ama küçülmedi.

"Oh. Ben..." Başını çevirip bana göz kırptı. "Bir saniye içinde sana katılacağım, Kelebek."

"Başka... başka bir alfa mu?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Hayır," diye tersledi King, ben ona güvence vermek zorunda kalmadan. "Artık alfa yok-" Kendini ve nadir görülen bir panikle bana baktı. "Bunun için üzgünüm. Bear, işin bitince gel beni bul."

Sonra King topuklarının üzerinde döndü ve koridordan aşağıya doğru koşmaya başladı, botları panikle tempo tutuyordu.

Faith gözlerini kırptırdı ve ben de yavaşça sırtarak kapıyı kapattım. "Senden korkuyor," diye fısıldadım, kaşlarımı salladım ve Onu tekrar banyoya soktu. "Korkuyor musun?" diye sordu nefes nefese.

"Daha önce hiç muhtaç bir omega ile birlikte olmamıştım," diye geçtim. "Muhtemelen bana yaptığın gibi onu da düşünüyordur."

Onu kucağıma aldığımda nefesi kesildi, havlusunu çıkarıp omzuma attım. Eşofman altımı yere attım, elimle Faith'in yokladım.

"Ona söyledin mi?" diye sordu, sesi yüksek ve gergindi.

"Aslında bilmiyordum," diye itiraf ettim. Muhtemelen yapmalıydım, King'in bilmeden ona olan ilgimden daha az şüphe duyduğundan değil.

ısırık hakkında.

Onu benimle birlikte suyun altına taşıdım, vücudumdan aşağı sürüklerken nemli teninin kaymasıyla mırıldandım. Yanakları kızarmış, dudakları önceki gecedен kalma doluydu ve sikim kalçalarının arasında gezinirken kalçalarını oynatıyordu.

O kalçaların arasında bir gün daha geçirmek, onu burada ve şimdi düğümlemek ve mutluluğun onu dün gece bulduğu o aç deliliğe götürmesini izlemek istedim. Ama King sabrıyla tanınmazdı ve Faith'in ateşi ciddileştiğinde ikimizden de bolca saat, ter ve çaresizlik isteyecekti.

Geri çekildim, alnından öpmek için eğildim ve o günkü listeme odaklandım.

"Seni yıkarken bana tutun," dedim ve Faith mırıldanarak onayladı. "Sana danışmak istediğim bir fikrim var."

Bana baktı, bakışları odaklanmamıştı ve gülümsemesi parlaktı.

Bu kadının korunmak istediğini, kim bilir ne kadar zamandır onu güvende hissettiren ilk kişiye sarılmak istediğini biliyordum. Ve belki de yeterince zaman geçtiğinde, dünyada tekrar ayakları yere basacak ve bu his azalacaktı. Belki de zengin, güvenli ve nazik bir sürü bulmaya hazır olacaktı.

Ama onu bırakmaya hazır olup olmadığımдан emin değildim. Kendimi hiçbir zaman bencil biri görmemiştim ama Faith'le zaman geçirdikçe içimdeki dürtü daha da artıyordu.

Onu ısırmak, onu tutmak, ona sahip olmak.

Ve eğer bu şekilde bencil olacaksam, o zaman onun için diğer her doğru . Bunun için biraz yardım gerekecekti.

15. İNANÇ

| kıpır kıpır üzerinde ve kanepede Yastık, ezilmiş arasında Ayı ve Chance. Gözlerim kapalı, başım öne eğikti ve sığ nefesler alarak, odayı kaplayan baskıcı erkeksi alfa feromonu yerine sadece yanımdaki erkeklerin tanıdık tatlarını yakalamaya çalıştım. Onu, King'i düşününce gözlerim kısa bir süreliğine açılıverdi. Ondan iki tane vardı, beyaz-sarı saçları ve gri sakalları kaşlarını çatmıştı. Masasının diğer tarafından üçümüze bakıyordu ve o soğuk gözleri görünce ürperdim.

Burası *onun* bölgesiydi ve biz de işgalcilerdik. Bear'ın daha önce söylediklerine rağmen, bu adamın beni hor görmekten başka bir şey hissettiğine ikna olmamıştım. Ama dün bu "kulüp binasının" geri kalanının taze ve bayat, beta ve alfa olmak üzere çok fazla koktuğunu fark etmiştim. Bu odada ise sadece King'in sert deri ve pürüzsüz zeytin kokusu vardı.

Chance'in kolu sırtıma dolandı ve omzumdaki elini sert ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. Gözlerimi tekrar kapattım ve yanağımı Chance'in omzuna sürterek onu kokumla işaretledim. Nefesi kesildi ve sonra kolu sıkılaştı, yüzü başımın tepesine doğru sokuldu. Saçlarımın perdesi arasından, düşmanca bir merakla bize bakan King'in yanığını hissettiğimi sandım.

"Fikrini değiştirebilirsin," dedi Bear alçak bir sesle.

King bozuk bir protesto sesi çıkardı, ancak Chance ve Bear ters ters bakınca ses hemen kesildi.

Evet cevabını hemen yutmak zorunda kaldım! Beni yuvama geri götür.

"Hayır, ben... Her şey bulanıkken yeterince kötüydü," dedim yavaşça. "Başka birinin... bana dokunmasını istemiyorum, ama olanlar yüzünden korkmaya başladım."

Çift görme midemi bulandırdı. En azından görüşüm bulanıkken gözlerimi açık tutabiliyordum, ama şimdi onları sıkıca kapatmıştım, oysa tek yapmak istediğim nihayet etrafımdaki yakışıklı yüzlere iyice bakmaktı.

Bear beni yatıştırmak için mırıldandı, eğilip başımın tepesini öptü ve ben de King'e baktım. İki yüzü de bana bakıyordu, gözleri kısılmış, kaşları çatılmıştı. Yüzündeki şüphe miydi yoksa endişe mi? Ve kime ?

Güçlü parmaklar yanımda elimi buldu, tutuşumuzu birbirine doladı ve Chance'in benimkiyle düğümlenmiş eline baktım, basit bir dokunuşun dünyayı etrafımda nasıl katı hissettirdiğine şaşırdım.

King' telefonu masasından çaldı. "Molly burada. Onu çağırayım."

Alfa masasının arkasından kalkıp odayı geçerken kaskatı kesildim.

"Molly eski bir Katolik rahibeyken travma hemşiresi olmuş," dedi Chance bana, ki Bear bundan zaten bahsetmişti. "Kitaplarımızda yer alıyor çünkü..." Chance boğazını temizledi ve başımın üzerinden konuştu. "Sence ona geri mi döndü?"

Bear alay etti. "Bu kadar gergin olacağını mı sanıyorsun? Hayır, bunlar yıllardır yapıyor." Bear'ın parmakları saçlarımı okşadı, kaslarımı geren titremeleri yatıştırdı. "O bir beta. Çok sessiz, neredeyse hiç kokusu yok. Sen tamam demedikçe sana dokunmayacak."

Başımı salladım, ama yırtık pırtık anılar odaya dair görüşümü bulanıklaştırdı; beyaz giysili figürler kollarıma, boynuma iğneler batırıyor, dövüştüğümde beni yere bağlıyordu. Ayak sesleri koridorda gümbürdeyerek King'in ofisine yaklaşıyordu ve kanım damarlarımda buz gibiydi.

Ben Bear'la birlikteyim. Omikron beni bulamadı. Daha iyi olmak istiyorum, zihinsel olarak zikrediyorum.

King'in adımları hatasızdı, ağır alfa adımları odaya giriyor, kendini koltuğuna geri atarken nefesi kesiliyor, sandalye protesto için gıcırıyordu. Ve garip bir şekilde, kokusunun esintisi

Biraz kafamı boşalttım ve Chance'in elimi tekrar sıkıca kavramasını sağladım. Bir sonraki adımlar yavaş ve yumuşak bir şekilde odaya girdi, ayaklarını yere sürterek kanepenin etrafında geniş bir kavis çizdiler. Ürperdim ve o zararsız beyaz spor ayakkabılara baktım, dört ayakkabının hayali görüş alanımın köşesinde bir tür canavar gibi duruyordu

"Merhaba tatlım," dedi Molly adındaki kadın nazikçe, tekerlekli bir sandalyeye oturarak.

Sadece bak, güvenli olduğunu anlayacaksın, dedim kendime.

Sandalyedeki kadının kalın, siyah saçları gümüş rengindeydi ve sıcak altın rengi teni gözlerinin kenarlarında kırışıyordu. Çekiciydi, yaşlıydı ve bana iki büklüm bakarken yüzünde beliren ifadeden dolayı göğsüm sıkışıyordu. İkinci koruyucu ailemden ve Adam'la bana gerçek bir nezaketle, gerçek bir şefkatle bakan yaşlı kadından beri böyle bir ifade görmemiştim. Bu kadın King'de eksik olan tüm şefkat ve sempatiye sahipti ve ben sinirlerimden kurtulup boğazıma yumuşak bir sızlanma düğümlenirken sabırla bekledi.

"Çocuklar bir süre önce kafanı çarptığını söylüyorlar. Bunun ne kadar zaman önce olduğunu hatırlıyor musun?" Molly sordu, ben bakışlarını tutmaya çabalarken gözleri her ayrıntımı içime çekiyordu. Chance'in tutuşu nefeslerimin ritmiyle birlikte benimkini de sıktı ve Bear'ın eli uyluğuma inerek beni sabitledi.

"Sanırım... bir hafta önce... beni bulmalarından önce," diye fısıldadım, aklımın beni o anlara sürüklemesine izin vermemeye çalışarak.

"Bilincin yerinde değil miydi?" Başımı salladım.

"Tüm zaman boyunca aynı miktarda görme kaybı mı?"

"Biraz bulanık başladı ve... zamanı iyi takip edemedim, ama sanırım her şeyin sisli renklere bürünmesi birkaç gün sürdü," dedim.

"Ve tekrar iyileşiyor mu?"

Sorular nazik ve aynı zamanda klinikti ve konuşmamız uzadıkça nefes almanın daha kolay olduğunu fark ettim.

"Bear beni baş ağrısı için ibuprofen almaya ikna ettiğinden beri daha iyiyim."

"Peki görüşünüz hala sisli mi yoksa daha net mi?" "Neredeyse net."

"Bu çok iyi. İbuprofen baş ağrısına iyi geliyor mu?" Molly öne doğru eğilerek sordu.

Tekrar başımı salladım, sonunda çenemi kaldırdım ve bana göz kırpan iki özdeş kadının kafa karıştırıcı görüntüsüne bakarak kaşlarımı çattım.

"Şiddetli bir beyin sarsıntısı göz sinirlerine baskı yapan şişliklere neden olabilir," dedi Molly yumuşak bir sesle ve odağını bana çevirmeden önce kısa bir süre Bear ve Chance'e baktı. "Yoğun silikleşmeden bu noktaya kadar olan iyileşme umut verici. MR sonuçlarını görmek yardımcı olacaktır ama olayın üzerinden neredeyse iki hafta geçti... Eğer olacaksa şimdiye kadar en kötüsü olurdu. Baş ağrılarınız azalmaya devam ettiği sürece iyi olmalısınız, ancak hastanede her şeyi iki kez kontrol etmek istiyorum."

Kalbim küt küt atmaya başladı ve başım sallandı, ben sallandıkça tüm oda iki katına çıktı. "... Hastaneye gidemem."

"Kelebek," diye başladı Bear.

Boğazımdaki sızlanma sinir bozucu ve çılgıncaydı ve konuşmak için onunla mücadele ettim. "Hayır. Yapamazsın... Adımı yazar yazmaz, herhangi bir şey, güvenlik görüntüleri-" Sözlerim kesildi, gözlerim hayal kırıklığıyla kapanmadan önce geniş ve telaşlıydı.

"Çift görme bulanıklıktan daha kötü," dedi Molly, panik halimi görmezden gelerek benimle sakince konuştu.

Omikron için çalışan doktorlar ya da her neyseler, konuşur, idarecilere ve birbirlerine danışarlardı, asla bana değil. Molly onlar gibi değildi. Bear ona güveniyordu. Nefesimi tuttum, gözlerimi kapattım ve başımı sallayarak onaylamadan önce sakinleştim.

"Size bunu engelleyecek lensler bulabilirim. Yaralanmadan önce görüşün nasıldı?" Molly sordu.

"İyiyim. Normal, sanırım," dedim omuzlarımı silkerek, sanki bu durumda rahat davranabileceğim gibi.

Molly başını sallayarak, "Ne yapabileceğime bir bakarım," dedi. Dudaklarını yaladı, iki yanımdaki adamlara ve sonra omzunun üzerinden solgun ve sessiz King'e baktı. "Eğer senin için de uygunsa tatlım, seninle yalnız konuşmak istiyorum."

"Hayır," diye fısıldadım hemen, King oturduğu yerden kalkarken bile. "Yalnız değil."

Bear'ın eli okşadı. "Chance'in seninle kalmasına ne dersin? Böylece Molly biz alfalarla uğraşmak zorunda kalmaz."

Kaşlarımı çattım ve yutkundum ama Chance'in yanına yaslandım. "Tamam." İkisinin de olmasını tercih ederdim ama Chance beni güvende tutacaktı.

Bear başımı öptü ve King'i odadan çıkarken takip etti.

Molly bir an sessiz kaldı ve ben de riske girerek ona bir göz attım, bana o kadar uzun süre baktığını gördüm ki konuşması için onu zorlamak istedim.

"Başkaları da var mı?" Molly sonunda mırıldandı.

Gecenin yumuşak, umutsuz çığlıkları. Duvardaki çizikler. Beni endişelendiren ve rahatsız eden tanıdık olmayan parfümler.

"Evet."

"Ve benim hastanem, değil-"

Dudaklarımı yaladım ve sözünü kestim, endişelerimin ne kadar aşırı olduğunun, canavarca bir uzvun beni bulmak için hastaneye uzanabileceği fikrinin farkındaydım. "Bilmiyorum. Kesin olarak bilmiyorum ama onlar-bu-bu deli değil!"

"Hey," diye yatıştırdı Chance omzumu okşayarak, elimi sıkarak. "Kimse öyle düşünmüyor, kuşum."

"Hayır, değilsin tatlım. Chance haklı, benim düşündüğüm bu değil. Sadece hastalarım için endişelenmem gerekip gerekmediğinden emin değildim," dedi Molly, öne doğru eğildi, dikkatli bir eliyle dizimi yokladı ve irkilmediğimde bana gülümsedi. "Senin için biraz ilacım var. Kan basıncını düşürmek için. King ateşinin yükseldiğini söylemişti. Ayrıca bastırıcı ilaçlarım da var, eğer istersen onları da bırakabilirim."

Ben sessiz kaldım ve Molly ihtiyatlı bir şekilde Chance'e baktı.

"Ayrıca... burada rahat olduğundan emin olmak istiyorum," dedi Molly alçak bir sesle. "Eğer bir alternatif ihtiyacın olursa-"

"Hayır!" Nefes nefese kaldım, beni Ayı'dan uzaklaştırmayı teklif ettiğini fark ettim.

"Seni hiçbir yere götürmüyor," dedi Chance. "Eğer sen *istedi*. Sadece senin için endişelendiği için soruyor.

burada alfalarla kilitli."

"Kesinlikle," dedi Molly başını sallayarak. "King'e güveniyorum ama seçeneklerin var. Ben sana seçenekler *bulurdum*."

"Burada olmak istiyorum. Bear ve Chance ile birlikte," dedim.

Molly duraksadı ama başını salladı. "Tamam. Bir omega'nın yanında güvenilir bir alfa varken çok daha iyi iyileştiğine dair kanıtlar var. Sadece mırlamak bile bir omega'nın tansiyonu için harikadır."

"Bear onun yanında zar zor durabiliyor," dedi Chance ve Molly'nin dudakları seğirdi.

"Güzel," diye mırıldandı Molly. "Şimdi, sıcaklara geri dönelim. Doğum kontrol sigortan var mı?"

Sertleştım ve gözlerimi kırptım. "Ben... Bilmiyorum. Daha önce doğum kontrol hapı kullanıyordum ama ne kadar süreyle bilmiyorum. Ve bana iğne yaptılar ama ne için bilmiyorum."

Molly bunun üzerine kaşlarını çattı. "Bunu söylemek için kan örneğine ihtiyacım var ama gereksiz risk yaratmak istemiyorum. Ve seni ikiye katlamak istemiyorum. "

"Bear bana vazektomi olduğunu söyledi," diye fısıldadım, tartışmayı hatırlayınca yüzüm kızardı. Ama bir gece önce bu konunun açılmasına gerek kalmadığına sevinmişim.

Chance, "Yapmam gereken başka bir şey yoksa prezervatif kullanacağım," dedi.

Molly bize kısa bir süre baktıktan sonra kapıya baktı. King'i mi merak ediyordu?

"Eğer istersen sana da iğne yapabilirim," dedi Chance'e.

Bir an için dikkatler benden uzaklaşınca, teklifi tartışırken Chance'in yanına sokuldum ve o da test edilmeyi talep etti.

Chance, "Ben dikkatli davrandım ama eski ortakların da öyle davrandığını varsaymak istemiyorum," dedi.

"Bunu sizin için kolayca halledebilirim. Bu şimdilik bizi idare eder. Herhangi bir endişeniz olursa lütfen benimle irtibata geçmekten çekinmeyin. Sizinle birlikte çalışacağım, söz veriyorum. Rahatsız olacağınız bir şey olmasın," diye ısrar etti Molly.

Başımı salladım ve Chance'in yanına doğru yumuşadım, yanağımı bir kez daha bastırarak onu işaret ettim. "Teşekkür ."

Molly iini çekti ve sandalyesinden kalktı. "ıkmadan önce onlarla kısa bir konuşma yapacağım."

Chance alnıma bir öpücük kondurmak için onun dışarı çıkmasını bekledi. "İyi iş çıkardın."

Kollarında mırıldandım, beni kucağına çekerken hevesle onu takip ettim. nceki geceden beri ilk kez baş başa kalmıştık ve King'in kanepesine uzanıp Chance'i üzerime çekmek, Chance'in nazik pcklerine bir yenisini daha eklemek için yalvarırken  erkeğin kokusunun güven verici bir karışıma dönüşmesine izin vermek istiyordum.

"Kendimi korkak gibi hissediyorum," diye itiraf ettim nefesimin altında.

"Sen tam tersisin, kuşum," dedi Chance, çenemi yukarı kaldırarak.

Gülümsedim, gözlerim kapalıydı ve alnımdaki son gerginlik çizgisi de ağzıyla silinip gitti. "Benim adım Faith," diye fısıldadım. "Dün gece Bear'a da söyledim."

Chance durakladı, dudakları benimkilerin üzerinde gezindi. "Cesur Faith," diye mırıldandı.

Kapı tekrar açıldı ve ben o yumuşak dudaklara doğru eğilirken ağır ayak seslerini duymazdan geldim, Chance'in yumuşak esintilere benzeyen öpücüğüne şimdi dilinin a ve ıslak fiskeleri eşlik ediyordu. Parmaklarımı omzuna gömdüm, onu üzerime çekmek, tüy dokunuşları derinleşip kendi arzularımı besleyene kadar bu açlığı kovalamak istiyordum ama aynı zamanda bu dikkatli kucaklaşmadan da zevk alıyordum.

"King geri dönmeden buradan gitsek iyi olur," dedi Bear yukarıdan.

Chance durakladı ve ben göz kırparak öpücükten uzaklaştım. "Dışarı çıkabilir miyiz?"

"Elbette yapabiliriz. Dn senin için başka bir sürprizim vardı," dedi Bear. Kaşlarımı kaldırdım ve o da bana sırtıttı. "Güven bana. Bunu da seveceksin."

16. ŞANS

Bear ve ben kulüp binasının gölgesindeki boyalı metal piknik masasına oturduk ve Faith'in Bear'ın sahip olduğu ucuz çocuk havuzunda yüzmesini izledik.

satın aldım. Bana adını verişini, onu öptüğümde bilinçsizce inleyişini hatırladıkça yüz hatlarımı ele geçirmek isteyen sırtışıla savaştım. Bana güvenmişti. Beni *istiyordu*. Sanki Ayı gibi bir alfaydım.

Faith, Bear'ın ona aldığı nefis küçük siyah bikiniyi göstererek suyun içinde yükseldi ve bu sürprizin Faith için olduğu kadar bizim için de olduğunu düşündüm. Onu güneş kremiyle kaplamak için seçilen şanslı pislik bendim, açgözlü ellerim onun hassas, gıdıklanan yerlerini ve parfümünün çiçek açmasına neden olan noktaları buluyordu. Bu bilgileri daha sonra kullanmak üzere katalogladım.

"Birkaç günde büyük fark var," diye mırıldandı Bear, usulca gülümseyerek ve birasını yudumlayarak.

O kargo kamyonetinin arkasında bulduğumuz dehşet ve kemik yığınının görmeye çalışarak onayımı mırıldandım. Molly'yle konuşurken onun bu korkuyla savaşmasını, onu yenmesini izlemek içimi bana ait olmayan bir gururla doldurmuştu. Yine de sahip çıkıyordum. Bana ulaşmaya devam ettiği sürece bu kız benimdi.

Bear ayrıca Faith'e yüzen bir tepsi almıştı ve bugün yemeğini seçmesine ve istediği gibi düzenlemesine yardım etmeme izin verdi. Bu çok küçük bir jestti ama arkasındaki güven baş döndürücüydü.

"Daha iyi yiyor," dedim.

"Hapları da boğazında kalmıyor," dedi Bear, göğsünü kabartan bir gururla.

"Biraz çarpık bacaklı yürüdükten sonra-"

Bear bir kahkaha attı ve Faith bir kolunu çırpı, suya geri dönmeden önce bize doğru baktı.

Bear sesini alçaltarak, "Onun bir sürüye ihtiyacı var," dedi.

Yutkunurken az önce içtiğim bira boğazımda taş gibi sertleşti. "Elbette," dedim, sesim düzdü.

"Güvendiği sürü. Seviyor," dedi Bear.

Duh, diye düşündüm, ama sözlerinde neredeyse alaycı bir not vardı ve bu da alfaya bakmamı sağladı. Her zamanki çatık kaşlarım yüzümdeydi ve ilk kez bu kadar doğal hissetmiyordum.

Bear bir kaşını kaldırdı ve ben de alay ettim, söylediğini düşündüğüm şeyi dile getirmek istediğimden bile emin değildim. "Ben bir beta'yım," dedim, kelimeleri ve acı tatlarını tükürerek.

Bear omuz silkti. "Onun umurunda değil. Ben neden umursayayım ki?"

Nefesimi içime çektim ve tuttum, havuzda yüzen genç kadına bakmak için geri döndüm. Umurunda *değildi*. Molly'yle benim onun ateşine karışmam hakkında konuşmuştu. Beni öptü ve bana öyle bir tatlılıkla sarıldı ki başım döndü.

"Bir alfa ve bir beta bir sürü oluşturmaz," dedim çünkü teklif gülünçtü ve o kadar ulaşılmazdı ki, en başta burnumun dibinde sallanmasına kızdım.

"Doğru. En azından onu güvende tutacak kadar büyük bir tane değil," diye izin verdi Bear.

Bu da her şeyin sonu olmalıydı, peki neden Bear'ın işi bitmiş gibi gelmedi?

"King, kulübü bir sürüye dönüştürmene izin vereceğine yamanı elinden alırdı," dedim.

"Bu piçlerden bazılarının onun yanına yaklaşmasını istediğimi mi sanıyorsun?" Bear sordu.

Bu piç neden bu konuda kadar rahat konuşuyordu? "Pek çoğumuza o kadar güvenmiyorum," diye devam etti.

"Kral." İsim dudaklarımdan döküldü ve Bear'a tekrar baktım. Hâlâ sessizdi. Tamamen aklını kaçırmıştı ama sakın bir özgüveni vardı. Delilik insana bunu yapar, diye tahmin ettim. Elimi salladım

ve devam etti. "*King'e* güveniyorsun. *Paket* konusunda blöfünü görmek ister misin?"

Ayı omuz silkti. "Onun kokusunu seviyor."

Gülme sırası bendeydi ama ses düzensiz ve çok sertti. Faith tekrar baktı, ama gözleri onu rahatsız ediyor olmalıydı, çünkü neredeyse hemen kapattı. Bu beni ayılttı. Bize ihtiyacı vardı.

Ama *King*?

"Sanırım bir yedek plana ihtiyacın var," diye mırıldandım. *King'in* odak noktası kulüptü, kulübü bir arada tutmaya ve tacını yerinde tutmaya çalışıyordu. Bear, kulübün yüzeyinin altında dönen saçma sapan konuşmaların yarısını bile bilmiyordu.

King'e saygı duyuyordum. Ağabeyim tarafından yönetilen bir kulüpte olmak, onun sürekli olarak benim atamalarıma burnunu sokmasını istemediğimden emindim. Ama Kral'ın tacını korumaya olan kararlılığım, Faith'in sürüsünün bir parçası olma fikriyle daha az ilgilenmeme mi neden oluyordu?

"Muhtemelen haklısın. Şimdilik onun sıcaklığına odaklanıyorum. Bu ve sadece... bu," dedi ve birasını ona doğru salladı.

Bu kız. Bu kız bir çocuk havuzunda yüzüyor, en azından haftalardır görmediği güneş ışığını içine çekiyor, uzun zamandır olmasa da ilk kez rahatlıyordu.

"Onu tanımıyoruz. Neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmiyoruz," dedim.

Ayı başını salladı. "Biliyorum. Ve Wasted'lar kokluyor."

Sikeyim.

Elim biramın etrafında kenetlendi. Wasted onu ya da parasını ödedikleri ürünü istiyordu.

Bear'ın bu yarım yamalak planına dahil olma konusunda beni daha da isteksiz hale getirmeliydi. İşte bana asla teklif edilmemesi gereken güzel bir paketin içinde sorun vardı.

"Sen delisin," dedim nefesimin altında.

"Mhm. Ve?" Bear sordu. Bilen, sırtan piç kurusu.

"Ve ben de deliyim." Ve Faith'i güvende, mutlu ve *benim* tutmak için sahiplenici bir taleple doluydu.

Wasted'in kuşuma dokunmasına asla izin veremezdim.

Bear omzuma bir el attı ve ben de derin bir iç çektim. "King'i gemiye almamız gerekiyor," dedim.

"Muhtemelen. Sanırım olacak." Bear uzun bacaklarını önünde uzattı, bileklerinden çaprazladı ve masaya yaslandı.

Görünüşe göre, bütün gece düğümlerinin boğulması, iri yarı, asık suratlı alfaları neşeli köpek yavrularına dönüştürmüştü. Onlar için ne güzel.

Barın arka kapısı gümbürdeyerek açıldı, Çıkmaz Sokak'ın donuk sessizliğinde bir silah sesi gibiydi. Faith doğruldu, yanağına su sıçradı. Bear ve ben dönerek King'in kapı aralığında durduğunu ve ufka doğru ilerleyen alçak öğleden sonra güneşine baktığını gördük. Bir an sonra gözleri omega'nın üzerindeydi ve o da sevimli bir şekilde rahatsız olmuş bir halde gözlerini kısarak ona baktı.

"Buluşma yarın akşam," dedi King, bakışları sonunda cevap olarak homurdanan Bear'a kaydı.

Gözlerim King ve Faith arasında gidip geliyordu, Bear'ın görevi kafamın içinde uğulduyordu. Gözleri tekrar suya kaydı, elleri yüzeyde desenler çiziyordu ve King bakakaldı. Yüzündeki ifadenin nefret mi yoksa açlık mı olduğunu anlayamadım. Muhtemelen ikisi de.

Boğazını iki kez temizledi ama Faith'in dikkati çoktan dağılmıştı ya da en azından öyle davranıyordu.

King sonunda bir şeyler söylemeyi başarana kadar çiftin ve avlunun yüklü sessizliğine kilitlenip kaldım.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı prenses?"

Şaşkınlığımı gizlemek için arkamı döndüm ama Bear açıkça kendini beğenmiş bir şekilde ellerine bakarak sırtıyordu.

Faith başını salladı, gözleri kapıya doğru kaydı. "Teşekkür ." Kapı başka bir şey söylemeden kapandı.

"Bu işe yarayabilir," diye mırıldandım

Bear'a. "Yarayacak."

Aslında öyle umuyordum. Ve bu beni çok korkuttu.

"YORGUN, yarış boyunca uyuması iyi olur. Isı muhtemelen iyi
için başla düzgün Yarın, Yani O
olacak olmak

uyuklayarak ona doğru gidiyor. Ama uyanırsa-" "Ayı."

"-onu tekrar sakinleştirmek için fazla bir şey gerekmeyecek. Onu birkaç kez boşaltın, sonra gerçekten tatlı olun-"

"Tanrım, Bear!"

"Penetratif olması gerekecek. Onu dışarıda yemek sadece onu ," diye devam etti.

Yumruğumu iri adamın ağzına sokmak için ani bir dürtü duydum. "Cidden şu anda yetişkin bir kadına cinsel bir rutin mi öneriyorsun?" Bear'ın Faith'in hassas açıklığına nasıl masaj yapılacağına dair açıklamasının üzerine konuşarak hırladım.

Bana kırıştırtarak baktı ve ben de aramızdaki gergin sessizliğin farkındaydım. Şimdiye kadar onu öpmekten başka bir şey yapacak zamanım olmamıştı ve Bear'la dünün geri kalanında yine birlikte saklanmışlardı. Onu nasıl tatmin edeceğimin söylenmesi tahrik edici olduğu kadar da.

"Evet, öyle," dedi Bear, gözlerini kısarak. "Çünkü bu onun ilk ateşi. Ve bu *onunla* ilgili, bizimle değil. Ve evet, şu anda klinik davranıyorum, çünkü odaklanmama ve yuvasına geri dönüp onu gerçekten istediğim gibi tamamen unutmak için düğümleme direnmeme yardımcı oluyor."

Sertçe yutkundum ama bakışlarımı kaçırmayı reddettim.

Bear yavaş bir nefes verdi. "Sağ masanın üzerinde prezervatifler var. Eğer onu becerirsen, onları kullan. Tam içinde düğümleniyormuş gibi bir baskıya ihtiyacı olacak, yoksa huzursuzlanacak ve duygusallaşacak. Tamam mı?"

"Tamam," dedim, ellerimi ceplerimde yumruk yaparak.

Bear omuzlarını yuvarladı ve sonunda bakışlarını başka yöne çevirdi. "Özür dilerim. Biliyorum, onu çok meşgul ettim ve siz ikinizin de fazla zamanı olmadı-"

Bear'ın yarım ağızla dilediği özrü ya da Faith'le henüz yaşamadıklarımı hatırlatmasını dinlemek istemiyordum. "Alfa sensin," dedim ve omuz silkerek sözünü kestim.

Ayı homurdandı. "Öyle değil. Yalan söyleyip bu konuda fedakârmışım gibi davranmayacağım, dostum. Onu kendime saklıyordum çünkü açgözlü bir piçim."

Gözlerimi kırıştırdım, bakışlarım sonunda ayakkabılarımıza kaydı.

"Hizmet alfaları harikadır, ancak birçok omega da ısınmaları için betaları işe alır. Önemli olan tek şey sizden hoşlanması, sizi istemesi ve ona iyi davranmanız. Gerisi sadece yaratıcı olmaktır."

Bear'a hırlamak istedim ama bu birçok açıdan saçma olurdu. Adam neredeyse benim iki katımdı, bir kenara bırakın. Onun yerine başımı sallamakla yetindim.

"Öyle ya da böyle, bu gece buralarda takılmalısın," dedi

Bear. Kaşlarım çatıldı. "Buralarda mı?"

"Yuvada. Döndüğümde bile. O da seni istiyor," dedi biraz sertçe.

Teklifi aklıma yattı. Karışık bir erkekle sevişmekle ilgili bir sorunum yoktu, ama Bear ve ben birbirimize ilgi duymuyorduk ve tüm zamanını ona dokunmadığımdan emin olmaya çalışarak geçirip geçirmeyeceğinden emin değildim.

"Bununla aran iyi mi?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Homurdandı. "Bir omega sıcaklığında gemide iki ila dört ortak oldukça standarttır," dedi. "Bu konuda iyi misin?"

Beta olarak kendimi işe yaramaz bir üçüncü tekerlek gibi hissetmediğim sürece sorun olmazdı. Omuz silktim ve başımı salladım, tam o sırada King'in botları merdivenlerden çıkıp bizi koridorda yakaladı.

"Hazır mısın?" diye sordu Bear'a.

Bear bana bir kaşını kaldırdı.

"İyi olacağız. Uyuyacak ve eğer uyumazsa, bir düğüm gibi uyaracağımdan emin olacağım," dedim, Bear'ın biraz aşağılayıcı talimatlarını ciddiye alarak.

Omuzları gevşedi ve kocaman elini bir an için omzuma koydu, ben kılımı bile kıpırdatmadan elini çekti.

"Gözünüzü dört açın," diye seslendi King bana, kaşları çatık bir halde. "Kardeşlerin geri kalanının yolda olduğunu biliyorlar. Saçmalamayacaklarına güvenmiyorum."

Azgın bir omegaya nasıl bakacağımı ve tüm kulüp binasını tek başıma nasıl koruyacağımı bilmiyordum ama başımı salladım. "Ana üssün güvenliği sağlandı. İyi şanslar."

"Sen de," dedi Bear, yanımdan geçerken sırtışının köşesi zar zor görünüyordu.

King ona bir kutu koku giderici sprey fırlattı. "Şekerlenmiş kedi gibi kokuyorsun. Wasted'ın bacağına yapışmasına neden olacaksın."

İki alfa merdivenden inerken birbirleriyle didişirken kahkahalarım boğazımda düğümlendi ve koridoru geçerek Bear'ın kapısına doğru ilerledim. Bear'ın odası sessizdi, duvardan duvara Faith'in zengin ve şurup gibi parfümüyle kaplanmıştı. Yuva dışarıdan tuhaf görünüyordu, alanın çoğunu kaplayan devasa bir yapı, ama Bear perdeyi hafifçe aralık bırakmıştı ve içeride uyuyan durgun omega'ya bir an göz attım. O yatağın içinde eriyip onunla birlikte kıvrılmak istedim ama King'in uyarısı aklımdan .

Wasted'lar bize karşı şanslarını zorlamak için bir fırsat yakalamaya çalışabilirlerdi. O küçük pislikler King'in kurduğu bölgeye açlardı. Çıkmaz Sokak çölün kış ucu olabilirdi ama King çevredeki tüm şehirlerle etkileyici bağlantılar kurmuş, kulübün erişim alanını genişletmek ve neredeyse hayalet olan kasabamıza daha fazla trafik çekmek için çalışıyordu.

Ben çocukken Şeytanlar kasabada parazit gibiydi, çok sık ve eve yakın yerlerde uyuşturucu satıyor, diğer çetelerin sınırlarımızdan içeri sızmasına izin veriyorlardı. King işyerlerini yeniden düzenledi, mahalleden geriye temizledi ve etrafımızda dolaşan kurtları geri püskürttü. İyi insanlar değildik ama o suçlu ve işlevsel arasında sürdürülebilir bir denge kurmaya çalışıyordu ve ben buna saygı duyuyordum.

Faith yuvada mırıldandı, battaniyeler hışırdadı ama aynı hızla yerleşti. Köşedeki boş sandalyeyi aldım ve yolu görebileceğim pencereye bakacak şekilde çevirdim. Yarım saat kadar sonra kulübün etrafını dolaşıp ona geri dönecek, herkes uzaktayken onu ve kulüp binasını güvende tutacaktım.

Şeytanların hepsi benim onların kardeşi olmak için yeterli olduğumu düşünmüyordu. Ghost için bir gece yarısı sırrından fazlası olmak için yeterli değildim. Ama bu omega için, onun sürüsünde bir erkek olmak için yeterli olduğumu kanıtlayacaktım.

17. İNANÇ

Ben yuvada uyandım, Bear'ın gittiğinin tamamen farkındaydım, çünkü eğer yanımda olsaydı, birbirimize sarılmış olurduk. Son birkaç gündür olduğu gibi birbirimize bakıyorduk. Doğrudum, yuvanın ışıklarını açan düğmeye uzandım ve etrafıma göz gezdirdim.

Bear ayrılırken Chance'in de bana katılacağını söylemişti ama yatakta yalnızdım.

"Cha-"

Yatak odasının kapısı açıldı ve hafif ayak seslerinin hızlı ve yumuşak yaklaşımı karşısında kaskatı kesildim. Yuvanın dibindeki perde açılırken donakaldım, kendi üzerime kıvrıldım ama sesimi çıkarmadan önce Chance'in tenindeki dövmelelerin desenini tanıdım.

"Şşş, Birdy. Misafirimiz var."

Yatağın üzerine kıvrıldım ve gözümü kırpıştırarak betaya baktım. Şok edici, nefes kesici derecede yakışıklıydı, her zamankinden daha berraktı, dilimle izlemek istediğim güzel ve keskin yüz hatları . "Şirket mi?" Ağzımla söyledim.

"Birkaç adam. Dışarıdalar. Onlarla ben ilgileneceğim. Burada kalmak ister misin, yoksa sana göz kulak olabileceğim bir yer bulabilir miyim?"

Yuvamdan ayrılma fikri, göğsümde huzursuzca dönüp duran o içgüdüsel canavarı harekete geçirerek Chance'i tırmalamak, pençelemek ve kendimden uzaklaştırmak istememe neden oldu. Ama bundan daha kötüsü Omikron'un beni bulmuş olabileceği fikriydi.

"Takım elbise mi?" Sormayı başardım.

Chance solgun gözlerini kırıştırdı, önümde bir odaklanıp bir kayboluyordu. "Ha? Hayır, hayır. Bunlar Wasted ekibinden bazıları. Bear ve King dışarıda olduğu ve Şeytanların geri kalanı da gezintide olduğu için etrafı koklayabileceklerini sanıyorlar. Onları doğru yola getireceğim."

Omikron değil. Bunlar beni satın alan adamlardı. Sert bir nefes aldım, garip bir şekilde rahatlamıştım. Elimi uzattım, Chance'in kolu elimin altında gergindi, neredeyse kendi bölgesine gelen her kimse onu kovma dürtüsüyle titreşiyordu. *Şeytanlar* demişti. Yoldaki diğer adamlardan emin değildim ama birlikte vakit geçirdiğim ikisinden hoşlanmaya başlamıştım.

Ve King hakkında jüri hala kararını vermedi diye düşündüm. Onun alfa kokusu

Bir gün önce bana prenses dediğinde çöl güneşinin doğrudan parıltısı altında titremiştim ama ona güvenip güvenmediğimden emin değildim.

-Gerçi Chance ve Bear'ın konuştuklarının bir kısmını yakalamıştım ve aklımın bir köşesinde bunları düşünüyordum.

Bir sürü. Soruyu bir kenara ittim ve kendimi şimdiki zamana odaklanmaya zorladım.

Chance'e beni güvende tutması için güvenmiş miydim?

Evet, içimdeki vahşi yaratık homurdandı. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadan yuvamda saklanmak istemiyordum. "Seninle gelmek istiyorum," dedim.

Eli dirseğimi kavradı ve nazikçe çekiştirmesiyle yuvadan sürünerek çıktım. Göğsüne doğru ilerledim, o da geri adım attı.

"İnan bana Birdy, seni kollarıma alıp saklanacağın yere götürmek istiyorum ama bu adamların üzerimde kokunu almasını istemiyorum. Yürüyebilir misin?"

Başımı salladım. Bear, bu sabah ayrılmadan önce Molly' yazdığı ilaçları bana vermişti ama görüşüm hâlâ çapraz bir çift katmandı ve ayağa kalktığımda her şey etrafımda biraz dönüyordu. Yine de Chance ne onu yapacaktım.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı. "Benimle gel."

Elimi tutup sırtına götürdü ve Bear'ın odasından çıkarken kendimi sabitlememe izin verdi. Koridorda yürürken nefesimi tuttum. Kulüp binasındaki kokular bayatlamaya başlamıştı, ama yine de bu durum beni rahatsız ediyordu.

Etrafım bir sürü yabancı ve yıpratıcı kokuyla çevriliydi. Chance merdivenin başında durup parlak bir kutu aldı ve ikimize de sıkmaya başladığında nefesimi tuttum.

Kimyasal ve sterilildi ve ne olduğunu anlamadan önce öğürerek kendimi uzaklaştırdım. Koku yok edici.

"Üzgünüm," diye fısıldadı Chance, beni tekrar yakalayarak. "Güvende olmalıyım."

Ağzımı kapatıp gözlerimi sıkarak başımı salladım, göğsümdeki o pençe hissini ve Chance'in her yerine sürünme, onu tekrar benim olarak işaretleme dürtüsünü görmezden geldim.

"Merdivenlerin dibine geldiğimizde, motel masasının arkasına saklanıp ofise gireceksin. Odada iki yönlü bir ayna var, böylece izleyebilirsin. Halının altında bir tuzak kapısı var. Eğer biri beni geçip ön kapıya ulaşırsa, o kapıdan aşağı in ve kapıyı kilitle, tamam mı?"

Hayır! Çığlık atmak istedim. Adam ve ben her şeyi birlikte yapmıştık, yolun her adımını. Yine de bu, bir Omikron haydutunun beni arkamdan yakalamasını ve kardeşim için çığlık atamadan ağzıma bir yumruk indirerek beni sürüklemesini engellememişti. Onun yanında savaşmayı seçtiğim için Adam'ı ama yorgundum, doğru düzgün göremiyordum ve Omikron'la herhangi bir ilgisi olan biri tarafından yakalanmak istemiyordum.

"Tamam," diye fısıldadım.

Chance beni kendine doğru çekerek alnımdan öptü. kenarında durakladı, köşeye bakmak için eğildi, eli hala sırtına dayadığım bileğime .

"Tamam, şimdi git, kuşum!"

Onun yanından koşarak çıktım, motel masasına doğru koştum, elimi boşluğu takip etmek için karıştırdım, midemdeki endişe ve bulantı çalkantısını görmezden . Ben gözden kaybolup kısmen açık kapıdan geçerken Chance kararlı adımlarla dışarı çıktı.

"Kapat ," diye tısladı ve ben de geldiğince nazikçe kapattım.

Eski katibin ofisi küflüydü ve alfa feromonlarının bir karışımı gibi kokuyordu. İki yönlü aynanın altında duvara yaslanmış bir kanepe vardı.

kokular o noktadan geliyordu. İnsanlar muhtemelen uzun yıllardır burada sevişiyorlardı. Eski kokularla doluydu ve midemi daha da bulandırıyordu.

Aynadan gözlerimi kısarak baktım, minderlerin üzerinde diz çökmüştüm. Chance'in geniş omuzları ana kapıların önünde dimdik duruyordu, kolları yanlarında sallanıyordu. Kokulardan ziyade görüşüme odaklandım, bir başparmağımı dalgınca omzuma sürttüm ve Chance'in üzerimde kullandığı koku giderici spreyin donunu sildim.

Aniden kapının önünden bir gölge geçti ve Chance harekete geçerek kapıyı çarpıp açtı. Diğer adam Chance'den daha uzun ve zayıftı, sırık gibiydi ve benim betamdaki kaslardan yoksundu. O da aynı şekilde dövmeliydi ama gölgede duruyordu, net olarak seçemeyeceğim kadar uzakta.

Sesleri donuk ve boğuktu ama Chance açık kapı aralığında durduğu için kelimelerin çoğunu yakalayabildim.

"Burada ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Chance sordu.

Diğer motorcu güldü. Bear ve Chance'in üzerinde gördüklerime benzer bir deri yelek giymişti ama onunki göğüs kafesi gibi beyaz kemiklerle boyanmıştı. "Sadece senin prez'i almaya geldim."

"Seninkilerle Hank'te buluşacağını gayet iyi biliyorsun."

Chance açık alanı dolduruyordu, sağlam ve düzdü, ama diğer adam o kadar çok ileri geri hareket ediyordu ki, onu görünce neredeyse deniz tuttuğunu hissediyordum. Karşı yönden aynı tür boyalı deri kesimli başka bir figür belirdi, tembelce yaklaştı, ikisi Chance'in etrafında toplandı. Yeni figür büyüktü. Ayı kadar olmasa da Chance'ten çok daha büyüktü ve ayakları üzerinde ilkinden bile daha dengesiz görünüyordu.

"Hank'in, ha? Komik. Bazı kablolar birbirine karışmış olmalı," dedi ilk Wasted.

İkinci Wasted'in sesi daha alçaktı ve yakalaması zordu, kelimeler bir içeri bir dışarı sürükleniyordu. "... çok güzel kokuyor..."

"Rook haklı, çok güzel kokuyorsun," dedi ilk sürünge, yüzündeki geniş ve düzensiz sırtışı görebileceğim kadar öne eğilerek, dişleri lekeli, çürük ve kırıktı.

Chance sessiz ve düz bir sesle cevap verdi ve ikili kahkahalarla kükredi, daha büyük olan Rook tökezleyerek geri çekildi ve neredeyse sırt üstü düşüyordu

kaldırımından düşerken.

Ziyan Olmuşlar bu pislikler için mükemmel bir isimdi ve ikisinden birinin bana dokunması, beni Chance'in ulaşamayacağı bir yere götürmesi düşüncesi boğazımı düğümledi.

"Bu konuyu açıklığa kavuşturduğumuza göre, ben sizin değersiz kışklarınızı tekmeleme hakkını kendimde görmeden önce siz lanet olası ezikler neden Şeytan'ın bölgesinden defolup gitmiyorsunuz?" Chance hırladı, şimdi daha netti.

Sıska adam hâlâ sırtarak, "Hiç bu kadar tatlı kokan bir beta ile karşılaşmamıştım," dedi. "Yanında küçük tatlı bir beta amcığın var mı? Paylaşmak ister misin?"

"Hayır dostum, ben sadece anneni pazar gününe kadar altı şekilde becermeden önce çakma omega parfümüyle kapladığından emin oluyorum," diye cevap verdi Chance. Sesi tekrar alçaldı, yüzü diğer adaminkine doğru eğildi, kelimeler yakalanamayacak kadar yumuşak bir şekilde hırladı.

Rook daha da gürültülü bir kahkaha attı, tamamen eğildi ve çakıllara doğru uludu, ama sıska olan Chance'e ters ters baktı.

"Siktir git," dedi Chance doğrulurken. "Bir daha söylemeyeceğim."

Rook homurdanarak doğruldu ve bir kolunu uzatıp diğer adama vurdu. "Duydun mu Sıska? Erkek arkadaşın seni bir daha uyarmayacak."

Sıska sırttı ve üç adam da hareketsizleşti. Nefesimi tuttum, pis kanepenin arkasına yapıştım, Chance'i kendime çekmek istiyordum ve aynı zamanda... çok daha karanlık bir şey arzuluyordum. O adamların parçalandığını görmek istiyordum. İçten içe bunu kendim yapabilecek kadar güçlü olmayı, benim olanı tehdit ettikleri için onları parçalamayı diledim.

Sıska'nın sesi konuşurken kısıktı ve sözlerini net bir şekilde duymaktan çok o iğrenç ağzını izleyerek anladım. "Kendime engel olamıyorum. O kokunun peşinden gitmeliyim."

Bir adım öne çıktı, bir kolu Chance'in omzunu geçip kapının kenarına uzandı. Birden içimdeki hayvani öfke yerini paniğe bıraktı. Tuzak kapısını bulmayı unutmuştum ve eğer adam Chance'i geçerse, ben zeminin altına inmeden bana ulaşabilirdi.

Ancak ben bu düşüncemi tamamlayamadan Skinny yere yığıldı. Nefesim kesildi ama ani bağırışlarından beni duymalarına imkân yoktu. Rook, Chance'e uzandı ama betamın dirseği geri döndü ve o güzel geniş omuzları tutmaktan fazlasını yapamadan kabaca burnuna çarptı. Chance'in Skinny'yi kapıdan uzaklaştırıp kırık dökük otoparka fırlatmasını ve sonra dönüp Rook'un suratına kararlı bir yumruk savurmasını ağızım açık izledim.

Tekrar savurdu. Ve tekrar. Tırnaklarım kanepenin arkasına battı, Chance'in iri yarı adama vuruşunu izlerken yırtık deri sürtünerek kavradı, görüntü dağınık görüşümde ikiye katlandı. Her vuruş için iki yumruk, bir darbe çatlağı. Fark etmezdi. Bir ya da iki, Chance vahşi, vahşi ve dehşet vericiydi. Rook'un karnına bir tekme attı ve sonra tekrar döndü, ayağa kalkmasına fırsat vermeden Skinny'nin peşinden gitti.

Rook karnına doğru yuvarlandı ve daha iri olan Wasted dizlerinin üzerine kalkarken Chance'e bir uyarı çığlığı atmak istedim ama betam bir kırbaç şaklaması gibi hareket etti. Chance arkasını döndü ve botunun burnunu düşmanınin çenesinin alt tarafına geçirdi. Rook bir böğürtü kopardı ve Chance kendi ayağına uzanırken ben hareket bulanıklığı içinde gözlerimi kısıtım.

Skinny ayaktaıdı, Rook kışının üzerindeydi ve birdenbire tüm sahne hareketsizleşti. Güneş ışığı, Chance'in ellerinden her iki yöne doğru uzanan iki bıçağın keskin kenarlarından düet halinde yansıyordu. Parmak eklemlerinden kan damlıyordu ve bunun Chance'in mi yoksa diğer adamın mı kanı olduğunu bilmiyordum ama bu beni vahşi ve aceleci hissettiriyor, saklandığım yerden çıkıp betama sarılmamak için kendi gergin kaslarıma karşı savaşıyordum.

Yumuşak sözler söylendi ve Rook, Chance bıçağı boğazına dayamadan önce ancak bir dizinin üzerine çökebildi.

Vahşiıdi, tehlikeliıdi.

Benim, içimdeki yaratık uludu.

Sıska ellerini kaldırdı, bir o yana bir bu yana sallanarak yavaşça geri ve engebeli otoparkta tökezledi.

"Buna pişman olacaksın," dedi Skinny, Chance arkadaşının yükselmesine izin verecek kadar kayarken. Çatlaklara küçük kırmızı lekeler vurdu

büyük adam yere tükürürken kaldırım.

"Saçmalık," diye verdi Chance. "Geri dönüp Chappy'ye kışınıza tek bir Şeytan tarafından vurulduğunu açıklayacaksınız. Ve eğer sizden başka piçleri buraya gönderirse, aynı hikaye olacak, tek fark bir uyarıyla geri dönmeyeceksiniz. Burası bizim bölgemiz. Öyle de kalacak."

"Elbette, tatlım. Göreceğiz," diye bağırdı Skinny ama artık görüş alanımın dışındaydı, Rook ise Chance'in etrafında temkinli bir şekilde dolaşıyordu.

Bir motor kükredi ve ben Chance'in sırtına bakarken karnımın altında bir canavar açlıkla kemirdi.

Bölge umurumda değildi. Şeytanlar ya da Wasted umurumda değildi. Chance söz verdiği gibi beni korumuştı. İçgüdüsel olarak, etkili bir şekilde... *acımasızca*. Temel, içgüdüsel, kadim bir parçam onun ellerindeki kanı şok edici ve cinsel bir düzeyde onayladı. Diğer alfaların ve betaların eski, soluk kokularını görmezden gelerek kanepenin minderlerine doğru bastırdım, park yerinde hareketsiz duran Chance'i izlerken kalçalarımı orada sıktım. İkinci bir motor ilkin katıldı, hırıltıları artık acınası görünüyordu. Onlar zaferin değil, teslimiyetin sesiydi. Chance onları korkutup kaçırmıştı.

Ve şimdi Chance'e ihtiyacım vardı, o yumrukların gevşeyip bana dokunmasına, o serin ağzın ağzıma bastırmasına ihtiyacım vardı.

Nefesim düzensizdi, yastığı zayıfça kamburlaştırırken göğüslerim ağrıyordu. Bu hareket, baskı ve odaklanmadan yoksun olan hareket arzumu sadece hafifletti.

Diğer adamların hırıltılı geri çekilişini dinlerken gözlerim kapandı, hafızam Chance'in hareketlerinin bulanıklığını, kollarının gücünü, yumruklarının keskin vuruşunu, hatta çarpmanın çatlama sesini netleştirdi.

Chance döndüğünde gözlerimi tekrar açtım. Odak noktası benim üzerimdeydi ya da öyle görünüyordu, sanki masanın arkasındaki aynalı yansımadan nefes nefese ve ağırlı bir şekilde diz çöktüğüm yeri görebiliyordu. Yola bir kez daha baktı ve sonra kapıyı çekip açtı, içeri girdi ve kilitledi. Neredeyse tanıdığım adam gibi görünüyordu, sessiz ve sabırlıydı. Ama şimdi yüz ifadesinde acımasız bir nitelik vardı ve omuzları daha da gergindi. O

Kapıda yine durakladı, bana yaklaşmadı ve benim sabırsızlığım galip geldi.

Zayıf bacaklarıma aldırmadan aceleyle koltuktan kalktım ve o masanın etrafında dönerken ofisin kapısını .

İkimiz de donup kaldık ve ben ona bakmak için görüşümün rahatsızlığıyla savaştım. Etrafında dolaşan aşırı miskli bir alfa kokusu aldım. Bir alfayla dövüşmüştü. Elim masanın tezgahına çarptı ve dizlerim titredi.

"İzledin mi?" diye sordu, sesi yumuşaktı, yüzü hafifçe yana dönüktü.

Başımı salladım ve yutkundum. "Gittiler mi?" Sesim pürüzlüydü.

"Evet. Üzgünüm, bir-"

Chance'in sözünü kestim, bedenimi onunkine doğru fırlattım, göğsüne tırmanmaya çalışırken omuzlarını pençeledim, sırtım kavisli ve çenem kalkıktı. Ağzım onunkinin üzerine eğildi ve ondan boğuk bir şaşkınlık yankısı, benden de kısık bir inilti yükseldi.

Chance bana karşı her zaman çok tatlı, çok nazik olmuştu ve ben de ona bu iyiliğinin karşılığını vermek istiyordum ama onun dokunuşuna açlık duyuyor, dudaklarını ısıırıyordum. Tuhaf, ilkel bir yanımla onun bana da Wasted'a davrandığı kadar sert davranmasını istiyordu.

Bir an için hiçbir tepki vermedi, sadece dilimi içeri sokmama izin vermek için dudaklarını araladı, taze ve hafif sabunlu tadını aradı. Sonra, dönüp iri adamı tekmelediği kadar hızlı bir şekilde, Chance'in kolları kalçalarıma dolandı ve sırtım aynaya . Ben onaylayarak inerken ayna arkamda titredi. Bacaklarımı açtım ve sonra zıpladım, Chance'in elleri hevesle kışımı yakaladı, kalçalarımı kalçalarının etrafına sararken sertçe sıktı.

Dili benimkinin etrafında kıvrıldı, tekrar öğütmeye başladığımda ikimiz de haykırdık, bu sefer çok daha iyi bir sonuç için. Chance'in kot pantolonu tozluklarımın yumuşak kumaşına karşı sertti, kıpırdayan siki muhtaç seksime karşı daha doğrudan bir baskı oluşturunuyordu.

Bir eli kışımı güzel bir ısırık noktasına kadar sıktı ve diğeri saçlarımı avuçlamak için sırtımdan yukarı kaydı. Chance'in ağzı benimkinden çekildi, nefesimiz sessiz boşlukta çıkıyordu. Eğer Wasted şimdi geri gelseydi, bizi birlikte görürlerdi. Beni betanın etrafına sarılmış bir şekilde inerken görürlerdi.

Çaresiz bir Omega'ydım. Chance dudaklarını, dilini ve dişlerini kulağıma doğru sürüklerken kapı aralığına baktım.

Sertçe eğildi, nefesimi çaldı ve kalçalarını kalçalarımın arasına sokarken dudaklarımdan bir sızlanmayı zorladı. "O göt delikleriyle dövüşmemi izlemek seni ıslattı mı, kuşum? Kayganlığının kot pantolonumun içine sızdığını hissedebiliyorum."

"Evet!" Chance kulağımın lobunu ısırırken nefes nefese kaldım, ovaladım ve hıçkırdım.

"Seni korkuttuğu için mi?"

Gözlerimi kırıştırdım, sonra başımı salladım ve Chance çekildi. Bu kadar yakından onu çok iyi seçebiliyordum. Elmacık kemiklerinin çenesindeki kaslara kadar inen çizgileri. Burnunun mükemmel ince oku. Kemerli kaşları keskinleşiyordu.

Dudaklarımı yaladım ve bakışları dilime kaydı, yeşil gözleri daha da karardı. "Çünkü beni güvende hissettirdi," diye fısıldadım.

Chance göz kırptı ve sonra tekrar nefessiz kaldım, dili ağzımın derinliklerinde, sert ve aç, göğsünün her santimi benimkine bastırılmıştı. Vücudu kabardı, kasıldı ve beni olduğum yere mıhladı. Saçlarımdaki eli sıkılaştı ve büküldü, köklerini çekti. Dilini emerken inledim, saçımdaki acı izi amımdaki darbenin kenarlarını güçlendiriyordu. Chance'in kışımdaki , sallanma hareketleriyle aynı anda sıkıldı.

Ellerim , sırtında derisini çizebileceğim kadar sıkışana kadar yırttı, kaslar aynı sert ve kararlı ritimle kavrayışımın altında esnedi. Tek bir sonuç vardı ve Chance homurdanarak tırnaklarımdan battığı öpücük talebini geri çekti. Bir çılgılla boşaldım, ses neredeyse kederliydi, bir anda zevkin doğumu ve ölümü. Eğildim ve göğüslerimi onun göğsüne sürttüm, gözlerim kapalı, içimden geçen dalgayı uzatmaya çalışıyordum.

Chance'in hareketleri aynı derinlikte olmasına rağmen yavaşladı, sadece ben kıpırdandıkça durdu. Bir adım geri çekildi ve ben de bir ayağımı yere koyarak aramızda uzanıp bel kemerine yapıştım.

"Becer beni," diye nefes nefese kaldım. Bir kez yeterli değildi. O sahte seks oyunu yeterli değildi. Onun tenine ihtiyacım vardı. Dişlerine-

Chance kahkaha atıp ellerimi tutarak göğsüne doğru çekerken kafam dağıldı. Chance beni ısıramazdı. O bir alfa değildi.

Buna rağmen, fikir hâlâ kulağa harika geliyordu.

Chance ellerimi bıraktı ve kollarını tekrar kalçalarımaya dolayarak beni kendi tarafına doğru kaldırdı.

"Burada olmaz, kuşum. İyi bir kız ol ve beni temizle, sonra seni gözlerin görmeyene kadar boşaltacağım."

Bunun üzerine homurdandım. "Bu pek de iddialı bir işaret değil. Düz yürüyemez hale gelene kadar nasıl?"

"Anlaştık," diye homurdandı Chance ve bizi tezgâhın arkasından çıkarıp merdivenlere doğru yöneltti.

18. ŞANS

Ben Bear'ın neden bir yandan bulutların üzerinde dolaşırken bir yandan da biri onu sıkmış gibi göründüğünü anlamaya başlamıştım. Kirli bir bulaşık bezi gibi.

Faith'i duşa yanımda götürmüştüm ve tüm zaman boyunca kaygan, küçük bir cinsel canavara dönüşmüştü, yumruklarımdaki kanı yıkamama zar zor izin - Wasted chumps; sadece biraz şişmiş ve morarmıştım - ellerini sikimin üzerine koymadan ve o sıcak amcığı kalçama sürtmeden önce.

Şimdi, sıırılsıklam olmuş ve üç parmağının etrafında kenetlenmişken, şişmiş dudakları bir iniltiyle açılmışken anlıyordum.

Bu bok baş döndürücüydü.

"Daha fazla," diye mızızlandı Faith, çırpınması bitmemişti bile ve kalçalarının güzel küçük sarsıntılarıyla parmaklarımı sikmeye başlamıştı bile.

Koyu renk saçları ince omuzlarının ve kavisli göğsünün üzerine dökülmüştü, mürekkep okları beline kadar iniyordu, derin ve paslı pembe meme uçları tellerin arasından görünüyordu. Giydiği bikininin bronz çizgilerinin izini sürmüş, daha önce görmeyi özlediğim soluk tenini yalamış ve aşağıya indikten sonra kalçasının iç kısmındaki bir çürüğü emmiştim.

Sert ve sabit. Budamaya başlamıştım ve duş soğumaya başlamıştı.

"Becer beni Chance, lütfen," diye nefes nefese titreyen elleriyle bana uzandı.

Bir düğüme ihtiyacı vardı ama asla yalvarmadı. Sadece benim adımlı. Sikimi. Parmaklarımı.

"Lütfen," diye bir kez daha sızlandı, tökezleyerek ilerledi.

Onu kollarımla yakaladım, parmaklarımı sıırılsıklam olmuş amcığından çekip çıkardım, itirazını hıçkırarak haykırırken sıırışıımı gizledim. Onu vahşi, endişeli ve korkmuş görmüştüm ama aynı çaresizliğin acil ve açık bir şekilde sikişmek için talepte bulunacağını fark etmemiştim. Küçük kuşumu utangaç ve ürkek olarak hayal etmiştim. Ama açlığını ifade etmek için pençeler ve keskin dişler geliştirdi, onu yerine sabitlediğimde ya da meme ucunu ısırduğımda hoşuna gitti.

O mükemmeldi.

Suyu kapattıktan sonra onu kollarımın arasına Faith bana sarıldı. Yuvada daha iyi hissedecekti. Ayrıca prezervatifler de oradaydı.

Beni güvende hissettirdi.

Bir omega'nın kendini güvende hissetmesini sağlamıştım, kendimi dizginleyerek, nazik davranarak değil. Güçlü, lanet olası öfkeli ve güçlüydüm. Tüm bunları görmüştü ve bu onu ıslatmıştı. *Benim* için.

Onu küvetten çıkarırken Faith'in dudakları çenemin köşesine yapıştı. O noktayı seviyordu, kemirmeye devam etti ve ben onu yukarı kaldırırken inledi.

"Becer beni," diye fısıldadı, sanki güzel bir kadının becerilmem için bana yalvardığını bir şekilde unutabilmişim gibi.

Mümkün değil.

"Önce yuva, kuşum," dedim, ama havluları tezgâha atıp onu yatak odasına taşımadan önce havlularla tenimizi üstünkörü bir şekilde taradım.

Titreyerek bana sokuldu ve ben de pencerenin dışındaki gökyüzünün koyu fuşya tonuna baktım. Faith'le daha ne kadar zamanım vardı?

Beni *istiyor*, diye kendime hatırlattım. Bear geri gelirse, sırasını bekleyebilirdi.

Faith benden önce yuvaya koştu, perdeleri açtığımda içeri daldı ve ben de eşikte durup o yerleşirken içeri baktım.

Sırt üstü uzanmış, bacaklarını iki yana açmış ve dizlerini bükmüş, utanmazca bir teklifte bulunuyordu. Amcığı derin görünüyordu ve

Arkamdaki gökyüzü kadar güzel ve pembe, açık ve uyarılmayla parlıyor, ihtiyaçla ağzı açık.

"Neye ihtiyacın var, kuşum?" Sırf tekrar söylediğini duymak için sordum. "Sen," diye inledi, kalçalarını boş havaya doğru salladı. Hayır.

tereddüt, utangaçlık yok.

Utanmaz bir arzu, hepsi benim için. Dizlerimin üzerine çöktüm, beyanattan ve yuvadaki yoğun parfümünden biraz başım döndü. Perdeleri indirirken sırtıma çarptı. Bu kapalı ve rahat alanda ışık altın rengindeydi, küçük su damlacıkları ampullerin ışıltısını tenindeki yıldızlar gibi yakalıyordu.

Elimi uzatıp Faith'in kalçasının iç kısmını aşağı yukarı okşadığımda amcığı istekle kasıldı ve sanki kendini sikime bırakabilecekmiş gibi kıpırdanarak yaklaştı.

"Prezervatif ve kayganlaştırıcı, kuşum," diye azarladım, iki parmağımı klitorisine dokundurup nefesini kesmesini sağladım.

"Kayganlaştırıcıya *ihtiyacım* yok," homurdandı ama bir kolunu Bear'ın bulacağını söylediği yere doğru uzatmıştı, göğüsleri davet edercesine havayı işaret ediyordu.

Öne doğru eğildim, başımı eğdim ve dudaklarımı o tatlı ikramlardan birinin etrafına sardım, tomurcuklanmış ucunu emdim. Muhtemelen haklıydı. Duştan sonra bile iki parmağımı kolayca içeri sokabilirdim, ki bunu hevesle yaptım.

Ulaşabildiği malzemeleri yere bıraktı ve sonra elleri ıslak saçlarımı okşayarak ağzımı göğüslerine doğru tuttu. Yüzük parmağımı açıklığına doğru ittim ve omega'mın inlemesine ve dokunuşa doğru sallanmasına neden olan yumuşak bir dirençle içeri girdim.

"Evet, evet, *daha fazla*, lütfen."

Sırtarak diğer meme ucuna doğru ilerledim ve serçe parmağımı bastırarak onunla alay ettim.

Faith'in saçlarımdaki tutuşu sıkılaştı, sırtı kamburlaştı ve kaygan seksi parmağı içine çekti.

"Tanrım, Chance, evet!"

Gözlerim büyüdü ve kopmadan önce havada küçük bir tükürük izi yakalayıp göğsünden çekildim.

Faith kendini hevesle elime bırakıyordu. okşadım ve o süngerimsi, yumuşak açılış halkasını bulduğumda inledi.

Bear bana açıklamıştı. Bir kraliçe gibi dört parmağıyla sikti.

Bir omega gibi, diye hatırlattım kendime hevesle.

Sesimdeki düzensiz ihtiyacı gizlemeye çalışmak için boğazımı temizledim. "Bahse girerim beş parmağının da içinde olmasını istersin," dedim ve Faith'in gözleri genişledi, tavana bakıyordu. Bir an sonra daha da ısındı ve kayganlaştı ve avucumda birikmek üzere kaydı.

Kayganlaştırıcıya bir göz attım ve kesinlikle haklı olduğunu fark ettim. En azından amcığı söz konusu olduğunda. İğrenç, ateşli, ahlaksız bir fikir geldi. Bear'ın daha sonra onaylamayacağı bir fikir. Ama benim kuşum?

"Bunu ister misin, kuşum? Elimin seni ister misin?"

Ağzı açık kalmış, göğsü kabarmış ve başını sallarken gözleri kapanmıştı.

"Bana bak Faith," diye tersledim ve gözleri tekrar irileşti, çenesi göğsüne doğru kıvrıldı. Bir kaşımı kaldırdım, parmaklarımın daha derine batmasına izin verdim, başparmağımla dudaklarının ve klitorisinin etrafını okşadım, boştaki elimle uyluğunu okşadım. "Seni elimle doldurmamı ister misin?"

Dili dudaklarını ıslattı ve gözleri neredeyse kararmıştı, ama elimin üzerinde sallandı ve daha parlak bir arzu aktı. "Evet," dedi usulca.

Yüce İsa. Kutsal melekler. Bu lanet kadın.

"Yumruğumu mu istiyorsun, kuşum? Yumruğumun seni bir düğüm gibi işlemesini mi istiyorsun? Sana çılgılık attırmamı mı?" Sakin görünmeye çalıştım ama kelimelerimdeki titreme çok açıktı.

"Evet amına koyayım," dedi Faith, kalçaları titriyordu.

Başparmağımla onu okşadım ve titreyip tekrar gevşedi, ama topukları teklif için daha da açıldı.

İlk başta kolay görünüyordu ve Faith her ince ayarda minnettarlıkla inledi.

Yüzündeki gevşek ve sersem ifadenin acıya dönüşmediğinden emin olmak için onun üzerinde gezinerek yer . Başparmağımın ilk boğumu, sanki vücudu tam set için bekliyormuş gibi sorunsuzca içeri girdi. Faith maraton koşar gibi nefes alıyordu, yanakları kızarmış ve dudakları şişmişti, tam bir ıslak rüya gibi görünüyordu. Açılışının direncini, elimin krampını hissedebiliyordum.

Zaten çürük olan parmak eklemlerini ezdiği yerde, ama eğilmeye devam etti, beni yuttu. İkinci parmak eklemine gelene kadar kaşları çatıldı.

Aşağı baktım ve elime gerilmiş, kırmızı, ıslak ve o kadar sıkı ki nabzını hissedebildiğim görüntüsü karşısında inledim.

"Durma," diye inledi.

Elimi büktüm, parmaklarımın çıkıntılarının onun aşırı hassas etini uyarmasına izin verdim ve Faith çırpınarak tiz bir inleme sesi çıkardı. Onu incitmek istemiyordum. Hayalet'in düğümünü birçok kez görmüştüm ve kabaca yumruk büyüklüğünde, belki biraz daha küçük görünüyordu. Ayı'nınki muhtemelen daha büyüktü. Ama bu omegalar için farklı mıydı?

"Chance," diye inledi Faith, sallanıp topuklarını yatağa dayadı, gözlerini geriye devirdi.

Acı değil. *İhtiyacım var.*

O yere inerken dürttüm ve sonra elimin etrafında nefesimi kesen ani bir baskıyla içeri girdim ve Faith...

Faith aklını kaçıyordu. Uludu ve hemen nabızı atmaya ve etrafımda fışkırmaya başladı. Parmaklarımı yavaşça kıvırdım ve bu değişiklik onu çılgına çevirdi, titriyor, nefes nefese kalıyor, sızlanıyor ve sanki ona dünyanın en iyi orgazmını yaşıtıyormuşum gibi yumruğuma boşalıyordu.

"Evet, evet, evet, oh lanet olsun, durma-" diye yalvardı. Yer değiştirdim, biraz daha battım, bileğimi döndürdüm ve Faith çığlık atıp elimi zonklayan bir mengene gibi sıkarken ani bir sıvı sıçraması kucağıma çarptı.

Nefes alamıyordum. Sikim acı verici bir şekilde sertleşmiş, yapışkan kafası Faith'in göt yanaklarının arasına girmişti. Boştaki elimle aşağı uzandım, oradaki baskıyı hafifletmek için uzunluğumu okşadım, ama bu sadece ağrıyı daha da kötüleştirdi. Onun içinde olmaya ihtiyacım vardı.

Faith inledi ve yumruğumun üzerinde kıvrandı, elleri arkasındaki yastıkları kavradı, kalçalarının aksaklıklarıyla kendini sonsuz bir serbest bırakma döngüsüne hapsetti.

"Daha ister misin, kuşum?" Aynı anda hem umutlu hem de kuşkulu bir şekilde .

"Evet, evet, evet, daha fazla!"

Çaresiz sikimi bıraktım, parmaklarımı Faith'in doldurulmuş açıklığının etrafında dolaştırdım ve sonra kışına doğru indim. "Burayı da doldurmak ister misin?" Nefes nefese kalıp kıpırdamadan durduğunda dudağımı ısırarak sordum, parmak ucumu deliğine bastırdım.

Hayır derse, daha fazla dayanamayacak hale gelene kadar onu kaldırır, karnının üzerinde bitirir ve Bear bile izi fark edene kadar kokumu ona sürerdim.

"Daha fazla," diye fısıldadı, tekrar kıpırdandı, zevkle haykırdı, yumruğumu kavradı ve beni kaydırdı.

Cevabıyla nefesim kesildi ve kayganlaştırıcıya ulaşmak için dönmek ve zorlanmak zorunda kaldım.

Bazen Ghost'a karşı acımasızdım, onu yeterince hazırlamadan beceriyordum. Bu şekilde hoşuna gidiyordu, ona tatlı davrandığım için bana . Ama Faith'le işleri berbat etmeyecektim. Gergin ve hazır olması gerekiyordu. Orgazmlar onu çıldırtıyor ve azdırıyordu, ama bu onun kışını muhtemelen ilk kez bir siki almaya hazır hale getirmeyecekti.

Beceriksizce, tek elimi kullanarak parmaklarımı kayganlaştırıcıya buladım ve eğildim, Faith'in karnını ve göğüslerini öptüm, büzülmüş deliğine uzanırken dikkatini dağıttım.

Başımı hevesle kavradı, beni ağzına doğru çekmeye çalıştı ama ben güldüm ve onun yerine göbek deliğine doğru ilerledim, küçük çukuru yaladım ve tatlılığını tattım. Bir parmağımı deliğine bastırduğımda gerildi ve işaret parmağımı boğuma kadar sokup durakladım, hissi test etmesine izin verdim. Müstehcen sorulara nasıl cevap verdiğini hatırlayarak onunla alay ettim.

"Burayı da benim için açacak mısın, kuşum? Erkeğinin açgözlü deliklerini doldurmasına izin mi vereceksin?"

Faith sızlandı ve daha da sıkılaşıırken tısladım. Dizlerimi biraz daha kaydırdım, nefesimin klitorisinin üzerinde çağlamasına izin verdim.

"Yumruğum ve sikimle doldurulmanın nasıl bir his olduğunu bilmek ister misin? Beni içeri almalısın."

"Yala," diye fısıldadı Faith ve kalbim boğazıma fırladı.

Gözlerimi kırıştıtarak ona baktım, siyah gözlerim dudaklarımın onun seksinin üzerinde gezinmesini izliyordu, şişmiş klitorisi gözlerimin önünde adeta titreşiyordu.

Dilimi dışarı çıkarıp klitorisine doğru uzattım, zar zor bastırdım ve Faith hırlayarak yumruğumu yere indirdi. Parmağım kıkına battı ve ağzı şok içinde açıldı.

Ödül olarak ona bir kez ve o çöktü, yumuşadı, biraz daha derine girmeme izin verdi.

"Güzel, değil mi? Muhtaç amcığın doldurulmayı seviyor. Ve kığın..." İkinci bir parmağımı deliğinde denedim ve , bana sıkı bir giriş sağladı. "Oh evet. Senin kığın da küçük bir sürtük."

Faith soluk soluğa kaldı ve ben sadece bir an için onu çok mu zorladığımı düşündüm, sonra yeni bir aciliyetle yumruğum ve parmaklarımın arasında kendini becermeye başladı.

"Prezervatifi takmama yardım etmen gerekecek, kuşum," dedim sırtarak, ellerimi büküp parmaklarımı kığında makaslayarak biraz daha gerdim. Bir an tısladı ve burnunu kırıştırdı, ama aynı hızla parmaklarımın üzerinde kendini daha derine itti.

Bu muhtemelen Bear'ın yaratıcı olmak için aklındaki şey değildi... ya da belki de değildi. Belki de bir hizmet alfası olarak çalışırken her türlü pisliliği denemişti. Faith'in klitorisini yalayarak ve emerek kamburlaştım - bir omega düğümü atıp aynı zamanda bir alfa olarak onu yiyemezdim, bu yüzden bu benim için gidiyordu - üçüncü bir parmak eklediğimde ve boşaldı, bir eli saçlarıma uçu.

O hazırды.

Dizlerimin üzerine çöktüm, parmaklarımı nazikçe kığından çektim, prezervatif paketini kaptım ve dişlerimle yırtarak açtım.

Faith gevşemişti ama bana göz kırptı ve yardım etmek için uzandı. Beceriksizdi, belki biraz deneyimsizdi, ama prezervatifi takmasına rehberlik ettim ve kayganlaştırıcıyı ona uzattım, çok nazik elleriyle beni okşarken başım bir iniltiyle geriye düştü. Bir gün ona beni nasıl boşaltacağını, sikimi nasıl yutacağını öğretecektim. Acaba yüzünü tutmama ve ağzını sikkeme izin verir miydi? Ona Ghost'tan daha tatlı davranırdım ama biraz kirli kullanılmaktan hoşlanacağına dair bir his vardı içimde. Emin olana kadar ağırdan alacaktık.

Onu yumruğum ve sikimle iki kez doldurmak yavaşlık olarak değerlendirilemezdi.

Ellerine doğru sallandım, bu şekilde bitirmeme konusundaki kararlılığımı biraz fazla yakından test ettim ve gözlerini yakalamak için bekledim.

"İyi misin, kuşum? Bunu ister misin?"

Gözleri arzudan kararmış, göğsü ve yanakları kızarmış, dudakları ıslanmıştı ama ben onun sesini de duymak istiyordum.

"Senden her şeyi istiyorum, Chance," dedi ve bir an için kalbimin göğsümde ölebileceğini düşündüm. Ama bir an sonra iki kat daha sert atmaya başladı ve eğildim, dudaklarını yavaş, derin bir öpücükle yakaladım, dilini benimkiyle okşadım, parmak eklemlerimi içine sürttüm ve amcığı beni kavrarken sırtışımla savaştım.

Elime kramp girmeye başlamıştı ama mecbur kalmadıkça bu andan vazgeçecek değildim.

Faith nefes nefese kalınca geri çekildim, topuklarımın üzerine oturdum ve elimi kalçasına koyarak onu kucağıma çektim.

"Yanaklarını benim için aç, kuşum."

Faith'in gözleri büyüdü, yüzü kızardı ama titreyen elleri kendi kığına uzandı, sertçe kavradı ve iyi bir kız gibi yayıldı. Mükemmel, tatlı bir sürük. O hareket ederken yumruğum içinde yer değiştirdi ve nefesi kesildi. Yeni aç dikkatini yeterince dağıttı ve ben de kendimi kığına yerleştirip yavaşça bastırdım.

Prezervatifi taktığımda biraz kasılmıştı ve yüzünün değişimini izledim. İlk sıkışma ve yanma alnında oluşan gerginlik, direnci kırıp içine girdiğimde göğsünün hızla yükselip alçalması. Güvende olmak için uzunluğuma daha fazla kayganlaştırıcı fışkırttım ve sonra pompalamaya başladım.

Sikeyim. Kahretsin, yumruğumun baskısını hissedebiliyordum. Faith'in yüz ifadesi gevşiyor ve çaresizleşiyordu, nefesi kesilmişti, gözleri üstümüzdeki boşluğu arıyordu.

"Söyle bana kuşum," diye seslenerek onu kendime çektim. "Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Çok doluyum," diye inledi Faith.

Onun sikimi sıkma şeklinin kalbimin sıkışmasını, omurgamın dibindeki keskin zevk çivisini yansıtmalarını görmezden gelerek daha derine girdim.

"Çok mu fazla?" diye sordum ama cevabını zaten biliyordum.

"Hayır," diye inledi, kalçalarını içime doğru yuvarlayarak. "Çok iyi. Tanrım, Chance, yine boşalacağım."

Öyleydi; amcığı yumruğumu emiyor, kıcı sıkılıyor ve daha derine girmemi reddetmeye çalışıyordu. Ama onu hissetmeye bağımlıydım ve her hamlede daha kolay giriyordum, onun için iyi hazırlanmıştım, onu benden daha fazlasını almaya zorluyordum.

"Göğüslerinle oyna, onları benim için güzel ve pembe yap, sen yumruğuma boşalırken ben de onları emeyim," diye hırladım.

Faith hemen itaat etti ve ben de onu gördüğümde ağızım açık kaldı, kendinden geçmiş bir halde, tamamen his ve ihtiyaç içindeydi. Meme uçlarını sıkı ve çekti, göğüslerinin etini kavradı, bir salıverme ve diğerine kadar titrerken, sürece odaklanamayacak kadar fırtınanın derinliklerine daldı. Üzerine eğildim, bir kolumu sırtına dolayarak onu kavradım ve dilimle yatıştırımadan önce bir göğsünü kabaca ısırdım.

Bu pozisyonda kıcına girebildiğim kadar girdim ve onu becerirken, göğüslerini emerken, ikimizi de homurtular ve çığlıklardan oluşan bir çığlığa sürüklerken kendimi okşamak için yumruğumu kullandım. Taşaklarım Faith'in zevkiyle kayganlaşmıştı ve kıcı sikimin etrafında o kadar sıkıydı ki sanki oradan boğazıma kadar boğuluyordum.

"Oh, Chance, oh-ben-ben-"

Faith uludu, bacakları belimde düğümlendi ve tepeden tırnağa bir ürperti onu ele geçirirken vücudu gerildi. Beni de ele geçirdi. Aletimin etrafındaki kasların acımasızca bükülmesiyle beni aşağı çekerken olabildiğince derine indim, iniltilerimi göğüslerine gömdüm, zayıf bir şekilde bitirmek için çırpındım, gözlerimin arkasında şimşek ve dilimde tatlı badem ve hindistancevizi vardı.

Kıpırdamadan durduğumuzda nefeslerimiz kesilmişti. Kalçalarım yanıyordu ve yumruğum serbest bırakılma ihtiyacıyla çarpıyordu ve aletim... aslında yumuşamış hissediyordu. Faith'in tenine doğru sıırıttım ve parmakları saçlarımı okşadı.

"Vay canına," diye fısıldadı.

Güldüm, ona bakabilecek kadar doğruldum. Gevşek, yumuşak ve uykulu görünüyordu, gözleri yavaşça kırpışıyordu. Kendi dudağını ısırmıştı, şişmiş ve kızarmıştı ama şekilde ona ulaşamazdım.

"Mmm," diye mırıldandı, artçı bir şokla titriyordu. İniltimi geri çektim. Kaçmam gerekiyordu, ama hareket etme, ondan ayrılma fikrinden nefret ediyordum, bu yüzden nazik kelepçelerden destek aldım ve

titriyor ve nefesimi tutuyordum, o tekrar başlayana kadar bir meme ucunu kemiriyordum.

Çok fazla.

Yavaşça çektim, önce horoz, elim yavaşça esnedi ve gerildi, dikkatlice dışarı sürüklendi. Parmak eklemlerim dışarı çekilirken Faith bir iniltiyle tekrar boşaldı, ama çabucak yerleşirken ikimiz de iç çektik. Elim kızarmıştı ve biraz şişmişti... ve cehennem gibi ıslaktı. Parmaklarımı ağızma götürdüm ve yaladım, onun tadı karşısında inledim. Beni kaplamıştı ve tadı şeker gibiydi ve kendimi aniden açlıktan ölürken buldum.

Faith onun içinde olan elimi temizlememi puslu bir ilgiyle izledi ve muhtemelen tüm yumruğunu kek hamuruna doldurmuş küçük bir çocuğa benzediğimi fark ettiğimde kızardım. Ama o gülmedi. Gerindi ve iç çekti, dudaklarına tembel bir gülümseme yayıldı. Seksi kızarmış ve şişmişti, meme uçları ısırılmıştı, öpücüklerimden kalan yeni izler tenini süslüyordu.

Faith rahat ve dürüst bir sesle, "Bu inanılmazdı," dedi.

Bu övgü karşısında aletim neredeyse yeniden sertleşiyordu.

Kolları başının üzerine düştü, tam bir teslimiyet ve rahatlık içindeydi. Benim sayemde. Çünkü onu çok iyi becermiştim, o kızgınlığına yaklaşan bir omega iken bir beta olarak bile.

Kendime baktım ve biraz dağınık ve prezervatiften kurtulup temizlenmem gerektiğini fark ettim. Ama tek yapmak istediğim Faith'in üzerine uzanmak ve uyuyana kadar onu öpmekti... ya da tekrar sevişmek. Hangisinin kulağa daha hoş geldiğinden emin değildim.

"Sadece bakacak mısın yoksa bana sarılacak mısın?" diye mırıldandı.

Güldüm ve sertlikten inleyerek dizlerimin üzerine kalktım. "Temizlen ve sonra seni kucaklayayım. Belki bakarım da."

Mırıldandı, hafifçe kaşlarını çattı ve arkamdaki perdelere baktı.

Hızlı ve sert bir öpücük için ağızımı onunkine bastırarak içeri daldım. "Süper hızlı. Hemen döneceğim." İçini çekti ve başını salladı, ben de hızla banyoya doğru ilerleyerek uzaklaştım.

Yatak odasının kapısının açıldığını duyduğumda bulaşık yıkamanın tam ortasıdaydım. Banyo kapısını kısmen açık bırakmışım ve Bear'ın girişte durakladığını görmek için kapıyı tekmeledim. Merakla havayı kokluyordu ve ben donup kaldım, yere, kıyafetlerimin yere baktım.

Bear sırtıttı ve banyosunda çırılçıplak olmamı umursuyormuş gibi görünmüyordu.

"Sanırım iyi bir gece geçirdiniz," dedi alçak sesle.

Bir kahkaha attım, bizden sadece birkaç metre ötedeki omega'ya bileğimi soktuğum için hâlâ hafifçe ağrıyan elimin aşırı derecede farkındaydım.

"İyi bir şekilde sona erdi," diye itiraf ettim, detayları anlatmamaya karar vererek. "Ama erken saatlerde bir çift Wasted bizi ziyaret etti. Faith'i hiç görmediler ama üzerimde onun kokusunu almış olabilirler. Onları ."

Haberi duyunca Bear'ın elleri kenetlendi ve telefonunu çıkarıp hızlıca yazmaya başladı - muhtemelen King'e haber vermek için bir mesaj atacaktı. "Yine de iyi mi?"

"Kendin gör," dedim omuz silkerek. Gözlerini kaçırdığında sertçe yutkundum, içimde ani bir sinir kıvılcımı çaktı. Giyinikken kendimi daha iyi hissedip hissetmeyeceğime karar veremiyordum ama Faith'e sarılma sözü vermişim ve ne olursa olsun Bear'ın buna engel izin vermeyecektim.

Onu dışarı kadar takip ettim, dışarıda titreyen sokak lambasından gelen küçük bir ışıltı dışında oda artık karanlıktı. Yuvanın perdesini araladı ve cevabı hemen geldi; yumuşak bir gülümseme ve alçak, sıcak bir kahkaha.

İçeri baktım ve Faith'i bir denizyıldızı gibi yayılmış, dudaklarını ayırmış ve uykulu nefesler buldum.

"Onu , ha?"

"Yaratıcılığım var" diye cevap verirken göğsümün gururla kabarmasını engellemek imkansızdı.

Bear'ın telefonu çaldı ve ekrana kısa bir süre kaşlarını çattı. "Hmm... King ayrıntıları istiyor. Gel kızımızın yanına kıvrıl, biz de ona mesajla bilgi verelim," dedi Bear.

Ve bir kez daha bakmadan ayakkabılarını tekmeledi ve soyunmaya başladı.

Bizim kız.

Yuvarın içine eğildim, Faith'in bacaklarından birini kaldırarak yanına kaydım, Bear'a yer açmak için onu göğsüme çektim... ya da sadece açgözlü olmak için.

"Burası tatmin olmuş bir omega gibi kokuyor," dedi Bear. "Titreşimli düğüm oyuncağını kullandın mı?"

Faith yüzüme doğru dönüp burnunu boğazıma gömerken gözümü kırıştırdım ve yüzüme bir gülümseme yayıldı. "Hayır, ama bir dahaki sefere yapacağım," dedim.

Bear sadece külotuna kadar soyunmuştu ama düğümünün neredeyse elim kadar ya da daha büyük olduğunu söyleyecek kadar ışık vardı. Adam korkunç derecede sarkıktı.

"Yumruğumu düğüm olarak kullandım," diye kaçırdım.

Bear gözlerini kırıştırdı ve sonra dönüp yatağın üzerine yığıldı. "Çok hoşuna gitti, değil mi?"

Doğrudum ve başımı salladım. Faith'in dudaklarının kenarları kıvrılıyordu ve içimden bir ses bizi dinlediğini söylüyordu.

"Ben de onun kığını siktim."

Bear'ın gözleri büyüdü. "Aynı anda mı?"

Başımı salladım.

Ağız birkaç kez açılıp kapandı. "Şey," dedi sonunda, kaşları hafifçe çatılmıştı ama yüzünün geri kalanı rahatlamıştı. "Şimdi biraz kısıdım. Sence ikimizi de aynı anda kaldırabilir mi?"

Öleceğimi düşündüm ama buna değecekti. Faith'e baktım. Dudakları ayrılmıştı ve nefesi boğazımda biraz ağırlaşıyordu. Sırıttım ve kalçasını okşadım.

"Bence ikimizi de alır ve daha fazlası için bize yalvarırdı," dedim, eğilip kulağını öptüm ve dilimin kısa bir süre içeri girmesine izin verdim. Titredi ama uyuyormuş gibi yapmaya devam etti, bu yüzden çabalarımın hala memnun olduğunu anladım.

"Açgözlü küçük omega," diye mırıldandı Bear sevgiyle.

"Bizim kız," diye fısıldadım, kulağını tekrar öptüm, lobunu ısırdım. Sonunda sakinleştim ve Faith'e doğru uzandım, Bear da King'in mesajlarına açık olan telefonu bana uzattı.

Bear'a Faith'in beni Wasted'larla dövüşürken izlerken ne kadar azdığını anlatabilirdim ama bu gerçeği garip bir şekilde sahipleniyordum. Eğer sürü olacaksak onu her türlü şekilde onunla paylaşabilirdim ama şimdilik bu çekirdeği kendime saklamak istiyordum.

Faith'in dudakları gizli bir öpücükle boğazıma yapıştı ve ben bir mesaj yazarken gülümsedim.

Ben yazarken King'den bir tane geldi. *Chance'i gönder de kendisi söylesin.*

Çağırıcı görünce kaşlarımı çattım ve Bear'ın King'i İnanç'ı kabul etmeye ikna etme planını hatırladım. Kamerayı açtım ve çevirdim, Bear'a baktım ve kaşlarımı kaldırdım. Faith ve ben ekrandaydık. Hâlâ zevkten pembe yanaklıydı, öpücükler ve şakacı ısırmalarla işaretlenmişti ve göğüsleri göğsüme ve kolunun altına gizlenmişti, ama yan tarafta yumuşak bir vardı. Bear sırttı ve bana başını salladı. Fotoğrafı çekip King'e gönderdim ve *"Yapamam, üzgünüm"* diye ekledim. *İşte olanlar.* Orijinal metnimin başına.

Bir yanıt balonu belirdi, birkaç dakika boyunca bize göz kırptı, ancak hiçbir yanıt gelmedi ve sonunda kayboldu.

Bunun bir ilerleme olup olmadığından emin değildim ama King'in bununla ilgili bir sorunu varsa gelip beni bulabileceğini düşündüm. Ama hiç gelmedi ve üçümüz yuvada uyuyakaldık, Faith benimle Ayı'nın arasına sıkışana kadar birbirimize daha da sokulduk, uykuda bile sersem bir gülümseme takındı.

Muhtemelen ben de bir tane giymişimdir.

19. İNANÇ

Ben Bear beni ilk kez düğümlediğinde sıcaklığın başladığını düşündüm.

Ya da Chance'in beynimi yumrukladığı gece ve sonra bana analın korkunç, fantastik ve gerekli olduğunu öğretti.

İki seferde de yanılmışım.

Ertesi sabah uyanmayı, duş almayı, yemek yemeyi ve çocuk havuzunda yüzerken kendimi yarı yarıya normal hissetmeyi başardım, batıdan Dead End'in yanından geçen bir fırtınayı izledim, bulutlar iki saat boyunca hiç yağmur getirmeden gökyüzünde yuvarlandı.

Chance ve Bear sırayla benimle takıldılar ama King onların ilgisini talep ediyordu ve bana yaklaşıyordu.

Bear'ın planını duymuştum ve Chance'i King'e fotoğrafımızı gönderirken yakalamıştım. Benim için bir sürü oluşturmalarını istiyorlardı. Henüz bunu bana doğrudan söylememişlerdi ama King'in meydan okuyan kişi olduğu konusunda haklıydılar, ben değil.

Asık suratlı, sessiz alfayı kabul edebilirdim. Bir sürüye ihtiyacım vardı. Ve onun kokusu beni ıslattı.

Bir düzeyde fark edemedikleri şey, benim onların en iyi silahı olduğumdu. Beni plandan haberdar etmeden King'in ilgisini çekmeye çalışıyorlardı.

Ama tenim ısınıp gerildikçe ve güneş tehditkâr bulutların arkasından çıktıkça, netlik arka beyin içgüdüğü ve erimiş şeker gibi çekirdeğime fırlayan ani bir uyarılma dalgası şeklinde geldi.

Chance yuvarlak bir hedefe bıçak fırlattığı yerden gökyüzüne bakarken ben de çıktım.

"İçeri girmeye hazır mısın?" Chance sordu.

Başımı salladım ve şaşırtıcı derecede serin bir esinti arka bahçede titredim. Kaygan sıvı iç baldırlarımı öptü.

"Ayı King'in ofisinde mi?" Sudan çıkarken tahmin ettim.

"Sanırım öyle. Birazdan işi biter. Yukarı çıkabilir ya da sana bir şeyler atıştırabiliriz."

Kapıya doğru yürüdüm, benim için bırakılan büyük havluyu aldım ama ona sarınmadım. Tenim çok sıcaktı ve kokumu pamuğa gömmek istemiyordum.

Chance'i mutfağa götürüp orada beni becermesi için ikna edebilirim.

İçgüdüler hemen isyan etti. King'in ofisine yakındı ama çok fazla kokuyla doluydu ve çok açıktı. Hayır, bir planım vardı.

"Gidip Bear'ı alabilir miyim?" Kapıya doğru geri geri yürürken alt dudağımı çiğneyerek sordum, Chance de beni takip ediyordu.

"King'in ofisinden mi?" Chance kaşlarını kaldırarak sordu. Beni tepeden tırnağa süzdü ve gülümsemesi mizahla seğirdi. "Aslında, evet. Sizinle üst katta buluşalım mı?"

Başımı salladım ve kapıya çarptığımda Chance bana sıcak bir şekilde gülümsedi. Eğilip kapıyı benim için açtı ve yanağını yanağıma sürttü.

"Havlumu alır mısın?" Soğuk klima tenimin üzerinde gezinip meme uçlarımı çakıl taşına çevirirken, homurdandım.

", kuşum," dedi Chance. Tam olarak kimi yemlemek istediğimi fark edip etmediğinden emin değildim ama bana göz kırptı ve genel fikri anlamış görünüyordu. Belki de King'e de Bear'a olmak istediğim kadar cazip geleceğimi düşünmüştü.

Ayrıldık, zıt yönlerde doğru gidiyorduk.

King'in ofisinin kapısı açıktı ve yaklaşırken yavaşladım, onun ve Bear'ın kokusunun bir kısmının bana doğru gelmesine izin verdim. Tenim daha da kızardı, göğüslerim ağırlaştı ve ağrımaya başladı, onları içime çektikçe amım zonkluyordu, parfümümün çiçek açmasına izin verdim. İçeriden gelen sesler duraksadı ve ben de bakışlarımı King'inkilerden kaçırarak içeri girdim.

"Fa-Butterfly, iyi misin?" Ayı sordu.

King'in masasının önünde oturuyordu ve ben de bikinimin üstünden görünen meme uçlarımın sivri uçlarının, mayomun daha fazla olan , ağır parfümümün farkında olarak aceleyle oraya koştum.

King'in masasının arkasındaki gölgesini görmezden geldim, tüm odağım Bear'mış gibi davrandım ve onun yanına ulaştım. Hiç tereddüt etmeden sandalyenin koluna tırmandım ve Bearın kucağına oturdum.

Bear şaşkınlıkla sertleşti ve kendimi aşağı doğru bastırırken inledim. "Sıcaklık başlıyor," diye nefes nefese kaldım.

Bu doğrudu. Klitorisim üzerindeki baskının etkisi anında ortaya çıktı ve bunun sonucunda içimde oluşan alev, tüm pencereleri açık bırakılmış bir ev yangını gibiydi. Bir hedefle gelmiş olsam da, Bear'ın üzerinde sallanmaya ve sürtünmeye başladığımda King'in arkamdaki varlığını tenimi ve zar zor gizlenen kıcıımı mükemmel bir şekilde görmesini- unuttum. Yüzümü tanıdık omzuna sakladım ve içgüdülerimin arzuladığı sürtünmeye yardım ederek nefes nefese . Ayı benim için mırıldandı ve ben ürperdim.

Eğer Bear beni odadan çıkarmak için acele etmeseydi, King'in önünde bu şekilde boşalırdım. Sırf arkadaşını baştan çıkarmak için bunun olmasına izin verir miydi? Elleri kalçalarımı kavradı ve beni bir saniyeliğine aşağı itti. Arkamda yumuşak bir gümbürtü duyuldu ve bunun bir hırıltı mı yoksa mırıltı mı olduğundan emin değildim.

"Gitmem gerek," dedi Bear, beni kollarının arasına aldı ve ben ona doğru kıvrılırken bile beni yerinde tuttu. "Sadece acil durumlar için ara."

King'in boğuk sesi ", " diye cevap verdi.

Bear bir an için bizi geri çekti, sonra topuklarının üzerinde döndü ve ben ilk kez diğer alfaya baktım. Parmak eklemleri bembeyazdı, sandalyesinin kollarını kavrıyordu, gözleri hemen benimkilere kilitlenmişti, karanlık, öfkeli ve... evet, aç. Bear'ın büyüyen ereksiyonuna karşı kendimi zorladım ve dudaklarımı ıslattım, King'e bakarken nefes nefese kaldım. Bear bir kolunu kalçalarımın doladı ve beni ona daha da sert bastırarak rahatlamamı ve muhtaç seslerimi daha da körüklememi sağladı. Sonra koridora çıkıp gözden kaybolduk ve King'i kızgınlığıyla baş başa bıraktık.

Bear merdivenlere doğru aceleyle koştu ve ana kapıların önüne gelmeden önce durdu, beni soğuk, düz zemine yapıştırdı.

Duvar.

Kalçalarını benimkilere gömdü ve kulağımın dibinde hırladı. "Sen kötü bir kızsın, değil mi? Bu oyun için seni düğümünden mahrum bırakmalıyım," diye alay etti Bear.

"Neden?" Nefes nefese bir fısıltıyla cevap verdim, yavaşça öğütmeye devam ederken ona bakmak için arkama yaslandım. "Biz aynı takımda değil miyiz? Sik beni buradan."

Bear'ın kahkahası alçak ve tehlikeliydi. "Yani seni duyabiliyor mu? Kokunu alsın diye mi? Seni kendi düğümünün üzerine düşürmenin nasıl bir şey olacağını düşünsün diye mi?"

Sızlandım ve başımı salladım. King'in gözlerindeki bakış hoşuma gitmişti, tam önünde Bear'ın sikine gömülmemi izlemesi, dokunmaması ya da konuşmaması, bana ihtiyaç duyması ve ikimizi de reddetmesi fikri hoşuma gitmişti.

Bear başımı salladığımda sertçe yutkundu, teklifimi düşünüyormuş gibi koridorun aşağısına baktı ve sonra kaşlarını çatarak omzunun üzerinden geri döndü.

"Çok tehlikeli. Wasted'ların geri dönüp dönmeyeceğini bilmiyorum." Bu beni biraz ayılttı ama sonra Bear'ın gözleri parladı ve ekledi: "Ama bunu yapabilirim."

Yer değiştirdi ve mayomun kasıklarını kenara itip iki parmağını önsöz söylemeden içime soktuğunda nefesim kesildi. Onaylayarak haykırdım, parmakların üzerinde kıvranıyordum ve başparmağını klitorisime bastırdı, sanki kullanmam için başka bir oyuncakmış gibi eliyle kendi serbest kalışımı bulmama izin verdi. Sol tarafımdaki çift kapının köşesini görebiliyordum, başımı sağa çevirip King'in ofisinden gelen halının üzerindeki ışık huzmesine bakabiliyordum.

İsteksiz alfanın Bear'ın parmaklarında inleyip sızlanmamı duymasına izin vererek sesimi daha da yükselttim. Bir gölge kapı aralığında durmuş, kirli salon halısı boyunca uzanıyordu. Dinliyordu, dinliyordu ve kapıyı yüzümüze kapatmıyordu. Sadece istiyordu. İzlemek için salona girecek miydi?

Bear başparmağını yavaşça, sert bir daire , nasırlı bir şekilde itti ve dürüst, yumuşak bir salıverme çığlığıyla boşaldım, titredim ve göğsüne çöktüm.

Bear parmaklarını serbest bırakırken "Daha fazla," diye tısladım. "Daha fazla," diye kabul etti. "Ama yuvada. Burada değil."

Ayı beni merdivenlerden yuvama taşıırken Kral'ın gölgesi geri çekildi.

"Hadi bebeğim, benim için iyi bir kız ol, olur mu?" diye mırıldandı alfa.

Sızlandım ve boynumu gerdim, içimdeki yoğun zevk ve baskı noktasında kıpırdandım, nefes nefese kaldım ve tek bir kelime söyleyebildim. "Isır!"

Nazik eller sırtımı ve omuzlarımı okşadı, bir ağız omurgamı aşağı yukarı sıyırdı ve ikinci bir çift dudak sunduğum boğazı emdi.

Bir dalga boyunca titrerken hıçkıra hıçkıra ağladım, boğazımdaki yumuşak bir işaretin hareketi hem rahatlatmış hem de acımasız bir alay oldu. Yeterli değildi ama sıcaklığın sisini beynimden biraz olsun uzaklaştırdı.

"Yemek yemelisin, kuşum," diye mırıldandı Chance, bir kolunu belime doladı, diğer elini dudaklarıma götürdü ve şişmiş ağzımın üzerinde soğuk meyvelerin izini sürdürdü. Meyve suyu çenemden aşağı damladı ve Bear'ın ağzı diliyle onu aradı. Mango.

Isırdım ve taze, baharatlı meyve suyu seli beni zevkle mırıldandırdı. Chance bana bütün dilimi yedirdi ve parmaklarını dişlerimle yakalayıp onu da emerek temizlediğimde güldü. Onlar sırayla bana ellerinden meyve yedirip yalayarak temizlememe izin verirken Bear'ın kucağına yerleştim. Bear'ın düğümü göbeğimde gevşedi ve beni yatağa geri yatırarak serbest bıraktığında kalbim kırıldı mı yoksa rahatladım mı karar veremedim.

Ne kadar zaman olmuştu? Bilmiyordum. Bear ve ben yuvaya ulaştığımızda sis iyice çökmüştü. Ağrım yoktu ama ne kadar iyi sikildiğimin ve daha ne kadar çok şey istediğimin farkındaydım.

Chance'in öpücükleri Bear'ın dokunuşlarının yerini aldı, alfam yanıma çöküp yorgun ve mutlu gözlerle bizi izlerken ağzı göğsümün üzerinde ileri geri gidip geliyordu.

Chance'in yüzüne uzandım ve onu kendime doğru çektim. Onun da gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve yüzünde küçük bir diş izi çürüğü vardı.

Boğazım. Birden Bear'ın saçlarıma dolanan parmaklarını, Chance'i serbest bırakmamı emreden sesini hatırladım ve parmağımla işaretin etrafında gezinirken kızardım.

Chance bana sırıttı. "Sıkı küçük omega. Betana sahip çıkmaya mı çalışıyorsun?"

İçimde sahiplenici bir açlık kabardı ve inleyerek Chance'i göğsüme çektim, dudaklarını dudaklarıma aldım. Onun da tadı mango gibiydi ve öpüşürken birbirimize meydan okuduk, dillerimiz birbirine karıştı. Chance kalçalarımın arasına yerleşti, sikini bir hamlede içime soktu ve Bear'ın bıraktığı ritmi tekrar yakaladığında nefesim kesildi.

"İhtiyacın olan bu mu, kuşum?" Chance sordu, beni sabit, yavaş itişlerle becerirken sesi düzensizdi.

"Evet!" Onu daha derine almak için bacaklarımı açarak bağırdım. Bear bir bacağımlı tuttu, beni açık tuttu ve iç taraftaki hassas deriyle alay etti.

Chance, "Sürtük küçük amcığın birbiri ardına onu dolduran bir horoza ihtiyacı var," dedi.

"Hey, kibar ol," diye hırladı Bear.

"Nazik olma!" Dedim, Chance'in sırtını tuttum, gözleri parlayıp Bear gülünce ona sırıttım. "Devam et."

Chance'in gülümsemesi sözleriyle güzel bir tezat oluşturuyordu, sıcak ve sevecendi.

"Hayır, Birdy'nin güzelliğe ihtiyacı yok. Birdy'nin doldurulmaya ihtiyacı var, içinden fışkırana kadar dölle doldurulmaya ihtiyacı var," dedi Chance, daha sert ve daha hızlı büyürken nefessiz kaldı.

"Baskı," dedi Bear ve Chance gözlerini devirdi.

"Şu anda bir düğüme ihtiyacı yok," diye yanıtladı Chance Bear. "Senin var mı, kuşum? Düğüm mü istiyorsun, yoksa seni sertçe sikmemi, her tarafına sıçratmamı, çığlık attırmamı mı?"

"Evet, işte bu! İstedğim şey bu," diye soludum, onun itişlerine doğru sallandım, bedenlerimizin sapkın sesleri beni teşvik etti.

"Ve sonra, sırtımı kaşıyıp sızlanmaya başladığında ve artık boşalamayacağını düşündüğünde, Bear'a yumruğumu ne kadar iyi aldığını göstereceğiz." Chance kalçalarımı kaldırdı, itişlerinin açısını değiştirdi, iç duvarlarımı ovdu.

uludum ve kavisler çizdim, Bear ve Chance de güldüler. Sonra ihtiyacın sisi tekrar yükseldi ve bir kez daha sadece baskı ve görkemli ıstırap vardı.

"Hizmet alfası olmaya nasıl başladın?" diye sordum.

Chance arkamda usulca horluyordu ve Bear bana eşlik etme dürtüsüyle savaşıarak kendisi de uykuya dalmak üzereymiş gibi . Huzursuzdum, kenarlarda gezinen arzunun farkındaydım, saldırmak için bir sonraki anını bekliyordu.

Bear, "Orduda sadece bir rotasyon yaptım, ama alfa büyüme atlatmam için yeterliydi, bana ihtiyacım olan disiplini öğretti," dedi. "Ordudan ayrılan alfalar için birkaç boru hattı var. En yaygın olanı güvenlik tabii ki, ama hizmet aslında yakın bir ikinci. Bir arkadaşım bana HeatEase ajansıyla bir görüşme ayarlamamış olsaydı muhtemelen ilkinin seçerdim."

"Heyecanlı mıydın?" Ben sordum.

Ayı homurdandı. "Öyleydim. Kendimi neye bulaştırdığımın farkında değildim."

Bana bakarken kaşlarımı salladım ve o da iç çekip devam etti.

"Mülakatı iyi geçtim. Ama eğitim biraz aşağılayıcıydı. Bir alfanın bir omegaya ilk kez bir işte düğüm atmasına izin veremezler. Pratik yapmamız gerekiyordu" dedi.

Bunun üzerine gözlerimi kırıştırdım ve kaşlarını kaldıran Bear'ın kara gözlerine baktım.

"Silikon üzerine," dedi.

"İnsanlar izlerken mi?" Küçük hücremde bir köşede duran kamerayı düşünüp gerilerek sordum.

"Odada," dedi Bear, bir kahkaha attı ve omuz silkti. Beni yanına sıkıştırdı ve alnıma mırıltılı bir öpücük kondurmak için döndü. "Ama anlıyorum. İlk işimde bile, yanımda üç profesyonel varken, kendimi toparladım ama gerçek çok ağırdı. Gittim

biraz vahŖi. Omega'nın hoŖuna gitmeyecek bir Ŗey değil ama hazırlıklı olduğum ve ortaklarım olduğu için mutluyum."

DüŖünceler içinde mırıldandım. "Kaç ?"

"Yirmi iki. Bir sürü istemek için çok genç, bu kadar iyi bir iŖi berbat edip kaybetmek için çok azgın."

Parmaklarımı geniş göğsünde gezdirdim. "Düzenli müşterileriniz var mıydı?"

"Birkaç tane, sonlara doğru."

"Hiç bağ kurmak istediğin bir omega oldu mu?"

Bear mırıldandı, yuvarlanmaya ve beni sırtıma doğru itmeye başladı. "Hayır," dedi, sesi alçak ve ağırdı. "Her zaman ağızlık takardık, bu zorunluydu. Ama o olmadan bile ısıracağım kimse yoktu."

Bear ağırlığından, bakıŖlarının üzerimdeki karanlık baskısından beni korumaya zahmet etmeden deęiŖtirirken nefesim göğsümde dondu kaldı.

"Neden gittin?" Ben sordum.

"İnsan gibi hissetmeyi bıraktım, sanırım. Kendimi bir araç gibi hissettim. Bir omega'nın ateŖi sırasında bu alfa ile ilgili değil, en azından ajansta değil. Bazen evde yalnızken bile nasıl kendim olacağımı, kendime nasıl hizmet edeceğimi unuttum."

KaŖlarım çatıldı ve elimi uzatıp Bear'ın yüzünü kendiminkinin üzerinde tuttum. Biraz bulanıktı ama sıcak sırasında bir Ŗeyler oluyordu. Bunun sadece Molly'nin doğru tahmininden mi -doğru ilaçlar ve zamanla iyileŖeceęimden- yoksa üstümdeki bu iyi alfanın ve onun mırıltılarının mı iŖe yaradığından emin değildim. Her iki da, Ŗimdi onu tüm zenginliği ve gücüyle inceleyebildiğim için minnettardım.

Bear, "İstifa ettim ve Ŗehri terk ettim, tekrar bencil olmanın bir yolunu aradım," dedi.

"Ve zar zor iŖlevini yerine getirebilen, ilk ateŖiyle nasıl başa çıkacağını bilmeyen bir omega'ya takılıp düŖtüm," dedim, kelimelere biraz acı bir endiŖe karıŖmıŖtı. Bear ona bu kadar ihtiyaç duymama kızar mıydı?

Biliyorsa bile, geniş gülümsemesinde, kalçalarını benimkilere yerleŖtirip başını eğerek fısıldarken parıltıda belli etmiyordu

kulağımda.

"Kelebek, seninle geçirdiğim bu zamanı çalarak bencillik etmediğimi düşünüyorsan, hiç dikkat etmemişsin demektir."

Bear'ın sikinin başı içime girdiğinde nefesim kesildi. Elleri usulca yanlarımda gezindi, sonra aniden kıcıımı kavradı ve beni doğru çekti.

"Eğer seni becermekten kişisel bir zevk almadığımı düşünüyorsan..." Durakladı, inledi ve birkaç kez içime girdi, sızlanmalarım anında ve utanç verici oldu. "Tadını sevdiğim için seni öpmediğimi," diye ekledi, inleyip birlikte hareket ederken ağzı benimkini sahiplendi.

Bacaklarım kalçalarının etrafına dolandı, doldurduğu boşluk kaslarıma o kadar tanıdık geliyordu ki artık iç uyluklarım kalçalarının ağrısını bir gerçek olarak anlıyordu. Eli tekrar sırtıma doğru kayd, kolları etrafımda dönüp sıkılaştı.

"Sana sarılmak bile benim için bencilce, Kelebek. Sana karşı iyi olmak istiyorum, gerçekten. Senin için doğru olanı yapmak istiyorum. Ama şu anda hissettiklerinde, bana bakışında bencilce zevk almadığım hiçbir şey yok."

"Ayı," diye nefes nefese kaldım, bana bakarken ona biniyordum. "Bear, seni istiyorum. Olmanı istiyorum-"

Baş, aşağıya doğru eğildi, dudakları çarpıştı ve sessiz, sahiplenici bir öpücükle benimkini okşadı.

"Biliyorum, Kelebek. Biliyorum. Sadece birkaç parçayı daha bir araya getirmem gerekiyor," diye fısıldadı bana karşı. "Ve bu," dedi içime girçıkarken. "Önce bu."

Yüzünü ellerimin arasına aldım, onu bir kez daha aşağı çektim, dudaklarını ısırdım ve emdim, beni nazikçe, iyice becerirken, ikimiz de dayanamayana ve vücutlarımız tekrar acil ve talepkar hale gelene kadar.

Hırlama sesleriyle uyandım, saran geniş erkek çerçevelerinin arasında kaskatı kesildim. Ama sonra içimdeki boş kemirme

Midem beni pençeledi ve bir hırıltı daha .

Oof. Açlıktan ölüyordum.

Birkaç saatin saatten ve Bear'la yaptığım sohbetten sonra sıcaklığın verdiği telaş yeniden ortaya çıkmıştı ve en son ne zaman yemek yediğimi hatırlayamıyordum.

Bear ve Chance iki yanıma çökmüşlerdi. Chance'in yanaklarını kaplayan koyu kirli sakalları, göğsünde ve yanlarında yumuşak kırmızı çizikler ve çatlamış dudakları vardı. Bear'ın gözlerinin altındaki koyu halkalar büyümüşü ve dudakları da morarmıştı, normalde düzenli olan sakalının kenarları biraz dağınıktı.

Onları . Ve kendime şöyle bir bakınca -göğsümde sakal yanığı, iç bacaklarım kızarmış ve aşınmış, cinsel organım hâlâ şiş- kendimi de yıprattığımı fark ettim.

Ki da iyi olurdu.

Karnım guruldarken amım sıkıştı, ikiz arzular içime hücum etti ve iniltimi yuttum.

Sıcak bitmemişti.

Yuvanın dibine sürünerek Chance'in sakladığı atıştırmalıkları aradım ama bulduğum tek şey boş torbalar, ambalajlar ve kaselerdi. Arkamda adamlarım mışıl mışıl uyumaya devam ediyordu, bedenleri yorgun düşmüştü. İkisinden birini uyandırırsam beni tekrar yatağa bastıracaklarını, en azından bir ihtiyacımı şimdilik karşılayacaklarını biliyordum. Ama çok bitkin görünüyorlardı.

Bear'ın saatler ya da günler önce söylediği sözler kafamın içinde yankılandı.

Bir araya getirilecek birkaç parça daha var.

Hepsinin ne olabileceğinden emin değildim ama en azından bir tanesinden emindim.

Çekingen bir tavırla önümdeki perdeyi araladım ve pencereden içeri süzülen parlak güneş karşısında irkildim. Yuvanın dışındaki hava biraz daha tazeydi ama yine de rahatlatıcı bir şekilde tanıdıktı ve köşede duran soğutucuyu görünce gözlerim açıldı.

Takviye kuvvetler!

Bear'ın tişörtünü yerden alıp başımın üzerine geçirdim ve sürünerek soğutucuya doğru ilerledim. İçinde elmalar ve bir kavanoz fıstık ezmesi vardı. Krakerler ve peynir dilimleri. Bear'ın da sevdiğimi bildiği köpüklü sudan bir kutu. Kendime küçük bir ziyafet çektim, kendimi biraz

bir çöpçü, yerde tek başına oturuyor, gerilmiş, ağrıyor ve açlıktan ölüyor.

Oturduğum yerden yuvanın içini, Chance'in gevşemiş bedenini, yorgun nefeslerle yükselip alçalan göğsünü görebiliyordum.

Bear beni bir sürüye katmaya çalışıyordu ama King'i benim alfam olmaya ikna edememişti. Bear beni ofisinden çıkarırken diğer alfanın buz gibi bakışlarını hatırladım ve bedenim anında yeni bir uyarılma ve daha fazla ilgi talebiyle karşılık verdi.

Odanın kapısına baktım. Kulüp binasında henüz tek başıma dolaşmamıştım. Bu fikir bana hem yasadışı hem de tehlikeli geliyordu, sanki tek başıma dışarı adım attığım anda Omikron tarafından kaçırılabilirmişim gibi.

Ama Omikron beni henüz bulmamıştı. Ve risk, ödüle değebilirdi. Bir sürüye ihtiyacım vardı ve bir sürünün birden fazla alfaya ihtiyacı vardı.

Kralı tahtında yakalama vakti gelmişti.

20. KING

(Omega kulüp binasına geldiğinden beri en az bir düzine kez oda değiştirmeyi düşünmüştüm. Omega'nın

Bear'ın odasından benim odama onun kokusunun hafifçe ilk başta hayal etsem de de artık duvarlara, halıya, çarşaflarıma ve odamın havasına onun parfümünün bulaştığından emindim.

Her sabah sikim sertleşmiş, çoktan sızıntı yapmış, düğümler şişmiş bir şekilde uyanıyordum. Bu sabah gözlerimi kapattım, kendime kısa bir an için onları dinleme izni verdim.

İnlemeler, *beş gün* boyunca sürekli seviştikten sonra artık boğuklaşmıştı. En azından geceleri sürekli gibiydi. Günlerimi - akşamları geç saatlere kadar ve sabahları erken saatlere kadar ofisimde geçiriyordum, omega yuvasında neler olup bittiğinin bilgisinden değil ama kanıtlarından kaçırıyordum. Ofisimdeki kanepede de uyuyabilirdim ya da uyumalıydim.

Güçsüzlük beni yatağıma geri sürükledi. Ciğerlerim onun kokusuna hasretti. Kulaklarım...

Üstümdeki narin kadın rahatlayarak haykırdı ve ben inkâr ederek inledim, bir elimi kalkmış sikimin etrafına sardım, düğümümü sertçe sıktım ve sonra geri çektim.

Serbest bırakmanın hiçbir anlamı yoktu. Onu dinlerken dakikalar içinde tekrar sertleşirdim.

Kaskatı kesilmiş kaslarımı ve ağrıyan eklemlerimi tıslayarak yataktan yuvarlandım. Neden bugünlerde kendimi her zamankinden daha yaşlı, diğerleriyle birlikte ata biniyormuşum gibi yorgun ve ağırlı hissediyordum?

Cehennem gibiydi.

Ve cehennem, duşun buz gibi suyunun ateşli tenime çarpmasıydı, acımasızca sertleşmiş aletim, göğsümde gizlenen öfkeli arzudan sadece geçici bir erteleme sağlıyordu. Cehennem midemdeki çukurdu, dişlerimi sıkımdan çenemdeki ağrıydı. Cehennem, koridordan ofisime doğru yürürken vücudumun *ona olan* yakınlığının ayrılmasını protesto ederek seğirme şekliydi.

Devam eden çabalarının acı verici bir şekilde farkında olmasaydım, Bear ve Chance'in sıcaktan kurtulduklarına inanmak imkansız olurdu. Fındıkları şimdiye kadar büzüşmüş kuru üzüm olmalıydı.

Ancak geçen hafta gençliğimden daha fazla otuz bir çekmişim ve hâlâ ilk günkü kadar şişmiş ve boşalmaya hevesliydim.

Omega'yı bulduğumuz gece Katie'yi becermişim, sadece biraz rahatlamak için kaşındığımı düşünmüştüm. Ama seks, herhangi bir dürtüyü tatmin etmekten ziyade daha fazlasını arzulamama neden olmuştu ve şimdi, kulüp kızları dışarıdayken ve ilgimin gerçek nesnesi kilit altındayken...

Elimin topuğunu yarı sertleşmiş sikimin üzerine bastırarak bir iniltiyle masa sandalyeme geri düştüm.

Cehennem, e-postalara, mesajlara ve aramalara durmak bilmeyen bir horozla cevap veriyor, bana henüz istediğimi elde edemediğimi hatırlatıyordu.

İşe koyuldum, artık bu işkence durumuna neredeyse alışmışım, sıradan görevlerin saatlerimi yiyip bitirmesine izin verdim. Rider gibi adamlar benim tacımı istiyorlardı, kadın, güç ve iyi bir kulübün başkanı olmanın getirdiği itibarı istiyorlardı. Farkında olmadıkları şey ise gerçekte bürokrasi ve can sıkıntısı, sizden korktukları kadar sizden daha iyi olduklarını düşünen puşlarla pazarlık yapmaktı.

En azından birkaç istisna vardı, telefonum çalarken karar verdim.

"Waylon," diye selamladım, hafifçe gevşeyerek.

"Hey, Kral. Hazır olduğunda senin için iyi bir mahsulüm var," dedi adam.

Waylon Deans, Dead End'in kuzeybatısında arazisini satın almayı düşündüğüm bir çiftlik sahibiydi. Onun yerine bulduğum şey küçük bir

Gerçekten saygı duyduğum -benim için nadir olan- adamlar ve tam da planladığım amaçlar için hazır bir tesis. Araziyi satın almak yerine bir anlaşma yaptım. Waylon, Last Chance Ranch'i bana iyi ve temiz bir ot mahsulü yetiştirmek için kullandı ve ben de arazisini elinde tutarak yüzmesini sağlamasına yardımcı oldum.

"Çocuklar birkaç gün içinde dönecek. Ben karşılamayı ayarlayacağım," dedim. "Çantan nasıl?"

Tarafsız bölge sohbetleri için kullandığım barı işleten Waylon ve Hank'e güveniyordum. Sürülerindeki diğerlerini iyi tanıımıyordum ama birlikte çalıştığım iki alfayla aynı asil ruha sahip olduklarına dair bir his vardı içimde. Üst kattaki omega için uygun olabilirlerdi... tabii Bear'ın ondan vazgeçme ihtimali varsa.

"Şimdi de kibar bir konuşma mı yapıyorsun?" Waylon alçak sesle kıkırdarak sordu.

Homurdandım ama ittim. "Bir omega aramaya başladınız mı?"

"Kahretsin hayır," diye güldü Waylon. "Işıkları zar zor açık tutabiliyoruz ve hayır, daha fazla iş ya da daha fazla yardım istemiyorum. Bu halimizle iyiyiz."

Şüphelendiği gibi teklif edebilirdim, ama az önce havada bir tatlılık yalaması yakalamıştım, aletim istekli bir selamlayla pantolonumun içinde tekmeliyordu.

"Bence onsuz daha iyi," diye mırıldandım ama koridordan gelen yumuşak, karışık ayak sesleriyle dilim damağım kurudu. "Gitmem gerek. Adamları görevlendirdiğimde seni ararım."

"Elbette," diye cevap verdi Waylon, ses tonunda bir merak notası vardı. Telefonu kapattım ve açık kapıya baktım.

"Yukarı çık prenses," diye hırladım.

Sesim umduğumun tam tersi bir etki yarattı ve parfümü çiçek açıp bana doğru süzülürken kalçalarım boşluğa savruldu, sanki doğrudan sikimi uyandırmak için bir ok fırlatmış gibiydi.

Kapı aralığında belirdi, saçları uzun, koyu renk bir yumak halinde başında toplanmıştı, Bear'ın bol siyah tişörtü bronz bir omzundan kaymıştı.

"Lütfen," diye fısıldadı, gözleri yere dikilmişti. Çenesini avuçlarımla arasına almak ve o gözleri benimkilere dikmek istiyordum.

"Bear hangi cehennemde?" Sandalyemi masamdan uzaklaştırırken biraz utanarak sordum, aramızda boşluk bırakmaya çalışarak

Biz

. Korkusuzca ileriye doğru yürüdü.
"Uyuyorum. Ben... onları uyandırmak
istemedim." "Uyandırsan iyi olur-"

Gözleri kalktı, benimkilerle buluştuğunda açık kahverengi gözleri
Benim uyarımla. Bir elini masamın sandalyenin arkasına attı ve yavaşça
köşeye doğru yürüdü. "Seni istiyorum. Lütfen."

Sesinde küçük bir çatlak vardı ve bir an için neredeyse o tek notaya
kandım. Ama bakışlarında bir temkinlilik vardı, sanki havlamamı, onu
kıcının üstüne atmamı bekliyordu.

Sandalyemden kalktım ve adımlarının duraksamasını izledim,
tereddütnü görmekten memnun muydum yoksa midemi bulandırıyor
muydu emin değildim.

"Neyin peşinde olduğunu biliyorum kızım," diye hırladım. Bu
kadına havlamayacaktım. Preston Bowers'la yatmıyordum. Ama ona
alfa olduğumu hatırlatacaktım. "Biraz daha yaklaşırsan ödül değil,
ceza alırsın."

Birden iki büyük hata yaptığımı fark ettim. Birincisi, masamdan geri
çekilerek kendimi duvara yaslamış ve önümde ona yer açmışım,
kolayca içine kaydığı boş bir alan, aniden seğiren ellerimden ve
zonklayan sikimden sadece birkaç santim uzakta. İkincisi, ona verdiğim
uyarıydı. Hiç de korkmuş görünmüyordu. Gözleri parlıyor, yanakları
kızarıyordu.

"Ne tür bir ceza?" diye nefes aldı, kırmızı dili şişmiş dudaklarının
üzerinde geziniyordu.

Sikeyim.

"Prenses-" diye bir kez daha homurdandım, belki de biraz
havlamak doğru *olmazdı*.

"Faith. Benim adım Faith. Lütfen, sadece izin ver-"

Dizleri büküldü, aşağı doğru kaymaya başladığında gözlerini
benimkilere dikti. Aç bir dehşetle ne yapacağını, ne istediğini ve ona izin
vermeyi ne kadar çok arzuladığımı, bunun ne kadar iyi hissettireceğini,
sonunda teslim olmanın ne kadar rahatlatıcı olacağını fark ettim.

Omzundan tuttum ve gözleri heyecanla açıldı. Ama onu yukarı
çektim ve etrafımda döndürdüm, yaptıklarımın sadece yarısının
farkındaydım, her biri gerçekleştiğinde pişmanlık duyuyordum. O artık

Ellerimde küçüktü ve masanın üzerine itmek çok kolaydı, nefesi şok olmuş bir soluk ve alçak bir cevap iniltisiyle dışarı çıkıyordu. Bear'ın gömleği yuvarlak etlerini görebileceğim kadar yukarı kalktı ve sonra serbest kalan elimle gri kumaşı yukarı kaldırdım. Kıçında parmak ucu morlukları vardı. Ayak parmaklarının ucuna kadar yükselirken kalçaları esnedi, ellerini iki yana açıp masamın üzerine koydu.

Ne yaptığımı önce avucumdaki ısı parladı, ses sessiz odada çatırdadı.

Faith, adı kafamda yankılandı. *Özür dilerim*.

Faith inledi, kıçını şaplak attığım avucumun içine doğru kaldırdı. Parfümü patlayarak başımı döndürdü ve o kırmızı ve parlak dudakların arasından döl ve uyarılmanın süzülüşünü izledim.

"Daha fazla," diye nefes nefese kaldı.

Daha zayıf bir adam , yalan söyler ve o anda çaresiz olduğumu, onun kokusunda boğulduğumu ve günlerdir kendimi inkâr ettiğimi söyledim. Aslında yalvardığı için rahatlamıştım çünkü artık durmak istemiyordum. Sonunda tenini ellerimde, sıcaklığını yakınımnda hissettikten sonra olmazdı.

Göğsümde karanlık bir neşe çiçek açarken elim bir kalkıp bir iniyordu. Onu kıçı sallandı ve parlak, boğuk bir çığlık masama bastırıldı.

"Sana söyledim," dedim.

"Bunu istiyorum," diye fısıldadı, başını çevirip yanağını pürüzsüz yüzeye bastırdı ve dingin gözlerle bana baktı.

"Güzel."

Her iki yanağına birer kez hızlıca vurdum ve sanki onu dolduran benim sikimmiş gibi elimin gücüyle sarsıldı. O inerken ben de inledim, öfkelen dim ve sevindim, duyguların hangi yönden emin değildim.

Onu tekrar yalvartmadım, hızlıca çalıştırdım, yanan elimin altında kıçına kırmızı şaplaklar attım, omzundan tutarak yerinde sabit tuttum. Sanki onu beceriyormuşum gibi sesler çıkarıyordu, küçük bağırışlar, nefes alışlar ve sızlanmalar. Sanki başımın üzerindeki yuvadaymış gibi sesler çıkarıyor, geceleri beni ve avucumu onun etinin üzerinde gezdirirken iğrenç bir misilleme buldum. Minnettar bir rahatlama da.

"Siktir!" diye bağırdı, durakladım ama kalçalarını oynattı ve dişlerini sıkarak yalvardı. "Durma! Çok yaklaştım."

Sikeyim. Lanet olsun, bir şaplaqla boşalacaktı. Onu reddetmek, gerçekten cezalandırmak aklıma geldi. Şu anda ders alması gereken tek kişi bendim. Ama bir kadını boşaltmanın verdiği gücü istiyordum, onu izlemek, sesini duymak ve bu kez omega'yı *benim* bozduğumu bilmek istiyordum.

Bir taraftan diğerine, ileri geri gidip geliyordum, kalçalarının titremesine, daha fazlası için eğilirken ayak parmaklarının haliya sürtünmesine bakıyordum, hipnotik bir odaklanma oluşuyordu. Adımı seslendi, övgüler yağdırdı ve ben elimin izinin oluşmasını, kaybolmasını ve birbiri ardına gelen şaplaqlarla teninde yeniden oluşmasını izledim.

"Oh Tanrım, evet! Ah-ahh!"

Ağzım bir karışık açık bakakaldım, Faith aniden kasıldı ve kıvrandı, bacakları titredi ve küçük bir damlacık halinde dışarı fışkırdı. Sıvıya uzandım ve o titredi, tırnakları masaya sürtündü. Amını kavurucu avucuma bastırdı, kendini parmak uçlarıma yasladı ve ben de onun bu salgıyla tenimi kaplamasını izledim.

Pantolonumun içinde taş gibi sertleşmişim, fermuar sikimi rahatsız edici bir şekilde ısıırıyordu. Sırtım ve kollarım gergindi, tükürük dilimi ve dişlerimi kaplamıştı. Omzunu tutan elim birdenbire saçlarına dolandı, koyu renkli, kalın ve günlerce sikişmekten düğümlenmişti. Bir yumruk oluşturdum ve başını masadan kaldırırken inledi ve avucuma . Onu sürükleyip kapıdan dışarı atmam gerekiyordu.

Ama ben yapmazdım.

"Becer beni, alfa," dedi Faith, sesi alçak, gırtlaktan ve son derece kadınsı, tatmin olmuş bir kadının sesiydi.

Daha fazlasını istiyorum.

Elimi onun seksinden çektim ve o . Pantolonumun düğmelerini açıp fermuarını indirirken tısladım ve kumaşı dizlerime kadar ittim.

Bakışlarını omzunun tekrar bana çekmek için saçını çektim. Gözbebekleri siyahtı, güzel yüzü kızarmıştı. Isırmak istedim

O dolgun dudakları benimkilerle mühürleyip konuşmasını engelleyecektim. Ama olan olmuştu artık.

"Lütfen," diye fısıldadı, gözleri kocaman açılmıştı. Artık ne çekingenlik ne de tereddüt vardı. Bear ya da Chance'e baktığı gibi bana bakıyor, onların dokunuşu için yalvarıyor, onlara ihtiyaç duyuyordu.

İki parmağımla ipeksi, sırlıslıkla amını bulup kendimi içine sokarken onu izledim. Koyu renk kirpikleri dalgalandı ama ben içine girerken bakışlarımı sabit tuttu, yavaş, yumuşak bir iç çekiş ve inilti çıkardı.

Romantik bir aptal . Stresli bir ya da iki haftanın ardından her kadının amı cennet gibi gelirdi. Ama Faith yumuşacıktı, sıcaktan yanıyordu ve üzerime damlıyordu. Ben içine battıkça, battıkça ve battıkça çaresiz, rahatlamış ve biraz da zafer kazanmış gibiydi. Tanrım, sanki bir zamanlar bana göre şekillenmiş ve ben şimdiye kadar yolumu kaybetmişim gibi sikimi aldı.

"Bu siki istiyor musun prenses?" Kalça kemiklerimi kızarmış kırmızı kığına bastırarak sordum.

Başını salladı, ağzı açık kalmıştı. Onu da dolduramamam çok yazık oldu. Bear bizi şimdi bulsaydı... Beni ondan ayırır mıydı, yoksa masanın kenarına gelip bana katılır mıydı?

"Bu amcığa ihtiyacım vardı," diye itiraf ettim, gözlerimi ona dikerek. "Ama bunu biliyordun, değil mi?"

Başını sallamasına şaşırmıştım ama en azından dürüsttü.

"O zaman sana yumuşak davranmayacağımı anlayacaksın," diye fısıldadım yavaşça.

Dudaklarını yaladı ve neredeyse uykulu bir halde bana yavaşça göz kırptı. "Güzel."

"Ve sonunda sana düğümü attığımda," diye devam ettim, sesimdeki titremeyi kelimelerden çıkarmaya çalışarak, "uzun bir süre orada kalacak, ikimiz de iyi olana ve birbirimizle işimiz bitene kadar, prenses."

Faith gülümsedi, sinsi, tatlı ve hınzır. O zaman ben de onun gibi sözlerimin yalan olduğunu anladım.

Birbirimizle işimiz bitti. Sanki ona bir kez sahip oldum ve bir daha olamayacağım gibi.

Tekrar sert ve hızlı bir şekilde içeri girdim, elimle yaptığım izlere çarparak onu düğümümün şiştiği yere kadar doldurdum ve

zamanını bekledi. Faith haykırdı, gülümsemesi kayboldu ve ikimizin de talep ettiği Şeye teslim olmadan önce bir an için galip gelen bendim.

21. İNANÇ

King tokatladığı aynı kızgın güçle becerdi, sanki kendi arzusu için beni cezalandırıyordu. Bunu arzuluyordum.

Onu manipüle etmemi engellemesini dileyerek cezalandırdım. Belki de daha fazla direnemeyecekti. Belki de eninde sonunda Bear'ın ya da kendisinin emriyle bana gelirdi.

Şimdi asla bilemeyiz.

Bir yumruğu saçlarımda, diğer eli kalçama sarılmış halde beni yerinde tuttu ve basit ve sert bir komutla beni becerdi. Bana dokunmadı, okşamadı ya da güzel sözler söylemedi. İkimiz de bunun yeterli olduğunu biliyorduk, nefessiz homurtuları, hırıltıları ve inlemeleri, kalın siki aç çarpıyor, özlem içinde sıkışıp kaldığım tüm baskı ve darbeleri besliyordu. Kalçaları kıcıma sertçe vuruyor, elinin hızlı ve sert şaplaklarını anımsatıyordu.

"Tanrım, King, bu çok iyi," diye sızlandım, içime girip çıkarken masasına doğru konuşuyordum. Yanıt olarak homurdandı, eli kalçamda sıkılaştı.

Bu adamı tanı mıyordum, onunla neredeyse hiç konuşmamıştım, karakteri hakkında sadece Bear ve Chance'ten küçük şeyler duymuştum. Ama ona ihtiyacım vardı. Sadece Bear'ın sürü planı için değil, kendi planım için de. Ciğerlerime dolan kokusuna, tenimi kavrayışına, sikine ihtiyacım vardı. Günlerdir buna ihtiyacım vardı ve şimdi bir yatışma hissi vardı, tüm öfkesine rağmen ona sahip olmanın doğruluğu.

"Seni isteksiz bırakmalıyım, gelmeni engellemeliyim," diye tısladı King. "Ama bu mümkün değil, değil mi prenses? Hayır, hissedebiliyorum

şimdiden sikimi emiyorsun, sana katılmam için yalvarıyorsun. Henüz sikişmedik."

Boşaldığımda hareketsiz kaldı, beni tutuşu hareket etmeme izin verdiği ölçüde tekmeliyor ve sikine biniyordum. Bu yeterli değildi, bir tür hayal kırıklığı salıverilmeyele karışıyordu. Güldü ve sesiyle ürperdim, tekrar hareketsiz kadar içimde titreyen düşük artçı şoklarla.

Ve sonra sert, davul ritmine devam etti.

King intikamını aldığını düşünüyordu, ben boşalana kadar beni beceriyor, ben sakinleşince tekrar başlamadan önce düğümünü, kendi zevkini bana vermeyi reddederken beni çırpınmaya zorluyordu. Bear ve Chance'in bana istediğim, yalvardığım her şeyi verdikleri doğruydu, Bear bunların hepsinin bencilce olduğunu iddia etse bile.

Gerçek şu ki bunu ben de istiyordum. King'in cezalarını, onun zevkini ve kendi zevkimi istiyordum. , gülünmek ve sonra yeni bir çılgnılığa sürüklenmek istiyordum.

Onun hırıltılı nefesinin sesini, avucunun kalçamdaki terini, düğümünün beni itmesini ve sonra geri çekilmesini, beni germesini ve tekrar çekmesini istedim.

"Lanet olsun, prenses," diye homurdandı King, düğümüyle açıklığımda beni becererek beni aynı anda vahşi ve zayıf hale getirdi. "Lanet olsun, yapamam."

O çekilirken hıçkırarak ağladım, kelimeleri bir anlığına yanlış anlamıştım. Sonra daha da derine sokmaya başladı, ikimizle de dalga geçtikten sonra düğüm kolayca içime yerleşti. İkimiz de uluduk, King'in karnı sırtımın üzerinde düzleşti, göğüs kıllarıyla beni gıdıkladı ve terimizle yapıştı.

Serbest bıraktığında içimde bir sıcaklık parladı ve doğum kontrolü ve prezervatifler hakkında belli belirsiz bir şeyler hatırladım ve sonra bu düşünceler kıcıma sürtünürken buharlaştı. Birlikte inledik, King'in alnı omzumdaydı.

Bir daha hiç durmadan hareket etti.

Durmadığı iddiasının biraz abartılı olduğunu varsaydım.

Ama beni masasının üzerinde becerdi, zevkten neredeyse bayılana kadar içimde düğümünü çalıştırdı. Beni sandalyesinin üzerinde kucağına sürükledi, ben gevşeyene kadar yumuşak bir şekilde salladı, Bear'ın gömleğini çıkardı ve göğüslerimle ve meme uçlarımla acıyana kadar uğraştı. Bizi topallaya topallaya deri kanepeye götürdü, beni altına yatırdı ve devam etti. Beni arka minderlere yasladı, yanağımlı duvara dayadı, elleriyle karnımı ve kalçalarımı okşadı, dudaklarını omuzlarımda gezdirdi.

Öpücükler. Boynumun arkasındaki öpücükler. Onların yumuşaklığıyla mırıldandım ve King kulağıma mırıldandı.

O saatlerde ateşim söndü, sonunda içimden çıktı.

Bu bilgiyle sıırttım ve sonra King'in yüzü benimkinin üzerinde belirdi ve aniden artık içimde olmadığını fark ettim. Gözlerimi kırıştırdım ve gerindim, kanepede titriyordum, derim rahatsız edici bir şekilde deriye yapışmıştı.

"İç prenses," diye homurdandı King.

Kot pantolonunu giyiyordu ama tokası yoktu. Daha önce ona iyice bakamamıştım, ama şimdi kendime yardım ettim, görüşümün ne kadar net olduğunun uzaktan farkındaydım. Göğsü genişti, hatları ve kasları Bear'inkinden daha yumuşaktı ama Chance'inkinden daha dolgundu, sarı bukleler göbek deliğine kadar iniyordu. Derisinde büzülmüş ve parlayan yara izleri vardı ve bunların nereden geldiğini merak ediyordum. Alnındaki çizgiler derinleşmişti ama gözlerinin etrafındakiler daha yumuşaktı. Gri, sarı saçlarının kenarlarını ve sakalının tamamını yiyip bitiriyordu. Burnu biraz çarpıktı, ortasında hafif bir yara izi vardı, eski bir yaralanmanın kanıtı. Ben uzanıp titrek parmaklarımla o noktaya dokunduğumda durdu ve beni izledi.

Bir su şişesinin plastik ağzı dudaklarıma değdi ve nefes nefese kaldım, başımı eğdim ve kurumuş boğazımı yatıştırmasına izin verdim.

Gözleri öncekinden daha koyu bir mavi tonundaydı ve yüzündeki öfke kaybolmuştu.

Çeneme biraz su sıçratarak, "Sanırım seni bu yüzden becerdim," diye mırıldandım.

Bu açıklama üzerine kaşları çatıldı ama bana neden bahsettiğimi sormadı.

"İyi misin?" diye sordu, gözleri yayılmış halimin üzerinde geziniyordu. arasında daha fazla incelememeyi tercih ettiğim bir tür boşluk, oyuk hissi vardı ve kığım avuçlarından hâlâ sıcaktı, göğüslerim de hassaslaşmıştı.

"Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim," dedim dürüstçe.

King başını çevirdi ama dudaklarındaki gülümsemenin seğirmesini gizleyecek kadar hızlı değildi.

"Peki ya sen?" diye sordum. Durumu tam olarak kavrayamayacak kadar seks sarhoşuydum ama bana gitmemi söylediğini ve biliyordum.

Belki de fikrini . Belki de parfümüm değiştirmişti.

King uzun bir iç çekti, sessizce su şişesinin kapağını kapatıp yere koydu ve bir eliyle sakalını taradı. Bıyıkları buruşmuştu ve başparmağı ile orta parmağının dalgın bir hareketiyle düzeltti. Sonra bana döndü, elini boynumun altından geçirdi ve eğilerek yüzünü yüzümün üzerinde gezdirdi.

Mavi gözler benimkilerin üzerinde parladı, burnumun üzerinden geçip ağzıma indi ve tekrar yukarı çıktı.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım prenses," dedi ciddiyetle. Sonra ağzı benimkinin üzerindeydi.

Sakalı yüzümde yumuşaktı, ağzı bir öpücükle benimkinin üzerine katlanırken kendinden emindi ve beni okşayan diline açtı. Kollarımı omuzlarına doladım ve boştaki kolu sırtıma dolandı, öpücüğü derinleştirmek için beni yukarı kaldırdı. Ondaki kararlı güvende ya da neredeyse kederli konuşma tarzında ağlamak istememe neden olan bir şey vardı.

Belki de sadece yorgun ve bitkin düşmüştüm, hala açtım, bunalmıştım.

King beni koltuktan kaldırıp göğsüne bastırırken bile rahat durmadı. Yavaşça çekildi, kapıya ve koridora doğru yürüdü.

"Seni minderlere yüzüstü yatırdığımda ayı seni aramaya geldi," dedi ve kelimelerindeki gururu yakaladım. "Ona işimiz bittiğinde seni yuvaya geri getireceğimi söyledim."

Bear kızmış mıydı yoksa memnun mu olmuştu? King'in ifadesinden bunu anlayamadım ve sormak istemedim, onun yerine yüzümü boğazına gömdüm

ve onu içime çektim. Sırtımı göğsüne dayadığımda aramızda samimiyetten çok hayvani bir şey vardı. Yanağımı omzuna sürttüm ve adımları durakladı.

"Benimle yatar mısın?" diye sordum.

Yoksa dediğini mi yapmıştı? Benimle işi bitene kadar beni sikti ve düğümledi.

King cevap vermedi, beni kollarında itip kakmamaya çalışıyormuş gibi dikkatli bir sabitlikle merdivenlerden yukarı taşıdı.

"Birinin bu işlere göz kulak olması gerekiyor," dedi.

Adımları yavaşlayınca omuzlarındaki tutuşumu sıkılaştırdım.

Bear'ın odasının kapısı aralıktı ve King çıplak ayağıyla kapıyı iterek açtı.

Bear içeride duruyordu, tamamen giyinikti, gülümsemesi sakindi ve -şüphelendiğim kadarıyla- dikkatle kontrol ediliyordu. "Chance temizlik . Ben de bize bir açık büfe yemek hazırlayacağım. Ona göz kulak olur musun?"

King kaskatı kesildi, hâlâ beni tutuyordu. Bir an için beni yere bırakıp kapıdan çıkıp gideceğini, ellerini ve diğer her şeyi benden temizleyeceğini düşündüm. Başını kısa bir selamla salladı ve küçük alanda birbirlerinin yanından geçerken Bear omzunu sıvazladı.

Bear başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve dirseğimi sıktı, sonra kapıdan çıkıp arkasından kapatırken bana gizlice göz kırptı.

Endişeyle King'e baktım. Yüzü ifadesizdi, beni izliyordu ve tek kaşını yavaşça kaldırdı.

"Sanırım prenses dileğine ," dedi, kuru ya da düz, emin değildim.

Yavaşça uzandım, parmaklarımı başının arkasındaki kısa tüylerin arasına soktum ve göz kapaklarının hafifçe inişini, içime işleyen bir mırıltının sessiz titreşimini izledim.

"Teşekkür , Kral."

İçini çekti ve yuvanın açıklığına doğru yürüdü. Perdeler açılmış ve çarşafar değiştirilmişti ama kokular hâlâ kıvamındaydı. Bear sıcaklığın biteceğini benden önce anlamıştı.

King beni ayağa kaldırdı ve yuvaya sürünmemi, birkaç yastığı düzeltmemi ve ışıkları karartmamı izledi. Ben yerleştikten pantolonunu kalçalarından aşağı indirdi. Aleti büyük ve , tabanının ve kesesinin etrafındaki buklelerin gölgesi göğsündekilerden daha derindi. Pantolonunu tekmeledi ve yatağın ayak ucunda diz çöktü, ellerini dizlerimin iki yanına koydu, yanımda onun için bıraktığım boşluğu geldi.

"Henüz uyuyacak gibi hissetmiyorum," dedi, başını eğerken gözleri benimkilerdeydi. Beni izlerken dudakları dizimle buluştu. Dili dışarı fırladı, kısa bir süre daireler çizdi. Hafifçe kalktı ve diğer tarafa doğru kaydı. "Dinlenmek istiyorsan, ağzım üzerindeyken bunu yapabilirsin."

King'in bana sarılmasını, Bear ya da Chance'in yaptığı gibi bana sarılmasını, birlikte uyuyana kadar beni öpmesini istiyordum. Dudaklarını dizimin üzerinde gezdirirken, kalçamı biraz yukarı kaldırırken ve sonra inciğime doğru inerken güzel ve şefkatli bir şey vardı. Nazik ve saygılıydı ama aynı zamanda soğuk ve uzaklaştırıcıydı.

Ama bana seçim hakkımı vermişti, ben de rahatlardım ve King ne teklif ederse kabul ettim.

"BENİ! BENİ!"

Ellerimin topukları kafese vurmaktan ağrıyordu, sesim çığlık atmaktan kısılmıştı, kalbim işe bilmekten ağrıyordu. Omegalara ne olduğunu biliyordum.

"Adam!" Çığlık attım.

Onu da yakalamışlar mıydı?

"İnanç."

"Yol boyunca uluyup durdu."

"Tabii ki var. Hepsinin var. Hazır mısın?"

Kapılar açıldığında tekmeler, pençeler, ısırır ve çığlık atardım. Her gün savaşırdım. Omikron'a cehennemi yaşatırdım. Her fırsatta kaçmaya çalışacaktım. Özgür olana ya da Adam beni bulana kadar.

"Adam! beni! Çıkar beni!"

"Kelebek, ."

Bir sıçrayışla doğruldum, tekrar ılık atmaya hazır bir şekilde sert bir ciğer dolusu hava emdim. Ama nefesle birlikte yuvanın kokusu geldi, Bear yanımdaydı, kolu bana sarılmıştı. Chance'in kolu kucağımdaydı ve ayağını sürüyerek yuvada bana doğru döndü.

"İşte böyle," diye yatıştırdı Bear, hızla atan kalbim yavaşlamaya başladığında, kendi kâbusumdan kaçıyormuş gibi nefesimi tuttuğumda sırtımı okşayarak.

İlk geceyi hayal etmişim. Omikron' karşı durabileceğini, onun için sakladıkları her şeyden kurtulabileceğini, sonuna kadar savaşçı olabileceğini düşünen kızı.

Gerçek şu ki, çok çabuk yorulmuş, korkmuş ve utanmışım. Her zaman savaşmamışım.

Odanın kapısı çarparak açıldı ve Chance yuvanın açıklığına doğru koşarken sarsıldım. Ama King'in kokusu ondan önce geldi, perdeleri araladı ve önümüzde geniş ve güçlü bir şekilde durdu.

"Ne oldu?" diye sordu, kelimeleri sertti.

"Kabus," dedi Chance ve King'in omuzları çöktü, yüzünün keskin kenarları yumuşadı.

Daha önce Bear ve Chance yiyecekle döndüklerinde sessizce ayrılmıştı. Ama şimdi gelmişti, tüm vahşiliğiyle, savaşmaya hazır. Uykumda ılık atıyor olmalıydım, rüyam yankılanıyordu. Ona doğru uzandım ve yuvaya tırmanırken yorgun bir teslimiyetle iç çekmeye başlamıştı bile.

"Faith," diye mırıldandı Bear, karanlık ve sıcak bakışlarımı kendi bakışlarına çekerek. "Adam kim?"

Bear'ın bakışları altında yutkundum ve sırrımı çalıştım. Ama şimdi bunun bir sır olarak kalması gerektiğinden emin değildim.

Etrafım bu adamlarla çevriliydi. Beni satın alan çeteden sakladılar, fiziksel olarak iyileşmeme yardımcı oldular, bana bir yuva inşa ettiler. King bile yardım etmişti, beni savmak için çağırıldığı o korkunç alfayı saymazsak. Onu suçlayabilir miydim? Beni avlayan ne kadar çok bela olduğunu biliyordum. Eğer bu adamların güvenliğini kendiminkinden daha çok düşünseydim, şimdiye kadar çoktan gitmiş olurum.

King'in sert eli çeneme uzandı ve beni kendisine doğru çevirdi. Soğuk ve öfkeliydi, yüz ifadesinden kendi gücü dışında hiçbir şey anlaşılmıyordu. Ama dokunuşunda sahiplenici bir odaklanma vardı ve bu beni ona neredeyse Bear'a bağlandığım kadar bağlı , kendi itirafıyla benimle ilişki kurmaya isteksiz olduğunu unuttum.

"Güvendesin," dedi King ve sesindeki ağırlıktan hiçbir şey kaçmıyordu. "Eğer sana zarar verdiyse, onu bulacağız."

Nefesim kesildi ve gözlerim büyüdü. "Hayır! Adam..." Diğerlerine baktım, dizlerimi göğsüme doğru çektim. Gerçeği bilmeleri gerekiyordu. Haftalardır burada saklanıyordum ama kendimi yuvada kilitli tutarsam hiçbir şey değişmeyecekti. Dudaklarımı yaladım ve itiraf ettim.

"Adam benim kardeşim. Omikron'un beni yakaladığı gece ayrıldık. Onu bulmam gerek."

Bear'ın eli omzumda sıkılaştı, Chance'in parmakları benimkilerle birleşti ve King bakışlarıma kendi bakışlarıyla karşılık verdi. İyi ya da kötü, gerçek artık ortaya çıkmıştı.

22. AYI

("Bu konuda bir bok bulamıyorum," diye mırıldandı King, gözlük camları dizüstü bilgisayarının parlak ekranını yansıtırken. Bunun bir önemi yoktu;

Gözlerini diktiğini biliyordum.

"İnternette küresel bir seks ticareti çetesi hakkında bilgi bulmayı bekliyor muydunuz?" diye sordum. Kendim de biraz araştırma yapmadığımdan değil.

Dudakları derin bir kaş çatmayla büküldü ve gözlüklerini çıkarıp parmaklarıyla şakaklarına masaj yaptı.

"Omega Center'a ya da hastaneye gitmekten korktuğuna göre, bunun çok büyük bir şey olduğunu biliyorduk," diye .

King iç geçirdi ve gözlükleriyle ellerini masasına bıraktı. "Sadece... korkmuş olmasını umuyordum."

Belki ben de öyleydim. Belki bir parçam bunun karanlık ama küçük çaplı bir çete olduğunu ve bölgemizden süpürüp atabileceğimizi düşünmüştü. Ama Faith'in tarif ettiği tesislerde -kucağımda titriyordu- sağlık personeli, gözetim ve kızgınlığını tetiklemek için hormonal ilaçlar vardı. Belki bunlardan biri inandırıcı olabilirdi. Tüm bunlar bir araya geldiğinde, Faith'in verdiği tüm bilgiler komplo düzeyinde büyük bir organizasyona işaret ediyordu.

"... Preston..."

King alay ederek başını salladı ve sandalyesinde geriye doğru sarktı. Sonra durakladı ve inledi. "Kahretsin, bilmiyorum. Belki?"

Daha önce onu ve Faith'i görmüştüm. Kızın akli yerinde değildi, adamın da akli pek başında değildi.

Dudakları sanki durduğu an ölecekmiş gibi onu beceriyordu.

Artık her zamanki haline dönmüştü ya da en azından ona yakındı. Ama o kontrolün bir kez olsun kırıldığını görmüştüm. King'in parçalanıp parçalanmayacağından ya da gerçekten Faith'ten uzaklaşacak iradeye sahip olup olmadığından tam olarak emin değildim. İsteyeceğim son şey onun kalbini kırmasıydı ama son birkaç hafta içinde onda daha önce gördüğüm soğuk yarısı olmadığını tahmin etmek için yeterince işaret görmüştüm.

"En azından organizasyonel düzeyde değil. Potansiyel müşteri belki," diye itiraf etti, kaşları birbirine karışarak. Yumuşak bir hırıltı çıkardım ve King başını salladı. "Onun bir omega satın alacak türden bir adam olduğunu düşündüğümü söylemiyorum, sadece onu besin zincirinin bundan daha yukarısında göremiyorum. Açıkçası, boş vermedim. Hatalar yapıldı."

Bir parmağımı kaldırıp ikincisini ekleyerek, "Yani Wasted onun için etrafı kokluyor," dedim. "Omega kaçakçılarının bu büyük kutu mağazası. Sence Preston bir sorun olur mu?"

King, "O listedeki endişelerimin en küçüğü" dedi. Ki bu hayır demek değildi. Hay sikeyim.

"Kulüple nasıl başa çıkacağımızı bulmalıyız," diye devam etti. "Onları idare etmek mi?" Ben sordum.

Bana bir kaşını kaldırdı. "Kokusunun bir kısmını gidermeleri için temizlikçilere emir verdim ama burada bir omegayı gizli tutabileceğinizi ciddi düşünmüyorsunuz, değil mi? Wasted'lara karşı bile bir şansımız olaksa adamlarımıza ihtiyacımız var. Ve onun burada olduğunu fark ettikleri anda..."

King burnunu kırıştırırken gülmemeye çalışarak, "Molly ya da ben Faith'e kokusunu bastırarak kadar hafif ilaçlar verebiliriz," dedim. Şerefsizin şimdiden ona bağımlı olduğu belliydi. Kâbusunda çığlık attığını duyduğunda ne kadar hızlı yukarı koşmuştu? "Onu beta olarak geçirmeyi deneyebiliriz ama..."

King'in çenesi sıkıştı. "Ama?"

"Ama benim olması gerekecek," dedim sakinmiş gibi davranarak ve bakışlarını tutarak. "Kulüp kıcı olmayacak. Ve sen de haklısın. Onu burada saklayamam ve burada olup da başka bir yerde saklanmasından endişe edemem. Daha güçlü baskılayıcılar almaya istekliyse, onun bir beta ve benim yaşlı kadını olduğunu söyleyebiliriz."

King sessizdi, gözleri yüzümde bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Peki ya Chance ve ben?" diye sordu.

Yakaladım seni, diye düşündüm ama zaferimin tadını çıkarmayı reddettim, en azından King'in yüzüme yumruk atma isteği duyabileceği bir anda.

"Geri çekilmen gerekirdi," dedim omuz silkerek. Bu aklıma gelen en büyük blöftü ve Faith bunu duysa muhtemelen beni yine ısıırırdı. O ve Chance birbirlerine tamamen vurulmuşlardı, yüzde yüz birbirlerinin parmaklarına sarılmışlardı. Onun kapıdan çıkıp gitmesine asla izin vermezdi. Düşünüyormuş gibi yaparak gözlerimi tavana diktim. "Ya da..."

King homurdandı.

"Ya da kulübe onun hakkındaki gerçeği söyleriz. Kamyon baskınında yakaladığımız şeyin o olduğunu. Onun bir omega olduğunu ve üçümüzün özel malı olduğunu söyleriz" dedim. "Ve eğer bununla ilgili bir sorunu olan varsa, bunu bizimle halledebilir."

King koltuğunda iki büklüm olmuş, duvara hançer gibi bakıyor ve muhtemelen beni boğazlamayı hayal ediyordu.

Ve kendimi biraz suçlu hissettim. Ona ya kulübün geri kalanını kızdırma riskini göze alması, daha fazla olumsuz dikkat çekmesi ve muhtemelen Rider'a kampanyasında bir adım öne geçmesi gerektiğini söylüyordum... ya da Faith'e dokunduğu için artık durmak istemediğini itiraf etmesi gerektiğini.

King'in sürü ve omegalar hakkındaki en kötü hisleri doğruydı. Sadakatim değişmişti. Kendimi Çıkmaz Sokak Şeytanları'nın kardeşliğine adamıştım ve şimdi bu bağ, tamamen biyoloji, içgüdü ve arka beyinden oluşan yeni bir bağ lehine kırılıyordu. Ama Faith artık ısıırık hariç her şeyiyle benimdi ve ondan vazgeçmeyecektim.

"Çık dışarı," diye mırıldandı King. "Düşünmem gerek."

Hemen sandalyeden kalktım ve ona bakmak için durakladım. Eğer yanılıyorsam, Faith'le herhangi bir bağlantısı olduğunu kabul etmiyorsa, ayrılmak zorunda kalmamız an meselesiydi. King Şeytanlar'ı küllerinden doğurmuştu ve Chance ile ben gidersek kulüp üzerindeki kontrolünü kaybedeceği garanti değildi ama büyük olasılıkla öyleydi.

Onu köşeye sıkıştırmış, prensiplerine meydan okumuş ve neredeyse hiçbir alfanın karşı koyamayacağı bir şeyi önüne koymuştum. Ama King çoğu alfa ya da çoğu erkek gibi değildi.

Neyi seçeceğini bilmiyordum. Sadece inancım vardı.

23. HAYALET

Ben motorumun gidonunu biraz daha sıkı kavradım, gaz verdim, motorun kükremesinin ve canavarın titreşiminin tadını çıkardım. Bacaklarımın arasındaki makineler. Kuru ve çorak yolda hızla ilerlerken solumdaki dairesel dikiz aynasında kulübün geri kalanı küçüldü, güneş sırtımdaki siyah deri yeleğin içinden beni kavuruyordu.

King'in resmi teklifi benim ve Rider'ın telefonlarına geldiğinde çoğu kişi homurdanmıştı, sanki ekip yolculuğun sonsuza dek süreceğini düşünerek kendilerini kandırmış gibiydi. Bir noktada ben de aynısını yapardım.

Sürüşleri kardeşlerim kadar ya da onlardan daha çok severdim, önden gitme dürtüsüne karşı koyamazdım, önce ufku keşfederdim. Aletlerimden başka hiçbir şeyim olmadan ıssız bir yerde bisiklet tamir etme bulmacasını bile severdim. Bir sebepten dolayı yol kaptanıyım.

Ama bu sefer geri dönmek için can atıyordum ve King'den gelen geri dönme emri beni rahatlatmıştı.

İlk iş kilise olacaktı elbette, ama sonra gündem . Aletimi ıslatmak, sarhoş olmak, muhtemelen *başka bir* amcığı becermek çünkü kızlar bizi geri aldıkları için çok heyecanlı olacaklardı ve sonra...

Bakalım Chance iki hafta kulüpte bensiz kaldıktan sonra bu isteği hakkında ne düşünecek.

Senden kapıyı çalmamanı istiyorum.

Çünkü Chance'in kulağında tıslayan sesiyle gevşedikten ve doyuma ulaştıktan sonra, beni tüm egomdan arındırıp yatağının üzerinde değersiz bir yığın haline getirdikten sonra hiçbir şey onun kadar iyi hissettirmiyordu.

Bu, Chance'in yıllardır kaçırdığı ilk sürüştü ve onun yokluğu genel olarak sessiz ve küçük bir boşluk olsa da -asık suratlı ve sessizdi, kulübümüzün kenarlarında oyalanırdı- benim için rahatsız edici görmezden gelinmesi imkansız bir kayıptı. Gözlerimin köşesinde sürekli bir boşluk vardı.

Dalgalanan ufukta tozdan başka bir şey olmayan Çıkmaz Sokak'ın küçük benekleri sonunda göründü ve bandanamın altından sırtarak bisikletimin hızına yaslanıp eve doğru ilerledim.

Kükremeler arkamda yankılandı, diğerleri bizim köhne küçük kasabamızın görüntüsünü yakaladı. Çıkmaz Sokak'takiler de bizi duyacaktı. Yerel halk kulübün geri döndüğünü ve işlerimizi de beraberimizde getirdiğimizi duyunca rahatlayacak mıydı yoksa haftalar süren huzurun sona ermesinin yasını mı tutacaktı bilemiyordum. Ama Dead End bizi olduğumuz gibi kabul etti, barımızı ziyaret etti, çamaşırhaneyi ve King'in sahip olduğu diğer işletmeleri kullandı. Belki tek seçenekleri bizdik, belki de kasabanın dokusunun bir parçasıydık. Umurumda değildi. Burası evimdi.

Diğerlerinden önce döndüm ama sadece birkaç dakika farkla, motosikletimi motelin etrafından dolaştırarak King'in benim çalışmam ve saklamamız için inşa ettiği geniş garaja soktum. Sabah geri dönecek, herkesi ayarlayacak, yağ ve metal içinde bir gün geçirecek ve bedenimi yıpratıyordum ama bu gece kulüp binasının seyrek konforunun tadını çıkarıyordum.

Avluyu geçip barın arka tarafına gittim ve açık alanın ortasında bekleyen parlak sarı şişme havuzu görünce yavaşladım. Su berraktı, yeni kullanılmıştı ya da yakında kullanılacaktı. Kızlar için bir hediye mi? Ya da kızları izlememiz için bir hediye, belki. Sırıttım ve kapıyı çekerek açtım, kas hafızamın bana yol göstereceğine güvenerek nispeten karanlıkta yürüdüm.

Ama içeri girdiğimde adımlarım yavaşladı. Kulüp temiz kokuyordu. Tüm yüzeyler ve mobilyalar sterilize edilmişti, havanın boş levha kalitesi burnumu kırıttırdı.

King biz yokken kulübü temizlemek için gerçekten zahmete girmiş miydi, yoksa bunu gerektirecek bir şey mi olmuştu?

Gözlerim karanlığı görebilecek kadar düzeldi, aynı anda burnuma daha tatlı notalar ulaştı. Kilise için kullandığımız büyük konferans salonunun kapısına yakın bir kulübede iki kişi oturuyordu. Adımı hemen tanıdım, tüm geleneksel, dürtme ve sopa dövmeleeri, kafasının traşlı yanları. Onu görünce vücudum gerildi, sonra tekrar yanında olmanın verdiği içgüdüsel rahatlamayla aynı hızla gevşedi.

Fark şey, birinin yüzünü ellerinin arasında tutması, kucağındaki kadını öperken çıkardığı alçak sesler, ağzının onunkini okşayıyordu, derin ve sahiplenici. Kadın nefes nefese çekilirken yüzündeki gevşek ifadeyi tanıyamadım. Kadına bakarken yanaklarının şişmesini, dudaklarının gerilmesini ve kıvrılmasını da tanımadığımdan .

Onu zar zor da olsa tanıdım.

"Planın ondan kurtulmak olduğunu sanıyordum," dedim.

Chance'in kucağındaki omega sertleşti, gözleri benimkilere kaydı ve elleri onun omuzlarına gömülürken dişlerimi sıktım. Ve Chance'in yüzündeki o gülümseme, daha önce hiç görmediğim o gülümseme -o kadar yabancı ki doğru adama baktığıma inanamıyordum, sanki hiç duymadığım neşeli bir ikizi varmış gibi- o gülümseme düştü.

Birden o olduğunu anladım çünkü yüzünü kaplayan o karanlık, kızgın ifade kesinlikle Şans'tı. Ona dönüp eğilerek kulağına bir şeyler fısıldadığında yüzündeki ifade tekrar yumuşadı, yanakları birbirine yaklaştı ve bu manzara karşısında midem bulandı. Dudaklarını onunkilere bastırdı ve o gülümsemeyi yüzünden söküp almak mı yoksa çekmek mi istediğime karar veremedim. Çünkü çok *güzeldi*, acı vericiydi ve onun için olmasından, var olmasından ve benim bunu daha önce hiç bilmemiş olmamdan nefret ediyordum.

Chance omega'nın kucağından inmesine yardım etti, ondan önce kabinden kayarak çıktı ve toplantı kapısından içeri dalmadan önce onu bir anlığına görüş alanımdan çıkardı. Hava ılık ve tatlıydı, parfümü hoştu ama baskın ya da ağız sulandırıcı değildi.

"Plan değişti," dedi Chance barın kapısı çarparak açılırken.

Diğerlerinin geliş sesiyle irkildim, söylemek - haykırmak - istediğim o kadar çok şey boğazımda düğümlendi ki.

Chance omzumun üzerinden baktı, cam gibi pürüzsüz dinginliği her zamanki kaşlarını çatmasına neden oldu. Ya da belki eskisi kadar karanlık değildi. Topuklarının üzerinde döndü ve bana bir kez daha bakmadan ya da tek kelime etmeden omega'nın peşinden gitti.

Peşinden koşmak, onu yakalamak ve benim ona olduğu kadar onun da bana takıntılı olduğunu hem ona hem de ona kanıtlamak istedim. Arkamı dönüp kulüpten çıkmak, garaja gidip çözülebilir bulmacalar ve makine problemleri üzerinde çalışmak istedim. Lanet bir kavga başlatmak, suratıma yumruk yemek ve yere yıkılmak istedim.

Rider elini omzuma attı, burnu havaya kalkmıştı. "Tanrım, King biz buradaki tüm güzel kokuyu temizlemiş mi?"

Omega'nın parfümünü havadan temizlediğini fark ettim, Rider'a cevap olarak homurdandım ve beni diğerleriyle birlikte toplantı odasına doğru taşımaya izin verdim. Gözlerim Kral ve Ayı'nın arasına sıkışmış omega'yı hemen buldu ve yanımda Rider'ın adımları yavaşladı.

"Ne oluyor ?" diye mırıldandı. "Bunu biliyor muydun?"

Başımı salladım, kendi sesimi bulamadım, köşede Chance'i bulmakla meşguldüm, sırtını duvara dayamış, kollarını ve bacaklarını çaprazlamıştı.

King koltuğundan kalktı ve omega Bear'ın yanına eğildi ama gözlerini dikip başkanımıza baktı. Minibüste gördüğüm yaratığa neredeyse hiç benzemiyordu. İnce ve güzeldi, başının tepesinde bir kestane rengi kahverengi saç ve dudaklarında doğal bir gülümseme vardı. Gözleri Chance'in durduğu odanın arka köşesine kaydı ve yüzündeki o özlem titreşimini anladım. O tam da benim dikkatimi dağıtacağım, sonra da ilgisi doruğa ulaştığında bir kenara atacağım türden bir kadındı. Ondandır nefret ediyordum.

King bize, "Ağzınızı açmayı bırakın ve oturun," diye seslenirken arkamdan bir ilgi ve kıkırdama mırıltısı yükseldi.

"Toplantılara kulüp kızı getirebileceğimizi bilmiyordum Prez," diye şaka yaptı Skid.

King ve Bear sadece kaşlarını çattı. Masanın etrafında döndüğümüzde kız oturduğu yerde büzüştü. Bear'ın sağındaydım ve kokusu daha netti.

daha tatlıydı. Bir şey onun yoğunluğunu azaltıyordu ama bu kötü bir gizlemeydi ve şuruba batırılmış gibi Ayı'yı da kaplıyordu. Diğerleri onun bir omega olduğunu fark etmese bile, yine de cehennem kadar cazip bir beta olacaktı.

Sorun var.

Yüzündeki ifade -Ayı'nın, King'in ve Chance'in de- onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

"İkram kim?" diye seslendi başka bir adam.

King, "Otur," diye bağırdı ve havlama emri olmasa bile göz ucuyla omegayı seçirirken yakaladım.

Şeytan'ın başkanı sandalyelerin son sıyrıklarıyla ve mırıldandığı sözlerle bize doğru baktı.

"İşte bu Kelebek," dedi King ve kimi kastettiğini anlamamız için kadını işaret etmesine ya da ona doğru bakmasına bile gerek kalmadı. "Wasted'a satıldı. Onu baskında bulduk."

King ilginin ve vahyin masanın etrafını sarmasını bekledi. Kardeşlerimin yüzlerini izledim. Rahatlayanlar vardı - Rider ve Skid'in yolculuk sırasında şüphe uyandırdıkları - haftalar önce sahte bir baskın gibi görünen şeyin açıklamasını nihayet buldukları için minnettar olanlar. Ve şimdi "Kelebek "e merak dolu bir açlıkla bakanlar vardı, Wasted'ın yapacağı gibi onu kolayca kapabilecek olanlar.

King, "O artık kendi seçimiyle kulübün malı," dedi ve birkaç heyecan çılgılığı yükselirken ifadesi sertleşti. "O kulübün kıcı *değil*."

"Kendi seçimi olmadığı sürece, değil mi Prez?" Rider, King'e doğru kısıp gözlerle sırtarak seslendi ve arkadaşlarının daha fazla kahkaha neden oldu.

Bear onun elini kucağına koymuştu ve parmakları onu kavradığı bembeyazdı.

"O yaşlı bir kadın. Bu nedenle bizim korumamız altındadır," dedi King, her zamanki gibi düz ve sert bir sesle, kadına yönelen sırtışları ve bakışları görmezden gelerek. İfadelerin sadece yarısı bu duyuru karşısında ayıldı.

"Kimin?" diye sordum, gözlerim dönüp Chance'e doğru bakma isteğiyle fiziksel olarak ağırıyordu.

"Benim," dedi Bear, sesi hırıltısını güçlükle bastırarak.

Sonunda kahkahalar kesildi. Kulüp infazcısını ya da Bear'ın cüssesinde ve itibarında bir adamı kızdırma riskine girecek pek kimse yoktu.

"Ve benimkini de," diye ekledi King, kelimeleri gıcırdatarak söylüyor, konuşurken cam çiğniyormuş gibi görünüyordu. Ama eli omega'nın omzuna uzandı ve kendi parmakları onunkilere değdiğinde... yumuşamadı ama gerginliğin bir kısmı azaldı.

Sonunda sessizlik çöktü. Bu saygı mıydı yoksa kızgınlık mı? Diğerlerini kontrol etmek istedim ama gözlerimi *ondan* ayıramadım. Kıvrıldı, eğildi ve bakışları benimkilerin hep istediği yöne doğru gitti. Betalar ve adaylardan oluşan küçük topluluk dağıldı ve Chance gölgelerin arasından çıktığı anda anladım çünkü o gülümsedi ve Rider kaskatı kesildi.

"Ve benimki," dedi Chance, itiraz edecek ya da tartışacak birini sessizce uyararak. Onun sırtına doğru yürüdü, neredeyse bana ulaşacaktı ve ben ellerimi dizlerime doladım ve bacaklarım ve kollarım ağrıyana kadar sıktım.

"Kulüpte mi toplanıyorsun?" Rider tıslayarak oturduğu yerden kalkmaya başladı. Bu hareket King'in bir bakışıyla bastırıldı.

King masanın etrafına bakmadan önce Başkan Yardımcısı'na, "Değilim," diye çıkıştı. "Bu, kulüp üyelerinin yaşlı bir kadını paylaştığı ilk olay değil ve son da olmayacak. Şu anda bilmem gereken tek şey, adamlarımın, *kardeşlerimin* bu kulübe ve mülküne sadık kalıp kalmayacakları. Ya da aranızda *Wasted*'a tam olarak istediklerini vermenin akıllıca olacağını düşünen var mı?"

Skid, omega'ya tehlikeli bir bakış atarak, "Silah ya da uyuşturucu baskını yapsaydık, getiriden eşit pay alırdık," dedi. "Bu iş pek de adil görünmüyor."

Bear hırladı ama King elini kaldırarak ikisini de susturdu. "Para falan yok. Ve eğer istediğiniz amsa... buralarda bolca göreceksiniz. Birkaç arkadaş çağırdım. Ama yanılıyorsam beni yanlış anlayın, biz burada kadınların tercihlerine göre iş yapıyoruz." için

King ilk kez yanındaki kadına baktı. "Skid'i becermek ister misin prenses?"

Ona bakıyordu, solgundu ve gözle görülür bir şekilde gergindi, ama sızlanmadı ya da titremedi, sadece başını salladı, masanın etrafında yankılanan kahkahalar karşısında gözleri düştü.

King kaşlarını kaldırarak, "İşte " dedi. "Ve eğer herhangi birinin ateş ettiğini görürsem, üçümüze de hesap ."

Yüz ifadeleri asıktı, geniş bedenleri onu çevreliyordu. Birisi yeni yaşlı bir kadını sahiplenmeyeli uzun zaman olmuştu ve kesinlikle bu gerginlikle karşılaşmamıştı.

Kulübün onun Wasted'ın elinden alınmış bir savaş ödülü olduğunu bilmesinden mi kaynaklanıyordu? Yoksa Rider'ın King'le birlikte karıştırdığı tüm o pislikler, kulübün sadakatının yüzeyinde çatırdayan kızgınlık ve güvensizlik çatlakları mıydı?

King başını iki yana sallayarak Chance'e işaret etti, o da bu işarete uyararak Kelebek'i ayağa kaldırdı. Adı kesinlikle bu değildi ve Chance'in yanına sokulup kapıya kadar onu takip ederken bana hiç de kaygısız bir yaratık gibi görünmedi.

King neşeliymiş gibi yaparak, "Şimdi şu gezinin ve Wasted'ın kalanını da halledelim ve siz beyleri daha iyi bir ortama alalım," dedi, bakışları Chance'i ve kadının kapıya doğru ilerleyişini izliyordu.

Ben de onları takip ettim, adamın kolu kadının omzunda, kadının ki de adamın belindeydi. Chance için yaşlı bir kadın mı? Beni becerdikten ve bir daha kapısına gelmememi söyledikten sadece haftalar sonra mı?

Saçmalık dedim. En azından değişimi kabul etmiyordum. Chance'ten vazgeçmiyordum.

24. İNANÇ

Ben kollarımı başımın üzerine uzattım ve yüzümü duşun spreyine doğru kaldırdım. Günlerdir ilk kez yalnızdım ve Ayı'nın odasındaki duş yerine Chance'in duşu hâlâ sıcak ve hepimizin kokusuyla doluydu.

Ve aylardır ilk kez tekrar baskılayıcı ilaç kullanıyordum. Neredeyse kendimi geri kazanmak gibiydi. Yıllarımı geçirmiş, kardeşimle kaçarken bir beta olarak yaşamıştım ve onları bırakmak içimde yabancı bir hayvanı keşfetmek gibiydi. Bear'ın getirdiği marka daha hafifti, ağır baskılayıcıların boğuk pamuğu ile omega olmanın aşırı hissi arasında rahatlatıcı bir uzlaşmaydı.

Tekrar nefes alabilirdim, tekrar *kendim* olabilirdim.

Banyo kapısı çalındı ve ardından Chance'in kafası yarı şeffaf duş perdesinin sisli görüntüsünde belirdi.

"Bear'ın banyosundan kabarık havlular falan getirdim. İyi misin?"

Duşa yaklaşmadı ve onu benimle birlikte içeri davet etmem gerekip gerekmediğinden emin değildim...

Hayır. Hayır, *zorunda* değildim ama istersem yapabilirdim. Hatırlatma üzerine iç çektim, ayak parmaklarıma kadar uzanırken nemli parmaklarımı tavanda gezdirdim.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim.

"Tamam. Çocuklar kiliseden çıkmadan önce gidip aşağıdan birkaç pizza çalacağım. Kapıyı kilitleyeceğim."

"Teşekkür , Chance."

"Tamamdır, yaşlı bayan," dedi, sıcak ve hafif bir sesle.

Kapı kapandığında sııttım. *Yaşlı kadın* kelimesi benim için pek bir şey ifade etmiyordu ama Bear ve Chance bunu söylediklerinde, tenimi öpücöklere boğarken mırıldandıklarında gözlerim parlamıştı. Ve King'in toplantıda bunu zorla söyleme şekli beni heyecanlandırmadı desem yalan olur. Kendini benden bir kol boyu uzakta tuttu ama görünüşe göre diğerlerinin önünde bu iddiayı reddetmeye istekli değildi.

Sakinleştirilmiş arka beyin kafamın içinde fısıldadı. Onları kendi yolumla sahipleniyordum.

Ama henüz ısırık yok.

Dušta acele etmedim ve dışarı çıktığımda cam ayna buğulanmıştı. Chance en iyi havluları ve Bear'ın bana aldığı tüm güzel cilt kremlerini ve saç saçmalıklarını getirmişti. Hayatım boyunca sahip olmayı hayal bile edemeyeceğim türden ürünler.

Aynayı bir bezle sildim ve kendi yansımama baktım. Kapana kısılmışken kilo vermişim ama geri almaya başlamışım. Yemek yemek artık daha az irade denemesiydi ve haplarla öğürmeyi bırakmışım. Çevreme güveniyordum, benimle ilgilenen adamlara güveniyordum.

Güvendeyim, diye düşündüm, kendi yansımama bakarken, ellerimi serin muşamba tezgâha dayamışım. *Güvendeyim, korunuyorum ve önemseniyorum*. Uzun zamandır ilk maddeyle hayatta kalmaya çalışıyordum. Listeye yeni işaretleler eklemek güzeldi.

Havluyu ıslak saçlarımdan çekmek için uzandım ve başımdaki dağınıklığa kaşlarımı çattım. Uzun saçlarım sıcakta çılgınca karışmıştı ve Bear birkaç kez taramayı denemişti ama ben sadece mızmızlanmış

ve sonunda daha fazla seks istemiştim. Şimdi arkası tamamen

keçeleşmiş, belime kadar dolanmış, uçları yırtık pırtık ve yorgundu.

Chance'in banyo çekmecelerini karıştırdım ve içinde bir makas olan bir vızıltı kesme seti buldum.

Değişim zamanı gelmişti.

Karnım pizza dolu ve kafam hafiflemiş bir halde Chance beni kulübün koridorlarında gezdirdi. Son zamanlarda sessizliğe alışmıştım ve şimdi odalar tekrar dolduğu için bastırıcılara minnettardım. Ağır kokular, hırıltılar çıkaran alfalar, göbek kahkahaları ve cinsel tatmin homurtularıyla doluydu.

Bara yaklaştıkça adımlarım yavaşladı. Asılı loş ışıklar geniş odadaki küçük sahnelere yumuşak spot ışıkları yapıyordu. Bir grup adam bilardo oynuyordu, silahları kalçalarına bağlıydı. Bir çift kadın bir masanın üzerine diz çökmüş, etraflarında daire şeklinde oturmuş, bağırıp çağıran ve gülen seyirciler için öpüşüyor ve birbirlerini elliyorlardı. Bir çift arka kabindeydi, kadın masanın yüzeyine eğilmişti ve bir adam onu tembelce beceriyordu.

Birkaç göz bana doğru kaydı ve Chance beni King'in ofisine yönlendirip kapıyı açarken nefesimi içime çekip gözlerimi kaçırdım. Masanın arkasındaki adamı görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

King, ofisine sadece bir tişörtle girip beni sikmesi için yalvardığım zamanki haliyle neredeyse aynı görünüyordu. Gözlerinin altında bitkin koyu halkalar vardı, dudakları sinirli bir kaş çatmayla bastırılmıştı. Korkutucu derecede yakışıklıydı. O zaman olduğu gibi şimdi de kaşları çatıldı ama sonra dudakları büküldü.

"Saçına ne oldu prenses?"

Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. Saçlarımın çoğu hâlâ omuzlarıma kadar uzanıyordu, keserken biraz fazla hevesli davrandığım birkaç yer hariç. Ortaya çıktığımda Chance gülmüş ve beni kollarına alıp nefessiz bir şekilde öpmeden önce saç tellerimi karıştırmıştı. King ya da Bear'ın ne diyeceğinden emin değildim.

"Kestim," dedim, neden tüm konuşma gücümün bu adamın huzurunda buharlaşmak istediğini merak ederek.

Hâlâ hafifçe gülümseyerek bir kaşını kaldırdı ama başka bir şey söylemedi.

"Beni yerde isteyebileceğini düşündüm," dedi Chance. "Ve Bear onu birkaç iyilik yapması için gönderdiğini söyledi."

King başını salladı ama gözlerini benden ayırmadı.

"Eee?" King sandalyesinde arkasına yaslanarak konuştu. "Orada duracak mısın yoksa gelip uslu bir kız gibi kucağıma mı oturacaksın?"

Chance kahkahasını bir öksürükle bastırdı ve bu soru karşısında nefesim kesildi. Döndüm ve Chance uzaklaşmadan önce hızlı bir öpücük için onu kendime çektim; o da cevap olarak alnını benimkine bastırdı. Dönüp aceleyle King'in kucağına gittiğimde, alfa çoktan koltuğunu geriye itmiş ve bana yer açmıştı.

"Uh-uh," dedi King, oturmaya başladığımda elini kalçama koyarak beni durdurdu. "Yüzünü bana dön."

Yerimde dönerken yanaklarım ısındı ve ofis kapısı Chance'in arkasından tıklayarak kapandı. King'in kalçaları genişçe açılmıştı ve sandalyesinde ağır ağır oturuyor, buz gibi gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Dizleri masasının çekmecelerine değecek ve beni onların arasına hapsedecek şekilde kaykıldı. Yani üzerine tırmanmak için bacaklarımı teker teker yukarı kaldırmam gerekiyordu ki bu hareketi kararlı bir hayranlıkla izliyordu.

Üzerimde ipek uyku şortu ve onları neredeyse tamamen örten, hareket etmeyi kolaylaştırmak için kalçaları boyunca yırtmaçları olan bir gömlek vardı. King'in elleri gömleğin altından yukarı doğru kaydı ve ben kucağına yerleşirken belimi sıcak bir şekilde kavradı. Kıyafetimin kumaşı ince ve serindi ve beni göğsüne çekerken King'in sert hatlarını ve kaba kontrastını gizlemek için az şey yaptı, giydiği yamalar ve deri yelek ipekten tenime sürtünüyordu.

Boynumu dikleştirdim, ağzının ısırarak ya da yalamak için derimi başlamasına hazırlanıyordum ama onun yerine burnu boğazıma bastırdı. Yavaş ve derin nefes alıp verdi, iç çekişi göğsünü benimkinin altına sarkıttı. Elleri kışıma doğru kaydı ama tutmadı, sadece beni yerimde tuttu.

King boğazıma doğru mırıldanarak, "Bu baskılayıcıların kokunu bastırmasına seviniyor muyum yoksa bu yüzden onlardan nefret mi , karar veremiyorum," dedi.

Kucağında sallandım, homurdandı ama yemi yutmadı, ben kendi yüzümü omuzlarına bastırdım.

"Koku alma duyumu da köreltiyorlar," diye itiraf ettim.

King beni kendine doğru çekerken, *bu bir kol mesafesi değil*, diye düşündüm, görünüşe göre beni içine çekmekle yetiniyordu. Bu şekilde sarmaş dolaş kaldıkça King'in beni burada istediğine inanmak daha da kolaylaşıyordu. Sadece gece yarısına doğru barda parti devam ederken kucağında değil, genel olarak. Biyolojimizi onu kendime çekmek için kullanmamıştım.

"Daha önce paket hakkında söylediğin şey-"

King iç çekti, ama bu kez sesi yorgun çıkıyordu ve yüzü tenimden kalktı, başı sandalyesine yaslandı. Ona bakmak için biraz doğruldum.

"Yaşlı bir kadına sahip çıkmamanın bir omega'ya sahip çıkmaktan farkı ne?" için kendimden memnun bir şekilde sordum. O sıcakta sesim sürekli ağzımın içinde hapsolmuş gibiydi ve mızımız, muhtaç bir omega'dan daha fazlası olduğumu göstermek istediğim biri varsa o da King'di.

"Biliyor musun," dedi King.

Dudağımı çiğnedim, bakışlarını tuttum, şu anda onun soğuk iğnesini hissetmiyordum. Bu kadar yakın ve sessizken ve elleri hâlâ kıcımlı avuçlarken olmazdı. "Yaşlı kadınlar hiç tahvil almaz mı?"

King'in bakışları kısa bir süreliğine uzaklaştı, çenesi titriyordu ama geri döndü ve tekrar rahatladı. "Prenses..." diye başladı. Gözlerim otomatik olarak yuvarlandı ve o da sustu. "Oh, bu evcil hayvan ismiyle bir sorunun var, ha? Kelebek ve kuş iyi ama-"

Ofladım, yüzüm sıcaktı ama artık kafesteki dehşete düşmüş, kapana kısılmış yaratık değildim ve sıcaktan dolayı seks ve hormon yığını da değildim. Ben *Faith'tim* ve bu adamla mantıklı bir şekilde tartışabilirdim. Ona gerçeği de söyleyebilirdim. Şimdiye kadar bunu kanıtlamıştı.

"Ben, yetiştiriciler için bir nezarethaneye eşdeğer bir yere düşene kadar koruyucu aileden koruyucu aileye geçen bir yetimim. Kardeşimle birlikte kaçtım. Yollarda, arabalarda, terk edilmiş binalarda ve insanların kanepelerinde yaşıyordum. Yemek için çöplüklere daldım ve yirmilikler için benzin istasyonu görevlilerini dolandırdım," diye ağzımdan kaçırdım.

King bana göz kırptı. Omikron hakkındaki hikayeyi öğrenmişti, Adam ve benim yıllarımızı harcadığımız omega kaçakçılığı ağı.

kovalıyor ve kovalanıyordu ama hikâyenin tamamını değil. Şimdi ona anlatmak için çok iyi bir zamandı.

"Çaldım, yalvardım, kafese kapatıldım ve bir hayvan gibi muamele gördüm," dedim o berrak bakışımı koruyarak. "Bu yüzden beni dinlemeni ve bir prenses *olmadığımı* bilmeni istiyorum."

King'in başı öne eğildi. "Olabilirsin. Doğru alfa sürüsü ve sen-"

"Hayatım boyunca kaçıp saklandığım ve pek çok alfanın *hayvanı* olduğumu bildiğim için hâlâ tamamen travmatize ve berbat haldeyim," diye karşılık verdim o sözünü bitiremeden. "Yaşadığım onca şeyden sonra, bana getirdiğin gibi alfanın ve beraberinde getireceği tüm o parlak saçmalıkların beni güvende hissettireceğini sana düşündüren nedir? Bana güzel bir ev ve yuva bulabileceğini ve birdenbire hayatımın son on yılını atlatıp mutlu, küçük bir omega olarak *iyileşeceğimi* mi?"

Belki de bir parçam King'e bunu sordu çünkü yıllardır aynı peri masalıyla kandırılmıştım. Adam'ın benim için vaat ettiği şey buydu, onunla birlikte kovaladığım yorgun gökkuşağının sonundaki altın küpü. Ama sonuçta bir gökkuşağının peşinde değildik, hayatlarımız için koşuyorduk. Ve ben artık yorgundum.

King sözlerime karşı çıkmadı, sadece bir elini kaldırıp yüzümü kavradı ve başparmağıyla çenemi okşadı.

"İyileşeceksin prenses. Tıpkı gözlerinin iyileştiği gibi, sen de iyileşeceksin," dedi King, çok nazik ve tatlı bir şekilde. Ve ben bu sözlere kandım, hemen inandım, bir söz verdiğini düşündüm. Ta ki o ağzını tekrar açana kadar. "Sana doğru paketi bulacağız ve hem kafan hem de kalbin . Ama Faith, ben senin ilacın değilim."

Göğsümdeki umut balonu patladı ve King eğilip sözlerini ipeksi bir öpücükle yatıştırırken donup kaldım. Piç kurusu. Ellerimi sandalyesinin arkılığına dayayarak çekildim ve bakışları yüzümden göğüslerime doğru kaydı.

Çünkü beni sahiplenmeyecekti -ciddiyetle, ısırarak değil, sadece beni atacak başka birini bulana kadar geçici olarak güvende tutacak sahte sözlerle- ama ona bir şans verirsem beni becerecekti. Eğer yalvarırsam.

Kucağından inmeye çalışırken King homurdandı, bir eli beni yerimde tutmak istercesine kısa bir süre kalçamı kavradı.

"Ben Chance ile oturmaya gidiyorum," dedim.

King kaşlarını çattı. "ortalık karışacak. Çocuklar şimdiye kadar çoktan kafayı bulmuştur. Sen kalmalısın-"

Omuz silktim ve ellerini savuştururken King bana karşı koymadı. Onu itmenin bu kadar kolay dolaylı minnettar mıydım yoksa kızgın mıydım emin değildim.

"Chance benimle ilgilenebilir," dedim çenemi yukarı kaldırarak.

King oflayıp pufladı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sana her doğruyu söylediğimde şımarıklık mı yapacaksın?"

Ona usulca homurdandım ve dudakları tekrar seğirdi. "Muhtemelen. Ne de sadece bir prenses."

King ben kapıya ulaşana kadar bekledi, sonra sandalyesi gıcırdadı. "Faith, bekle."

Kapıyı açtığımda müzik bangır bangır çalıyordu ve King devam etmedi. Sadece "bekle" dedi. Bu adil bir istekti. Ateşimi daha yeni bitirmişti. Beni koruyordu, potansiyel olarak oluşturduğum tehdidi bildiği halde beni barındırıyordu "Bekle" basitti. Biraz sabrı hak ediyordu.

Ama bencildim. Ya da belki de sadece istediği parçalarımın sahip olmasını ve geri kalanını reddetmesini istemedim.

Ağızımdan nefes almayı hatırlamadan önce bir an için midemi çalkalayan kokularla, yüksek ve özensiz ruhlar içinde canavarın karnına, bara doğru yürüdüm. Alfaların bakışları bana sabitlenmişti ve birkaçının bakışlarında müstehcen ve bariz bir ilgi vardı. King şimdi koridorda arkamda duruyordu, gölgesi neredeyse çıplak ayaklarıma kadar uzanıyordu. Onlara yaptığı uyarı tazeydi.

Odayı taradım ve suratımı asmayıp odada yaşanan bariz sefahati görmezden gelmek beklediğimden daha kolay oldu. Chance bara yakın bir masada oturuyordu, bacaklarının uzunluğunu saymazsak neredeyse görünmüyordu. Karşısında da daha önce öpüşmemizi bölen aynı tatlı ve baharatlı alfa oturuyordu. Alfa masaya doğru eğilmiş, Chance'le konuşuyordu ve betamın gözleri kalabalığın üzerinde geziniyor, neredeyse diğer adamı görmezden geliyordu.

King'in gölgesi yaklaşıyordu ve o beni geri çekemedi önüne doğru fırladım. Chance'in bakışları bana takıldı ve kulübede doğruldu. Bir an için kendimi King ve Chance arasında bir ipin üzerinde, bir uçtan diğerine koşarken hayal ettim; altımda dar bir güvenlik hattı ve dengemi koruyamazsam içine düşebileceğim sayısız tehlike vardı.

Ben geldiğimde Chance kabinin sonuna doğru kaymaya başlamıştı ve karşımızdaki alfanın bakışlarını gelerek onu minderlere geri ittim.

"Birdy?"

"Beni istiyor musun?" diye sordum ve Chance'in gözlerinin kenarları gülerken kırıştı. Başımı salladım. "Burada, yani. Kalmak için."

Mizah anlayışı değişti, gözleri omzumun üzerinden geçip tekrar bana döndü. Elleri kalçalarımın uzandı ve ben de bir bacağımı onunkinin üzerinden yaklaştım.

"İstiyorum," dedi ve eğilip çenemi öptü. Kokusu masanın karşısındaki alfaninkine karıştı ve birden onu dolap yuvasında kendime çektiğim ilk gün gömleğinden aldığım kokuyu hatırladım. "King yaramazlık mı yapıyor?" Chance kulağıma fısıldadı.

Soruyu duymazdan gelerek kollarımı Chance'in omuzlarına doladım, bize sabitlenmiş bakışların farkındaydım. Alfa'yı daha önce pek görememiştim, sadece koyu kıvrıkcık saçları ve sık sakallarıyla yakışıklı olduğunu bilecek kadar. Bir noktada Chance'i kokusuyla işaretlemişti ve daha önce bana hançer gibi bakmıştı.

"Sen benim misin, Chance?" Alfa'nın bizi duyabileceği kadar yüksek sesle sordum.

Chance gerildi ama bakışlarını benimkilerden hiç ayırmadı ve elleri sırtımdan omuzlarıma doğru okşayarak beni kucağına çekti, göğsüne bastırdı. Sırtışı yavaş ve biraz yağlıydı, ifadesinde yumuşak ve acımasız bir şey vardı, ama bana baktıkça parladı ve berraklaştı.

"Evet, hepsi senin, kuşum," dedi Chance.

Eğilip dudaklarımı Chance'inkilere yapıştırdığımda, parmaklarımı omuzlarına gömdüğümde ve ona daha sıkı sarıldığımda alfanın kokusu yoğunlaştı. Bar bu sabah temiz ve sessizdi,

ama zaten içki, seks ve feromon kokularıyla doluydu. Umurumda değildi.

Kıskanç alfalar Chance ve benim öpüşmemizi izledi ve birkaçı cesurlaşarak takdir ısıkları çaldı. King beni reddedebilir ya da kendini reddedebilirdi ama Bear'ı ya da Chance'i ulaşamayacağı bir yerde tutmasına izin vermeden önce onu ben ısıırırdım.

"Kavga mı çıkarmaya çalışıyorsun?" Chance fısıldayarak kulağımın memesini öptü ve sonra dişlerinin arasına aldı.

Nefesim kesildi ve kucağında sallandım. "Kimin arasında?" diye sordum.

Chance son bir ısırıkla lobumu serbest bıraktı ve kabine . Bizimle birlikte kabinde oturan alfaya bir göz attı ama bakışları fazla uzun sürmedi. "Biz ve dünya."

Sırıttım. Pek de haksız sayılmazdı. "Sence kazanır mıyız?"

Chance de sırttı ve bu sırtış saf ve sadece benim içindi. "Oh, kesinlikle."

"O halde evet," dedim ve tekrar içine düştüm, gülüşünü öpücüğümle yuttum, ardından gelen zevk iniltilerini de yuttum.

Chance'le birbirimizden ayrıldığımızda bir uyarı nefesi geldi - dilimde deri ve ısırık- ve sonra sıcak bir el kolumu kavradı.

King beni betanın kucağından çekerken ben ciyakladım ve Chance güldü.

"Bu da ne-"

"Oyun yok prenses," diye tersledi King, beni kendine çekti ve dudaklarını kulağıma bastırdı. "Eğer seni kulübümün önündeki koridorda kovalarsam, yaşlı karımın hak bulacağına inansen iyi edersin."

Sertçe ve bakışlarımı gizlemek için bakışlarımı göğsüne indirdim. Ya da onunkinden saklanmak için.

"Chance, geliyor musun?" King söyledi. "Küçük şey bu gece ele avuca sığmıyor."

Yakındaki masalardan bir kahkaha sesi yükseldi ve Chance'e bakmak için döndüm. Ama bakışlarımı yakalayan diğer alfaydı. *Kızgın* görünüyordu. Kızgın olmaktan da öte, sanki

King'e, bana ya da Chance'e vurmak için. Emin değildim ama o karanlık bakışın gücü beni tökezleyerek King'in göğsüne geri gönderdi ve eli kalçama indi, sözlerinde belirttiğinden daha fazla özen göstererek o noktayı yatıştırdı.

Chance kabinden bize baktı, yüzünde boş bir ifade vardı ve sonra başını sallayarak odaya göz gezdirdi. "Sizinle sonra orada buluşuruz."

"Ama-" Başladım ve King kalçamı sıkarak beni susturdu.

"Sen oraya çıkana kadar onu yormayacağımı garanti edemem" dedi King, arkamdan omuz silkerek, yüzüm kızarıırken, heyecanlanırken ve aynı ölçüde utanırken hala kalçamı okşuyordu.

Chance sırtı ve sert bir hareketle başını salladı. Bir kaşı bana doğru kalktı ve bir nefes verdim. Eğer Chance'e bize katılması için yalvarırsam, katılacaktı. Ve ben de istedim, sadece King'e karşı bir tampon olarak değil, Chancei o nefret dolu bakışlarını yine bana çeviren, kabinde rahatlamış, sakın, hatta çakırkeyifmiş gibi uzanan ama gözleri tam tersini söyleyen o alfadan uzaklaştırmak için. Ama King çoktan beni koridora geri götürüyordu ve Chance kalacağını söylemişti ve kafam karışmıştı.

"Kim o?" King'e alfaya bakarak sordum.

Cevap verirken King'in kolu kalçama dolandı. "Hayalet, yol kaptanımız. Senin için *değil*."

Sarsıldım ve başımı salladım. "Öyle bir şey sormadım."

"İhtiyacın olursa bizi ara, başkan!"

"Ya da başka bir düğüm!"

"Lanet olası betanın neden o olgun parçanın içine girmesi gerektiğini anlamıyorum."

"İlgilenmiyor bile."

Koridora vardığımızda King'in çenesi o kadar sıkılmıştı ki konuşabileceğinden emin değildim. Ama konuştuğunda bile sesi sakın geliyordu.

"Seni ofisime girerken görmüşler prenses. Hışımla çıktığını, Chance'e koştuğunu gördüler. Böyle bir sahne sergilediğinde mutlu bir çift gibi görünmüyoruz, sanki ben senin iyi yaşlı adamınmışım gibi."

"Özür dilerim," diye başladım.

King başını salladı. "Olmana gerek yok. Sadece kulübün önünde neden sahiplenici bir zalim olacağımı bilmen gerekiyor."

Tuttuğum nefesi bıraktım ve King beni yanına yatırana kadar ona doğru eğildim. Bana davranışı, sahiplenici ve soğuk, şefkatli ve emredici olmanın kafa karıştırıcı bir karışımıydı. Kendime karşı dürüst olursam, hepsini istiyordum ve düğümlere bağlayıp sonra çözmesinden zevk alıyordum. Sadece tüm bu türbülansın altında gerçek bir sağlam zemin olmasını, King'in beni sonsuza dek bırakmayacağına dair bir güvence olmasını diliyordum.

Onu itmeye, pozisyon almaya yönlendirmeye çalışıyordum. Bir dereceye kadar işe yaramıştı; onu yatağıma almış, korumasını sağlamış ve beni hemen bir grup yabancıya vermeyeceğine söz vermiştim. Belki de bir süreliğine onun yolundan gitmenin zamanı gelmişti.

Binanın motel bölümüne geçmek üzereydik, hâlâ koridorun önündekilerin görüş alanındaydık. Bizi durdurdum ve ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim, King'e doğru döndüm ve sakalının altından öptüm.

"Sadece beni istemeni istiyorum," diye mırıldandım, koridorda seyircilerimizden yükselen ilgi duymazdan gelerek. King'in kolları beni sardı ve göğsüne doğru çekti.

"Mesele seni istemek değil," diye mırıldandı.

"Peki," dedim, derisini ısırdım ve sonra ona bakmak için geriye doğru eğildim. "O zaman sen beni alıkoyup kendini zahmetten kurtarmaya karar verene kadar şımarıklık yapacağım."

King hırladı ama sesinde bir mırıltı vardı ve parmakları sırtıma saplandı. "Seni yuvaya yalnız göndermeliyim."

"Görünüşümüzü korumamız gerektiğini sanıyordum," dedim.

Ofladı ve sonra beni kollarının arasına aldı. Bacaklarımı kalçalarına, kollarımı da omuzlarına doladım. "Seni dört saat sikemeyecek kadar yorgunum,

Prenses," dedi King.

Güldüm ve çenemi omzuna yaslayıp gözlerimi kapattım ve onu içime çektim. "Sıcaktan dolayı hâlâ biraz ağrım var," diye itiraf ettim.

King'in ellerinden biri kıcıımı sıktı, ama bunun ilgiden çok söylediklerime karşılık olduğunu düşündüm.

"Yuvaya kıvrılırsak görünüşümüz bozulur mu?" Ben sordum.

King iç çekti. "Burnumu kendi sözlerime sürtmeyi bırak."

King, Bear'ın odasının kilidini açmak için beni yere bırakıp sonra da ellerimiz bağlı bir şekilde beni yuvaya götürene kadar bunun evet mi hayır mı olduğundan emin değildim. Uyumak için çoktan giyinmişim ve yattığım yerden onun deri bluzunu çıkarıp dikkatlice katlayarak yuvanın çatısına yerleştirmesini izledim. Bir çift siyah külotla soyundu ve hareketleri yorgun ve otomatikti.

Durakladı, elleri yuvanın çatısına dayanmak için uzandı, vücudu bana doğru uzandı, ancak tasarımdan çok tesadüf eseri. King gibi bir adamın etrafında hiç bulunmamıştım. Benden büyüktü, teninde ve bedeninde rahattı ve o kadar öz bilinçten yoksundu ki, şimdi başladığım için kendimi bakmaktan alıkoyamıyordum.

"On yıl önce bu kulüpte iyi bir hakimiyetim vardı. Yol ismim bana uyuyordu ve kardeşlerim Şeytanlar'a yeni bir yön verdiğim için beni seviyorlardı." Başını çevirdi ve gözlerini kıstı. "Sanırım tüm krallar eninde sonunda misafirperverliklerini yitirirler."

Ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden yuvaya geri çekildim ve King daveti kabul etti, perdelerin altına eğildi ve sürünerek içeri girdi. Ben arkama yaslandım, o da üzerimde dengede durmaya başladı, kalın kolları omuzlarımin iki yanında, dizleri benimkilerin dışında duruyordu.

King kaşlarını çatarak, "On yıl önce seni ısırmanın sonuçlarını kabullenir ve fırtınayı atlatabileceğimi bilirdim, prenses," dedi. "Ama bu on yıl önceydi. Bugünlerde, burada bulunarak bu kulübü parçalayabilirsin. mı?"

Bakışlarını kırmak, yanıma dönmek ve sözleri, reddetmeyi bir kez daha görmezden gelmek istedim. Kendime *onun yolundan gitmem* gerektiğini hatırlattım.

"Anlıyorum," dedim başımı sallayarak.

Wasted tehdidini yaklaşıtıyordum. Ayrıca Omikron'un potansiyel tehdidini de. Bir ısırık almayı reddeden alfaların önünde sallanan olgun bir meyveydim. Şüpheli kulaklara söylenen bariz bir yalandım. Ben bir risktim.

"Neden onlara benim sadece Bear'ın olduğumu söylemedin?" diye sordum.

King inledi ve yanıma çökerek beni sıcak, çıplak göğsüne sardı. "Çünkü sana bir daha dokunamama fikrinden nefret eden lanet olası bir aptalım. Sana bir ısırık ikram edip kulübü elimde tutamam ve kendimi bundan mahrum edemem," dedi beni sıkarak.

Bir bacağımı kalçalarının üzerine atacak kadar kıpırdandım ve boynuna, omuzlarına ve saçlarına dokunabilmek için kollarımı kavrayışından .

"Bunun için bana kızgın mısın prenses?" King mırıldandı, parmak uçlarımla saçlarının kısa, ince tellerini hafifçe kaşırken bile.

"Evet," dedim.

King mırıldandı ve elleriyle sırtımı okşadı. "Güzel. Sen kızgın kal, ben de kızgın kalayım. Bu çok uzağa gitmeyecek."

Yalancı, diye düşündüm, ama o rahat ve ve ikimiz de yorgunduk. Başka bir gün daha fazla kavga edebilir, yine kızabilirdik. Şu anda, sunacağı azıcık şeyin tadını çıkarmak istiyordum. Yuvada birlikte olduğumuz son zamandan daha fazlasıydı ve bu şimdilik yeterliydi.

25. ŞANS

(Şansını zorluyor.)

"Ehn, onu suçlayabilir misin? Bunun gibi güzel küçük bir parça?"

Baharat ve şurup omurgamı titretirken gerildim. Barda oturuyordum ve sıcak bir göğüs, kalabalık alanı yakınlık için bir bahane olarak kullanarak sırtıma bastırdı.

"Siktirip gider misin?" Tısladım, boynum dönemeyecek kadar sıkıydı, yüzünü görmek istemediğimden değil.

Ghost kulağıma yumuşak bir sesle, "Yolculukta seni özledim," diye cevap verirken, eli sahte bir dostça şefkatle omzuma vurdu.

"Hayır, yapmadın," diye karşılık verdim, onu omuz silkmeye çalıştım, ama bunun yerine sadece elinin kaslarımı ovmasına izin verdim, tanıdıktı ve olmasını dilediğim kadar istenmeyen bir şey değildi.

Faith mükemmeldi. Ghost'ta ihtiyacım olan her şeyi bana vermişti ama daha tatlı ve daha dürüst bir paket içinde. Artık ona sahip olduğuma göre ellerimi ve zihnimi bu adamdan temizleyebilmeliydim. Keşke beni rahat bıraksa, o zengin kokusunu ciğerlerimden çıkarsaydı.

"Ne düşünüyorsun, Ghostie? Chance'in yeni avı görüldüğü kadar tatlı mı?" Buck solumdan sordu.

Elim, elimdeki ılık şişenin etrafında kenetlendi ve Ghost daha ağır bir şekilde yanıma yaslandı, kolu omuzlarımin üzerinden rahatça sarkıyordu.

Ghost, "Dürüst olmak gerekirse, yakından bakınca korkutucu bir hali var," diye cevap verdi.

"Eminim Prez ve Bear tarafından birkaç hafta boyunca azarlandıktan sonra bu kadar cesaretle dolmuştur," dedi Natalie, kulüp kızı ve yarı zamanlı barmen, her zamanki gibi neşeli.

Natalie'ye aldırıyordum, bir süre önce üç hafta boyunca Ghost parmaklarını her şıklattığında onun sikine binmesine rağmen. Komikti ve diğer erkekler kadar iğrenç derecede ağzı bozuktu. Ve şu anda biramı kafasında parçalamak istiyordum.

"Aletini çekerken ve o kızın raydan çıkmasını izlerken çok eğleniyor musun, Chance?" Buck birasından bir yudum alırken sırtarak ve Natalie'ye göz kırparak sordu. "Bahse girerim aletini ıslatmak için alfalar uyuyana kadar beklemek zorunda kalmıştır, zavallı adam."

"King'in onu nasıl üzerinden çektiğini gördün mü?" Natalie güldü ve bana göz kırptı.

Onları görmezden geldim. Buck' kızabilir, kavga çıkarabilirdim ama diğer alfalar üzerime çullanır ya da onu ulaşamayacakları bir yere çekerlerdi. Onlara Faith'in bu sabah ilk iş olarak Bear bizi izleyip otuz bir çekerken onu bana nasıl siktirdiğini anlatabilirdim. Ama en son istediğim şey bu piçlerin onu zaten düşündaha fazla düşünmeleri idi.

"Oh, eğer bizim Chance'i tanıyorsam, o kızı tamamen değersiz bir yığına dönüştürmenin tüm yollarını çoktan öğrendiğini biliyorum," dedi Ghost.

Şişemi barın diğer tarafına ittim ve kendimi Ghost'un elinden , ondan kaçmak için sağdan çıkarken sandalyeyi kalçasına doğru ittim.

" Bear odaya girene kadar hepiniz ağzınızı açmaktan memnunsunuzdur," dedim ve bana saygı duymuyor olsalar da kulüp infazcısı kulaklarının dibindeyken kızımız hakkında konuşmayacaklarından emin olduklarını hatırlattım. Bu onları susturmaya yetti ve ben de barın arka kapısına yöneldim.

King ve Faith'i yuvalarında avlamak, öfkemi Faith'i değersiz bir yığın haline getirecek bir şekilde çıkarmak cazip geliyordu. Ama kızgın ve öfkeliydim ve kulübün bu gece belli çevrelerde King hakkında ileri geri konuşacağını *biliyordum*.

Keşke bana bağlı lanet bir *hayalet* olmasaydı.

Kokusu beni arka bahçeye kadar takip etti, orada Danielle piknik bankında birkaç adamı birden eğlendiriyordu.

el ve ağız becerileri. "Katıl

Hayalet!"

Takip edildiğimi doğrulayınca kaşlarımı çattım ve Ghost onlara şöyle cevap verdi: "Sonra. Garajda yetişmem gereken bir şey var. Hadi gel."

Eli tekrar sırtıma indi ve yumruklarımı iki yanımda sıkarak döndüm. Ghost zekiydi, hemen ulaşamayacağım bir yere çekildi ve sadece yüz ifadesi beni yumruk atmaktan alıkoydu. Ghost ciddi bir adam değildi. Daha çok bir sünger gibiydi, kendisine tüm ilgiyi, etrafındaki tüm mizahı ve enerjiyi emiyordu. Birlikte olduğumuzda benim hayal kırıklıklarımı ve öfkemi de emerdi ve bunlar ona bulaşmak yerine içinden akıp gider, ikimizi de kısa gevşek ve rahat bırakırdı.

Bu yüzden ayık ve gergin bir şekilde bana baktığını ve başını garaja doğru eğdiğini görmek beni duraksattı. gitmek için hareketlendi ve kısa bir iç mücadeleden sonra, arkamızda bıraktığımız höpürtüleri ve alçak, neredeyse amaçsız homurtuları görmezden gelerek onu takip ettim.

Ghost kapıyı açtığında garaj serin ve sessizdi ve tepe lambaları yerine bir masa lambasını yaktı. Motosikletler yerlerine dizilmiş, hala yolun tozunu alıyorlardı. Yarın temizlenip ayarlanacaklardı, çoğunlukla da makinelerin üzerinde bir bakıcı gibi titreyen Ghost tarafından.

"Senin derdin ne bu gece?" Ben sordum.

"King ne halt düşünüyor?" Ghost kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde tezgâha yaslanarak sordu.

Aletleri arkasında düzenli sıralar halinde dizilmişti. Ghost'tan önce, Şeytan'ın yol kaptanı ve baş tamircisinin adı Busted'dı ve garaj bir adamı tetanos etmek için bekleyen yağlı, kaotik bir yuvaydı. Buna kıyasla Ghost burayı dini bir mabet gibi temiz ve düzenli tutuyordu.

"Bu bir sürü değil," dedim otomatik olarak.

"değil, *görünüyor*," diye cevap verdi Ghost.

İçimi çektim ve alet tezgahlarından birine geçip Ghost'un karşısına oturdum. "Sana ne ki?"

Hayalet hırladı ve bir an için gözlerini kaçırdıktan sonra alev alev yanan bakışlarıyla geri döndü. "Benim sorunum King'in seni

anlıyorum, birine ihtiyacı var-"

"Bekle, ne oluyor lan?" İçimden bir şok dalgası geçerek sordum.

Hayalet gözlerini devirdi. "Lütfen. Bir bok fark etmediğimi mi sanıyorsun?"

King için casusluk yapıyorsun. Siktiğimin *Rider*'ını gözetliyorsun."

Ghost sanki beni tartışmaya teşvik etmek istercesine bir kaşını kaldırdı. Birbimize bakarken başını eğdi ve yüzü gevşedi, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

"*Seni* fark mi sanıyorsun, Chance?" diye sordu tezgahı iterek. Bir adım öne çıktı, kelimeler alçak ve ipeksi bir hal aldı. "Sanki seni izlemiyordum ve seninle yalnız kalmak için her fırsatı beklemiyordum gibi, rastgele bir hevesle odana geldiğimi mi sanıyorsun?"

Bir an için Ghost'un büyüğü işe yaradı. O beni arzuladı, ben de onu arzuladım. Mükemmel ve çirkin bir çifttik. Sonra Faith'in kendini kucağıma nasıl attığını, kulübün önünde beni nasıl öptüğünü ve Ghost tam oturup onu duyabilecek durumdayken, onun olduğumu duymayı nasıl talep ettiğini hatırladım.

"Dur," dedim, keskin ve ani bir sesle, Ghost'un tam uzanıp bana dokunmak üzere olduğunu fark ettim. Ona ters ters baktım ve gülümsemesi daha da genişledi. "Rider biliyor mu?"

Hayalet gözlerini kırıştırdı ve omuz silkti. " sanmıyorum. Hiçbir söylemedim."

"Yapacak mısın?" Sordum, çünkü Ghost'un sadakatinin nerede olduğunu ya da herhangi bir sadakate sahip olup olmadığını bilmiyordum.

"Rider'a mı? Hayır," dedi Ghost kaşlarını çatarak. "Neyin peşinde olduğunu biliyorum ama bu işte benim parmağım yok. King ya da o, benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Ama King kirli işlerini sana yaptırmamalı, hem de kendi kardeşine karşı."

Alay ettim ve banktan kalktım. "Senin için bir bok ifade etmiyor. Kulübün başında hangi alfa köpeğinin olduğu senin için fark etmez. *Benim* için önemli Ghost. Rider'ın yönetimi altında bir hiç olmak istediğimi mi sanıyorsun? King'e en ben gittim."

Ghost cevap olarak gözlerini kırıştırdı, bilgiyi özümserken bir süre sessiz kaldı. "Ve seni bir sürü kadar *iyi* olan bir şeye sürüklüyor, asla bir bok yapmayacağına yemin ettiği tek şey

Kulüp mü? Ne için? O ve Bear meşgulken omega için bekçi köpekliği yapabilesin diye mi?"

Basit bir soru. Muhtemelen diğer alfaların da kendilerine sorduğu sorunun aynısı. Betanın bu karışımında ne işi vardı? Bekçi köpeğini oynuyordu.

En iyi günlerimde bile çabuk sinirlenen biriydim ama yumruğumun havada nasıl uçtuğunu ben bile beklemiyordum. Omzum ani hareketle yandı, beceriksiz ve aceleci bir hareketti ve ben geri çekilirken bile Ghost'un gözleri açıldı.

Birbirimize baktık, nefes nefese, iptal edilmiş yumruğuma, hala havada asılı dururken, bu sefer ciddi bir şekilde tekrar denemek isteyip istemediğimi düşündüm.

"Ben seni ilgilendirmem," diye sıkılmış dişlerimin arasından bağırdım, kollarımı tekrar yanlarıma indirmeye zorlayarak. "O da seni ilgilendirmez. Gitmeden önce sana geri çekilmeni söylemiştim, şimdi de aynısını söylüyorum. Bir daha söylemeyeceğim."

"Chance."

Sertleştim ve kendimi daha geniş açtım, ayaklarımı diktim ve gerginlikle titriyordum. Ghost'un sesinde, için yalvarmadan hemen önce çıkardığı törpü vardı ama artık yetmişti. Benim hakkımda ne düşündüğünü çoktan kanıtlamıştı. Ona çöp gibi davranacak biriyle birlikte olmak istiyorsa, başka birini bulabilirdi. Çünkü ona pislikte katılmaktan bıkmıştım.

Durdu, gözleri üzerimde gezindi, kaşları çatıldı. "Onun hakkında ciddi olamazsın."

"Sen nereden bileceksin ki? Ciddi duyguların neye benzediği hakkında en ufak bir fikrin bile yok," dedim. "Benden uzak dur. Bu kadar, hepsi bu kadar."

Birbirimizden sadece bir adım uzaktaydık. Dudaklarımı yaladığımda onun tadını alıyordum, dokunmayalı haftalar geçmiş olsa bile. Bu noktada onu istemenin sadece kas hafızası olup olmadığını bilmiyordum ama pes etmiyordum.

Yavaş, temkinli ve kararlı bir şekilde kapıya doğru ilerledim, yarı yarıya uzanıp beni yakalamasını bekliyordum. Ne olacaktı ki?

böyle yalnızken dokunabilir miyiz? Bu çok mu fazla olurdu? King'in Faith'e yaptığı gibi ben de onun cazibesine kapılır mıydım?

Garajın kapısını açtım ve temiz havayı içime çektim, şimdi daha hızlı hareket ediyordum, koşmayı ve durmayı reddediyordum. Yarın herkesi dinleyecektim; dedikodular bir gecede bitmeyecekti. Şimdilik, damarlarımda hâlâ dolaşan Hayalet'in küçük iplerini temizlemem gerekiyordu. Tedavimi biliyordum.

Barda ilerlerken bana yöneltlen mırıldanmaları ve açıkça düşmanca kaba şakaları görmezden geldim. Parti sona ermeye başlamıştı, çiftler ve gruplar daha derinlemesine serbest kalmak için özel odalara gidiyordu. Kapıların önünden geçerken homurtularını, etli tokatlarını ve müstehcen inlemelerini duyuyordum.

King Faith'i kendine mi saklıyordu? Neredeyse umurumda değildi. Ona benim dediğimde ondan daha ciddiydim. Gerekirse kendimi onlarla birlikte yuvaya girmeye zorlardım, çünkü odama tek başıma gitmekten çok korkuyordum, Hayalet'in oraya gelebileceğinden çok emindim... ya da gelmeyeceğinden çok korkuyordum.

Ama yuvada huzurdan başka kesintiye uğratacak hiçbir şey yoktu ve bir şekilde King ve Faith'i yatağın üzerinde sımsıkı sarılmış görmek onları sevişirken bulmaktan daha kötüydü. Faith'in arkasında açık bir yer beni beklerken bile girişte , nereye sığacağımı merak ettim.

King'in kollarında yuvarlanarak kıpırdandı ve duraklayarak bana göz kırptı.

Ağzı kıvrıldı, gözleri ağır ağır kapandı.

"Şans," diye mırıldandı, bir eliyle yatağa vurarak.

İçimi çektim, yuvanın kenarına yaslandım ve öfke zehri dışarı sızarken bir dakika daha ona baktım.

Tek gözünü açtı ve suratını asarken sıırttım. "Gel buraya."

"Sadece manzaranın tadını çıkarıyorum, kuşum," dedim, payımı silkip katladım ve King'inkinin yanına koydum.

"Yakından daha iyi," dedi King, oflayıp puflayarak geri çekildi ve Faith'i tekrar göğsüne çekerek bana daha fazla yer bıraktı.

Diğerlerini siktir et, Ghost'u siktir et, kendi kafamı da siktir et. İstedğim şey buydu. Yuvaya sürünerek girip Faith'le yüz yüze geldiğimde, dudakları köprücük kemiğimi sıyırdı. Biz birbirimize yerleşirken

Dünya arka planda kayboldu ve kafamdaki gürültü azaldı. Bu, saklamaya değer bir şeydi ve bunu gözden kaçırmayacaktım.

26. İNANÇ

(Yatak arkamda hışırdadı, gün ışığı pencereden yuvaya girmeye başlamıştı bile, keskin ve altın sarısı. Arkamdaki ceset çok büyük ve kokuları Kral olamayacak kadar tatlıydı. Ayı oturduğunda yüzümde bir gülümsemeyle yuvarlandım, buruşuk ve zar zor dinlenmiş görünüyordu.

"Ne zaman döndün?" sordum, Chance hâlâ diğer yanımda uyuyordu.

"Birkaç saat önce. Tekrar yola çıkmalıyım," dedi Bear güneş ışığına bakarak.

Kaşlarımı çattım ve başımı elimin arasına aldım. "Yine mi?"

Bear'ın bakışları bana kaydı ve ifadesi sıcak bir şekilde eridi, dudakları kıvrıldı. Bu adamları net bir şekilde görmek, görme yetimin onarılmasının diğer tüm kısımlarından daha büyük bir zevkti. Çoğunlukla da çok yakışıklı oldukları için. Bear'ın yüz hatları dokunarak tahmin ettiğimden bile daha cesur ve güçlüydü, etkileyici ve doğrudan. Bakışlarının altında gerinerek onu daha yakına davet ettim ve gözlerinin köşeleri karşılık olarak kırıştı.

"Peşine düşmem gereken birkaç kişi, yapmam gereken tahsilatlar var ve Wasted'ların hâlâ King'in onlara verdiği çizgiler dahilinde hareket ettiğinden emin olmam gerekiyor," dedi Bear, beni içine çekerek, Chance'in kolu belime dolanırken gülümsemesi genişledi. "Ben dönene kadar emin ellerdesin ve geç kalmayacağım. Sana başka bir sürpriz getireceğim."

Hediye önerisi karşısında kıpırdandım, yanaklarım ısındı. "Bana sürekli hediye vermek zorunda değilsin, biliyorsun. Zaten gereğinden fazlasını yaptın."

Bear sırttı. O da ben de bu öneri karşısında heyecanlandığımı biliyorduk. Başını eğdi ve ben de yumuşak, baskılı öpücüğünü almak için çenemi yukarı doğru uzattım.

"Alfa, omega'sına kur yapmak zorundadır. Kurallar böyle Kelebek," diye homurdandı.

Ağzım bir karış açık kaldı ama ben daha cevap vermeyi düşünmeden Ayı yuvadan dışarı kayıyor, iri, geniş ve yakışıklı bir şekilde yükseliyordu.

"Öğleden sonra döneceğim. Dinlen ve güvende kal," diye fısıldadı Ayı, gözden kaybolmadan önce yuvanın çatısına hafifçe vurarak.

Kur yapmak. Sırttım ve yüzümdeki gülümsemeyi gizleyerek yastıklarına çöktüm. *Daha önce de* kur yapmayı hayal etmişim ama kaçarken sonsuza dek mutlu olacağıma inanmak zordu. Omikron tarafından tuzağa düşürüldüğümde ve hatta Şeytanlar beni bulduktan sonra bile bu fikirden vazgeçmişim. Bağlanma işaretlerini güvence altına almak, müstakbel alfaların kur yapma hediyeleri hakkında endişelenmekten daha önemliydi.

Bear ve King'i beni ısırma, sahiplenmeleri ve korumaları için kandırmaya, tuzağa düşürmeye ya da kovalamaya o kadar kararlıydım ki. Ama korumalarını bir bağ olmadan ya da en azından Bear'ın durumunda tam bir bağ olmadan sundular. Kızgınlığımı onlarla geçirdim, onları seçtim ve onlar da bana sadece yalvardığım şeyi verdiler - o ısırık dışında.

Onlar iyi adamlardı. İyi *alfalar*. Ve bu beni onları sürüme katmak için her zamankinden daha kararlı kılsa da, onların da beni seçmelerine izin verilmesi adil görünüyordu. Bear seçmişti, ama King...

Chance sırtıma uzandı, inledi ve yüzünü kısa saçlarıma gömdü, nefesiyle boynumu şişirdi ve gıdıkladı. Sabah odunu neşeyle kıcımlı dürttü ve iç çekerek kısa bir süre bana sürtündükten sonra gevşedi.

"Günaydın kuşum," diye mırıldandı Chance saçlarıma doğru.

İçimi çektim, kolumu onunkinin üzerine koydum ve parmaklarımızı karnıma dayadıkları yerde birbirine doladım.

Chance de beni seçmişti, ancak dün geceden sonra ona bazı sorularım vardı.

"Bana alfadan bahset," dedim ve Chance'in parmakları benimkilerin etrafında sıkılaştı.

"Ne alfası?" diye sordu, kelimeleri kırparak.

çektim ve omzumu göğsüne bastırarak elimi kurtardım ve yüzünü ona döndüm. Kaşlarının arasında üç küçük çizgi vardı ve parmaklarımı üzerlerine bastırdım ama sadece gerildiler.

"Hayalet," dedim King'in benimle paylaştığı ismi kullanarak. "Hepsi gitmeden önce senin üzerinde kokladığım kişi oydu."

Chance gerginliğini korudu, gözleri sıkıca , çenesi kenetlenmişti. Eğilip yanağındaki kası öptüm ve kulağıma doğru bir nefes verdi.

"Birdy..."

"Gittikleri için rahatladığını söylemiştin," dedim tekrar doğrulup.

Chance'in gözleri açıldı ve benimkileri aradı.

"Onu özledin mi?" Ben sordum. "Dün geceyi böldüm mü?"

ve benden uzaklaşmaya başladı, sonra gevşedi, tüm gerginliği akıp gitti. "Hayır. Ya da evet, sen araya girdin ama ben zaten onu orada istemiyordum."

Chance'in itirafını bir öpücükle ödüllendirdim ve bir an hareketsiz kaldı. Sonra bir anda etrafımda, üstümdeydi, dili dudaklarımın arasında geziniyor, kalçaları kalçalarımın arasına yerleşiyor, dokunmaya açmış gibi beni öpüyordu. Ona aynı şiddetle sarıldım, açlığına tüm istekli kabullenişimle karşılık verdim ve Chance ağzıma doğru inleyerek bana karşı sallandı. Bunun bir çılgınlığa dönüşmesini bekliyordum ama yavaşladı ve yumuşadı, tahrip edici bir öpücüğü nazik gagalara, çekmelere ve ısırıklara dönüştürdü, elleri yanlarımı aşağı yukarı okşadı.

Geri çekildi ve nefesimi tekrar çaldırmak için yakaladım.

"İstediğim her şeyin sen olduğunu biliyorsun," dedi Chance. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve bana gülümsedi, artık yüz hatlarında tüm o öfke ve stres yoktu. "*İhtiyacım* olan şey."

Gözlerim doldu ve ben ona cevap verecek kelimeleri bulmaya çalışırken Chance yanağını yanağıma yasladı.

Sonra bir koluyla yüzünü kapatarak yana doğru yattı. "Ghost ve ben... yıllarca seviştik."

Kaşlarım zıpladı. "Yıllar mı? Chance! Yapamam- Yaptım mı-"

"Gizlice," diye mırıldandı Chance. "Bildiğim kadarıyla kimse fark etmedi." Bir an ağızım açık kaldı ve sonra çenemi kapatmayı hatırladım. Bacaklarımız birbirine dolanmıştı ve kucağına yerleşmek için yer değiştirdim. Uyarılmışlığı azalıyordu ama kolunu gözlerinin üzerinden çekip ellerini kalçalarımın koydu ve beni tutmak istercesine kavradı.

uzaklaşmaktan.

"O ve ben... buna seks arkadaşı bile diyemem, çünkü arkadaş değildik," dedi, başparmakları iç baldırlarımı okşarken bile bana ters ters bakarak. "Sen bir aşk hikâyesini bitirmedin Faith. Bana boktan bir durumdan çıkmam için bir sebep verdin."

"Sana zarar verdi mi?" Alfa'yı lime lime edebilecek kapasitede olup olmadığını merak ederek sordum.

"O beni kullandı. Ben de onu kullandım. Belki daha fazlası olabilirdi ama olmadı," dedi Chance. "Beni asla incitmedi. Hoşlanıyordu... Bunu kimseye söyleme. Ona neden sadık olduğumu bilmiyorum ama onunla aşağıdan konuşmamdan, onu itip kakmamdan hoşlanıyordu. Sert olmamı. Sanki yalnızken görevlerimizi değiştirmiş gibiydik."

İçimi çektim ve öne doğru düştüm, Chance'in beta olmayı alfalar tarafından aşağılanmak ve itilip kakılmak olarak gördüğü fikri kalbimi parçaladı. Chance'in kolları yukarı uzandı, sırtımı çevreledi, ikimiz birbirimize sarıldık.

"Seni hâlâ istiyor," dedim. Bir gece önce bu çok açıktı. Chance homurdandı.

"Onu hâlâ istiyor musun?" Sakin görünmeye ve Chance evet derse Ghost'un peşine düşüp boğazını parçalayacağımı belli etmemeye çalışarak sordum.

Chance sırtımı okşayarak, "Söylediklerimde ciddiye aldım, kuşum," diye mırıldandı. "Ben... Kardeşimin bir alfa olduğunu biliyorsun."

Gözlerimi kırıştırdım, çalıştım ama Chance beni göğsüne bastırdı.

"Aynı alfa baba, aynı beta anne. Rider babamın alfa genini almış ama ben ," dedi Chance. "Ve hayal kırıklığına uğrayan tek kişi ben . Babam bunu kişisel olarak algıladı. Ve Rider da bunun

Çok komikti. Biz söz konusu olduğumuzda o her zaman en üstte olurdu. Her zaman benden daha güçlü, daha iyiydi."

"Buna bir an bile inanmıyorum," dedim.

Chance beni görmezden geldi. "Ghost bir gün beni kızdırdı. Kavga ettik ve bu onun çok hoşuna gitti. Onu azarlamamdan, yere atmamdan hoşlandı ve ilk başta işler kızıştı. Bu alfanın canına okuyacağımı, kendimi güçlü hissedeceğimi düşündüm. Sonra beni öptü ve her şey bir anda sikişmeye dönüştü. Ama hâlâ güçlü hissediyordum.

"Beni Rider ve diğerleri gibi çamurdaki yerime koymak istemedi. *Benim onu* oraya koymamı istedi ve... ben de öyle yaptım." Chance'in kolları, ellerimi kaldırıp kaşlarını çatmasını inceleyebilmem için yeterince gevşedi. "Kafam iyiydi. Kendimi hiç bir alfanın dengi gibi hissetmemiştim. Ya da onların üstü. Başından beri bunun onun için özel bir şey olduğu belliydi. gibi davranıyor, tüm beta kulüplerinin kışını sikiyor-"

"Kaba bir isim," dedim ve Chance'in gülümsemesi söndü.

"Diğerlerinin yanındayken beni görmezden geldiler," diye devam etti. "Kör aptallar."

Bana sıırttı ve iç çekti. "Ortaya çıkmaya devam etti. Kafayı bulmanın peşindeydim, onu arzuluyordum. Ta ki bir gün dolaptaki küçük bir omega bana ihtiyacı varmış gibi bileğimi tutana kadar."

"Sana ihtiyacım var," dedim çenemi dışarı çıkararak.

"Biliyorum," dedi Chance, gülümsemesi parlaktı, yeniden rahatlamıştı.

Huysuzdu, değişen rüzgârlar gibi ifadesi de değişiyordu ama ben güneşin bulutları nasıl dağıtacağını biliyordum ve bunun ödülü *ilahiydi*. Gülümsediğinde Chance parlıyordu.

Yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzaklaşana kadar dirseklerinin üzerinde doğruldu, gözleri benimkilerin üzerinde gidip geliyordu. "Bana kendimi bir alfa *gibi* mi hissettiriyorsun yoksa bunun bir önemi yokmuş gibi mi karar veremiyorum."

"Önemli değil. Sen de benim için Bear kadar önemlisin," dedim, ipeksi saç tellerini yüzünden geriye doğru tarayarak.

"Biliyorum," dedi tekrar, bir öpücük çalmak için uzanarak.

Ama asıl soruma cevap vermemişti ve ben de . "Onu hâlâ istiyor musun?"

Chance dondu kaldı, gözlerini kırıştırarak bana baktı.

"Seni ve Bear'ı istiyorum... ve King'i. Ve ilişki kurmak için... neredeyse hiç fırsatım olmadı ama duyguların öylece buharlaşmadığını biliyorum," dedim.

Chance aceleyle, "Bir parçam öyle," diye itiraf etti. İç çekti ve sarkarak altıma çöktü. "Fiziksel olarak. Ama bu fikir ağzımda kötü bir tat bırakıyor. Sunduğu şey artık yeterli değil."

"Güzel, daha iyisini hak ediyorsun," dedim.

Chance bir kaşını kaldırdı. "Bear'ın dediği gibi, senin olmak için kapıyı aşındıran, hediyelerle kur yapmayı düşünen bir sürüyü hak ediyorsun."

King.

"Bir sürü yüküm var," dedim omuz silkerek.

"Hayır, kuşum. Bir sürü korkunç insan tarafından kovalanıyorsun ve şimdiye kadar sana zalimce davranıldı. Bu senin hatan değil. King'in-"

"King hakkında konuşmak istemiyorum," dedim, avuçlarımı Chance'in omuzlarına bastırıp sertçe ona bakarak. "Dün gece söylediklerinde ciddi ? Sen benim misin?"

Chance bir süre yüzümü inceledi, sonra yavaşça başını salladı. "Ben senim, kuşum."

Dudaklarını ısırarak için kısa bir süre eğildim ve sonra tekrar doğruldum. "Güzel. O zaman beni senin yap."

Chance'in kaşları çatıldı. "Seni- yapamam-"

"Yapabilirsin. Nasıl istersen," dedim, onun üzerinde gezinerek.

Chance bana baktı, ama fikirlerin yüzünün üzerinden geçişini, kaşlarının titreyişini, dudaklarının seğirişini izlerken gülümsedim. Elleri kalçalarımın doğru kaydı ve kucağında kıpırdandım, aynı kaşlarımı zıplattım.

"Bu iyi bir başlangıç," dedim.

Chance'in gözleri kısıldı. "O alfaları serçe parmağına dolamışsın ve beni de tasmayla gezdirebileceğini sanıyorsun, değil mi?"

Sesi alçalıyor, bir alfanın hırıltısı olmayan ama daha keskin, daha tehlikeli bir ton kazanıyordu. Bu beni beklentiyle ürpertti.

"Denemeye hazırım," dedim başımı eğerek.

Chance güldü, o güzel, parlak ve neşeli sesiyle ve sonra ayağa fırladı, beni kollarının arasına aldı ve bizi ters çevirerek beni yatağa fırlattı. Kendimi onun altında dümdüz ve gevşek buldum, dizleri kalçalarımı kavırıyor ve elleri omzumun iki yanına dayanıyordu.

"Her şeyimi ne kadar kolay aldığını bildiğimi unutuyorsun, kuşum," diye homurdandı Chance, bir elini kıvrılmış uyku tişörtümün eteğinin altından yukarı kaydırarak bir meme ucunu keskin bir uca doğru cımbızladı. "Sikimi," dedi ve eli göğsümden aşağı inip şortumun bel bandına girdi. Bacaklarımı açmaya çalıştım ama onları sıkıca tuttu ve parmakları sadece kalçalarımın arasına sıkışarak cinsel organıma sertçe sürtünebildi. "Yumruğum," diye ekledi vahşi bir sırıtışla. "Hangisini seviyorsun?"

"İkisi de aynı anda," dedim hemen.

Chance güldü. "Tabii ki. Susamış amcık. Doldurulmaya çok hevesli."

Başımı salladım, kıpırdandım ve şimdi zonklayan klitorisimi uyarmak için sürtünmeyi kullandım.

"İkisini de alamayacaksın," dedi Chance, elini aniden çekerek, topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu ve şortumu kalçalarımın altına çekti, sadece tekmeleyen bacaklarımdan çekecek kadar hareket etti.

"Chance!"

"Kendini açık tut, kuşum," dedi Chance, dizlerimi aralayarak. Bacaklarımdan arkasına uzandım ve o başını salladı. "Oraya değil. Burada," dedi ve başparmağıyla işaret parmağını klitorisime vurarak sağladı. Chance dizlerimi göğsüme doğru iterken kıpırdandım. Aşağı uzandım ve dudaklarımı araladım.

Gözlerini bana dikti ve ben kızardım, aniden gelen kirli görev yüzünden nefesimi tuttum.

"Benim için daha da ıslandığını *görebiliyorum*," dedi Chance, nefesi kesilmişti.

İnledim ve gözlerimi sıkarak kapattım, amımın nefes nefese sıkıştığının ve Chance'in bu şekilde her titreyişimi ve sarsıntımı ne kadar kolay görebileceğinin farkındaydım. Yatak sarsıldı ve ben nefes nefese kaldım.

Sıcak, hevesli bir dil merkezimde gezinmeden bir an önce nefesi açıktaki seksimdeydi.

"Oh!"

"Mmm," diye mırıldandı Chance, iki hızlı vuruşa daha yardım etti, dili ıslaktı ve uyarılmamı yakaladı, üzerime, parmaklarıma ve klitorisimin etrafına yaydı. "İyi küçük sürtük. Biraz daha aç, yanaklarına kadar."

Sızlandım ve itaat ettim, iç uyluklarımdan ve kıçımdan aşağıya doğru çektim, ellerim yayıldı ve derim gerildi.

"Oh, evet. Bir resim kadar güzel," diye tısladı Chance.

Beni yavaşça ve derinlemesine dillerken, her kıvrımı ve deliği, kıçtan klitorise ve tekrar geriye doğru dürttüğünde ciyakladım.

"Ohh, kuşum. Her bir parçanı seni sikmem için bana yalvarıyor."

"Yessss!"

Chance göt deliğime bastırdı ve o da tıpkı söylediği gibi yalvararak titreşti ve büzüldü. Dili amımı yokladı ve kaslarımdan onu içine çekmeye, o dili sahiplenmeye ve zevkim için kullanmaya çalıştığını hissedebiliyordum. O çekilirken ben de onunla birlikte güldüm ama benimki çaresiz ve hıçkırıktıydı, onunki ise kendini beğenmiş.

Ghost'un dün gece bana neden ters ters baktığını, Chance'in benim üzerinde kurduğu o çaresiz hâkimiyet duygusunu neden kaybetmek istemediğini anlıyordum. Ama Chance'i ne kadar çok istediğimi saklayacak kadar aptal değildim ve onun benim için neredeyse hiçbir şey ifade etmediğinden şüphe etmesine asla izin vermeyecektim.

"Chance, *lütfe*," diye , kalçalarımı onun alaycı diline doğru yuvarladım.

İnledi ve ben de dileğimi mükemmel ve cezalandırıcı bir şekilde yerine getirdim. Chance dudaklarını klitorisime yapıştırdı, hassas etimi emerken nazik bir parmağıyla göt deliğimin etrafında dolaştı, sanki orgazmımla birlikte ruhumu da çekmeye çalışıyordu.

Ve vurduğunda, neredeyse başardığına inanacaktım. İçimde acı dolu bir hazzın elektrik şimşekleri çakarken, ellerim başını daha sıkı kavramak için yerlerini bırakarak uluyarak doğrudum. Her zamankinden çok daha hızlı oldu, sıırıslıkla seksim nefes nefese kaldı ve doldurulmak için yalvardı. Ağzından uzaklaşmaya çalıştım, ama o

Kolunu kalçalarımaya doladı ve beni yerimde tuttu. Tam beni ikinci kez boşalmaya zorlayacağını düşünürken, Chance geri çekildi, umutsuz ve düzensiz bir nefes aldı ve sonra aşağıya daldı.

Kalçamın iç kısmını ısıtırken ciddi bir çığlık attım.

Çılgın, orgazm dolu bir an için bağlandığıma inandım. Ama acı donuk ve kaslıydı, dişlerin ete temiz bir şekilde kesilmesi değil, morartıcı bir baskı. Chance başparmağını klitorisime doğru kaydırđı ve ben boşalırken çığlığım titreyen bir iniltiye dönüştü, etim onun vahşî çenesine kenetlenmişti, parmakları hafifçe alay ediyor ve seksimin üzerinde geziniyordu.

Beni bıraktı ve gözlerimle buluşacak kadar yukarı kalktı. "Morluk bırakacak, hepsi bu," dedi.

Bir işaret. Bir bağ değil, ama bir işaret. Bunu bana ilk o vermişti, diğerlerinden önce, Bear'dan bile önce. Ve eğer yapabilseydi, eminim daha fazlasını yapardı. Gözlerim yaşardı ve Chance ısırdığı yeri usulca öptü.

"Bana biraz daha ver," dedim.

Başını tekrar kaldırdı, kendini beğenmiş bir gülümsemeye. "Nereye?"

Dudaklarımı yaladım ve klitorisimin üzerindeki başparmağı aşağı doğru okşadı ve kaydı, uzaktan yeterli değildi ama bir başlangıçtı.

"Her yerde."

Chance sırtarak yer değıştirdi ve zedelediğı kalçamdan göbeğime doğru öpücükler kondurdu. Başparmağı içime girip çıkıyor, beni uyarılmış bir halde tutuyordu ve kalçama bir öpücük kondururken gözleri benimkilerle buluştu. Hayır, bir morluk, sert emişten ve içimde titreşmesinden ürperdiğimde fark ettim. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, vücudumu başparmağının içimde yarattığı o küçük uyarıma doğru yuvarladım.

Chance'in çenesi yavaşça açıldı, dişlerinin tenimin üzerindeki sürüklenişini hissetmeme izin verdi ve ısırığını kalçamın üzerindeki etin yumuşak kıvrımına dayadığında kendimi rahatlamaya zorladım. Isırırken homurdandı, ben sızlanırken kaygan başparmağı içimden kayarak klitorisimin üzerinde dolaştı.

Isırığın yanılsamasından mı -içgüdülerim için ne anlama geldiğini- yoksa Chance'in bedenimi okumakta özellikle iyi olup olmadığını bilmiyordum ama tekrar boşaldım, eline fıskırdım, dişlerine yaslandım ve

zevk iniltiilerim acıya dönüşene kadar beni tutmaya devam etti.

"Hissettin mi, kuşum?" Chance arkasına uzanıp ellerimden birini başından kalçama doğru çekerek parmak uçlarımı dişlerinin oluşturduğu sert girintilerin üzerinde gezdirdi.

"Bayıldım," dedim.

İzi, parmak uçlarımı, avuç içimi öptü ve sonra o sıyrılan dudaklarını kaburgalarımaya götürdü. "İstediğini biliyorum. Yatağı tekrar ıslattığını hissedebiliyorum. Kaygan ve sikime çok ama çok , değil mi?"

"Evet!" Kaburgalarımı öpücükler ve yumuşak dokunuşlarla gıdıklayıp sağ göğsüme doğru ilerlerken Chance'in altında kıvrandım.

Tümseği dillemeye ve öpmeye, meme ucumu klitorisimmiş gibi yalamaya ve höpürdetmeye anlayışla inledim. Bu muamele amımda yankılanıyormuş gibi görüldüğü için öyle de olabilirdi.

"Lütfen, sana ihtiyacım var," diye soluyarak ağzına doğru eğildim ve bacaklarımı kalçalarına dolamaya çalıştım. Ama siki yakalamak için çok uzaktaydı ve bu oyunu ben başlatmıştım. Sadece kendimi suçlayabilirdim.

Chance bu sefer hızlıydı, hiç uyarmadan göğsümün etrafını sertçe ısırdı, hırladı ve beni hareketsiz tutarken diliyle meme ucumu fiskeledi. Ayaklarım şilteye çarptı ve dişlerimi sıkarak boğuk bir çığlık attım. Bu seferki çok acıtmıştı.

Ve ona daha sıkı sarıldım, yumuşayana kadar kendimi o acımasız dişlere bastırdım, dudakları iz üzerinde nazikçe özür diledi.

"Daha fazla," diye yalvardım, boğazımı gererek.

Chance'in nefesi kesildi ve bana doğru eğildi, siki girişimi buldu ve kolayca içeri kaydı, ikimiz de inledik.

Kendimi kaybetmişim, ona aşağıdan biniyordum, göğsüm, kalçam, amım ve uyluğum zonkluyordu. Sıcakta olduğum kadar hayvani, çaresiz ve utanmazdım. Ben hareket ettikçe Chance'in bakışları beni okşuyordu, vücudu onu boğazıma doğru çekmek için ellerimin çekimine direniyordu.

"İşaretimi mi istiyorsun, kuşum?" diye sordu.

"Evet, lanet olsun, lütfen, evet. *Seni* istiyorum,"

diye haykırdım. "Çok güzel," diye mırıldandı Chance.

Göğsü benimkine karşı sıcaktı, vücudu ağırdı ve sevişmemizin hareketini devraldı, onu sabit bir kayma ve öğütme haline getirdi, beni onu takip etmem için hipnotize etti ve sakinleştirdi.

"Hepsi göreceksin," dedi.

"Evet," diye cevap verdim, başımı daha da çevirerek ona her parçamı sundum. "Beni sahiplen."

Diğer alfalara nasıl görüneceğini düşünmedim, Chance'in ısırtığı tenimde bir çürük gibi duruyordu. O an aradaki farkın farkında bile değildim. Ona *ihtiyacım vardı*.

Chance boğazımın ve omzumun her santimini öptü ve yaladı, ta ki nefesi kaygan tenimde gezinip tüylerimi diken diken edene kadar. İçimde daha sert, daha hızlı ilerliyordu, vücutlarımız birbirine çarpıyordu, her vuruşta içimden bir inilti çıkıyordu.

Bir düğüme ihtiyacım yoktu, Bear'ın ya da King'in kokusuna ihtiyacım yoktu. Sadece yükselen kaostan baskısının içimde kırılmasına ve Chance'in dişlerinin beni bir kez daha ele geçirmesine ihtiyacım vardı.

Hayır, tam oldu.

Chance aşağıya daldı, boğazımı sertçe ve acımasızca ısırdı ve ip koptu, orgazmım içimde patladı. Boğazımda bir çığlık titreşti ama nabzım duyulamayacak kadar yüksekti ya da çığlık sessizdi. Bir an için Chance ve benim kaynaştığımızı düşündüm, siki içimde o kadar derindi ki aramızdaki ayrımı unutmuştum.

Kollarımız birbirine dolanmıştı, dişleri içime gömülmeye çalışıyordu, amım da bana katılması için onu aşağı çekmeye çalışıyordu.

Ve sonra orgazmın kükremesi yumuşadı, ikimizi de ardında güçsüz bıraktı. Chance'in boğazımdaki ısırtığı ağrıyordu ve dişlerini sıkarak iç çekti ve inledi. Uzaklaştığında kalbim biraz burkuldu. Aramızda elle tutulur bir bağ yoktu, derimizi bile koparmamıştı ve olabildiğince yakın olsak da hâlâ iki kişiydik.

Sonra Şans öptü boğazımı ve ve sıcaklık sel beni. Sevgi.

"Teşekkür ," diye fısıldadı, izi tekrar öptü ve yanağını yanağıma sürttü.

"Ben seninim, Chance," dedim, yüzümü çevirip ağzını kendi ağzımla yakalamak için.

Mırıldanarak onayladı. "Biliyorum, kuşum. Ve kimsenin bunu unutmasına izin vermeyeceğim."

27. AYI

C Kral'ın onlara bahşettiği sınırın kuzeyindeki küçük cep olan Wasted topraklarında dolanırken, biz şüphesiz onlarla savaşın eşiğinde olmak pek de güvenli bir yer değildi. Neredeyse Chance'i çağırmayı düşünüyordum. King onun casusluk için uygun olduğu ve benden daha az göze battığı konusunda haklıydı ama kulüp artık Faith'i bildiğine göre birinin ona tutkal gibi yapışması gerekiyordu ve King'in her dakikası bir yükmüş gibi davranmakta ısrar ederken kızımızla geçirdiği zamanı hak ettiğinden emin değildim.

Motosikletimi güvenli bir yere park ettim, eşyalarımı heybeye koydum ve etrafta birileri var mı diye gözümü ve kulağımı dört açarak Wasted'in ana üssüne doğru yürüdüm.

Bu sabah aldığım mesaj her adımda aklımdan geçiyordu.

Wasted dün gece baskına uğradı. Ekip bir tür kara operasyon casusu gibi görünüyordu. Ortalığı dağıtıp gittiler.

Saatler sonra ne öğrenebileceğimden emin değildim ama haberler hakkında içimde kötü bir his vardı. King'in Gizmo adında bir bitkisi vardı, Wasted bölgesinin sınırında yaşayan ve bilgi sağlaması karşılığında King'in alışkanlıklarının bedelini ödemesine izin vermeye razı eski bir sarhoş MC terkiydi. Genel olarak Gizmo güvenilirmez bir tanıktı, özellikle de belirli ayrıntılar konusunda, ama bir kara operasyon baskını gibi dramatik bir konuda kafasının karışacağından şüpheliydim.

Black ops, Faith'in Omikron'u tarif ettiği türden bir operasyon için kulağa doğru geliyordu -yüksek bağlantılar, olağanüstü kaynaklar,

askeri benzeri verimlilik. Omikron'un Wasted'a baskın yaparak ne yaptığını saymazsak? O şerefsizler bile böyle bir organizasyona bulaşacak kadar aptal olamazlardı.

Tabii İnanç'ı alamamalarının suçlusunun Omikron olduğuna karar vermedilerse.

Eğer bu doğruysa, Ziyân Edilmişler King için daha büyük bir sorun haline gelmeden önce kendilerini ortadan kaldırmayı başarabilirlerdi.

Wasted'in depo yerleşkesinin görüntüsü o kadar da kolay bir çıkış vaat etmiyordu. Çatıya çıkan merdiveni ve açık bir manzarası olan terk edilmiş eski bir genel mağaza buldum ve Wasted'a bakan çıkıntıya çömelip dürbünle baktım. Herhangi bir baskına dair bulabildiğim tek kanıt ön taraftaki kırık bir pencereydi. İçeri girmeden ya da Gizmo bize fotoğraf göndermeden gerçek bir hasar olup olmadığını anlamanın hiçbir yolu yoktu ama yaşlı adamı bu tür bir risk almaya zorlamayacaktım.

Belki bir şey olmuştu ve Gizmo abartmıştı. Belki de bize doğru gelen yeni bir çete vardı ve ilk olarak Wasted'ın kolay avlarını ele geçirmeye karar vermişlerdi.

Birkaç adam binanın kenarından dönerek görüş alanıma girdi ve ben kendi sırtışımla savaştım. Yüzleri morarmış, dudakları patlamış, bir kolları askıda.

Dün gece Wasted'lara tam olarak ne olduğunu ve bize doğru ne gibi sonuçlar doğurabileceğini bilmiyordum ama o küçük pisliklerin yediğini görmenin tatmin edici olduğunu biliyordum.

Bir süre daha izledim, sadece kulüpte kaotik ve panik bir enerji olduğunu görecektim kadar, dürbünümü toplayıp merdivene doğru geri dönmeden önce. Eve gitmeden önce yapmam gereken bir iş daha vardı ama Faith'i tekrar elime almak için şimdiden can atıyordum. Küçük Kelebeğimin güvende olduğunu ve bizim tarafımızdan -yaşlı adamları ya da sürüsü, King her ne sikim olduğumuzu iddia etmek istiyorsa- çevrelendiğini ne kadar çabuk bilirim o kadar iyiydi.

Faith ve Chance'i kulübün yanındaki çamaşırhanede buldum, biraz çılgınca aradıktan ve kulüp kızlarından birinin verdiği ipucundan sonra. Faith bana gülümseyerek bakarken kalp atışlarım yavaşladı, bankta Chance'in kucağına kıvrılmışlardı, yanlarında bir sürü yiyecek ambalajı ve to-go bardağı vardı.

Yepyeni bir kız olmuştu. Saçını mı kestirmiş? Bu ne zaman olmuştu? Umurumda değildi; bu onu bulduğumuzdan beri gelen sayısız farklılıktan sadece bir tanesiydi. Yanakları kızarmıştı, cildi berrak ve parlaktı ve her geçen gün daha da seksi olmuyorsa ne olayım. Daha mutlu. Daha rahat.

Chance kulağına bir şeyler fısıldarken başını onunkine çarptı ve saçları omzunun üzerinden geriye kayarak boğazındaki oval şekilli büyüyen morluğu ortaya çıkardı. Elimdeki alışveriş poşetini neredeyse düşürerek olduğum yerde durdum ve boğazımdan kısa, irkiltici bir hırıltı yükseldi.

Faith ve Chance kaskatı kesildiler, ben sesimi yutup hedefe bakarken gözleri bana döndü. Chance'in kolları ona sarılmış, karnının üzerinde çapraz duruyordu. Çenesi onun omzuna yaslanmıştı ve bana dik dik bakarak itiraz etmem için bana meydan okuyordu. İtiraz etmek istemedim. İleri atılmak ve dişlerimi o çürüğe batırmak istedim. Bunun gerçek bir çiftleşme izi olmadığını biliyordum ama öyle bir niyeti vardı ve ben de bunun *benim* olmasını istiyordum.

"King bunu görmedi mi daha?" Ben sordum.

"Hayır," dedi Chance, kolları Faith'in etrafında sıkılaştı, eli onu yatıştırmak için kollarını okşuyordu. "Ama... başkaları yaptı, yani muhtemelen er ya da geç bunu duyacak."

Ağzım burkuldu, dişlerim ağrıyordu.

Chance'in çenesi kalktı. "Özür dilemeyeceğim." "Dilemesen iyi edersin," dedi Faith.

Chance yanağını Faith'in omzuna yasladığında gülümsemem kırıldı. Betaların iz bırakacak pek kokusu yoktu ama Faith sanki onu bir omega gibi gizlemeye çalışıyormuş gibi parfümünü Chance'in üzerine sürmüştü ve ara sıra onun kokusunu alabileceğim kadar birbirlerine dokunuyorlardı. Bugün kesinlikle aldım.

"Kızgın değilim. Kıskanıyorum," diye itiraf ettim ve bu içimde kaynayan sahiplenme duygusunu bir olsun yatıştırdı. Faith'in bakışları

O hafifçe başını sallayana kadar ben de kendi elimle tuttum.

Onu henüz ısırmaıştım ama ısıracağımdan artık hiç şüphem yoktu. İşin *püf noktası ne zaman olacağıydı*. Kendi iyiliğim için mi bekliyordum, yoksa King'in iyiliği için mi? Bana verdiği ısırtığı elimle okşadım, aramızdaki o hassas ipliği aradım, ondan gelen anlayışın yankısını buldum. Bunu sonra konuşuruz.

"İş nasıldı?" Faith sordu.

Çamaşırhane üçümüz dışında boştu ve klima son ses çalışıyordu. Mekân temiz ve steril kokuyordu, muhtemelen kulüp binası alfa feromonlarıyla dolduğu için Faith rahatlamıştı. Arada sırada bazı erkekler kulüpte takılan kızları çamaşırlarımızı yıkamaya gönderiyordu ama bunun dışında çamaşırhane oldukça sessizdi. Çıkmaz Sokak'kulüp dışında burayı dolduracak kadar yerli yoktu. Faith'in henüz kizlardan biriyle tanışıp tanışmadığından emin değildim -ya da içinde bulunduğu koşullar göz önüne alındığında bu tanışmanın nasıl geçeceğinden- ama en azından burası özeldi, bu arada inzivaya çekilebileceği bir yerdi.

İnledim, sarılmış çifti geçtim ve alışveriş torbasını katlama ve çamaşır sepetleri için kullanılan geniş tezgâhın üzerine bıraktım, ardından kendimi yukarı çekip yüzeye düz bir şekilde uzandım. "Çoğunlukla kolay. Bir dakika içinde King'le konuşmamız gereken bazı haberler var."

Faith göz ucuyla Chance'in kucağına uzanmış, çantanın içine bakmaya çalışıyordu. Bir kaşımı kaldırarak ona sıırttım. Çantayı görmek isteyecek miydi, yoksa onunla paylaşmamı mı bekleyecekti?

Chance'in kucağından kalktı ve dizlerimin arasına girerek doğru eğildi. Küçük . Kollarını kalçalarımın üzerinde kavuşturdu ve kendime yetişkin bir adam olduğumu hatırlattım, her kışkırtmada sertleşmesi gereken ergen çocuk değil. Ama çenesini kollarına dayayıp o narin kahverengi kaşlarını bana doğru sallarken bedenim beni dinlemedi.

"Hediyemi önce kazanmam mı gerekiyor?"

Cazipti ama Wasted'la ilgili haberler aklımın bir köşesinde duruyordu ve çamaşırhane o kadar da özel değildi. "Zaten fazlasıyla yaptın, Kelebek," dedim, dirseğimi dayayıp çantayı ona doğru iterek. " et."

Faith sırtarak çantayı kaptı ve göğsümün üzerine bırakarak benden bir homurtu çıkardı. Chance güldü ve izlemek için bankta döndü. Çantayı ters çevirip içine bakar bakmaz, o baş döndürücü gülümsemesi gevşedi ve nefesi kesildi.

"Bu çok fazla," diye fısıldadı Faith, içindeki kutuya bakarken, yan tarafında bir dizüstü bilgisayar görünüyordu.

"İhtiyacın vardı," dedim omuz silkerek.

Dişleri alt dudağına gömüldü ve aramızdaki o iplik aynı anda çok fazla duyguyla dolanıyor ve bükülüyordu. "Sunucuyu tek kurabilir miyim, onu bile bilmiyorum. Adam kadar iyi değilim."

Chance banktan kalkıp onun arkasına geçti ve ellerini hafifçe Faith'in omuzlarına koydu. "King'in bir bilgisayarı vardı ama eminim içinde bir çeşit virüs vardır. Sürekli spam e-postalar ve pop-up reklamlar almaktan şikâyet ediyor."

"Ve ben sadece telefonumu kullanıyorum," dedim, yüzünü ve aramızdaki o kısmi bağda ne bulabileceğimi inceleyerek. Rahatlamış ve korkmuştu, minnettar ve mahcuptu. Geçmeyecek kadar kötü bir şey değildi. "Etrafta duran ucuz şeylerden daha taze ve güçlü bir şeye ihtiyacın olduğunu düşündük."

"Biz mi?" Faith tekrar bana bakarak sordu, gözleri parlıyordu. "Grup çalışması, kuşum," dedi Chance, şakağını öperek.

"Aslında King'in fikriydi," diye itiraf ettim, bakışlarını yakalayarak. "Ekstra krediyi hak ettiğinden değil."

Chance, "Ayrıca ofisinde en iyi internet sinyaline sahip olan kişi de o," diye belirtti.

Faith baktı. "Bu bir tuzak mı?"

Chance'in dudakları kıpırdadı ama ben irkilmedim. "Kızgınlığının son demlerinde ofisine girdiğinde bu bir tuzak mıydı?"

Gözlerini devirdi. "Yeterince makul. Ama..." O tereddüt ederken ben . King'i içeri çektiği için pişman mıydı? Bir gece önce eve geldiğimde yuvada birbirlerine sıkıca sarılmışlardı ama belki de bu onun ısrarı yüzündendi. Faith şimdi aramıza sıkışmıştı ve içini çekip bana göz kırptı. "Onu daha fazla zorlamak istemiyorum. Hepinizin zaten ne kadar çok şey yaptığını boş verin."

ve beni burada tutmak için göze aldığı riskler... Sadece onu bir bağı kabul etmesi için *zorlamak* istemiyorum."

"Karşı koymaya çalışarak aptallık ediyor," diye mırıldandı Chance.

Faith, "Ama o direniyor ve benim bunu kabul etme zamanım geldi de geçiyor," dedi.

Sessizdim, ona bakıyordum, gözlerim yazılı bir sayfa gibi yüzünü okuyor, toplayabildiğim küçük duygu notlarını yakalıyordu. Aynı hem isteksiz hem de kararlıydı. King'den vazgeçmeye isteksiz olduğundan şüpheleniyordum ve ona kendi seçimini vermeye kararlıydı. Onu hak etmiyordu. Ya da belki de hak ediyordu ve kadın haklıydı. Geri çekilirse King'in peşine düşeceğini hissediyordum ama hâlâ ikisini hesapladığımı düşünmesini istemiyordum.

"Tamam. Ben de onu kışkırtmayı bırakacağım. Gerçi bu planın senin beklediğin şekilde işleyeceğinden emin değilim. Şimdi, bu şeyi bir tur mısın, mısın?" Kutuyu okşayarak sordum.

Faith ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve ben de eğildim, dudaklarım onunkilerle buluştu ve şeker ve mavi ahududulu slurpee tadında yumuşak bir öpücük kondurdum. Chance onun yeni kırılmış saçlarını kenara itip ensesini öptü ve Faith aramızda titredi.

Ayrılırken bana gülümseyerek "Teşekkür ," diye fısıldadı. "Evet. Ama bu işi yürütüp yürütemeyeceğimi bilmediğimi söylerken ciddiyim."

Omuz silktilim. "Denemek lazım, Kelebek. Şimdi King'le konuşmam gerek ve bence sen de orada olmalısın. Tuzak yok, sadece haberler var."

HABERLER PEK İYİ GITMEDİ.

"Bu Omikron," diye fısıldadı Faith, gözleri irileşmiş ve yüz hatlarındaki tüm renk uçup gitmişti.

Haftalar içinde duruşunun bile ne kadar değiştiğini bilmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum ama yine kendi üzerine çöküşünü izlemek beni hasta etti.

"Kelebek, bu-" Omzuna uzandım, çekingen bir dokunuştı ama hemen kollarıma atladı. İçimi çektim.

Göğsüme gömüldü, onu daha da yakınlaştırmaktan, bacaklarını benimkilerin üzerine çekmekten mutluydum. Chance King'in ofis koltuğuna doğru kayarak yakınımda durdu ve Faith'in ellerinden biri ona uzanarak sıkıca kavradı. Bu bir paketti - birbirimize sokulduğumuzda göğsümdeki bu yerleşme hissi, Chance ve ben omega'mıza elimizden gelen desteği veriyorduk.

Kafamı kaldırdığımda King'in neredeyse vahşi bir bakışla bizi izlediğini gördüm, elleri dizlerinin üzerinde sımsıkı duruyordu.

O da hissetti ya da en azından kendini öne atmamak için mücadele ediyordu. Göğsümden kollarımdaki titreyen kadını yatıştıracak bir mırıltı yükseldi ve King bir an sonra bana katıldı, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı.

"Omikron'un Wasted'a baskın yaparak ne işi olabilir ki?" Chance sordu.

King inatla, "," dedi, gözleri Faith'in üzerindeydi.

Dudaklarımı yaladım ve onu daha fazla strese sokmamak için Chance ve Faith'i yuvaya göndermeyi düşündüm ama Omikron'la ilgili bir şey varsa, bu her şeyden önce onu ilgilendiriyordu.

"Kafamda bunun üzerinden geçiyordum. Bir uyuşturucu baskını olabilir, gerçi öyle olsaydı Gizmo'nun DEA'nın muazzam baş harflerini gözden kaçıracağından şüpheliyim. Yeni ya da rakip bir çete de olabilir. Wasted'in diğer insanları kızdırdığı kesin," diye önerdim.

"Ya... ya beni çaldığın için bir şey yaptılarsa?" Faith yüzünü göğsümden kaldırarak sordu.

"Bunu düşündüm," dedim başımı sallayarak. "Bana mantıklı gelen tek şey buydu, ama yine de tek cevabın bu olduğunu sanmıyorum."

King öne doğru eğilip Faith'in gözlerini yakalayarak, "Ama eğer onlarsa, haberimiz var," dedi.

"Çoktan yola çıkmış olabilirler," diye mırıldandı Faith.

King'in dudakları büzüldü. "Biliyorsun biz pek iyi adamlar sayılmayız prenses." Gözleri benimkilere kaydı. "Kilise yok. En iyilerimize silahlı olm söyle. Kulüp yabancılara kapalı. Zaten içeride olmayan kızlara da kapatın."

Başımı salladım. "Onlara gerçeği mi söylemek istersin, yoksa sadece gelmekte sorun yaşayabileceğimizi mi?"

"Suçu Wasted'a at," diye önerdi Chance. "Bu yeterince doğru."

"Ama yanlış bir şey bekliyor olacaklar," dedi Faith. Üçümüz de dönüp ona baktık ve yanakları pembeleşti. "Sadece... Buraya gelen ve Chance'in uğraştığı çifti izledim. Belki Wasted'lar tehlikelidir ama Omikron gibi gizli çalışmıyorlar ya da paralı asker tutmuyorlar. Bu tamamen farklı bir saldırı türü... sence de öyle değil mi?"

King tekrar mırıldandı ve başını salladı, gözleri kısılmış ve Faith'e . Görünüşe göre, strateji kuran zihni bunu kulüp başkanı için yapmıştı. Onu suçlayamazdım.

"Haklısınız. Ama tüm hikâyenin diğerleriyle birlikte ortalığı karıştıracığına da katılıyorum. O yüzden millete Wasted'a ne olduğu hakkında bilgi verin. Bir MC'ye yönelik tehdit, bizim dikkatli olmamızı ve planlama yapmamızı gerektirir. Wasted'lardan en zayıf oldukları anda faydalanmak isteyebiliriz" dedi.

Başımı salladım ve elimi Faith'in omzuna sürttüm. "O pislikler senin için gelse de gelmese de burada güvende olacaksın Kelebek. Sana söz veriyorum." Kucağımda iki büklüm oldu, alt dudağını kemiriyor ve endişeyle bana bakıyordu. Başımı salladım. "Hiçbirimize bir şey olmuyor. Şimdi Chance'le birlikte yuvaya gitmek ister misin?"

Cevap vermek için bir nefes aldı ama King ondan önce davrandı. "Burada kal."

Faith bana göz kırptı ve tekrar King'e dönmeden önce aramızdaki bağlantıdaki şaşkınlık ve şaşkınlık dalgasını yakaladım.

Adam ona bakıyordu. "Ne olursa olsun güvendesin, ama ben..." Adam çırpınıyor, kıza ağzı açık bakıyor ve kaşları birbirine dolanıyordu; kızın neden ofiste kalması gerektiğine dair bir bahane ararken gülmek istedim.

"Senin de yapacak işlerin var," diyerek onu kurtardım.

Faith yerdeki açılmamış bilgisayar kutusuna baktı ve başını sallayarak doğruldu. "Pekâlâ. Tamam."

Yanımda durdu ve göğsüme hafifçe vurarak beni durdurdu. Yüzü yukarı kalkmıştı, iri kara gözleri endişeyle acıyordu ve boğazındaki o güzel ısırık izi canlıydı. Onu kollarıma alıp yuvaya geri götürmemek ve üzerine daha kalıcı bir iz daha bırakmamak için her şeyimi verdim.

"Dikkatli ol," dedi yumuşak ve ciddi bir sesle.

Bir kolumu beline dolayarak onu göğsüme doğru çektim ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. Sıcaklar başladığından beri onunla fazla yalnız kalamamıştım. Chance ve King'den bu gece için kibarca siktir olup gitmelerini istememin zamanı gelmiş olabilirdi. Ama önce kilitli ve güvende olduğumuzdan emin olmam gerekiyordu.

"Uslu dur, kendini zorlama ve Molly'nin sana verdiği gözlükleri tak," dedim, kendimi o pelüş ve baştan çıkarıcı dudaklardan uzaklaştırarak, Faith'i yumuşak ve nefes nefese bırakarak onu tekrar ayağına kaldırdım.

Yutkundu ve başını sallayarak Chance'e döndü.

Onlar kucaklaşırken parmağımla King'i işaret ettim ve o da bana gümüş bir kaşını kaldırdı. *Kibar ol*, diye bağırdım, ona ters ters bakarak.

Bana kaşlarını çattı ama hatırlatmanın çıkmayacağını biliyordum. Son zamanlarda King'in zayıf noktalarını öğreniyordum. Ve onlar da benimkilerle aynıydı.

28. İNANÇ

Ben yanağımın iç kısmını ısırdım, çığlık atma ve bilgisayar odanın diğer ucuna fırlatma dürtüsünden kendimi uzaklaştırdım. Adam ne zaman sunucuyu yeni bir bilgisayara yeniden bağlamamız gerekse bana onu izlettirirdi ve kesinlikle bana adımlar hakkında ders verir ya da omzumun üzerine oturur ve süreçte bana talimat verirdi. Bunu kendi başıma yapmak, deneme yanılma ve üst üste yedi kez başımın ağrmasına yol açan bir ders oldu.

Çalışmaya başladığımın ikinci günündeydim ve şimdiden iki kez sıfırdan başlamam gerekmişti.

Neyse ki proje, Bear'ın dün öğleden sonra getirdiği haberler için mükemmel bir dikkat dağıtıcı oldu. Şu ana kadar kulüpte Omikron'a dair hiçbir iz yoktu ve ben de öyle kalması için nefesimi tutuyordum. Artık Adam'a ulaşmaya çok yakındım, beni kurtaran bu adamlara tekrar koparılamayacak kadar bağlıydım.

Bilgisayar King'in ofisindeki koltuğun bir ucuna ittim, Molly'nin benim için bulduğu gözlüğü çıkardım ve diğer ucuna yaslanıp gözlerimi tavana diktim. Sunucuya yaklaştığımı biliyordum ama kaynak kodlamayla uğraşırken yaklaşmak yeterince iyi değildi.

Odanın öbür ucunda, günün büyük bölümünde bakmaktan kaçındığım masanın arkasında bir boğaz temizlendi.

"Ben iyiyim," dedim, biraz fazla sert bir şekilde.

King masasından kalkarken tekerlekli sandalyesi gıcırdadı, bana yaklaşırken kalçasındaki anahtarlar şingırdadı. Dizlerim

ayaklarını kanepenin minderine dikilmişti ve onları ve bilgisayarını birlikte kaldırdı, oturdu ve bacaklarını kucağının üzerine uzattı.

"Kahretsin. Bu saçmalık," diye mırıldandı King.

Gülümsedim ve ona bakmak için başımı eğdim. Artık o da bir gözlük takıyordu, gözlükleri görünce içim içime ve sanki kendisine oyun oynuyormuş gibi dizüstü bilgisayar ekranına bakıyordu.

"Yardım etmek için mi geldin?" Ben sordum.

King homurdandı ve gözlerini kısmaya devam etti. Bir bacağını dizüstü bilgisayarın altından ve ayağını uyluğunun yan tarafına sürttüm. Dalgınca bana doğru uzandı, parmakları bir kelepçe gibi bileğimi sardı.

Şu anda azma, diye azarladım kendimi, vücudum basit bir dokunuşla ısınırken bile.

King, "Bir bakayım dedim ama... şimdi bir şeye dokunmaktan korkuyorum," dedi.

"Mm, yapmasam daha iyi. Biliyorum, neredeyse geldim. Sanırım sadece birkaç telin değiştiriyorum." Dizüstü bilgisayara uzandım ve King onu bana geri verdi ama gitmek için ayağa kalkmadı. Bilgisayarı karnıma yasladım ve elleri baldırlarımı okşadı.

"Böyle bir şeyi için oldukça zeki olmak gerekir," dedi King. "Adam zeki. Bunların hiçbirini ben inşa etmedim. Sadece içeri nasıl gireceğimi hatırlamam gerekiyordu. Belli ki bunu da başaramadım." Bir sonraki girişimim başarısız olunca uzun bir iç geçirdim. Ama King parmaklarını kaslarımda bu şekilde çalıştırırken sakın kalmak daha kolaydı. Daha zordu

odaklanmak da.

"Biraz ara vermeniz gerek prenses," dedi King.

"Henüz değil."

"İnanç-"

"Bir saat!" King dizüstü bilgisayarın üstünden kaşlarını kaldırarak bana baktı. Ben de benimkileri kaldırdım. "Bir saat daha denedikten sonra ara vereceğim ve sen de beni omega uykusuna yatırabilirsin ya da Bear'la beni düşündüğünüz her neyse onu yapabilirsin."

"Prensес, seni neyin sakinleştirdiğini *biliyorum*," dedi King sırtarak ve bir elini bacağımın yukarısına doğru kaydırarak kalçalarımı öne doğru eğdi.

dokunuyor ve sonra tekrar geri çekiliyor.

Hayır, bu kesinlikle King'in *benimle* flört etmesiydi ve onu zorlamayacağıma dair kendime yemin etmiş olsam da, onun yaklaşımlarına karşılık vereceğime dair hiçbir söz vermediğimi fark etmeden önce neredeyse kendimi tekrar azarlıyordum.

"Masaj yardımcı oluyor," dedim kaşlarımı sallayarak. "Meşgul olduğumu biliyorum ama-"

King, "Biraz zamanım var," dedi.

Gülümsememi bilgisayarın arkasına sakladım ve King o sihirli ellerini ayaklarımın tabanına indirirken işime geri döndüm. Hangisini daha çok sevdiğime karar veremiyordum; bana nazik davrandığında mı, yoksa kıcıma sıcak ve kırmızı şaplaklar attığında mı?

"Eğer bilgisayar dehası değilsen, nesin sen?" King sordu.

"Hmm?"

"Bu servis şeyini kuranın kardeşin olduğunu mu söylemiştin?"

"Sunucu. Evet. Açıkçası işin çoğunu Adam yaptı. Planları yaptı, ihtiyacımız olan bilgileri bulmak için şirketleri hackledi. Ben sadece ihtiyacı olan her şeyi yaptığımdan emin oldum. Gözcü oldum, doğru zamanda doğru kapıyı açtım, Adam rozetleri kaydırırken barda doğru güvenlik görevlisine gülümsedim."

King buna güldü. "Güzel küçük yem. Eminim her işe yaramıştır."

Kaşlarımı çatarak ekrana baktım ve başımı salladım.

"Beğendin mi?"

"Beğendim mi?"

"Onları kandırmak mı?"

Burnumu kıvırdım ve omuz silktim. "Bu sadece Adam'ın yapmamı istediği şeydi. Yapabildiği zaman kendisi yaptı. Yapamadığında ise ne söylemem ve nasıl hareket etmem gerektiği konusunda bana koçluk yaptı."

"Onunla birlikte koruyucu aileden ayrılmaya karar vermenize ne sebep oldu?" King sordu.

Göz kırptım.

"Oldukça genç olmalısın."

Hala bir ergendim. Reşit değildim. Adam ve ben o ilk birkaç yıl çok koştuk.

"Ev güvenli değil miydi?" King sordu.

"Değildi... Tam olarak değil. On yedi yaşına geldiğimizde olacak olan buydu. Doğrudan bir sürünün sistemine girecektik. Bir yıl kur yaptıktan sonra hepsi bu, bağlanmış ve yerleşmiş olacaktık."

King birkaç dakika sessiz kaldı ve aklım çok uzaklarda bir yerdeydi. Yıllar önceydi. On dört yaşındaydım ve Adam ikimiz için de gitme planları yapıyordu ve onunla gitmemek *imkânsızdı*.

"Neden senin için geri gelmedi?" King sordu.

Ayağa kalktım, bacaklarımı King'in erişemeyeceği bir yere çektim ve ona ters ters baktım.

Rahattı, koltuğunda uzanıyordu, yüzü rahat ve düşünceliydi.

"Omikron beni yakaladı. Nereye bakacağını bilmiyordu!"

King gözlerini kırptırdı ve başını salladı. "O değil. Sen çocukken. Neden birkaç yıl daha evde kalmana izin vermedi? On yedi yaşındayken ve sürülere satılmak üzereyken senin için geri gelmedi mi?"

"Ben bunu istemedim."

"Mmm." King başını salladı. "Zor olurdu. Sahip olduğun tek şey ikinizsiniz. Başka aile yok, arkadaş yok."

Arkadaşlarım vardı. Evde ve okulda arkadaşlarım. Ve geceleri ayrılma düşüncesiyle ağlardım. Ama kalma düşüncesine de ağlamıştım.

"Bana ne soruyorsun?"

King başını salladı. "Bilmiyorum. Sadece seni çalışıyorum. Eğer planları yapan kişi kardeşinse, sen kimsin?"

"Kız kardeşi," dedim omuz silkerek. King'in başı yana eğildi, gözleri kısıldı ve tenim sıcak ve rahatsız oldu. "Çaresiz bir omega! Yakalanan aptal küçük kız kardeş-"

"Hey," dedi King, çırpınan ellerimden birini yakalayıp beni kanepenin minderlerine doğru çekerek ve göz göze gelene kadar başını eğerek. "Yeter artık. Okulda en sevdiğin ders neydi?"

Ona bakakaldım. "I..."

Adam'ınki matematik ve dramaydı. Biz kaçmadan önce lisede bir oyunda bile rol almıştı. Ama King Adam'ı sormuyordu.

"Kolay dersleri severdim," diye itiraf ettim, King'e bakıyordum, onun tuzak kuran bakışlarına takılmıştım. "Resim ve beden eğitimi. Gerçekten okulda olmak istemiyordum."

King bunun üzerine sırtıttı, kollarını kanepenin arkasına doğru uzattı ve parmakları saçlarımın uçlarıyla oynayabilsin diye aşağı doğru kayd. "Ben de öyle. Alışveriş en sevdiğim şeydi ve bir yatırım projesinde şansım yaver gittikten sonra ekonomiyi sevmeyi öğrendim."

İçimi çektim, dizüstü bilgisayarı kendimden uzaklaştırdım ve King'in göğsüne kolları beni sardığında aşırı derecede memnun oldum. "Son evimizden önce, bir sürü arazisi olan bir ailenin yanında birkaç yıl geçirdik, her yer ağaçlıktı ve... kadın bir Kız İzci Programı yürütüyordu ve ben okulda ya da uykuda olmadığım zamanlarda tüm zamanımı dışarıda, o ormanda geçirdiğimi hatırlıyorum." Aslında onları hala özlüyorum. Havanın kokusunu ve doğayı oluşturan seslerin karmaşık sessizliğini özliyordum. Gözlerimi kırıştırdım ve omuz silktim. "Bu işe yarar bir şey değil, gerçekten."

"Neşe faydalı olmak zorunda değil prenses," dedi King, parmaklarını saçlarıma daldırıp hafifçe kaşıyarak. "Bu kulübe katılmadım ya da başkanlığa aday olmadım çünkü mikro yönetimin heyecanını seviyorum. Ben neşemi yolda buluyorum. Bisikletimde. Hep birlikte, bir bütün gibi hareket ederken."

"Bunun için başkan olmanıza gerek yok," diye mırıldandım.

"Hayır, sanırım bu hırslı olmaktan kaynaklanıyor," dedi King ve sesi yorgun geliyordu. "Ve kulübün hayatta kaldığından, güçlendiğinden emin olmak istemek."

"Adam hırslı biri. Omikron'u yıkmak, omegaları doğrudan zengin sürülerin eline veren pazarı ortadan kaldırmak istiyor," dedim.

"Aferin ona." Sesi şaşkıncı ve dudaklarım seğirdi. "Hırslı değilim," diye itiraf ettim. "Adam'ın istediği şeyi istiyorum ama l..."

Kaçmaktan yorulmuştum, tehlikede olmaktan yorulmuştum. Yuvamı, sürümü ve her ikisini de korumanın ve güvende kalmanın güvencesini istiyordum.

"Hırslı olmak zorunda değilsin prenses. Önemli olmak için faydalı olmak zorunda değilsin."

Yüzüm sıcaktı ama King hareket edemeyecek kadar rahattı, kokusu etrafımı sarmıştı, yoğunluğu neredeyse bir zırh gibi savunmaya yönelikti.

Kimsin sen? King'in sözleri kafamda yankılandı.

Bir yetim. Bir kız kardeş. Biraz çaresiz. İki düzineden fazla ağaç türünü ve neredeyse bir o kadar kuşu şarkılarından tanıyabilen. Kötü bir dolandırıcı. Berbat bir aşçı. Bir omega.

"İşe dönmem gerek," diye mırıldandım ama hareket etmek için hiçbir çaba göstermedim.

King'in sakal bıyıkları başımın tepesine değdi ve oraya bir öpücük kondurmuş olabileceğini düşündüm. "Ben de."

"Ne iş yapıyorsun?" Ben sordum.

King güldü. "Esas olarak soruları yanıtlayın. E-posta gönderin. Kısmen sahip olduğumuz tüm işletmelerin sorunsuz çalıştığından, verdiğimiz tüm kredilerin faiziyle geri döndüğünden emin olun. Bunların ayakları yere basıyor, sadece gerçekleri düzgün tutmam gerekiyor." İnledi ve bacaklarını , ayak parmakları masasına doğru uzanıyordu. "Kendimi bir şekilde masa başı bir işte buldum."

Sırıttım ve yüzümü ona döndüm, sırtım masasına dönüktü, kolları beni sararak kanepede dengede durmamı sağlıyordu. Saçları kirli sarı ve gümüş rengindeydi, yeterince kısa tutulmuş ve sade bir şekilde toplanmıştı. Diğerlerinin aksine, giyinikken dövmeleri görünmüyordu ve burnuna taktığı gözlüklerden burnunun kaç kez kırıldığını anlamak zordu.

"Bahse girerim sana bir takım elbise giydirsek, bir motorcu başkanından çok bir CEO gibi görürsün," dedim parmaklarımı sakalında gezdirip bıyığını düzeltirken.

King yanıt olarak hırladı, gözleri kısıldı, "Bir şaplak daha mı hak etmeye çalışıyorsun?"

Dizlerimin üzerine çöktüm, dönüp dirseklerimi kanepenin koluna koymaya hazırlandım, ona tam olarak bunu yapmak için mükemmel bir poz verdim ve King bir kahkaha attı, eli omzuma indi ve beni tekrar kanepenin diğer tarafına itti.

"İşinin başına dön prenses. Bir saatin var," diye hatırlattı bana, minderlerden kalkıp masasına doğru ilerlerken. "Sonra istediğin bir dikkat dağıtıcı talep edebilirsin."

Böyle bir vaatle, sunucuya girene kadar çalışmaya kararlı olduğumu hatırlamak zordu. King ile ne yapacağıma dair fikirlerden başka bir şeye odaklanmak neredeyse imkânsız görünüyordu.

Ama konuşma kafamdaki eski örümcek ağlarını gevşetmiş ve dakikalar öncesinin stresini çözmüştü. Amaçsızca , şimdi başarılı olacağımdan emin olmaktan çok zaman kaybetmekle ilgileniyordum.

Ta ki aniden tanıdık bir çerçeve ekranımı ele geçirene kadar, ilkel ve eski moda, neredeyse beceriksiz görünümlü. kesildi, parmak uçlarım hala tuşların üzerinde geziniyordu, sonunda her şeyi bir araya getirdikten sonra bile kodu düzenlemeye devam etmeye hazırdım. Giriş kutusu beni , imleç yanıp sönüyordu.

"Ne oldu?" King odanın diğer ucundan sordu.

"Ben yaptım," dedim, aptal aptal ekrana bakarak.

King sandalyesinden kalktı ve ben başımı sallayarak tekrar yazmaya başladım, ellerim titriyor ve zihnim şifremi çözmeye çalışıyordu.

Kahretsin, Adam'dan aylar sonra sunucuyu yeni bir bilgisayarda yeniden kurmayı başarmıştım ve ben-

Oh, doğru ya!

King bana katıldığında kanepenin minderi sarktı ve yanımda oflayıp pufladığında kızardım.

"Şuna bakar mısın?" dedi, eğilip kullanıcı adıma gözlerini kısarak baktı. *RunawayPrincess*.

"Kapa çeneni," diye cevap verdim. "Bu bir video oyunundan..." Değildi ve King alay etti. "On altı yaşındaydım," diye mırıldandım.

King kıkırdadı ve parmağım enter tuşunun üzerinde gezindi. "Güvende bile olmayabilir," dedim ekrana kaşlarımı çatarak. "Omikron'un bunca zamandır ona sahip olup olmadığını bilmiyorum. İndirilebilir

."

King parmağımı aşağı doğru itti ve nefesim kesildi ama gözlerimi ekrandan ayırmadım.

Sunucu taşındı. "Ne?"

Sesim havadaydı, dudaklarım uyuşmuştu.

Başka bir şey yoktu. Sadece ekranın ortasındaki dört kelime.

"Ne?" Tekrarladım, öne doğru kaydım, kelimelerin üzerinde gezindim ve sonra kutunun etrafında çılgınca dolaşarak bir bağlantı aradım. "Hayır, hayır, hayır, hayır."

Kelimelerin çözüldüğü aynı anda sıcak bir el sırtıma indi, altta bir kod ipliği yanıp sönüyordu.

"Siktir! Hayır. Ben-Adam-"

"Faith, bu-"

"Bu iyi değil!" Sunucu donarken, hata mesajları birbiri ardına çıkarken bağırđım. "Hacklendi ya da -hassiktir, olabilir- Siktir, siktir, siktir!"

Tuşları karıştırdım, sunucuyu kapatmaya çalıştım ama başaramadım.

Adam ne yapacağını bilirdi.

Sunucu taşındı. Tek

lanet bağlantım.

Adam asla sunucuyu kapatmazdı. Kapatır mıydı? Omikron beni kaçırdıktan sonra beni bulmaktan vazgeçmiş miydi?

Hayal kırıklığıyla vahşî bir çığlık attım ve dizüstü bilgisayarını düşürmek için ellerimi ileri attım ama King hızlıydı. Dizüstü bilgisayar kucağımdan düşerken onu yakaladı ve tek bir hareketle kapatıp masasının üzerine fırlattı.

Nefes alamıyordum. Başım zonkluyordu ve göğsüm buz gibiydi. King önümde diz çökerken elleri bileklerimi sıcak demir gibi sıkıca kavradı.

"Omikron'da olmalılar," diye nefes nefese kaldım. "Hayır, bunu bilemezsin," dedi King.

"Ama-"

"Yakalandığınız gece. Sen ve Adam neden oradaydınız?"

"Çünkü bilgi aldık-" Gözlerimi kırptım ve oda etrafımda düzeldi, kafamdaki titreşim yatıştı.

"Sunucudan mı?" King sordu.

Başımı salladım ve elleri hafifçe gevşedi. Kendi ellerimi onun omzuna koydum ve bu alfanın gücüyle kendimi sabitledim. Belime uzanarak beni kendine doğru çekti ve bacaklarım ona yer açmak için ayrılmak zorunda kaldı.

"Sence sunucuda bana tuzak kuran biri mi vardı?" diye sordum.

"Ve Adam. Ama bu onu yakaladıkları anlamına gelmez." King hemen yatıştırdı, elleri gömleğimin altından kayarak sırtımı okşadı. "Ve bu, sunucuyu taşımaya karar verenin o olmadığı anlamına da gelmez."

Dudağımı ısırdım ve King'in omzunun üzerinden dizüstü bilgisayara baktım. "Eğer yaptıysa... iletişim kurmamızın tek yolunun bu olduğunu biliyordu, King."

Bir eli çenemi tutarak gözlerimi tekrar onunkilere çevirdi. "Planları olan kişi kardeşin, değil mi prenses?"

Nefesimi içime çekip başımı salladım ve King de bana aynısını yaptı; başparmağı uzanıp alt dudağıma kısa bir süre bastırdı.

"O zaman şimdi bir tane olmadığını nereden biliyorsun?" "Ve eğer-"

"Eğer yapmazsa, burada güvendesin," dedi King, sesi mırıltıya dönüşerek. "Bizimle güvendesin. Ve *biz* de planımızı yapacağız, buna ne dersin? Bir şeyler için iyi olmalıyım, öyle değil mi?"

Tuttuğum nefesi bıraktım, King'in gülümsemesi o kadar kendinden emin ve rahattı ki. Eğildiğimde beni itmedi, bana uygun alfa olmadığı konusunda beni uyarmadı ya da yaramazlık yaptığımı söylemedi. King kollarımı onun omuzlarına doladı ve dudaklarını üzerinde gezdirerek endişelerimi derin öpücüklerle yuttu. Onu kendime çektim, bir güvenlik battaniyesi gibi üzerime çektim.

Gerçekten bir şey için iyi. King sadece *iyiydi*. Belki bunu görmedi, belki de umutlanmamı istemedi. Bunun için artık çok geçti. Sunucu gitmiş ve Adam'la iletişim kurmanın hiçbir yolu kalmamıştı, başka hiçbir şeyim yoktu. King, Bear ve Chance'ten ibaretti. Ve King'in benim için neyin iyi olduğunu düşündüğü umurumda değildi, ondan vazgeçmeyecektim.

29. HAYALET

("Kızın üzerinde bıraktığı o lanet olası izi görüyor musunuz?"
"Çocuğun bir kompleksi var.")

"Adamda ciddi bir düğüm kıskançlığı var," diye bağırdı Skid, kendi boktan mizahına kıkırdarak. "Sanki bunun nasıl bir şaka olduğunu görmediğimizi sanıyormuş gibi kolunda kızla kulüpte kasıla kasıla dolaşıyor. Sanki Bear ve King'in işi bittikten sonra onu yalayıp temizlemekten başka bir şey yapmayacakmış gibi."

Rider homurdandı ve ben anahtarı çimento zemine çarparak yere düşürdüm, öfkeli ve gergindim. Chance'in başka bir alfabla herhangi bir ilişkisi olduğu düşüncesi boğazıma bir hırıltı .

"Siz şakacıların akli başında mı?" Havlamamı zar zor dizginleyerek sordum. "Çalışmaya çalışıyorum ve siz oturmuş kulüp kıcı gibi dedikodu yapıyorsunuz."

"Birileri gergin," dedi Rider, alçak sesi üzerinde çalıştığım bedeninin altına doğru kayarak.

Bu sadece birkaç kasaba ötedeki bir alfa için akıl ve zevkten çok parası olan boktan küçük bir kasık roketi projesiydi. Başka bir gün olsa, bu işi uykumda bile yapabilirdim. Rider ve Skid beni şaşırtıyordu.

"Gezintiden döndüğümüzden beri birileri izcilik oynuyor," dedi Skid.

Onları görmezden gelmeyi tekrar denediğimde ve yine başarısız olduğumda Rider homurdandı. "En son ne zaman seviştin, Ghost?"

Ağabeyin beni yatağında becerdikten sonra bir daha gelmememi söylediğinde, motora bakıp yüzümü buruşturarak düşündüm.

Skid fısıldar gibi yaptı. "Taşaklarını neyin biliyorum. Etrafta yeni bir kadın var ve o bundan bir parça bile alamıyor."

Neredeyse kahkahayı , ama Skid gülümsememdeki aksamayı yanlış yorumladı ve şakayı sürdürdü.

Skid, "Güzel şey, tüm grup gözümüzün önünde olgun omega sallamıyormuş gibi yapıyor," dedi. "Hiç bir omega amcığı düğümledin mi?"

Rider düşünür gibi yaparak mırıldanmaya başladı ve ben de gözlerimi devirdim.

"Sik kafalı olma, hepimiz daha önce bir omega'ya hiç yaklaşmadığımızı biliyoruz. Parfümü olan, çoktan ısırılmamış ve sahiplenilmemiş bir omega değil," dedim.

Rider spekülatif bir tavırla, "Ve şimdi burada kucağımızda bir tane var," diye düşündü.

Ve ben ondan nefret ediyordum. Ya da en azından göğsümde asit biriktiren bir kıskançlıkla yanıyordum. Yine de konuşmanın gidişatı hoşuma gitmemişti.

"Göt göttür, amcık da amcıktır," dedim, Skid kıkırdarken işimden başımı kaldırarak. "Ve onunki üç kardeşimin taşaklarımı koparmak istemesine değmez."

"Bilmiyor musun? Hayalet betaları tercih eder," dedi Rider, alçak sesle ve uğursuzca.

Gözlerim nereye bakacağını bilemedi. Sesindeki sivri imayı hayal mi ediyordum? Chance ile olan ilişkimi -hayır, böyle adlandırılmazdı, değil mi- biliyor muydu? Sırtım o kadar gergindi ki, başıma hançer gibi ağrılar saplanmaya başlamıştı.

Skid, "Bulabildiğim her amcıkla şansımı deneyeceğim," dedi.

Rider homurdandı. "*Biliyoruz.*"

"Siz ikiniz defolup gider misiniz, ben de odaklanabileyim?" Eskisinden daha keskin bir sesle sordum.

Bunu sessizlik izledi ve çenem giderek büyüyen baş ağrısına eklenerek öğütüldü. Ben arkadaşlarıma siktirip gitmelerini söyleyen, sinirli ve savunmacı bir adam değildim. Rider bir keresinde bana sürekli siki yalatılan bir adamın yürüyüşüne ve tavrına sahip olduğumu söylemişti. *Belki de ihtiyacım olan şey budur,* diye düşündüm, kendime yalan söyleyerek.

"Dostum, senin-"

Skid boğazıma atlamadan önce Rider, "Elbette kardeşim," diye cevap verdi.

Onlar yükseldikçe çalışma tezgahı gıcırdadı ve yumruğum İngiliz anahtarının etrafında sıkıştı, kaslarım daha da gerildi, içlerinden birinin bana uzanmasını, bir kavga başlatmasını *diledim*.

Ensemde bir elin kısılcacını hayal ettim, parmaklar içeri girdi ve iniltimi dudaklarımın arkasında tuttum, Skid ve Rider'ın botları uzaklaşırken başım öne düştü.

Chance'e ihtiyacım vardı. Odaklanamamam o sik kafalıların suçu değildi. Onlar iğrenç aptallar olduğu için gergin değildim. Becerilmeye, her gün giydiğim kişiliğimden sıyrılmaya, gerçekleri ortaya çıkarmaya ihtiyacım vardı. Zayıf. Değersiz. Çaresiz. İğrenç.

Tuttuğum nefesi bıraktım, yeni bir ciğer dolusu yağ, sıcak beton ve metal emdim. Botlar taşların üzerinde gıcırdıyordu ve boynumu omuzlarımın üzerinde yuvarlayarak Rider'ın getireceği özel azara hazırlandım.

"Sakin bana Skid'in yine aletini geride bıraktığını söyleme," dedim, cesaretlenerek. "Uhhh, umarım bırakmamıştır. Her , onun iyiliği için."

Kaskatı kesildim, anahtarı bırakıp ayağa kalktım ve tanımadığım sesle yüzleşmek için döndüm. Garajın açık girişinde duran adam uzun boylu ve yakışıklıydı, uzun kahverengi saçları kulüpte canlı canlı yenmesine neden olacak bir tür ustalıkla topuz yapılmıştı. Bir tür sivildi ve tanıdığım bir yüz değildi.

Bir adım öne çıktım, omzunun üzerinden bakarak burası ile kulüp arasındaki bahçeyi net bir şekilde gördüm. Bu adam Wasted'ın bir üyesine benzemiyordu. Saçları çok uzundu ve çok... güzeldi, gerçekten, erkeksi bir şekilde. Ama kesinlikle buralı değildi.

"Yardımcı olabilir miyim?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum.

Rahat ve neşeli bir şekilde sırtı ve bir adım öne çıktı. Botları ata binmek için uygundu ve tozlu görünüyorlardı, sanki onlarla yola çıkmış gibiydi ama onda ensemdeki tüyleri diken diken bir şeyler vardı.

"Gabe Cleary. Triumph'umun karbüratörü bozuldu," dedi başını sola doğru sallayarak. "78'in aşağısındaki istasyon onu sizin alabileceğinizi söyledi."

"Çekiciyi duymadım."

"," dedi.

Orası tam beş mil uzaktaydı, bu da saç topuzunu ve adamın yüzündeki ve omuzlarındaki güneş yanığını açıklıyordu. Ben ilerledim, o da geri döndü ve beni garajdan dışarı çıkardı. Kokusu sulu, neredeyse cezbediciydi, ama tatlılığın altında keskin bir ısırik vardı, bu da beni onun koyun girmiş bir alfa olduğu konusunda uyarmaya yetti. Kulüpte olup bitenlerden sonra gardımı düşürmem pek olası değildi.

Ama söz verdiğim gibi, gözlerden uzakta tozlu bir Triumph 900 Thunderbird duruyordu. İyi durumda görünüyordu, beklediğimden daha eski bir modeldi. Kendi koleksiyonum için imreneceğim türden bir motosikletti, gerçekten de bir motorcunun güzelliği idi. Kimin neye bindiğine dair gerçek bir kural yoktu, ama bu adama bakmaktan kendimi alamadım, onu motosikletin üzerinde hayal etmeye çalıştım ve başaramadım.

"Ne düşünüyorsun? Tamir edebilir misin?" sordu, hâlâ gülümseyerek.

Çok dostça, kötü zamanlama, diye uyardı başım.

"Kesinlikle. Ama birkaç günlüğüne doluyum ve zaten rolü almam da o kadar uzun sürecek," dedim.

Gabe Cleary omuz silkti. "Sorun değil. Huberville'de kalıyorum."

İki kasaba kuzeyde. Ve tam da bahsettiği 78 numaralı yolun üzerinde. Şüphelerimi, kulübün yabancılar konusundaki mevcut politikasını gözden geçirdim ve yavaşça başımı salladım.

"O zaman bu güzelliği kontrol edeyim. Doldurmanız gereken bazı evraklar var, kimliğiniz yanınızda mı?"

Bay Chipper başını salladı ve gülümsemeye devam etti.

"Beni takip edin," diye teklif ettim ve garaja döndüm. Bisikleti alacak, kimliğini dosyalayıp kopyalayacak ve hepsini King'e götürecektim.

"Burada işimiz bittiğinde şu bardan bir bira alma şansım var mı? Taksi beklerken?" Ben genelde dosyalama zahmetine katlanmadığım evrakların sayfalarını karıştırırken Gabe cebinden cüzdanını çıkararak sordu. Başımı kaldırıp ona baktım, terden lekelenmiş yakasını karıştırıyordu. "Uzun bir yürüyüş oldu."

"Bar bir süreliğine kapalı. Tadilat var," dedim, gözlerinin hafifçe gerildiğini fark ederek. "En iyi seçenek market. Burada işimiz bittiğinde seni oraya götüreceğim."

Küçük plastik kimlik kartı tezgahıma çarptı.
Karşımdaki alfa "Harika," dedi ve sesinin gerisindeki hayal kırıklığı karşısında sıırtmamaya çalıştıım.

KING, Gabe Cleary'nin kimlik fotokopisine baktı. "Onu taksiye binerken mi izledin?"

Başımı salladım. "Ve taksinin şehirden ayrılışını izledim."

"Bu şahsen yasal görünüyor mu?" Bear, King'in parmaklarının arasından kâğıdı çekip alarak sordu.

Omuz silktim. "Öyleydi, ama iyi bir tanesini nasıl bulacağımızı bilmiyor değiliz, değil mi?"

"Ve sen onun olmadığına eminsin-"

"Skid ve Rider o ortaya çıkmadan hemen önce garajdan ayrıldılar. Eğer gözetliyor olsaydı onu arka tarafta görürlerdi. Beş mil yürümüş gibi görünüyordu."

Ayı mırıldandı. "Doğru olabilir."

"Olmayabilir de," diye karşı çıktı King, sandalyesinde arkasına yaslandı, ellerini karnının üzerinde birleştirdi. Bear'a baktı. "Nerede o?"

"Chance'le birlikte," dedi Bear. "Akşam yemeği hazırladılar."

King iç çekerek, "Muhtemelen kulübü kızdırıyordur," dedi. "Chance o morluklar ve ısırıklarla bunu yüzüne vurmak zorunda mı?"

Bear'ın kıkırdaması alçak sesle oldu. "Buna bayılıyor. Ona yumurta ."

Boğazımı temizleyerek dikkatlerini tekrar üzerime çektim. Omega'nın derisindeki izleri görmüştüm ve kendi sinirlerim kıskançlıktan çatlamıştı.

"Bak, ben... Bazı çocuklar konuşuyor," dedim yavaşça, kaşlarım çatılmıştı.

Kulübe bok yaymadım. Rider ve King arasındaki küçük politikalara karışmadım. Sadece ata binmek, sevişmek, içmek ve çalışmak istedim.

King gözlüklerinin kenarından bana bakarak, "Konuşuyoruz," dedi.

O omega'dan nefret ediyordum. Kıskançlık içimi kavuruyordu. Onun gitmesini ve Chance ile geçirdiğim zamanı geri istiyordum. Ama Skid gibi istediğini elde etmek için "hayır "ı bile zorlayan biri tarafından avlanmasını isteyecek kadar da aşığılık biri değildim.

"Henüz kimse onunla sınırı aşmadı, ama o burada olduğu sürece bunu daha çok düşünecekler, o sınırı test edecekler. Uyarınız ancak bu kadar dayanabilir," dedim. "Rahatına düşkün olur, yanlış kişiyle yalnız kalır..."

Bear alçak sesle homurdandı ama hem o hem de

King başlarını salladı. "Anlaşıldı," dedi King.

"Gözünü dört açar mısın?" Bear başını eğmiş ve gözlerini bana dikmiş bir şekilde sordu.

Soruyu düşünerek kaşlarımı çattım. "Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ama... ama kimsenin ona zarar vermesine de izin vermezdim. Eğer etrafta olsaydım."

Onu kulüpten çıkar, diye yalvarmak istedim. Onu Chance'den uzaklaştır. Ya da ikisini de gözümün önünden çek. Ya da...

"Yeterince makul," dedi Bear yavaşça, ikisi de spekülatif bir şekilde bana bakıyordu.

Bu bakışlar altında aniden kıvrınma isteği duydum, görünmeyen bir gözlemci tarafından izlendiğimi anlamaya benzer bir his. Bear ve King benim açığa vurmak istemediğim neyi görüyorlardı?

King masanın üzerindeki kâğıda vurarak, "Beni bu adamdan haberdar et," dedi. "Geri gelirse bana mesaj at ve oyala. Onu yüz yüze görmek istiyorum."

"," dedim, ellerimi ceplerimin derinliklerine sokarak kapıya doğru geri çekildim.

"Chancei ve kızımızı görüyorsanız, onları yukarı gönderin," dedi Bear.

Dişlerimi sıktım ama başımı salladım, çiftin bardan çoktan çıkmış olması için dua ettim. Müzik bangır bangır çalıyordu ve hava alfa feromonlarıyla doluydu. Etrafta takılan kızların sadece yarısı hala elimizdeydi ve kardeşler onlar üzerinde jokeylik yaparken işlerin çirkinleşmek üzere olduğuna dair bir his vardı içimde.

King ve Bear'a omega'yı güvende tutma konusunda söylediklerimde ciddiydim ama sorun sadece değildi. Çocuklar omega'ya karşı sert olabiliyordu.

beta kızları da vardı ve ben buna tahammül edemedim. Ben bir prens değildim, bunu biliyordum. Birlikte kadınlarla ilişkiyi kestim, arkamda çürük egolar, incinmiş duygular bıraktım ama birlikte olduğumuz süre boyunca onların da en az benim kadar, hatta daha fazla eğlendiklerinden emin oldum. Kadınlar üzerindeki rekabet, diğerlerinin kötü davranışlara yol açtı ve King'in o kadını baskından eve getirdiğinden beri kulübün ne kadar zorlanmaya başladığını gerçekten fark ettiğinden emin değildim.

Doğrudan bara gidip Chance'i bulmayı ve sadece onunla konuşma bahanesi için bile olsa onu ve kızı göndermeyi düşündüm. Ama o karmaşanın içine dalmadan önce biraz nefes almaya ihtiyacım vardı. Tuvaletlere yöneldim, erkekler tuvaletinin kapısını biraz araladıktan sonra tekrar kapanmasına izin verdim. Gerçekten iğrençti. Tuvaletlerden biri yine tıkanmış gibi kokuyordu.

Onun yerine kolayca kadınlar tuvaletine kaçtım. Kulüpteki aptalların çoğu kadınlar tuvaletine girmeye cesaret edemezdi, laf işitmekten çok korkarlardı. Ama ben buranın müdavimlerinden biriydim, gerçi genelde yanımda bir *arkadaşım* olurdu.

Kapıyı açarken sııttım. Bardaki kadınlar tuvaleti en temiz kadın tuvaleti değildi, bundan emindim ama erkekler tuvaletinde olanlardan dünyalar kadar farklıydı. Hatta mis gibi kokuyordu ve

-

Tezgâhlardan yumuşak bir soluk sesi geldi, müstehcen bir ıslak deri çırpıntısı.

Çarpmadan önce kapının kolunu tuttum, kapanmasına rehberlik ettim ve çiftin kız gibi ve alçak homurtularını dinlerken sııttım.

"Pis küçük şey, değil mi?"

Tanıdık törpü sesi ve ona cevap veren kadınsı keskinlik karşısında donakaldım. "Sürtük, kaygan delik," diye homurdandı Chance.

"Chance, lütfen-"

"Elinden gelse buraya iki horoz alırdın, değil mi? Ve bir tane de buraya-"

Öfkenin geldiğini bilmiyordum. Kıskançlıktan, kız için endişelenmekten değil. Benim gibi değersiz bir pisliğe değil de ona, bir omega'ya böyle bir şey söylediği için şok oldum. Son gerginlikten sonra

bir gün geçirdim. Ama tetikleyici her neyse, öfke serbest kaldı ve dilime vurdu.

"Hey! ık oradan. Hemen!"

Kabuğumu yıllardır kullanmamıştım ve en son d kk nımdaki sıcak kaynak demiriyle derisini yakmak isteyen aptal bir adayı engellemek için kullanmıştım. Ses paslıydı ama etkiliydi ve ellerimi iki yanımda kenetlerken utanç, öfke ve uyarılma yanaklarımdan kasıklarımaya kadar yanarak içime bir sıcaklık yayıldı.

İki figür tökezleyerek ahırdan çıktı, kapı arkalarından sertçe vuruldu. Chance'in kolu omega'nın omuzlarına dolanmıştı, o da sinmiş, yüzünü onun göğsüne bastırmıştı. Pantolonu kalçasında zar zor duruyordu, sertleşmiş siki henüz sokulmamıştı ve onu görünce ağzım sulandı.  fkeliydi, yüzü kıpkırmızı ve kızarmıştı, göğsü nefes nefese kalmıştı, bakışları fırlatma bıçaklarının ucu kadar keskindi.

Kucağındaki kız titrerken "*Bu ne lan!*" diye hırladı.

Onlara bakakaldım. D ş nm yordum ve onları sevişirken yakaladığımı fark etmek kafamı ikiye bölmüştü. konuşt ğu aynı karanlık, alaycı sözlerle konuşuyordu ve onun iyiliği için onu kızdan uzaklaştırmak ya da kendi iyiliğim için onları ayırmak istedim.

"Onunla bu oyunları oynama," dedim yarı yalvarırcasına. "O değil, bu değil, sen bir betasın ve-"

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz yaptığımı hatayı anladım. Chance'in yüzü soğuk ve bir hal aldı, vücudu düzleşti ve sertleşti, boştaki eli kendini saklamak için uzandı. Benim ya da onun atamaları hakkında hiç konuşmamıştık ama Chance'in beta olmak hakkında ne hissettiğini ve bunu ona hatırlatan kişinin ben olmamın nasıl bir his olduğunu biliyordum.

Ona bakmakla o kadar meşguldüm ki, yaşıadığımı şok beynimi umursamaz bir lapa haline getirmişti ve *onu* fark edememiştim.

Hırıltısı alçak sesle, yumuşak ve kadifemsiydi, ama uyarıcı bir şekilde büyüdü ve bana doğru dönerek doğrulurken irkildim. Minibüste bulduğumuz yaratık, bir kadının vahşisi canavarı, aynı anda hem küçük hem de tehlikeliydi.

", kuşum-" diye başladı Chance.

"Hayır," diye homurdanarak adamın kolunun himayesinden çıktı. "Az önce ne dedin sen?"

Başımı salladım, bugün piç olmaya kararlı olduğu için kendi dilimi yutmaya çalıştım.

"Tekrar söyle," diye meydan okudu, gözleri yarıklara kadar kısılmış, omuzları dik ve elleri pençe şeklindeydi.

Çok büyük bir tişört giymişti ve tişört kalçalarının ortasına kadar iniyordu. Ayağındaki siyah botlar ve dikkatsizce giydirilmeye çalışılmış kıyafetleriyle, saçları dağınık, boynu işaretli bir motorcu kıza benziyordu.

"Hayır demek istemedim," dedim başımı tekrar sallayarak. "Her şeyi berbat ettim, Chan-"

"Onunla konuşma lan," diye hırladı omega.

Gözlerim büyüdü ve bir an için neredeyse gülme hatasına düşecektim ama o alçak uyarı hırıltısını çıkardı ve beynim sonunda ağzıma yetişti. Sesi ısırarak kestim, gerildim ve tırmalamasına hazırlandım. Umarım kan çıkarırdı.

"Sen onun küçük bir parçasına bile değmezsin," diye devam etti.

"Birdy," diye seslendi Chance usulca, neredeyse saygıyla.

Omzunun üzerinden baktım, benimle paylaştığı o açıklık ve hiç sahip olmadığı şefkatle ona nasıl baktığını gördüm.

"Biliyorum," dedim.

Bir an bana dik dik baktı, gergindi ve saldırmaya hazırdı, ben de göğsümden kalbime doğru yırtılmasını umarak rahatladım. İçimi boşaltmasını.

Onun yerine, "Kapıyı kilitle ve dizlerinin üzerine çök," dedi.

Chance'e bakakaldım ama gözleri her zamanki gibi okunamaz bir şekilde sadece onun içindi. Bana sırtını döndü ve kendini Chance'in göğsüne bıraktı. Birlikte gevşek, yumuşak ve çökmüşlerdi, mükemmel derecede güzel ve baştan çıkarıcıydılar. Affedilmek mi yoksa katledilmek mi üzere olduğumu bilmiyordum ve umurumda olmadığını fark ettim.

Döndüm, uyuşuk bir şekilde banyo kapısının mandalına uzandım ve arkamdan mırıldanmalarını dinledim.

"Emin misin, kuşum?"

"Beni ne kadar iyi becerdiğini görmesini istiyorum. Gerçekten ne gerekiyorsa. Onun bilmesini istiyorum..."

Kilit tıkırdayarak kapandı ve onu lavabolara doğru yönlendirirken arkamı döndüm. Orada mükemmel yükseklikte bir çıkıntı vardı. Ben de kızlarla birçok kez kullanmıştım.

Chance onu tezgâha kaldırdı ve bacaklarını açtı, boşluğu doldurmadan önce kısa ve gölgeli bir bakış sundu. Omzunun üzerinden o güzel, karanlık bakışları beni inceledi.

"*Birbirimize* ne kadar yakıştığınızı bilmesini istiyorum," diye fısıldadı bakışlarını tutarak.

Ürperdim ve dizlerimin üzerine çöktüm ve ikisi birden gözümde büyüdü, üstümde yükseldiler, pis bir bar tuvaletinde ilahileştiler. Bana ne yaptığının farkında mıydı? Teşekkürümü sessizlik içinde tutmak için dudaklarımı bastırdım, yalvaran rolü oynamak için dizlerimi daha geniş açtım ve kot pantolonumun kısıtlamasına karşı savaşıırken aletimdeki ağrıyı hafiflettim.

Yavaş ve derin öpüştüler, Chance'in kolları kızın beline dolanırken kız onun içinde eridi. Dudağımı ısırdım, kanamasını bekliyordum.

Onun bakışlarından uzaklaştı, tembel bir eli aralarından geçerek gömleğinin eteğinin altına kayd. "Bekleyemeyecek kadar çaresizsin, asıl mesele bu, değil mi?"

"kuşum" diye seslendi ve parmaklarını içine sokarken şarkı söyledi, vücudu kamburlaştı, ağzı sanki her santimini görebilecekmişim gibi açıktı.

Röntgenciliğin özel bir muamele olmadığını bilecek kadar uzun süredir kulübün sefahat ortamında bulunuyordum. Kendim bir amcığın içine dalmak varken neden diğerlerinin bir kadının içine girmesini izlemek istiyordum ki?

İzlediğim Chance olduğunda tüm bunlar değişti. Neredeyse hiçbir şey göremiyordum, sadece onun yüzü ve aynadaki yansımasında onunki vardı, gözleri ona dokunduğu yere sabitlenmişti. Benim için fark etmezdi. Kokuları birbirine karıştı, tatlılık onun tazeliğine sahiplenici bir şekilde yapıştı. Nefesleri havada takılıyor, soluk alıp veriyorlardı.

Ve sonra konuştu.

"Düğüm ister misin,
kuşum?" "Hayır," diye
inledi.

"Yumruğumu mu istiyorsun?"

Hay sikeyim. Ona o şekilde mi dokundu? Sahip olduğu her şeyle? Bundan şüphem yoktu, sadece bu kadarını hak etmeyi diliyordum.

"*Seni* istiyorum," diye sızlandı, kollarını adamın omzuna doladı, dudaklarını teklif edercesine yukarı kaldırarak öne doğru sallandı.

"Sik istiyorsun," diye düzeltti Chance ve dudaklarındaki o ukala, umursamaz gülümseme göğsümü yaktı.

"Senin," diye tatlı tatlı yemin etti.

"Kukun sadece parmaklarım için bile yeterince ıslak görünüyor," diye alay etti Chance.

Nefesi hırıltılıydı, vücudu onun dokunuşuyla öne doğru itiliyordu. Döndüm, yerde sessizce kaydım ve sonunda aralarında bir görüş bulduğumda inlememi bastırdım. Chance'in kolu kaslarla doluydu, parmaklarını kızın içinde gezdirirken dövmeleri esniyordu.

Bu bir işkenceydi, izlemek ve dokunmamak, o araştırmacı, gerici dokunuşun alıcısı olmamak. Ve ben işkence görmeyi seviyordum. İsteksiz bırakılmayı, görmezden gelinmeyi ve neredeyse söylediklerim yüzünden bu kirli banyo zemininde terk edilmeyi hak ediyordum.

Çünkü Chance'in bir beta olmasının ne kadar önemsiz olduğunu *ondan* başka herkesten daha iyi biliyordum.

Chance'in parmakları serbest kaldığında kendi göğsüm de onunkilerle birlikte kabardı, sonra parmaklarının arasından kalktı, kayganlığıyla parıldadı ve ağzının önünde durdu. Öne doğru atılıp pembe dudaklarını onun tenine doladığında gözleri benimkilere takıldı ve onu emerek temizlerken hevesle inledi.

Ondan nefret ediyordum ama şimdi ondan hoşlandığımı da fark ettim. Aynı anda hem kötü hem de tatlıydı, benden korkmuyor, Chance'e tapıyordu. Dudaklarımda vahşi bir gülümseme -neredeyse bir yüz buruşturma- yayıldı. Bir elimi kalçamı kavradığı yerden kasıklarımaya doğru kaydardım ve gözleri Chance'e dönmeden önce kısa bir süreliğine o noktaya kaydı.

"Neden beni sikmeni izlemek istediğini biliyor musun?" diye mırıldandı, kot pantolonumun üzerinden kendimi okşayışımı görmezden gelerek.

"Çünkü o tatmin bulamayan değersiz bir bok parçası," diye mırıldandı Chance.

Bir kahkaha attım ve Chance irkildi, ama yüzünü ellerinin arasına aldı ve başını salladı. "Çünkü sen . Ve o bunun bir his olduğunu asla bilemeyecek."

Birbirlerinin içine daldıklarında, kollar sıkışıp parmaklar birbirini kavradıkça, giysilerle ve tenle boğuştukça inledim, kendi avuçlarımın içinde çırpındım. Chance'in yüzü omzuna doğru düştü, tenine gömülmüş bir zevk çılgılığı atıyordu ve ben bunu hem imrenerek hem de ezberleyerek dinliyordum. Teslimiyeti kısa sürdü ve bir sonraki anda eli onun boğazına dolandı, sırtını gerdi, kirpikleri çırpındı. Adam, kadınların ayak parmaklarını kıvrım kıvrım yapan o güzel kıvrımlı hamlesiyle kadının kalçalarının arasına daldı.

"Lanet olsun, Faith," diye mırıldandı Chance, kaşları çatılmıştı. "Küçük amcığın beni boğmaktan vazgeçmiyor."

Onun adını söylediğini fark etmem, ihtiyacın sersemliğiyle bir anımı aldı. Faith. Güzel ve umutlu.

Dizleri kalktı, vücudu Chance'in itişlerine bastırmak için eğildi. Ayna başının arkasında oynayarak Chance'in çılgın ifadesini bozdu ama onunki netti, gözleri birleştikleri noktaya sabitlenmişti.

Fermuarıma uzandım, onlara katılma, kendimi bir şekilde dahil etme, görünmez bir gözlemciden daha fazlası olarak anın bir parçası olma dürtüsüne karşı koyamadım.

Chance'in başı yana savruldu, bakışları benimkilere dikildi.

"Hayır," diye tersledi.

Faith'in dudakları O şeklindeydi ve onu sikmeye ara vermedi, bana bir saniye bile ayırmadan dikkatini ona, yüzüne verdi, ona hissettirdiklerini izledi. Talimatı görmezden gelebilirdim, ama bunun yerine sikimdeki, yumruklarımdaki acıya eğildim ve içimden akıp gitmesine izin verdim. Bu baş döndürücü bir acıydı, kalbimin çarpması kadar şiddetliydi.

"Söyle bana, kuşum. Söyle bana bu kimin amcığı?" diye hışırdadı Chance. "Senin," diye bağırdı hevesle, boğazı düğümlenerek.

"Bu doğru. Sen kimin omegasısın?"

Titredi ve sarktı, iyi tanıdığım bir heyecanla gevşedi. "Seninim, Chance."

"Mmhm. Sana ne yapmama izin vermezsin, kuşum?" Chance mırıldandı.

Gözleri açıldı, bakışlarında vahşi bir ışık vardı. "Hiçbir şey."

Chance homurdandı, kalçaları şakladı ve Chance onun üzerine eğilip yüzünü boğazına sokarak nazikçe burnunu çekerken elleri Chance'in sırtını kavradı.

"Oh, Tanrım, evet. Isır," diye nefes nefese kaldı.

Dişlerim aniden ağrımaya başladı ve düğümüm bu yalvarış karşısında sertleşip kaskatı kesildi. Ondan nefret ediyordum. Ondan hoşlanıyordum. Onu *arzuluyordum*.

Chance onu sıkıca tuttu ve dişlerini boğazına geçirdiği anda anladım çünkü kız gerildi, uludu ve titredi. Oda korkunç derecede tatlılaştı, tüm kokusu havaya yayıldı ve Chance çılgınca sarsıldı. Dizleri bükülüp sallanırken sikim ve kalbim kırıldı, onunla paylaştığı serbest bırakma karşısında zayıf düşmüştü.

Nefeslerini tuttuklarında dudakları buluştu, okşayan ve sürükleyen öpücükler sessizlikte yankılandı. Chance onun yüzünü porselenden yapılmış gibi kavradı ve adam çekildiğinde ona bakarken bakışları bal gibiydi.

Hiç sahip olmadığım bir şey.

"Yuva zamanı," dedi Chance, sesinde beni özlemle ürperten kadifemsi bir sıcaklık vardı.

Başını salladı, yanağı adamın avucuna sürtünüyordu, yumuşak ve tatlıydı, çizdiğim hırçın kadından eser yoktu. Birbirlerini yatıştırıp toparladılar ve Chance onu kıkırdarken tezgâhtan kaldırdı, kolları kalçalarına dolandı.

Tezgâhtan uzaklaşıp sanki yerdeki bir çöp parçasıymışım gibi yanımdan geçerken gözleri yukarıdaydı. Bakışları benimkileri buldu, hâlâ zevkten yumuşaktı ama başka bir şey daha vardı. Zafer.

Bana dersini vermişti. Bana da bir hediye vermişti.

Beni banyonun zemininde bıraktılar, kapı arkalarından çarparak kapandı.

Yüksek sesle inledim, titreyen ellerim kotumun kapağını yırttı, dizlerimin üzerinde yükseldim ve pantolonumu aşağı iterek acı verici bir şekilde sertleşmiş sikimi çıkardım.

Utanç ve kıskançlıktan başka bir şey hissetmeden hemen eşiğine gelmişim.

İnanç ve Şans.

Adlarını duyunca sertçe yutkundum, nemli bir elimle sikimi çektim ve kendi sert avuçlarımın içine girdim. Kokularını ciğerlerime çektim, pervasızca inledim, arkamdaki kilitli olmayan kapının, önümdeki boş tezgahın farkındaydım.

Artık ondan nefret etmiyordum. Dilimin üzerinde onların karışımını arzuladım, peşlerinden sürünmeyi ve amını yalamak için yalvarmayı düşündüm. Aletimin başında biriken sıvıyı görmezden geldim, kendi rahatsız edici tutuşumla kendimi cezalandırdım. Hiçbir şey beni bitirmekten alıkoyamazdı.

Rider ve Skid'e gerçeği saatler önce söylemişim. Omega'ya kulüpteki diğer kızlardan daha az ilgi . Şimdi de aynı şeyi söylemek yalan olur.

Hastayım, diye düşündüm kendi kendime, kendi düşüncelerimin acımasız beyanatından ürpererek.

O da Chance kadar mükemmeldi. İkisine de ihtiyacım vardı. Bana bakıp beni güçsüz bırakmalarına ihtiyacım vardı. Onların paylaştığı yumuşaklığa da ihtiyacım , sözlerinden ve dokunuşlarından mahvolduğumda sırtımdan aşağı okşanmasını istedim.

Bu dilek, bu fantezi dokunuşları, salıverilmenin keskin çatlağını çıkardı, sıcak, kalın ipler halinde yere beni öne eğdi. Bir dirseğimin üzerine düştüm, hâlâ kendi uzunluğumu sağıyor, nefes nefese kalıyor, hırlıyor ve avucumun içine boşalıyordum.

Sonrası soğuk ve kirliydi; banyoda yerde bırakılmanın acı gerçekliği. Ama artık yeni bir hedefim vardı. Öncekinden daha tatlı ve daha gerekli bir hedef.

Chance benimdi. Ve yakında Faith de olacaktı.

30. KING

(Ben) tanıdık oturma odasında volta atıyor, Molly'nin buraya son gelişimden bu yana yaptığı küçük değişiklikleri katalogluyordum. Yeni kanépe, perdeler

Şimdi pencerelerin üzerinde, şöminenin üzerindeki fotoğraf kayıp. Küçük parçalar bizim ilişki silindi. I yapmadı suçlama Onu. Ben olsam asla ofisimde ya da kulüp odamda onun kanıtlarını sakladım. Evinin, uzun zaman önce çökmüş ve yanmış bir şeyin anısı olarak kalmasına gerek yoktu.

Caddeye bakan pencerenin önünde durup yolu tekrar kontrol ettim. Molly'nin evini izleyen kimseden iz yoktu. Saate bakmak için cebimden telefonumu çıkardım.

Yapmam gereken işler, gereken aramalar, kontrol etmem gereken insanlar vardı.

Bear kaşlarını çatarak, "*zorunda değilsin*," dedi.

Yaklaşan tehditleri bahane olarak kullanmıştım, sanki Chance gibi başka biri gibi. Ama Bear haklıydı, gelmeme gerek yoktu.

Arkamdan bir kapı kapandı ve Faith ile Bear'ın yeniden ortaya çıkmasını bekleyerek döndüm, ama ikisi de değildi. Molly oturma odasına girdi, eşikte durdu ve o her şeyi bilen kaşlarından birini bana doğru kaldırdı.

"Neredeyse bitti mi?" Çok sert ve ani bir şekilde sordum. Molly'nin dudakları kıpırdadı. "Evet. Geç mi kalıyorsun?"

Boğazımı temizledim ve başımı salladım. " yok."

Molly kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kapı aralığına yaslandı. Hâlâ güzeldi, hâlâ gözlerinde o parıltı vardı.

Tüm saçmalıklarımın zihinsel bir kontrol listesini çoktan yaptığı belliydi. Molly'yi tekrar yatağıma almak için ne gerektiğini merak ettiğim zamanlar oldu. Ama aramızdaki bağ karşılıklı yorgunluk ve anlayış üzerine kurulmuştu. Aramızdaki kıvılcım hiçbir zaman ve uzun zaman önce sönmüştü. Daha iyisini yapabiliirdi, diye düşündüm.

Molly sonunda bana acıyarak, "Durumu iyi," dedi.

"Güzel." Gözlerimin onun başının üzerinden geçip koridoru izlemesine engel olamadım.

"Sonuçlar temiz çıktı ve yeni doğan omegalara sundukları bir doğum kontrol ilacını elime geçirebildim. Ona birkaç yıl yetecek," dedi Molly. "Stres hormonları hala yüksek, ama bu şekilde kalabilirler."

Bir adım öne çıktım. "Bekle, ne?"

Kaşları kalktı ve omuz silkti ama sesi yumuşadı. "Son derece travmatik bir deneyim yaşadım. Omegalar, hormonlarının bir alfaninkini taklit etmeye çalıştığı bu koşullar altında bir savunma geliştirir. Saldırganlık, aşırı , artan savaş tepkisi."

"Ama bir sürü bulduğunda..." Sıkılı yumruklarımı arkama saklayarak söyledim.

Molly homurdandı ve gözlerini devirdi. "Belki faydası olur, belki de olmaz. Bulabildiğim kadarıyla çok fazla araştırma yok. Uzun süren baskı dönemini göz önüne alırsak, tekrar dengeye gelmesinin uzun alacağını varsayıyorum. Mevcut koşullar göz önüne alındığında, sürekli tehdit altında olmadığı sürece vücudunun hala hazır olması fena değil."

Bir gece önce masamın üzerine yayılmış Faith'i düşündüm, gevşek, terli ve parmaklarımdan onun tadını yalarken tatmin olmuş.

"Onu rahat tutmaya çalışıyoruz," dedim.

Molly'nin gülümsemesi tekrar söndü. "Eminim biliyorsundur."

Sırıtmak için içimden gelen dürtüye direndim. Faith'in hayatımdaki varlığının beni sarmal bir gerginlikle dizlerimin bağı çözülmüş, kendini beğenmiş bir memnuniyet arasında sallanmaya itmediğini yalancı bir piç olurdum. Neyse ki koridorun sonundaki kapı bir kez daha açılıp kapandı ve Molly'ye bu kadarını ağızımdan kaçırmamı engelledi.

Eğer sırtması bir şey ifade ediyorsa, zaten biliyordu.

Göründüklerinde Bear'ın iri eli Faith'in omzunu kavramıştı. Üzerinde Bear'ın ona aldığı deri ceketin yanı sıra kalın bir kot pantolon ve sağlam botlar vardı. Her santimiyle bizim iddia ettiğimiz yaşlı kadına benziyordu, ama daha da kötüsü, *Bear'inkine* benziyordu.

Rahatlamalıyım. Chance ve Bear onu diğerlerinin önünde sahiplendiğinde ağzımı kapalı tutmalıyım. Zehir ve tatlılıkla ofisime girdiğinde onu kışının üstüne atmalıyım.

Ama kendimi zaten onlarca kez yalancı durumuna düşürmüştüm. Bir kez daha ne olacaktı?

"Benimle geri dönüyorsun prenses," dedim.

Bear gözlerini devirdi; Molly sırtışını yumruğunun arkasına sakladı. Faith sadece gülümseyip omuz silkti ve elini benimkine uzattı.

"Tamam."

Ve aptallığıma verin, geri uzandım, elini elime aldım, nasırlı parmaklarımı pürüzsüz parmaklarının üzerinde gezdirdikten sonra birbirine doladım.

Ben kapıya yönelirken Faith, "Teşekkür Molly," diye mırıldandı.

"Ne zaman isterseniz. Yakında sizi kontrol edeceğim çocuklar."

Bear önümde dönerek bizim için kapıyı açtı. "Aynı yoldan mı dönüyoruz?"

"En hızlısı bu. Sence sorun olur mu?" Ben sordum.

Ayı omuz silkti. "Kendi bölgemizin sınırındayız, onlarınkine yakınız."

Ziyan Olanları düşünüyordu. Faith'e musallat olan Omikron hayaleti için endişeleniyordum.

"O zaman çabuk çıkmayı tercih ederim," diye karar verdim ve Bear başını sallayarak Faith'e gülümsedi ve kaskını bana uzattı.

Faith'le bisikletimin önünde durduk ve kaskı kafasına geçirdim. Saçlarını arkaya örmüştü ve ben fermuarını çekerken uçlarını ceketinin yakasına sıkıştırdı.

"Ata binmeyi seviyor musun?" diye sordum. Onu Bear'ın sırtında, onunla birlikte kıvrımlara yaslanmayı öğrenirken, yavaş yavaş gevşerken izlemiştim.

"Aslında var," dedi gülümseyerek. "Yine de sıcak."

Başımı salladım. "Kuzeye, dağlara çok gideriz. Orası daha taze. Ama burada yıl boyunca at sürebiliriz."

"Nasıl olur da sen de kask takmazsın?" Faith sordu.

"Kasklar değerli yükler içindir," dedim ve kızarmasına karşılık ona bir gülümseme sundum. "şimdi atla."

Ben bisikleti sabit tutarken o da beni takip etti. Bisikletime binerken Ayı' olduğundan daha az beceriksizdi ve kısa sürede binmeyi ğreneceğinden emindim.

Motosikletim kükreyerek hareket etti ve Faith'in kalçaları benimkilerin etrafına dolandı, kolları göğsüme sarıldı ve ileriye doğru yumuşak bir şekilde yuvarlandık.

Kulbmzle birlikte yola çıkarken onu motorumun arkasında görmek çok cazipti ama Ghost'un birkaç gece önceki uyarısı hâlâ aklımdaydı. O ne kadar uzun kalırsa, diğerleri de o kadar huzursuz olacaktı.

Ona alışacaklarına, bizimle birlikte olmaya alışacaklarına inanmak istemiştim ama Ghost muhtemelen haklıydı. Faith sonsuza dek baskılayıcı ilaçlarla kalamazdı ve bir sonraki kızgınlığı geldiğinde, tesislerdeki tüm alfalar için baştan çıkarıcı bir büfe değilmiş gibi davranamazdı.

Bir omega'nın hayalini kurduğu türden bir ev satın almak için yeterince para biriktirmiştim, onu güvenle saklayabileceğim bir yer, ama Bear ve ben çok meşgulken, kulüpte Chance'in kulağına ihtiyacım olduğunda orada onunla kim kalacaktı?

O bir komplikasyon, diye hatırlattı soğuk yanım.

Her şey zaten karmaşıktı, diye yanıtladı diğer yarım.

Her iki taraf da haklıydı ve bunun tek anlamı terazinin dengesinin bozulmuş, belanın ağırlaşmış olmasıydı.

Arkamda Bear'ın motoru homurdandı ve odağım tekrar yola, çevremize çekildi. Dikiz aynasında küçük figürlere vardı, peşimizde başka motosikletler de vardı.

"Kahretsin."

Onları gördüğümü bildirmek için Bear'a kısa bir süre başımı sallayarak döndüm. Aşağı uzandım, Faith'in kollarını kendime daha sıkı sardım, onları okşadım, kendini sırtıma bastırırken kendimden o kadar da memnun olmamaya çalıştım. Molly'nin ve benim sözlerimi birlikte hatırladım - Faith'e doğru ellerde iyileşeceğine dair verdiğim sözü ve Molly'nin onun kalıcı olarak değişmiş olabileceğine dair iddiasını.

Dikiz aynasından yaklaşan düşmana bakarken, kendi motoruma gaz ve hız eklerken, prensesimle gurur duyduğuma karar verdim. Hayatta kalmış ve bir savaşçı olarak çıkmıştı. Bunun nasıl bir şey olduğunu eski evimden çıkarken, Şeytanların tepesine tırmanırken biliyordum. Onu en kötüsünden koruyacak ve saygı duyacaktım.

Bear'a yeni bir rota işaret ettim, daha dardı, hem bizi hem de Wasted'ı tek halinde gitmeye zorluyordu. Ayı geçecek kadar geri çekildi ve Faith'in arkasını koruyarak bir ara sokakta ani bir sola dönüş yaptık.

Faith'in tutuşu karnımın üzerinde sıkılaştı, ama dönüşe karşı koymadı.

Yakında kasabanın kenarına varacaktık ve açık yol Wasted'lara sarmak için çok fazla fırsat verecekti. Motorlarını yoldan çıkarmasam bile önce aralarında mümkün olduğunca fazla yer açmam gerekiyordu.

Arka sokaklardan ve ara caddelerden, arka bahçelerden, kırık dökük arabalardan ve gözümün ucuyla bulanıklaşan kuru havuzlardan hızla geçtim. Gidonu acımasızca kavriyor, parmaklarım ağrıyor, dikkatimi dışarı çıkan bir sivile dair herhangi bir işarete yöneltiyordum. Faith'in kalbinin sırtımda attığını mı hayal ediyordum, yoksa kendi kalbimin farkında mıydım, nabzım kulaklarımda atıyor muydu, bilmiyordum.

Bir çatırtı duyuldu ve bir evin köşesindeki sıva patlaması yanlarımıza çarpıp dar, çukurlu sokağın tozunu alırken Faith arkamda sarsıldı. Bir çatırtı daha, daha fazla gaz, ve ben akan havaya doğru hırladım. Faith'in tutuşu beni sımsıkı sarmaya devam ediyordu ve onu kontrol etmek için arkama bakma riskini göze alamazdım. Motosikletimin arkasında o olmasaydı, Bear ve ben karşılık verebilelim diye kenara çekerdim. Ama Faith'in bu karmaşada yaralanması riskini göze alamazdım.

Silah sesleri polisin dikkatini çekecekti ve Faith'i *hemen* dışarı çıkarmalıyım.

Bir yan yola sapıp, Bear yerinde dönerken aynamı kontrol ettim ve Wasted ile yüzleşmek için döndüm.

"Ayı bize zaman kazandıracak," diye bağırdım Faith'e. Yola çıktım, eski bir pikap sürücüsünün önünü kestim ve korna sesine karşı yüzümü buruşturdum.

Kasabadan çıkıp bizi Çıkmaz Sokak'a götürecek otoyola doğru hızla ilerlerken arkamızda Wasted'dan ya da infazcımdan hiçbir iz yoktu. Bu iyiye mi işaretti yoksa adamlarımdan birini tehlikede ya da daha kötü bir durumda mı bırakmıştım emin değildim.

Eğer bunu yaparsam, Bear Wasted'ın ellerinde gereksiz bir sonla karşılaşırsa, tacımı kesinlikle elimden alacaklardı ama Faith hâlâ bana sarılmışken vücudumda geri dönmeye hazır hiçbir kas yoktu. Onu kulüp binasına geri götürecek, sonra da Ghost, Chance ve Rider'ı da yanımda getirecektim.

Kulüp binasının ön bahçesine girdiğimizde Faith titriyordu, eski motel girişinin saçaklarının altında gıcırdayarak durdu. Korkudan mı, vahşi haline geri döndüğünden mi, yoksa tüm o gerginlikle tekerlekler üzerinde cehennem gibi sürmekten dolayı paramparça olduğundan mı bilemiyordum. Oturduğu yerden kalkmak için onu itip kakmam gerekti ve kaskını çıkarırken kendi ellerim titriyordu.

"İyi misin prenses? Bir yerine darbe aldın mı?"

Ceketinde alçı tozu vardı ve çenesini yukarı kaldırdığımda göz bebekleri kararmış, bakışları odaklanmamıştı.

"Geri dönüp Bear'ın yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmalıyım prenses, ama yaralandıysan bana söylemelisin," dedim, onu tekrar aradım, sırtını kontrol etmek için döndürdüm.

"Yaralı değil. O geliyor," diye mırıldandı Faith.

"Ben de öyle düşünüyorum ama-"

Faith daha kararlı bir ifadeyle, "Geri dönecek," diye tekrarladı.

Hay sikeyim. Eğer Bear incinirse, bu Faith için ne anlama gelirdi? Onun için onun olduğu gibi iyi olamazdım, ama kesinlikle denerdim.

"Tamam, bebeğim, ama-"

Elleri aramızda havalandı ve ben kendimi onun saldırısına hazırladım, ama o hiç gelmedi. Nazik, nemli bir el çenemi kavradı ve gözlerim göğsünün üzerine inip ceketinin fermuarına bastıran diğer eli takip etti.

"Onu hissedebiliyorum Kral," dedi, o simsiyah gözbebekleriyle ürkütücü bir sakinlik içinde, stresten kokusu dağılmış bir halde. "Geri dönüyor."

Öfke, *kıskançlık* içimde alevlendi, bakışlarım izi aramak için onun üzerinde kavruldu. "Seni ısırıldı mı?" Hırladım.

Ve karşımdaki tehlikeli, güzel, mükemmel kadın kızardı ve gülümsedi. "Hepinizin beni bulduğu gün onu ısırdım. Bu bir bağ değil, giderek azalıyor ama-"

Bakışları benimkilerden uzaklaştı ve ellerim onu geri çekmek için kıpırdandı. Yolda mırıldanan bir motor sesi vardı ve her saniye daha da yükseliyordu. Ayı geri dönmüştü, tıpkı söz verdiği gibi.

Onu ısırmıştı. Onu hissedebiliyordu. Ve lanet Bear bu konuda bana tek kelime bile etmedi.

Kelimeler ağızımdan dökülürken Faith'in bakışları yoldaydı. "Senden kurtulma şansım hiç olmadı, değil mi?"

Gözlerini kırıştıtırıp bana baktı ve ben kendi ağızıma lanet ettim. Ama boynunun arkasını kavrayıp dudaklarını kendime doğru çekerken beni itmedi. O güvendeydi. Ayı güvendeydi.

bağ umurumda bile değildi.

Faith'in dudaklarına karşı homurdandım, onları yalayarak araladım ve dilimi onunkine değdirdim. İçimde o kadar güzel eridi ki, birbirimize yaklaştıkça hangimizin teslim olduğundan emin olamıyordum. Bu omega ortaya çıkana kadar hiç tatlıya düşkün olmamıştım ama şimdi onun narin tatlılığına doyamıyordum.

Bear'ın bisikleti altımızdaki zemini gümbürdetirken ellerim ensesinde ve belinde sıkılaştı ama o benden kurtuldu. Bakışları utangaçtı ve beni çok çabuk terk etti. Kollarımdan kurtuldu ve Bear'ın bisikletine doğru koştu, kollarını ona dolamadan önce tam olarak ayağa kalkmasına izin vermedi.

Bear bisikletini kapattı, ani sessizlik kulaklarımda bir uğultu yarattı. Bir ayağını yana salladı ve Faith'i ayaklarından kaldırıp kollarına aldı.

"Kanaman var!" Elleri çenesinden kırmızı bir şekilde geri geldi ve Adamın pençesinde çırpınıyor, yarayı arıyordu.

"Sadece bir sıyrık," diye cevap verdi Bear, yüzünde acımasız bir çatık kaşla bana doğru yürürken.

"İyi misin?" Ben sordum.

"Tamam. Ama bu yaşlı kadın saçmalığından bıktım artık," diye hırladı Bear. Faith onun kollarında dondu kaldı, yüzü gevşedi ve o devam edene kadar karşılık verdi. "O benim omega'm. Bunun senin için ne anlama geldiği umurumda değil. Bu sadece bir gerçek ve ben aksini iddia etmiyorum."

"Konuşmamız gerek-"

"Faith'i yuvaya götürüyorum. Bizi yarın göreceksin," dedi Bear bana, kelimeleri sertti, bir uyarıydı.

Yutkundum. Zaten kilise toplantısı yapmak istemiyordum. Bear'ı takip etmek, Faith'i çıılçıplak soymak ve güvende olduğuna emin olmak için her santimini öpmek istiyordum. Ama geçip gidiyordu, kızın yüzü onun boğazına yapışmıştı.

Kulüp senin hayatın, kendime hatırlatmaya çalıştım. *Senin yeminin kardeşlerine*.

Bear'ın sadakati değişmişti. Öfkelenmeye çalıştım ama tek şey kıskançlıktı.

31. İNANÇ

Ben iç geçirdim, Bear'ın parmak uçlarıyla yan tarafıma dokunan parmaklarından kıpırdanarak uzaklaştım, diliyle başımı banyo aynasına yasladım

boğazımın ortasına doğru koştu.

"dağıtmayı bırak," dedim ama sesim sert olamayacak kadar nefes nefese çıkmıştı ve meme uçlarım cesaretlendirmek için Bear'ın avuçlarını sertçe dürtüyordu. "En azından sıvı dikişleri koymama izin ver."

Bear dişlerini boğazıma dolayarak tenimin üzerinde gezdirdi ve ben inleyerek kalçalarımı açtım. Kurnaz alfa. Artık beni çok iyi tanıyordu.

"Bear... King'e söylediklerinde ciddi miydin?" Kalçalarımı tezgâhın üzerinde öne doğru iterek onun kalçalarına bastırdım, o da bana doğru yaklaştı.

"Yaptım, Kelebek," diye mırıldandı, dudakları boğazımdan aşağıya doğru öpüyordu, elleri şimdi gömleğimin eteklerini kaldırmakla meşguldü.

"Emin misin?" Fısıldadım.

Sonunda durakladı, dik durdu ve ellerini belime doğru indirerek sakinleştirdi. Bu adama her baktığımda, onun gücüne, vücudunun her santiminde sergilenen saf güce ve tüm bunların böylesine inanılmaz bir nezaket ve özenle gerçekleşmesine hayret ediyordum.

"Eminim, Kelebek," dedi Bear, yumuşak bir şekilde gülümseyerek.

"Emin misin?"

Küçük sıvı dikiş tüpünü elime aldım ve Bear ben eğildiğimde gözlerini devirdi ama benim için çenesini kaldırdı. Söylediği gibi sadece bir ve ben zaten temizlemeyi başarmıştım ama

risk almak istemedim. Bear tüm nezaketini bana saklamıştı ve ben de onun için aynısını yapan kişi olmak istiyordum.

Yapıştırıcıyı yerine sürerken sorusunu düşündüm ama kafamda tekrar tekrar dolaşan tek bir cevap vardı. Tüpün kapağını kapatıp bir kenara koydum ve Bear'ın yüzünü ellerimin arasına alarak çiziğin üzerine hafifçe üfledim.

Tekrar arkama yaslanıp o sıcak viski gözlerine bakarken Bear gergin görünmüyordu. Cevabımı o da biliyordu.

"Sen benim alfamsın, Bear," dedim, parmaklarımı ensesinde gezdirdikten sonra buklelerinde gezdirdim. "Bundan kesinlikle eminim."

Cevap mırıltısı zengin ve baş döndürücüydü, elleri kıcıımı kavramak ve beni daha yakına çekmek için geri çekildi. "Geri dönmek yok."

Bear gelmeden önce King'in bana söylediklerini düşündüm, acımasız sözleri aç bir öpücükle tatlandırmadan önce. "Hiç olmadı," dedim omuz silkerek.

Ellerimi eteğime attım ve gömleğimi başımın üzerinden kaldırdım. Altımda dantelli bir sütyen vardı ve Bear dudaklarını yaladı, ben eğilip örgümün ucuna uzanırken beni inceliyordu. Gözlerinin üzerimde olması, ağzıma, ya da çıplak seksime bakarken değiştiği küçük yollar, her parçam için farklı takdir notaları hoşuma gitti.

Ben saçımı çekip kurtaramadan elimi yakaladı ve yumruğu örgünün ucuna dolanarak hafifçe çekti. Ben nefes nefese kalınca sıırttı.

"Bırak, hoşuna gitti," dedi.

Başımı salladım ve Bear öne atılarak beni tezgahtan alıp geniş omzunun üzerinden geçirdi. Beni banyodan dışarı taşıırken ve kendi kulaklarım için bile bu ses bir sürprizdi. Bu alfaya, Chance ve King'e, beni buldukları ve beni dönüştürdükleri için içimi bir minnettarlık dalgası kapladı. Bear'ın sırtını öptüm ve o da şaşkınlıkla homurdanarak beni omzuna asmış halde yuvanın önünde durdu.

Hafifçe sarsıldım, bir tokenin çözülme sesi geldi ve kuşbakışı görüşümden Bear'ın kot pantolonunu çıkarışını ve

İç çamaşırını çıkardı, kıcının yuvarlak küreleri özellikle bu açıdan çok lezzetliydi.

"Hey!" bağırdım beni tekrar önüne çekerken. "Hayranlıkla izliyordum..." Önümde çıplak durduğunu fark ettiğimde sözümü yarıda kestim. Elleri kalçalarımın uzandı ve ben de dans ederek geri . "Sana hayranlık *duyuyorum*. Başlangıçta bunu yeterince yapamadım."

Ayı iriydi, kasları kalındı ve uyluğunda eski bir kurşun yarası olduğundan şüphelendiğim buruşuk bir yuvarlak da dahil olmak üzere vücudunu süsleyen seyrek yara izleri vardı. Endişe, keder ve sıcaklığın kafa karıştırıcı bir karışımı olarak içimi sızlattı.

"İyi misin?" Gözlerimi yavaşça yukarı kaldırdım ve o rahatlamışken göğsünün yumuşamış düzlemlerinde gezdirdim. O beni becerdikçe, aramızdaki ihtiyaçla esneyip gerildikçe bu düzlemler oyulmuş taşa dönüşecekti. Biyolojik olarak ve koşullar tarafından inşa edilmişti, kusurların ve mükemmelliğin tüm örneklerinde güzeldi.

"İçine girmeye, sana sarılmaya, seni benim yapmaya ne kadar çok ihtiyacım olduğunu saymazsak iyiyim Kelebek," diye mırıldandı Bear.

Bu da onun çıplaklığına katılmam için gereken ikna edici bir argümandı.

Kotumu çıkarmaya çalışırken Bear benimle boğuştu, elleri benimkilere katıldı, nasırlı parmaklarının tenimdeki her sıyrığıyla çabayı daha beceriksiz ama daha acil hale getirdi. Elini açık kotumun içine soktu, iç çamaşırımın üzerinden beni kavradı ve ben bağırdım, soyunma görevine dönmeden önce birkaç zayıf itme için bu dokunuşa eğildim ve sürdürdüm.

Bear eğilip sütyenimin üzerinden göğüslerimi öperken güldüm, nefesim kesildi ve dar kot pantolonumu tekmeleyip dar bacaklarımdan kurtulmaya çalıştım. Bir kolum onun omuzlarına dolanmıştı ve dengemi sağlamak için mi yoksa onu kendime çekmek için mi zorlandığımdan emin değildim. Muhtemelen ikisi de.

Hiç kimseyle beni gerçekten tanıyacak, bedenimi ve nasıl tepki verdiğini bilecek kadar sık birlikte olmamıştım. Bear, Chance ve King beni çaresiz bırakmanın ya da boşalmamı sağlamanın benim kendi başıma öğrendiğimden daha fazla yolunu öğrenmişlerdi.

Çoraplarımı görmezden geldim ve sonunda pantolonumdan kurtuldum, Bear beni kucaklayıp göğsüne bastırmaya hazırды. Bizi yuvaya çevirdi, bir kolu kalçalarımın altında, diğeri perdelere uzanıyordu.

"Açık bırak. Seni görmek istiyorum," dedim.

Bear kaşlarını sallayarak sırtıttı. "Bana iki kez sormana gerek yok."

Bear eğilip beni sabit tutarken ve yuvaya tırmanırken kalçalarımı kalçalarının etrafına . Yüzünü ve etrafımı saran o sütlü, ev gibi, tatlı kokuyu incelemek için odak noktasının başka bir yerde olmasından faydalandım. Gözlerimi kapattım ve ilk geceki sıcaklığını, sırtımı okşarken ve karanlıkta ona binmeme izin verirkenki yakınlığını ve rahatlığını hatırladım.

İçgüdülerim beni doğruca Ayı'nın kollarına, mükemmel bir sığınağa, en değerli alfaya sürüklemişti.

"Seni seviyorum," dedim.

Bear'ın gözleri büyüdü ve sonra düşerek yatağın üzerine bir yığın halinde indik. Beni ezdi ve nefesimle birlikte bir *kahkaha* patladı.

"Kahretsin, Kelebek, ben-sen-ne?" Bear panik içinde kekeledi, bizi devirdi ve sonra kollarımdan kurtularak üzerime atladı. Saçları başının etrafına dökülmüştü ve onu görebilmek için bir tarafa çekmek için uzandığımda kaskatı kesilmişti.

"Seni seviyorum, alfa," diye tekrarladım, kelimelerden biraz çekiniyordum ama beni neredeyse düşürmesine rağmen onları sunmaya kararlıydım. " için evim gibi kokuyor, hissediyor ve tadıyorsun. Sen benim ve en başından beri öyleydin."

Bear'ın nefesi kesildi ve hafifçe sarktı, sadece gerilmeme ve tenimizi birbirine bastırmama yetecek kadar. Sütüyenim ve iç çamaşırım hâlâ üzerimdeydi ama şu anda onları çıkararak güreşmenin Bear için biraz dikkat dağıtıcı olacağını düşündüm.

Onun cevap niteliğindeki sessizliği karşısında kaşlarımı kaldırdım.

"Bu... tamam mı?" Bear gözlerini kırıştırarak kendini salladı.

"Tamam. Tamam mı? I-"

Bir kez daha göz kırptı ve sonra aşağıya daldı, ağzı benimkinin üzerinden geçti, elleri aynı anda her yere gitti, kıcıımı sıktı,

Yan tarafımı okşuyor, bacağımı kalçasına doluyor, sütyenimi yukarı iterek bir göğsümü ortaya çıkarıyordu.

"Ben de seni seviyorum Kelebek," diye gürledi dudaklarıma karşı. Bana bakacak kadar doğrulup nefesimi tutmama ve gülümsememe izin verdikten sonra aşağı doğru kaymaya başladı, ağzıyla göğsüme yapıştı.

İnledim ve dudaklarına doğru eğildim, sakalının hassas tenimdeki yumuşak çizikleri, dilinin meme ucum üzerindeki yoğun emişi ve fiskeşi. Parmaklarım tekrar buklelerini tarayarak onu yerinde tuttu. Elleri iç çamaşırımı aşağı çekmeye çalıştı, ama bacaklarımın arasında yattığı için onları yerinden oynatmak mümkün değildi ve göğsüme karşı hırlarken güldüm ve sızlandım.

"Ayı. Ayı... Courtney!" Sonunda bağurdım ve dikkatini meme ucumu kaldırıp bana şaşkın şaşkın bakmasına yetecek kadar uzun süre çektim. Sırıttım. "Bunların istiyorsan hareket etmelisin," dedim.

Uzun bir süre bana baktı, göz kapakları ağırlaştı ve dudaklarında yavaş, sinsî bir gülümseme belirdi. "Hayır, istemiyorum."

Parmakları iç çamaşırımın kenarlarında kıvrıldı ve kenarları nefessiz bir an için tenime sürtündü.

Riiiiip.

Nefesim kesildi, gözlerim büyüdü ve sonra Bear kalçalarını yırtık kumaşı kenara itecek kadar kaldırdı. bakarken sikinin tepesi seksimin dudaklarını öptü, kısa ve şefkatli bir uyarı. Ve sonra Bear tek bir sabit vuruşla içdaldı.

Dudaklarımdan beklenmedik bir şekilde yüksek, ağırlı bir nota yükseldi ve eğildim, horozu beni doldurup gererken karnımı Bear'inkine bastırdım, vücudum en temel ve en ilkel düzeyde sevdiği şeyi kabul etmeye istekliydi. Bear sallandı, ilk direnç ipucunu hissetmeden önce birkaç kez derin ve uzun itti, düğümü tabanında kalınlaştı. Topuklarımı yatağa gömüp onu itmeye çalıştım ve üstümde Bear kıkırdadı.

"Benim ısırığımı aldığında benim düğümümü de alırsın, Kelebek. Ve önce seni biraz becermek istiyorum," diye mırıldandı Bear.

Ona ters ters baktım ve o da bana sırtarak karşılık verdi. O otururken mızmızlandım ama güneş ışığının pencereden süzülüşünü izlerken sesim kesildi.

Pencereden içeri girip bal gibi sıcak tenini öptü ve gülümsemesini aydınlattı. Dizlerinin üzerine çökene kadar yer değiştirdi, vücudum yayıldı ve sikine yapıştı. Açık ve teşhir ediciydi ve ona uzandım.

"Çok ," diye mırıldandım.

"Mm, şimdilik. Ama bunun hakkında çok düşündüm. Chance'in boğazındaki yerini çalmak istemem," dedi Bear, parmaklarını Chance'in bıraktığı ve beni onun olarak işaretleyen çürüklerin üzerinde gezdirerek. Bunun üzerine içim ısındı, Bear'ın tıpkı benim istediğim gibi betanın bu konudaki duygularını dikkate almasından memnun oldum. "King'e aşağıdan siktir olup gitmesini söylediğimi biliyorum ama o da kendine geliyor. Bu yüzden biraz özel bir şey olmalı. Onunla alay edecek bir şey ama diğerleriyle değil."

"Ayı," dedim, kalçalarımı öne doğru iterek, ona sıkışmış sütyenim dışında çıplak olduğumu ve horozunun hala içimde kalın ve zonkladığını ve iddiasına rağmen, şu anda tercih ettiğim gibi ne az ne de çok becerildiğimi hatırlattım.

"O yüzden seni tam buradan ısıracağım," dedi Bear, bakışlarımı tutarak ve parmağını boğazımdan aşağı, emdiği göğsüme doğru gezdirerek. Tırnağının kenarını bir çizgi çizer gibi kullanarak büzülmüş derinin etrafında daireler çizdi. "Ama sen küçüksün ve ben uzunum-"

"Muazzam ve bir o kadar da baştan çıkarıcı," dedim sırtarak ve hareket etmediği için kalçalarımı küçük girdaplar halinde sallayarak. Sürtünme hafif ama çökerticiydi ve vücudumun eğik açısı, horozunun en iyi yerlere sürüklenmesine neden oldu.

"-ve aynı anda hem seni düğümlemek hem de ısırmak benim için biraz zor olacak. Ama sanırım bunu çözdüm," dedi gururla.

"Sınıfla paylaş bebeğim," diye cevap verdim, kendimi toparlamaya çalışırken nefesim daralıyordu.

Bear mırıldandı, elleri kalçalarımı kavradı. Dizlerinin üzerinde yükseldi, beni de kendisiyle birlikte yukarı taşıdı ve ben de kollarımı arkaya uzatarak bu esnmeden dolayı inledim. Beni yerimde tutuyordu, ayak parmaklarım yatağı zar zor sıyrıyor, beni çaresiz bırakıyordu ve bu belki de olması gerekenden daha çok hoşuma gidiyordu.

Bear yavaşça içimden çıktı, kıvranışımı izledi, birleştığımız yere bakarken dudaklarını ıslattı ve yavaşça geri itti. İnledim ve gözlerim kapandı, ama kalçamı sıktı ve beni geri çekti.

"Çok güzelsin, Kelebek. Benim tatlı omega'm," diye mırıldandı Ayı.

"Alfa," diye cevap verdim hiç düşünmeden, tanımlamamı kullanmasının ilkel etkisi her yerimi ateşlendirmiş ve titretmişti. "Ayı, lütfen."

"Sabır," diye inledi, yine içime girerken başı kısa bir süreliğine geriye düştü, öncekinden biraz daha hızlıydı. Ama benim nefesim kesilmiş ve göğsüm kabarmışken, Bear'ınki sabitti.

Elini kalçamın üzerinde kaydırды, ön tarafımda daireler çizdi, başparmağı klitorisimin üzerine bastırıp dönmek için uzandı.

"Oh, kahretsin, evet," diye tısladım.

"Düğümümün üzerine boşalacaksın, Kelebek. Önce onu güzelce gerekiyor, böylece hemen içine kayacak," diye mırıldandı Bear.

Aslında bir düğümün içeri ittiği baskıyı ve gerginliği , ama Bear'ı şu anki arayışından vazgeçirmek üzere değildim. Klitorisimle uğraşırken ve yavaş ve işkenceli sikiş hızını sürdürürken dudaklarımdan saçma sapan övgüler dökülüyordu.

Çok yaklaştım -muhtemelen çok yaklaştım- ve Bear'ı uyarmalıydım ama açgözlüydüm. Beni boşaltabileceğini, sonra da düğümleyip ikinci, üçüncü, dördüncü ve kaç tane isterse o kadar orgazm yaşatabileceğini biliyordum.

Vücudumu artık çok iyi tanıyordu ve ben çırpınmaya ve uzunluğunu sıkmaya başladığımda yavaşlayarak durdu ve kичını topuklarına kadar indirdi. Başparmağı çekildi ve ben sızlanarak ayaklarımı yatağa bastırmaya, hareket etmek için kaldıraç kullanmaya çalıştım. Bear dudak bükerek bacaklarımı kollarının üzerinden yukarı kaldırdı.

"Henüz değil, Kelebek. Çok yakın," diye mırıldandı Bear, öne doğru eğilip bacaklarımı kendisiyle birlikte katladı.

"Çok yaklaştım," diye sızlandım.

Sırıttı. "Öyle olduğunu biliyorum. Ve biraz daha bekleyebileceğini de biliyorum, omega."

Kelime yine sihrini konuşturdu ve ben de havalara uçtum. Bear bir şekilde tatlı dille bana tekrar omega denmesinden hoşlanmamı sağlamıştı.

en azından onun tarafından, bu hassas, özel anlarda.

Başını aşağı eğdi ve saçlarını geriye doğru büktüm, omuzlarıma, kaburgalarıma, göğüslerimin etrafında dolaşarak yavaşça yaklaşan öpücükler bırakırken usulca nefes aldım. Göğüslerimin arasında ıslak bir çizgiyi öperken mırıldandım, ağzını bir tanesinin üzerinde , soluma dönmeden önce meme ucunu yaladı.

"En sevdiğin bu mu?" Ben sordum.

Bear tenime karşı kıkırdadı. "Belki de. Sadece biraz daha hassas."

Bu doğru muydu? Fark etmemiştim bile, bunu nasıl başarmıştı-

"Ohhh," diye inledim, göğsümü ağzına doğru iterken

meme ucumu öptü ve sonra dudaklarının arasında nazikçe emdi. Dişleri ıslak ucu etrafında dolaştı ve ben gerildim, ısırması için hazırlandım, Bear'ın kahkahasının nazik titremesini hissetmeden önce çok uzun süre bekledim.

"Benimle alay etmeyi bırak!" Sırtına vurarak gülmesine katılmamaya çalıştım.

" olma Kelebek," dedi Bear, bana gülümserken sakalıyla göğsümü okşayacak kadar başını kaldırdı. "Sana zarar vermeyeceğim."

Başımı salladım, o benim için mırıldanırken tekrar rahatladım. Bakışlarımı tuttu, meme ucumu bir, iki, üçüncü kez öptü, ta ki ben kıkırdayana ve kollarında, kucağında eriyene kadar. Sonunda gözlerimi serbest bıraktı, kalçaları esnedi, ağzı göğsümü sardı ve ıslak emişiyle, daireler çizen diliyle iç çektim.

Düğümü açıklığıma bastırdı ve klitorisime sürtünecek kadar kısa bir süre içimden çıktı. İnledim ve sonra içeri itti, sert bir vuruş ve itme ile beni doldurdu. Isırığı düğümünün baskısını yansıtıyordu, ikisinin birlikte gücü göğsümden amcığıma uzanan ani ve elektriksel bir akım yaratıyordu. Ani bir kadifemsi yıkamayla boşaldım, bükülmüş, gergin ve muhtaç bedenim Bear'ın kucağında sıvıya dönüştü. Bear göğsüme doğru mırıldandığında göğsümde sıcaklık birikti, keskin dişleri derimi kazıyor ve oturuyordu. Isırık sıcaktı, neredeyse batıyordu ve sonra ağır ve yumuşaktı, nazik elleri baştan ayağa koşuyordu.

Bear'ın kolları gevşek bacaklarımla düşmesine izin verecek şekilde ayarlandı, vücudu benimkinin üzerine çömeldi ve hafifçe kıpırdanmaya başladı.

Tatlı sarma hissi devam etti. Başın oluştuğunu fark ettiğimde nefesim kesildi, göğsüme kremsi bir sıcaklık yayıldı. Bear inledi, kolları sırtımı çevreliyor, vücudu küçük kaymalarla sallanıyor, dili dişlerinin etrafında dönüyordu.

Bu ince bir iplik değildi - bu, *Ayı'nın* bal tatlılığına daldırılmak, onun tarafından kuşatılmak gibiydi. Ve tahmin ettiğimden bile daha vahşi, daha büyük ve daha istekliydi, şefkati ateşli ve sevgisi sınırsızdı. Zevki yırtıcı bir açlıktı, tüketiyordu ve açgözlüydü ve sahiplenmekten, düğümlemekten ve ısirmaktan aldığı bencilce zevke rahatlayarak güldüm. Çünkü onun içindeki hayvanı tanıyordum ve onun bir benzeri de benim içimde yaşıyordu.

Bear ısırığı yavaşça bıraktı, yumuşak inilti ve sızlanmalar dudaklarımdan serbestçe akarken, işaretini yaladı, şuruplu zevk titremeleri benden birbiri ardına serbest bıraktı.

"İşte bu, omega. Artık benimsin. Düğümümü ıslat. Açgözlü küçük amcığını doldurmama izin ver," diye homurdandı Bear. Elini işaretinin üzerine kaydırdı, dizleri beni vücudunun altına sıkıştırmak için açıldı.

Yüzünü kavrayıp kendime çektim, öpüşürken kanımın tadını aldım ve Bear üzerimde tepindi.

"Benim alfam," diye mırıldandım.

Bir kez hırladı, sonra mırıldandı ve ben boşaldım, bana katılırken çığlığını boğazına gömdüm, beni o çökmekte olan sıcaklıkla daha fazla doldurdu, aşk içimde bir fırtına gibi pençeledi.

"DÜşÜNÜYORUM da... bence böyle yalamaya devam etmene gerek yok," dedim, göğsümü Bear'ın diline doğru iterken bile nefes nefese kalmıştım.

"İşareti korumak önemlidir," diye gürledi.

Zaten saatlerdir onunla ilgileniyordu ve bunun neden olduğu kesintisiz *uyarılmayla* biraz çıldırmıştım. Mini bir sıcak gibiydi ama hepsi Bear içindi. Beni odadaki atıştırmalık zulasından beslemişti,

Benimle banyo yaptı, beni iki kez daha becerdi ve *hala* diliyle göğsümde bir daire çiziyordu.

Tam çığlık atacağımı düşündüğüm anda -bir mola için mi yoksa onun siki için mi, emin değildim- ayağa kalktı, saçları birbirine karışmıştı ve yüzünde parlak bir çocuksu sırıtış vardı.

"Şimdilik bitti," diye ilan etti.

Ofladım ve bir kolumu gözlerimin üzerine atarak yere yığıldım.

Ayı güldü. "Ne? Artık seni *hissedebiliyorum*. Ne zaman duracağımı biliyordum." Benim gülümsemem de karşılık olarak gerildi, aramızdaki neşe kabardı.

Bağın etrafında dönüp duran *kadar* çok şey vardı ki, aniden içimden taşıp yuvayı aydınlatacağını düşündüm.

"En son bu kadar mutlu olduğumda küçük bir çocuktum," dedim düşünmeden.

Bear mırıldandı, yanıma yerleşti ve beni kollarına aldı. Küçük bir hüznün kırıntısı sevincimi böldü ve bu tezat anı daha güzel, daha değerli kıldı. Adam'la ormanda, prensesime şövalyelik yapmayı kabul ettiği nadir bir çocukluk gününde yaşadığım anın tadını çıkardım.

"Bundan sonra aralar o kadar uzun olmayacak," diye gürledi Bear kulağıma, bacaklarını benimkilere yaslayarak.

Başımı salladım, göğsüm rahatlamaktan ve Adam'ı özlemekten ağırıyordu. Kalbimdeki ışık gösterisi söndü, hala sıcak ve şefkatliydi ve uykuya dalana kadar her seferinde derin bir nefes alarak alfamın kokusunu içime .

32. İNANÇ

(Güneş doğarken kulüp binasını sevdim. Şafak, motelin ön kapısından girerek barın üzerindeki afişleri kesiyordu

Pencereler pis mekânı pembe ışık şeritleriyle aydınlatıyordu. Adamlarımdan birinin her zaman yanımda olması gerekiyordu ama Bear ve Chance ağır uyurlardı ve King genellikle ben uyanmadan gitmiş olurdu.

Bu sabah yapışkan zeminde kırık camlar vardı ve parmak arası terliklerimle dikkatlice yanlarından geçtim, masaların üzerinde bırakılan şişeleri kabaca saydım ve odaya saldırımı planladım.

Barın mutfağı şaşırtıcı derecede düzenliydi ve beta kızların burayı motorcuların fazla müdahalesi olmadan işlettiğinden şüpheleniyordum. Chance'ten bozulmamış durumda tutulan endüstriyel kahve sürahisini nasıl kuracağımı öğrenmiştim ve herkes uyurken kahve hazırlama ve barı temizleme rutini geliştirmiştim.

Lavabonun önünde eğilmiş, dev çöp poşetlerini karıştırıyordum, sürahi ılık çalarken yakalandım.

"Tek başına gizlice dolaşmaman gerekiyor."

Sıcak sesle irkildim ve başımı lavabonun kenarına çarptım. Başımı kavrayıp haykırdım, kafatasımda acı şimşekleri çakarken gözlerimi sıkarak kapattım. Bir nefeste, kimin botlarının mutfağın çatlak fayans zemininde tepindiğini, havada baş döndürücü baharat ve tatlı şurup olduğunu anladım. Sert parmaklar bileğimi yakaladı ve gözlerimi açtığımda Ghost'un karşımda durup kaşlarını çatıldığını gördüm.

"Etrafta gizlice dolaşmıyorum," dedim, ürkütücü yakışıklı yüze bakarak, banyoda yere diz çökerken acı dolu bir arzuyla kıvrıldığını hatırladım. Chance'e yaptıklarımın utanç duyacak bir şeyler aradım ama o gece olduğu gibi şimdi de hiçbir şey yoktu.

Ghost'un yeşil gözleri omzumun üzerinden kahveye ve sonra tekrar benimkilere kaydı, bu temas ürkütücüydü. Kokusu şimdi banyodakinden daha sakindi, bizi izlerken çok zengin ve iğrençti, ama yine de bastırıcılar için minnettardım çünkü körelmiş olsa bile feromonları ağzımı sulandırıyor.

"Kulüp kıcı bizden sonra toplanır. Bu senin işin değil," dedi kaşlarını çatarak.

"Onlara öyle deme," dedim, sesim çok ince çıkıyordu.

Gözleri kısıldı, dudakları ince ama köşeleri yukarı kıvrıktı. "Ne yaptığını sanıyorsun, kaypak?"

Bu lakapla yüzüm kızardı. Ghost çok yakınımdaya duruyordu ve her nasılsa lavabonun kenarını sırtıma yaslamıştım. Elimi yanıma doğru çekti ve burnumu doğrudan boğazının önünde bırakarak daha da yaklaşarak başımın üzerinden bakabilecek kadar uzundu. Kendime nefes almamamı söyledim ama ciğerlerim isyan etti, açgözlülükle yakalayabildikleri her şeyi yakaladılar.

"Bu onların işi de değil, sadece sizin için yapıyorlar çünkü..." Kaşlarımı , kulüpte takılan kadınların *neden* bu kadar çok ev işi yapmayı kabul ettiklerinden emin değildim.

"Çünkü onlara para öduyoruz. Derslere girmek isterlerse okul harçlarının bir kısmını King karşılıyor ya da barda çalışmaları veya burayı temizlemeleri için para ödüyor," dedi Ghost, kaşlarını bana doğru kaldırarak kadar arkasına yaslanarak.

Sakalı Bear ve King'inkinden daha uzundu, koyu renk saçları başının üstünde garip açılarla kıvrılıyordu. Her iki kolunda da karmaşık ama hafif soluk dövmeler vardı ve o kaslı kollar iki yanımdaki lavaboya dayandığında .

"Burada bir alfaya yakalanmaya mı çalışıyorsun, kurnaz?"

"Bana öyle deme."

"Neden olmasın?" Hayalet bana sırtıttı, ayaklarını sürüyerek yaklaştı ve kalçalarımı kendi kalçalarıyla sabitledi. Bakışları yüzümde kapüşonlu ve sıcak bir hal aldı, beni tanıyordu.

Görünür her santimimde. "Ben de gördüm, kokladım. Ama henüz tadına bakmadım."

Eli kalçamda gezindi. Üzerimde Chance'in boxer'ı vardı ama boldu ve Ghost'un parmakları etek ucunun altından kolayca kayarak kalçamın önünü okşadı, merkezime doğru ilerledi. Sertleştirdim ve ayak parmaklarımdan ucuna kadar yükseldim, kelimeler döküldü.

"Chance'ten intikam almaya çalışıyorsun."

Ghost gözlerini kırıştırdı, elleri dondu ve başı yavaşça sallandı. "Chance'i geri almaya çalışıyorum."

Hırladım, donmuş ve biraz da hevesli av versiyonum bir anda yok oldu. Onu geri iterken Hayalet güldü, bedenim gerildi ve dövüşmeye hazırlandım.

"Ondan *asla* vazgeçmeyeceğim, özellikle de sana," diye homurdandım.

Hayalet sadece güldü, başını hafifçe yana eğdi, gözleri üzerimde gezindi. "Asla öyle bir şey demedim. Ben de seni istiyorum, kaygan. Tıpkı o banyoda yaptığın gibi, ikinizin de üzersürünmenizi, beni yere sermenizi istiyorum."

Gözlerimi kırıştırdım, hafifçe gevşedim. Ghost'un gülümsemesi büyüdü ama sahte bir şey vardı, fazla çekici, yağlanmış ve kendinden emin. Dizlerinin üzerindeyken daha dürüsttü.

"Onu incittin," dedim, gülümsemenin dağılmasını ve karşımdaki adamın yavaş bir şok dalgasıyla soyunmasını acımasız bir zevkle izledim.

"Ben asla-"

"Ondan utanarak Chance'i asla geri kazanamazsın."

Hayalet'in gözleri büyüdü, ten rengi soldu. "Ondan utanmıyorum!"

Kahve sürahisinin sesi duyuldu ve rahat bir nefes alarak Ghost'tan uzaklaşıp sabah ritüelime geri döndüm. Barı temizlemeye başlamamıştım ama Ghost'un kızların para aldığı konusunda doğruyu söylediğine inanıyordum, bu yüzden onları bu sabah için yalnız bırakabileceğimi düşündüm.

"Chance'ten utanmıyorum," diye tekrarladı Ghost, yaklaşırken sıcaklığı arkamda geziniyordu.

"Benim dışımda kaç kişi ikinizin birlikte olduğunu biliyordu?" Ben sordum.

Ghost sesini alçaltarak, "Bunun olmakla ilgisi yok, ikimiz de Chance'in bir alfanın betası olarak görölmek istemediğini biliyoruz," dedi.

"Neden birinin gördüğü şey bu olsun ki?" Kaşlarımı çatarak, kahvenin fincana doluşunu izleyerek sordum.

"Çünkü nasıl yapacağımı bilmiyorum-"

Döndüm ve bir an için duran bocalayan adama karşı bir tür sempati ya da şefkat hissettim. Parmakları saçlarının arasında geziniyor, köklerini kavırıyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı, dudakları hafifçe çatlamıştı. Yakışıklı, evet, ama aynı zamanda bitkin.

"Kendinden utanıyorsun," dedim.

Ghost'un gözleri benimkilere kaydı, genişledi, büyüyen gözbebeklerinde korkunun izleri vardı.

"Ya da Chance'ten istediğin şeyden utanıyorsun. Ama bu *ondan utanmaktan* çok da farklı değil, değil mi? Çünkü ondan sevdiğimiz baskınlık onun ihtiyaç duyduğu şeyin ve kim olduğunun bir parçası," dedim omuz silkerek. "O benim için asla Ayı ya da Kral'dan daha az değerli olmayacak. Sözde kardeşlerinizin ne düşündüğü umurumda değil. Bunu her fırsatta onlara göstermeye çalışacağım."

Ghost yutkundu ve elimdeki kahve fincanına benden daha çok ihtiyacı karar verdim. Uzattığım elimden aldı, ben kendime bir tane daha doldururken karanlık yüzeye göz kırptı.

"... beni affedecek mi?" Ghost sordu. "Bunu hak edeceğini düşünüyor musun?" Ben sordum.

Gülümsemesi daha küçük ve özel olarak geri döndü. "Bilmiyorum. Artık sen varsın."

Dudağımı ısırdım. "Sanırım Chance için atama... her şey demek ve o bunu hiçbir şey yapmak için mücadele ediyor. Benim bir omega olduğum gerçeği onun için önemli. Ve ben asla bir alfa olamayacağım, yani..."

Ghost kahvesini yudumlarırken bakışları sanki Chance'i arıyormuş gibi mutfağı taradı. Birden kaşları çatıldı ve hâlâ gülümseyerek bana döndü.

"Beni istiyorsun," dedi, dakikalar önceki tüm o ukala alfa güveniyle. Ama şimdi bunun ne kadar kolay , yüzeyin altında ne kadar boş görüldüğünü biliyordum.

Gözlerimi devirdim, döndüm ve bir kupa daha doldurdum. "Beni meraklandırдын."

"Belki de bir alfanın boğazına tekmesini geçirmek isteyen tek kişi Chance değildir," dedi Ghost, sesi daha da derinleşerek.

Yanıt olarak çenemi kaldırdım. "Belki de kadınları yönlendirmeyi bırakmalı ve bir kez olsun dizginleri onların tutmasına izin vermelisin."

"Ah, ama kaygan, dizginleri eline aldığında ne kadar hoşuma gittiğini biliyorsun," diye mırıldandı Hayalet ve ben bu beklenmedik ses karşısında titrediğimi gizlemeye çalıştım. "Muhtemelen hala banyonun zemininde ne kadar hoşuma gittiğini bulabilirsin."

Bu kafamı boşalttı. Homurdandım ve kapıya yöneldim. "İğrenç."

"Bekle," dedi Ghost, beni takip ederek. "Söylediğimde ciddiye dim. Buralarda tek başına dolaşmamalısın. Diğerlerinden birinin ne zaman ortaya çıkacağı belli olmaz. Seni geri götüreceğim."

Beni daha önce köşeye sıkıştırmış olmasına rağmen, Ghost bara doğru birlikte yürürken centilmence davrandı, yanımda durdu ama aramızda boşluk bıraktı. Kulübün geri kalanında, kapalı kapılar ardında homurdanan birkaç horultu dışında hiçbir iz yoktu ama Ghost sessiz ve dikkatli bir arkadaşıtı.

Chance'in yatak odasının kapısının önünde durdum. Ayı hâlâ benimle dalga geçerken yuvaya kısa bir süreliğine uğramış, sonra tekrar gitmiş ve geri dönmemişti. Bondmark'ın onun için hassas bir konu olup olmadığından ya da sadece bize alanımızı sunmak isteyip istemediğinden emin değildim ama şimdi öğrenecektim. Hayalet boş kapıya açık bir özlemle baktı. Aklıma bir fikir geldi ve hata yapmadığımı umdum.

"Hey, bana koku işaretini ver," dedim usulca, Ghost'un kalçasını benimkiyle dürterek.

Her iki elimde de birer kupa vardı ama onları havada tuttum, dik durdum ve başımı yana eğerek Chance'in öpücük morluklarının olduğu yerden boğazımın karşı tarafını gösterdim.

Ghost'un gözleri benimkilerle boğazım arasında gidip geldi ve dudaklarını iki kez yaladı. "Emin misin?"

"Hayır, ama-"

Fikrimi değiştirmeme izin vermedi, eğildi. Sık sakalı ve yumuşak yanağı boğazıma sürtündüğünde kaskatı kesildim. Saçları

Burnumu gıdıkladı, o baharatlı kokuyla doluydu, yüzeyin altında eğlenceli ve kabarcıklı bir şey vardı. Burnu nabzımın üzerinde gezindi ve dudakları boğazımda gezinirken nefesimi içime çektim.

"," diye fısıldadım.

Ve sonra dili düz ve sıcak bir şekilde tenime değdi. Boynumun yan tarafındaki uzun bir şeridi yalayıp geçerken dizlerim titredi ve bacaklarım katlanma tehlikesi geçirdi. Amım bu işareti anında için zonkliyordu. Dudaklarımı düz bir şekilde bastırdım, ses çıkarmayı reddettim ama içimden bir zevk titremesi geçerken kirpiklerim titreyerek kapandı.

Sinsi piç.

Gözlerim tekrar açıldığında Ghost'un bana baktığını gördüm, gülümsemesi yumuşaktı, yeşil gözleri parlıyordu.

"Dağınıksın," dedim.

Güldü ve başını salladı. "Evet. Seni gelirken izledim ve sen de pek düzenli değilsin."

Yanaklarım kızardı ve sonra Ghost uzanıp geri çekilmeden önce Chance'in kapısının tokmağını benim için çevirdi. Gözleri odanın içine kaydı ve sonra tekrar dudaklarını yalayarak geri çekildi.

Chance'in kapısını omzumla iterek açtım ve kendimi destekledim. İçgüdülerim şu ana kadar beni doğru yönlendirmişti ve Ghost'un lehine görünüyordu ama umarım bu geri tepmezdi. Banyoda biraz temizlik yapmayı düşündüm ama içeri girdiğimde Chance'in çarşafı hışırdadı ve doğrudan güneş ışığının altında, solgun ve zarif bir şekilde oturdu.

"Birdy? Ayı nerede?"

"Uyuyorum. Dün gece seni özledim."

Chance gülümsedi, gözlerini kısarak bana baktı, genç, buruşuk ve yumuşak görünüyordu. "Seni biraz yalnız bırakmak istedim ama ben de yuvayı özledim. Yine sabahları gizlice kahve mi yapıyorsun?"

Başımı salladım ve Chance sırtarak yatağı okşadı. Sanki Hayalet'in kokusunu ben almazsam Chance de alamayabilirmiş gibi nefesimi tutarak ilerledim. Ama ben yüzü değişti, sabahki o huzurlu rahatlığı hafif bir kaş çatmaya dönüştü.

"Ben oradayken hayalet geldi. Sorun yok. Ben iyiyim, konuştuk," dedim çabucak.

"Her sürtünürken mi konuştun?" Chance tükürdü. "Sana kafayı takmış durumda," dedim.

Chance'in çenesi büküldü, dişleri kısa bir süre gıcırdadı. "Takıntılı olduğu kişi benmişim gibi kokmuyor."

Kahveyi Chance'in yatağının başucuna bıraktım ve belli belirsiz yaklaştım. Geri çekilmesi için kendimi hazırladım ama Chance bunun yerine beni yakaladı daha yakına sürükledi, beni yatağa bastırdı, eğildi, yüzünü bıraktığı izlere gömdü. Isırırken inledim, şimdi nazikti, çürüklere dikkat ediyordu.

"zgnm," diye fısıldadı Chance boğazıma. "İyi misin?"

"zlme," dedim, avularımı omuzlarında yumuşatmak için uzandım. "Ben iyiyim. Sanırım... Yani, geçen gece olanlardan sonra ona bir konuşma borçlu olduğumuzu düşünmüyor musun?"

Chance inledi ama kolları belime dolandı. Teni yataktan dolayı sıcacıktı ve açgözlülükle ona sarıldım.

Chance tenime doğru mırıldanarak, "Gerçekten de fazla sohbet etme zahmetine girmedik," dedi. "Seni izlemeyi hak etmiyordu."

"*Bizi* izleyin," diye düzelttim.

Chance sonunda yüzünü kaldırdı ve bakışlarımla buluşmadan önce boynumun diğer tarafına kısa bir bakış attı. "Ne dedi o?"

"Seni istediğini," dedim ve sonra gerisini itiraf etmeye karar verdim. "Ve beni." Chance kaşlarını çattı ve ben de ellerimi sırtından yüzüne doğru kaydurdım. "Ona seni hak etmediğini söyledim. Ama sanırım o... denemeye kalkışabilir."

Chance sessizdi, uzun bir süre bana baktı, bir heykel gibi hareketsizdi.

"Bunu ister miydin?" Sesim kısık bir şekilde sordum.

Nefes aldı ve sonra Hayalet'in işaretini hatırlayarak yüzünü buruşturdu. "Birdy, sen ve ben... konuştuk. Ben *seninim*, sen benimsin. O işareti her gün boğazında tutacağım ta ki-"

Ayağa kalktım, ağzımı onunkine bastırdım, itirazını yuttum, o beni pene kadar, gerginliği akana kadar onu öptüm.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Chance," dedim dudaklarına karşı, yavaşça kollarına doğru gevşedim ve yanaklarını okşadım. "Ama sen

Bir alayla dürüst, aleni ve olumlu bir ilişki mi istiyorsun? Ghost ile?"

Chance tekrar sessizleşti, gözleri düşünürken ileri geri gidip geliyordu. Ve bunu düşünüyordu. Ghost hakkında son konuştuğumuzda sesindeki sessiz sızıyı duymuş, alfanın beni becerirken Chance'in içinden geçen aciliyet ve heyecanı hissetmiştim. Çift bozulmuştu, buna şüphe yoktu ama belki de geride kalan parçalar yeniden incelenmeye, onları bir araya getirmenin yeni bir yolunu bulmaya değer olabilirdi.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı, kaşları gerildi, gözleri tekrar benimkilere dikildi.

Başımı salladım. "Yeterince makul."

"Onu istiyor musun?" Chance sordu.

Chance'e içimdeki omega'nın Ghost tarafından nasıl heyecanlandırıldığını söylemek istemedim, bu yüzden onun anlayacağını bildiğim kısımla yetindim.

"Ona diz çöktürmek hoşuma gitti," dedim, yanaklarım kızarmıştı. "Bizi izlemesi. Ve ben... ikiniz hakkında söylediklerini düşündüm. Sizi birlikte izlerken."

Chance sonunda rahatladı, yüzü yumuşadı ve dudakları sırttı. "Azgın küçük omega."

Ghost'un bana "kaypak" dediğini düşünerek kelimeler karşısında kıvrandım.

Chance'in eli yukarı uzandı ve alfanın bıraktığı koku izini kavradı. "Benimle duş alır mısın?" diye sordu ve ben de hevesle başımı salladım. İz bir kartvizit gibiydi. Ama Bear onu koklarsa cevaplamam gereken daha çok soru olacaktı ve bu her şeyden önce Chance ile benim aramdaydı.

"Srprizi telafi etmek için sikimi emmek ister misin?" Chance bir kaşını kaldırarak sordu. "Güzel ve derin, yapabileceğini bildiğim gibi."

Nefesim kesildi, gözlerim ve hevesle başımı salladım.

Sırtarak ayağa kalktı, çarşaf geriye kayarak onu tertemiz, çıplak ve giderek sertleşmiş bir halde gösterdi. "Aferin kızıma. Beni takip et."

Duştaki zrmde samimiydim ve Chance de beni affederek cömert davrandı, beni duvara yasladı ve Ghost'un yaladığı yerin üzerine yeni bir morluk hediye etti. Ghost'un o izi görmesini isteyip istemediğini merak ettim. Ben istediğimi .

33. ŞANS

("Ghost hakkında ne düşünüyorsun?"

Bear koltuğa ağır bir şekilde inerken soru karşısında irkildim. Barda yanımda.

"Bilmiyorum," diye yalan söyledim, Faith'in Bear'ın yanında olmadığını görece kadar geriye eğildim. King'le birlikte o zaman. Tabii... Bar taburesinin üzerinde dönerek odayı hızla taradım, bakışlarımın köşede kardeşim ve her zamanki kalabalıkla birlikte oturan Ghost'unkilere takılmasını görmezden geldim. Hayır, güvenli bir şekilde uzaktaydı.

"Paket için çalışabileceğini düşündüm," dedi Bear.

Göz kırptım. Sürü için mi? Kafamda bir şeyler otururken doğruldum ve ona ters ters baktım. "Delirdin mi sen?"

Elbette, Faith bu fikrin küçük bir parçasını kafama yerleştirmişti ama Ghost'la bir ilişki kurmayı düşünmek onu bir sürü olarak görmekten farklıydı.

"Buradaki en tutarsız piç o," dedim. "Sırf birkaç hafta sonra tekrar hayatından çıkabilsin diye Faith'e yaklaşmasına izin mi vereceksin?"

"Gerçekten yapabileceğini düşünüyor musun?" Bear yüzünde dingin bir gülümsemeyle sordu.

Güldüm ve ses beklediğim kadar sert . Aslında Bear'ı sevmiştim. Ve o burada *benimle* bu konuyu konuşuyordu, King'le değil. Beni paket olarak görüyordu, fikirlerim önemliydi. Ama

Omega'mıza karşı çok yumuşaktı, tüm kulüp söz konusu olduğunda pembe gözlükler takıyordu.

"Sana onun hakkında bir şey mi söyledi?" Göğsümden karnıma doğru inen huzursuz bir sürünme hissiyle sordum.

Bear başını salladı. "Hayır, ama King ve bana geldi, onun güvenliği için endişelendi. Düşündüm de, eğer bir şeyler söyleyecek kadar terbiyeliyse, belki..."

Bu benim için yeni bir haberdi. "Neden endişelendi?"

Bear'ın neşesi sonunda karardı ve gözleri Ghost'a doğru kısıldı. "Kardeşin ve Skid saçmalıyordu. Eminim sadece onlar değildir."

Yumruklarımı iki yanımda sıkışmış, kardeşimin arkadaşlarıyla toplandığı köşedeki masaya bakıyordum. Ghost kafasını sallayarak kaşlarını çatarak masadan kalkıyor, gruptan uzaklaşıyordu ve ben de aniden onlara doğru gitmem, konuşmaları dinlemem gerektiğini fark ettim. Son zamanlarda King'e karşı görevlerimi ihmal ediyordum, Faith'le geçirdiğim zaman daha iyiydi.

Hayalet bana doğru geliyordu ve bakışlarımı başka yöne, King'in ortaya çıktığı koridora çevirdim, Faith kollarının arasındaydı ve yüzü King'in boğazına gömülmüştü. İkisinin de yüzünde çılgınca bir sırıtma vardı ve King sanki hepimiz onun haftanın her gecesi akşam yemeğinde am yediğinin farkında değildimiz gibi kasıla kasıla odaya giriyordu.

"Hey. Bir sorunumuz var."

Ghost'la yüzleşmek için döndüm, hem yakınlığından hem de ifadesinin sertliğinden ürktüm, eskiden onu soyduğum mizah ve ukala sırıtışından eser yoktu.

"Ne sorunu?" diye sordum.

Ancak Ghost'un her şey netleşmeden önce cevap verme şansı olmadı.

Rider kabinden seslenerek, "Bakın, paket babası bu gece bizi varlığıyla onurlandırmaya karar verdi," dedi ve yavaşça ayağa kalktı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Ghost, yanıma doğru adım atarak.

Salondakilerin çoğu güldü ve Faith'i ayağa kaldırıp kulağına fısıldarken sırıtışı kaybolan King'e baktı.

Kolunu kısa süreliğine kavradı, ona bakıyordu ama adam onu bize doğru itti ve Bear'ın kolları açık ve hazır bir şekilde aceleyle yanımıza geldi.

"Bu da ne böyle?" Ghost'a nefesimin altında sordum. "İsyan," fısıldadı.

"Beni özlüyor musun?" King dudaklarında keskin ve sahte bir gülümsemeye karşılık verdi.

"Kulübünü görmek için ne zaman vakit ayıracağını merak ediyordum," diye karşılık verdi Rider.

"Siktir," diye nefes aldım. Ağır bir el tekrar geri çekilmeden önce kısa bir süre sırtıma bastırdı.

Odada çizilen çizgi sisliydi, birkaç yüz şaşkınlıkla Rider'a doğru dönüyor, daha fazlası King'e sırtıyordu. Yine de Hayalet buradaydı, benimle, Bear'la birlikte duruyor, Rider'a bela diyordu. İçimi yakan rahatlamaya karşı savaştım, minnettarlığımı bastırdım ve King'e odaklandım.

King kaşlarını kaldırarak, "Siz piçleri bazen umursadığımdan daha fazla görüyorum," dedi ve normalde şaka için alacağından daha az kıkırdama çıkardı. "Kiliseyi bekleyemeyecek bir şeyin mi var, VP?"

"Dosyaya eklenmesini istediğim bir şey var," dedi kardeşim. Yavaşça ilerliyordu, her alay için bir adım atıyordu. Rider'ın konuşmasını duymaya hevesli olan kardeşlerden daha azı şaşırmış görünüyordu.

King bana doğru baktı, gözlerimiz kısa bir süre için buluştu. Bu olay burnumuzun dibinde geliyordu. Rider dikkatimizin dağılmasından, Faith'e odaklanmamızdan faydalanmıştı. Belki de kulübün birlikte gezintiye çıkmasından bile yararlanmıştı.

"Ne kadar ?" Ghost'a sordum.

"Yolda bana getirdi ve ben de ona siktir olup gitmesini söyledim. İçiyorduk, ciddi bir şey olduğunu düşünmedim," diye cevap verdi Ghost.

Kulak misafiri olduğum her konuşmayı hatırlamaya çalıştım, eğer Hayalet orada olsaydı. Ama hayır, Rider Hayalet'in sadakatinin nerede yatacağını anlamış olmalıydı. *Peki neden King'leydi?* Merak ettim. Rider onun arkadaşıydı.

Ghost'a bakmak için döndüm ve o da bana bakmaya başlamıştı. İfadesinde açık bir cevap yoktu ve ben de bir cevap arayacak kadar cesur değildim.

"Kapım her zaman açık," dedi King. Ben bile bunun söylenecek yanlış bir şey olduğunu biliyordum.

"Son zamanlarda değil," dedi Rider, Faith'e doğru abartılı bir bakış atarak.

"Ne o zaman?" King daha keskin bir sesle sordu.

Rider doğruldu ve Skid ile Nutso onun arkasına geçti. "Kulüp başkanımızın görevden alınması için dava açmak istiyorum."

King'in gülümsemesi geri döndü, kenarları sivri ve dudakları hırıltılıydı. "Davayı sunmak ister misin? Oylamaya sunmaya hazır değil misin?"

"Her şeyi yasalarımıza göre yapmak istiyorum," diye cevap verdi Rider hemen, çenesini kaldırarak. "Bu yasalara uyacağıma dair bu kulübe söz verdim. Bunu ciddiye alıyorum."

İma edilen şey çok açıktı. King yeminini bozmuştu.

Konuşmaya hiç niyetim yoktu. Benim rolüm bu değildi. Ne King için, ne de kulüpte. Ama Rider'a, onun davasına olan güvenine bakarken, bunun kulüpte benim için, Faith, King ve Bear için ne anlama geleceğini bilirken, beynim ağzıma yetişmeden sandalyemden kalktım.

"Bu yeminlerden biri de kulüp başkanına sadakatti. Arkasından fısıldamak, her fırsatta bir kardeşin sadakatini bozmaya çalışmak değil," diye seslendim.

Rider'ın bakışları yavaşça bana doğru döndü ve benim konuştuğumu duyunca yaşadığı açık şaşkınlık, bariz eğlence, kendimi odanın diğer ucuna fırlatıp yumruğumu onun dişlerine geçirme isteği uyandırdı.

Rider bana, omzumun üzerinden Bear ve Faith'e bakarak, "Bir diğeri lanet olası bir sürü değildi," dedi. "Her kardeş eşit, bağ yok, lanet olası omegalar yok."

King, "Sürü falan yok," dedi ama ben bile sesinin pek inandırıcı gelmediğini düşündüm.

Rider bakışlarımı tutarak güldü. "Belki de işin içinde bir beta varken, kemiğe sarılmış bir köpek gibi kışını kemirirken buna böyle diyemezsin."

Lanet olası babamıza benziyordu. Sesi de ona benziyordu. Yumruklarım sıkılıydı ve ilerliyordum, bakışlarındaki kahkahanın farkındaydım, yumruk sallamam, ortalığı dağıtmam için ne kadar hevesli olduğunun

Ona bana havlaması ve hangimizin gerçekten güçlü olduğunu kanıtlaması için bir sebep verecektim. Umurumda değildi. Ağzını yumruklarla meşgul edebildiğim kadar meşgul edecektim.

"Chance'in aletinde hepinizin toplamından daha fazla alfa havlaması var."

Ne oluyor ?!

Adımlarım o kadar hızlı durdu ki başımın döndüğünü hissettim. Bu sözleri kimin söylediğini görmek için arkamı dönmeme gerek yoktu. O sesi tanıyordum, alaycı kavis, tembel tınısını biliyordum.

Rider yarım bir kahkaha attı, kaşları çatılırken bakışları omzumun üzerinden kayd. "Ne?"

"Dedim ki," diye devam etti Ghost, sözcükler alaycı bir sabırla yavaşlıyordu, "Chance'in *siki* senden daha alfa. Herhangi birinizden. Hepinizden."

Kimse bana bakmıyordu ama kendimi sıcak bir spot ışığının altında, tamamen açıkta duruyormuş gibi hissediyordum.

"Sen Chance'in siki hakkında ne bilirsin ki?" Rider hâlâ gülmeye, sırtmaya çalışarak sordu ama sesler ve şekiller tamamen yanılttı, çok fazla diş çıkarılmıştı, çok fazla panik vardı.

"Tekrarlanan kişisel deneyim," diye açıkladı Hayalet, umursamaz ve gururlu bir şekilde.

Rider'ın gözü seğirdi ve bir şekilde ayakta kalmaya devam ederken olabileceğimi düşündüm.

Şok dalgası havadaki gerçek bir tattı. Akü asidi. Herkes hareketsizdi, zaman durmuştu ve sonra Rider hırlayarak ileri doğru koşmaya başladı. Kendimi destekledim, ellerim yanımda gevşekti ve beni öldürüp öldürmeyeceğini merak ettim. Omzu kabaca benimkine çarptı ve geri sendeledim, ama üzerine doğru koştuğu ben değildim. Darbe beni döndürdü ve trans halinde Rider'ın son derece sakın ve sırtan Ghost'a doğru hızla ilerleyişini, Rider'ın kolunun geri çekilişini ve Ghost'un sırtışının gerilmesini izledim. Yumruk çatladı ve Hayalet'in kafası geriye düştü ve büyü bozuldu.

Bear oturduğu yerden sıçradığı sırada ben de ikiliye doğru koştum. Kardeşimi yakalayıp geri çekti. Hayalet bar taburesinden fırladı, dişleri kan içindeydi, dudağı yarılmıştı. Gözleri vahşiydi ve

Ayı ve Rider'ı kovalamak için ileri atıldı. Onu yakaladım, kolumu göğsüne doladım ve tabureye geri ittim.

Rider hırlayıp Ayı'yla boğuşurken ben de ona tısladım. "Dur, seni lanet olası aptal, bu-"

Ghost'un elleri yüzümü kavradı ve ağzımı şaşırtıcı ve beceriksiz bir güçle kendine çekti, dudaklarımızı hiçbir incelik olmadan birbirine yapıştırdı. Tadı baharat, soda ve kan gibiydi ve nedense bu tat beni içten içe yakıyordu. Göğsünü ve sırtını kısa süreliğine tırmaladım, onu kendime çektim, üstünlüğü ele geçirdim çünkü üstünlük *benimdi*. Ghost öpüşürken inledi, içime doğru sarktı, dilimin içeri girmesi için ağzını açtı. Güç damarlarımdaki patlamaydı, kulağımdaki alfadan gelen zayıf teslimiyet notasıydı. Bana sarılma şekliydi, ellerimde eriyordu. Tanıdık ve baş döndürücüydü ve... ve akıl sağlığı sağımdan gelen yumuşak, kadınsı solukta geldi.

Hemen geri çekildim ve oda şaşkın, belki de iğrenmiş bir şekilde izleyerek geri döndü.

"Siktir," diye mırıldandım.

Hayalet sırttı, dişleri kıpkırmızıydı. "Sikeyim *evet*."

Küçük bir el dirseğimi okşadı ve Faith'le yüzleşmek için döndüm, gözleri genişti, odanın içinde zıplıyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

Ghost'u onun önünde öpmüştüm. *Önce o beni öptü*, diye mırıldandı kafamın zayıf bir kısmı, sanki hemen aksiyona atılmamın bir önemi varmış gibi.

"Rider, Bear, ofisime. Chance, onu yukarı çıkar," diye emretti

King. "Dışarı çıkmanı istiyorum, King!" Rider kükredi.

Oda nefesini tuttu ve Faith kolumun altından kayarak göğsüme yaslandığında kalbimin bir an için durduğunu düşündüm.

King soğukkanlılıkla, "Davanı açacaksın," dedi ve yıllardır sahip olduğu o buz gibi emirle kardeşime baktı. "Şimdilik hâlâ benim başkan yardımcısın. Ve ofisimde bana katılacaksın."

"Ghost'u da buradan çıkarmalıyız," diye fısıldadı Faith.

Gözlerimi kırıştırdım ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Ne?"

"Kanaması var," dedi omuz silkerek. "Ve herkes ona bakıyor."

"İyi olacağım," diye homurdandı Ghost arkamdan.

Onu burada bırakmak istiyordum. Arkamı dönüp tüm kulübe seviştiğimizi için, beni herkesin önünde öptüğü için onu boğmak istiyordum. Diğerleri ona ne kadar atarsa atsın, ne kadar tacizde bulunursa bulunsun, o benden daha iyi dayanırdı. Ama Faith o kocaman gözleriyle bana bakıyor ve dolgun dudaklarını büzüyordu.

"Hayır, o haklı. Deli gibi davranıyorsun, kavga çıkaracaksın," dedim omzumun üzerinden ona bakarak. "ama."

Homurdanarak arkamdan ayağa kalktı ve ben de diğerlerine bakmamaya çalıştım. Bear, Rider'ı odadan dışarı çıkarıyordu ve koridora doğru ilerlerken ben ve Faith için hiçbir kalkan yoktu.

"Kıçından sikilmeyi sevdiğini bilseydim, bir göz bağı bulup sana yardım ederdim, Hayalet," diye seslendi Buck.

Ben gerildim ama Ghost sadece ofladı. "İkimiz de göz bağına ihtiyacın olmayacağını biliyoruz. Ben çok güzelim."

"Sadece yürü," diye mırıldandım.

Birkaç kişi daha Ghost'a laf attı ve o da her seferinde gülerek karşılık verdi. Mantıksız bir kıskançlıkla midem bulanıyor, onun şakalara boyun eğme yeteneğine öfkeleniyordum. Faith'in eli benimkine kaydı, omuzlarımız her adımda birbirine sürtündü ve öfkem kadar çabuk söndü. Varlığı beni bu kadar kolay sakinleştirdiği için kızgındım ama aynı zamanda rahatlamıştım da.

Ghost'un odası birinci kattaydı ama Faith beni merdivenlere doğru çekti. Kendi kafam fırtınalı denizlerde savrulurken, kavgaya yol açmayacak bir karar vermekten acizken, sorumluluğu ona veriyordum.

"Özür dilerim," dedi Ghost.

Faith ona baktı ama ikimiz de cevap vermedik. Kapıma yaklaşırken adımlarım yavaşladı ama beni koridorun sonuna kadar çekti.

"Yuva değil," diye mırıldandım.

"Hayır, yuva değil," diyerek elimi sıktı.

Ghost'un yuvaya yaklaşmasına izin vermek istediğimden bile emin değildim ama yuva onundu ve kimin ne zaman gireceğine o karar veriyordu. Odanın kilidini açtı ve bizi doğrudan banyoya götürdü.

"Kahretsin, burası çok güzel kokuyor," diye nefes aldı Ghost, kapı aralığında durakladı, göz bebekleri büyüdü ve bakışları odağını kaybetti. Dudaklarını yaladı ve sonra irkilerek açık yarayı buldu ve banyoya doğru döndü. Gözleri tekrar irileşti. "Ne oluyor lan? Bear'ın banyosu neden bu kadar güzel?"

"Çünkü umurunda bile değil," diye cevap verdim, küvetin oturarak. Faith'in sıcağı sırasında küveti kullanmıştım ve bu beni, eğer elime geçirebilirsem, hayattaki daha güzel şeyleri kucaklamaya ikna etmek için yeterliydi.

Bu güzel şeylerden biri de şu anda önümde çömelmiş, ilk yardım kiti için köpük banyosu ve CBD yağlarını karıştıran muhteşem omega idi.

"Tezgâha otur," diye emretti.

"Evet, hanımefendi," diye mırıldandı Ghost, kelimelerinde küçük bir gümbürtü vardı, ukala sırtışı kan görünce bozuldu.

Faith'i şimdiye kadar bu kadar iyi tanımamış olsaydım, omuzlarının kayışını, o mırıltının içgüdüsel etkisini kaçırabilirdim.

Bunu yapabileceğimden emin değildim. Onu Bear ya da King ile paylaşmak başka bir şeydi. Hiçbir zaman onların alfa rolüne meydan okuma ihtiyacı hissetmemiştim ve onlar da bunu yüzüme vurmamışlardı. Ama Ghost bir bakıma benimdi. Ona meydan okumak ortak bir heyecandı. Onu alfa Faith olarak izlemek, aynısını asla yapamayacağımı bilmek...

Faith ayağa kalktı ve burnunu tiksintiyle kırıştırarak Ghost'a baktı. "Berbat durumdasın," diye mırıldandı.

"Biliyorsun, kaygan," diye cevap verdi Ghost, çenesinden küçük bir kan damlası akarken.

Çenesini kavradı ve Ghost'un alt dudağına antiseptik bir çubuk bastırarak bir tıslama ve rahatsızlık hırıltısı çıkardı. Gülümsedim.

Faith, Ghost'un bakışlarını tutarak, "İkinizi konuşmanız için yalnız bırakacağım ama yaptığın şeyin sadece aptalca değil, gerçekten saygısızca olduğunu söylemek istiyorum," dedi. Kalbim göğsümde küt küt atıyor, bakışlarım onun kararlı ve sabit özgüveni ile Ghost'un parçalanmış kabadayılığı arasında gidip geliyordu.

"Ona utanmadığımı göstermem gerektiğini söylemiştin," mırıldandı Ghost onu temizlerken.

Daha dik oturdum. Bunu o mu söylemişti?

Faith oflayıp pufladı ve kaşlarını çattı. "Ona göster dedim, en tehlikeli anda tüm kulübü değil. Bana dürüstçe o anı enine boyuna düşündüğünü söyleyebilir misin?" Ghost sessizlikle cevap verdi ve Faith ona bir kaşını kaldırdı. "Ben öyle düşünmemiştim."

Onları izlerken tüm tedirginlik, öfke ve kıskançlık yavaş yavaş bir araya geliyor ve eriyip gidiyordu. Faith, Bear'a yaptığı gibi Ghost'un göğsüne kapanıp sığınacak bir yer aramadı. King'e yaptığı gibi kirpiklerini kırıştıtırıp onu baştan çıkarmadı. Ghost'un ne kadar çekici ama cahilce duyarsız bir aptal olduğunu gördü.

Faith Ghost'a, "Ağzını aç," diye çıkıştı ve bir tüp antibiyotik merhemi kaldırdı. Hayalet itaat etti, omuzları çöktü ve vücudu Faith'in ulaşmasını kolaylaştırmak için eğildi.

Ona huşu gibi bir şeyle bakıyordu, ona hırlamaya başladığımda ve dizlerinin üzerine çöktürdüğümde aldığı o kapüşonlu ve aç bakışla değil. Bu savunmasız, koyun gibi ve biraz da korkmuştu.

Faith, Ghost ve beni birlikte izlemeyi merak ettiğini söylemişti ve şimdi anlıyordum. İki sevgilimi birlikte görmek, birbirlerine nasıl baktıklarını ve birbirleriyle nasıl konuştuklarını öğrenmek, Faith'in Ghost'u benim kadar etkili bir şekilde soyabilmesini öğrenmek, ama aynı anda hem daha tatlı hem de daha sert bir şeyle, *büyüleyiciydi*.

"Hey, kuşum," dedim tüpün kapağını kapatırken.

Omzunun üzerinden baktı. "Hm?"

"Beni seviyor musun?" diye sordum.

Gözleri parladı, dudakları kıvrıldı ve Ghost bize bakakaldı.

"İstediyimi biliyorsun," dedi usulca, sadece benim için dönüşerek.

"Buraya gel."

Hayalet'i tamamen unutarak tüpü bıraktı ve küvette bana ulaşmak için iki adım atarak bacaklarımın arasına girdi. Dudakları teklif için yukarı kalkmıştı ve ben de bir dizi yumuşak, hızlı öpücükle dudaklarını kendi dudaklarımla hafifçe okşadım. Ellerim belindeydi ve her öpüşte yumuşarken gözlerim açık onu izliyordum.

"Ben buradan aldım, tamam mı?" Burnunun ucuna son bir öpücük kondurarak söyledim. Başını salladı, uykulu gözlerle bana baktı. "Beni yuvada bekler misin?"

"Tamam." Kapiya doğru sürüklendi ve sonra durup Ghost'a ters ters baktı. "Terbiyeli ol."

Kızardı ve başını salladı.

Faith kapıyı arkasından kapattı ve Hayalet bir anlığına olduğu yere bakakaldı. Duraksamayı kabul ettim ve sessizlik içinde düşüncelerimi düzenledim.

"Ben onun sürüsüyüm," dedim sonunda. Hayalet'in gözleri benimkilere kaydı.

"King'in ne dediği ya da ne düşündüğü umurumda değil, Bear ve ben Faith'in sürüsüyüz. Onu bağlayamam ama bu, şu andan itibaren o kadının yanında olmaya karar vermediğim anlamına gelmez."

Ghost gülümsedi, ellerini tezgâhın kenarına dayayıp beni inceledi. "Tamam."

Kaşlarımı çattım ve başımı salladım. "Hayır. Bunu kolaymış gibi gösterme. Sana söylüyorum, şu anda benden istediğini düşündüğün şey ne olursa olsun, önce onun peşinden gideceğim gerçeğini değiştiremez. En başından beri o beni seçti."

Ghost'un gözleri kaydı ve başını salladı. "Duydum. Sen ve Bear ayrılmayı mı düşünüyorsunuz?"

"Sence Rider ve diğerleri kalmamıza izin verirler mi?" Ben sordum. Bir elini kaldırdı, kaşlarının arasını çimdikledi. "Siktir."

"Evet."

"Gerçekten kulübü terk mi edeceksin?" Ghost elini çekip kaşlarını çatarak bana baktı.

Biraz düşünmeye çalıştım ama cevap çok kolaydı. "Evet. Yapardım. King baştayken bile, bu kulübün beni burada istediğini pek hissetmiyorum. Eğer Rider'ın dediği olursa..."

Ghost başını sallayarak bir nefes verdi. "Çocukluğundaki haline çok takmış durumda."

"Biz çocukken her şey bok gibiydi. Babamın saçma sapan hikâyelerini çok fazla dinledi," diye mırıldandım.

Ghost homurdanarak Faith'in bıraktığı ilk yardım çantasının kalıntılarıyla oynadı. "Yaptığımız şey hakkında kendini kötü hissetmeni hiç istemedim, Chance."

Yutkundum ve dilim boğazıma kaçmış gibi hissettim.

Başını kaldırıp benimle bakışlarını kilitledi. "Bunu senin *yaptığını* bilmiyordum.

Ta ki sen bana gelmememi söyleyene kadar."

Dişlerimi sıktım ve üzerine tünediğim porselen çıkıntıyı sıkıca kavradım. "Nasıl hissetmem gerekiyordu?"

Hayalet omuz silkti. "Bilmiyorum. Davranışlarımın senin suçun olduğunu söylemiyorum. Keşke bilseydim de konuda bir şeyler yapabilseydim."

Alfaları dışarıda bırakmaya, duygularımı kendime saklamaya alışkındım, böylece kimsenin beni taciz etmesine fırsat vermiyordum. Ghost'a beni sır olarak sakladığı için hiç şikâyet etmemiştim ve ben de aynısını ona yapmışım.

"Tıpkı senin kızlarla olduğun gibi olduğunu düşündüm," dedim.

Hayalet inledi ve elini sakalında gezdirdi. "Hiçbirine geri dönmedim."

O zaman küvetten , kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturana kadar Ghost'un ifadesi aydınlandı.

"Onu istiyor musun?" Kapıya doğru başımı sallayarak fısıldadım.

Kimi kastettiğimi bilmiyormuş gibi davranmadı. "Evet. İkinizi de. Senden çok o değil, sadece... evet."

"O zaman bu konuda ciddi olmalısın," dedim. "Ona iki hafta boyunca kraliçeymiş gibi davranıp ertesi gün gözlerinin içine bakamazsın."

Hayalet yüzünü buruşturdu ama başını salladı. "Bunu hak ediyorum."

"Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun. Ama benden değil. Lilah'dan, Krissie'den, Beth'den ve diğer kızlardan."

"Ben de onlardan özür dileyeceğim," dedi Ghost, öne doğru eğilip göz göze geldik.

Gözlerim kısıldı. "Yapacak mısın?"

Tekrar başını salladı. "Onları kullandım ve tatlı davranarak bu konuda daha az hıyarmışım gibi davranmaya çalıştım, aslında onları yönlendirerek daha çok hıyarlık yapıyordum. Anlıyorum Chance, seni duyuyorum. Faith'in ya da senin yanında o adam olamam," dedi.

"Sana izin vermeyeceğim," dedim.

Hayalet başını eğdi. "Sence yapar mı?" Kendime rağmen gülümsedim. "Muhtemelen yapmaz."

O bana gülümsedi ve göğsümdeki his sıcak olduğu kadar huzursuzdu da. Bu biz değildik. Böyle konuşmuyorduk -neredeyse hiç konuşmuyorduk- ya da birbirimize böyle bakmıyorduk. Yine de bundan hoşlanmamış değildim. Bu da korkutucuydu.

"Her şeyi berbat etmeyeceğim," dedi Ghost, sesi alçak ve kadifemsiydi ama bazen kullandığı o sahte üslupla değil. "Sadece... bir şey alabilir miyim?"

"Ne?" Ben sordum.

Boynunu gerdi, başını arkaya yatırdı ve kapüşonlu gözleriyle burnunun ucundan bana baktı. "Ona yaptığın gibi bana da bir ısırık ver."

Gergin kaslardan oluşan boğazına bakarken ağzım sulandı. Bunu çok istiyordum. Kulübün geri kalanı Faith'inkine güldükleri gibi onun boğazındaki ize de gülerler miydi? Nedense sanmıyorum.

Konuşurken ağzım kurumuştı, dizleri kalçalarımaya değene kadar öne doğru adım attım. "Önce bunu hak etmelisin."

Ghost yumuşak bir inilti çıkararak tezgâhın kaydı ve diz çökmeye çalıştığını fark etmem için bir an geçmesi gerekti - dizleri bükülürken vücudu benimkine sürtünüyordu.

"Öyle değil, sık kafalı," diye tısladım, gülerek onu geri çektim. Bu fikir çok cazipti ama önce omega'mla konuşmak istiyordum. "Yarık bir dudakla sakso çekemezsin."

"Ah, kesinlikle yapabilirim," dedi Ghost sırtarak, söz konusu dudak şişmanlıyor ve kesik Faith'in üzerine sürdüğü şeyle parlıyordu.

Başımı salladım. "Defol git buradan."

"Bir öpücük," diye ısrar etti Hayalet, kaşlarını sallayarak.

"Barda bir kez öpüştünüz," diye homurdandım.

"Bir tane *daha*," dedi kalçalarımaya uzanarak.

Ellerini yakaladım ve tekrar tezgâha çarptım, Ghost'a sırf bu hareketten bu kadar memnun görüldüğü için ters ters baktım. Hâlâ sırtarak kalçalarını benimkilere bastırdı ve ben de oldum.

Üst dudağını dişlerimle yakalayıp iki dudağımın arasında sürükledim. Ghost inledi, bana doğru eğildi, dizleri bana üstünlük sağlamak için büküldü. Dudağını yaladım, emdim ve ona normalde paylaştığımızdan daha yumuşak bir öpücük sundum. Nefesi çeneme çarptı ve dişlerimi kırılmış alt dudağına kısa bir süre geçirmeden önce bir parça geri çektim.

Nefes nefese kaldığında kalçaları benimkilere çarptı ve baldırlarım küvete değene kadar geri çekildim. Ellerim ağrıyordu, boştu ve onu kavramak istiyordum. Dilim onu tatmadığım için uyuşmuştu, ağzına sokulurken kalçalarımı tutan ellerinin eski anısı tenimi kavuruyordu.

"Isırığını hak edeceğim, Chance," diye yemin etti Hayalet, bakışları karanlıktı. Adam sırttı. "Onunkini de."

Faith'in dişlerini Ghost'un tenine geçirdiğini, onun ateşiyle hırladığını düşününce yutkundum. Adam onun altında inerken, onun düğümü üzerinde çalıştığını düşündüm. Ve bu içimde yanan benzin gibi hızla , alev alev yanan kıskançlık değildi.

"Bu gece olmaz," diye mırıldandım.

İç çekti ve başını salladı. "Tamam. Bu gece olmaz."

Gülümseyip kapıya yönelmeden önce bir süre daha birbirimize baktık. Onu geri çekme dürtüsünü görmezden geldim ve ön kapıya kadar gölge gibi takip ettim.

"İyi geceler, kaygan," diye seslendi Ghost kapıdan.

Faith yuvanın içinden, "İyi geceler," diye seslendi.

"Bu odadaki koku gerçekten de delice," diye fısıldadı Ghost bana, kaşları zıplarken.

"Yuvanın içi daha kalın," dedim.

Bir mırıltı çıkardı, sese şaşırarak gözlerini kırptırdı ve sonra kendini salladı. Bir eliyle kapıya uzandı ve diğer eli parmaklarımı kısa süreliğine yakalayınca sıçradım.

"İyi geceler."

Kapıyı açıp artık sadece Ayı'nın değil, sürünün olduğunu düşündüğüm odadan çıkarken kırıdayamayacak kadar sarsılmış bir halde onu izledim.

"Siz ikiniz barıştınız mı?"

Döndüm ve Faith'in başının yuvadan dışarı, yana doğru eğildiğini, saçlarının aşağı döküldüğünü görünce gülümsedim.

"Az önce ne bilmiyorum," diye itiraf ettim. O da bana gülümsedi. "Ama nefret etmiyorsun."

Dudaklarımı ıslattım ve başımı salladım. "Nefret etmiyorum." "Güzel. Şimdi yatağa gel."

, mırıldanırdım. Bunun yerine yuvaya doğru koştum, Faith kıkırdadı ve ben soyunmak için acele ederken içeri daldı. I

Ghost'un çılgın açıklamasına kulübün vereceği tepkiyi düşünmeyecektim. Verdiği sözü tutup tutmayacağını ya da başarısız olup olmayacağını düşünmeyecektim. Sevdiğim kadını yatağa yatırarak ve nefesi kesilene kadar öpecektim. Gerisi sabaha kadar bekleyebilirdi.

34. İNANÇ

Ben sonraki birkaç gün boyunca yolumdan çekildim ve hatta yuvaya kapandım ya da

Chance ve bazen de Hayalet -komik, dikkatsiz ve kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı- koridorlarda her yürüdüğümde kulüpteki gerilimin tadını hâlâ alabiliyordum.

Artık sabah olmuştu, uyanık olan tek kişi ben olduğum için çok erken değildi ve alfalardan birinin yanından geçerken gözlerimi yerden ayırmadım. King'i mi yoksa Rider'ı mı desteklediğini bilmiyordum ama durdu ve konuşmadan yanımdan geçip gitmemi izledi, bakışları sırtıma batıyordu.

King'in odası Bear'inkinin hemen altındaydı. İlk gece onun başka biriyle olduğunu duymuştum ve bunu için bu kadar kıskanç olmaya hakkım yoktu. Yine de öyleydim. Alt dudağımı ısırarak kapıyı çaldım. Rider herkesin önünde ona meydan okuduğundan beri King'i birkaç saatten fazla görmemiştim ve o da yuvaya hiç dönmemişti. Bir saat içinde kilise yapılacaktı ve kapısına gelip beni omega ilan etmesi için onunla konuşmaya mı çalışsam yoksa pozisyonunu koruyabilmek için aramızdaki her türlü bağı inkâr mı etsem bilemedim. Sadece ona bakmam gerekiyordu - belki konuşabilirdim, tabii aklıma bir kelime gelirse.

"Ne?" diye bağırdı içeriden.

Boğazımı iki kez temizlemek zorunda kaldım. "Benim."

Ben bitirmeden kapı açılıyordu ve beni rahatlatan tek şey King'in beni kapısında gördüğü için kızgın görünmemesiydi.

"Buraya gel prenses," dedi koluma uzanarak.

Beni göğsüne çekti, kapıyı arkamdan kapattı ve elleri saçlarıma daldı, üzerime eğilirken elleriyle kaldırdı. Burnumu boğazına dayadım ve o da uzun bir mırıltı çıkararak nefes aldı.

"Çok meşguldüm, kokunu özledim," dedi.

İçimi çektim ve kollarımı ona doladım. Çok tatlı davranıyordu. Dayanamıyordum ve doyamıyordum.

"Bugün orada olmalıyım," diye fısıldadım boğazına doğru.

King aniden geri ve ben de anı mahvettiğim için kendime lanet ettim. "Hayatta olmaz."

"Bu tartışma benimle ilgili," dedim ona kaşlarını çatarak. "Bu benim hatam."

Beklediğim son şey King'in bana gülümsemesiydi. "değil prenses. Rider yıllardır beni tahttan indirmek için can atıyor."

"Ama bahaneyi ben yarattım."

King öyle derin bir iç çekti ki saçlarını karıştırdı. "Gel benimle biraz rahatla."

Diğerlerinin karşısına çıkması ve Rider'ın kulübü King'i görevinden azletmeye ikna için bir sürü saçmalık uydurmasına izin vermesi için çok zamanımız yoktu. Ama onu reddedemezdik. Hâlâ açgözlüydüm ve son birkaç gündür onunla yeterince vakit geçirmemiştik.

Ama King beni yatak odasına götürdü ve adımlarım yavaşladı, yüzüm gerildi ve sıkışmaya başladı.

Bana güldü. "Ne?"

Ben de ona ters ters baktım. "Diğer insanlar gibi kokuyor."

King'in gülümsemesi gevşedi, gözleri büyüdü. "Ha? Hâlâ mı? Prens, o zamandan beri..."

"Ne zamandan beri olduğunu biliyorum," dedim, kaşlarını çatarak yatağa baktım ve ilk gece inlediğini duyduğum kadının çıkardığı sesleri düşündüm. "Çarşaflarını yıkamadın mı?"

King temizledi ve elini ensesinde gezdirdi. "Ben...yapmadım-Özür dilerim. Kokularını alamıyorum," diye zayıf bir savunma yaptı.

Yavaşça yatağa doğru yürüdüm, kokladım. Yatağa yaklaştıkça koku daha da güçlenmiyordu; sadece havadaki bayat bir kalıntıydı. Hatta yatak çok King gibi kokuyordu.

"Kıskandın mı prenses?" Kral sordu.

"Evet," diye karşılık verdim ve kendisinden bu kadar memnun görüldüğü için omzumun üzerinden ona bir bakış daha attım.

Güldü ve yanımdan geçip yatağa uzandı ve yanındaki şilteyi okşadı. Başının üstünü göstererek, "Sıcakta duyduğum her şey için sana hizmet ediyor," dedi.

Kahretsin, şimdi kızarma sırası bendeydi. King'i ve ilk gece yanında kim varsa onu duyabiliyorsam, onun da beni, Bear'ı ve Chance'i fazlasıyla duymuş olacağını hiç düşünmemiştim. Bu da beni, bizi duymanın King'e de bana yaptığı etkiyi yapıp yapmadığını merak etmeye itti. Günlerce tekrar tekrar.

Kendi ayaklarıma baktım ve kelimeleri mırıldandım, "Özür dilerim... beni becermen çok kararlıydım. Sıcakta seni de işin içine kattığım için ve-"

King doğrulup yatağın kenarına tırmandı ve başını eğerek gözlerimle buluştu. "Aramızdaki şeylerden pişman mısın prenses?" diye hırladı.

Gözlerimi kırıştırdım, gözlerim yanıyor ve başım titriyordu. " değil, ama eğer ben... eğer ben senin ofisine , sen... hiç-"

"Tanrım, umarım öyledir," diye fısıldadı King, sözlerimi durdurarak.

Ona baktım, yanaklarımdan birinin üzerinde yuvarlanan suçlu gözyaşının farkındaydım. Uzandı, elleri kalçalarımın arkasında dolaştı.

"Bana bir iyilik yaptın prenses."

"Bunun senin ya da kulüp için ne anlama geleceği umurumda değildi," diye itiraf ettim, nefes nefese ve gergindim. "Bencilce davranıyordum."

King gülümsedi. Bugün neden bu kadar sakindi? "Biliyorum."

"Yani bu benim hatam. Rider'ın bugün size karşı dava açmak için bir nedeni olması benim hatam."

King itiraz etmedi, ben de ona karşı koymadım, beni içeri çekti, yatağa uzandı ve bir battaniye gibi göğsüne çekti.

"İşte bugün olacaklar," dedi King, parmaklarını saçlarımda gezdirdi, ellerini sırtımda gezdirdi ve sonra süreci başlattı. "Bugün yapmam gereken birkaç şey var.

Gündem, herkese yağ çekmek için bazı şeyler, önce onları halledeceğim. Sonra Rider kulüpte çiğnediğim yasalar hakkında konuşmaya çalışacak. Söyleyeceklerini söyleyecek. Elindeki tüm kanıtları sunacak. Senin odada olman işleri daha da zorlaştıracak ve eğer seni de işin içine çekerse, soğukkanlılığımı koruyamam. Bu yüzden oturup beklemeni istiyorum, tamam mı?"

"Tamam," diye mırıldandım.

"Bir süreç var. Bugün davasını sunacak. İkimizin de kampanya için iki haftası var" dedi King.

Gözlerimi kırptım. "Kampanya."

"Mhm. Bunun olacağını biliyordum. Eminim oy toplamak için verebileceği rüşvetler ve tehditler vardır, ama benim de var," dedi King. "İki hafta içinde oylama yapacağız."

İki hafta uzun bir süre gibi geldi. Tüm kulüp geri dönüp varlığını keşfedeli sadece iki hafta olmuştu. King bu süre içinde erkeklerin fikrini değiştirebilirse, verdiğim zarar ortadan kalkacak ya da en azından arka plana itilecekti.

King ellerini saçlarımda ve sırtımda gezdirmeye devam ederek, "Şimdi, çaresizmişim gibi bizden bahsettiğini duymak istemiyorum," dedi. "Ofisime şeker gibi kokarak ve düğümüm için yalvararak kendime olan hakimiyetimi kırmadın. Bu kısıtlamayı büyük bir hevesle pencereden dışarı attım. Neyin peşinde olduğunu çok iyi biliyordum ve bir bahaneye ihtiyacım vardı. *Sana* bir özür borçlu olabilirim."

"Hayır," dedim çabucak. King'in peşinden gitmek bir kumardı ama bu risk beni heyecanlandırmıştı.

"Tamam o zaman," dedi King.

Dokunuşu hipnotize ediciydi ve o devam ederken göz kapaklarım sarktı, ikimizi de okşayarak yatıştırdı. Beni ısırma sınırını asla aşmayacağını bildiği için mi yoksa o aptal "sürü yok" kuralını artık umursamadığı için mi sakın olduğunu sormak istedim ama cevaptan korkuyordum. King'i artık çok fazla seviyordum. Onu bir ısırıkla kandırmamıştım. Şimdi bir ısırık istiyordum, korunmak için değil, King'in de bana benim ona olduğum kadar sahip olduğunu bilmem gerektiği için.

Yana doğru yuvarlandı ve ben de bundan sonra olabileceklerden korkarak göğsüne gömüldüm.

"Hemen gitmem gerekiyor," dedi.

Sözlerini duymazdan gelerek onu içime çektim.

"Sanırım bu odanın başka kadınlar gibi kokmaması gerektiği konusunda haklısın prenses." Homurdandım ve o da kahkahalarla sarsıldı. "Buralarda bir çarşaf değişimi var. Bana bir iyilik yapmak ister misin?"

Başımı arkaya eğmek için boynumu uzattım. "Ne tür bir iyilik?"

Etrafına bakındı. "Burayı benim için düzenlemek mi?"

Gözlerim kısıldı. "Odanı *temizlememi* mi istiyorsun?"

King homurdandı. "Temiz değil. Parfüm," dedi kaşlarını sallayarak. "Belki de burada, yatağında kalmalısın diye düşünüyorum. Kendine dokun. Kendini tatmin et. Senin gibi koksun ki her içeri girdiğimde sertleşeyim. *Özellikle* de bu toplantıdan döndüğümde. O zaman dikkatimi dağıtmak işime yarayabilir."

Davet karşısında kanım damarlarımda ısındı, yatağın içinde kıvranırken King bana .

"Ayı'nın bana aldığı oyuncakları kullanabilir miyim?"

"Ne istersen kullanabilirsin prenses," dedi ve eğilip alnımdan öptü. "Yastığımla başlamalısın." Nefesim kesildi ve King'in elleri kalçalarımı sıktı. "Bunu benim için yapar mısın?"

Dudaklarımı yaladım ve başımı salladım. "Ama diğer çarşaflarını bulmalısın. Ben senin hizmetçin değilim."

Güldü, çakıl taşları gibi. Kalçalarımı kaldırdım ve kendimi ona doğru bastırdım. "Anlaştık, devam et o zaman." Eli kalçama bir kez vurdu ve doğrulup oturdu.

Yataktan fırladım ve sonra geri döndüm, ağzımı beceriksizce onunkine bastırmak için öne atıldım. O da karşılık verdi, mırıltısı öpücüğün içinde titreşti ve gülümseyerek geri çekildi.

"Acele et."

"Evet, Prez!" "Evet, Prez!" cevap verdim.

Sırıtarak ve kulübün bakışlarını görmezden gelerek yuvaya geri koşarken King'in bunu kendi çıkarından çok benim çıkarım için yaptığını fark ettim. Ya da en azından o böyle düşünüyordu. İkimiz için de en iyisinin olmasını sağlayacaktım.

35. KING

"A ve inkar ediyor musun?" - gözlerim kaymamaktan ağrıyordu ve Rider'ın bu ifadeyi tekrar tekrar kullanması tüm vücudumun twitch- "Preston Bowers ile uzun süredir devam eden ve faydalı bir ilişkiyi omega adına yabancılaştırdığınızı?"

Sertleştım ve Rider'ın ağzı bana bakarken bariz bir sırtışla savaştı. Ne Bear ne de Chance Rider'a Bowers'dan bahsetmişti. Bu da Rider'ın onunla konuşmak için inisiyatif aldığı anlamına geliyordu.

"İnkâr etmiyorum," dedim yavaşça, boğazımın arkasında çatırdayan bir hırıltı hapsolmuştu.

Rider benden uzaklaşıp dinleyicilerine dönerken masanın etrafında cevap niteliğinde bir mırıltı yükseldi.

"Bu kulüp her şeyden önce kardeşlik ilkesi üzerine kurulmuştur. Bizler başıboş omegaları kurtarmak için hazır bekleyen beyaz şövalyeler değiliz. Başkanımızın ve infazcımızın, sadakatleri kulüpten ayrılmayacakmış gibi toparlanmalarını görmek istemediğimizden eminiz."

Çenemi açmam gerektiğini kendime yüzüncü kez hatırlattım. Rider konuşurken gözlerim odada daireler çizdi ve adamlarımın yüzlerini inceledim; başını sallayanları, dinleyenleri, gözlerini devirenleri izledim. Oda artık Rider'ın lehine bölünmüştü. Rider bana karşı savunmasını yaparken oturduğum yerde sessiz kalmak zorundaydım.

"King'in enerjisi yıllardır azalıyor. Bunu hepimiz gördük. Rehavete kapıldı. şeytanların ateşi tekerlerimizin altında tutması gerekiyor," diye devam etti Rider, sesi giderek yükseliyordu.

Kaşlarımı çatarak ellerime, parmaklarımdaki yüzüklere, dövüşlerden ve bisikletim üzerinde çalışmaktan kalan yara izlerine baktım. Rider enerjimin azaldığı konusunda haklı mıydı? Bu sözler diğerlerinden daha çok etkiledi. Kulübü bugünkü haline ben getirmiş, son neslin yıkımından ben kurtarmıştım. Rider kulüp için en iyisi değildi, ama belki şimdi ben de değildim.

Rider ciddiymiş gibi davranarak, "Dava dinlendi," dedi. Piç kurusu şu anda kendini çok beğenmişti.

İyi bir davaydı. Beklediğimden daha fazla küçük kusuru vardı -son birkaç yıldaki küçük mali kaymalar, birkaç iş kaybı, kulüp büyümesindeki düşüş-. Kendi reddiyemi hazırlamak için bir haftam vardı ve oylamadan önce hem benim hem de Rider'ın perde arkasında ittifaklar kurup bozmamız için iki haftamız vardı.

"Dava duyuldu," diye cevap verdim, başımı ona doğru salladım, yüzümde hiçbir şey göstermeyi reddederek.

Günahlarımın saatler süren geçit töreninde tek bir dayanağım vardı ve şimdi ona tutunuyordum. Faith odamdaydı, birbiri ardına mızızlanmaya başlamış, odamı tatmin kokusuyla zenginleştirmiş, beni bekliyordu.

Bu uzun yargılamadan kaçmak için çok istekli görünmemeye çalışarak yerimden yavaşça kalktım.

"Önümüzdeki hafta hepiniz benden haber alacaksınız. Bu arada, kendi tavsiyelerinizi dinleyin ve bu kulüpte, benim başkanlığım altında yaşadığınız deneyimleri göz önünde bulundurun. Bizimkinden önce gelen hiçbir bağ yoktur," dedim, geri çekilmem gerekebileceğini düşündüğüm birkaç adamın bakışlarını üzerimde tutarak.

Eğer oylamayı kazanmak istiyorsam, kafamın içinde küçük bir tıslama fısıldadı. "Kilise dağıldı. Potluck ve kulübe özel parti bu akşam," dedim.

Adamlar yavaşça kapıya doğru süzülürken ben odada kaldım ve acil destek sunan kardeşlerin ellerini sıktım. Onlardan yeterince yoktu. Beş yıl önce kimse bana meydan okumayı, liderliğimden şüphe etmeyi aklından bile geçirmezdi. Bu, Wasted'ı dışarı süpürmeyi reddettiğim mi başlamıştı? Rider'a yanımda teselli edici bir yer teklif ettiğim mi?

"Plan yapmak ister misin?" Bear hâlâ yanımda durarak sordu. "Daha sonra, partiden sonra."

Beni bekleyen biri vardı. Belki de Rider sadakatim konusunda haklıydı. Ya da belki de kulüple tekrar yüzleşmeden önce yutmak için daha az acı bir hapa vardı. Faith'e onun ilacı olmadığını söylemişim ama belki de o benim ilacımdı.

Bear boğazını temizledi ve bana baktı. "O toplantı boyunca oturup senin için hazırlandığını hissetmeden önce uyarman iyi olurdu."

Çenemi tekrar gevşeterek kendime koçluk yaptım. Bear'ın bir bağı vardı. Talimatlarıma uyarak Faith'i hissediyordu. Şanslı sikiş.

Omuz silktim ve nihayet toplantıdan çıkıp yatak odama doğru yürüdüm.

Rider'a karşı yapacağım saldırı kafamda dönüyor, her adımda şekilleniyordu. Waylon, çiftlik ve yerel şerif gibi kurduğum bağlantılara dayanacaktım. Preston'ın artık söz konusu olmadığı açıktı, ama herhangi bir inceliği olmayan Rider için güvenilmez olurdu. Rider diğerlerine ne tür bir anarşist parti yaşam tarzı sunabileceğini düşünürse düşünsün, kulüp için para önemliydi. Para benim iyi olduğum şeydi.

Kapıma ulaştığımda düşüncelerimin durması beni rahatlattı. Sade çerçeveyi yapışkan tatlılık ve çiçekli danteller süslüyordu. *İyi kız*, diye düşündüm.

Kapının kilidini açtım ve içeri girerken inledim. Artık o hızlı tek gecelik kaçışlardan eser yoktu. Hava Faith ile doluydu. Kapıya yaslandım ve aşağı uzandım, kotumun içinden kalınlaşan sikimi avuçladım. Yataktan bir vızıltı sesi geliyordu ve ben bir korkaktım, Faith'i görmekten çok korkuyordum, yatağın ucunda dizlerimin üzerine çöküp ona yalvarabilirdim...

Neyi? Kulübe verdiğim sözleri yok etmek mi? Onu ısırmaya direnme irademi mi?

"Kral?" Nefes nefese, zayıf. Derin orgazmlar yaşarken çıkardığı sese bayılırdım. Vızıltı sesi .

"Durma prenses," diye seslendim, sesim mırıltıyla kalınlaşmıştı.

Tekrar başladı ve yüksek bir çığlık attı. Islak, kaygan yalama sesleri vızıltıya katıldı ve beni öne çeken cesaret değil açlıktı.

"Siktir," diye inledim onu ilk gördüğümde.

Yatağa yayılmıştı, şilte şaşırtıcı bir oyuncak koleksiyonuyla süslenmişti - vibratörler ve tıkaçlar ve ısıtılı düğümleri ve yumruları olan çömelmış dildolar. Omegalar böyle bir yatağa sahipken alfalara ne ihtiyaç duyarlardı ki?

Yedek çarşaflarım siyahtı ve Faith onların yüzeyinde parlıyordu, teni nemli, perdeler kapalı ve yatağın her iki yanındaki monte edilmiş lambalar tenini altın renginde öpüyordu. Terliyordu, üst dudağı nemli ve gözleri kısmen kapalıydı, serbest bırakılması ve taze uyarılmasıyla parıldayan uzun, ince bir değnekle kendini beceriyordu.

"İyi yaptım mı, Kral?" fısıldadı, titreşimli değneğe doğru eğilirken hareketleri sarsıldı, içine pompalandı ve sonra klitorisinin etrafında daire çizmek için dışarı çıktı.

Kötü yaratık. Güzel ve tehlikeli.

Yatağa eğildim, ellerimi şilteye dayadım, tam ortasında, kırmızı ve şişmiş amciğinin bana soluduğu yerde oluşturduğu kararmış ıslak noktaya baktım.

"Çok iyi yaptın prenses," diye homurdandım, eğildim, asanın uzunluğunu yaladım, silikondaki lezzetinden inledim, dilimle girişine doğru ittim. Değnek kolayca içine batarken Faith ve dilim kıvrımlarına ulaşmış klitorisini yalamaya başladığında ben de kendi sesimle bu sese katıldım.

"Siktir, King, ben-"

Asanın üzerinde titrerken sıırıslık olmuştı tenine karşı sıırıttım, elleri gevşeyip güçsüzleştiğinde kendini becermesine yardım ettim ve kaygan elleri saçlarımda olana kadar klitorisine öpücükler kondurdum. Partiden önce kokusunu temizlemem gerekeceği gerçeğinin yasını tuttum. Beni kolonya gibi giydirmeliydi. Siktir et Rider'ı. Kulüp için koyduğum o aptal kuralı da sikeyim.

"Sana ihtiyacım var, seni emmeye ihtiyacım var," diye soludu Faith, beni seksinden uzaklaştırarak.

Hâlâ titreşmekte olan asayı bir kenara itti, ayağa kalktı ve güçsüzce bana döndü. Yatağın kenarında durdum, gömleğime uzandım ve soyunmaya başladığımda dili karnımdaydı.

"Seni becereceğim prenses," dedim, bunun bir uyarı mı yoksa bir söz mü olduğundan emin değildim.

Faith kemerimle boğuşurken, "Sonra," diye nefes nefese kaldı. Kalçamın derisini emdi ve ben de pantolonumu aşağı indirmesine yardım ettim.

Dudakları beceriksizdi, dili uzunluğumu pantolonumdan kurtarıırken hevesliydi ve utangaçlık eksikliği, saf açlık benden bir çığlık attı. Ağzı sıcak ve açtı ve beni emmeye o kadar *kararlıydı* ki. Ellerim saçlarındaydı, kalçalarımı düşünmeden itiyordum, başımı geriye atmıştım. Toplantıdaki tüm gerginlik bu ana dönüşmüştü, kendimi onun yüzünü sikmekten alıkoydum, tamamen başarısız oldum.

Sikimin başı yanağının iç kısmına çarptı, ikimiz de inledik ve içime girerken çıkardığı ses beni boğazının arkasına doğru itti. Faith öğürdü ve neredeyse daha da ileri gidiyordum, etrafımdaki esnekliği zalim bir siren çağrısıydı. Bunun yerine onu saçlarından tutarak serbest bıraktım, tekrar öne doğru dalmaya çalışırken güldüm.

"Bekle prenses, yardım edeyim." Bir elimle yanağını okşadım, sonra başparmağımla dudaklarını daire içine aldım, ta ki gözleri benimkilere dikilene kadar. "Sırt üstü dön."

Bir an için bana göz kırptı, şehvetli bir sisin içinde kayboldu ve sonra benden küçük bir dürtme ile sırt üstü yuvarlandı, horozum yüzünün üzerinde duruyordu. Yatağım yüksekti ve onu kenara doğru çektim, başı geriye düştü ve nefesi kesildi.

"Beni derinlere çekmek ister misin?" Geride durup hevesle başını sallayarak bana uzanmasını izleyerek sordum. "Nazik olacağım. Çok fazla gelirse kalçama vurursun."

"Evet, alfa."

Omurgamdan aşağı akan ürpertiye görmezden geldim, kot pantolonumu tekmeleyerek çıkardım ve odayla birlikte gelen küçük bankı yatağın kenarına sürükledim. Mükemmel bir yüksekliğe diz çökmemi sağladı ve Faith'in açık ağzını, benim için açılmış dudaklarını görmek başımı döndürmeye yetti. Uzunluğumu kavradım, dudaklarının etrafında dolaştırdım, onları bencilce prekumumla kapladım ve sonra kendimi içeri yönlendirdim. Sanki ona çikolatalı kek ya da başka bir tür kadınsı dilek listesi ikramı veriyormuşum gibi mırıldandı, ona getirmem gereken türden bir şey.

"Kahretsin, ne kadar açgözlü bir meleksin," diye mırıldandım, dudaklarını büzüşünü izliyordum, ağzına her seferinde biraz daha derin girip çıkarken dili aklıkla yalıyordu.

Vibratör yatağın kenarına yaklaşmıştı, hâlâ tıkırdıyordu ve ben ileri uzandım, Faith'in ağzının derinliklerine daldım, o takdirle inlerken biraz daha ilerledim. Oyuncağı kaptım, bir kez daha yaladım - herhangi bir lolipoptan daha iyi - ve sonra ucunu göğüslerine indirdim, bu pozisyondan yüksek ve güzel bir şekilde kemerli.

Sikimin üzerinde inliyordu, göğüsleri yukarı kalkıyor, dudakları aşağı iniyor, burnu taşaklarıma sokuluyordu. Ağlamasına katıldım, asayı diğer göğsüne götürdüm ve inleyen ağzını sikmeye başladım.

"Oh, , bu çok iyi," diye homurdandım.

Faith sızlandı, kalçaları şilteden yukarı doğru kıpırdandı. Sessiz emre güldüm, göğüslerini titreşimle kızdırmaya devam ettim, dudaklarına doğru salladım, ucumu bir kez yuttuğunda nefes nefese kaldım. Bunun için ödüllendirilmeyi hak etmişti. İçinden çıktım, göğüslerini yalarken nefesini izin verdim ve asayı bacaklarının arasında hareket ettirdim.

Ve yetenekli, mükemmel küçük bir yaratık gibi, ellerini geriye uzattı, onları yoğun bir şekilde horozum ve toparımla doldurdu.

"Kahretsin, bebeğim, evet," dedim, bir meme ucunu emdim, değnekle klitorisini ovuşturdum.

"Yarrak," diye sızlandı, beni daha yakına çekti.

"Fazla uzun sürmez. Düğümümü içinde istediğimi ," dedim.

Mırıldandı, ya görmezden geldi ya da kabul etti; fark etmedi. İstediyimi elde ediyordum ve bu gerçekleştiğinde minnettarlıktan inliyor olacaktı. Biraz daha oynamasına izin verdim, beni emerken gözlerim doldu, boğazı başımın etrafında esneyerek önce orada bitirmek istedim. Tekrar çekildiğimde tırnakları kıcıma battı ama hırıltılı soluğu beni haklı çıkardı. Pençelerini çektim ve vibratörü tekrar kenara fırlattım, kızarmış ve terli yüzüne bakıp sııttım. Berbat haldeydi ve mükemmeldi.

"Benim için hediye," diye mırıldandım.

Ağzı açık kaldı ve bir mızıldanma sesi çıktı ama artık itiraz etmiyordu. İşte bu onun arka beyin durumuydu, vahşi yanının en tatlı kısmı ediyordu. Karnının üzerine geri yuvarlandı,

dönüp yatağın başına doğru emekledi. Ve orada, yanaklarının arasından dışarı bakıyordu, o kaygan kırmızı dudakların hemen üzerinde parıltı veren pembe bir tıkaç vardı. Daha önce gözden kaçırmıştım, gözümden kaçmıştı.

Hoş bir sürprizdi ve düğümüm onaylayarak nabız attı, ucumda taze precum birikti.

"Bu benim için mi prenses?" Parmağımı tıkaçın içine bastırarak homurdandım.

Faith'in sırtı eğildi ve benim için güzel bir çığlık attı. "Yesss."

"Bugün seni yormamı istiyorsun, değil mi? Seni sikkemi, düğümlememi ve her deliğini doldurmamı?"

Faith titredi, kolları önünde gerildi, parmakları yatağa gömüldü. "Evet. İstiyorum..." Yüzü yatağa doğru eğildi, başını çevirdi, böylece sadece gözlerini yakalayabildim.

"Anlat bana."

"Yatağında benim kokumdan asla kurtulamayacağın bir yer yapmak istiyorum," diye fısıldadı. "Bir dahaki sefere yuvamdan ayrıldığında, buraya geri döndüğünde hâlâ benimle çevrili olmanı istiyorum."

Ona baktım, nefesimi tuttum, dudaklarımdan dökülmeye hazır olmadığım sözcükleri için dilimi bağladım. Uzunluğumu kavradım, düğümümü bir kez sıktım ve sonra kendimi ona doğru yönlendirdim, sadece girişinde durdum.

"Sana takıntılı olmamı , değil mi prenses?" diye sordum. Başını salladı.

"Söyle."

"Bana takıntılı olmanı istiyorum. Beni düşünmeni. Beni istemeni," dedi, sesi biraz kısık, yüzü yatağa saklanmaya çalışıyordu.

"Bana bak."

Başını çevirdi, bakışları temkinliydi.

"Sen zaten kazandın prenses," dedim. Gözleri irileşti ve sonra kabzasına kadar soktum, düğümüm zar zor direniyordu. Yüz ifadesi bir an için gevşedi ve sonra gerildi, gergin çizgilerle yazılmış bir tür işkence rahatlaması. Gözleri kapandı ve benimkiler de onu takip etti, düğümümü ısırды, anında serbest bırakarak etrafımda sıktı. Böyle daha kolaydı, güzelliğine kör olmak, zevk bencilceymiş gibi , her talebine boyun eğeceğimi bilmek

ama bir tane - en azından bugün için. Ona direnmek, her gün kazanılan ya da kaybedilen bir dizi savaşı. Onun puanı benimkinden çok daha ağır basıyordu ve son teslimiyeti dört gözle bekleyip beklemediğimden emin değildim.

AYI'NIN GAZI karşısında otururken temkinliydi.

"Yuvaya çıkmalısın," dedim ve listeyi bir kez daha gözden geçirdim. Yapılması gereken tüm telefon görüşmeleri, sunulacak tüm yeni vaatler, aranacak iyilikler.

"Seni bütün gece ofisinde bırakmayacağıma dair ona söz verdim," dedi Bear.

Bir an gülümsedim, sonra yüzümü buruşturdum. Çok yorgundum. Parti geç saatlere kadar sürmüştü. Günün çoğunu Faith'i yatağında becererek geçirmiş olmama rağmen, kalabalıkta ondan kaçmak, prensesime çaresizce yalvarmak yerine kulübe itaatkâr kralı oynamak işkence olmuştu.

"Davayı kazanacağını biliyorsun, değil mi?" Bear sordu.

Gözlerimi kırptırdım, sanki yüz kilo ağırlığındaymış gibi başımı yavaşça kaldırdım. Bugünlerde öyleymiş gibi hissediyordum.

"Elbette, bazı çocuklar yalpalıyor. Son zamanlarda Rider'ı senden daha çok dinlediler ve belki sen bocaladın. Ama bu kulüp sizi takip etmek *istiyor*. Sadece inançlarını biraz tazelemeniz gerekiyor" dedi.

Adını duyunca irkildim, sadece bu kelimeyi duyunca.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedim, dilimde kalın bir yalan vardı.

Bear başını salladı, ellerini karnına dayamıştı, vücudu sandalyede kambur duruyordu. "Rider'ın öfke nöbetini bastırabilirsin, Prez."

Boğazımı temizledim, başımı salladım. "İstiyor musun?"

Kulüp ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü. Alkolün bolca tedarik edildiğinden emin oldum ve özlediğimiz kızlardan bazılarını geri getirdim - yükselen öfkeleri yatıştırmanın en kolay yolu. Ben ve Bear dışında herkes partiyi uyuyarak geçiriyordu.

"İstiyor muyum" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Davayı kazanmak istiyor musun?" Bear sordu. "Tacı elinde tutmak istiyor musun?"

Bilmiyorum, hemen düşündüm.

Bear'a siktir olup gitmesini söyleyebilirdim, ya da onunla yuvaya geri dönebilirdim, ya da artık çökmüş olan parfümlü odama geri dönüp muhtemelen Faith'in istediği gibi yumruğumu becerebilirdim. Ona gerçeği söyleyebilirdim: tacın olası bedelinin ödenemeyecek kadar yüksek gelmeye başladığını.

"Bir sürüden mi geliyorsun?" Onun yerine ben sordum. Ayı omuz silkti ve başını salladı.

"Annem ve babam betaydı. Ergenliğe kadar benim de öyle olacağımı düşündüm. Ama onların gördüğü dünyayı biliyordum, sürüler için inşa edilmiş bir dünya. Babam betaların alfalar ve omegalar için topladığı gevşeklikten yakınırdı. Bu kızgınlığını annemden çıkarırdı. Sanırım o da bu dünyanın dışında kalmaya içerliyordu," dedim. "Öyle olduğunu biliyordum. Bana, babama, hayatına içerlemişti. Neden kendilerine bir sürü kadar iyi bir şey inşa edemezlermiş gibi davrandıklarını hiç anlamadım. Neden biz daha aşağı olmak zorundaydık?"

"Demek Şeytanları yeniden inşa ettiniz," dedi Bear.

Başımı salladım. "Bir paket kadar iyi, hatta ondan güçlü olmasını istemiştım. Öyle olduğunu ama bir yerlerde yanlış yaptım."

"Yanlış yapmadın," dedi Bear. "Sadece sürünün omega, alfa ve heats'ten daha fazlası olduğunu anlamıyorsun. Yani... Sana karşı dürüst olacağım, Kral. Şeytanlar bir sürüdür, sadece biz öyle söylemiyoruz. Ve muhtemelen iyi bir denge için çok fazla alfa var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani bir sürü oluşturmak için bağ işaretleri gerekmez. Biz bir birliktik. Birbirimizi destekledik. Topluluk biz alfaların vahşileşmesini engelliyor." Ayı omuz silkti. "Sürünün soğuk, zehirli erkeklik versiyonu gibiydi. Rider birkaç yıl önce seni o büyük keşif ekibine soktuğundan beri daha da kötüleşti." Bear'a ters ters baktım, o da oturdu ve kalın parmaklarıyla saçlarını geriye doğru taradı. "Doğru, yani tarihsel olarak, yüzyıllar önce olduğu gibi, sürüler istikrarlı bir şekilde büyür, omega'yı korumaya yardımcı olmak için daha fazla alfa ekler, sonunda gerginlik artar ve bölünürler. Zamanla, omegalar

daha yaygın hale geldi - hala nadir, ama daha az imkansız. Artık sürüler küçük kalma eğiliminde."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Sürü geçmişi ile ilgili şeyler aktarılır," dedi Bear. "Soy ağacınızda daha geride alfalar olsaydı, siz yeni bir soy ya da gizli bir soy olarak kabul edilirdiniz. Ebeveynleriniz dünyamızın çarpıklığı konusunda haklıydı ama bunun sürü dinamiklerinden çok liderlikteki alfa yaygınlığıyla ilgisi var. Bir sürü, henüz bağları olsun ya da olmasın, sadece bir ailedir. Burada Şeytanlarla kalmadım çünkü sürü dışında bir hayat istedim. Seni bir tür... sürü lideri olarak seçtim."

Oturduğum yerde kaskatı kesilmiştim, kelimelerdeki ciddiyet karşısında afalladım ve irkildim. Bear bana baktı ve ben de anlamını kavradım. Kulübe yemin eden her adayı bir onur, Şeytanları çevreleyen gururumun bir parçası olarak kabul etmiştim ama teklif edilen sadece ben değil, bir bütün olarak kulübümüzdü. Bear takip etmem için *beni* seçmişti. Sadık olmak için beni.

Boğazını temizledi, kaşları çatıldı. "Gitmek istemiyorum ama gitmemize ihtiyacınız olursa Faith'in baş alfası olabileceğimi düşünüyorum."

Reddetmek dilimdeydi, anında ve keskin bir şekilde, ama cam kırılmalarının ani parlak çatırtısı ikimizi de böldü.

Bear ve ben aynı anda ayağa kalktık.

"Ön kapı mı?" diye sordu.

"Barı kontrol edip seninle orada buluşurum," diye cevap verdim ve masamın alt çekmecesini açıp silahımı kılıfından çıkardım.

Bir başka cam sesi daha duyulurken Bear belindeki kılıftan kendi silahını çıkardı.

Tam kapıya ulaşmıştık ki gazın kokusunu aldım, koridorda bir fısıltı gördüm.

"Siktir, Bear-" diye tısladım.

Ama siyahlar içindeki devasa bir figür bardan ileri fırladı ve hırıltılı bir homurtuyla Bear'ı yakaladı. Saldırı altındaydık ve taktik teçhizatın görüntüsü, ateş ederken bile geniş göğsüne sarılı kurşun geçirmez yelek, kaynağın ne olduğunu kolayca tahmin etmemi sağladı.

Onun için gelmişlerdi.

36. İNANÇ

(Yuvada uzanırken vücudum Chance'in sırtına dolandı. Parmak uçlarımın küçük izleriyle onunla alay ettim, ikimiz

Loş ışıkların altında neredeyse uyukluyor, Ayı'nın ve umarım Kral'ın gece için gelmesini bekliyordum. Partiden çakırkeyif olmuş, güveç ve sosisle tıka basa doymuştum. Kulüp içindeki gerginliklere rağmen, sonunda bazı betalar ve diğer alfalarla konuşmuştum. Bir istisna dışında - grup olarak uzaklaşana kadar Chance hakkında sinsî sözler söyleyen Trick adında bir alfa tanıştığım herkesten hoşlanmıştım.

Chance'in saçlarına doğru mırıldandım: "Ghost da buradayken yuva kalabalık olacak," dedim.

Eli uzandı ve benimkini kapattı. "Kendini aşıyorsun, kuşum."

Ghost partide Chance'i bir köpek yavrusu gibi takip etmiş, bir uzanmış ve bir noktada başını 'in kalçasına yaslamıştı. O ve ben, temelde Chance'in dikkatini çekmek için yarıştığımız benzersiz bir flört türü geliştirmiştik. Sürü arkadaşımın bundan itiraf etmek istediğinden daha fazla hoşlandığını hissediyordum.

"Belki," dedim başını öperek.

Gözlerim kapanıyordu, göz kapaklarım açık tutamayacak kadar ağırlaşmıştı ve acele yatması için ikna etmeye çalışmak üzere Ayı'yı aramak bağdan aşağı uzandım. King odasına dönse bile kendini yuvada bulacağına dair bir his vardı içimde. Yatağını parfümlemek harcadığım çabadan sonra yatağında uyumaya dayanması mümkün değildi. Bu

Ben uyurken yuvayı terk ettiği onca zaman için intikamımdı ve bunu kendisi onaylamıştı.

Ayı usulca sırtımı sıvazladı, uykuyu daha da yakınlaştıran nazik bir gvenceydi bu. Bağımız hala açıkken, tam sınırda gelen uçucu hissiyata teslim oluyordum ki, ani bir alarm ve endişe dalgası şimşek gibi içime aktı.

Nefes nefese kaldım, ve Chance homurdanarak yüzünü yastığa .

"Birbthy?"

"Bir var," diye fısıldadım, yatağın ucuna doğru çabalayarak.

"Bekle," diye seslendi, arkamdan aceleyle geldi, elleri kalçalarıma yapıştı.

Bağdaki ani bir patlamayla haykırdım, bir ihtiyat şimşeği, bir öfke patlaması, gerginlik Ayı'dan bana yankılandı. "Burada biri . Bear aşağıda, ihtiyacım var-"

Kaç, saklan, savaş.

Yuvadan düştüm, Chance battanileri bir kenara fırlattı. Giyinmem gerekiyordu. Bulabildiğim ilk şeye uzandım ama o partide giydiğim elbiseydi, Ghost'un tabaklarımıyı doldurmak için birlikte mutfağa gittiğimizde elini altından çekmediği elbiseydi.

Bağdan gelen kemik titreten bir darbe bana çarptı ve dizlerimin üzerine düştüm.

"Hey, hey, ," diye tısladı Chance, kollarını omuzlarıma dolayarak. Elbiseyi ellerimden çekip aldı ve odanın diğer ucuna fırlattı.

"Ayı yaralandı," diye sızlandım. Oda çok küçüktü ve kalbim göğsümde şişiyor ve patlamanın eşiğine geliyordu.

"Gömlek," dedi Chance, ayağa kalkıp yuvanın çatısından bir gömlek indirerek. Başıma geçirdi ve ben de kollarımı deliklerden geçirdim. "Kot pantolon."

Bunları kendi başıma hallettim, dişlerimin arasından nefes aldım, kendimi Bear'ı işlevimi yerine getirecek kadar engellemeye zorladım. Chance gözümün ucuyla giyiniyor, kendi kot pantolonunun içine giriyor ve yeleğini giyiyordu. İç kısmında bıçaklar vardı. Güzeldi.

"Burada kalmalısın kuşum," dedi. Çıplak ayakla koşarak kapıya doğru ilerlemeye başlamıştım bile. "Bekle! Faith!"

"Buradalar. Ayı ellerinde." "Ayı kendi başının çaresine bakabilir!"

Ama Chance'in sesi giderek kısılıyor, soluyordu ve ben çoktan koridora çıkmıştım. Ayak sesleri benimkilerin ardından geliyordu, duvara vurduğu yumrukların yankısı yolunu işaret ediyordu.

"! Misafirimiz var," diye bağırdı Chance.

"Ayı!" Merdivenlerin loş ışığına doğru koşarak bağırdım.

"İnanç!"

Merdivenlerde duman vardı, yangın mı? Bear yangında mıydı? Basamaklar sıcak değildi ama aşağıya koşarken ciğerlerim ve gözlerim yandı.

"Gaz! Faith,
hayır!" "Onu
yakaladık."

Alfa'm ellerindeydi. Siyah gölgeli figürler bana doğru uzandı, koridorun aşağısındaki tanıdık silüetler. Bear ve King'e ulaşmamı engelleyecek kadar gaz, ateş ya da duman yoktu.

"Ateş etmeyin!" diye bağırdı bir erkek sesi. "Tatlım, buraya gel, seni yakaladık."

."

Uzun bir kol bana doğru uzandı ve ben hırladım, yakaladım ve Şaşkın acının havlamasından zevk alarak onu büküyordu. "Faith! Faith, dur!" diye seslendi tanıdık bir ses.

"Ateş
etmeyin!"

"Bırak onu!"

Sesler ve bağırışlar, her gürültü bir tehdit, her figür bir düşman olana kadar katmanlaştı.

"Ayı!" Çığlık attım, sesim çoktan kısılmıştı, dünya sulu ve kırmızıydı, yanaklarımdan aşağı sıcak ateş akıyordu.

İlkinden daha büyük olan başka bir beden beni belimden kavradı ve yerden kaldırdı. Demir kollar kendi kollarımın etrafına sarılmıştı ama bacaklarım tekmelemek için serbestti ve sağımdaki kolu körlemesine ısırdım. Topuğum adamın bacaklarının arasına girdi ve sürpriz bir homurtuyla serbest kaldım. Yüzünü örten siyah maskeye uzandım, onu yırtıp attım ve kendi gücümle geriye doğru düştüm.

"Kahretsin, o vahşi."

"Faith! Faith, geri çekil."

"Ayı! Kral!"

Siyah giysili bir başka figür üzerime atlarken eğildim, dizlerimin üzerine sertçe çöktüm ve dumanın içinden sürünerek geçtim.

"Eve, yemin ederim, *ateş etme!*"

"Yeter!"

Kollarım ve bacaklarım altımda kaldı ve beni bir krep gibi salonun zeminine düşürdü. Havlama inanılmazdı, *durmam* için tartışılmaz bir emirdi. Öfkem ve mücadelem bir kısmı bile bu tek kelimeyle benden kaçtı.

"Biri kapıyı açsın," diye devam etti kadın ve ben mızımsızlandım, tek istediğim koridorun sonuna ulaşmakken dönüp itaat etmeye hazırlandım.

"Faith?"

Gözlerimi kırptım ve gazdan dolayı gözlerim yaşardı. "Faith, benim. Adam."

Adam.

"Ayı," diye .

"Eve, silahlarını onlara doğrultmayı bırak."

Aman Tanrım. Adam.

Önümde duran, diğerleri gibi siyah giyinmiş bulanık figür karşısında irkilerek doğruldum.

"İşte," dedi öne doğru uzanarak. "Suyum var." "Bıçakları kaldırın," diye emretti kadın.

"Ona havlama lan," diye homurdandı Hayalet merdivenlerin yanından.

"Faith, benim," diye fısıldadı Adam.

"Adam." O zaman ona uzandım ve omuzlarının şekli ellerimde tanıdıktı, sesi zayıf ve boştu.

Hava temizleniyordu ve o başımı arkaya yatırıp bir şişeden gözlerime su dökerken kıpırdamadan durdum. Su yanaklarımdan akarak boğazıma indi, serin ve şaşırtıcı derecede sakinleştiriciydi.

"Omikron seni buldu," diye nefes aldım.

"Hayır. Şey, evet, birkaç kez. Ama hayır," dedi Adam suyu alarak.

Yüzündeki maskeyi itti ve işte oradaydı, bulanıktı ama şaşırtıcı derecede de netti. Elmacık kemiklerinin kesimini biliyordum çünkü

Onlarda da vardı, aynı koyu ve asi saçlar. Sıcak vanilya ve şeker gibi kokuyordu.

"Aman Tanrım. Bu ." Gözlerim yine sulanmıştı, ama bu kez gözyaşlarım ciddiydi, acısı sert ama hoştu.

"Seni buldum," dedi Adam, sözcüklerde bir yalpalama vardı.

Seni buldum, ufaklık. Sanki aylardır saklambaç oynuyormuşuz gibi.

Ben hıçkırı hıçkırı ağladım ve Adam nefesini bana çarptı, kolları omuzlarımı sardı. Kurabiye sıcaklığı ve tatlılığı havada asılı kaldı, kucaklaması kalp ağrımı göğsümden söküp atacak kadar güçlüydü.

"Artık güvendesin," diye fısıldadı. "Ben buradayım, güvendesin."

Adam'a sarılarak ağladım, çünkü aylar geçmişti ve onu tekrar görme umudumu kaybetmişim. Ama gerçek göğsümde rahatsız edici bir şekilde oturuyordu. Güvendeydim. Güvendeydim. Ve Adam'ın burada olmasının gelecek için ne anlama geleceğinden emin değildim.

King'in ofisinin kapısını kontrol ettim. Adam yanımdaki koltukta oturuyordu, dört alfa önümüzde sıralanmıştı.

"Sorun yok. Güvendesin," diye fısıldadı Adam, kolu omzumdaydı ve sıkıyordu.

Dudaklarımı yaladım ve başımı salladım. Bear bağın içinde volta atıyor, bana doğru gönderdiği güven verici dalgaların altında kendi endişesini gizlemeye çalışıyordu. Ama işe yaramadı.

"Ben güvendeyim, sana söylediğim buydu," dedim ama sesim zayıftı.

Sürünün merkezinde duran ince ve muhteşem dişi alfa Eve, kollarını göğsünde kavuşturmuş bana bakıyordu ve bir patlamadan sonraki hava gibi kokuyordu. Korkunçtu. Havlayan ve uzuvlarımın bana ihanet etmesine neden olan oydu.

"Bir bağ işareti var mı?" Eve bana sordu.

Başımı salladım ve Adam'ın nefesi yanımda kesildi. "Bear'ın. Beni minibüsten çıkaran, benimle ilgilenen, beni

Her şeyden sonra... bir doktora görünün," dedim Adam'a, çünkü ona bakmak o yabancı alfalar sırasına bakmaktan daha kolaydı.

"Ayı mı?" Eve çöl kadar kuru bir sesle yankılandı.

"Yasal adı Courtney ve o benim alfam," dedim, parlak bir öfke parıltısı bana dönüp onunla tekrar yüzleşme cesareti verdi. "Ve onu ve diğerlerini görmek istiyorum."

Diğer iki adam Eve'e baktı, ikisinin de yüzünde hafif bir gülümseme vardı. Üçüncüsü, sürekli çatık kaşlı ve kısa sakalında beyaz bir şerit olan iri bir adam, kapıya doğru baktı.

Garrett, "Bana zorlanmış ve tutsak edilmiş gibi görünmüyor," dedi. Adam beni alfabayla bağ arkadaşlarından biri olarak tanıştırmıştı. Garrett yakışıklıydı, parlak yeşil gözleri ve uzun saçları vardı. Ayrıca, Chance'in bıçaklarından biriyle kolunu kesmeyi başarmış olması konusunda şaşırtıcı derecede sakindi, ancak Eve bu yaralanmayı sanki kendi başına gelmiş gibi kişisel olarak algıladı.

"Neden seni Omega Merkezi'ne götürmediler?" Eve bana sordu.

"Omega Merkezi güvenli değil," dedi Adam ve ben aynı anda.

zaman. Hızlı ve minnettar bir gülümsemeyle kardeşime baktım ve sonra ona döndüm. "Bear istedi ama beni burada yanında tutması için ona yalvardım ve o da beni dinledi. Lütfen. Onu görmek istiyorum."

Jamie, Eve'in yanında durup, "İşbirliği yapıyorlar," dedi. omzuyla onu hafifçe dürttü. Bana sıcak bir gülümseme attı ve ben de hafifçe gevşedim.

Sevdiklerime saldırmadıkları zamanlarda Adam'ın sürüsü iyi görünüyordu. Eve dışında.

Adam'ın eli yanımda benimkini buldu, parmaklarımı sıktı ve dikkatimi çekti. "Seninle yalnız konuşmak istiyorum."

Yüzü beni tekrar şaşırttı. Hayatımın neredeyse her günü gördüğüm kişiydi ve sonra ulaşamayacağım bir yere gitmişti. Onun yanında oturmak tuhaf bir rüyaydı. Kokusu artık farklıydı, Eve ve Garrett'in notaları karışmıştı. Yüzü bile küçük şekillerde değişmişti ve boğazının her yerinde parlayan, iyileşmiş ısırtık izleri vardı.

"Bırakın onları kontrol etsin, sonra kız kardeşimle ben siz de onları gönlünüzce sorgulayabilirsiniz?" Adam sordu

Eve. Sorusunda alaycı bir ifade vardı ama yine de sormak ve ben de göz ucuyla ona bakmaktan kendimi alamadım.

Bir an ters ters baktı, bakışlarımız çarpıştı, sonra bir kez başını salladı. Büyük alfa Rory, emir almadan kapıya doğru yürüdü ve ben koltuktan sıçrarken kapıyı açtı.

Bear, King, Chance ve Ghost koridorda bekliyorlardı ve kendimi onların arasına attım, Bear'ın kolları beni ayaklarımdan yakaladı.

"Ben iyiyim," dedi o ve ben aynı anda, yüzüm onun omzuna gömülmüştü.

Sonunda bakışlarımı kaldırmadan önce mırıltısını bir an olsun dinledim. King'in şişmiş ve hızla kararan bir gözü vardı ve Ghost'un burnu kanıyordu ama Chance zarar görmemiş gibi görünüyordu.

"Ben biraz Adam'la konuşacağım," dedim.

King'in yaralanmamış gözü omzumun üzerinden baktı. "Davetsiz misafirleri ağırlayacağız," dedi.

Bear beni ayaklarımdan üzerine yatırdı ve ben de onun yanından King'e doğru kaydım; beni göğsüne çekerken yüz ifadesi yumuşamıştı.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Daha kötüsü de olabilirdi," dedi King. Gergindi ama sakalını başımın tepesine sürtüyordu.

"Diğerleri mi?" Ben sordum.

King, "Kafaları karıştı, sinirliydiler ama çoğu daha pantolonlarını bile giyemeden iş bitiyordu," dedi.

Her iki yöne de baktım ama kimseyi göremedim. King'in benim iyiliğim için yalan söylediğini hissediyordum. Rider'ın bunu kendi kullanmamasına imkân . King çenemi kaldırmak için uzanarak geri çekildi. Beni inceledi, kaşları çatıldı.

"Göz yaşartıcı gaz gerekli miydi?" diye homurdandı, başımın üzerinden bakarak.

"Görünüşe göre değil," diye cevap verdi alfalardan biri. Sesi sertti ve Rory olduğunu anladım.

Chance de tıpkı King gibi beni kontrol etti ve çalışmasını bir dizi öpücükle bölmeme izin verdi. "Ben iyiyim. Ya sen?"

"İyi," dedi sağa doğru başını sallayarak. "Ghost'a baksana. Eğer dayak yemeye devam ederse, yakında o kadar da iyi olmayacak."

Ghost'a sıırtım, o da güldü. "Kişiliğin üzerinde çalışman gerekecek," diye takıldım.

Ghost gözlerini devirerek, "Çok şirin," diye cevap verdi. "Beni yakalamak isteyen var mı?"

Chance yanağımı bir kez daha öperken, "Öpeceğim," diye mırıldandı. "et.

Kardeşinle konuş."

Ama Chance bana tutundu, Adam'ın alfaları King'in ofisinden çıkarken Ghost hafifçe önümüze geçti.

"Bar," dedi King onlara. Bir kaşını kaldırdı. "Biraz esintili. Biri camı kırmış ama idare eder."

Chance'e "Kimsenin bıçaklanmasına ya da göz yaşartıcı gaza maruz kalmasına izin vermemeye çalış," dedim.

Eve yanımdan geçerken homurdandı. "Söz vermiyorum."

Gerildim ama Adam kapının önündeydi ve bana mahcup bir şekilde gülümsüyordu. "Burada kendi isteğinle bulunmanı gerçekten beklemiyorduk. Surat asıyor," diye fısıldadı.

Chance ve diğerleri Adam'ın sürüsünün peşinden giderken eller yanlarımı okşadı ve kardeşimle ben koridorda kalakaldık.

"Somurtmak mı?" Tekrar ettim.

Adam ofise doğru başını salladı ve onu takip etmeden önce paketlerin karışımına son bir kez baktım. Kapıyı arkamdan kapattı ve bunun beni ne kadar gerdiğine şaşırdım. Adam derin bir iç çektikten sonra bana doğru koştu ve kollarını doladı.

"Çok özür dilerim," diye nefes aldı. "Tanrım, Faith, çok üzgünüm."

Titriyordu, ağlamaya başlamıştı ve biraz farklı kokması ya da benim hâlâ adrenalinden dolayı gergin olmam önemli değildi. Kardeşime kavuşmuştum ve gecenin tüm yanlışlıkları ve onun askeri sınıf belalı paketi bir dakika daha bekleyebilirdi. Adam'a tutundum ve kollarımı onun etrafında da sıktım.

"Seni tehlikeye attığım için çok üzgünüm. Çok özür dilerim. Çok üzgünüm." Sesi çatladı ve kalbim de takip etti.

Her şeyin yolunda olduğunu söyleyemezdim. En iyi şekilde sonuçlandığını. Artık Bear ve Chance vardı, umarım King ve hatta Ghost da vardır. Ama orada

Omikron'la yaşadıklarım için bir yara bandı değildi.

"Artık güvende olduğun için çok mutluyum," dedi Adam, sesi gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı.

Ona doğru eğildim ve başımı salladım, benimki de hızla yükseliyordu.

"Seni Omikron sandım. Beni bulduklarını sandım," diye fısıldadım.

Adam sertleşti, nefesini içine çekti ve geri çekilmek için kendi tutuşumu yeterince gevşetmek zorunda kaldı. İkimiz de berbat durumdaydık, sümüklü, ağlamaklı ve kırmızı yüzlüydük. Gözleri kocaman açılmış, bana bakıyordu, dudakları ayrılmıştı. Başı yavaşça sallandı.

"İnanç. Gelmiyorlar."

Gözlerimi kırıpıştırarak ona baktım ve gülümsemesi yerine oturdu.

"Omikron'un başkanını öldürdük," diye fısıldadı Adam. "Ve, umm... buraya gelirken birkaç yetkili daha öldürdük. FBI örgütün peşinde. Dağılıyorlar."

"Sen ne?" Fısıldadım.

Adem sıırttı. "Havva'yı beni öldürmesi için gönderdiler. Onun yerine beni ısırmasını sağladım. Bu uzun bir hikâye ama sonu Omikron'un kendi üzerine . Senin peşinde değiller Faith. Güvendesin."

Dizlerimin bağı çözülürken oda eğildi ve Adam beni dirseklerimden yakaladı.

"Ne?" Tekrarladım ama kelimelerden ses çıkmıyordu.

"Kahretsin, üzgünüm, alfanız endişelenecek," diye mırıldandı Adam, beni kanepeye götürüp orada bana katıldı. "Büyük bir şey, biliyorum."

"Omikron *gitti* mi?"

Adam'ın yüzü buruştu ve omuz silkti. "Gitmedim. Henüz gitmedi. Ama iç çatışma olduğunu düşünüyoruz. İnsanlar FBI'dan kaçmak için yeraltına iniyor. Biz de bazılarını avlıyoruz."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, beynim hâlâ söylediklerinin etkisindeydi. "Eve seni *öldürmek* için mi gönderildi?"

Adam güldü. "Evet. Muhtemelen birkaç kez neredeyse yapıyordu. Kesinlikle istedim. Sonunda onu kazandım." Ona

bakakaldım. Şaka mı yapıyordu?

"O sonradan kazanılmış bir zevk," dedi Adam.

Ve bu sözleri söylerken çok mutlu ve garip bir şekilde aşık olmuş görünüyordu.

"En büyük ve en kötü alfayı bulacağını söylediğinde..."

Adam hafifçe eridi, parfümü şekerli tatlı bir bulut gibi etrafında uçuştı.
"O mükemmel."

Şüphecililiğimi gizlemeye çalışmalıydım ama şokun etkisiyle bunu yapamayacak kadar derindim ve Adam'ın aşk sarhoşluğundan kaynaklanan sersemliği bana bakarken kayboldu.

"Yani, o benim için mükemmel," dedi yüzü kızararak ve boğazını temizleyerek. "Bu gece sürü olarak pek iyi bir izlenim bırakmadığımızı biliyorum ama çocuklar çok daha normal ve iyi. Onları seveceksin. Ve Eve tüm bu ters giden kurtarma görevi olayını atlattığında ve biz de senin güvende olduğundan emin olduğumuzda-"

"Ben güvendedeyim. Güvende olduğumu söyledim," diye tersledim.

Adam gözlerini kırıştırdı. "Biliyorum ama... Yani, istediğin tam olarak bu değildi, değil mi? Bir motorcu barı, etrafı çevrili bir sundurma ve tavan arası bir yuva değildir," diye güldü.

O haklıydı. Yavaş yavaş kendimi bulsam da bar ideal değildi. Ama beni geriyordu.

"Benim bir yuvam var, beni seven bir alfam var-"

"Boğazında da çürükler var," dedi Adam gülümsemesini azaltarak.

Kızardım, bir elim Chance'in izlerini kapatmak için kalktı. "Betamdan istediklerim."

Adam gözlerini kırıştırdı ve hafifçe gevşedi. "Tamam. Bu çok şirin. Isırık istemediğimden değil." Boğazını bana doğru uzattı ve daha önce deneyip de saymayı başaramadığım izleri gösterdi.

Çiğneme oyuncağı gibi görünüyordu. Görünüşe göre, Adam'ı öldürmeyi düşünmek, sonunda onu işaretlemek için sahiplenici bir ihtiyaca dönüşmüştü. Yine de bunu "sevimli" bulmadım.

Adam yerleşti ve birbirimize baktık, kardeşlik ve şimdi bir şekilde yabancıydık da.

"Sadece mutlu olmanı istiyorum," dedi kaşlarını çatarak. "Seninle ilgilenecek iyi bir sürüye sahip olmanı."

büzerek bir nefes verdim ve öne doğru eğilerek alnımı Adam'ın omzuna yasladım. "Teşekkür . Bunu ben de istiyorum."

"Bir yolunu bulacağız ufaklık," diye fısıldadı Adam. "Artık birlikteyiz."
Başıımı salladım ve göğsümde kıvrılan şüpheyi bastırmaya çalıştım.

37. AYI

(Topuklarını yere vurdu. Faith'in duyguları takip edilemeyecek kadar hızlı değişiyordu. Gecenin şokundan mıydı, yoksa

Saldırı, adrenalinin onu vahşi haline geri döndürmesi ya da Adam'ın onu tekrar dışarı çekmesi... Ama henüz bir saniyeden fazla bir süre tek bir duygu üzerinde karar kılmamıştı. Kabinden kalkıp King'in ofisine yürümek ve kendimi bir güvenlik battaniyesi gibi ona sarmak istedim. Ama bunu yaparsam, Adam'ın alfalarından birinin ya da birkaçının beni kovalayacağından emindim. Ve eğer bu kadın Eve ise, tekme yi yerdim.

Benim karşımda, yine kabinin kenarında oturuyor, bir salatalık kadar soğukkanlı görünüyor ve sırayla her birimize bakıyordu. Kabinin iç tarafında oturan Garrett kaşlarını çatmış, sanki omegalarımızı kontrol ediyormuş gibi Ghost'un omzunun üzerinden salona bakıyordu. Benim Faith'le olduğu gibi onun da Adam'la iletişim halinde olduğunu varsayıyordum ve Eve'in bu kadar vurdumduymaz kalmayı başarması bana ilginç geliyordu.

Dördü de bir askerdi, saldırının başından beri bu çok açıktı. Ben de öyleydim ama görünüşe göre pratik yapmıyordum. Ve şimdi özel olarak aşağılanmıştım.

"Yani Omikron yüzünden tehlikede olmadığını söylüyorsun?" King sordu. "Şart değil," dedi Rory. oturuyordu, kocaman ve aynı şekilde taş suratlı.

Eve, "Onlar kendi kuyruklarını kovalıyor, biz de onları avlıyoruz," dedi.

Rory ona ters ters baktı, o da ipeksi bir gülümsemeyle ve kalın, siyah kirpiklerini kırıştırtarak karşılık verdi.

Garrett, "Şu anda zaten parasını bir omega'nın izini sürmek için endişelenecek kadar organize olmaları *pek olası değil*," diye önerdi.

Camlar arkamda şingirdiyordu, Chance ve sürünün son üyesi Jamie, gaz kutularını fırlattıkları kırık pencereyi temizlemek için birlikte çalışıyorlardı.

King, "Faith için internette bir tür tuzak kurulmuş," dedi ve karşımızdaki üç alfa hep bir ağızdan gözlerini kıstı.

"Faith ve Adam'ın kullandığı sunucuda," diye açıkladım.

Garrett, "Ah! Doğru, pardon, Adam'la ben aradık," dedi. "Omikron'un bir kez girdiğini biliyorduk ve tekrar girmeyeceklerine güvenmiyorduk. Girişler için IP adreslerini toplayan bir balıkçı botu kurduk. Faith giriş yapmaya çalıştığında seni bu şekilde bulduk."

"Ve sen de bizi kontrol etmek için gelip bisikletini benimle birlikte bıraktın?" Ghost Garrett'a sordu.

Omuz silkti ve başını salladı. "Motosikletin arkasında bir kamera var ama fazla bilgi alamadı."

Eve, "Tüm gözetimimiz sadece Faith'in sizde olduğunu ve eskortlar olmadan yerleşkeden ayrılamayacağını kanıtladı," dedi.

King homurdandı. "Onu esir tutmuyorduk, onu koruyorduk. Wasted'ı kığımızdan yakaladık ve sırada uluslararası bir kaçakçılık çetesi var sanıyorduk."

"İyi ki yapmamışsın," dedi Eve soğukkanlılıkla. "Bu gece bir şey kanıtladıysa, o da bir omega'yı korumak için ne kadar hazırlıksız olduğundur."

King ve ben hırladık ama arkamızdan Jamie seslendi: "Eve, sakın ol."

"Neyse ki sürüm sadece Faith'i geri almayı hedeflememiz konusunda ısrar etti," diye devam etti Eve.

"Bunu da başaramadın," diye mırıldandı Ghost nefesinin altından. Masanın bizim tarafında bir sarsıntı oldu ve King Ghost'u tekrar susturdu.

"Ne sıklıkla vahşileşiyor?" Garrett bana sordu.

Omuz silktim. "Tehdit edildiğinde ya da koruyucu hissettiğinde," dedim. "Kızgınlık döneminden beri o kadar derin değil."

Garrett ve Eve birbirlerine baktılar ve Eve'in gözleri bana döndüğünde yarılmıştı. "Kızgınlığı geçti mi?"

Yavaşça başımı salladım, tehdit gevşekçe otururken bile kaslarım bir saldırıya hazırlanıyordu. "Onu buraya sakladığımızda gelmeye başladı. Ben... bu kulübe katılmadan önce omegalar için bir hizmet alfasıydım. Bir alfayla ya da alfasız bu ateşin üstesinden gelmek için ihtiyaç duyacağı şeye sahip olduğundan emin oldum."

Eve gözlerini kırpmadan önce bana bir süre daha öyle baktı, tüm gerginlik bir anda yok olmuş, ateş sönmüş gibiydi. "O ve Adam birbirlerinin yanında rahatsız oluyorlar. Neden?"

"O iyi mi?" Rory Garrett'a sordu, o da yanıt olarak havada bir el salladı.

Garrett, "Mutlu, üzgün, endişeli, her yerde," dedi. Rory'nin kaşları daha da çatıldı ve sonra bana ters ters bakma sırası ona geldi.

"İnanç da aynı. Muhtemelen karışımda bağlanmamış alfalar olduğu içindir," dedim.

Odanın geri kalanı hep birlikte bana bakmaya başladı. İçimi çektim. Hizmet verdiğim süre boyunca fazladan eğitim almıştım ama bunların çoğu lisede sağlık derslerinde öğretilmemiş değildi. Onlara da dikkat değil.

"Bir ailede birden fazla omega olması o kadar yaygın değildir. Genelde omegalar sürülerini bir araya getirecek yaşa geldiklerinde diğer omegaları tehdit olarak görürler. Faith ve Adam kaçarken birlikte bastırıcı ilaç kullanmaya devam ettiler. Ona kulüp ortamında yardımcı olması için hafif ilaçlar aldık ama bunlar içgüdülerini susturmak için değil. Adam potansiyel bir rakip. Kişisel olarak değil ama temelde, biyolojik düzeyde," diye açıkladım.

Garrett kaşlarını çatarak, "Ateşi yeni bitmişti, giriş uyarısını alınca hemen buraya geldik," dedi.

King bana, "Kokusunu bile sevmiyorum," dedi.

Omuz silktim. "Fark etmez. Faith'i bu konuda rahatlatacak bir bağ yok. Seni çalabilir. Kız da onu çalabilir," dedim Rory'yi göstererek.

Eve sakince, "Yapamaz," dedi ve Rory ona ancak saygılı sayılabilecek bir bakışla döndü. Bağ kurmuş başka bir alfa tanıımıyordum ama çok fazla kadın alfayla da tanışmamıştım. "Ama anlıyorum. Yakınlarda kalacağız ama bu arada ne yapacağımıza karar verene kadar ikisini de rahat bırakacağız."

"Ne demek istiyorsun, *karar vermek* mi?" King sordu ve sesindeki hırıltıyı güçlükle bastırdı.

Eve ona göz kırptı. "Bir omegayı, sürüsünden olmayan düzinelerce alfayla çevrili bir yerde tutmaya niyetli misin?"

"S r s nden olmayan bu kadını da mı yanına almak niyetinde olduğunu *söylüyorsun*?" King hırladı.

"Bu ikinize de ba lı değil," dedi Chance, yanımda belirerek ve gözlerini King'e dikti. "Bear ve ben Faith'in sürüsüyüz."

"Adam onun kardeşi," dedi Eve. "Onu burada, belirsiz bir ortamda bırakmamıza izin vermeyecektir. Ve ben de buna meyilli değilim. Çok fazla alfayı bir araya kavga etmeleri için bir oyuncak sallandırdığınızda neler olduğunu biliyorum."

A zımı açtım, savaşmak için gerilmi tim ki yorgun bir dalga ba ın içinden bana seslendi ve aklım başıma geldi. "Geç oldu. Faith çok yorgun ve bize ihtiyacı var. Eminim Adam da aynı şeyi hissediyordur. Yarın tekrar gel ve daha fazla konuşalım ama Chance'e katılıyorum. Faith'in kaderi ona bağlı ve o ve ben onun kararının arkasında duracağız."

King kısık bir sesle, "Adam şimdiye kadar onun güvenliğiyle ilgili yeterince karar verdi," dedi.

Diğer grup King'e bir dizi bakış fırlatırken ayağa kalktım -koyu bir bakış,  a kın bir bakış, hatta Jamie'den daha düşünceli bir inceleme. Başka bir şey s ylenemeden salonun kapısı gıcırtyla açıldı. Eve ayağa kalkarak masadan kalktı ve ben de salona doğru döndüm.

Faith ve Adam el ele yürüyorlardı ama ikisi de tamamen rahat görünmüyordu. Onlar yaklaşırken kollarımı açtım ve Faith tereddüt etmeden karde inden ayrılıp yanıma geldi. Adam'ın da aynısını Eve'e yaptığını görecek kadar göz ucuyla baktım, Garrett da ikiliye katılmak için ayağa kalktı.

"İyi misin prenses?" King beni kabinden dışarı kadar takip ederek sordu.

Başını salladı ve hınzırca bir düşünceye karşı koyamadım: *Eğer onunla ba  kurmuş olsaydın, yalan söylediğini anlardın.*  imdi bunu söylemenin zamanı değildi.

"Burada mı kalacağız?" Adam sordu.

"Hayır, yuvana ihtiyacın var," diye cevap verdi Eve ve sesi bana bile hipnotik ve kadifemsi geldi. G r nd    kadar kötü ve so uktu,

Adam'la konuşurken kadının içinde bariz bir sıcaklık vardı. Faith için endişeleniyordu, bu da omega'ma iyi bakacağımı kanıtlamak için ona yeterince uzun süre tahammül edebileceğim anlamına geliyordu.

Jamie King'e, "Eğer için rahat ederse yarın tekrar geliriz," dedi.

Havva hafifçe sırtarak Adem'e, "Yarın tekrar geliriz," dedi. Kral homurdandı ama itiraz etmedi.

Adam gözlerini açarak Faith'e baktı ve havadaki acı paniği neredeyse tadabiliyordum. Kız kardeşinden aylardır ayırdı, onu daha yeni bulmuştu ve bu gece muhtemelen kafasındaki gibi bir kavuşma olmayacaktı.

"Bu süre zarfında ona iyi bakacağız. Söz veriyorum," dedim.

Faith beni sıktı ve sonra kayarak uzaklaştı ve Adam kendini ona doğru attı. Onların kucaklaşmasını izlerken kendi göğsüm sıkıştı, birbirlerine sarıldıklarında çaresiz, rahatlamış ve gergindim. Faith kardeşinin kulağına bir şeyler fısıldadı ve o da iç çekip başını sallayarak sarktı.

"Yarın," diye mırıldandı.

Adam'la tekrar ayrıldıklarında şans Faith'i benden önce yakaladı. Barın penceresi , camlar temizlenmişti, havada hâlâ hafif bir acı gaz kalıntısı vardı. King sabahleyin gecenin enkazıyla uğraşacak, Rider ve daha fazla açıklama yapacak ve onları haklı çıkaracaktı. Şimdilik iki grup halinde ön kapıya doğru yürüdük, Adam'ın sürüsü ve Faith'inki, eğer King ve Hayalet'i de sayarsam. Onlar bile ben saydım.

Kapıya ulaştığımızda Faith, "Seni seviyorum, biggo," dedi.

Adam düzensiz bir kahkaha attı ve Eve mırıldandı. "Seni seviyorum ufaklık," dedi ama kapıda öylece durup ona baktı.

Eve uzandı ve onun çenesini okşadı. ", şekerim."

Dışarı çıktıklarında Faith içini çekti ve King kapıyı arkalarından kilitleti.

King geri dönerken Faith, "Üzgünüm," diye söze başladı.

"Yapma." Başını salladı ve ona baktı. "Kırılan camlar ve moraran gözler bir yana, bu gece iyi haberler vardı, değil mi prenses?"

Hemen cevap vermedi ve başını hafifçe salladı. Sinirden köpürüyordu ve ona Kral'ın ne kadar kızgın olduğunu anlatmak istedim.

Eve'in onu fikrine kapılmıştı.

King'in bakışlarını tutarak, "Bu gece hepinize yuvada ihtiyacım var," dedi.

Başını salladı. ". Benim de biraz uyumam lazım, hadi gidelim."

Endişe bağın içinde uçup gitti ve ben gülümsedim.

"Ben de mi?" Hayalet sordu.

Kulübün önünde Chance'le ilgili oldukça şaşırtıcı açıklamasını yaptığından beri Faith ve Ghost'u daha çok birlikte görüyordum. Chance olmadan Faith'le nasıl birlikte olduklarını henüz bilemiyordum ama sürüde başka bir alfa olması fikri içimi rahatlatmıştı.

"Sen de," dedi, yorgun bir şekilde başını sallayarak, Chance ve beni ellerimiz onunkilere bağlı olarak merdivenlere doğru sürükledi.

Şafağa çok az kalmıştı ve King'e sabah yapılması gereken işlerde ve konuşmalarda yardım etmem gerekecekti. King dağılmıştı ve Hayalet de biraz kan revan içindeydi ama kulüp sessizdi ve yuvaya bütün ama yorgun parçalar halinde dönmeyi başardık. Diğerleri soyunurken ben de Faith'i soydum ve saçlarını koklamak için başımı eğdim.

"Sabah yıkanırız," diye mırıldandı.

Üzerimdeki tişörtü çıkardım ve başının üzerinden aşağı indirdim, cevap veren gülümsemesini görmek için çenesini kaldırdım.

"Önce sen," dedim.

Faith omzumun üzerinden yuvaya girmek için onu bekleyen diğer üç adama göz kırptı. Kızarıp kızarmadığını görmek için hava çok karanlıktı ama kocaman ve gürültülü bir esneme sesi çıkarırken bir anda yok olan küçük cinsel ilgi baloncuğuna kıkırdadım. Eğildi ve sonra yuvaya doğru kaydı.

"Hepimiz nasıl uyuyoruz bilmiyorum," diye mırıldandı Chance ama onu takip etti.

Ben de aynısını yaptım ve onun iki yanında yerimizi aldık, Faith'in kalçası karnıma sıcak bir şekilde yaslandı. Sırada Hayalet vardı, yuvanın loş ışığında kısa bir süre göz kırptı ve derin nefes aldı.

"Vay canına," diye fısıldadı, gözleri kararmıştı.

"İşte," diye talimat verdi Chance, diğer tarafını okşayarak.

Geriye sadece bir adam kalmıştı. King açık perdelerin arasında durmuş, Ghost'un yastıklı yuva duvarı ile Chance'in sırtı arasına sıkışmasını izliyordu. özmek istemediği bir bulmaca gibi bize dik dik bakıyordu. Arkamda neredeyse hiç yer yoktu ve King beni kaşıklamaya çalışırsa ülmemek için kendimi zor tutacaktım.

Faith, "Kral," diye mırıldandı ve bacaklarını biraz araladı.

Bir kez başını salladı, başını hızlı ve kararlı bir şekilde salladı ve sonra içeri tırmandı, dizlerine uzandı ve kalçalarına doğru çekti ve kendini onun üzerine örttü. Göğüsleri yastığı oldu, bacakları sırtına ve battaniyelerden birini üzerimize çektim.

Faith iini çekti, bir kolu King'in sırtına dolanırken diğeri elimi sıkmak için uzandı.

"İşte bu," diye fısıldadı, kelimelere zar zor ses veriyordu. Ve mutlu bir şekilde bağın içine batıyor, yerleşiyor ve gecenin pürüzlerinin kaybolmasına izin veriyordu.

Biziz, diye düşündüm. *Biz onun sürüsüyüz.*

Işıkları kararttım ve bağın yoğun rahatlığında ona katıldım.

38. HAYALET

(Hance'in kıcı sikimi kucaklıyordu. Yuva ev, destansı seks ve en üst düzey am gibi kokuyordu ve ben

Sert duvar ve zar zor tutunduğum yatağın kenarı. Vücudumun yarısı hissini kaybetmişti ve bir saattir uyanıktım, sadece dönebilmeyi ya da herhangi bir yöne uzanabilmeyi diliyordum. Cennetteydim.

Sonunda, güneş Bear'ın yatak penceresinden yuvaya parlayacak kadar yükseldiğinde, yatağın diğer tarafından bir hışırtı duyuldu.

"Duş alacağım," diye fısıldadı Bear ve homurdanarak cevap veren King oldu, bir adam yuvadan dikkatlice sürünerek çıktı.

King'in ya da Faith'in kımıldamasını bekledim, yatakla duvar arasındaki aralıktan çıkmak için biraz manevra alanı bulmayı umuyordum ama bir an için hiçbir şey değişmedi. Kumaş hışırdadı, nefes derinleşti ve ben gözlerimi kapadım, mükemmel rahatsızlığa teslim oldum, Chance'in kokusu burnumu gıdıkladı. Sonra yuvada yumuşak, ıslak bir emme sesi yankılandı ve nefes nefese, kadınsı bir inilti ile cevaplandı.

Sikim seğirdi.

Bir gözümü açtım ve King'in Faith'in göğüslerine gömülüşünü izlerken sıcaklık boyuma kadar yayıldı, içinde uyuduğu tişört sadece ona öpmek ve emmek için yer açacak kadar yukarı itilmişti. Hâlâ onun üstünde yatıyordu, sakallarının arasında yutulmadan önce kremi tenine bir anlık bir bakış sunuyordu, ama Faith'in zevkle alay eden gevşek ifadesi beni perçinlemek için yeterliydi.

O kadar güzeldi ki, dudakları dolgun ve ayırık, kirpikleri yanaklarında kalındı. Dizleri yukarı doğru bükülmüş, King'in etrafında kenetlenen bronz kalçaları ortaya çıkmıştı. Eğer sevişmeye başlarsa Chance'in yanaklarının arasında tam bir ereksiyon olacaktım ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu ama yine de öyle olmasını umuyordum. Faith'in kokusu her nefeste boğazıma şurup gibi yayılıyordu ve King emmeye ve kemirmeye devam ederken o da kendini King'in karnına sürtüyordu.

"Kralım," diye yalvararak onun başına uzandı.

Aniden ayağa kalktı ve gömleği göbek deliğine kadar çekiştirmeden önce, onun geri dönmesi için yalvaran pembe, ıslak bir meme ucunun tatlı ve kısa bir görüntüsünü yakaladım. Ona sırtıyordu, daha önce King'de hiç fark etmediğim bir şekilde hınzır ve yakışıklıydı, gerçekten ve nadiren mutlu görünüyordu.

"Gidip temizlenmem lazım," diye fısıldadı ona.

"Piç kurusu," diye tısladı, dişlerini ona doğru göstererek. Adam boxer külotunun içinde yarı sertti ve yuvadan çıkmadan önce tişörtün içinden meme ucunu cimcikledi.

"Seni meşgul edecek bir sürü oyun arkadaşın var prenses," dedi.

King giyinirken Faith inleyerek yüzüstü döndü ve ben de pembe pamuklu iç çamaşırının içindeki kıcına baktım. Chance de onu takip etti ve tekrar kalçasına sokulduğunda uyuyup uyumadığından emin değildim. Sonunda yatakta kendime yer açabildiğimde nefes nefese ve sonra doğrudan artık sertleşmiş olan sikimin üzerine yuvarlanırken homurdandım.

Hareketsiz duran sol koluma kan hücum etti ve iğne batması hissiyle inledim. Sırt üstü yatana kadar gevşek uzuvlarımı salladım ve Faith'i yan yatmış, yumuşak bir gülümsemeyle beni incelerken buldum. Dün gece korkmuş ve sessiz kalmıştı. Hâlâ kendimi toparlamamı bekliyormuş gibi bilmiş, eğlenmiş ve belli belirsiz sabırsız bir ifadeyle tekrar bana baktığını görmek güzeldi.

Bakışları üzerimde gezindi ve kalçalarıma ulaştığında kaşları zıpladı. "Sana da günaydın."

King yatak odasının kapısını kapattı ve Bear duşta mırıldanıyordu ve ben de ilk sabahımda Chance'in yanında yatarken taş gibi . Huzuru istemedim, Faith artık kendini daha iyi hissettiği için dışarı atılmaktan korkuyordum.

"Günaydın," diye .

"Alabilir miyim?" Faith elini yataktan kaldırıp Chance'in sırtının üzerinden bana doğru uzatarak sordu.

Ne yapabilirsin? Düşündüm ama gözleri iç çamaşırımın içindeki ereksiyonumdaydı. *Daha öpüşmedik bile!*

Ama başımı sallıyordum. "Uh-huh."

Faith'in gülümsemesi büyüdü ve Chance'in karşısına uzanıp ince bir kumaş tabakasının arasından uzunluğumu ellemeye çalışırken düşünceli bir şekilde mırıldandı. Eli sıcaktı, kavrayışından emindim ve kolanımı ve uzunluğumu incelerken avucuna doğru eğildim. İç çamaşırımın bel bandı, sikim özgürlük için tekmeler atarken karnımın üzerinde açılıyordu.

Faith bunu kabul etti ve bel bandını aşağı doğru itip elastik kısmın kesemin altından ısırmasına izin vererek beni teşhir ederken nefes almayı bıraktım. Dokunuşu hafifledi, parmak uçlarıyla alay ederek ucumu daire içine aldı ve sonra uzunluğuma doğru ilerledi.

Kalçalarımı tekrar eline doğru kaldırırken Chance yastıklara homurdandı. "Seni azgın."

Faith bana sırtıttı. "Aleti çok güzel."

Eli sikimin üzerinde çok güzel görünüyordu, diye düşündüm, çöl güneşinden bronzlaşmış, parmakları neredeyse beni tamamen çevreleyecek kadar uzun.

Chance yuvarlandı, kolunu ona çarptı ve ben inlerken elini boyumda aşağı yukarı gezdirmesini sağladı. Chance ona katılmadan önce gözünü bile kırpmadı, taşaklarımı kavramak için elini aşağı indirdi, beni inletti ve ucumda sıvı bir damlama yarattı.

"bak," diye geveledi Chance.

"Lanet olsun," diye mırıldandım.

Ama Faith doğrulup Chance'in kucağına eğildi ve dili taze prekumu yalayana kadar eğildi. "Mm!" Gözleri büyüdü ve ben dişlerimin arasından nefes almaya çalıştım.

"İyi mi?" Chance sordu.

Başını salladı ve ona gülümsedi. "Denemek ister misin?"

Onlar benim uzunluğumu mıncıklayıp okşarken bile bir şekilde orada değilmışim gibi hissediyordum. Gözlerinin üzerimde olmasını istiyordum ama yine de bedenimin basitçe kullanılmasını seviyordum, sanki paylaşılacak bir oyuncakmışım gibi.

Chance başını yaslamak için bir kolunu arkaya katlayarak, "Benim için getir," dedi.

Beni sıkı ve Faith beni tekrar dudaklarının arasına alıp kuvvetle emerken uzunluğumla oynadı.

"Oh, Tanrım!" Dudaklarının arasından yukarı doğru ittim ve sonra Chance'in çekişi beni tekrar yatağa yatırdı. Faith sikimi sanki bir milkshake pipetiymişim gibi çekti. Gözlerim şaştı ve nefes nefese kaldım.

Dudakları şişmiş bir halde aniden ortaya çıktı ve sonra beni elinden bırakarak Chance'e doğru döndü ve ona benim aromamla dolu bir öpücük sundu. Chance onu yaladı, dilleri kısa süreliğine göründü ve taşaklarımı kavrayarak beni yerimde tuttu. Öpüşürken inlediler, birbirlerine doğru yumuşadılar, tüm bunlar olurken ben onların yanında nefes nefese ve muhtaç bir şekilde yatıyordum, ihmal edilmiş ve heyecanlanmışım.

Faith uzaklaşırken Chance, "Bu iyi," diye mırıldandı. "Daha fazlasını mı istiyorsun?"

Faith'in gözleri benimkilere kaydı ve evet demesi için ona yalvarmak üzereydim. "İkinizi birlikte izlemek istiyorum."

Chance'in eli kısa bir süreliğine sıkılaştı ve ben de bir feryat kopararak onun tutuşuna doğru sallandım. "Tamam. Onun için beni dışarı çek."

Serbest bırakıldım, terk edildim ve dizlerimin üzerine çöktüm, Chance'i tekrar ağzıma almak için sabırsızlanıyordum. Affedilmeyi hak etmeye başladığımdan beri onunla öpüşüyorduk ama o hep Faith'in yanına dönüyordu. Onu kıskanmayı bırakıp kendimi ikisini de kıskanırken bulmuştum; onlar geceleri birbirlerine sarılıp yuvada birlikte uyurken ben boktan yatak odama dönmek zorunda kalmıştım. Ta ki dün geceye kadar.

Her gece davetimi geri kazandığımdan emin olmalıydım. Faith, kalçalarını kısa bir hareketle kaldırarak Chance'in boxer'ını aşağıya doğru itti,

ve kendimi onu görünce dudaklarımı yalarken buldum. Haftalar . Yuvarlanıp aşağı doğru kayarken iç çektim. Chance'in parmakları sakalımı yakaladı ve bakışlarıyla buluşmak için yüzümü yukarı kaldırdı.

"Beni bitirme. Bu sabah ikiniz de sikileceksiniz," dedi.

Yüzümü avucuna çevirdim, derin nefes aldım, beni kavradığı yerden kendi kokumu aldım, önümdeki teni öptüm.

"Seni özledim," diye fısıldadım.

Chance sessizdi ve ben temkinli bir şekilde başımı kaldırdım, bakışlarındaki sıcaklığı, yüzündeki yumuşak gülümsemeyi yakaladığımda hâlâ şaşırıyordum. O lanet bakış. Ve artık benimdi.

"Ben de seni özledim," dedi yavaşça. "Ama bu şimdi daha iyi."

Başımı salladım, zorlukla yutkundum ve Chance sakalımı tekrar çekiştirdi. Bu daha iyiydi ve kalıcı olması için bunu hak etmem gerekiyordu.

Başımı eğdim, sikine uzandım, dilimi uzunluğuna doğru gezdirdim ve kavrayışında sertleşmeye başladığında gururla inledim.

"Memnun etmek için çok hevesli," diye fısıldadı Chance Faith'e, ben onun boynunu özensiz öpücükler ve uzun yalamalarla köpürtürken. "Beni emmek için acınacak kadar çaresiz. Seni yerken de nasıl olacağını merak ediyordum."

O konuşurken nefes nefese kalmıştım, bir elimle onu okşuyor, diğer elimle taşaklarını hafifçe kavırıyordum. Onu boğarken demir gibi sert olmasını istiyordum.

"Onun düğümünü ister misin?" Chance ona sordu.

"Onunla ne yapacağını bilir miydi?" Faith sordu.

Sorusu ve alaycı spekülasyonları karşısında inledim. Bu oyunu içgüdüsel olarak mı anlamıştı yoksa Chance ona açıklamış mıydı? Umurumda değildi. Bear duştan çıkarken kendi kendine gülüyordu ve ben Chance'in aletini höpürdeterek emerken dairenin kapısı bir kez daha açılıp kapandı.

"Düğümünü omega için nasıl kullanacağını biliyor musun?" Chance bana sordu.

Onu dudaklarımın arasına sıkıştırdım ve uzunluğuna doğru mırıldandım, yaladım ve başımı hafifçe salladım.

Faith dudak büktü. "Ona öğretmek zorunda kalacaksın. Görünüşe göre o da nasıl sakso çekileceğini bilmiyor," dedi tırnaklarıyla saçlarımı okşayarak. Sonra elini yumruk yapıp köklerimi çekti ve beni Chance'in sikinin üzerine itti. Ben öğürdüm ve Chance inledi, sonunda girdi.

Sikeyim. Mükemmel.

"Bu daha iyi," diye övdü Chance - o ya da ben; fark etmezdi.

Faith'in dediği gibi berbat bir haldeydim. Dünyanın ona uygun ayakkabıları nasıl dolduracağını bilmeyen bir alfaydım. Faith'in eli gevşedi ve ben sızlandım, ama o sadece beni bir kez daha okşadı, nefes almak için geri çekilmeme izin verdi, sonra boynumun arkasını kavradı, beni Chance'in şaftının üzerinde sallanmaya zorladı, hevesle yutarken onu boğazıma geri oturttu.

"Evet, ," diye nefes nefese kaldı Chance. "Onu daha derine it."

Faith'in parmakları saçlarımda dolaştı ama beni zorlamadı. zorunda değildi. Chance'i nasıl yutacağımı, bu açıdan daha fazla öğürmememe neden olsa bile boğazımı sikmesine nasıl izin vereceğimi biliyordum. Gözlerim sulandı ve Chance'in başparmağı yanağımın ıslaklığını okşadı. Faith beni tekrar havalanmaya zorladı ve gözlerimi açtığımda ikisinin de bana ikiz sevgi dolu ifadelerle baktığını gördüm.

Bunun aşk mı, saplantı mı yoksa benim çarpık kafam mı olduğunu bilmiyordum ama onları elimde tutmak, beni ellerinde tutmalarını sağlamak zorundaydım.

Adam'ın alfası Eve, sürüdeki bağlanmamış alfaların Faith'i endişelendirdiğini söylemişti. Chance'in Faith'le bir bağ kuramamakla ilgili sözleri kafamın içinde çınılıyordu. Aptal kafamda korkunç ve mükemmel bir fikir oluşuyordu.

Faith'in tutuşunu görmezden geldim, ağzım genişledi ve dudaklarım aç bir şekilde Chance'in uzunluğunda çalıştı, kasıklarının üzerindeki koyu renkli saçlara sokulana kadar dilim kaygan teninde kıvrandı. İnledi ve ses o kadar nadir ve güzeldi ki başım döndü.

"Dur," diye nefes nefese kaldı.

Hemen geri çekildim, nefesimi tuttum ve sonra ulaşabildiğim tüm tenini öptüm - kalçalarını, taşaklarını, boyunu, karnını. Chance nefesini tutmuştu ve hem Faith hem de o beni okşuyorlardı, ikisinden gelen onay ve kafamdaki fikir gergin bir enerjiye karışıyordu.

Kalçalarını okşarken ve kalça kemiğinin üzerinden öperken ellerim ve ağzım titredi.

"O çok tatlı," diye fısıldadı Faith.

Chance güldü ama hâlâ parmaklarını saçlarımda arasında olduğumdan daha yumuşak bir dokunuşla gezdiriyordu. Bacaklarını benim için açtı.

iç uyluğundaki bir izi emdi.

" geçmeyi bırak," dedi Chance, sesi .

Ben de öyle yaptım. Ağzımı açtığımda Faith'in nefesi kesildi, dişlerimi Chance'in etine geçirdiğimde bir şok kaçtı. Bir çığlık attı, eli saçlarımda sıkılaştı, beni çekmeye çalıştı ama bir kolumu bacağına doladım ve tuttum. Dişlerimin iç kısmını yaladım, kanının tadıyla inledim.

"Ne oluyor , Ghost?!" Chance bağırdı.

Göğsümde bir öfke patlaması oldu, bir bıçak doğrudan kalbime saplandı, ondan bana doğru bir elektrik akımı yayıldı. Öfke bekliyordum ama heyecandan da ürperdim. Chance'in tutuşu sıkıydı ama ben onu tekrar yaladığımda bacağı gevşedi.

Nazik bir el enseme kelepçeledi ve sonra sıktı. "Bırak onu," dedi Faith.

Artık çok geçti. Bağ kurulmuştu, şaşkınlık ve merak, hüsrân ve kırıklığı. Dişlerimi açtım ve ısırık izini emerek hızla yaladım. Göz ucuyla Chance'in tısladığını ve sikiinin sallandığını gördüm.

"Hayalet," diye tersledi Faith.

Endişe Chance'ten bana ve tekrar bana doğru yayılırken omuzlarım kamburlaştı. Onu bir kez daha yaladım ve sonra onlara baktım. Şoktan betleri benzleri atmıştı ve Faith'in bakışları çok sertti.

"Bağlara ihtiyacın var," dedim ona. Gözlerini kırptırdı ve Chance inledi. Dudaklarımı yaladım ve yara izine baktım. Kırmızıydı, hâlâ tazeydi ve yırtılan etin etrafı şişmeye başlamıştı. Bakışlarımı ona çevirdim. "Onunla bir bağ kurmak istiyorsun."

Kaskatı kesildi, öfkenin yerini şok almıştı. Umut. Yine heyecan, yine kızgınlık.

Faith gözlerini devirip başını sallayarak, "Ah, seni lanet olası pislik," diye nefes aldı. "İzin istemen gerektiğini düşünmedin mi?"

"İstedim ama hayır demeni istemedim."

Dudakları birlikte büzüldü. Başımı yavaşça eğdim ve Faith'in gözleri kısıldı, ben izi yalayıp geçerken beni izliyordu. Bakıma ihtiyacı vardı. Çok iyi bir alfa olmayabilirdim ama bunu biliyordum.

Chance artık benimdi. Duyguları ayaklanıyordu, öfke öne çıkıyor ve sonra daha umut verici duygular altında tekrar kayboluyordu.

"Sen iyi misin?" Faith Chance'e sordu.

Derin nefesler alarak göğsü kabarmış bir halde yatağa doğru sarkıyordu. "Onu hissedebiliyorum."

Bu doğrudu! Kafamdaki karmaşayı Chance'e doğru ittim. Tüm o kıskançlık, özlem, yuvada, sürüde, *onlarla* birlikte olma arzusu. Kabul edilmeyi, onlara *dokunmayı* ne kadar çok istiyordum. Yarayı sardım ve elimden geldiğince paylaştım, duyguları değiştikçe rahatladım.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor," diye mırıldandı. "Kızgın kalmaya çalışıyorum ama o çok..."

"Acınası," diye mırıldandım kalçasına doğru.

"Tatlı," diye fısıldadı Chance ve ben donakaldım.

"Tatlı mı?" Faith sordu.

"Ve senin gibi açgözlü," dedi usulca. "Bu kalıcı."

Benimkini. Gurur ve kararlılık göğsümde kabardı. İşaretimi bir kez daha yaladım ve tekrar yukarı baktım. Faith hâlâ bana bakıyordu. Chance'in yanında dizlerinin üzerine oturmuştu ve uzanıp iç çamaşırını çıkarmadan önce bir kez daha ona, emzirdiğim ize baktı. Kokusu baş döndürücüydü ve yatağa doğru kayarak kalçalarını ayırdığında ağzım hemen sulandı.

"Benimkini eşleştir," dedi.

Chance inledi ve baş döndürücü bir zafer içimden geçerken güldü. "İstedliğini elde ediyor olman cezalandırılmayacağın anlamına gelmez," dedi bana.

"Onun umurunda olduğundan değil," diye alay etti Faith, ama dudakları şimdi seğiriyordu.

Gerçekten hak ettiğim şeyin yuvadan olduğunu çok iyi biliyordum. Kesinlikle benim olmayan bir şeyi almıştım, en azından Chance yalvarmadan. Ama bu anı *kazanacaktım*. Her günün her lanet saniyesinde, bu ikisini benimle bağ kurdukları için nasıl mutlu edeceğimi bulacaktım.

"Önce öp," dedi Faith.

Kendimi yukarı çekmeden ve Faith'in üzerinde durana kadar bacaklarının etrafında sürünmeden önce Chance'e son bir yalama verdim. Chance yan yatmış bizi izliyordu, parmağı izimin etrafında amaçsızca geziniyordu.

"Benden emin misin?" Başımı eğmeye başladığımda Faith sordu. Kaşları çatılmıştı, dişleri alt dudağını kemiriyordu.

"Öyleyim, ama bunu sana soran ben olmalıyım."

"Neden şimdi başlıyorsun?" Chance alaycı bir tavırla düşündü.

Faith bana göz kırptı, sakalımı taramak için uzandı. Gözleri yüzümde geziniyor, beni inceliyor, çok şey görüyordu. "Ben de öyleyim aslında."

Nasıl olabilirsin? Sormak istedim ama kelimeler ona geri aldıramayacak kadar harikaydı ve fikrini değiştirmeden önce ağzını ağızıma alarak üzerine çullandım. Dudakları tatlıydı ve ben onu öperken mırıldandı, hevesle Chance'in tadını arıyordu. Beni yönlendirirken elleriyle boğazımı kavradı. Düzinelerce kadını öpmüştüm ama bu seferki yeni ve kafa karıştırıcıydı, sanki sıfırdan başlıyormuşum gibiydi.

Benim gergin olduğum yerde o kendinden emindi. Tanrı aşkına, nasıl öpüşüleceğini biliyordum -on iki yaşımdan beri yapıyordum- ama bunu doğru yapmak her zamankinden daha önemliydi ve bu bilgi beni beceriksiz yapıyordu.

"Tam bir pisliksin," dedi Chance iç çekerek ve nedense bu hakaret beni rahatlattı.

Dilimi Faith'inkine değdirdim ve elimi gömleğinin altından geçirerek sırtını göğsüme yasladım. King meme ucunu emerken çıkardığı sesi hatırladım ve dudaklarına, çenesine geri dönmeden önce dilinin ucuna aynısını yaparken kendim için kazandım.

Ben onun çenesini kemirirken Faith kulağıma, "Bana ısırığını ver, Ghost," diye fısıldadı.

"Ama ona karşı daha nazik ol," diye ekledi Chance. "Orospu gibi acıtıyor."

"Acıyabilir, umurumda değil," diye mırıldandı.

Doğrudum ve tişörtünü çıkardı. Yuvasında huzur içinde, sol göğsünün etrafında neredeyse iyileşmiş bir diş izi çemberi, başının etrafındaki saçları buruşmuş resminde durakladım. Görünüşe göre

Onu minibüste bulduğumuzda cılız ve açlıktan ölmek üzereydi, ama şimdi karnının, göğüslerinin ve kalçalarının tüm eğimleri ve kıvrımları sergileniyordu, aşağıya baktıkça gürleşiyor ve kızarıyordu.

Kalçalarının arası parlıyordu. "Kaygan," dedim aşağıya bakarken sırtarak.

"Tatma sırası sende," dedi kışkırtıcı bir şekilde gerinerek.

İnledim. Yarı sertleşmişim, daha önceki çalışmasından sonra ihmal edilmişim, ama karnımın üzerine doğru kayarken, yüzüm o koyu pembe dudakların önünde gezinirken, kapüşonlu kıvrımlar ıslak ve parlaktı, aletim yatağa karşı protesto ederek sallandı. Her nefes alışımda onun parfümünü içime çekiyordum, kafam bulanıklaşıyordu. Neden buradaydım? Plan neydi? Ağzıma almak dışında hiçbirinin önemi yoktu.

Dudaklarımı onun etrafına doladığımda Faith'in nefesi kesildi ve ben de onun iniltisine katıldım, çünkü seksini dilliyordum, hevesle onun derinliklerine dalıyordum, kendimi bu lezzetin içinde boğmak istiyordum, ağzımı, sakalımı, ciğerlerimi ve burnumu kaplamasına ihtiyaç duyuyordum.

Chance'in kahkahası kulağımdaydı, sisi kesiyordu ve sonra eli sıcak bir şekilde sırtımda gezindi. Aç hırıltılar ve mırıltılar ve özensiz, müstehcen ıslak sesler onun kahkahasına ve onun nefes nefese, yüksek soluklarına katıldı.

"Sanırım dağınıklığın en iyi nerede işe yaradığını biliyoruz," dedi Chance. "Onu meşgul et, kuşum. Bir planım var."

Faith saçlarımı kavrayıp kalçalarını ağzıma sokarken kafa derim ağrıyordu. Dilimi onun içinde çalıştırdım ve yüzümü becerirken mırıldandım, utanmaz, gürültülü ve tatlı, tadı dilime ve boğazıma akıyordu.

Tamam. Demek omega olayı buydu. Rider ve Skid'e bir omegayla sikişecek kadar şanslı olurlarsa nasıl bir *orospuya* dönüşeceklerini söylemek istedim ama bunun nasıl bir his olduğunu bilmeyi hak etmiyorlardı.

Kıçımda tanıdık bir sondalama dokunuşu belirdiğinde, Faith'e doğru inledim ve hava almak için yeniden yüzeye çıktım.

"Onu çok yaklaştırdın," dedi Chance ve ben gözümü kırptırdığımda Faith'in vahşi gözlerle baktığını ve alnından memelerine kadar kızardığını gördüm. Muhtemelen sakalım yüzünden seksi şişmiş ve kıpkırmızı olmuştu.

Havayı yumrukluyor, geri dönmem için yalvarıyor. "Onu ısırdığında boşalmasını sağla."

Başımı salladım, tekrar aşağıya daldım, şapırdattım, yaladım ve içine soktuğum iki parmağın etrafında sıkıca kenetlenmeye başladığında inledim. Kalçalarını elime doğru iterken klitorisini , etrafında bir daire yaladım ve sonra Chance kıcımlı soğuk kaplarken nefes nefese çekildim.

"Nazikçe," diye hatırlattı.

Bu anı bencilce uzatmak, Faith'dilime boşalmasını ve saatlerce yüzümde gezinmesini istiyordum ama Chance bağda acele ediyordu, kararlıydı ve onlar için ne kadar iyi olacağımı kanıtlamam gerekiyordu. Kalçasını Chance'i ısırdığım yerden öptüm, parmaklarımı Faith'in içine soktum, sanki Chance'in hickey izlerinden birini yapmaya çalışıyormuşum gibi derisini emdim. İnliyordu ve elime sürtünyordu, parmakları sanki tutuşunu kaybediyormuş gibi saçlarımın arasında kayıyordu. Bu iyiydi. Acele etmem gerekiyordu.

Ağzımı açtım, dişlerimi etinin etrafına doladım ve Faith inledi, ani bir fışkırma ve salıverme püskürmesi elimi ıslattı. Ve sonra Chance'in parmakları zorla kıcıma girmeye başladı. Çenem refleksle gerildi, dişlerim yırtılmadan önce kısa bir süre kazdı. Chance kıcımlı gererken ve Faith sızlanırken kendimi hareketsiz kalmaya zorlayarak içinde hırladım.

Bir şekilde Chance'ten daha hafifti ve aynı anda o kadar çok şey oluyordu ki, bağı gerçekten hissetmem bir anımı aldı. İçime süzülürken ürperdim. Tanrım, çok tatlıydı, göğsümde ipeksi bir halat gibi dolanıyor ve sahiplenici bir vaatle sıkılaşıyordu. Geçmişte kaçtığım bir tutuştu bu, bana tutunan bir kadın, ama Faith'e erişimi kendim vermiştim, kalıcı ve derin, ve şimdi rahatlamaya benzer bir şeyle ona teslim oldum. O benim, ben de onundum ve artık bunu değiştirmek, kaçmak yoktu.

Ve sonra birbirlerini buldular. Birlikte bağırdık, şimşek ve saten birbirine karıştı, daha da sıkılaştı. Bağ aniden sıcaklıkla doldu ve...

Oh, Tanrım.

Sevgiler.

İnledim, dişlerimi açtım, ağzım yaranın etrafında dönüyordu, yarayı açıklıkla emziriyordum, aramızda buluştular ve beni birbirimiz için olması gereken duyguların içine çektiler. Gözlerimi sıkıca kapattım ama bu yoğun mutluluğu, istekli bağlantıyı engelleyemedi. Benim için. Benim için değil. Önemli değildi. Gözlerim yaşardı ve sonra eller saçlarımdaydı, sırtımı okşuyorlardı, ikisinden gelen bir teselli vardı. Muhtemelen hak etmediğim ama de beni şefkatle saran bir teselli.

"Nefes alamıyorum," diye tısladım ve yaradan uzaklaştım.

"Şşş, evet yapabilirsin, buraya gel," dedi Chance, beni dizlerimin üzerine çekerek. Bu sadece parmaklarını kığımın derinliklerine itti ve Chance serbest kolunu göğsümün etrafına sararken aletim heyecandan salyalar akıttı. "Rahatla," dedi ama bağdaki yatıştırıcı dokunuş Faith' geldi. Yanakları kızarmış, alnı terlemişti ve bize gülümsedi.

"Omega'mızı düğümleyeceksin," diye mırıldandı Chance kulağıma. "Önce onu biraz becermene izin vermeliydim, ama bize çok iyi bir hareket yaptın. Her neyse, sana onu nasıl iyi hissettireceğini öğretmek istiyorum. Buna ihtiyacın var, değil mi?"

İnledim ve başımı salladım, Chance de göğsümü okşadı. Bağ bir kilise çanı gibi çalarken nasıl da düzgün düşünabiliyordu, neşeli ve parlak ve-

Aşk, ve o benim bile değildi.

"Onun dikkatini dağıtacak tek şey bu," dedi Faith, doğrulup bana doğru uzanarak.

Beni aralarına aldılar, Faith yanaklarımı kavrayıp beni uyuşmuş bir öpücüğe çekti, Chance beni aşağı iterek üstüne yatmamı sağladı. Ama kimsenin sikimi yönlendirmesine gerek yoktu. Sanki Faith'in sadece benim uzunluğum için bir güdümlene cihazı varmış gibi o sikici yolunu buldu.

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım, onun açıklığına battım, kaygan ve yakacak kadar sıcaktı. Çekilmeye, içgüdüsel olarak pompalamaya başladım ve Chance'in eli sırtıma bastırdı.

"Hayır, sonuna kadar gir," dedi ve ben tereddüt edince kığıma baktı.

Ve sonuna kadar girdik, o benim içime, ben onun içine. Kendi lanet yumruğumdan başka hiçbir şeyi düğümlememiştım ve birden

kadife bir boğulma hissi beni sardı. Kükredim ve Faith altımda çırpındı ve bayıldı, basınçla yükseldi.

Chance'i ısırmamın cezası olarak beni öldürmeyi planladıklarını fark ettim. İşte böyle. Mükemmel, cennet gibi, mutluluktan uçan bir cinayet.

Chance'in siki kıcıımı acıtıyordu. Çok uzun zaman olmuştu, ama Faith'in düğümümü sıkarak, istekli ve kendinden emin bir şekilde alttan bana binmesinin boğucu zevkiyle rahatlatıcı bir tezat oluşturunuyordu. Chance beni içine doğru itti ve Faith nefes nefese kalıp titreyerek beni ateşle yıkadı. Elleri her yerimdeydi, okşuyor ve kavlıyor, saçlarımı çekiyor, kalçalarımı itiyordu.

Aralarındaki nesneydim, aşklarını ifade etmeleri için yüklü bir ip, birbirlerini becerecekleri bir beden. Faith'in kıcını sertçe kavrayarak kendimi sabitledim. Uyluk iç kısmındaki izim kalçamda kanıyordu, sanki zaten yeterince kaygan değilmiş gibi. Chance'in dudakları omzumun üzerinden geçerken inledim.

Ve sonra beni ısırdı.

Beni Faith'in içine sokarken, düğümümü onun içinde döndürüp öğütürken, onu başka bir orgazma zorlarken ve doğrudan ruhumdan bir tane koparıırken bile uludum, sertleştim.

Isırığımı hak etmelisin.

Faith'in omzuna doğru hıçkırdım ve o da çenemi öptü. Sevgi çiçek açtı, ip kalınlaştı ve sıcaklık ellerinin tenimdeki her dokunuşunda, Chance'in dudakları omzumda, Faith'inki yüzümdeydi.

Chance'in elleri kollarımda gezindi, benim ellerimi onun teninde buldu, tutuşumu gevşetip yatağa taşıdı, parmaklarımız birbirine dolandı.

"Artık benim," dedi.

Faith çenemi dişleyerek, "Benim," diye mırıldandı.

Chance'in tarif ettiği hareketi taklit ederek sallandım, onun inlemesine ve Faith'in zevkle sızlanmasına neden oldum.

"Evet, devam et," diye yalvardı Faith. Ne kadar hoş bir sestir bu; bir omega'nın benim alfa içgüdülerime verdiği emir.

"Hadi onu mahvedelim," dedi Chance, omzumdaki bağı olan ve olmayan ısırtığı öperek.

Chance'in kalçaları esnedi ve ben de onunla birlikte hareket ettim, ikimiz de inliyorduk, Faith haykırıyordu.

Ve bu içimden geçen bir kordon değil, üç ucu olan bir düğümdü. Birbirlerini seviyorlardı ve onlar benimdi. Onları sahiplenmişim ve onların sevgisini de sahiplenecektim. Bunu hak edecektim. Her saniye, şimdi başlayarak.

39. İNANÇ

Ben karton kutuya uzandım, son dondurma külahını çıkardım ve Adam onunkine dört tane koyduğumu fark etmeden önce paketini açtım. İki. Kendi hatasıydı. Konuşmayı kesmedi.

"Ve sonra Eve ona tüm parasını az önce serbest bıraktığımız kadınlara bırakan bir son vasiyetname çekti ve kelimenin tam anlamıyla onu _."

"Bu yasal mı?" Bir başka dehşet verici zafer öyküsünü önce hikâyesini durdurarak sordum.

Adam homurdandı ve eriyen dondurma külahını havada salladı. "Uzaktan değil ama işe yaradı. Kızlardan birini kontrol ettik. Artık buna itiraz edecek kimse yok."

Mırıldandım ve Adam bir nefes alıp durdu, külahı ısırdı.

Açık garaj kapısından sürülerimizin birbirine karışmasını izledim. Ghost heyecanla Eve'in arabasını Adam'ın sürüsüyle tartışıyordu ve tam da dükkândaki kendi bisiklet koleksiyonunu göstermeye başlamıştı ki kadın gruptan ayrılıp bize doğru yöneldi.

Adam'ın siyah askeri sınıf giysiler içindeki sürüsünü görmek biraz yardımcı oldu -aslında neredeyse kulübün etrafındaki manzaraya uyuyorlardı- ama bir avcının ölümcül sinsiliğini gizlemek mümkün değildi. Yırtıcı bir tişört, papatya desenli ayakkabılar ve yüksek topuklu spor ayakkabılar giyiyor olsa bile.

"Bana ayırır mısın?" Eve piknik masamıza geldiğinde sordu.

Ben donup kaldım ama Adam başını salladı ve Eve'e sırtıttı. "Ama paylaşacağım." Kûlahın *en iyi* kısmı olduğu belli olan alt yarısını havaya kaldırdı ve Eve teklife boğucu bir sırtışıla karşılık vererek eğilip bir ısırik aldı.

"Rory'nin canı çok sıkılıyor. Git tatlı dille seni daha fazla erzak almak için markete götürmesini söyle," dedi Eve.

Adam güldü ve yanımdan kalkarken sertleştim. "Anlaştık. Herhangi bir isteğiniz var mı?"

Eve omuz silerken neredeyse utangaçtı. "Neyi sevdiğimi biliyorsun."

"Bulabildiğim en baharatlı şey, anladım," dedi Adam ve beni alfasıyla baş başa bırakarak uzaklaştı. Topuklarının üzerinde dönerek durakladı. ve parmağıyla Eve'i işaret etti. "En iyi davranış."

"Scout'un onuru, şekerim," diye mırıldandı Eve.

Sonra karşımdaki koltuğa doğru sallandı, tarçın rengi sıcak gözleri bana doğru kaydı. Ağzım kurumuştı ve arkadaşlarımdan herhangi biri endişelenmeden önce içimde çalan içgüdüsel alarmı bastırmaya çalışıyordum. Adam'ın beni bu kadınla yalnız bırakmasını istemiyordum, hele de diğer herkes bu kadar uzaktayken. Onlardan herhangi birinin daha yakın olmasının, Adam'ın bu öğleden sonra kafamı doldurduğu hikâyelerdeki pek çok erkeği öldürdüğü gibi beni de hızlı ve etkili bir şekilde öldürmesini engelleyebileceğini düşünmüyordum.

Eve'in gözleri yavaşça kırıştı ve bakışları bana bir kediye , kirpiklerinin kısa süreli kıpırdanışındaki güven taklidi.

"Ben de taze bir bağı ve kavgadan sonra iyi bir sevişmeyi severim," dedi.

Yüzüm sıcacık kızarıırken elimden aşağı dondurma damladı. Eve dirseğini piknik masasına dayadı ve çenesini elinin topuğuna dayadı, dudaklarında dingin bir gülümseme vardı. Bear da Ghost'un bağıнын kokusunu hemen almıştı, şaşırtıcı derecede sakindi. Hâlâ oldukça tazeydi ve Ghost iyileşmeyi tamamlamadan önce lekeye sürtünebilecek bir şey giymek yerine etek giymiştim.

"Merkezleyici," diye devam etti Eve. "Güven verici, hatta."

"Bu yüzden mi kardeşimi yetmiş beş kez falan ısırdın?" Sözcükler ağızımdan çıkıverdi ve ardından nefesimi içime çektim.

Uluslararası tetikçi kadını kışkırtmayın, diye bağırdım içimden.

Eve sadece güldü. "Hem öyle, hem de tadı şeker gibi," dedi. "Ama dün gece kendimi tuttum. Onun yerine yine Rory'yi ısırdım. Neredeyse kardeşin kadar güzel yalvarıyor."

Kocaman, dövmeli, çatık kaşlı alfanın bu kadının ısırığı için yalvarması fikri gözlerimi açtı. Yine de bugün son derece rahat görünüyordu.

"Tanıştığımız gün Bear'ı ısırdım," dedim.

Eve gözlerini kırıştırdı. "Onu ısırdın mı?" Başımı salladım ve gözleri Adam ile Rory'nin arka taraftaki bakkala doğru yürüdükleri yere kaydı.

"Yine de bağlayıcı gibi bir şey yaptı." Tuhaf bir konuşmaydı ama umarım Adam değişiklik olsun diye dişlerini Eve'e geçirme fırsatı bulmuştur.

"Merak uyandırıcı," diye mırıldandı Eve. "Onu neden ısırıldığını biliyor musun?"

Bir yandan düşünürken bir yandan da eriyen dondurma yalıyordum. "Tam olarak hatırlamıyorum. Evim gibi kokuyordu, ya da - bildiğim evim gibi değil, ama evde olmanın nasıl bir his olduğunu biliyor musun? Her neyse, korkmuş ve kızgındım, o da benim için kafesin içine uzanıyordu..." Kaşlarımı çattım. "Kendini güvende hissettiği için mi yoksa tehdit altında hissettiğim için mi onu ısıırıyordum bilmiyorum."

"Muhtemelen ikisi de," dedi Eve, bakışlarını uzun süre tutamayacak kadar niyetliydi. "uzun süre vahşiydim. Bunu kontrol etmeyi, çalışmam gerektiğinde içgüdülerimi bir kenara bırakmayı öğrendim. Ekstra korumaya ihtiyacım olduğunda onları tekrar ortaya çıkarmayı. Bana her zaman, tüm kurallardan ya da mantıktan daha iyi hizmet ettiler."

"Bu yüzden mi Adam'ı ısırdın?" Ben sordum.

Havva homurdandı. "Adam'ı ısırdım çünkü onu öldürmemi engellemek için beni zor duruma sokan küçük, sinsi bir dolandırıcı. Yani, evet," dedi sırtarak. "Sanırım içgüdüselidi."

"Ve bundan pişmanlık duymuyor musun?" Bear ve King'i, hatta şimdi de Ghost'u düşünerek sordum.

Eve ağır ve yorgun bir sesle iç çekti ve kalbim Adam için sızladı. "Sürüme söyleme ama... hayır, sürü arkadaşlarımı ısırıldığım için pişman değilim," dedi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

bir an sonra duraksadı. "Şey, kıcıma uygunsuz bir şekilde yerleştirilmiş bir ısırik dışında. Garrett *günlerce* sızlandı. Çok sinir bozucuydu."

Gülüşüm beni hazırlıksız yakaladı ve Eve'in cevap olarak verdiği utangaç gülümseme de öyle.

"Burayı seviyor musun?" diye sordu.

Etrafımdaki kuru, seyrek manzaraya, binaların alçı duvarlarından dökülen boyalara, makine ve yağla dolup taşan garaja, bira şişeleriyle parıldayan yanık varillerine baktım. Ghost'un kahkahası gürültülüydü ve mutfakların pencerelerinden heavy metal müzik sesi yükselmeye başlamıştı - kızlar akşam için temizlik yapmaya ya da yemek pişirmeye başlamışlardı.

",... sürümü seviyorum," dedim, dilime dolanan kelimeye gülümseyerek. Artık küçük de olsa bir sürüye sahiptim ve King hâlâ yanımda değildi. "Hayal ettiğim gibi değil ama sadece... bir yerde olmak ve bir sonraki koşmamız gereken yeri planlamamak güzel."

Eve'in burnu kırıştı ve ben de Adam'ın son birkaç haftalık seyahatindeki tüm heyecanını hatırladım.

"Adam Charger'dan bir malikane gibi bahsediyor," dedim, kadına iltifat etme dürtüm beni şaşırtmıştı. "Sanki dünyanın en iyi yuvasıymış gibi."

"Siz farklı insanlarsınız," diye gözlemledi Eve.

Tartışmak için ağızımı açtım ve sonra tekrar kapattım. Elbette biz farklı insanlardık. Her zaman öyleydik.

"Banliyöde bir evimiz var," dedi Eve yavaşça, bakışları uzakta. "Charger'ı tercih ettiğimizi düşünüyorum, ama bir molaya ihtiyacımız olduğunda bizim için orada. Ama sizin için burası kalıcı mı?"

Dudaklarımı yaladım ve çöl havası yüzünden kurudular. Kontrplak ve ses geçirmez köpükten yapılmış bir yuvam vardı. Etrafım aynı anda hem gitmemi isteyen hem de benden bir parça isteyen alfalarla çevriliydi. Başından beri sadece iyi bir sürü bulana kadar kalacağım söylenmişti ama iyi sürü buradaydı ve bunun gelecek için ne anlama geldiğini bilmiyordum. King şu anda havada yazı tura atıyordu ve ben hâlâ hangi tarafa düşeceğini görmeyi bekliyordum.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Ben... onları istiyorum. Sürümü istiyorum."

"Çok fazla şey istemekten korkuyorsun," dedi Eve ve ben bunu ekledi, "Adam hâlâ korkuyor. Bunun üzerinde çalışıyoruz."

Onu sevdiğini fark ettim. Korkunç, ölümcül, soğuk ve biraz da acımasızdı ama kardeşimi seviyordu. Ve bu beni kazanmak için çok şey yaptı.

"Bir oyun oynamak ister misin?" diye sordu ve sorunun kafamın üzerinden yöneltildiğini anlamam bir anımı aldı.

Bağda serin bir çekilme hissettim ve sonra sıcak, tanıdık bir el sırtıma yerleşti. Chance'in keskin, inceleyen bakışlarına baktım ve gülümsemem içgüdüsel olarak yayıldı, onunki gözlerinin köşelerinde ima edildi.

Eve, Chance'e "Bir hedef tahtası fark ettim," dedi. "Pratik yapmak işine yarayabilir."

"Adam ve Garrett ona onaylamaz gözlerle bakmak için burada olmadıkları için böyle davranıyor," dedi Jamie, Chance'i masamıza kadar takip edip Eve ona ters ters bakarken masanın etrafından dolanarak.

"Bu da mı senin işin değil?" Ona sordum.

Eve'in tehlikeli atmosferinde bile gülümsemesi ipeksi bir hal almıştı. "Asla."

Eğer yanıt olarak yüzünü buruşturduysa bile, bu kesin olarak söylenemeyecek kadar belirsizdi. Chance sonunda ona, "Elbette," diye cevap verdi. "Sanırım sen de Bana öğretecek bir şey."

"Alçakgönüllülük," diye yanıtladı Eve sırtarak. "Bıçaklarım bagajda. Sana koçluk yapmayacağım ama dikkatle izlersen işe yarar bir şeyler öğrenebilirsin."

Bağı inceledim ve Hayalet merakla etrafımda dönerek Chance'te eğlence, kızgınlık ve ilginin bir karışımını bulduğumda beni takip etti.

Adam ve Rory ellerinde aşırı miktarda atıştırmalıkla geri döndüler, biz de garajın arkasına doğru ilerledik; çöl, Çıkmaz Sokak'ın yanından sıcak bir battaniye gibi yayılıyordu. Chance'in hedefleri derme çatmaydı, kontrplak tahtalar üzerine elle boyanmış kırmızı ve beyaz neredeyse dairelerdi. Garajın arkasında daha fazla masa, etiketleri güneşten solmuş eski bira şişeleriyle dolu fiçılar ve arzuyla vızıldayan sinekler vardı. Eve ve Chance ellerinde pırıl pırıl bıçaklarla dolu siyah kutularla göründüklerinde masaları gölgeye çektik.

Adam, "Umarım sürü arkadaşın kaybedenlerden değildir," diye mırıldandı ve Garrett gülerek ona dirsek attı.

Ghost ve ben birbirimize kısa ve kararsız bir bakış attık. İkimiz de Chance'in bir alfa tarafından alt edilirse nasıl tepki vereceğinden emin değildik. *Bu* alfa tarafından.

Ghost'un yanı benimkine bastırdı ve bağda beceriksizce hareket ettik. Düşüncesizce oluşmuştu, erkendi, ama göğsümde hissettiği neredeyse gergin tadı seviyordum, kulüp kardeşleriyle paylaştığı ukala kişiliğiyle o kadar çelişiyordu ki. Eli kucağıma indi ve kalçalarım refleks olarak birbirine çarptı ama benimle alay etmiyordu. Sırıttı, parmakları bacaklarımın arasında kenetlenmişti, baş döndürücü bir mutluluk bağı içinde bana kadar uzanıyordu.

Eve, Chance'e "Önce sen," dedi.

Onu daha önce de izlemiştim, her adımındaki ve esnemesindeki rahatlığı ve ustalığı, bıçağı hedefe doğru savuruşunu. Ghost ve ben, Chance'in kalesinden uzakta, ortanın sağına isabet ettiğinde irkildik. Gergindi.

Eve hiçbir şey söylemedi, sadece adam kenara çekilirken bekledi ve sonra kendi yerine geçti.

Onu tepeden tırnağa inceleyebilecek kadar geriye çekildi ve bıçağı, hedef tahtasının hafif ovalini ortalayarak ağır bir şekilde vurduğunda şaşırmadım.

"Yine," dedi Chance, birkaç adım daha yaklaşarak.

Eve tartışmadı, sadece başını salladı. "Bir sonraki halka yukarı," dedi ve sonra bıçak havada her dönüşünde güneş ışığını yakalıyor, tam olarak ilkinin üzerinde, sadece bir halka yukarıda duruyordu.

Chance başını eğerek, "Aşağıdan çal," dedi.

Fırlattı ve yine mükemmel bir şekilde yere düştü. "Şimdi hazır mısınız?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Chance bir an sessiz kaldı, bakışları .

"Anlayacak," diye mırıldandı Ghost, parmakları etimi hafifçe sıkarken.

Chance başını sallayarak,

"Hazır," dedi. "Rory, benimkini

al," dedi Eve.

Alfa, Eve'in bıçaklarını tahtadan çekti ve Chance kendini konumlandırırken kenara çekildi. Kısa bir süre yer değiştirdi ve sonra

bıçak fırlatılmıştı. Yere düşmeden önce nefesimi tutacak ya da kendimi toparlayacak zamanım bile olmadı.

Hayalet bağda gürlüyordu ama ben bekledim, Eve'in hedefi incelemesini izledim.

"Güzel," dedi, başını bir kez eğerek. "Daha iyi bir hedef bulalım."

Chance neredeyse hiç tepki vermedi, sadece başını kısa bir süre salladı ama ben onun için gülümsedim ve Ghost bir kez kıkırdadı, Chance gözlerini bize doğru çevirirken sıırttı. Kendisiyle gurur duyuyordu ve o duymasa bile biz bunu .

BIÇAK ATMA yarışması, garajın arkasındaki alanda hoparlörlerden rock müzik sesi yükselene, izgaradan havaya dumanlar yükselene ve sonunda biri eski varilleri boşaltma zahmetine katlanıp yeniden doldurana kadar kulübün geri kalan üyelerini de birer birer kendine çekti.

Garrett hedefe büyük, dallı bir bitki saplamıştı ve Eve ile Chance sırayla birbirlerine hangi dalı keseceklerini söylüyorlardı. Bazen çok küçük farklarla ıskalıyordu. Eve hiç ıskalamadı.

Her birkaç turda bir, diğer kulüp üyelerinden biri Chance ve Eve'e katılmayı aklına koyar, ancak gerçek uzmanlara meydan okumaktan daha iyi bilen bizler tarafından derhal aşağılanır ve kenardan alay edilirdi.

Garrett, sürülerimizin bir masada kümелendiği Ghost'a, "Onu bağladığın iyi olmuş," dedi. "Eve güzel ve ölümcül insanları toplamayı seviyor."

Bear ve Ghost iki yanımda oturuyordu ve güneş batarken ve kokuları keskinleşirken onların sıcaklığı arasında rahattım.

"Chance'i almaya kalkarsa başına bela alır," diye mırıldandım.

Hiçbirimiz bir lokma daha yiyemeyene kadar masaya tabak tabak yemek getiren Rory bana doğru bir gülümseme fırlattı. Başta düşündüğümünden daha kibardı, o ve Jamie sürünün geri kalanından daha sessizdi, güçlerini dengeliyorlardı. Daha önce hiç alfaların

Havva'ya yaptıkları gibi başka bir alfa, aynı zamanda açgözlü ve gururlu, ama açıkça Adem'i de önemsiyorlardı. Alışılmadık bir sürü dinamiği ama işe yaradı.

Bir bıçak sola ve çöle doğru çılgınca sallandıktan sonra başka bir alfa hedef tahtasından yuhalanarak uzaklaştırılırken kalabalığı araştırdım. King metrelerce ötede kulüp üyelerinden biriyle konuşuyordu, yüzleri rahat ama dikkatliydi. Geceyi ittifakları üzerinde çalışmak için kullanıyordu ve bu beni koltuğumda kıvrandırdı. Onu şu anda sevdiği hayattan koparmak istemiyordum ama başkan olarak konumunun beni gerçekten omega yapmasını engelleyebileceği düşüncesinden de nefret ediyordum. Onu kaybedebilirdim. Birimiz ya da ikimiz de eninde sonunda uzaklaşacaktık. Belki ben bile sürümü alıp giderdim. Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor. King'den vazgeçmeye hazır değildim ve vazgeçeceğim anı düşünmek bile istemiyordum.

Sıcak bir kol omzuma dolandı ve aynı anda büyük bir el benimkini kavradı. Bear elimi kucağına çekerken Ghost beni kendi tarafına çekti, ikisi birlikte sessiz bir teselli ve bir sıcaklık dalgası sundular. Bu kombinasyon göğsümdeki kalp ağrısı kadar güçlüydü ve hepsi birlikte gözlerimdeki yaşların şişerek sıcak damlalar haline gelmesine neden oldu. Gözyaşlarım dökülmeden önce yüzümü Ghost'a çevirdim ve o da bana sokularak gözyaşlarımı sakalıyla sildi. Ucuz bira, ızgara dumanı ve ağzımı sulandıran o baharatlı tatlılık gibi kokuyordu.

"Her ne olursa olsun, arkanı kolluyorum, kaygan," dedi yumuşak bir sesle.

Güldüm, yanaklarımdaki son ıslaklığı da onun tişörtüne sildim ve oyuna geri döndüğümde Chance'in bizi izlediğini gördüm. Bileklerini çevirirken bağdaki desteğini yankıladı, bıçaklar hazır.

"İşte," dedi Eve, hedefe dikilmiş karışık ve budanmış dalların arasından uzanarak küçük ve gizli bir dalı işaret etti.

Chance güldü ve kollarını silkerek başını salladı. Neredeyse imkânsız bir hedefti, gecenin karanlığında görülmesi zordu ve diğer dalların arkasına sıkışmış olduğundan ulaşması da zordu. Ama Eve uzaklaşırken reddetmedi, sadece yerine geçti.

Kalabalığın kenarında itişip kakışan bedenler, daha iyi bir görüntü elde etmek için yer değiştiriyordu. Chance'in kardeşi Rider'ın hareketini izlerken kaşlarımı çattım.

Ön tarafa doğru. Ghost nefesini içine çekerek yanımda daha dik oturdu ve ben de elimi kalçasına koydum.

"Chance onunla başa çıkabilir," diye mırıldandım.

"Bu, Rider'ın taşaklarının tekmelenmesine ihtiyacı olmadığı anlamına gelmez," diye mırıldandı Ghost.

Homurdandım ama sonra Chance harekete geçti, hafif ve belli belirsiz bir hareketti bu. Nefesimi tuttum, bıçağın tahtaya çarpma sesini duymazdan geldim ve Chance'in omuzlarının hafifçe gerilmesini izledim.

"Küçük kardeşin bir kızdan dayak yiyor, Ride," diye seslendi Skid kalabalığın diğer tarafından.

"Şaşırdık mı?" Rider sordu.

Yanımdaki Ghost homurdanarak ayağa kalkmaya çalıştı, elim ve onu zapt etmeye çalışıyordum. Eve dönmedi ama elinin hızlı hareketini yakaladım, bıçak beceriksizce savrulmuştu.

Ya da hiç beceriksiz değildi, kabzası Rider'a, tam bacaklarının arasına saplanırken fark ettim. Adam homurdandı ve kadın yavaşça ona doğru döndü, gözleri sahte bir masumiyetle onu tarıyordu. Garrett ve Adam kıs kıs gülüyor, Jamie başını sallıyor ve Rory gergin bir hazırlıkla onu izliyordu.

"Tüh," dedi Eve, Rider'ın kasıklarına bakarak. "Kaçırdım. Küçük bir hedef sanırım."

Chance hepsini görmezden gelerek tekrar fırlattı ve bıçağı bir kez daha tahtaya çarptı, ilkinde sımsıkı yapıştı. Ama bu sefer Eve'in seçtiği küçük dal yana yattı ve temiz bir şekilde kesildi. Bir tezahürat yükseldi, Rider ve Skid'in hakaretlerinden elde etmeyi başardıkları herhangi bir kahkahadan daha yüksek ve doluydu. Chance tezahüratlara da aynı gergin sükûnetle aldırmadı ve Eve'e doğru eğilerek kulağına yumuşak bir sesle konuştu. Eve başını salladı ve ikisi birlikte masamıza doğru ilerlediler.

Adam, Havva yaklaşırken genişçe esnedi ve gözleri ağırlaşmış bir halde Garrett'in yanına doğru sarktı.

"Yola çıkmaya hazır mısın şekerim?" Eve ona sordu. Adam bana doğru baktı ve o da bana kısa bir süre gülümsedi. "Yarın tekrar gelebiliriz."

Adam bu kez hevesle başını salladı. "Anlaştık. Yorgunum. İyi misin?" diye sordu bana.

Chance kollarını omuzlarıma doladı ve beni kendisine yaslanmam için geri çekti. Adam'a "Ben iyiyim," dedim. Dinlenmek için sürümle baş başa bir gün geçirebilirdim. *Bu doğru değil. Kardeşini aylardır görmedin,* diye hatırlattım kendime.

Yine de, gece için vedalaşmalarımızı bitirdiğimizde ve Adam ve ekibinin arabalarına doğru yürümelerini izlediğimde küçük bir rahatlama oldu.

Bear'ın eli kolumu okşadı ve ben de ona döndüm. de göz kapaklarım ağırlaşmaya başlamıştı. Bir gece önce pek uyuyamamıştık ve yeni bondmark'ım dikkat çekmek için kaşınıyordu.

"Sen... sen beni tutuyorsun, değil mi?" Bear'a fısıldadım, endişe garip ama ısrarcıydı. Chance'in elleri omzumda sıkılaştı ve Ghost irkilerek yanıma geldi.

Bear bu soruya şaşırmış gibi görünmüyordu, sanki bunu senette zaten okumuş gibiydi. "Nereye gidersek gidelim, birlikte gideceğiz Kelebek," diye yanıtladı.

İçimi çektim ve rahatladım.

"Şimdilik burayı yuva yapsak nasıl olur?" Chance önerdi. "Evet, lütfen," dedim, Ghost'un eline uzandım ve onu kolayca buldum.

Birlikte masadan kalkıp hâlâ birbirine karışan kalabalığın arasından geçtik ve ben bir kez daha King'i aradım. Ortadan kaybolmuştu, muhtemelen çalışmak ya da daha özel bir konuşma yapmak için ofisine gitmişti. Ama yanımda üç dava arkadaşım vardı ve onların sağlam desteği, göğsümdeki güç ve şefkatleri beni rahatlatıyordu. Yakalanmak istemeyen bir gelecek yerine, ulaşılabilir bir geleceği kucaklamaya başlamanın zamanı gelmişti.

40. KING

(Parmağımı Faith'in iç kısmında bulduğum oval izin etrafında gezdirdim. Uykusunda mırıldanıyordu, parfümü

Kafa.

Hayalet ona bağlanmıştı.

Bir hafta önce, resimde bile yoktu. Şimdi ise bir bağı vardı.

Tüm pazarlıklarımı, el sıkışmalarımı ve vaatlerimi bitirdikten sonra geldiğimde yuva karanlıktı, dördü birbirine dolanmış ve horluyorlardı. Bear haklıydı, Rider'a karşı oy kullanacaktım.

Onları istiyor musun?

Faith'in kalçalarının arasındaki yerime geri dönmeyi başarmıştım ve o da beni uykulu bir şekilde karşılamış, yüzümü karnına yaslayıp bacaklarımı yuvadan dışarı ellerini saçlarımda gezdirmişti. Zihinsel ve fiziksel olarak bitkin düşmüştüm ama uyuyamıyordum.

Artık iki alfası vardı ve Chance de en az biri kadar iyi olduğunu kanıtlamıştı. Bana ihtiyacı yoktu. Omikron parçalanıyordu. Wasted'ı halledebilirdim ve o da güvende olurdu. İyi bir sürüye sahip olacaktı.

Faith kıvranarak, "Kral," diye fısıldadı.

Kalçasındaki o lanet ize dokunmayı bırakmamıştım ama parmağım merkezine doğru yaklaşıyordu. Tatlı, kremi ve havadardı ve onu yudumlamak, tadını dilimde tatmak istiyordum.

İyi bir viski gibi. Kendi tarafıma geçtim ve karşı kalçasından çekiştirerek onu kendime yaklaştırdım, yatağın içinde döndürdüm.

Faith yumuşak bir sesle, "King, uyuyorlar," diye tısladı.

"Bırakın . Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun prenses," diye cevap verdim, sesim alçak ve sertti. *Ben de senin neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Sadece bunu sana verip veremeyeceğime henüz karar vermedim.*

Faith inledi ama yuvarlandı, dizlerini yatağa dayadı, amı yüzümün üzerinde duruyordu. Göz ucuyla Ghost'un taze ısırtığı benimle alay ediyordu. Kafamın içindeki kışkırtmayı görmezden geldim, uzandım ve Faith'i kışından sıkıca kavrayarak aşağı çektim. Onu ağzıma oturttuğumda yastığına doğru inledi, dili hırçın ve aç bir şekilde, önsöz söylemeden onu yalıyordu.

Klitorisini burnuma sürterek bana sürtünürken sııttım. Beni boşabilirdi ve ben de böyle mutlu ölebilirdim. Etini emdim, dilimi amına soktum ve bu sabahın bozamayacağı bir rüyaymış gibi davrandım.

Elimdeki kalemi Bear ve benim hazırladığımız listeye vurdum. Her maddenin üzeri çizilmişti. Kilise sabah yapılacaktı ve ben hazırdım. İstersem oylamayı erkene bile alabilir, kulübün teveccühünü ne kadar kolay kazandığımı Rider'ın burnuna sokabilirdim

Bardan bir kahkaha sesi geldi ve ben ofisimin kısmen açık kapısına baktım. Cana yakın olmam gerekiyordu ama son zamanlarda sadece biraz huzur istiyordum.

Tek istediğin bu değil.

Listeye kaşlarımı çatarak baktım, neredeyse kazandığım zaferi küçümsedim ve Faith'in kardeşiyle meşgul olup olmadığını ya da benim-

Kapı gıcırdadı ve Eve yürürken bakışlarım daha da kabalaştı. içinde.

Başka bir alfanın -daha *güçlü* bir alfanın- benim bölgemde dişlerimi kenara koydu. Bu kadının Faith'i kollarımızdan koparmaya çalışması, ondan daha fazla nefret etmeme neden oldu.

"Meşgulüm," dedim.

Eve kapıyı kapattı. "Umurumda değil," dedi omuz silkerek. Hırıltımı bastırma zahmetine girmedim ama Eve yılmamış görünüyordu.

Gözünü korkutmasını beklediğimden değil. Havlamasının da ısırması kadar iyi olduğunu çoktan kanıtlamıştı ve ben de yapacak havada değildim.

Eve, "Wasted'ları sadece inançları olmadığını fark ettiğimizde geçici olarak etkisiz hale getirdik," dedi.

Doğrudum, kafam netleşti. "Wasted'lar bizim sorunumuz. Ama kulüplerine saldırdığınızı duyduğumuzda bunun iyi bir haber olmadığını söyleyemem."

Eve masamın önündeki koltuğa oturdu, hareketleri kıvrımlıydı. "Adam onların kız kardeşi için daha fazla tehdit oluşturmayaacağını bilse kendini daha iyi hissederd. Faith'in de öyle hissedeceğinden eminim. Haddimi aşmak istemiyorum. Faith, Adam'a senin şu anki üzgün bahsetti," diye devam etti. "Kulübünüze yardım teklif etmek istiyorum. Kaba gelişimiz için bir özür olarak. Ve yolumuza devam etmeden önce meselenin çözüldüğünü görmek için."

Teklifi kafamda evirip çevirdim. Bunu kiliseye götürmek iyi olurdu. Benim lehime bir nokta daha. Ve Faith'in kardeşinden tekrar ayrılması anlamına gelse bile, bu kadının ve sürüsünün arkasını görmeyi umursayacağımı söyleyemezdim.

"Minnettarım," dedim başımı sallayarak. "Yarın bunu kulübe götüreceğim."

Eve bir kez başını salladı, dönüp kapıya doğru baktı ve ben onun ofisimden çıkmasını istedim. Kokusu agresifti ve beni gergin ve cesur bıraktı.

"Adam'ın adına minnettarlığımı ifade etmeliyim," dedi ve yavaşça bana döndü. "Şüphelerime rağmen, kız kardeşine iyi baktığınız çok açık."

Homurdandım ama ne diyeceğimi düşünmeden devam etti: "Adam kız kardeşinin tekrar yanında olmasından memnun olacak. Umarım kulüp üyelerinizden bazılarını kaybetmek sizin için geri tepmez."

Oturduğum yerde kaskatı kesildim, ellerim sandalyemin kollarını sıkıca kavradı. "Affedersiniz?"

Eve gözlerini kırıştırdı ve omuz silk. "Adam'ın artık kendi sürüsü var ama o ve Faith çok yakındı. Omikron'la diğerlerinden çok önce savaşıyorlardı.

ortaya çıktık. Sanırım Faith'le yeniden bir araya geldiklerine göre sonuncusunun gitmek için heyecanlanıyor."

Öfke damarlarımda kaynadı, aniden bastırdı ve önümde oturan bu alfanın keskin görüşü dışında oda sislendi.

"Hayır," diye .

Eve bir kaşını kaldırdı. "Hayır mı?"

"Hayır," diye tekrarladım. "Hayır, Faith'i almayacaksın. Hayır, onu tehlikeli görevlere göndermeyeceksin. Hayır, onu kafeste tutan örgütün peşine düşmesi için göndermeyeceksin."

"Kim demiş?" Eve soğukkanlılıkla sordu. "Bana diyor!" Ben de hırladım.

Ve bu kadar sakın kalabildiği için göğsümde vahşi bir yumrukla ondan nefret ettim. "Bu durumda senin fikrinin bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Yerimden sıçradım ve sandalyem geriye doğru kaydı ama o hâlâ o lanet sandalyemde gevşek ve rahattı. "Cehennem gibi değil. Faith kardeşini seviyor olabilir, belki de hayır diyemeyecek kadar çok, ama o, sen ya da açıkçası ondan başka hiç kimse umurumda değil. Yeterince şey yaşadı. Ve onu tekrar tehlikeye atmana izin vermeden önce senin küçük bıçak kutunu yerim."

Ben masamın üzerine çıkmaya çalışırken Eve'in gözleri hafifçe kısıldı. "Sen-"

"Benim omega'mı alamazsın!" Kükredim, sesim boğazımda irkiltici ama net ve kararlıydı.

Gözlerim kocaman açılmış, ellerim masanın üzerinde kenetlenmişti. Eve' dudakları kıvrılmıştı ve benim için kurduğu tuzağı aniden anlamış olsam da, sanki yıllar sonra ilk kez tam anlamıyla nefes alıyordum.

"Anlıyorum," diye mırıldandı.

"Siktir git," diye tükürdüm ama gözlerim kapıdaydı. Tekrar alfaya . "Onu gerçekten o hayata geri sokar ?"

Eve gözlerini devirdi. "Kadınları mı yoksa omegaları mı ya da özellikle Faith'i mi küçümsüyorsun bilmiyorum ama eminim o da yeteneklidir. Fildişi bir kuleyi hak etmiyor."

Öfkelendim. "Hayır, o istediği hayatı yaşamasını sağlayacak bir sürüyü hak ediyor. Herkesin yapmaya çalıştığı gibi değil..." Tekrar homurdandım, uzanıp elimle yüzümü tırmaladım.

Lanet olsun.

"Adam kız kardeşinin mutlu olmasını istiyor," dedi Eve, sonunda sandalyeden kalkarak.

Cevabımı geri aldım, göğsümde yeni bir aciliyet oluşuyordu. Masamın üzerindeki listeye baktım, her notun üstünü çizdim ve Eve odadan çıkarken dalgınca dinledim. Rider'ın suçlamalarını, Bear'ın bir şarkı sözü gibi kafamdan atamadığım sorusunu ve üst katta zar zor sığıldığım yuvayı düşündüm. Faith'in kulüpteki diğer alfalardan aldığı bakışları, ofisimin havasını nasıl kokladıklarını, gözlerinde her bir açıklık titreşimi olduğunu düşündüm.

Bu kulüp bir omega için uygun bir yer değildi. Ve Faith eninde sonunda gidecekti, yine de Eve'in tuzağına düşmemem gerektiğini bilmeliydim. Bear'ın Faith'i tehlikeye atmasına imkan yoktu.

Ama ya, diye fısıldadı aklım zehirli bir şekilde.

Oyları istiyor musun? Ben istedim. Kulübün beni tutacağını, görevimden alınmamı gerektirecek kadar kötü çuvallamadığımı bilmek istiyordum. Artık o oylara sahip olduğumu biliyordum ve zafer hafif bir memnuniyetti.

Omega'm.

Bir kez daha homurdandım ama beni duyacak kimse olmadığı için bir işe yaramadı ve ayaklarım -ve göğsümdeki hayvani davul sesi-beni çoktan ofisimden dışarı çıkarmıştı. Bar neredeyse hiç dolu değildi, sadece birkaç adamım bira içiyor ve pencerelerimizin dışındaki koyu gri bulutlara bakıyordu.

Bir fırtına geliyordu. Bu da Faith ve diğerlerinin tam olarak nerede olacağını bildiğim anlamına geliyordu.

"Yarın için hazır mısın, Kral?" Skid bardan seslendi.

Ona sert bir sırtış fırlattım, çok büyük ve manikti ve taburede geriye doğru sarsıldı. "Neredeyse," dedim ve omzumu arka kapıya attım.

Fırtına batıdan geliyordu, uzakta gri bir örtü vardı ve Faith'i kulübümün ve birkaç ziyaretçimizin arasında kolayca buldum, küçük bedeni çantasının içine sıkışmıştı. Ghost kolunu Chance'in omzuna dolamıştı ve Faith, Bear ve Chance'in ellerini ellerinde tutuyordu. Nerede olmak istediğimi ve kollarımı beline dolayarak onun arkasına doğru ilerledim. Nefesinin kesilmesi, başının göğsüme yaslanmak için geriye düşmesi karşısında zorlukla yutkundum.

Omega'm.

Bana doğru dönmeye çalıştı. "Hey, sen-"

"Benimle gel," dedim, aniden çok sabırsızlanmışım. Gözlerini kırıştırdı. "Fırtına yaklaşıyor."

"Birlikte izleyebiliriz." Belinden çekiştirdim ve onunla birlikte kalabalıktan uzaklaştım.

Kaşları çatıldı. "Kral..."

Eğildim ve alnına batan çizgileri öptüm. "Benimle gel prenses."

Dudakları ayrılmıştı, gözleri yüzümde gidip geliyordu ama onu diğerlerinden uzaklaştırırken beni takip . Bear'ın yüz ifadesi kendini beğenmiş bir ifadeydi ve Ghost da en azından kızgın görünmeyen Chance'e sırtıyordu. Hiçbiri önümdeki kadının yarısı kadar bile önemli değildi.

"Her şey yolunda mı?" Faith sordu, onu diğerlerinden uzaklaştırıp garajın arkasındaki piknik masalarına, gözden uzak bir yere sürüklerken uzun adımlarıma ayak uydurmak için koşuyordu.

"Bana ne istediğini söyle prenses," diyerek bizi durdurdum ve Faith iri gözlerle beni izlerken deri pantolonumu silktim.

"Neler olduğunu... bilmek istiyorum," dedi, deriyi kaba masanın üzerine bırakırken bana bakıyordu. "Kral mı?"

Kısa, küçük bir güneş elbisesi giymişti, onu göğsüme çektiğimde teninde kayan bir elbise. Onu öperken mırıldandı, yumuşadı ve sorularını unuttu, kolları omuzlarıma dolandı. Dudakları en sevdiğim meyveydi, yumuşak ve tatlıydı ve şimdi onlarla ziyafet çekiyordum. Kısa eteği yukarı kayd ve iki elimle kıcını kavradım, kalçalarını kendime çektim ve dudaklarından çıkan iç çekişlerini, şaşkın zevkin yumuşak küçük notalarını yalarken onu orada tuttum.

Rüzgâr bize doğru hızla geliyordu, hava yüklü ve ağırdı, Faith'ten aldığım her derin nefeste ciğerlerimi ıslatan nadir bir nem vardı.

"Söyle bana," dedim ağzına, geri çekildim ve çenesini ısırđım. Parmak ucumu külotunun kenarından, bir yanağından geçirip, sıcak ve yaklaşan yağmur kadar ıslak olduğı yere kadar indirdiğimde titredi.

"King, bu da ne-?" Sorusunu bir kez daha yutup onu bana sarılıp yumuşayana kadar kahkahası ağzımda boğuklaştı.

"Bana ne istediğini söyle."

"Sen," nefes aldı ve kalçalarını içime salladı.

Mırıldandım ve onu arasında baygınlık masaya indirdim. Elbisesinin önünde küçük bir düğme sırası vardı ve nefesini tuttuğunda hafifçe açıldılar. Fırtınanın uğultusu yaklaşırken düğmelerini açtım, güzel yeşil dantelli sütyeniyle göğüslerini ortaya çıkardım, bu da kızarmasını daha da pembe yaptı.

Başımı eğip sütyeninin etrafını öptükten sonra kuplarını aşağı doğru çekiştirirken Faith'in gözleri kapalıydı. Bear'ın ısırığı bana doğru parladı ve Faith'ten gelen yumuşak sızlanmayla inleyerek izi yaladım. Kemerimi ve pantolonumu karıştırdım, onun için hazır olmam gerekiyordu.

"Seni istiyorum, Kral."

Göğüslerine mırıldandım, ellerimi eteğinin altından geçirdim ve ayak bileklerini serbest bırakana kadar iç çamaşırını aşağı çektim. Kumaşı ceplerimden birine soktum, Faith beni daha sıkı kavrarken meme ucunu emdim.

Pantolonum kalçalarımın altına doğru kayıyordu ve onu iterek yolumdan çektim, sikimi sertçe okşadım. Faith'in elleri saçlarıma dolanmıştı ve ben de uzanıp gevşeyene kadar avuçlarını okşadım. Piknik bankının üzerine diz çöktüm, kendimi ona yasladım ve tekrar bakışlarını buldum.

"Söyle bana prenses," dedim ona gülümseyerek.

"Sikini istiyorum," diye sızlanarak kalçalarını daha da yaklaştırdı.

Kendimi Faith'in ipeksi ıslak amına soktuğumda ilk serin, ıslak damlalar sırtıma çarptı, vücuduna kolayca girdi, mükemmel bir uyum sağladı. İnledi ve bir yağmur damlası yanağına çarptı ve bir

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. Güldü, gözlerini kırpıştırarak bana baktı.

"Bununla ilgili hep bir fantezim vardı," diye mırıldandı gökyüzüne bakarak. "Yağmurda seks."

Ona sııttım ve düğümümün yavaşça şişmesine kadar içine girdiğimde yüzünün gevşemesini izledim. "Öyle mi?"

"Mm... Kestiğin yeri dağıtacağım, King," dedi ve kalçalarını yumuşak bir şekilde kaldırıp iterek benimkilere bastırdı.

Ön kollarıma kadar alçaldım, göğsümün onunkine baskı yapmasına izin verdim. Kumaşın meme uçlarına sürtünmesinden hoşlanıyordu ve ikimizi de daha sonra tamamen soyabilirdim. Başımı kulağına doğru eğdim, kalçalarımı döndürerek yavaşça dışarı çıkardım ve usulca içeri süzıldüm.

"Mesele de bu prenses," diye mırıldandım kulağına, lobunu ısırıp dişlerimin arasında emerken nefesi kesildi ve içime doğru eğildi.

Yağmur bir kükreme halinde geldi ve ben tekrar doğruldum, damlaların göğsüne ve dudaklarına çarpmasına izin verdim, gözleri kapanırken ağzından çıkan cevap iniltisini izledim. Onu yavaşça becerdim, çenem sıkılmıştı ve düğümüm zonkluyordu, vücudu beni daha derine çekmeye çalışıyordu.

Yağmur gömleğimi ve saçlarımı gözlerimden geriye doğru süpürene kadar aşağıya doğru sıvadı. Tenimizin birbirine yapışmasına neden oluyor, onun uyarılmışlığını yıkayarak yeniden birikmesini sağlıyordu. Faith'in elleri gömleğimin altından kaydı, tırnakları beni yakalamak ve daha yakına çekmek için içeri girdi.

"Bunun için yalvarmalısın," diye mırıldandım, hiç sormadığı ama her zaman aramızda duran kelimeleri bekliyordum.

"Düğümün," diye nefes nefese kaldı. "Bana düğümünü ver, Kral, lütfen."

Homurdandım ama kollarımı omuzlarına doladım, onu kendime çektim ve açıklığına doğru sertçe bastırdım. İçine düşebileceğimi, ona ikimizin de istediği şeyi verebileceğimi düşündüm ve o bana gerçeği söyleyene kadar paylaşmayı reddettilim.

"Bu yeterli değil prenses. Bana her şeyi anlatmalısın. Yalvarmalısın."

Faith altımda hareketsiz kaldı, gözleri yağmura karşı kırpışıyordu. Saçlarını mürekkepli tellere dönüştürmüş, yüzünü akan bir çiy ile kaplamış ve göğüslerimizi ayıran gömleği ikinci bir deri haline getirmişti.

"Bana ne *istediğini* söyle prenses," diye tısladım, düğümümü onun açıklığına bastırdım ama içine batmasına izin vermedim.

Ağız birkaç kez açılıp kapandı ve düşüncelerimi bir şüphe çekirdeği kemirdi. Beni istemediği için mi hiç sormamıştı?

Ama kelimeler yağmur gibi sert ve hızlı bir şekilde döküldü.

"Beni kulübün önüne koymayı, beni sevmeyi ve her gece benimle birlikte yuvada olmanı istiyorum. Bir paket olmanı istiyorum ve bunu isteyemeyeceğimi *biliyorum* çünkü bu yeminini bozmak olur ve burada inşa ettiğin her şeyin çok önemli olduğunu biliyorum-"

Dudaklarını kapattım, inliyordu, dili ağzımda acıkmıştı. Bu bir savaş değildi, ama öpüşmede birbirimizi sahiplenmek için bir mücadele vardı ve o çaresizdi. Kaybetme ihtimaliyle karşı karşıya olduğunu düşünüyordu.

Kendimi geri çektim ve yüzünü ellerimin arasına alıp yağmuru ve belki de bir damla gözyaşını silene kadar kısa bir süre hıçkırdı.

"Anlat bana," dedim, son bir kez.

Faith derin bir nefes çekti, bakışlarındaki dehşet umutla savaşıyordu. "Isırığımı istiyorum, Kral."

İçine bastırduğımda inledim, vücudu düğüme kısa bir süre direndi -onu bana açılmaya zorlamanın gerginliği- ta ki iç çekip yol verene kadar. Düğümümü sıkarak ve fıskırtarak boşaldı ve sonunda çenemi gevşeterek öne doğru daldım.

Boğazı güzeldi, Chance'in sağ taraftaki ısırıkları hafifçe solmuştu ama sol omzunun kıvrımını dişlerimle buldum. Bu hassas kası, yumuşak eğimi seviyordum, dilimi o noktada gezdirmeyi seviyordum, onu becerirken terini tatmayı seviyordum, parfümünün orada toplanmasını, saçlarının kıvrılıp ona sürtünmesini seviyordum.

Ve o haykırırken, kolları sırtıma dolanırken, amı düğümümü sıkarken dişlerimi oraya batırmaya bayılıyordum. Teni kolayca akıyor, kanı dilime tatlı ve yoğun bir şekilde bulaşıyordu. Bir ağız dolusu yutkundum ve mırıltım piknik masasındaki yağmurun davul kadar sert ve düzensizdi.

"Tanrım, King," diye soludu, kasları dişlerimin arasında esniyordu. Parmakları sırtıma saplanırken aynı anda bağ da

Göğsüm gergin, heyecanlı ve şaşkındı.

Tenine doğru güldüm, dişlerimi dikkatlice çektim, hızla akan kanı yaladım ve dudaklarımı yaranın etrafına sardım.

"Neden öyle *demediniz*? Kulüp ne olacak? Ne yapacağız?" Ama sorularını sıralarken bile eli saçlarıma doğru kaydı ve kısa telleri okşadı. Boynu gerildi ve gerildi ve iç çekti, sinirleri yavaşça azaldı. "Emin misin?"

Mırıltım sabitti ve göğsümü onunkine bastırarak, düğümümü içinde sallayarak çingirak sesiyle konuştum. "Ben düşüncesiz bir adam değilim prenses. Preston'ı aramanın ne kadar büyük bir hata olduğunu fark ettiğimden beri bu kararı küçük adımlarla alıyorum."

Homurdandı ve ben de dilimi ısırığın üzerinde gezdirerek alfanın hatırlattıklarını yatıştırdım. Tahrik aramızdaki bağda sıcak ve ipeksi bir hal almıştı ama yağmur yavaşlıyordu, giysilerim ağır ve yıpratıcıydı ve yakında hava soğuyacaktı. Faith'i yuvaya götürmem gerekiyordu. Tercihen önce ikimiz de sıcak bir banyoya girmeliydik.

"Bir planın var mı?" Faith sordu.

Isırığı yaladım, hıçkırarak inlemesine sııttım ve başımı kaldırdım. "Yaparım. Bununla başlıyor," dedim, aramıza uzanacak kadar doğruldum, nemli parmaklarımı kaygan klitorisinin üzerine sürdüm.

Ani acil durumlar ya da kesintiler hakkında endişelendiğimi söylediğimde Bear omega'ya zarar vermeden düğümün nasıl çözüleceğine dair talimatlar vermişti. Şu anda acil bir durum yoktu ama Faith'in piknik bankında düğümlemesini istemiyordum. Yağmur onun için romantik bir fantezi olabilirdi ama sonrasında rüzgârın soğuk gerçekliği pek de öyle olmazdı.

"Kral," diye mırıldandı, dokunuşuma doğru sallanıyordu.

Düğümümü çektim, baskıya karşı dişlerimi sıktım. Faith inledi ve beni daha derine itmeye çalışarak yer değiştirdi. Klitorisine daha sert bastırdım ve nefesi kesildi, gözleri açıldı ve dudaklarından gürültülü bir çığlık yükseldi. Diğerleri onu duyabilirdi. Sert bir hamleyle onu ödüllendirerek içeri girdim ve sonra tekrar geri çekildiğimde onu biraz daha gevşek buldum.

"Benim için gel prenses. Omega'mın tekrar gelmesine ihtiyacım var," diye homurdandım.

Başımı eğdim ve ısırık izini yaladım, ihtiyaç, zevk ve neşe sarmalında başım dönmeye başladı ve Faith boşalırken -bozuk, gürültülü, dağınık ve güzel- düğümümü . Kalçalarının arasından aniden dökülen kayganlığı ve spermi izlemek için kendimi çektim, derisine.

"Aman Tanrım, oh, kahretsin," diye inledi, titriyordu ve yuvarlanmaya başladı.

Bir elimle kalçalarını aşağı ittim, iki parmağımı içine soktum ve elime hafifçe, daha dağınık bir sıvı aldım. Dirseklerinin oturdu, gözleri fal taşı gibi açıldı ve sıvıyı deriye sürmemi izledi.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı.

Parmaklarımı emerek temizledikten sonra elbisesine uzandım, yavaşça düğmelerini ilikledim, sonra boynundan tutarak kendime çektim ve bana bakarken onu kabaca öptüm. Onu piknik masasından kaldırıp sallanan bacaklarının üzerine oturtuktan sonra yeni vaftiz edilmiş kesimi alıp ıslak gömleğimin üzerine geçirirken ağzımı takip etti.

"Kral mı?"

"Bir açıklama yapıyoruz. Hadi prenses," dedim elini alarak. "Seni yuvandaki düğümüne geri götürmeden önce bir şey ."

Bir kolumu omuzlarına doladığımda kızardı ve yanımda tökezledi. Bizi diğerlerini bıraktığımız yere geri götürdüm. Kulüp sıırıslıklamdı, gülüyorlardı, içki içiyorlardı, birileri soğutucudan bira dağıtıyordu ve biz yaklaşırken kimse bize ikinci kez bakmadı. Ta ki ben kolumu tekrar Faith'in omuzlarından geçirip ıslak saçlarını toplayıp boynundan çekerek kırmızı, kanlı ısırığımı ortaya çıkarana kadar.

"Herkes dinlesin," diye .

Faith donup kalmıştı, gözleri kocaman açılmış ve yanakları kızarmıştı, ama aralarındaki bağda gürleyen bir heyecan vardı, beni sırtıtmaya iten baş döndürücü bir heyecan.

Teker teker dönüp Faith'in omzundaki taze yarayı gördüklerinde ve benim kokuyu aldıklarında kalabalığa baktım. "Yasalarımızı, yeminimi biliyorum. Ama bu lanet dünyada bu kadını *benden* başkası yapabilecek hiçbir şey yok. Bu dünyada

Kulüpte değişiklikler olacak. Omega'mı gururla işaretliyorum ve buna itirazı olan varsa yarın kilisede konuşabilir. O zamana kadar hiçbirinizden bir şey duymak istemiyorum. Anlaşıldı mı?"

Birkaç alfa kaşlarını çattı, diğerleri güldü, hatta birkaç sadık arkadaş alkışladı. Benim sürüm ve Faith'in kardeşinin sürüsü de alkışladı. Rider'ın bakışlarını buldum ve Faith'in saçlarını tuttuğum yerden kurtardım, onun yerine elini tuttum ve onu tekrar yanıma çektim.

"Son bir şey söyleyeceğim ve işimiz bitecek. Kızgın mısın, prenses?"

"Öyle olmadığımı biliyorsun," dedi Faith, gözleri mutluluktan parlıyor ve çıldırıyordu.

Bizi, kendini beğenmiş bir zafer ile asık suratlı bir şüphe arasında bölünmüş görünen Rider'ın yanına götürdüm.

"Sanırım kararını vermişsin," dedi Rider, Faith'e kısa bir süre ters ters bakarak.

"Yaptım. İkimiz de biliyoruz ki şu anda bile yarın oylamayı kazanabilirim," dedim ve bakışlarını tekrar kendime çektim. "Kiliseden bir saat önce ofisimde ve bu işi halledelim."

Kaşlarını çattı, şaşırdı ama başını salladı. Hâlâ başkan bendim ve aksi bir durum olmadıkça benim emirlerime uyacaktı.

Sonunda Faith'i kalabalıktan uzaklaştırdım ve barın arka kapısına doğru giderken Bear'a rastladım. "Bize bir saat kadar zaman ver," dedim.

"İhtiyacın olduğu sürece," dedi Bear sırtarak. "Sürü olarak aramızda olmana sevindim, Kral."

Bu kelime hâlâ kafamda tuhaf bir şekilde yer ediyordu. Faith'in alfası olarak rolümü -bu gerekli ve doğruydu- bir sürünün parçası olmaktan daha kolay kabul edebilirdim ama bu da olacaktı. Bear ve Chance'i sevmiştim ve Ghost da beklenmedik ama istenmeyen bir eklenti değildi. Ve hepimiz aynı kadını seviyorduk.

Bara girerken Faith'in yumruğunu dudaklarıma götürdüm.

"Rider'a söylediklerin doğru mu? Oylar sende mi?" Faith sordu.

Başımı salladım. "Eğer istersem."

Koridorda aceleyle ilerlerken kaşları kalktı. "mi?"

Bizi ofisimin kapısının önünde durdurdum, ellerimi omuzlarına koydum, kızarmış, ıslak, güzel kadına gülümsedim.

Önümde. "Seni ısırmadan önce söylediğin şey, burada inşa ettiğim şey hakkında... Bu nasıl ?"

Faith düşünürken gözlerini devirdi. "Hımm... burada kulüple yaptığın şey, bir bağ için onu parçalamam için çok önemliydi," dedi yüzünü buruşturarak.

Eğildim, çenesini kavradım ve öpmek için kaldırdım. hâlâ su damlacıkları vardı.

"İnşa ettiğim şeyi hiçbir şey değiştiremez. Hayatıma devam etmeye karar verdiğim için başarısız olmadım."

"Devam etmek mi?" Faith fısıldadı.

"Mmm, titriyorsun. Hadi gel. Bana en sevdiğin köpük banyosunun ne olduğunu gösterebilirsin."

"Kral," diye homurdandı ama yanımda beni takip etti.

"Yeni bir şeyler inşa etmenin zamanı geldi Faith," dedim ve bu sefer beni durdurma sırası ondaydı.

Kararsızdı, bir soru göğsümü ama söze dökmeden cevapladım. Emin miydim? Evet, emindim. Emindim. Er ya da geç emin olacaktım ve itiraf etmek ne kadar can sıkıcı olsa da - kendime bile - Eve çok geç olmadan kararını netleştirdiği için minnettardım.

Faith'in gülümsemesi çiçek açtı ve içimde aniden kabaran tatlı duygu seli karşısında mırıldandım.

"Ben de seni seviyorum prenses," diye fısıldadım.

Faith kıkırdadı ve zıpladığında kollarım onu yakalamak için hazırды, ayaklarından tutup kaldırdım, bacaklarım yuvasına doğru yürüyüşüne geri döndü.

"Seni seviyorum," diye yineledi, sözcükler zaten bağ içinde söylenmişti. "Şimdi... Bana sahip olduğun diğer tüm fantezileri anlatmanı istiyorum. Biz onları tek tek kontrol edebilirim. Listeleri severim," dedim sırtarak.

Faith güldü ve yüzünü omzuma yasladı, neşeli sesi kulağımda parlak ve tatlıydı.

41. İNANÇ

(Ayağım kıpırdadı ve King'in eli dizime kondu, sakın bir şekilde onun yönünden aşağıya doğru süzüldü, sürümün geri kalanı saklanıyordu onların seğiren gülümsemeleri.

Benim çantam.

Bir sürüm vardı. Onların kucağına düşmüş ve hayatta kalma kararlılığımla onları seçmiştim. Beni mutlu etmekten çok, beni koruyup koruyamayacaklarıyla ilgilenmiştim. Bencil, hilekâr, kararlı ve çoğu zaman korkudan aklımı kaçırarak kadar vahşi bir içgüdüyle hareket eden biriydim.

Ve benim için mükemmellerdi. Belki Omikron'dan önceki kız için ya da en azından Adam'la koşturaya başlamadan önceki kız için değil ama şu anda olduğum kadın için kesinlikle mükemmeldi.

"Her şey yoluna girecek prenses," diye mırıldandı King, dudaklarını bondmark'ının üzerine koyarak, sakalı ve bıyığıyla hassas kenarları gıdıkladı.

Uyarılmanın baş döndürücü yükselişiyle savaştım. Şu anda sahip olduğum her bağ izi aşırı derecede hassastı ve özellikle de yapımcı tarafından dokunulduğunda. King bundan hevesle yararlanıyordu.

"Onu çalıştıracaksın ve Rider buraya geldiğinde onu çıldırtacaksın," dedi Bear, King yerleşirken gözümü yakalayıp bana göz kırparak.

King çenemi başparmağıyla işaret parmağı arasında tutarak bakışlarımı tekrar kendisine çekti, buz mavisi gözleri parlak ve umutla parlıyordu. "Eminim, prenses. Yüklerden başka hiçbir şeyden vazgeçmiyorum

bugün," dedi yumuşak bir sesle. İçimi çektim ve başımı salladım, gözlerimi kapatıp Bear ve King'in verdiği güveni içime çektim.

King kalçamı okşayarak, "Git Bear'ın yanında dur, ben de odaklanabileyim," dedi.

Ayağa kalktım ve King'in eli neşeyle kışıma vurdu, tam o sırada ofisinin kapısı çalındı. Rider içeri girerken Bear'ın kolları bana sarıldı.

Chance'e olan benzerliğini aradım ve küçük dozlarda buldum, gözlerinin rengi gibi ama elmacık kemiklerinin yüksek kemeri süt kırmızısıyla çevriliydi. Rider'ın gövdesi daha ağır, saçları birkaç ton daha açık ve birkaç santim daha uzundu. Yakışıklıydı ama Chance gibi güzel değildi ve odada beni gördüğünde dudak büktü.

"Artık resmi toplantılarda amcık mı var?" Rider sordu. "Otur," dedi King, soğuk ve sert bir sesle.

Rider'ın kaşlarını çatmasına gülmek istedim, King'in emrine karşı koyma dürtüsü ağzının ekşi kıvrımında açıkça yazılıydı. Ayaklarını sürükledi ve sandalyenin ayaklarını halıya sürttü. Huysuz. Kötü bir başkan olurdu ve kulüp üzerindeki egemenliğinin sandığından daha kısa ömürlü olabileceğinden şüpheleniyordum.

King, "İstifamı bugün kilisede açıklamak istiyorum," dedi.

Rider'ın tüm küçümsemesi, tüm kabadayılığı bir anda buharlaşarak açık bir şoka dönüştü, şimdi karşımızda oturan adamın yeni ve neredeyse beceriksiz bir versiyonu. "Ne?"

"Kayıtlarım iyi, eğer koşuları ve temasları sürdürmek için onları kullanmak istersen. İhtiyacınız olan her şeyi bulabileceksiniz," diye devam etti King.

Rider elini kaldırarak araya girdi. "*İstekli* olduğunuzu söylediniz, bu yüzden önce bir şey istediğinizi varsayıyorum."

King sandalyesinde geriye yaslandı, dudakları yukarı kıvrıldı. "Ziyan Olanları yok etmek için."

Rider bir kahkaha attı, kaşları kalktı. "Şimdi mi? Şimdi de onları kovmak mı istiyorsun? Onlara küçük bir köşe vermek senin fikrin değil miydi?"

King şurup gibi bir yüce gönüllülükle, "Bu bir hataydı, siz haklıydınız," dedi. "Ve hiç bu kadar iyi bir konumda olmamıştık."

onları temizlemek. Eve'in sürüsü yardım teklif ediyor. Kulüp olarak bunu kabul ediyoruz ve başkanlığı size devredeceğim."

"Yol kaptanımızı, infazcımızı ve kardeşimi de yanına al," dedi Rider, etrafımı saran bağ arkadaşlarıma bakarak.

King omuz silkti. "Kendi dolabını yapsan daha iyi olur zaten. Kola garajda da Ghost kadar iyi."

"Senin *tavsiyene* ihtiyacım yok," diye tükürdü Rider, öne doğru eğilerek, yüzü kızarmaya başlamıştı. "Ben bu kulüpte büyüdüm!"

King ona gülümseyerek cevap verdi. "Ve şimdi sizin olabilir."

Rider sandalyesinde yavaşça geriye yaslanırken bakışları bana doğru kaydı. "Çuvalın içinde gerçekten bir şey olmalı."

King'in sesi alçaldı. "Beni kışkırtmak mı istiyorsun, Rider? Yoksa ikimizin de bildiği gibi kendi başına asla kazanamayacağın bir pozisyonu kabul etmek mi istiyorsun?"

Rider'ın elleri iki yanında kenetlendi, yumrukları bir an için beyazlaştı, sonra nefes verdi ve sakinleşti. "Sana yemin eden adamlardan vazgeçmek istiyorsan, bu kulübe verdiğin emekten vazgeçmek istiyorsan ve yıllardır elinde tuttuğun tacı devretmek istiyorsan... o zaman evet, Wasted'ı yok edeceğiz ve ben de senin yerini alacağım."

Zor ama King sakin ve kararlıydı. Ben nefesimi tutup onların ortaya çıkmasını beklerken hiç şüphesi yoktu.

King bir kez başını salladı ve elini masanın üzerinden uzattı. Rider'ınki de ona karşılık verdi ve ciddiyetle tokalaştılar. "Kilisede görüşürüz," dedi King.

Rider oturduğu yerden kalkarken hepimize ters ters baktı ama arkasını dönüp sessizce odadan çıktı. Bear'ın elleri gergin omuzlarımda çalışıyordu ve bağ dikkatliydi.

"Diğerleri için biraz üzülüyorum," diye itiraf etti Bear.

King sandalyesinde döndü ve başını salladı. "Bir ya da iki yıl içinde onu görevden alacaklar. Buck ya da Cubby her şeyi yeniden bir araya getirecek."

"Nereden biliyorsun?" Ben sordum.

King bana gülümsedi, göğsümde bir sıcaklık hissettim. "Size söyledim prenses, bu kararı bir süredir yavaş yavaş alıyordum. Kulüp için elimden geleni yaptım. Ve ufukta sen varken yola devam etmek çok daha tatlı görünüyor."

Bear başımı öptü ve sonra King'in kucağına geri kaydım, yüzünü benimkine doğru kaldırdım. "Bu pürüzsüzdü," diye mırıldandım, başımı eğdim ve öpüşürken onunla birlikte sııttım.

"PEKİ NEREYE GIDECEKSİN?" Adam bana sordu, kaşları çatılmıştı.

Omuz silkdim ve Ghost'un benim için hazırladığı içkiyi dudaklarıma götürdüm. Tatlı ve şurupluydu ve her yudumda göğsümü ısıtacak kadar baharatlı rom vardı. "Henüz bilmiyorum. Kral endişelenmememi söyledi."

Adam gözlerini hafifçe devirdi ve ben de onu masanın altından tekmeledim. "Bu adamları senin istediğin gibi güzel panjurları olan güzel bir evde hayal edemiyorum."

"İstediğin bu mu?" Ben sordum.

Adam bana göz kırptı. "Hayır, sürümle birlikte yolda olmayı seviyorum.

Eve, benim sıcaklığım için her zaman yerleşecek bir yer bulacağımızı söylüyor."

"Benim de o eve ihtiyacım yok," dedim omuz silkerek ve kaşlarımı çatarak. "Sürümü taşımadığı sürece hiçbir eve ihtiyacım yok."

Adam bana baktı, dudakları hafifçe ayrılmıştı ve bana tekrar meydan okumadan önce çenemi kaldırdım. Parmak eklemlerinin masaya vuruşu bizi böldü, Jamie sinsî bir gülümseme takınmıştı.

Jamie bilardo masalarına doğru başını sallayarak, "Eve bütün motorcuları ayartmadan ve biz de kavgaya tutuşmadan önce onu buradan çıkarmalıyız," dedi.

"Yine mi," diye iç geçirdi Adam, kabinden dışarı kaydı ve sonra duraklayarak bana döndü. "Yarın görüşür müyüz?"

Adam ve sürüsü kulübe her gün geliyordu, kadar ki bazı Şeytanlar onların varlığını bir hoş olarak kabul etmeye başlamıştı. Yine de Adam'ın gidişini izlemek bana hafif bir acı verdi ve ses tonundaki o rahatsız edici soruyu anladım. Tekrar ayrılacak mıydık? Omikron beni çaldığında aramızdaki bağ bir şekilde kopmuş muydu?

"Yarın," dedim, başımı salladım ve elini elime almak için uzandım.

Artık kendi sürülerimizle, birbirimiz için asla eskisi gibi olamayacaktık. Evrenlerimiz yeni yönlerde dönmek üzere ayrılmıştı ama aramızdaki bir şey her geçen gün daha da kolaylaşıyordu.

Adam Jamie'yle birlikte uzaklaşırken barı aradım, göğsümde belli belirsiz bir panik hissi vardı. Sürümü kulüp "kilisesinden" sonra kısa bir süre görmüştüm ama King, Bear ve Chance, Rider ve birkaç kişiyle birlikte Wasted'ta keşif yapmak için ayrılmışlardı. Ghost bu gece için bebek bakıcım olarak atanmıştı ve beni ve Adam'ı kendi halimize bırakırken çok dikkatli davranmıştı.

Onu solumdaki barda gördüm, sırtı tezgâha dönüktü, böylece bana göz kulak olabiliyordu. Beta kulübü kızı Deedee onun yanındaydı, ona doğru eğilmişti ve Ghost aramızdaki bağı çekiştirirken kirpiklerini kırıpıştırıyordu. Oturduğu yerden kalkmak için kıpırdandı ve Deedee uzanıp kolunu yakaladı. Ghost'kaşlarımı kaldırdım ve paniği yeniden alevlendi.

"dikkat etsen iyi olur."

Döndüm ve başka bir kızın da benimle birlikte değişimi izlediğini gördüm. Chance ve Ghost, Ghost'un kulüpteki kadınlarla olan geçmişini bana anlatmışlardı. Deedee'nin elini Ghost'un kolunda gördüğümde içimde vahşi ve sahiplenici bir parça kükredi ama bağdaki Ghost'tan gelen geri bildirimler endişelenmemi gerektirecek bir şey olmadığını çok açık bir şekilde ortaya koydu. Ve kadınları nasıl geri çevireceğini kendi başına bulması gerekiyordu. Kedi kavgası başlatmayacaktım.

Yanımdaki kıza "Endişelenmeme gerek yok," diye cevap verdim ve bana göz kırıp başını sallayarak uzaklaştı.

Elbette Ghost, Deedee'nin elini okşadı, parmaklarını kaldırdı ve bar taburesinden kayarken ona mahcup bir sırıtış sundu. Deedee hafifçe dudak büktü, gözlerini devirdi, ama kolayca yoluna devam etti ve Ghost'la yarı yolda karşılaştığımda, gece için bir arkadaş bulma yolunda iyi görünüyordu.

"Beni kurtarmaya gelmediğin için kırılmalı mıyım?" Hayalet sordu.

"Sen büyük bir çocuksun, üstesinden biliyordum," dedim göğsünü okşayarak.

Bana gülümsedi ve ben de göğsündeki gururu deşmek istedim. Onu en az tanıyan bendim ve bacağımdaki bağla bile

ve bana gösterdiği hevesli ilgiye rağmen, bazen kendimizi hâlâ yarı yolda hissediyorduk.

"Biraz temiz hava almak ister misin?" diye sordu, aynı anda ben de "Yuvaya dönmek ister misin?" dedim.

"İkisi de," dedi.

Çabucak seçtim ve elini kendi elime aldım. "Dışarı."

Parmakları sıkılaştı, en hassas tenimi okşamayı sevmeyi çoktan öğrendiğim nasırlarla işaretlenmiş sıcak ve sağlam bir tutuş. Avlu bu gece boştu ve Ghost'u dolunayı en iyi gören masaya götürdüm. Oturdu ve beni kalçalarının arasına çekerek sırtımı göğsüne yasladı.

"Deedee ile flört etmiyordum," diye mırıldandı Ghost arkamdan.

Gözlerimi kapattım, göz kapaklarımda yuvarlak ay mavisi vardı ve bir elimi belime doladıkları kollarının üzerinde gezdirdim. "Biliyorum."

"Sadece sana hayalet gibi davranacağımı düşünmeni istemiyorum," diye homurdandı.

Gözlerim açıldı ve dudaklarım kıvrıldı, başım omzuna düştü. "Sana izin vermeyeceğim."

İç çekti ve ben de ona daha da sokuldum. Rahattı, biraz yapışkandı ve o ipeksi gülümsemesini takındığında bile sık sık gergindi. Bu adam kat kat maskeler takıyordu ama aramızdaki bağ çoğunu kesip atıyordu ve ben de geri kalanını soyup çıkarmayı öğrenecektim.

"Gerçek adın ne?" "Gavin."

"Oo, bu çok seksi bir isim," dedim ve kıkırdamasıyla sarsıldım. Yavaş ve yumuşak bir şekilde kendi kendime denedim. "*Gavin*."

Etrafımı saran alfa mırıldandı, ses ikimizi de titreştirdi. "Sen söyledğinde ."

"mi?" Yüzünü ona dönmek için yarı yarıya dönerek sordum.

Ghost kollarını bana doladı, beni kendine yakın tuttu ve yüzümü inceledi. "Gavin Moore, Junior. Babamın adıydı," dedi yüzünü buruşturarak. "Sarhoş bir pislikten kalan tek mirasım."

Uzandım, parmaklarımı sık sakalına doladım ve çekiştirdiğimde Ghost'un gözleri kapanınca gülümsedim. "O bir alfa mıydı?" I

diye sordu. Hayalet başını salladı, kaşları gerginlikten çatılmıştı, öfke, utanç ve kendinden nefretten oluşan bir kargaşa bağın içinde dönüp duruyordu. "Hâlâ hayatta mı?"

"Bilmiyorum," diye homurdandı Hayalet.

Sakalını bir kez daha çekiştirdim ve onu uzanıp çatık kaşlarını öpebileceğim kadar aşağı çektim. Gözlerini kırpıştırarak açtı, irkildi ve çenesine dokunuşumu yumuşattım.

"Bana sen ve Chance'ten bahset," dedim. Ghost'un gözleri büyüdü ve devam ettim, "Seninle aşağıdan konuşmasını seviyorsun."

"Seks sırasında," diye ekledi Ghost.

Başımı salladım. "Doğru. Bu benim de hoşuma gidiyor. Sanki hâlâ korktuğum şeylerden zevk için bana izin veriyor," dedim. "Kendime engel olamıyormuşum gibi davranabilirim ve aynı anda hem utancın hem de zevkin tadını çıkarabilirim."

Ghost bir an sessiz kaldı, gözleri benimkiler arasında gidip geldi ve sonunda dudaklarını yalayıp konuştu. "İçimdeki en kötüyü görüyor ve yine de beni istiyor," diye fısıldadı.

Eğildim ve ağzımı usulca onunkine bastırduğımda Ghost'un gözleri tekrar kapandı. "Mükemmel değilsin ama ne Chance ne de ben senin değersiz olduğunu düşünüyoruz. En kötüsünün ne olduğunu düşünüyorsan, söz veriyorum sende gördüğümüz şey bu değil," dedim ve kelimeleri bir öpücükle daha mühürledim.

Ghost inledi ve ağzımı yaladı, dili tatlı ve araştıracıydı, bağ aynı anda hem istekli hem de endişeliydi.

"Artık bizimsin. Bize iyi davranacaksın," diye mırıldandım dudaklarına karşı, nefesimi tuttum ve Chance'in ısırik morluklarına sokulurken yanaklarından ve burnunun üzerinden öptüm.

"Yapacağım," diye fısıldadı Hayalet, kolları etrafımda bir mengene gibi gerilmişti. "Çok iyi olacağım. Söz ver, kaygan."

Aramızdaki bağda yoğun ve zorlu bir ihtiyaç vardı ve bunun cinsel olmadığını anlamam bir anımı aldı. Kollarımı Ghost'un omzuna doladım, kucağına oturana kadar yer değiştirdim ve ona sıkıca sarıldım.

"Biliyorum, alfa," dedim.

Ghost ürperdi ve yüzünü kaldırarak yavaş bir nefes verdi. "Beni bu kulübe çeken şeylerden biri de her zaman kardeş olmamızdı. Hiçbir zaman alfa ya da beta olmadı. Babam hayatım boyunca bana

bir alfanın ne olup ne olmadığı, ama o sadece çok ... korkunç. Onunla hiçbir şey yapmak istemedim. Ya bir canavara dönüşeceğim anlamına geliyordu ya da ona göre yaşamamanın baskısı imkansızdı."

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, kalın kirpiklerinin dalgalanışını izledim. "Hmm, onun yerine benim bağ arkadaşım olmak ister misin? Alfa ve omega yok."

Hayalet'in gülümsemesi sonunda büyüdü. "Chance ve beni eşit kılıyor."

Başımı salladım. "Seninle aramızda bir bağ, bir ilişki olmalı. Ama Chance'in asla kendini eksik hissetmesini istemiyorum."

Ghost mırıldandı ve ben de ellerimi göğsüne doğru kaydırarak sesi içime çektim. "Katılıyorum. O ve ben ortaya için şanslıyız, kaygan."

Mırıldandım ve Ghost'a gülümsedim, başımı yavaşça eğip dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "Bu doğru. Ben de öyleyim."

Ghost'un öpücükleri de gülümsemesi kadar büyüleyici, yetenekli ve çekiciydi ama dilini ve parmakları kalçalarımın girdiğinde ihtiyacım daha da arttı, tadı daha da tatlandı. Daha fazlası için zorlamadı ve ay ışığı altında birbirimize sarılarak sadece öpüşmenin hoş bir sadeliği vardı. Yoldan motor sesleri gelene, farlar avluyu aydınlatana kadar böyle kaldık.

Chance merakla bağı inceliyor, dikkatli bir soru soruyordu. Ghost ve ben birlikte cevap verdik, bağ arkadaşımızı çekiştirerek onu kendimize çektik. Geldi, kuru avluda çtırdıyordu, gözlerinde gizli bir gülümseme vardı ve Ghost kucağından kayarak bankta onun yanına oturmama izin verdi.

"Siz ikiniz herhangi bir belaya bulaştınız mı?" Chance sordu.

Chance'e elimi uzatırken Ghost, "Hayır, seni bekledik," diye cevap verdi.

Chance'in gözleri parladı. "Güzel. Çünkü ikiniz için de planlarım var."

Heyecan aramızdaki bağı sarmış, cızırtılı bir uyarılma üçümüzü de sarmıştı.

"İçeri," diye homurdandı Chance. "Şimdi."

42. İNANÇ

(King'in parmak uçları sırtımda daireler çizerken tüylerim diken diken oldu. Ter tenimde serinliyordu ve Hayalet

ve Bear gece için horlamaya başlamıştı bile. Chance'in gözleri yavaş ve ağır bir şekilde kırpışıyor, ben üstümüzdeki yığının üzerinde gevşek bir şekilde yatarken King'in beni kızdırmasını izlerken dudakları yumuşak bir şekilde kıvrılıyordu.

"Uyku vaktinin geldiğini söylemiştin," diye mırıldandım ve King mırıldandı. "Bana bu şekilde dokunmak beni uyutmuyor."

Göğsü sessiz kahkahalarla titriyor, yumuşak bir mırıltıyla gürlüyordu ama elleri kürek kemiklerimde düzleşti ve titremelerim yatıştı. Hâlâ aramızdaki bağın notalarını, bir araya geldiğimizde kimin kim olduğunu ayırt etmeyi öğreniyordum. Beni ağızları, sikleri ve elleriyle çevrelediklerinde seks özellikle güçlü ve baş döndürücüydü. Hayalet ve Ayı uyurken ve Chance solumda sakinleşirken, King'in yavaş çalkalanışını ayırt etmek kolaydı.

"Ne ?" diye sordum.

King'in göğsü yanağımın altında yükselip alçalıyor, iç çeken nefesi başımın tepesini hışırdatıyordu. "Gelecek hafta. Gelecek ay. Gelecek yıl."

Sertleştim ama elleri omuzlarımı ovuşturdu, düşüncelerinin girdabı göğsümde sabit bir sıcaklığa dönüştü.

"Endişeli değilim prenses. Sadece plan yapıyorum," diye fısıldadı King.

Burnumu kırıştırdım ve yanağımı çevirerek çenemi göğüs kemiğinin üzerine koydum, burnunun ucundan bana bakarken gözleri hafifçe kayıyordu.

"Geleceğim hakkında bana ipucu vermek ister misin?" diye sordum.

King bana sırtıttı ve Chance kahkahasını bir yastıkla bastırdı.

"Gelecek hafta planın üzerinden geçeceğiz. Meseleyi bitireceğinden ama hiçbirimizin başını belaya sokmayacağından emin olun. Kendini güvende tut ve o adamlardan birinin sana asla elini süremeyeceğini bil," dedi King.

"Yapmadılar ve yapmayacaklar," diye homurdandı Chance, gözleri kapanıyordu. "Biz de bunun için buradayız."

Uykulu betama gülümsedim ve King başını sallayarak devam etti: "Gelecek ay kulüpten en iyi şekilde ayrılmak için tüm parçaları ayarlayacağım. Buradan çıkış rotamızı, yuvanızı bizimle birlikte nasıl toparlayacağımızı düşünmek."

"Benim ehliyetim var. Araba kullanabilirim," dedim.

King düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Anlaşıldı. Ve son olarak... nereye gideceğiz ve oraya vardığımızda ne yapacağız?"

"Adam'ın sürüsü gibi seyahat edebiliriz. Ata binmeyi seviyorsun. Bir sopanın ağırlığı olmadan buna sahip olabilirsin," dedim.

King'in elleri kalktı, saçlarımı yüzümden geriye doğru okşadı ve bağdaki ani sevgi çarpıntısıyla nefesimi tuttum. Kaslarım bala dönüştü ve King'in bana duyduğu takdir ve minnettarlığın gücüyle kapanan gözlerim sulandı. Ben sızlandım ve o da kıkırdayarak beni bu ezici duygudan kurtardı.

"Kök salacağız prenses. Her zaman at sürebilirim. Ama bir ev bulacağız, sana daha iyi bir yuva yapacağız. Hoşuna gideceğini düşündüğüm bazı fikirlerim var. Bir sürpriz yapabiliriz."

King'in göğsüne sokuldum, hâlâ King'in bana gösterdiği derin duyguların yüzeyine doğru yüzüyordum. "Sana güveniyorum," dedim.

King gururla parladı, elleri saçlarımda gezindi, uçlarını parmaklarının etrafında döndürdü ve beni uyuttu.

"NE DÜŞÜNÜYORSUN?" Bear kollarını göğsünde kavuşturmuş, Adam ve benim önümde hazır olda duran dört adama bakarak sordu.

İki beta, iki alfa, hepsi de bana karşı kibar ve kararsızdı.

"Eğer korumaya ihtiyacımız varsa, bunun sürülerimiz olması gerekmez mi?" Ayı'ya sordum.

Kaşlarını çatarak King'e döndü, o da Eve'e dönerek kaşlarını kaldırdı.

Eve avuçlarını kaldırarak, "Bilgin olsun, korumalara ihtiyacın olduğunu düşünmüyoruz," dedi. "Ancak, eğer yanılıyorsak ve Wasted ya da başka birinin gözü üzerinizdeyse, sizi korumak için hazır olduğumuz sürece harekete geçmeyecekler."

Adam yanımda inledi ve bakışlarımı sürülerimiz ile kardeşim arasında gezdirdim.

Bana gözlerini devirdi. "Bizi yem olarak kullanmak istiyorlar."

"Sizi ayartmak istiyoruz," diye düzeltti Eve yumuşak bir şekilde.

"Bu plandan nefret ediyorum," diye Bear.

King bakışlarımı yakalayarak, "Eğer bu ekipten memnunsan, seni korumak için burada olacaklar," dedi. "Eğer değilsen, bu fikri çöpe atarız."

Dudağımı ısırdım, sinirlerim göğsümde çalkalanıyordu, gözlerimi ayakta durmuş karar bekleyen bir grup adama diktim. Sonra Eve'e baktım. "Omikron'un bu işin dışında olduğuna ne kadar eminsin?"

"Yüzde seksen yedi," dedi Eve ve bu sayıyı rastgele mi seçtiğinden yoksa olasılıkları özenle mi tarttığından emin olamadım. "Ama yüzde doksan üç eminim ki seni tekrar kaçıрма işini etkili bir şekilde yönetecek donanıma sahip değiller."

Adam bana, "Seni kendim koruyacağım," dedi.

"Hayır," diye düzeltti Rory. "DID protokolü."

Adam alfaya bakakaldı. "Hayır! Hadi ama!" Eve başını sallayarak, "Protokol böyle, şekerim," dedi.

Kaşlarımı çattım ve onlara ters ters baktım. "DID protokolü nedir?" "durumdaki genç kız," diye hırladı Adam.

"Karşı koymak yok, küstahlık yok. Sadece kaçırılmanıza izin verin ve bizim gelip onları öldürmemizi bekleyin," dedi Eve kesin bir ifadeyle.

Bear hırladı ve Ghost da kollarını kavuşturarak ona katıldı. "Bu gerçekten en iyi fikir mi?" Ghost kaşlarını çatarak sordu. "Asıl fikir kaçırılmamaları değil mi?"

Garrett, "Amaç onların zarar görmemesi," diye cevap verdi. "Adam'ın üzerinde bir takip cihazı olacak-"

Adem yine homurdandı ve Havva ona karşılık olarak boğucu bir gülümseme verdi.

"-ve makul ölçülerde uymak onlara ve bize zarar görmeden onlara ulaşmak için zaman kazandıracaktır. Bu da *en* düşük ihtimalli senaryodur," dedi Garrett.

"Planı yaptığımızdan beri iki kez gerçekleşen 'en az olası senaryo'," diye mırıldandı Adam. İçini çekti ve bana döndü. "Korkutucu olduğu için şikâyet etmiyorum. Şikâyet ediyorum çünkü *sıkıcı* ve ben haftalarca göğüs göğüse dövüş ve nişancılık öğrenmedim ki bir mankafanın ellerimi arkadan bağlayıp beni rahatsız bir katlanır sandalyeye oturtmasına izin vereyim."

"Sana hiç kimse zarar vermedi mi?" Adam'a sordum.

Eve, "DID protokolünü uygulamaya koyduğumuzdan beri hayır," dedi.

Adam'ın dudakları sıkıntıyla düzleşti ve başını salladı. "Hayır. Benimle uğraşmalarına asla izin verilmez. Her zaman nakliyeyle uğraşırlar ve bir kodamanın ortaya çıkmasını beklerler. Onlar gelene kadar, süvariler de gelir."

Sürüme döndüm. Hiçbiri bu fikirden görünmüyor ya da mutlu hissetmiyordu ama King da olsa bana gülümsemeye çalıştı.

"En düşük ihtimalli sonuç," dedi.

Eve boğazını temizledi ve gözüme takıldı. "Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Ona bakakaldım, *hayır* diye bağırarak istedim, beni sürümle birlikte yuvamda bırakırken onun ve diğerlerinin Wasted'ı ortadan kaldırmasını tercih ederdim, ne demek istediğini anlamadan önce. Biri beni ve Adam'ı kaçırmaya çalışırsa vahşileşir miydim?

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim.

Ve nedense Eve gülümsedi. Biraz deliydi ya da bize söylemediği bir şey biliyordu ya da her ikisi de.

Bekleyen betalara ve alfalara döndüm ve kafamda isimlerini hatırladım -Grim, Mikey, Wave ve Frost.

"Kaçırılmama izin mi vereceksiniz?" Onlara sordum.

"Hiç şansın yok," diye cevap verdi Wave hemen. "Ayı taşaklarımı alır." Bear onaylarcasına homurdandı.

Kendime *en düşük ihtimalli senaryo* dedim. En başta bunun için bir plana ihtiyacımız olmasaydı daha da az olası hissederdim.

Beni, Adam'ı ya da ikimizi birden izliyor olabilecek başıboş köpeklerle başa çıkmak için bir plan. Sürümle birlikte yolumuza devam etmeden ve yeni bir hayata başlamadan önce geçmişe sünger çekmek için. Bu hayatı istiyordum ve beni satın almak isteyen alfa çetelerinin ya da beni satmak isteyen Omikron'un tehditleri olmadan istiyordum.

"Tamam," dedim başımı sallayarak.

Adam tekrar iç çekti, ağır ve yenilmişti. "İyi," diye inledi. "Siktir," diye mırıldandı Bear.

King, elleriyle omuzlarımı kavrayarak, soluk mavi bakışlarıyla, "İçeride kalın, adamları yakın tutun," dedi.

"Dikkatli ol. Yaralanma ve yakalanma," diye cevap verdim.

King'in eli çenemi yakaladı, bir parça kaldırdı, ağzı benimkine doğru inerken bakışları parladı. "Uslu dur prenses. Yoksa eve geldiğimde bir şaplak yersin."

Bu kafa karıştırıcı bir talimatlar dizisi ve o da bunu biliyor, diye düşündüm, şimdiden o şaplakları nasıl hak edebileceğimi düşünüyordum.

Yüz ifademi çok kolay okuyarak sırtıttı, sonra alnımdan öptü ve park alanını geçerek bisikletine gitti. Ghost ve Chance önümde yerlerini aldılar ve beni ikisinin arasına kattılar.

"Bu planın senin için sorun olmayacağından emin misin?" Chance sordu. "Ben de burada seninle kalabilirim."

Chance'in koklamaya gelen iki Wasted'la dövüştüğünü hatırlayarak biraz rahatladım. Bağın Ghost'un sınırları göğsümde dolaşıyordu. Eğer Chance kalırsa, Ghost da ikimize göz kulak olmak için kalmak isteyecekti.

"Burada kalanlara güveniyor musun?" Chance'e sordum.

"Kesinlikle," dedi Ghost kolayca.

Chance ona sinirli bir bakış attı ve cevabı üzerinde daha fazla zaman harcadı. "Sebeplerine güveniyorum. Seni ve kardeşini sadece kulüp için ya da King'e iyilik olsun diye değil, bunun uğruna korurlar. Yani... evet," dedi yavaşça, isteksizce.

Başımı salladım. "O zaman ben iyiyim. Ghost'un suratına bir daha yumruk yememesini sağla."

Ghost güldü ve Chance'in izlerinin üzerinden sakalını hassas boğazıma doğru gıcıklayarak eğildi.

"Belki diğer taraftan vurulabilir. Yüzünü biraz düzeltir," diye önerdi Chance bana gülümseyerek.

Parmak uçlarımda yükseldim, o gülümsemeyi dişlerimle yakaladım, Hayalet Chance ile aramda ezildi, boğazımı kemirdi. Yavaşça ayrıldık, kokuları tenime karışana kadar yanaklarımız birbirine sürtündü.

Chance'e "Seni seviyorum," diye fısıldadım ve Ghost'un elini kendi sıkarak, sözcüklere ses vermeye tam olarak hazır olmasam da bu duyguyu ona gönderdim.

Onlar uzaklaşırken Bear'ın kolları omuzlarımı çevreledi ve beni tekrar geniş göğsüne çekti, ikimiz de yavaş, derin nefesler aldık.

"Bunca zamandır beni güvende tuttun," dedim ve Bear . Hâlâ somurtkan ve isteksizdi, plana sinirlenmişti. Ama Bear'ı tanıyordum ve eğer bunun en iyisi olduğunu düşünmeseydi Eve'e, King'e ve diğerlerine siktir olup gitmelerini söylerdi. "Artık durmayacaksın," dedim ona gülümsemek için dönerek.

Bear iç çekerek üzerime çömeldi ve kollarıyla derin bir sığınak oluşturdu. "Kardeşinin kışında bir iz sürücü olduğunu bilmek daha iyi hissettiriyor."

"Ew!" Bear'a dirsek atarak ciyakladım. "Bu doğru mu? Bunu nereden biliyorsun?! Sakın söyleme."

Güldü ve başını sallayarak yanağıma gürültülü öpücükler kondurdu. "Seninle dalga geçiyorum, Kelebek."

"Kardeşimin kışından bahsetme," diye mırıldandım, düşüncelerimi kafamdan atmaya çalışarak.

Bear beni kendisine doğru çevirdi, yüzümü ellerinin arasına aldı ve gözleriyle buluşmamı bekledi. Bunu görememiştim bile

tanıştığımızda, o zengin, koyu gözleri ya da güçlü kaşları, dolgun ağzını gördüğümde, yine de onu kaybetmemek için ellerimle ve dişlerimle ona tutunmayı bilirdim.

"Seni seviyorum," dedik aynı anda. Bear bana gülümsedi, eğildi ve alnını benimkine dayadı.

"Yola çıkma zamanı," diye seslendi King aracın başındaki pozisyonundan.

Bear homurdandı ve ben kısa bir süreliğine ağzını yakaladım, birbirimizden uzaklaşmadan önce oraya şefkatli bir öpücük kondurdum. Adam da sürüsüne benzer bir veda ediyordu, dört alfa görevlerde kullandıkları bir cipe adım atıyordu. Motelin kapısında refakatçilerimiz çelik gözlü ve temkinli bir şekilde bekliyordu.

Grim kapıyı açıp başını sallayarak içeri girdi ama ben Bear'ın motoruna binip motoru çalıştırmasını bekledim ve yavaşça geri geri kulüp binasının sığınağına doğru yürüdüm.

Grim yanımda, "Tek pişmanlığım, çölün zeminini o Wasted piçleriyle silerken onlara katılmamak," dedi. Dudaklarında dikkatli bir gülümsemeyle bana baktı. Uzun boylu ve sırık gibiydi, sık bakır bukleleri ve çilli kahverengi teni vardı. "Ama sana ve kardeşine göz kulak olmak için burada olmaktan gurur duyuyorum. Sürü önemlidir."

King ve ekibi otoparktan çıkarken neredeyse gözlerimi kaçıırıyordum. "Bir gün bir paket ister misin?" diye sordum.

"Her zaman burada bir tane varmış gibi hissederdim," dedi Grim. "Ama şimdi sanırım siz beşinizin sahip olduğu şeye daha yakın bir şey istiyorum."

"Umarım bulursun," dedim. Adam kapı aralığında bize katıldı ve yanıma bastırdı. "Ve yardımın için minnettarım."

Grim başını salladı. "Hadi içeri girelim. Önümüzde uzun bir bekleyiş var."

Geri çekilen motorlardan kalkan toz bulutunu sadece Çıkmaz 'ın küçük ve perişan görüntüsü kalana kadar izledim.

Eylemin çantamla vurduğu anı, adrenalın yükselişinin hem Adam'ı hem de beni bardaki kabin koltuklarımızdan dışarı gönderdiğini biliyordum.

şaperonlar bizi bilardo masasından izliyordu.

"Bu kısımdan nefret ediyorum," diye mırıldandı Adam, kollarını göğsünde sıkıca kavuşturmuş, yerde volta atarken.

Kendimi barın arkasında buldum, şişeleri ve bardakları temizliyordum, içime kapandıkça yeniden düzenliyordum, en ufak bir irkilme ya da yaralanma kıvılcımı arıyordum.

"Her şey gidiyor gibi mi görünüyor?" Ben sordum.

Adam başını salladı. "Güzel eller serbest Plan. Ve Hatta Eğer o yanlara doğru giderse, sayımız

Wasted'lerden kolayca fazla olur."

İçimi çektim ve kısa bir bardak almadan önce elimdeki iyi votka şişesine baktım.

"Her ne yapıyorsan, iki tane yap," dedi Adam, bir bar taburesine oturmak için geçerken.

Beta kızlarının sakladığı kızılıcık suyunu buldum ve bize limon dilimleriyle tamamlanmış bir çift sert içecek yaptım.

"Sürünü seviyorsun, değil mi?"

Tezgâhtan başımı kaldırdım ve Adam'bana bakarken buldum, gözleri kocaman açılmış, dudakları kıvrılmış, cevabımı bekliyordu. Hafifçe titriyordu ve birlikte geçirdiğimiz yıllardan topuğunun tabureye çarptığını biliyordum.

"Var," dedim, içkiyi tezgâhın diğer tarafına doğru kaydırarak.

"Yani her şey... her şey yoluna girdi," dedi Adam, hâlâ çok ciddiye ve hâlâ titriyordu.

Evet demek için ağzımı açtım ama Omikron'la birlikte hücremde bir köşede duran kamerayı, kullandıkları ilaçlar yüzünden mideme giren krampları, elimden tutulup işbirliğine yanaşmayan bir oyuncak bebek gibi oradan oraya sürüklenişimi hatırladım.

"Bana kızgın mısın?" Adam fısıldadı, gözleri sulanmıştı, barın karşısına eğilmişti. "O gece seni kaybettiğim için mi?"

"Hayır." İçimi gerçeğe ve Adam'ın sorusunun ikinci yarısıyla rahatlamıştım.

Omikron'un beni sevkiyat alanında yakalaması, bayıltıcı ilaç vermesi ve sürükleyerek götürmesi onun suçu değildi. Adam'a kızgın mıydım? Bazen, küçük şekillerde. Hayatımı bir savaş haline getirdiği için. Ama beni geride bıraksaydı ben de kızardım. Kendimizi içinde bulduğumuz hayatın doğru bir cevabı, bir çözümü yoktu.

"Seni seviyorum," dedim barın öbür ucuna uzanarak. "Sürümü seviyorum." King'in gelecekten, bir yuva bulmaktan bahsettiğini hatırladım. Ben kendiminkini güçlü kollarda, ısırık izlerinde ve aç öpücüklerde bulmuştum. Ama belki pencerelerinde sıcak ışıklar ve verandasında salıncak olan başka bir ev daha olacaktı.

"Seni seviyorum," diye yineledi Adam, parmaklarımı sertçe sıkarak. "Ve özür dilerim. Omikron'un seni bir daha incitmesine asla izin vermeyeceğim. Tekrar bir araya geldiğimiz için çok mutluyum. Artık sürülerimiz var ve onlarla başa çıkmak çok daha kolay olacak ve-"

"Adam!"

Kardeşimle birbirimize baktık, ikimizin de ağzı açık kalmıştı ve Grim bilardo masasından bizi kontrol etmek için kısa bir süre baktı. Kalbim boğazıma düğümlemişti, nefesimi kesiyordu ve yanaklarım yanıyordu.

"Yapamam," diye fısıldadım.

Ben başımı sallarken Adam donup kaldı.

"Tekrar kaçmayacağım. Omikron'un ya da... ya da her kimse onun peşinden gitmeyeceğim. Yapamam," dedim.

Adam'ın kaşları çatıldı. "Ama... dışarıda hâlâ yardıma ihtiyacı olan omegalar var."

Sertçe yutkundum ve elimi vahşi pençelerin canlandığını hissettiğim kalbimin üzerine koyma dürtüsüne direndim. "Biliyorum. Biliyorum, ben de onlardan biriydim ama yapamam Adam. Üzgünüm."

Hafifçe arkasına yaslandı, gözlerini kırptırdı ve sessizce baktı. Oda sessizdi, sadece çarpışan topların tıkırtısı, bilardo masasının kenarlarına çarpması, bir çıtırtıyla ceplere düşmesi vardı.

"değil," dedi Adam sonunda, omuzları çökmüştü. Dudaklarına zorla bir gülümseme yerleştirdi ve yavaşça gerçek bir gülümsemeye dönüştü. "Sorun değil, elbette. Senin mutlu olmanı istiyorum. Her zaman . Ben sadece... yeniden birlikte olacağımız için heyecanlandım."

Barın etrafında döndüm ve Adam taburede bana doğru döndü, kolları açık ve hazır. Sıcak kurabiyeler gibi kokuyordu ama aynı zamanda tarçın, tutsü, nektarin ve taze otlar gibi, sürüsü gibi. Onunla birlikte ve onun için dünyayla savaşacak bir sürü.

"Biliyorum," dedim, sarılırken çenemi omzunun üzerinden geçirdim. "Ve şimdi bağlantımızı kaybetmiyoruz. Ben çalınmıyorum

ya da gizli."

Adam başını salladı ve kollarını bana doladı. "Eve habersiz ziyaretlerle sürünü şaşırtmaya bayılacak."

. "Bir dahaki sefere göz yaşartıcı gaz getirme yeter."

"Söz vermiyorum. Dramatik yeteneklere bayılırız," dedi Adam, arkasına yaslanıp bana sırtarak. "Seni seviyorum, ufaklık."

"Seni seviyorum, biggo," diye cevap verdim, onun yanındaki tabureye oturdum ve bilardo oyununu izlemeye koyuldum.

Adam ve ben aynı anda nefesimizi tuttuk ve içkilerimize uzandık.

"Kavga kızıışıyor. Senin tarafında her şey yolunda mı?" Adam bana sordu.

Başımı salladım. "Benim takımım iyi."

Kadehlerimiz birbiriyle tokuşurken aynı anda dışarıdan bir gümbürtü duyuldu.

"Thunder?" Adam bana sordu.

Ama muhafızlarımız bilardo oynarken durakladılar ve ben başımı salladım. "Henüz bitirmediler," diye seslendim, içimdeki hevesli hayvan gergin bir şekilde volta atıyordu. "Bunlar Şeytanlar değil."

"Muhtemelen Wasted," dedi Frost, Grim ve Mikey'yi başıyla işaret ederek. "Onlara gidin. Wave ve ben kontrol edeceğiz."

"Barın arkasına geç," dedi Grim.

Adam'ın kolunu tuttum ve onu da kendimle birlikte sürükledim. Bir planımız vardı. Bizi koruyacak dört adamımız vardı. Nefes almam gerekiyordu.

"Dur ," dedi Wave, sırtarak odanın kenarına doğru . "Sadece Skid. Bu kadar erken dönerek ne yapıyorsun, göt-"

Beynim anlamlarını tercüme edemeden odadaki ani keskin ses çatırtılarının yankısıyla sıçradım. Gözlerim, göğsünden ince kırmızı bir bulut fışkıran Wave'in geriye doğru sarsılan bedenine sabitlenmişti. Ve sonra Frost'unkine de.

Silah sesleri. Patinaj. Dalga yere çarptı ve Frost bir masanın arkasına düşerek siper aldı.

"Lanet olsun Mikey, onları mutfağa götür," diye bağırdı Grim, beni ve Adam'ı betanın peşinden iterek barın üzerine atladı.

Skid. Skid Şeytanlardan biriydi. Bunlar kılıflarına uzanan ve karşılık vermeye hazırlanan kardeşleriydi. Mikey'nin

Adam beni sallanan mutfak kapısına doğru sürükledi, şiddetli çatırtılar arkamızda yankılandı. Barın camları kırıldı ve ben karanlık mutfağa çekilmeden önce Grim'in odaya ateş ettiğini görmek için sadece bir kez arkama bakabildim.

"Siktir, siktir, siktir," diye mırıldandı Mikey, gözleri odanın içinde çılgınca sallanırken.

Adam parmaklarını Mikey'nin yüzünün önünde şıklattı. "Buradan çıkmamız gerekiyor."

Mikey soluk soluğa başını salladı, panik kararlılığa dönüşmüştü. "Arka kapı. Garaja koş. Kamyon hâlâ orada."

"Ama Grim-"

"Grim ne yaptığını biliyor," dedi Mikey, tekrar kolumu tutarak ve Adam'a başını sallayarak. "Seni ve kardeşini güvenli bir şekilde dışarı çıkarmamı sağlayacak. Siktiğimin *Skid*'i," diye tükürdü.

Lanet olası Skid. "King'i ara," diye nefes aldım arka kapıya doğru koşarken, arkamızdaki silah sesleri giderek artıyordu.

"Yapacağım," diye Mikey.

"Hemen ara!" Adam kapıyı açarken bağırdım. Skid buradaysa, King ve diğerlerini Wasted'larla birlikte tuzağa düşürmüş, kendi çetesini rakiplerine satmış mıydı?

Kapı çarparak açıldı ve gözlerime çarpan ani parlaklıktan irkildim, güneş ışığı değil, elektrik mavisi-beyazdı.

"Lanet olsun." Adam, bize doğru yönelen sert farların parıltısı karşısında tökezleyerek durdu.

Kör olmuştum, paniklemişim, boğazım gergin bir hırıltıyla titriyordu.

"Omega'yı teslim et," diye emretti güçlü bir ses farların parıltısı içinden.

"DID protokolü," diye fısıldadı Adam bana.

Mikey beni ve Adam'ı arkasına itti, iki eliyle silahını kaldırarak ilerledi. "Lanet olası uzun farları kapatın ve-"

Bang!

Ben çığlık atarken Adam beni göğsüne çekti, vücudum sarsılıyordu.

Tehdit. Dövüş. Pençe. Koru.

"Omega'yı teslim et," diye tekrarladı ses ve bu sefer Adam da ben de ürperecek. Bir alfanın havlaması.

"DID protokolü," diye hatırlattı Adam bana. "Sorun yok evlat. Birlikte. Bunu yapabiliriz."

"Elini ver-"

"Seni duyduk!" Adam kollarını kaldırarak karşılık verdi. "Geliyoruz!" Beni dürttü ve başını benimkine vurarak fısıltıyla "Birlikte" diye ekledi.

Birlikte. Sertçe yutkundum ve başımı salladım, uyarı , kaçma, ısırma ve çığlık atma isteğimi bastırdım. Birlikte. Adam'da izleyici vardı. Birlikte gidecektik. Sürüm bağın içine girmiş, göğsümde benim için çığlık atıyordu. Geleceklerdi.

Adam'la birlikte döndüm, başımı eğdim, gözlerim kendi ayaklarımın sürünüşündeydi, parmaklarımı açamasam da yumruklarım havadaydı.

Yüzde seksen yedi kışımın kenarı Eve, diye düşündüm.

"Sen değil," diye hırladı ses. "Sadece kız."

"Ne?" Adam adımları kekeleyerek sordu.

"Hayır!" Bir çift kocaman el omuzlarımı kavradığında nefes nefese kaldım. "Hayır. Hayır! *Hayır! Adam!*"

Siyahlar içindeki figür beni yerden kaldırıp kollarımı iki yanıma hapsederken tekme attım ve feryat ettim.

"İnanç! Hayır! Hayır! onu! Hayır!"

"Ona zarar vermeyin!" Koyu renk giysili başka bir figür öne çıkıp Adam'ı yere iterken çığlık attım. Tekme attım ve beni tutan adam homurdandı ama beni bırakmadı.

Kapı çarparak açıldı ve dışarı çıkan Skid değil Grim'di, yüzü kan içindeydi ve gözleri vahşiydi.

"İnanç!" Adam çığlık attı, tam o sırada Grim onu göğsünden yakaladı, geriye doğru tuttu ve keskin bir silah atışının önünden çekti.

"Adam! Hayır! Hayır! Hayır!" Hırladım ve büküldüm, demir gibi tutuşta çırpındım. Farlara doğru döndüm ve tekrar kör oldum, panik berrak düşüncelerin yerini aldı, öfke ve dehşet içimdeki gücü açığa çıkardı.

Adam'ın sesi kafamda bulanıklaşırken zihnim beni saran kollara odaklandı. Alfa'nın kalın, sert kokusu. Dizimin bir kemiğe arpması. Tırnaklarımın altındaki kumaş yırtığı.

*Bir daha olmaz. Bir daha
olmaz, ltften. Alfalar! Benim
için gelin.*

Karanlığa, metalin içine itildiğimde ışığın parıltısı kayboldu. Başka bir kafese.

43. ŞANS

Ben nefes aldım aracılığıyla benim Dişler, sayıldı ve pound benim kulaklarımda kendi kalp atışlarım ve müziğin davul sesini dinledim.

Wasted'ın yerleşkesinin içinden. Sırtım binanın sert duvarına dönüktü, bakışlarım etrafımdaki açık alana bakmakla telefonumu kontrol etmek arasında gidip geliyordu.

Ghost beni güvenli bir mesafeden izliyordu, onun sinirleri benimkileri daha da kötüleştiriyordu ama Faith'i bana doğru itmeye devam etti, mesafeli ve oldukça sakindi. Bu bağ bir keşifti, sadece Faith'e ulaşabilmek değil - bana duygularını her zaman açıkça ifade etmişti - ama sonunda Ghost'un sahip olduğu şaşırtıcı duygu yelpazesini öğrenmek. Gururuna ve bana karşı duyduğu tahrike karşı kaynayan bir kendinden nefretle mücadele etmek çoğu zaman bunaltıcıydı, ama uzun zamandır benim için bir cephe olan adamı anlamlandırıyor.

Telefonum avucumun içinde parladı, Bear'dan bir mesaj.

Bileşik temiz.

Garrett, Wasted'lar hakkında bir dosya hazırlamıştı; kulüp içinde ve katılmadan önce işledikleri suçları içeren kalın bir . Başkan ve yandaşları aleyhinde fazlasıyla kanıt bulmuştuk ve Jamie ile Rory geri kalanları binadan çıkarmak için bir plan hazırlamıştı. Beklentiler yok, kulüp kıcı yok, sadece tahvil arkadaşımı satın almak için bir araya gelen adamlar.

Elbette bir soruşturma açılacaktı ama kulübümüz yerel yetkilileri cebinde tutmasaydı bile kimse bu durumu sorgulamayacaktı.

Havalandırma kapağını tekrar duvara yerleştirip vidalayarak kapattım ve duvarın dibinden binanın arka tarafına doğru yavaşça sürünerek ilerledim. Köşede durdum, yerdeki botları ya da konuşan sesleri dinledim ve oluk ile duvar arasındaki boşluktan dikkatlice baktım.

Boş.

Kaşlarımı çatarak puslu ve sıcak ufukta Skid'den bir iz olup olmadığına baktım. O piçin o kadar hızlı koşamayacağını biliyordum ve hızlandırıcısını benimle aynı sinyale yerleştirmesi gerekiyordu.

Şerefsiz. Sürünerek ilerlerken dişlerimi sıktım. Eğer Wasted tarafından yakalansaydı Skid'in bağıırışını duyabilirdim. Ekibimizden hiçbiri bizi bu açıdan göremiyordu. Ya işini erken bitirmiş ve siktirip gitmeye karar vermişti ya da hiç pozisyon almamıştı. Bu arka duvarda hiç pencere yoktu ve ayağa kalkıp hafifçe koşarak bitişikteki küçük kulübeye gittim. Dışarıdan bile kimyasalların kokusunu alabiliyordum ama kapıyı açtım ve kolumu ağzıma ve burnuma siper ettim.

Wasted'in küçük metamfetamin kulübesi pişiyordu, ocaklar kaynıyordu ve havada yoğun bir gaz vardı. Mükemmel bir düzenek. Ve Skid sinyali beklemediği için muhtemelen erken patlayacaktı. Kapıyı kapattım, patlamada parçalanacak olan basit kağıt sıkışmasını yeniden bağladım ve sonra kısa avluyu geçip dağınık tepeden aşağı koşarak gözden kayboldum.

Tepenin arkasını ararken Ayı'ya cevap verdim. Skid'in bisikleti de gitmişti, göt herif, bu da diğerlerinin yanına gitmem gerektiği anlamına geliyordu.

Batı ve güney karakolları temizlendi. Skid hangi cehennemde?

Wasted'in partilerinin geride bıraktığı bariz atıklar karşısında yüzümü buruşturarak hendekten aşağı doğru yürüdüm.

Güney postasının temizlendiğini söylediğini sanıyordum, Bear geri mesaj attı.

İşini yaptı ve kayıplara karıştı.

Bear bana aptal bir monokl emojisiyle karşılık verdi ve ben de gözlerimi devirdim. Bazen Faith kadar şirin olabiliyordu.

Kral sabırsızlanıyor. Bizim yolumuzdan gitsek iyi olur, diye ekledi Bear.

Çölün ortasında motosiklet botlarıyla koşmak gibisi yok. Ama uçan bir Wasted parçasının bana çarpmasını da istemiyordum.

Bu yüzden topuklarımı topladım ve hendeğin yolla birleştığı yere doğru koştum.

Ghost bisikletiyle yanaştı, yüzünde nadir görülen bir gerginlik vardı.

"Skid'den iz yok," dedi Ghost, arkasına atladığımda, o an için kendi motorumun olmamasının onur kırıcılığını görmezden gelerek. "King'e geri dönüyoruz."

"Hayır, beni Rider'a götür. O pisliğin nereye sıvıştığını bilmek istiyorum," dedim.

Ghost benimle tartışmadı, sadece motorunu çalıştırdı ve yola geri döndü.

Patlama sesini duymadan önce yer gümbürdedi ama ne Ghost ne de ben erken patlamadan ürktük. Duman sağ tarafımda yükseldi ve göğsümdeki memnuniyetin çarpık ve karanlık olduğunu anladım ama pişman değildim. Faith güvende olacaktı.

Ghost omzunun üzerinden, "Umarım diğerleri aşağı inip temizlerler," diye bağırdı.

"Eve'in bu fırsatı kaçıracağını sanmıyorum," diye cevap verdim, ani bir viraji dönüp gıcırdayarak durduğumuzda Ghost'la birlikte eğilerek.

Kulübün yarısı orada toplanmıştı ve kardeşim motosikletinin üzerinde durmuş, gitmeye hazırlanıyordu. İşimiz bitmişti. Kendi motorum da oradaydı, çok uzakta değildi ama kalabalığı taradım.

Lanet Skid yok.

Motorlar çalışmaya başladığında bacağımı Ghost' motosikletinin arkasına attım ve Rider'a doğru yürürken motosikletimi görmezden geldim. Yangın bloklar ötede kükrüyordu, gökyüzünde gri bir duman yükseliyordu. Yakında haber verilecekti.

"Gitmemiz gerek," dedi Rider kaşlarını çatarak.

"Skid nerede?" Ben de karşılık verdim.

Rider'ın kaşları daha da çatıldı ama bir göz attı.

"İşareti beklemiyordu ve tepenin aşağısında beni beklemedi," dedim.

Rider başını salladı. "Benim için yeni bir haber. Belki de korkup eve kaçmıştır. Belki de King ve diğerleriyle birlikte." "

"O değil, Rider! Kontrol ettim. Nerede senin lanet olası kankan-" Kalbim ani bir dehşet patlamasıyla sıkışırken sesim kesildi.

Arkamda Ghost bağırdı. "Chance! Bir şeyler oluyor-"

"Faith," diye soludum, kendi göğsümü tutarak. Bu acı değildi; hayvani bir dehşet ve keskin bir kafa karışıklığıydı.

Rider'ın gözleri büyüdü, Ghost ile benim arama baktı, içimde bir atom bombası gibi patlayan panik atağı tüm kulüp izliyordu.

Faith dehşete düşmüştü. Omega'mın başı dertteydi. "Gitmeliyiz," diye kükredi Hayalet.

Kendi bisikletime döndüm, takip etmeye hazırdım, içgüdülerim emrediyordu. Faith'e geri dönmeliydim! Dehşet daha da kötüleşti, öfkeye dönüştü ve telefonum sıkıştığı avucumda titredi.

"Ne oluyor lan?" diye homurdandım.

"Yoldayız," diye hırladı Bear hattan. "Kimıldamayın. O ve Adam kulüpteler. Orada adamlarımız var."

Ama biz orada değildik ve biz onun sürüsüyduk. Bize ihtiyacı vardı, Grim'e, Wave'e ve diğerlerine değil.

Ama ben donup kalmıştım, Faith'in dehşeti çok güçlüydü ve kendi kafam da bağıın hızlı talebini algılamaktan başka bir şey yapamayacak kadar karmakarışıktı.

"Kulüpte neler oluyor?" Rider sordu.

Başımı salladım. "Bilmiyorum, sadece... korkuyor."

Yine vahşileşiyordu ve her geçen saniye daha da kötüleşiyordu. Hayalet arkamdan hırladı.

"Chance, gitmem gerek-" Hayalet homurdandı.

Jeep köşeden hızla döndü, onu kulübün son üyeleri takip etti. Jamie sürücü koltuğunun arkasında, Garrett ve Rory de arkada gaddardı. Ve Eve... kanı sıçramış ve öfkeden parlıyordu, yolcu koltuğunda canlı bir tel gibiydi.

"Şekerim, sen orada kal," diye tersledi, telefonunun yüzüne ters ters bakarak.

Adam'ın sesi tizdi ve arka planda Faith'i görebilmek için cipin yanına doğru koştum.

"Yapamam. Takip cihazı bende ve onda değil."

"Umurumda değil-"

"Ama ben biliyorum!" Adam tersledi. Zıplayan perdenin üzerinde solgun bir halde avluda koşuyordu. "Grim ve ben onu takip ediyoruz. Sen de onu takip et."

Ben. Onu Omikron'a tekrar kaptırmayacağım."

"Sen tam bir baş belasısın," diye hırladı Eve. "Sakın öldürölme!"

"Evet, alfa," dedi Adam ve ben Grim'in bir anlık görüntüsünü yakaladım.

Kamera, motor sesi.

Omikron'un Faith'i vardı. Başımı kaldırdım, bir an için etrafıma bakındım ve King'i yanımda buldum, solgundu ve hırıltıyla titriyordu.

Telefonda bir ses mırıldandı ve Adam titremeden önce kamera dışına baktı. Görüntü sarsıldı, garaj kısa süreliğine göründü ve ardından yüzünün bir tarafı yaralı olan Grim belirdi.

"Wave ve Mikey öldü. Lanet Skid tarafından," dedi Grim kanlı dişlerini göstererek. "Onun icabına kendim baktım. Frost yaralı, ata binemiyor ama durumu stabil. Kızını kaybetmeyeceğim, Kral. Söz veriyorum."

Kay. Skid. Laboratuvarı patlatmak için kuracaktı -çünkü şimdi ne istiyorsa, ne yapıyorsa, Wasted'ı da yoldan çekecekti- ve sonra kulübe geri koşacaktı.

Omikron için mi? Hiç mantıklı gelmedi.

Döndüm ve kulübün bize, omegaları tehlikede olan iki sürüye baktığını gördüm. Umurlarında olur muydu? Rider, King'in ne kaybettiğini umursamazdı, artık kulüp onun olduğu için. Skid de *Rider*'ın adamıydı. Ama kardeşimin iyi bir özelliği varsa o da kulübe ne kadar aşık olduğuydu. Skid, Wave ve Mikey'i öldürmüştü. Wave başka bir miras kardeşti ve Rider'la birlikte büyümüştü.

Hayatım boyunca içinde yaşadığım ama kendimi hiçbir zaman ait hissetmediğim kulübün üyeleri arasında dolaştım, ta ki hiçbir zaman akraba olmadığım ağabeyimin önünde durana kadar.

"Skid kime yardım ediyordu?" Rider'a sordum. "Skid kardeşlerimizi kimin için öldürmüş ?"

Rider bana bakakaldı ama kulüp şimdi ona dönüyordu. "Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum," dedi ama etrafındaki yüzlere baktıkça gözleri daha da büyüyordu.

Onlara liderlik etmesi gerekiyordu. Adam hâlâ hayatta olsaydı Skid'i korumaya meyilli olabilirdi ama o ölmüştü ve kulübün geri kalanı Rider'a asla güvenmezdi, cahil numarası yapsa bile.

"Chance, Eve'i takip etmeliyiz," diye seslendi King, sesi havlamaya o kadar yakındı ki irkilmemek için kendimi zor tuttum.

"Skid konuşuyordu, Rider?" diye sordum. Motorumun yanına gider, kardeşimin arkadaşının başına gelenlerle uğraşmasına izin verirdim ama o ikisini birlikte görmüştüm. Rider *bir şeyler* biliyor olmalı.

Rider bana baktı, ağzı kapandı ve şok bir kalkan haline geldi. *Sen benim kardeşimsin. Bana yardım etmelisin*, diye düşündüm.

"Preston Bowers," dedi Rider, King'e bakarak. "Duruşma için kanıt toplamak üzere benimle birlikte Bowers'la buluşmaya gitti. Skid'in telefonundaki numarayı fark ettim ama onun için uyuşturucu gibi önemsiz şeyler yaptığını düşündüm."

King'e dönerek, "Bowers," diye tekrarladım.

King'in gözleri kısılmıştı. "Onu canlı canlı yiyeceğiz. Şimdi gidelim."

Buck bisikletine oturmuş, "Biz de seninle geliyoruz, Prez," diye açıkladı. "Hayır," dedi King. "Kulübe git, Frost'u kontrol et. Ortalığı temizle.

Bu bir paket işidir."

Aceleyle kendi gittim, çalıştırdım ve King, Bear ve Ghost'un arkasından yola çıktım. Kardeşim kulübün kümesinden bizi .

Preston Bowers ya da Omikron, fark etmezdi. Omega'mızı geri alacaktık ve sonra da onu bizden almaya çalışan herkesi yok edecektik.

44. İNANÇ

S sentleri, ciğerlerimi kemiriyor ve pençeliyor.

"Prest, iyileştiğini söylediğini sanıyordum."

Çok yakından hırlıyor, benimkiler cevap veriyor.

"Fotoğrafları gördüm. O alfaların üzerinde sürünüyordu."

"Daha ince bir yaklaşım denemeliydik. Bize katılması için onu baştan çıkarmalıydık.

Şimdi biz de motorcular kadar kötüyüz."

Hırladım, başım eğikti, figürler saçlarımın perdesi arasından çarpıtılmıştı. Üç alfa, telaşlı bir kanopili yatağın ucunda durmuş, odanın köşesinde duvara yaslandığım yere bakıyorlardı.

Yolculuk karanlık ve dehşet verici bir bulanıklıktı ama beni süslü eve sürüklediklerinde tekmeledim, pençeledim ve çığlık attım, bu alfaları beta çalışanlarını dışarı fırlatmaya zorladım. Yalnızdık. Kaçırılmıştım. Onları *öldürecektim*.

"Kızda ısırik izi var. İşler karışıyor Preston," dedi adamlardan

"Sadece izlerin üzerinden ısıriyoruz," diye tısladı bir diğeri. Preston. Tanıdık ve korkunç. "Alternatifi King ya da onun çetesinden herhangi biri gibi lanet bir karakterken kimse bizim iddiamıza itiraz etmez. Onu en başta bana teklif etti ve biz bariz bir şekilde daha iyi bir seçimiz."

"Hımm. Duyuyor musun, seni kuduz küçük yaratık?" diye seslendi üçüncü adam bana. "Sakinleştiğinde göreceksin. Biri mutfağı arasın, ona kek falan getirsin."

"Herkesi gönderdik, unuttun mu?" "Lanet olsun."

"Önce onu ısırmalıyız. Bağları ne kadar çabuk kurarsak o kadar iyi olur."

"Bunun kolay olacağını söylemiştin." "O elimizde, değil mi?"

Dinledikçe bu adamlardan daha çok nefret ettim. Bunlar alfa değildi. Tembel korkaklardı.

Sıkıntılı bir iç çekiş oldu. "Ne zaman yaklaştık bizi tırmalamaya çalışan hırıltılı bir köpeğimiz var. Düğümleyip yetiştireceğimiz ve görevlere götüreceğimiz sevimli bir omegamız yok."

"Bir saatten az oldu," diye alay etti Preston. "İzle. *Omega. Ayağa kalk ve buraya gel.*"

Bir havlama. Kaslarım tutuldu, bacaklarım titriyor, köşemden dürtüsü acil olarak tekrarlanıyordu.

Bu Omikron değildi. Bunlar sadece erkekti, alfaydı ve yanlarına kâr kalacağını düşündükleri için beni çalmışlardı. Beni ısırp sürümden koparabileceklerini sanıyorlardı. Sanki Kral ya da Ayı, hatta Hayalet bile ısırıkları kesilirse benden vazgeçecekmiş gibi. Sanki bu adamlar beni yakalayıp ölüm fermanlarını imzalamamışlar gibi.

Ben de daha fazla yaklaşmadıklarından emin olmak için gözlerimi yüksekte tutarak durdum.

"Onu ilk gördüğümde daha iyi durumda," dedi Preston ben bir adım ileri, sonra bir adım atarken.

Tekrar tam anlamıyla nefes alabilinceye kadar her adımda ağaç kabuğunun talebi yumuşadı.

Bir alfa kollarını göğsünde kavuşturarak, "Onunla bir şeyler yapılabilir sanırım," dedi. "Şimdilik bir bar faresine benziyor."

Ona ters ters bakmak için başımı kaldırdım. Önümdeki üç adam da derli toplu giyinmişlerdi, hatta Preston bile, bir beta uşağına emirler yağdırırken beni barın arka bahçesinden aldırıştı. Sade bir şekilde yakışıklıydılar ve etrafımdaki oda sıkıcı bir şekilde zengindi, mobilyalar büyük ve basitti ve alan çok açıktı. yavan kokular bir yana, steril kokuyordu.

Ortadaki öne doğru bir adım atıp yatağın kenarına yaklaşıncı kaskatı kesildim. Ama ulaşamaz bir yerde kaldı. Bir tanesi

Sağ taraftaki çantasının ön kolunda, bana uzandığında çizdiğim yerde bir bandaj vardı. Güzeldi. Dikkatliydim.

"Sendeki potansiyeli görmüyorlar," dedi en yakınındaki adam. O Preston'dı. King'in beni kandırmaya çalıştığı, bana havlamayı seven alfaydı. Sesi şimdi yumuşaktı, çok tatlı ve patronluk taslıyordu. ". Tanıştığımız gün gördüm. O gönülsüz suçlular çetesinde harcanmıştın, omega. Burada bizimle çok daha fazlası olabilirsin, çok daha fazlasına sahip olabilirsin. İstedğin bir hediye olursa söylemen yeterli."

"Kendimizi fazla kaptırmayalım, Prest," diye mırıldandı sağdaki. "Önce bu zahmete değdiğini kanıtlamalı."

Dişlerimi gösterip alfaya hırladım ve Preston tekrar doğrulmadan önce topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. Korkak herif.

Buradan çıkmam gerekiyordu. Sürümün benim için geleceğini biliyordum ama yeniden kurulabilecek olsalar bile bağlarımın kopmasını istemiyordum. Kurtarılmayı beklemek istemiyordum. Bu adamlara neden beni en yakalamaya cesaret etmemeleri gerektiğini kanıtlamak istiyordum.

"*Terbiyeli* ol," diye bağırdı Preston.

İrkildim ama hırıltım daha da yükseldi. "Siktir git," diye cevap verdim, ileri atılarak.

Bu sefer zıplamadı ama kolumdan tutup beni sarstı. "Eğer alfalarını dinlemezsen, seni-"

"*Alfalarım* içinizi boşaltacak," diye hırladım Preston'a. "Buraya gelecekler ve bu evi ve hepinizi teker teker parçalara ."

Preston'ın omzunun üzerinden diğer alfalardan biri kaşlarını çattı ve Preston onlara ne anlatmış olursa olsun, onları gerçeğe hazırlamadığını biliyordum.

"Sizi bağladıktan sonra yapabilecekleri hiçbir şey yok," dedi sağdaki alfa.

"Eğer ölürsen bağ diye bir şey kalmaz," diye cevap verdim. "Uslu *dur* dedim!" Preston kükredi.

Emir karşısında sızlanıp ürpersem de bu yeterli olmadı. Yabani olduğum için mi yoksa alfalarımın olan bağlarım güçlü olduğu için mi bilmiyorum ama kabuk sadece canımı . Kolum sallandı, yumruk

Yumruk Preston'ın burnuna çarptı, çarpmanın etkisiyle parmak eklemlerim çatladı ve kolumda yankılandı.

Preston uluyarak beni yatağı fırlattı ama tekmelemeye başlamadan önce bir adım bile atamadı.

"Preston!"

Sarışın, uzun boylu ve mülayim görünüşlü Preston Bowers benimle eşleşmek için bir hayvana dönüştü. Burnu ve üst dudağı kan içindeydi, yatağı doğru hamle yaparken gözleri vahşiydi. Ben daha küçük, daha zayıf ama daha vahşi ve daha çaresizdim. O beni evcilleştirmek istiyordu, ben de onu *öldürmek* istiyordum.

Başka bir alfa da kavgaya katılarak bileklerimden tuttu ama üçüncüsü kapıya doğru geri çekildi. Hırladım, ığlık attım, tekmeledim ve tısladım. Dişlerimi sıkmaya devam ettim çünkü bu adamlar Ayı değildi ve ben de sürümden başka kimseyi ısırımıyordum ama sonunda iki alfanın gücü galip geldi. Kollarım ve bileklerim arkaya kısıtılmıştı ve Preston ayak bileklerimi yakalamış, bir dizini yatağı koyarak atılırken onları morartıcı bir şekilde tutuyordu.

Preston'ın yüzü benimkinin üzerinde kıpkırmızı ve vahşiydi, zehir kusarken bana tükürüyordu.

"Omega Merkezi'nin, omegaların mükemmel eşlerini koku yoluyla bulduklarına dair saçmalıklarından hiç hoşlanmadım. Babamın sürüsü annemi evcilleştirdi ve eğitti, ona nasıl davranması gerektiğini ve sürünün onunla nasıl gurur duymasını sağlayacağını öğretti. Bana eski kafalı diyebilirsiniz ama bu geleneğı sürdürmenin eğlenceli olacağını düşünüyorum." Preston beni yere seren diğer alfaya bakmadan önce bana kötü ve kanlı bir sırıtışla baktı. "Başını yana doğru it. Şimdi ısırığı kapatıyorum. Sonra onu soyup geri kalanını bulacağız."

Kapının yanındaki alfa küçük bir sesle, "Aşağıda bir tür kargaşa var," dedi.

"Git ve hallet o zaman," diye üstümdeki.

Uzanıp saçlarımı ellerimden birini bırakmak zorunda kaldı ama bu yanlış bir hesaplamaydı. Hâlâ hazırdım, heyecanlıydım, savaşmak için çaresizdim ve tırnaklarım yanağına, çenesine ve boğazına saplandı.

Kargaşa artık odanın dışındaydı ve kapı açık olduğu için duymak kolaydı. Üstümdeki alfa çığlık attı, eli

Gürültülü bir tokatla yanağıma sertçe vurdu, ama yüzündeki çizikleri tutarak geri çekildi.

"Kahretsin, Ed, yakala-"

Preston'ı tırmaladım, ulaşabildiğim her yere sertçe vurdum, ta ki ellerimle boğuşana kadar, ayak bileklerim onu tekmelemek ve geri itmek için serbestti.

Bir el silah sesi duyuldu ve Preston şok içinde duvara yaslandı. Bileklerimi tutan alfa Ed, ikinci silah sesiyle yere düştü.

"Bırak lanet kız kardeşimi."

Nefesim , ağzım açık bir şekilde kapıda duran ve silahını Preston'a doğrultmuş olan Adam'a baktım. Yüzünde ne bir gerginlik, ne bir şok, sadece sert bir kararlılık vardı.

"Benim çantam yolda," dedi Adam. "Onunki de. Arkadaşım senin sürü arkadaşını koridorda tutuyor. Eğer ikinizden biri kımıldarsa, bu sefer sizi gerçekten vururum. Üç eski gizli operasyon ajanı ve hâlâ aktif olan bir suikastçı tarafından eğitildim, bu yüzden *ıskalamam*."

Preston ya da sürü arkadaşının Adam'a meydan okuyacak kadar aptal olup olmadıklarını görmek için beklemeden yatağın kenarına tırmandım.

"Sürüm ve ben sizi yok edeceğiz," diye tısladı Preston. "Bağlantılarımız var. Valiyi tanıyorum."

Adam gözlerini kırpıştırarak yerde yatan adama baktı, şimdi yüzü gözü yara bere içindeydi ve kanlar içindeydi. "FBI'ı tanıyorum," dedi Adam omuz silkerek. "İsteksiz omegaları satın alıp kaçıran alfaları yakalamak için onlarla birlikte çalışıyorum. Yani, uh... sikimi yer misin?"

"Her zamanki gibi güzel konuştun şekerim," diye seslendi salondan son derece uğursuz bir ses.

Adam'ın omuzları hafifçe çöktü, içindeki canlı enerji dışarı sızıyordu. "Yeterince uzun sürdü," dedi ama bakışlarını ve silahının namlusunu Preston'a doğrultmaya devam etti.

Gözümün ucuyla ileriye doğru bir hareket gördüm ve Adam'ın adını haykırdım.

Ama Eve odaya adımını atmıştı, kendi silahını kaldırmıştı ve ateş etmeden önce gözünü bile kırpmadı, namludan donuk ve sessiz bir patlama sesi çıktı. Preston'ın sürü arkadaşı yere düştü ve Eve

önümde durup vurduğu adamı görmemi engelledi.

Havva, Preston'a dönerek Adem ve bana, "Salona gidin," dedi. "Ben burada bitireceğim."

"Hayır," diye karşılık verdi Adam.

Hiç şikâyetim yoktu. Nefes nefese kapıya koştum ve koridorda King'le çarpıştım. Kolları beni sardı, ayaklarımı yerden kesti ve yüzüm boğazına gömülmeden önce değersiz ihtişamı, spiral merdiveni, avizeyi ve pırıl pırıl fayansları kısa bir süre daha görebildim, sert kokusunu tek oksijen kaynağımış gibi içime çektim.

"Seni yakaladım prenses. Bear'a git. Ben Bowers'la ilgileniyorum."

Bear'ın merdivenin tepesine ulaştığını görecektense kadar yüzümü kaldırdım, bakışları yüzümde parlıyordu ve onu, arkasındaki Chance ve Ghost'u görünce sızlandım, ifadeleri eşit derecede endişeli ve hevesliydi.

"Geleceğini biliyordum," diye fısıldadım King'in boğazını öperken.

Beni daha sıkı sıkı, emrine rağmen derin bir nefes almam için tuttu ve sonunda beni serbest bıraktı. Ayı'ya doğru koştum.

King, "Onu dışarı çıkarın," dedi.

"Eve, *şimdi* beni ısıramazsın," dedi Adam, ben koşarken kahkahası giderek uzaklaşıyordu.

"O zaman onları takip etsen iyi olur," diye mırıldandı Eve ona.

Bear beni yakaladı ve göğsüne çekti, bacaklarım kolunun altına dolandı, dönüp hemen merdivenlerden inmeye başlarken beni sımsıkı kucakladı.

"Üçüncü bir alfa var," diye mırıldandım.

"Gitti," dedi Chance. Bu, alfanın kaçmayı başardığı anlamına gelebilirdi ama gerçeğin daha basit ve daha kesin olduğundan şüpheleniyordum. Ve umurumda da değildi.

"İyi misin, kaygan?" Hayalet mırıldandı. "Seni ısırılar mı?"

" bulamadım. mücadele ettim," diye cevap verdim.

"Aferin kızıma," dedi Bear, sesi hırıltı ile mırıltı arasında dengelenmişti.

Kapıya doğru kısa bir yürüyüş yaptık ve kapı arkamızdan kapanırken ikinci bir çatırtı ya da patlama sesi duyduğumu sandım.

Preston, bu çok fazlaydı.

Grim dışarıdaydı ve Jamie alnındaki yarayı Garrett'la konuşuyordu. Rory kayıptı ama üçüncü alfa da kayıptı ve ben soru soracak kadar meraklı değildim. Adam grubumuzdan Garrett'ın kollarına koştı, ikili kabaca öpüştü ama kardeşim bir an sonra geri çekildi ve aceleyle bizim tarafa döndü.

Bear beni ayağa kaldırdı ve Adam beni yakaladı. "Özür dilerim. Seni tekrar almalarına izin verdim. Takip edemedim," diye kulağıma doğru soludu. "Özür dilerim, Faith."

Kollarımı Adam'a doladım ve yanağımı onun yanağına bastırdım. Yanmış karamel ve badem, stresli kokularımız birbirine karıştı.

"Ben . İyi olacağımı biliyordum," dedim, kollarımı şiddetle ona dolamıştım, gözyaşlarım boğazımı tırmalıyordu. "Tam zamanında geldin."

Arkamdaki çakıllar çatırdadı ve Adam'ın kollarına atladım ama beni bırakmadı.

"Bitti," diye duyurdu King.

"Burada işimizi bitiririz," dedi Garrett. "Eve döndüğünde bize seslen. Zamanlamayı ayarlar, yarım kalan işleri tamamlarız."

"Tuhaf bir süper casus paketi bulduğuna sevindim," diye fısıldadım Adam'ın kulağına.

Bir kahkaha attı ve sonunda beni tutuşunu gevşetti. Arkasına yaslandı, yüzüme baktı.

"Ben iyiyim Adam," dedim bir kez daha, sertçe yutkundum ve başını salladı.

"Seni seviyorum ufaklık," diye fısıldadı

Adam. "Ben de seni seviyorum, biggo."

"Bir hafta içinde uğrayacağız. Her şeyin düzenli olduğunu öğrendikten sonra," dedi Garrett.

"Bunun bize geri dönmeyeceğinden emin misin?" Grim kaşlarını çatarak sordu.

"Bu bizim ilk rodeomuz değil," dedi Jamie. " olacağız. Sen geri dönmelisin."

", Kelebek," diye mırıldandı Bear.

King, "Onun da benimle gelmesini istiyorum," diye .

"Aslında, sanırım benim-" diye başladı Ghost, üç alfam da aynı anda bana doğru uzanmıştı.

"Benimle geliyor, Hayalet önde, Kral ve Ayı arkada," diye tersledi Chance, elini bana doğru uzatarak.

Alfalarima, Chance'e ters ters bakan King ve Bear'a ve başını eğen Ghost'a baktım.

"Üçünüz de şu anda onunla yarı vahşisiniz. Kafası en net olan benim. O benimle geliyor," diye kararlılıkla tekrarladı Chance.

"Akıllıca," diye homurdandı

Bear. "İyi," diye homurdandı

King.

Elimi Chance'in elinin içine soktuğumda Ghost bana sıırttı.

Beni kendine çekti ve sert bir öpücük için ağzımı kendine doğru çekti.

"Haydi, kuşum. Yuvada senin için kavga edebilirler," diye fısıldadı.

Adam'a döndüm ama etrafı kendi sürüsü tarafından sarılmıştı. Güvendehydik. Halkımızla birlikteydik. Chance'in arkasına tırmandım ve tutuşumun gücüyle homurdanana kadar ona sıkıca sarıldım. Elleri kısa bir süre kollarımın üzerinde durdu, sonra motoru kükredi ve uzun, sessiz yollarda eve doğru sürdük, sadece motorların ahengi beni çevreliyordu, alfalarımın mırıltıları kadar sıcak ve zengindi.

45. İNANÇ

("Biraz daha uzun," dedim, başımı King'in omzuna yaslayarak. "Bu yumurtalar yanmış," diye homurdandı.

"Ben yanık severim. Islak yumurta tuhaftır," diye cevap verdim, ona karşı omuz silkerek.

İçini çekti ve çırpılmış yumurtaları spatulasıyla bir kez daha karıştırdı. "Şimdi mi?" diye sordu, ses tonunda biraz yalvarma vardı.

"Yumurtalarımı nasıl sevdiğimi öğrenmek istedin ve sana ," dedim sırtarak. "On saniye daha."

Yanımda kaskatı duruyordu ve düşüncelerinin huysuzca ondan geriye doğru saydığını neredeyse duyabiliyordum. Tavayı ocaktan almak için eli kıpırdandığında sözünü kestim.

"Şimdi ocağı kapatın ve tavada soğumalarını bekleyin."

"Yanmış *soğuk* yumurta sever misin?" King sordu.

"Ketçapla birlikte," diye ekledim ve kaşlarını çatmasına gülümseyerek karşılık verdim. Ürperdi. "Ughhh."

Chance omzuma dokundu ve ben de ona döndüm, bir fincan kahve aramızda duruyordu. Yüzüne bir göz attıktan sonra ona gülümsedim. "Daha solgun."

Chance'in gözleri kısıldı. "Kahvenin bundan daha soluk bir tonunu yapmıyorlar. Sadece süt mü istiyorsun?"

Ama o döndü ve kremaya doğru yürüdü.

"Stajyerler nasıl?" Bear mutfağa girerek bana sordu. King'in somurtkan bir şekilde yumurtalarıma göz kulak olduğunu ve Chance'in de kahvemi homurdanarak içtiğini görünce sırttı.

"İyileşiyor," dedim başımı sallayarak. "Hayalet nasıl?" "Aslında doğal," diye yanıtladı Bear neşeyle.

Ona doğru ilerledim ve kollarımı ortasına doladım. "Sen iyi bir öğretmensin."

"İyi bir sürü omega'sını nasıl memnun edeceğini bilir," dedi Bear.

King, "Omega'mızın damak tadının düzeltilmesi gerekebilir," diye mırıldandı.

"*Kuru* ekmekle sosisli yemeyi seven adam söylüyor bunu," diye cevap verdim, sesimi alçaltma zahmetine girmeden. "Bütün mesele hangi sosları sevdiğin."

Bear kıcımlı okşayarak ve beni mutfak kapısına doğru iterek, "Hadi, git otur, ben de bu ikisini sıraya sokayım," dedi.

Sabahın erken saatleriydi ve Rider'ın taç giyme partisi bir gece önce yapılmıştı, bu yüzden kulübün çoğu hala uyuyordu. Belli nedenlerden dolayı benim grubum daha durgundu. Yakında kulüpten ayrılacaktık ama King son dakika ayarlamalarına yardım etmek için kalmıştı. Şimdiye kadar Rider yardım konusunda King'in deyimiyle "tahammül edilebilir" davranıyordu.

Kardeşimi ve sürüsünü barın etrafındaki kare masaların bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş uzun bir ziyafet masasında otururken bulduğumda sıırıttım. Ghost'un sabahki görevi ambiyans yaratmaktı ve doğrusunu söylemek gerekirse ne bekleyeceğimi bilmiyordum.

Bira şişeleri, her birinde üç adet parlak boyalı papatya bulunan vazolar olarak masalara dizilmişti. Mavi çiçek desenli kâğıt tabaklar ve siyah mendil peçeteler seçmişti. Masanın üzerine parıltılı konfetiler serpiştirilmişti ve Ghost bana bir sandalye uzatıyordu, kâğıt tabağın üzerinde küçük, ambalajlı bir kutu bekliyordu.

Aptalca ve tatlıydı ve *benim* içindi.

"Hediye yok demiştik," dedim Ghost'a doğru yürürken.

Kaşlarını kaldırdı. "Hediye yok demiştin. Ve bugünün doğum günün olduğunu öğrenmeden önce bunun üzerinde çalışıyorduk."

Kızardım, ellerimi Ghost'un göğsüne koydum ve ayak parmaklarıma ucuna kadar yükseldim. Başını bana doğru eğdi ve gülümseyerek öptü. Doğum günümün yaklaştığının belli belirsiz farkındaydım ama daha önemli işlerimiz vardı ve geçtiğimiz birkaç hafta içinde doğum günüm gözümden kaçmıştı

Bok patladığından beri. Sonunda ağzındaki baklayı çıkaran Adam oldu ve planlarını sorgulamak için ekibimi köşeye sıkıştırdı.

King hâlâ kendim bir şey söylemediğim için kızgındı.

Adam'ın sürüsü Preston Bower'ın evinde her ne temizlik yaptıysa işe yaramıştı. Wasted'in metamfetamin işlerini Bowers sürüsüyle ilişkilendiren çok sayıda kanıt olması da işe yaramıştı. Ne kadarının doğru olduğundan ve ne kadarının Eve ve Adam tarafından zarifçe hazırlandığından emin değildim. Görünüşe göre yetkililer bile dünyanın bu adamlardan temizlenmesinin daha iyi olacağını biliyordu.

"Otur," diye ısrar etti Adam. "Senin için de hediyelerimiz var."

Güldüm ve Ghost'un öpücüklerinden uzaklaşarak bana uzattığı sandalyeye kaydım. "Sanırım hepiniz yeterince yaptınız," dedim gruba.

Adam elini sallayarak, "Biz omegalarız, şımartılmayı severiz," dedi.

Onu tanıdığımdan beri biyolojisini inatla reddeden kardeşimden gelen bu sözler şaşırtıcıydı. Kendini tanımlamasıyla uzlaşmıştı, hatta bunu kabullenmişti. Büyük ölçüde, bir omega olarak kendisi olmasına izin veren bir sürü bulduğu için.

Kendimi aramaya devam etmeme izin veren, bu arayışın keşfedebileceği her yere beni takip etmeye istekli bir sürü bulmuştum.

"Tamam. Doğum günü kızı için bir tabak soğuk, mahvolmuş yumurta ve gevşek domuz pastırması," diye duyurdu King, Bear ve Chance ona buharlı yemek tepsilerini taşımada yardım ederek kapıdan içeri girerken. "Ve geri kalanımız için de gayet saygın bir sofradır."

"Teşekkür ," diye mırıldandım, tabağımı doldurabilmesi için hediyemi kenara çektim. Çekilmeden önce başımın üstünü kılıklı bir öpücükle karıştırdı.

"Mutlu yıllar prenses," diye fısıldadı.

Chance kremalı kahvemi yere bıraktı ve kaşlarını sallayarak sol tarafımdaki yerine oturdu. "Hediyeni aç."

"Beklemem gerekmez mi?" Ben sordum.

"Yumurtaların zaten soğuk," Bear, dudakları seğirerek.

Ve hediye orada duruyordu, metalik altın kâğıdı ve güzel mavi kurdele bağıyla bana göz kırpyordu. Herkes kahvaltısını yudumlarken hediyeyi masadan kaptım. Ben özenle kurdeleyi çözerken ve dağınık bir şekilde bantlanmış köşelerde çalışırken kutu şingirdadı. "Yırt gitsin," dedi Ghost, masanın üzerine dizilmiş akan yumurtadan bir ısırık alırken. pastırma ve tostun üstüne.

Onu görmezden geldim, kâğıtla zaman geçirdim, düzelttim ve bir kenara koydum.

"Size bir mülk yaması alırdım ama kulüpten ayrılıyor, o yüzden..." King omuz silkti.

"İğrenç," diye mırıldandı Eve.

Kutu beyazdı ve kapağı kaldırdığımda parlak mavi bir damlacık taşı parıldadı. Bu bir tılsımlı bilekliği, dört parlak tılsımı olan altın bir zincirdi. İçindeki tüyleri kaldırdım ve her birine nazikçe dokundum. Gümüş bir kuş, altın bir Kelebek, taşlarla süslü bir taç ve mavi damlacık mücevher.

"Çok güzel," dedim, gözlerimdeki şaşırtıcı sızıyı kırıştıtararak. Birdy, Kelebek, prenses. Basit, tatlı ve *benim*. "Teşekkür ederim," dedim, sürümün her birinin gözlerini yakalayarak.

"Sıra bizde," dedi Adam.

Chance'e doğru eğildim, o da bileziği benden aldı ve bileğime takmak için mandalını açtı.

"Benim doğum taşım akuamarin değil," diye fısıldadım ona, mavi taş a bakarak.

Chance sırtıttı ve yumuşak bir sesle cevap verdi, "Ghost 'kaygan' kelimesinin yerine başka ne kullanılabileceğini düşünemedi."

Bir kahkaha attım. Damlacık. Ne aptal bir pislik.

Adam masanın üzerinden kalın bir zarf uzattı, Bear ve King meraklı bakışlarla zarfı inceledikten sonra bana uzattılar. Dışında parlak kırmızı bir fiyonk vardı ve elimde ağırlaştı. Metal kapakları sıkıştırarak açtım ve içindekileri masanın üzerine salladım.

Plastik kimlik kartları, pasaportlar, doğum belgeleri. birini elime aldım ve orada resmimi, adıımı ve beta tanımlaması için kuyruklu B harfini buldum. Bir diğerinde yeni bir isim ve omega sembolüyle birlikte yüzüm vardı. Beni alfa olarak tanımlayan bir kart bile vardı.

"Hepsi işe yarayacak. İstedğin kişi olabilirsin," dedi Adam, parlak gözlerle beni izlerken.

Eve, "Omikron'u her seferinde bir yetkiliyle ortadan kaldırmaya devam edeceğiz," diye ekledi. "Sen sadece kendi hayatını yaşamaya bak. Uygun gördüğün gibi."

Küçük kâğıt ve plastik halinde bir araya getirilmiş kimlikleri kendiminkini bulana kadar sıraladım. Faith Robins, kahverengi saçlı, kahverengi gözlü, omega. En üste koydum ve sonra hepsini toplayıp zarfın içine geri yerleştirdim.

"Hepinize teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim," diye mırıldandım, gözlerim doldu, göğsüm tatlı bir şekilde sıkıştı.

Bear eğilip alnımdan öptü, ben de gözyaşlarımı onun çenesine sildim.

"Bizim için bir zevk," dedi Jamie. "Seni seviyorum, ufaklık," dedi Adam.

King boğazını temizledi ve bana kaşlarını çatmış gibi yaptı. "Yumurtalarını daha soğuk istiyorsan, onları dondurucuya koyacağım."

Güldüm ve sonunda çatalımı aldım.

King'in başının arkasını tutarak, "GEL BURAYA," diye sızlandım.

"Ayağa kalkmaya çalışırsam kayıp kafamı yaracağımdan eminim," diye mırıldandı. "Ayrıca, burada iyi bir erişimim var."

Bear'ın süslü küvetinde dizlerinin üzerinde ona baktım, bacağımı ona seksimi göstermek için çıkıntıya dayamıştım. Ve onun harika ağzına. Eğildi, sadece benim için ayırdığı şefkatle amımı öptü. Sırtıma vuran sıcak suyun içinde titreyerek sallandım ve sonra sallanmam .

King homurdandı ve parmakları belimde sıkılaştı. "Kahretsin, ikimiz de kafamızı kıracağız."

Duş perdesi kırırdadı ve Bear ortaya çıktı, gömleksiz ve sırtıyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Evet," dedim, aynı anda King kaşlarını çattı ve "Hayır," diye mırıldandı. "Küvet de sana uymaz," diye ekledi King.

"Elbette olacak," dedi Bear, pantolonunu sıyrarak. "Ayrıca, bir planım var."

Arkama geçti, sıcak suya karşı sıcak bir kalkan oldu ve sonra elleri kalçalarımın altına girdi. Çığlık attım, omuzlarını kavramak için geriye uzandım ve King'in gözleri, yüzünün önünde açılıp kaldırıldığında genişledi.

King, "Bu iyi bir plan," diye homurdandı ve kendini yukarı kaldırmak için çıkıntıya tutundu. "Onu sabit tut. Kıpır kıpır oluyor."

Ayı homurdandı. "Biliyorum. Buraya ilk ben geldim."

"İkinizden de özür dilerim," dedim, haklı olmalarına rağmen; King sikini kıvrımlarıma doğru okşarken, ellerim göğsümün üzerinde aşağı yukarı gezinirken, meme uçlarımı koparıken kıvranmaya başlamıştım bile.

King çenemden tutup beni öpücüğünün içine çekerek, "Kırgın olduğunda çok tatlı oluyorsun prenses," dedi.

Bear kulağıma fısıldadı ve yanağını oraya sokarak, "Hepimizle birlikte olduktan sonra bile hâlâ kıpırdanıyor ve istiyor olacaksın, doğum günü kızı," dedi. "Seni en iyi biz tanıyoruz."

King içeri iterken ve Bear beni diğer adamın boyunda çalıştırırken nefes nefese kaldım. Beni en iyi onlar tanıyordu.

Ve daha sonra, terden ıslanmış ve vücutlarla dolmuş bir halde, erkeklerimden gerçek hediyelerimi aldıktan sonra, Chance kıcımlı okşarken hala kıvranıyor ve sızlanıyordum.

"Sen ve Ghost kendi iyiliğiniz için fazla azgınsınız," diye güldü Chance bana. "Kıçını sikkem için bana yalvarıyorsun ve Ghost'un siki benimkine girmeye çalışıyor."

"Görünüşe göre bariz bir çözüm mevcut," diye nefes nefese .

King ve Bear yuvanın diğer tarafında uyukluyorlardı ama Ghost, Chance ve ben bir tur daha atarsak tekrar uyanacaklarını hissediyordum. Ya da onları ağzımla uyandırabilirdim. Ne de olsa doğum günü kızı bendim. Şımartılmayı hak ediyordum.

"Açıklık sıkıcıdır," dedi Chance, solgun gözleri parlayarak. Ghost'un eli etrafını sararak Chance'in sikine uzandı ama Chance onu tokatlayarak uzaklaştırdı. "Yaratıcı olmayı severim. Ghost da onu emip kurutmaktan hoşlanıyor, değil mi Ghost?"

Ghost ve ben homurdandık ve hevesime gülen Chancein karşısına geçtim.

"Mutlu yıllar bana," diye fısıldadım, Ghost'un sikine sokuldum, zaten uzunluğunda benden bir ipucu yakaladım.

"O bir deli," diye mırıldandı King . "O bizim delimiz," diye iç geçirdi Bear.

Yanaklarımı çukurlaştırıp onu höpürdeterek yutarken Ghost, "İnanılmaz bir kadın," diye inledi.

"O bizim," diye mırıldandı Chance, omurgamı öperek.

Ve hepiniz benimsiniz, diye düşündüm, gözlerimi kapadım ve aşklarının göğsümde kendi kalp atışlarımdan daha sert ve hızlı atmasına izin verdim.

Çıkmaz Sokak'tan ayrıldığımız gün o kadar sıcaktı ki hava dalgalanıyordu. O sabah yuvanın her santimini toplamıştık ve son yastıkları ve gizlice çalınan tişörtleri kamyonun arka koltuğuna iterken omurgamdan aşağı ter akıyordu. Kamyonun kasası kutularla doluydu, sürümün eşyaları .

Durdum, nefesimi topladım ve arka kapıya yaslanıp güneş gözlüklerimi alnımdan indirdim.

"Hazır mısın?"

Gözlerimi kırpıştırarak açtım, göz kapaklarımdaki terden irkildim ve Eve'i karşımda buldum. Charger ve Jeep de toplanmıştı, Adam'ın sürüsü Şeytanlarla vedalaşıyordu.

"Öyleyim," dedim, kalp atışlarımı düzene sokan nadir bir güvenle. "Gergin de. King bana pek bir şey anlatmadı."

Eve gözlerini devirerek, "Sahte ismini çok ciddiye alıyor," dedi ve siyah saçlarını başının tepesine doğru savurdu. O bile sıcaklığı hissediyordu.

"Bu onun gerçek adı. Yani gerçek soyadı," dedim omuz silkerek.

Gözleri kısıldı. "İlk adı ne?"

Ulysses, diye düşündüm, kıkırdamam kaçmak için mücadele ediyordu. "Gizli," dedim kaşlarımı sallayarak.

Homurdandı. "Beş dakika içinde bulurum."

Ani bir dürtü beni ele geçirdi, geçici bir delilik ve adım attım İleri,
sarma benim kollar etrafında benim
kardeşinin YABANI

suikastçı alfa. Kollarımda kaskatı kesilmişti, belki de iğrenmişti ama bir süre sonra yumuşadı, garip ama sevimli bir hareketle sırtımı sıvazladı.

"Ben de senden hoşlanıyorum," dedi.

Motelin sallanan kapısı gıcırdadı ve elinde bir telefon tutan Adam'a gülümsedim. "Bunun bir fotoğrafını çektim," dedi.

Eve homurdandı ve geri çekildi ama dudaklarının kenarında bir gülümsemenin izini yakaladım. "Hadi arabaya binelim. Duygusal kısımlardan nefret ettiğimi biliyorsun."

Adam bana, "Onları seviyor," diye mırıldandı.

"Yolda görüşürüz," diye onlar Charger'a doğru yürürken. Yolun bir kısmında bizimle birlikte seyahat ediyorlardı, Adam'la bana öldürmeye gitmeden önce olabildiğince çok zaman kazandırıyorlardı... listelerinde sırada kim varsa, sanırım.

Şeytanlar'dan büyük bir grup, Adam'ın sürüsünün geri kalanıyla birlikte binadan çıktı; aralarında Rider ve Grim -ya da daha sonra bana kendisini tanıttığı şekliyle Graham- de vardı. Sanki bir işaretmiş gibi, benim sürüm de motosikletleriyle binanın köşesinden döndüler. Onları görünce nefesim kesildi, hırıltılı makinelerin üzerindeki dört vahşi figür.

Bear, Chance ve Ghost kesiklerini teslim etmişlerdi ve onları ilk kez diğerlerinin yanında üzerlerinde Şeytan olduklarını gösteren deri yelekleri olmadan görüyordum. Ama King? King'in üzerinde siyah deri vardı, göğsünde ve sırtında daha koyu izler vardı, kendisini başkan ve kulüp üyesi olarak işaretleyen yamaları kesip atmıştı. Unvanının elinden alındığını görmek neredeyse şok ediciydi ve bu sabah ona yeleği neden sakladığını sormuştum.

Sırıtmıştı.

"Çünkü her yerine krem sürdün prenses. Başka kimse ona dokunamaz."

Aynı anda hem iğrenç hem de romantik.

Şimdi bana sırtıyordu ve hiçbir şeyden soyunmamıştı. Daha özgürdü. Hepimiz öyleydik. Artık kafesler yok.

Diğer Şeytanlar bağ arkadaşlarımla ellerini sıkmaya giderken Grim bana "Nereye gidiyorsan git, iyi şanslar," diye seslendi.

"Sana burada iyi şanslar," diye cevap verdim.

Gözleri başımın üzerinde gezindi ve gülümsemesi sıkıydı. "Sürün olmadan aynı olmayacak. Benim için de taşınma zamanı gelmiş olabilir. Göreceğiz."

Ben daha fazlasını sormadan omuz silkip uzaklaştı ve ben de kamyonete tırmanıp Chance'in kardeşinden garip bir el sıkışma ve erkeksi bir sırt sıvazlama kombinasyonu almasını izledim. King motorunu çalıştırırken kalabalık geri çekildi, grubumun geri kalanı da kendi mekanik kükremeleriyle cevap verdi. Kamyonun kontak anahtarını çevirdim, motoru boşa aldım ve King'in bakışlarına, seğiren dudaklarına güldüm.

Gitme vakti gelmişti. Charger yola fırladı, bir toz bulutu içinde hızla uzaklaştı, onu Jeep takip etti. Yakında onlara yetişecektik.

King ve Bear önden çekildi ve ben de onları takip ettim, Ghost ve Chance arkada, her zamanki gibi benim rahatça ortada yer aldığım koruyucu bir alay. Ayağımı gaza ağır ağır basıyor, sürüme kolayca ayak uyduruyordum.

Önümüzde uzun bir yol vardı ve ben her kilometre için sabırsızlanıyordum.

EPILOG

BİR YIL SONRA

Ben parmaklarımı gecenin bir yarısı gelen metnin kelimeleri üzerinde gezdirdim.

Hepsi bitti. Gittiler ve bizden hiçbir kayıt yok.

Omikron temelli gitmişti. Adam'ı aylardır görmemiştim, haftalardır ondan haber almamıştım ama görünüşe göre o ve sürüsü meşguldü.

Bu sabah yatakta benimle kalan son kişi olan Chance yanımda kıpırdandı ve sonra gözlerini kısarak ekrana bakarken bana katıldı.

"Bu düşündüğüm şey mi geliyor?" Chance kollarını bana dolayarak ve beni çekerek sordu. Sabah ışığı yeni yuvamda soluktu ve sürünün geri kalanı olmadan oda rahat ama biraz fazla büyük geliyordu.

"Evet."

"Nasıl hissediyorsun?" Chance sordu.

Dudaklarımı yaladım ve o da başını çevirip bana baktı. "Daha rahatlamış olacağımı düşünmüştüm..." Kaşları çatıldı ve ben boğazımı temizledim. "Artık Omikron'dan korkmuyorum ama... bir süredir korkmuyordum. Burada, yanında ne kadar güvende olduğumu biliyordum. Son Omikron'u da alaşağı ... Sanırım Adam adına mutluyum."

Chance'in yüzü gevşedi ve omzuma bir öpücük kondurdu. "Haklısın. Güvendeydin. Senin de bunu hissettiğini duymak güzel." Tenimi bir kez daha öptü, King'in bağ izini geçip köprücük kemiğime kadar indi. Saçları yeniden uzamaya başlamıştı, parmaklarımın arasından kayıyordu ve o otururken iç geçirdim, yuvanın yumuşak sabah ışığında güzel ve başka bir dünyaya aitti.

"Hadi, Hayalet ve Ayı'yı sabah yola çıkmadan yakalayalım."

Yavaş bir sabah seksi seansı için onu tekrar yorganın altına çekmeyi düşündüm, ama onu ve King'i daha sonra her zaman yatağa sürükleyebilirdim. Giyindim ve Chance'i yuvadan çıkıp dar sarmal merdivenlerden aşağıya kadar takip ettim.

Kahve demleniyor ve bir tava cızırdıyordu. Sabah ışığı, ortasında kuzeybatının çiseleyen kışlarında evimizi sıcacık tutan kocaman bir soba şöminesi bulunan geniş açık yaşam alanına usulca süzülüyordu.

Bear mutfak tezgahının üzerine eğilmiş, yuvadan inişimi izliyordu. Kral ve Hayalet'in bakışlarını yakalayıp, "Günaydın Kelebek," diye selam verdi.

King tavada yumurta çevirirken, "Erken kalkmışsın," dedi.

"Beni görmeye" dedi Ghost, Chance ve bana merdivenlerin dibinde ulaşmak için acele ederek.

Bear artık dünyanın geri kalanında çoğunlukla Courtney olarak anılsa da ben hâlâ onların eski yol isimlerini kullanıyordum. Onlar hâlâ Çıkmaz Sokak'ta tanıştığım adamlardı ama yeni hayatımızda daha az gergindik.

Ghost ve Chance merdivenlerin dibinde yavaşça öpüştüler ve Ghost kolumdan tutarak ben geçmeden beni aralarına çekti. Dudakları, ben gülüp dönüp uzaklaşana kadar her santimimde gezindi. Chance boğazımdaki soluk çürüğün üzerine son bir öpücük kondurdu. Artık beni daha seyrek ısıyor, sadece yalvardığımda ısıyordu ama genellikle üzerimde bir yerde onun izi oluyordu.

"Kahvaltı içeride mi dışarıda mı?" King sordu.

Cevabı zaten biliyordu ve Bear balkonumuzun güvertesine açılan sürgülü kapıyı açıyordu.

"Dışarı," dedim ve Bear'ın kapüşonlarından birini kanepeden alıp başıma geçirdim. Dağlarda sabahlar serin olurdu, yazın ortasında bile.

Kulübemizin ortasında durakladım. King bunu biz Çıkmaz Sokak'tan ayrılmadan önce bulmuş ve sürpriz olarak saklamıştı. Beni fark ettiğimden bile daha iyi tanıyordu. Geniş ana oda pencerelerle çevriliydi, her yanımızda çam ağaçları, akçaağaçlar ve meşeler yükseliyordu. Balkona açılan kapıdan içeri sabah müziği, kuş sesleri ve çalmaları için kırıntı bıraktığını bilen sincapların ara sıra çıkardığı cıvıltılar giriyordu.

Burası özeldi, sakindi. Dar dağ yolundaki son durak bizdik ve üssün yakınında organik bir çiftliği olan ve yetiştirdikleri sebzeleri takas eden sevimli bir betalar grubu vardı

ve dağda topladığım mantarlar, meyveler ve kökler için taze yumurta.

"Bugün bir motoru bitirmek için erkenden dükkâna gitmem gerekiyor ama öğle yemeğinden sonra işim bitmiş olur," dedi Ghost, zemin kattaki garajımıza açılan kapıya doğru ilerlerken.

"Ben de erken çıktım. Göle gitmeliyiz," dedi Bear. "Kelebeğimize yeni aldığı bikiniyi giymesi için bir bahane verelim."

Chance bana göz kırparak, "Ben ders çalışırken o güvertede takıyor," dedi.

"As'ı alıyorsun, beni otobüsün altına atma," diye cevap verdim.

"Hadi prenses, bunları dene," diye seslendi King.

Bear yolda beni durdurdu, başını eğdi ve kahve aromalı dudaklarıyla beni öptü. "Bugün uslu bir kız ol," dedi.

"Alfaları iyi eğitin," dedim başımı sallayarak.

Bear yakındaki kasabada küçük bir topluluk programı başlatmış, alfaları atama, bir omegaya hem duygusal hem de cinsel olarak bakma konusunda eğitmişti. Yerel omegalar şanslıydı ama benim kadar şanslı değillerdi.

King'e mutfak tezgâhında katıldım, somon füme ve İngiliz çöreğine benzeyen bir şeyin haşlanmış bir yumurta duruyordu. Üzerine sarı bir sos gezdirilmişti ve King'in savunmasına *göre çok lezzetli* görünüyor ve kokuyordu. Ama ikimiz de bunun nasıl sonuçlanacağını biliyorduk.

Bana uzattığı çatalı aldım ve güzel kahvaltıya daldım, tabağın üzerine aniden akan zengin, sarı yumurta sarısından hafifçe irkildim. Usulca ısırđım, yavaşça çiğnedim ve sertçe yuttum.

King bir kaşını kaldırdı, kararını bekliyordu. "Çok akıcı," diye fısıldadım ona göz kırparak.

Onun gözler daraldı. "Brat. Git Dışarıda ve bekle için Kahvaltın."

"Sosu beğendim!" Dedim.

"Şişedendi," diye homurdanarak kalçasıyla beni itti. "*Dışarı*."

Sırıtişımı Bear'ın kocaman kollarının arkasına sakladım ve aceleyle güverteye çıktım, gözlerimi güneş ışığının titremesine karşı kapattım.

kalın yaprak katmanları arasında, evin üzerinde yuva yapmış olan tarlakuşlarını dinliyordu.

King birkaç dakika sonra bana katıldı ve kızarmış İngiliz çöreği, zor pişmiş domuz pastırması ve neredeyse yanmış yumurtadan oluşan bir tabağı hollandaise sosuyla birlikte bana uzattı.

"Chance bana Omikron'dan bahsetti," dedi King.

Mırıldandım ve kahvaltımдан büyük bir ısırık aldım, o yemeğe kaşlarını çatarken kirpiklerimi ona fırlattım. "Bu mükemmel."

"Yüzüme vurma," dedi, bir kolunu bana doladı ve alnıma uzun bir öpücük kondurdu.

İçini çekti ve ben de rahatladığımı hissettim, minnettarlığım karşılık buldu. Ben endişelenmezken bile o benim için endişeleniyordu. İyi alfalarım vardı.

"Peki bugün ne yapmak istiyorsun prenses?" King sordu.

"Çalışmak zorunda mısın?"

"Yarına kadar bekleyemeyecek bir şey yok," dedi. King yatırıma geri dönmüştü ama her zaman paranın nereye gittiğine dair düşüncelerimi sorardı. Beta komşumuzun çiftliğine. Ghost'un bisiklet dükkanına ve Bear'ın alfa antrenmanına. Bir saat uzaklıktaki harika bir şarap imalathanesinin borcunun silinmesine yardım etmek.

"Gezintiye çıkabilir miyiz?" Ben sordum.

King sırtıttı ve kıkırdadı. "Bunu bana iki kez sormana gerek yok. Benimle mi yoksa kendi motorunla mı gidiyorsun?"

Kahvaltımдан bir ısırık daha aldım ve bir kızıl tilkinin kayalıklardan aşağıya doğru koşarak gözden kayboluşunu izlemek için tam zamanında yere baktım. Bu orman, bu dağ, bu kulübe ve bu adamlar bildiğim her şeyden daha çok evim gibi hissettiriyordu. Kendimi de daha kendim gibi hissediyordum, kendi tenimde rahattım, zevklerimden, ilgi alanlarımdan ve kararlarımdan emindim.

Ve bir şekilde King -ve Bear, Chance ve Ghost- her zaman biliyordu. Bu bağdan kaynaklanıyor olabilir ya da herhangi bir ısırık almadan önce orada olabilirdi. Beni tanıyorlardı.

Ben yukarı bakarken King bana gülümsüyordu.

"Tek başıma," dedim. Eğildim ve başımı King'in omzuna yasladım. "Çantam yanımda."

SON

SON SÖZ

Merhaba sevgili okuyucu!

Her şeyden önce, ister ilk Sweetverse hikayeniz olsun ister her kitabı yutmuş olun, bu kitabı okuduğunuz için size teşekkür etmek istiyorum. Bu seri yazarlık kariyerimi gerçekten değiştirdi ve Baby'nin hikayesi yayınlanmadan önce bile Lola, Eve ve Faith sıranın kendilerine gelmesini bekliyorlardı. Sonunda tüm bu muhteşem kadınların hikayelerini anlatmış olmak muazzam bir rahatlama ve keyif.

Yazarken planladığımdan çok daha organik bir şekilde birbirine bağlanan bu karakterler arasındaki bağları kurmayı çok sevdim ve Sweetverse benim için tam dönüm noktası oldu.

Bu evrende daha fazla fikrim var ve bu hikayede kendi kitaplarında tekrar ziyaret etmek istediğim birkaç isim var, ancak şimdilik hayal gücümde bekleyen birçok (birçok birçok *ağlama emojisi* ekleyin) diğer dünyaları keşfetmek için ara veriyorum. Ne zaman olur bilmiyorum ama kesinlikle Sweetverse'e geri döneceğim. Yine de bu arada... benden farklı tatlarda bazı omegaversesler görebilirsiniz. Umarım kelimeler uçar ve zaman da öyle geçer! Şimdilik, tekrar tekrar teşekkür ederim ve Sweetverse'in geri kalanını kontrol ettiğinizden ve güncellemeler için beni ve [Moongazers](#)'ın geri kalanını Facebook'ta ziyaret ettiğinizden emin olun!

Sevgiler, Kathryn

SWEETVERSE'DE DAHA FAZLASINI BULUN!

Sweetverse'in ilk kitabına mutlaka göz atın:

[Bebek+ Gece Uluyanlar](#) Yazan
Kathryn Moon

Bebek'in ateşi geliyor...

Yıllarca beta olduğunu düşündükten sonra, omega olduğunu keşfetmek Etrafı alfalarla çevrili bir motorcu barında belirlenmek Baby için hiçbir fanteziyi gerçekleştiriyordu. O sadece eğlenceli bir gece geçirmek istiyordu, düğümlemek, ısırılmak ve bağlanmak değil. Şimdi Baby'nin tüm hayatı alt üst olmak üzeredir.

Kızgınlığı yaklaşırken bir sürü, bir yuva ve güvenebileceği alfalar bulması gerekiyor.

Late Night Howlers umudunu yitirdi.

Yıllarca bir omega'nın onları seçmesini bekledikten sonra, alfalardan oluşan bu motosiklet kulübü hayatlarına devam etmeye hazırdır. Ta ki tatlı bir kadın onlara bir şans verene kadar.

Yıkık dökük bir bar ve apartman, yeni bir omega'yı şımartmak için uygun bir yer değildir ama Howlers, Baby'nin onlara ihtiyacı olduğunda onun yanında olmaya kararlıdır. Tek yapmaları gereken onu memnun ederken

Onu ısırmak ve kalıcı olarak bağlamak için ağız sulandıran cazibeye diremiyor.

Rakip bir MC, Baby'nin peşine düştüğünde güvenliği girer ve Howlers sonsuza dek parçalanabilir.

Lola & Milyonerler düeti

Kathryn Moon tarafından

Lola Barnes tek bir şey istiyor, hayatını kontrol altına almak. Artık onun gibi betaları taciz edip bir kenara atan alfaların peşinden koşmak yok.

Artık kuzeninin dairesinde saklanıp yaralarını yalamak yok.

iyileşti. Hayalindeki iş ve hayalperest olmayan

dairende yaşayan Lola, hayatında alfalar olmadan yeni bir sayfa açmaya hazırdır.

Ancak birbiri ardına gelen tökezleme olayları Lola'yı çekici bir erkek sürüsüne yaklaştırdığında bunu söylemek yapmaktan daha kolaydır.

Bu alfalar Lola'nın hayalini kurduğu her şeydir, ama zaten bir omega'ları vardır - onunla flört etmeyi bırakmayan oyuncu bir erkek model.

Ve Lola sadece bir betadır, derin yaraları olan bir beta.

alfalara ve onların güçlü varlıklarına karşı sarsılmaz bir nefret duyuyordu.

Keşke mükemmel betaları Leo'ya karşı koyabilseydi, onun sabrı ve iyileştigini görme kararlılığı duvarları birbiri ardına yıkıyor.

Lola'yı neredeyse yok eden alfa, pençeleri bir kedi-fare oyunu başlatmaya çalıştığında, Lola için en güvenli yer, en çok korktuğu yer, bir alfa sürüsünün kolları olabilir.

Kötü Alfa

Kathryn Moon tarafından

Havva'nın tek bir görevi vardı. Adem'i öldürmek.

Ancak gecenin hedefi hediye paketi yapılmış bir omega olunca Eve işi ertelemeye ve gecenin tadını çıkarmaya karşı koyamaz.
önündeki fırsat. Bir ısıruk
yeter.

Adam'ın güvendiği şey bu. Bir ısıruk ve sabaha kadar yaşayabilir.
Başarı karmaşıktır ve hayatları için kaçan Eve ve Adam, ikisinin de istemediği tek şeye ihtiyaç duyar. Bir sürüye.
Üç iyi adam katili ve dolandırıcıyı evcilleştirebilir mi? Bu kötü alfa yardım edebilirse hayır.

Kötü Alfa, Sweetverse'de , HEA'lı bir MMFMM romantizm bağımsızdır.
Şiddet ve tehlikeli eylemler için uyarı
komuta eden kadın.

Yazar Lana Kole'nin kitaplarının yanı sıra:

[Lyric & the Heartbeats](#)

Yazan: Lana Kole

İnatçı bir omega.

Yıllarca diledikten sonra, Lyric'in hayali nihayet gerçek oluyor. Hayatı boyunca yerleşmesi ve kendine bir sürü bulması söylenmişken, ilk turuna çıkmıştır. Şimdi, kendisinden daha fazlası olduğunu kanıtlayabilir.

Omega tanımı, annesinin onu zorla sıdırmaya çalıştığı mükemmel kalıptan daha fazlası. Tek ihtiyacı olan bir grup.

Kırık geçmişlerden gelen çürük kalpler...

Yetenekli müzisyenlerden oluşan bir ekip topladıktan sonra, Lyric'in hayalleri

gerçek oluyor. Bir grupla yollarda yaşamak, bir sürüye sahip olmak gibidir ve kendi doğasıyla savaşmak, bu alfaların onu neden daireler çizen şahinler gibi izledikleri konusunda endişelenmeden de yeterince zordur.

Bir grup uyumsuz...

Günahkâr oldukları kadar tatlı da olan dört alfa ve bir betanın tüm dikkatlerini Lyric'e odaklaması, onun bağımsız iradesini her geçen gün zayıflatıyor.

Turun sonunda, önyargılarını yıkıp kendisi için her şeyi yapabilecek beş erkeğe midir?

Dövüş İçgüdüleri
Yazan Lana Kole

Bir omega olarak Stellan'ın bir sürü istemesi gerekiyordu. yerine, başka bir omega olan Elise'i istedi.

İçgüdülerini takip etti. Stellan onunkilerle savaştı.

Geride kalan Stellan, ringdeki bir dövüşün ardından rakipleri kadar kırılmış ve yaralanmış bir kalple yoluna devam etmeye çalışır. Sahip olduğu tek şey dövüşmek ve bir omega olarak tüm ihtimalleri kırıyor. Bir teklif gittiğinde

Ne acıdır ki, bunu kendi kanıyla ödemek zorunda kalır. En azından yakışıklı bir alfa tarafından kurtarılıp sürüsüne götürülene kadar.

Zaten bir Omega'sı olan bir paket.

Kendisini terk eden omega ile yüz yüze gelen Stellan, mutluluğu bulmak için kendi içgüdüleriyle savaşmak zorunda kalacaktır.

Kader onları tekrar bir araya getirdi ve bu kez Stellan, karşılıklarına hangi rakipler çıkarsa çıksın Elise'in gitmesine izin vermiyor.

All Packed Up
Yazan: Lana
Kole

Bir omega yanlış sürüyle eşleştirilirse ne olur?

Kaçarsın. Ya da en azından Wendy, alfalarının etrafında sıcaklığının yaklaştığını hissettiğinde böyle yaptı. Bir çanta ve en iyi kedi arkadaşını yanına alan Wendy koşmaya başladı.

Artık bahis yok, dövüş yok ve kesinlikle dövüşçüleri ezmek yok. Nic yeni bir sayfa açmıştı ve kendini

kendini işine verdi. Ancak bir omega "spor salonunun tuvaletinde kırık bir pencere bulduğunda", kendini teslim ettiği sıkıcı gelecek çok daha ilginç hale gelebilir.

Kaçan bir Omega bunu herkese yapar.

AYRICA KATHRYN MOON TARAFINDAN

TAMAMLAYICI OKUMALAR

Kütüphanecinin Cadılar Meclisi Serisi

Yazılı

Savaşçıl

ar

Scrivens

Ancients

Standalones

İyi İşler Aya

Hükmeder

Say Your Prayers - Crystal Ash ile birlikte

yazılmıştır Secrets of Summerland

The Sweetverse

Baby + the Late Night Howlers Lola

& Millionaires - Birinci Bölüm the

Lola & the Millionaires - İkinci Bölüm

Bad Alpha

İnanç ve Çıkmaz Sokak Şeytanları

Sol & Lune

Kitap 1

Kitap 2

Açlığın Mirası Üçlemesi

Kraliçe'nin Çizgisi

Prenses'in Seçilmiş

[Krallığın Tacı](#)

[SERİ DEVAM EDİYOR](#)

Tatlı Bezelye Gizemleri

[Fırıncının Riskli Ritüeller Rehberi](#)

[Örgücünün Erkek Arkadaşları Defetme
Rehberi](#)

Cazip Canavarlar

[Rooksgrove Bir Leydi](#)

[Şeytanlar Krallarla Sığınak](#)

Monster Smash Ajansı

[Ork ile Oyunlar](#)

TEŞEKKÜRLER

Sweetverse'e balıklama dalan ve omegaverse'in zengin ve harikulade geniş topraklarının bu yorumuna aşık olan tüm okuyuculara çok teşekkür ederim. Hayatımı değiştirdiniz ve size minnettarım.

Ve bu kitap , teşekkür ederim:

Moonstruck Kapak Tasarımı ve Fotoğrafçılığı, Faith için her şeyi en başından halletti!

Sızlanmalarımı, beyin fırtınalarımı, kutlamalarımı dinleyen ve yol boyunca bana yardımcı olan en iyi bebeğim Whoop. Meghan Leigh Daigle, sevgi dolu ve inanılmaz sabırlı editörüm. Keskin mükemmeliyetçi gözü için Jess Whetsel.

Beta Bebekler: Jami, Amanda, Ash, ve Megan.

Her adımında bana destek olan muhteşem Moongazers'ım! Bana ilham veren ve motive eden, yakınimdaki ve uzağımdaki tüm yazar bebeklerim.

Her ay bu yazar ve yazar adayları grubu da büyüyor ve hepinizi tanıdığım için kendimi ne kadar şanslı hissettiğimi anlatamam.

Tüm ailem, benimle birlikte kutlama yaptıkları, yorulduğumda beni besledikleri ve beynimin yakıtı bittiğinde ona sarıldıkları için ilgili ve seçilmiştir.

YAZAR HAKKINDA

Kathryn Moon, küçük yaşlarda annesine hikâyeler yazdırmaya başlayan bir taşra faresidir. Yeni dünyalar inşa etme ve kafasında büyüyen karakterlerin hayatlarını keşfetme tutkusu hiç azalmadı ve üniversiteden kurgu yazarlığı derecesiyle mezun oldu. Kırılganlıklarıyla güçlü olan kadınlar, zorlayıcı olduğu kadar sevgi dolu aşklar ve okuyucunun içine girdiği ve asla çıkmak istemediği dünyalar yazmayı seviyor. Elleri yazmakla meşgul olmadığında muhtemelen kazak örüyor ya da Ohio'da turta kabuğu kıvırıyordur. Sihre kesinlikle inanıyor.

Ona [Facebook](#)'tan ve ohkathrynmoon@gmail.com adresinden ulaşabilir veya [haber bültenine](#) !

[sen](#)
[yapabilirs](#)
[in](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

